I – A[1]

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος	La rankoron prikantu, diino, de peleido Aĥilo,
οὐλομένην, ἣ μυρί’ Ἀχαιοῖς ἄλγε’ ἔθηκε,	la pereigan, kiu al la aĥajanoj multegajn dolorojn kaŭzis,
πολλὰς δ’ ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν	multajn kuraĝajn animojn de la herooj ĵetis
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν	antaŭ Hadeso, sed ilin mem predoj faris por la hundoj
οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ’ ἐτελείετο βουλή· 5	kaj por ĉiuj birdoj – efektiviĝis la decido de Zeŭso, 5
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε	de kiam jam unue disiĝis malpaciĝinte
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.	kaj la atreido, mastro de la adoltiĉoj, kaj brila Aĥilo.
Τίς τ’ ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;	Kaj kiu de la dioj kunigis ilin du por batali kverele?
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς	La fiziĉo de Leto kaj Zeŭso, kiu nome koleriĝinte pri la rejĝo
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10	estigis kontraŭ la armeo malsanon malbonan; pereis la homamasoj, 10
οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα	ĉar Krizeson, la pastron, malhonoris
Ἀτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν	la atreido; tiu nome venis al la rapidaj ŝipoj de la aĥajanoj
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ’ ἀπερείσι’ ἄποινα,	elaĉetonte la fizinon, kunpreninte senliman elaĉeton,
στέμματ’ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος	tenante en la manoj la kronojn de trafcerta Apolono
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς, 15	sur la ora sceptro, kaj li petegis ĉiujn aĥajanojn, plej multe 15
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν·	tamen la du atreidojn, la ordigantojn de la homamasoj:
«Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,	«Ho atreidoj kaj aliaj bonkrurŝirmilaj aĥajanoj,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ’ ἔχοντες	al vi volu doni la dioj, kiuj havas olimpajn loĝejojn,
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ’ οἴκαδ’ ἱκέσθαι·	jen plene detrui la urbon de Priamo, jen bone hejmen atingi;
παῖδα δ’ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ’ ἄποινα δέχεσθαι, 20	sed volu al mi redoni la infanon karan kaj akcepti la elaĉeton, 20
ἁζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.»	respektante la fiziĉon de Zeŭso, la trafcertan Apolonon.»
Ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ	Tiam ja ĉiuj aliaj aĥajanoj laŭde aprobis
αἰδεῖσθαί θ’ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·	kaj respekti la pastron kaj akcepti la grandiozan elaĉeton;
ἀλλ’ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,	sed al atreido Agamemnono ne plaĉis ĝi en la sento,

1 Fonto de la helena teksto: https://el.wikisource.org/wiki/Ιλιάς kaj https://scaife.perseus.org/reader/urn:cts:greekLit:tlg0012.tlg001.perseus-grc2:1.1-1.30/.

ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ’ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 25	male li [lin] malbele forsendis, donis fortan ordonon: 25
«Μή σε, γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντ’ ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τὴν δ’ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, 30 ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ’ ἴθι μή μ’ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.»	«Ne trovu vin, maljunulo, ĉe la kavaj ŝipoj mi, nek nun restantan nek pli poste revenantan, tiel ke ne helpus al vi la sceptro kaj la krono de la dio; ne liberigos la inon mi; antaŭe ŝin la maljuneco aliros en nia hejmo en Argo, for de ŝia parentujo, 30 kiam ŝi prizorgados la teksilon kaj kunhavos mian liton; sed foriru, ne min incitu, por ke vi pli sekure revenu!»
Ὣς ἔφατ’· ἔδεισεν δ’ ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ· βῆ δ’ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλὰ δ’ ἔπειτ’ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ’ ὁ γεραιὸς 35 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ·	Tiel li parolis; sed ektimis la maljunulo kaj obeis la ordonon; li ekpaŝis silente laŭ la bordo de la multmuĝa maro; tiam, irinte multe for, preĝis la maljunulo 35 al Apolono, la mastro, kiun naskis la belhara Leto:
«Κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξ’, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ’ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί’ ἔκηα 40 ταύρων ἠδ’ αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.»	«Ekaŭskultu min, arĝentarkulo, kiu Krizeon ŝirme ĉirkaŭas kaj tre sanktan Killon, kaj kun forto regas Tenedon, ho Sminteo, se iam por vi mi plaĉan templon finkonstruis, aŭ se iam por vi grasajn femuraĵojn de boviĉoj kaj kaproj mi forbrulis, tiam por mi plenumu la deziron: 40 punpagu la danaidoj por miaj larmoj per viaj pafaĵoj!»
Ὣς ἔφατ’ εὐχόμενος, τοῦ δ’ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ’ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· 45 ἔκλαγξαν δ’ ἄρ’ ὀϊστοὶ ἐπ’ ὤμων χωομένοιο, αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ’ ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς· ἕζετ’ ἔπειτ’ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ’ ἰὸν ἕηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ’ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50	Tiel li parolis preĝante; sed lin aŭskultis Febo Apolono; li depaŝis de la pintoj de Olimpo kolerante je la koro, havante la arkon sur la ŝultroj kaj la ĉirkaŭfermitan sagujon: 45 Kaj tintis la sagoj sur la ŝultroj de la koleranto, kiam li mem moviĝis; sed li iris similante al la nokto; tiam li eksidis distance de la ŝipoj, poste li sagon sendis: terura tinto estiĝis de la arĝenta arko; la mulojn li unue atakis kaj la hundojn rapidajn, 50

αὐτὰρ ἔπειτ’ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλλ’· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο, τῇ δεκάτῃ δ’ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς· τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο· οἳ δ’ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ’ ἐγένοντο, τοῖσι δ’ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	sed poste li al tiuj mem la pafaĵon pintozan sendis kaj trafis; kaj ĉiam la ŝtiparoj de la mortintoj brulis dense. Naŭ tagojn do kontraŭ la armeo rapidis la pafaĵoj de la dio, sed la dekan [tagon] al konsilado kunvokis la homojn Aĥilo; ĉar al li [ĝin] sur la menson metis la dio blankbraka Hero; 55 ŝi afliktiĝis pro la danaidoj, kiam ilin morti ŝi vidis; kiam ili do kunvenis kaj samkunvenanoj estiĝis, inter ili elpaŝis kaj parolis rapidpieda Aĥilo:
«Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς· ἀλλ’ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ’ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ’ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴ ταρ ὅ γ’ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἠδ’ ἑκατόμβης, 65 αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.»	«Atreido, mi opinias, ke nun ni repuŝintoj devas denove hejmeniĝi, se ni la morton eskapu, 60 kiam ja same kaj la milito kaj la pesto subigas la aĥajanojn. Sed ek, ni demandu do iun profeton aŭ pastron, aŭ ankaŭ sonĝinterpretiston – ja ankaŭ sonĝo de Zeŭso estas –, kiu povus diri, kial tiom koleriĝis Febo Apolono, ĉu li ja plendas pri preĝo aŭ hekatombo, 65 ĉu eble la grasovaporon de ŝafoj kaj kaproj senmankaj li volas, por ekfroninte defendi nin kontraŭ la pereo.»
Ἤτοι ὅ γ’ ὣς εἰπὼν κατ’ ἄρ’ ἕζετο· τοῖσι δ’ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ’ ἄριστος, ὃς ᾔδη τά τ’ ἐόντα τά τ’ ἐσσόμενα πρό τ’ ἐόντα, 70 καὶ νήεσσ’ ἡγήσατ’ Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·	Tiu vere tiel parolinte tiam eksidis; inter ili ekstaris Kalĥaso la testorido, la sendube plej bona de la aŭguristoj, kiu sciis kaj la estantaĵojn kaj la estontaĵojn kaj la estintaĵojn, 70 kaj kiu kondukis la ŝipojn de la aĥajanoj al Ilio enen, per sia vizia arto, kiun donis al li Febo Apolono; tiu prudenta inter ili elpaŝis en la kunveno kaj ekparolis:
«Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῒ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· 75 τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν·	«Ho Aĥilo, kara al Zeŭso, vi admonis min klarigi la rankoron de Apolono, la trafcerta mastro; 75 tial diros al vi mi; sed vi interkonsentu kaj ĵuru al mi ja al mi volonte per vortoj kaj manoj helpi;

ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ· 80 εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.»	ĉar mi fakte pensas kolerigi homon, kiu forte regas ĉiujn arganojn kaj kiun obeas la aĥajanoj; ĉar pli forta estas rejĝiĉo, kiam li koleras pri homo malpli forta; 80 eĉ se li ja la galon en la sama tago ankoraŭ digestas, tamen ankaŭ poste li havas rankoron, ĝis li finos, en sia brusto; do diru vi, ĉu vi min ŝirmos.»
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	Tiun nun alterne alparolis rapidpieda Aĥilo:
«Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· 85 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διΐ φίλον, ᾧ τε σὺ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ’ ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς, 90 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.»	«Ekkuraĝu tute kaj diru la profetaĵon, kiun vi scias; 85 ĉar je Apolono, fiziĉo de Zeŭso, al kiu ankaŭ vi, Kalĥaso, preĝas kaj al la danaidoj la profetaĵojn malkovras, neniu, dum mi vivos kaj sur la tero rigardos, al vi ĉe la kavaj ŝipoj la pezajn manojn surmetu de ĉiuj danaidoj, eĉ se vi Agamemnonon diros, kiu nun la senkonteste plej bona de la aĥajanoj esti sin gloras.» 90
Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων·	Kaj tiam do ekkuraĝis kaj parolis la profeto senriproĉa:
«Οὔ τ’ ἄρ ὅ γ’ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ’ ἑκατόμβης, ἀλλ’ ἕνεκ’ ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ’ Ἀγαμέμνων, οὐδ’ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ’ ἄποινα· 95 τοὔνεκ’ ἄρ’ ἄλγε’ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ’ ἔτι δώσει, οὐδ’ ὅ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει πρίν γ’ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ’ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» 100	«Ne ja tiu plendas pri preĝo aŭ hekatombo, sed pro la pastro, kiun malhonoris Agamemnono, kiam li ne elaĉetigis la fizinon kaj ne akceptis la elaĉeton; 95 pro tio ja la dolorojn donis la trafcertulo kaj plu donos, kaj li ne pli frue de la danaidoj la hontindan pereon forigos, antaŭ ol al la kara parentiĉo ni redonos la belokulan kidinon senvende, senelaĉete, kaj faros sanktan hekatombon por Krizeo; tiam eble lin ni mildigos kaj persvados.» 100
Ἤτοι ὅ γ’ ὣς εἰπὼν κατ’ ἄρ’ ἕζετο· τοῖσι δ’ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι	Tiu vere tiel parolinte tiam eksidis; inter ili ekstaris la heroo, la atreido, larĝe reganta Agamemnono, afliktite; per impeto la menso tenebra tre

πίμπλαντ’, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·	pleniĝis, kaj liaj okuloj al fajro lumanta similis;
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ’ ὀσσόμενος προσέειπε· 105	Kalĥason unue malafable rigardante li alparolis: 105
«Μάντι κακῶν οὐ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·	«Profeto de malbonaĵoj, neniam al mi vi agrablaĵon diris;
αἰεί τοι τὰ κάκ’ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,	ĉiam al vi malbonaĵojn ŝajnas plaĉe profeti,
ἐσθλὸν δ’ οὔτέ τί πω εἶπας ἔπος οὔτ’ ἐτέλεσσας·	sed iun taŭgan vorton neniam vi diras nek plenumis;
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις	kaj nun inter la danaidoj vi profetante asertas,
ὡς δὴ τοῦδ’ ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110	ke do pro tio al ili la trafcertulo dolorojn pretigas, 110
οὕνεκ’ ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά’ ἄποινα	ĉar mi la brilan elaĉeton de la kidino Krizeido
οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν	ne volis preni, krome mi tre deziras tiun
οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα	hejme havi; kaj ja al Klitemnestro, la junaĝe eŝinigita,
κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἑθέν ἐστι χερείων,	mi preferas [ŝin], ĉar ŝi ne estas malpli bona ol tiu,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ’ ἂρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. 115	rilate nek la korpon nek la talenton nek la menson nek iel la faraĵojn. 115
ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν εἰ τό γ’ ἄμεινον·	Sed ankaŭ tiel mi volas doni ree, se tio pli bonas;
βούλομ’ ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·	deziras mi, ke la homoj sanaj estu anstataŭ perei;
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ’ ἑτοιμάσατ’ ὄφρα μὴ οἶος	sed al mi honoran donacon tuj havigu, por ke mi ne sola
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·	el la arganoj sendonaca estu, ĉar ne decus;
λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.» 120	ĉar vidas vi ĉiuj, ke mia honora donaco iras aliloken.» 120
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·	Kaj al tiu respondis tiam bonpieda brila Aĥilo:
«Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,	«Atreido plej majesta, plej ricevema de ĉiuj,
πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;	kiel ja al vi donos honoran donacon la kuraĝaj aĥajanoj?
οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·	Nenion ni scias, ke ie kuŝas komunaĵoj multaj –
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125	sed kion ni ja de la urboj elrabis, tio estas dividita, 125
λαοὺς δ’ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ’ ἐπαγείρειν.	sed al la homoj ne decus rekolektinte tion alporti.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τῆνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ	Sed nun vi tiun inon al la dio forsendu; niavice ni aĥajanoj
τριπλῇ τετραπλῇ τ’ ἀποτείσομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς	trioble kaj kvaroble pagos, se iam Zeŭso
δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.»	donos la urbon bonmuran Trojon malplenigi.»

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130	Tiun respondante alparolis la reganto Agamemnono: 130
«Μὴ δ’ οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ’ Ἀχιλλεῦ, κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. ἦ ἐθέλεις ὄφρ’ αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ’ αὕτως ἥσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τῆνδ’ ἀποδοῦναι; ἀλλ’ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ 135 ἄρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος ἄξω ἑλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ’ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, 140 νῦν δ’ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν, ἐν δ’ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ’ ἑκατόμβην θείομεν, ἂν δ’ αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς 145 ἠὲ σὺ Πηλεΐδη πάντων ἐκπαγλότατ’ ἀνδρῶν, ὄφρ’ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.»	«Vi, kvankam vi estas vere brava, disimila Aĥilo, ne trompu min en la menso, ĉar vi nek superruzos nek persvados min. Ĉu vi ja volas, ke, dum vi mem havas vian honoran donacon, mi miavice vane sidu malhavante, kaj admonas min ŝin redoni? Sed se ja donos la honoran donacon la kuraĝaj aĥajanoj 135 konveniginte laŭ [mia] sento, ke ĝi samvalora estu; sed se ili ne donos, eble prenos ĝin mi mem, ĉu vian, ĉu de Ajakso, ĉu de Odiseo la honoran donacon mi venos, prenos, kondukos; kaj tiu koleros, kiun mi atingos. Sed vere, tiujn aĵojn ni konsideros ankoraŭ denove, 140 sed nun ek, ŝipon nigran ni tiru al la maro grandioza, en ĝi ni remistojn diligentajn kolektu, kaj en ĝin hekatombon ni metu, kaj ŝin mem, belvangan Krizeidon ni enŝipigu; sed iu konsilanto gvidanto estu, ĉu Ajakso, ĉu Idomeneo, ĉu brila Odiseo 145 aŭ vi, peleido, plej timinda de ĉiuj adoltiĉoj, ĝis por ni la teleagulon vi mildigos oferojn farinte.»
Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	Tiun tiam tenebre ekrigardinte alparolis rapidpieda Aĥilo:
«Ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε κερδαλεόφρον πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν 150 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ’ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τί μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πώποτ’ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους, οὐδέ ποτ’ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155 καρπὸν ἐδηλήσαντ’, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξὺ	«Ho ve, per impertinento provizita insidulo, kiel iu de la aĥajanoj volonte viajn ordonojn sekvu 150 aŭ vojon suriri aŭ kontraŭ adoltiĉoj per forto batali? Rilate min, mi ja ne pro la trojanoj batalemaj venis ĉi tien batalonte, ĉar neniom je mi kulpaj ili estas; ja neniam miajn bovojn ili pelis nek ja la ĉevalojn, nek iam en la fekunda Ftio, kiu nutras la homojn, 155 frukton ili damaĝis, ĉar efektive tre multaj aferoj intere estas,

οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα·	kaj montoj ombrozaj kaj la maro muĝanta;
ἀλλὰ σοὶ ὦ μέγ’ ἀναιδὲς ἅμ’ ἑσπόμεθ’ ὄφρα σὺ χαίρῃς,	sed vin, ho senhontulo, ni kune sekvis, por ke ĝoju vi,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε κυνῶπα	venĝon havigante al Menelao kaj al vi hundokululo
πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπῃ οὐδ’ ἀλεγίζεις· 160	kontraŭ la trojanoj; pri tio vi neniel zorgas nek ilin konsideras; 160
καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,	kaj nun mian honoran donacon forpreni por vi mem vi minacas,
ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.	pro kiu mi multe suferis, kaj [kiun] donis al mi la fiziĉoj de la aĥajanoj.
οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας ὁππότ’ Ἀχαιοὶ	Neniam mi ja havas honoran donacon egalan al via, kiam ajn la aĥajanoj
Τρώων ἐκπέρσωσ’ εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·	elrabis bone loĝatan urbon de la trojanoj;
ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο 165	sed ja la plimulton de la multbata milito 165
χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ’· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,	miaj manoj prizorgis; sed kiam la disdividon oni atingas,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ’ ὀλίγον τε φίλον τε	por vi estas la honora donaco multe pli granda, mi ion kaj malgrandan kaj karan
ἔρχομ’ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.	havante venas al la ŝipoj, post kiam mi laciĝis militante.
νῦν δ’ εἶμι Φθίην δ’, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν	Sed nun mi iros al Ftio, ĉar vere multe pli taŭge estas
οἴκαδ’ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ’ ὀΐω 170	hejmen iri kun la ŝipoj kurbaj, kaj mi ne pensas, 170
ἐνθάδ’ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.»	ke ĉi tie mi sen honorado estos por amasigi havaĵon kaj riĉaĵon.»
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	Kaj al tiu respondis tiam la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono:
«Φεῦγε μάλ’, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ’ ἔγωγε	«Fuĝu do, se via animo [tion] aspiras, ja ne mi vin
λίσσομαι εἵνεκ’ ἐμεῖο μένειν· πάρ’ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι	petas resti pro mi; ĉe mi estas ankaŭ aliaj,
οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. 175	kiuj min honoros, pleje ja konsilanto Zeŭso. 175
ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων·	Plej malamata ja al mi vi estas de la rejĝiĉoj nutrataj de Zeŭso;
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε·	ĉar ĉiam al vi karas kaj kverelo kaj militoj kaj bataloj;
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ’ ἔδωκεν·	se vi estas tre forta, verŝajne dio al vi tion estas doninta;
οἴκαδ’ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς καὶ σοῖς ἑτάροισι	hejmen irante kaj kun viaj ŝipoj kaj viaj kunuloj
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ’ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180	la mirmidonojn regu, pri vi ja ne havas zorgojn mi, 180
οὐδ’ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·	nek atentas vin plukoleranton; sed mi minacas vin tiel:
ὡς ἔμ’ ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,	Kiel de mi forprenos Krizeidon Febo Apolono,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηῒ τ’ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι	ŝin ja mi mem kun ŝipo mia kaj miaj kunuloj

πέμψω, ἐγὼ δέ κ’ ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρῃον	sendos, sed mi konduku belvangan Brizeidon,
αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε τὸ σὸν γέρας ὄφρ’ ἐῢ εἰδῇς 185	vian honoran donacon, mem irante al la tendo, ĝis vi bone scios 185
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος	kiom pli taŭga mi estas ol vi, kaj do iu alia timos
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.»	diri esti egala al mi kaj sin egaligi antaŭ mi.»
Ὣς φάτο· Πηλεΐωνι δ’ ἄχος γένετ’, ἐν δέ οἱ ἦτορ	Tiel li diris; sed ĉe la peleido aflikto estiĝis, sed lia spirito
στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,	en la brusto haroza disdividite meditis,
ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190	ĉu li elingiginte la glavon akran ĉe la femuro 190
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ’ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,	ilin dispelu kaj la atreidon mortigu,
ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.	ĉu la galon li haltigu kaj mildigu la animon.
ἧος ὃ ταῦθ’ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,	Dum li tion pripensis laŭ la menso kaj laŭ la animo,
ἕλκετο δ’ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ’ Ἀθήνη	li estis tiranta el la ingo sian grandan glavon, sed venis Ateno
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 195	de la ĉielo; ĉar elsendis [ŝin] la dio blankbraka Hero, 195
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·	ambaŭ [ulojn] same en sia animo amante kaj prizorgante;
στῆ δ’ ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα	ŝi ekstaris malantaŭe, prenis je la blondaj haroj la peleidon,
οἴῳ φαινομένη· τῶν δ’ ἄλλων οὔ τις ὁρᾶτο·	al li sola aperante; sed de la aliaj neniu vidis;
θάμβησεν δ’ Ἀχιλεύς, μετὰ δ’ ἐτράπετ’, αὐτίκα δ’ ἔγνω	ekmiris Aĥilo, turniĝis, tuj rekonis
Παλλάδ’ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· 200	Palason Atenon; du timigaj okuloj al li brilis; 200
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	kaj ŝin alvokinte la flugilozajn vortojn li diris:
«Τίπτ’ αὖτ’ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας;	«Kial nun vi, fizo de egidporta Zeŭso estas veninta?
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;	Ĉu por vidi la orgojlon de Agamemnono, la atreido?
ἀλλ’ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀΐω·	sed mi malkaŝos al vi, kiel tio finiĝos miaopinie:
ᾗς ὑπεροπλίῃσι τάχ’ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.» 205	pro sia trofiero baldaŭ la animon li devus perdi.» 205
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·	Tiun siavice alparolis la dio bluokula Ateno:
«Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,	«Mi venis por haltigi vian impeton, se vi obeos,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ’ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη	de la ĉielo; sed elsendis min la dio blankbraka Hero
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·	ambaŭ [vin] same en sia animo amante kaj prizorgante;

ἀλλ᾽ ἄγε λῆγ᾽ ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· 210	sed ek, lasu la kverelon, kaj ne tiru la glavon mane; 210
ἀλλ᾽ ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ·	sed vere per vortoj ja riproĉu, kiel ajn estos;
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·	tiel mi malkaŝos, kaj tio estos plenumita:
καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα	Por vi iam estos trioble tiom da grandiozaj donacoj
ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ᾽ ἴσχεο, πείθεο δ᾽ ἡμῖν.»	pro tiu orgojlo; sed vi detenu vin kaj obeuu nin.»
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 215	Tiun respondante alparolis rapidpieda Aĥilo: 215
«Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσσασθαι	«Necesas ja, ke la vorton de vi du, ho diino, obeu
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον·	ankaŭ homo tre koleriĝinta en la animo; ĉar tiel estas pli bone;
ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται μάλα τ᾽ ἔκλυον αὐτοῦ.»	kiu vere al la dioj obeadis, tiun ili ankaŭ aŭskultadis.»
Ἦ καὶ ἐπ᾽ ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,	Li diris kaj sur la arĝenta prenilo lasis la manon pezan,
ἂψ δ᾽ ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ᾽ ἀπίθησε 220	ree en la ingon li ŝovis la grandan glavon, kaj ne malobeis 220
μύθῳ Ἀθηναίης· ἣ δ᾽ Οὔλυμπόνδε βεβήκει	la diraĵon de Ateno; sed ŝi al Olimpo reiris
δώματ᾽ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.	al la palaco de egidporta Zeŭso inter la aliajn diaĵojn.
Πηλεΐδης δ᾽ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν	Sed la peleido denove per malmoderaj vortoj
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο·	la atreidon alparolis, kaj entute ne lasis la galon:
«Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ᾽ ἔχων, κραδίην δ᾽ ἐλάφοιο, 225	«Vinpezulo, kiu havas la okulojn de hundo, sed la koron de cervo, 225
οὔτέ ποτ᾽ ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι	neniam por la milito kune kun la popolo vin armi
οὔτε λόχον δ᾽ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν	nek embuskon fari kun la prensiĉoj de la aĥajanoj
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.	vi estas kuraĝinta anime; ĉar tio al vi pereo ŝajnas esti.
ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν	Ja multe pli oportune estas en la tendaro larĝa de la aĥajanoj
δῶρ᾽ ἀποαιρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ· 230	la donacojn forpreni de kiu ajn kontraŭ vi parolas; 230
δημοβόρος βασιλεὺς ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·	popolvoranta rejĝiĉo, ĉar senvalorulojn vi regas;
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.	fakte, ho atreido, nun vi lastan fojon fiagus.
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·	Sed mi malkaŝos al vi kaj grandan ĵuron ĵuras:
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους	je ĉi tiu bastono, kiu neniam plu foliojn kaj burĝonojn
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235	kreskigos, de kiam ĝi unue estas lasinta sian stumpon en la montoj, 235

οὐδ᾽ ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε	nek refloros, ĉar ĉirkaŭe la bronzo ĝin senigis
φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν	je folioj kaj ŝelo; nun siavice ĝin la fiziĉoj de la aĥajanoj
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας	en la manoj tenas, estante juĝistoj, kaj kiuj la leĝojn
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·	de Zeŭso administras; tiu estas por vi mia granda ĵuro:
ἦ ποτ᾽ Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν 240	Iam ja la bezono je Aĥilo atingos la fiziĉojn de la aĥajanoj 240
σύμπαντας· τότε δ᾽ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ	ĉiujn; sed tiam vi neniel povos, kiel ajn afliktite,
χραισμεῖν, εὖτ᾽ ἂν πολλοὶ ὑφ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο	utili, kiam multaj pro Hektoro, la mortiganto de adoltiĉoj,
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ᾽ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις	mortantaj falos; sed vi ene la animon gratos,
χωόμενος ὅ τ᾽ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.»	kolerante, ke vi la plej bonan ulon de la aĥajanoj neniel honoris.»
Ὣς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245	Tiel diris la peleido, sed poste li sur la teron ĵetis la bastonon 245
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ᾽ αὐτός·	traboritan per oraj najloj, kaj li mem eksidis.
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ	Sed la atreido aliflanke plu rankoris; sed inter ili Nestoro
ἡδυεπὴς ἀνόρουσε λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,	la dolĉvoĉa leviĝis, la klare aŭdebla parolisto de la Pilosanoj,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή·	de kies lango fluadis parolo pli dolĉa ol mielo;
τῷ δ᾽ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250	al li jam du generacioj de mortivaj homoj 250
ἐφθίαθ᾽, οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ᾽ ἐγένοντο	forpasis, kiuj antaŭe kun li nutriĝis kaj naskiĝis
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·	en la sankta Piloso; inter la tria li regis;
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·	tiu prudenta inter ili elpaŝis en la kunveno kaj ekparolis:
«Ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει·	«Ho ve, ja granda aflikto la Aĥajan landon atingas:
ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες 255	Ja ekĝojus Priamo kaj la Primaj infanoj, 255
ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ	kaj la aliaj trojanoj multe ĝojus en la animo
εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,	se ili vin du pri ĉi ĉio kvereli ekscius,
οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ᾽ ἐστὲ μάχεσθαι.	kiuj vi estas superaj jen rilate konsilon, jen rilate batalon.
ἀλλὰ πίθεσθ᾽· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο·	sed obeu – ambaŭ vi ja estas pli junaj ol mi:
ἤδη γάρ ποτ᾽ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν 260	ĉar jam iam mi al vere pli bravaj adoltiĉoj 260
ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ᾽ οἵ γ᾽ ἀθέριζον.	ol vi rilatis, kaj neniam min tiuj malhonoris.
οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,	Ĉar tiajn adoltiĉojn mi ne plu vidis nek vidos,

οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν	kiaj kaj Pejritoo kaj Drianto, la paŝtisto de la homamasoj,
Καινέα τ’ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον	kaj Kajneo kaj Ekzadio kaj la diegala Polifemo,
Θησέα τ’ Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι· 265	kaj Tezeo la egeido, komparebla al senmortuloj; 265
κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·	plej potencaj ja tiuj el la homoj sur la tero kreskis;
κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο	plej potencaj ili estis kaj ili batalis kontraŭ la plej potencaj
φηρσὶν ὀρεσκῴοισι καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.	monstroj en la montaro kaj [ilin] terure pereigis.
καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν	Kaj kun tiuj interrilatis mi, el Piloso venante
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270	de malproksime el dista lando; ĉar estis vokintaj ili mem; 270
καὶ μαχόμην κατ’ ἔμ’ αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ’ ἂν οὔ τις	kaj batalis memstare mi; kun tiuj neniu
τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·	el tiuj, kiuj nun estas mortivaj surteruloj, batalus;
καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ·	kaj ja miajn konsilojn ili aŭskultis kaj obeis la diron;
ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·	sed obeu ankaŭ vi, ĉar obei estas pli bone:
μήτε σὺ τόνδ’ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, 275	Nek vi de tiu, ĉar vi estas brava, forprenu por vi la kidinon, 275
ἀλλ’ ἔα ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·	sed lasu, kiel al li unue donis la honoran donacon la fiziĉoj de la aĥajanoj,
μήτε σὺ Πηλείδη ’θελ’ ἐριζέμεναι βασιλῆϊ	nek vi, peleido, volu kvereli kontraŭ rejĝiĉo,
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ’ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς	ĉar neniel la saman parton de honoro havas
σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.	sceptroza rejĝiĉo, al kiu Zeŭso estas gloron doninta.
εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280	Eĉ se vi estas pli forta, kaj diino parentino vin naskis, 280
ἀλλ’ ὅ γε φέρτερός ἐστιν ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.	tamen li estas pli potenca, ĉar pli multajn li regas.
Ἀτρεΐδη σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε	atreido, vi haltigu vian fervoron; efektive mi mem
λίσσομ’ Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν	petas la galon kontraŭ Aĥilo lasi, kiu por ĉiuj aĥajanoj
ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.»	estas granda remparo kontraŭ la milito malbona.»
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285	Tiun nun alterne alparolis la reganto Agamemnono: 285
«Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·	«Certe do ĉi ĉion, maljunulo, laŭdece vi diris;
ἀλλ’ ὅδ’ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,	sed ĉi tiu adoltiĉo volas ĉiujn aliajn superi,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ’ ἀνάσσειν,	ĉiujn ja mastri li volas, kaj ĉiujn regi,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν’ οὐ πείσεσθαι ὀΐω·	kaj al ĉiuj ordoni, kion ne obei mi pensas;

εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες 290 τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;»	se ja lin batalema faris la dioj ĉiam estantaj, 290 ĉu tial al li ili permesas riproĉojn eldiri?»
Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·	Tiun tiam interrompante respondis brila Aĥilo:
«Ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι ὅττί κεν εἴπῃς· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295 σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀΐω. ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι· χερσὶ μὲν οὔ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ' ἄλλων ἅ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ 300 τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνώωσι καὶ οἷδε· αἷψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.»	«Certe kaj malkuraĝa kaj senvalora mi nomiĝus, se mi do al vi en ĉiu afero cedus, kiun ajn vi dirus; al aliaj do tion ordonu, sed ne al mi 295 diktu; ĉar mi ne pensas vin pli longe obei. Ion alian al vi mi diros, vi alprenu ĝin en via menso: Per miaj manoj ja ne batalos mi pro la kidino, nek kontraŭ vi nek kontraŭ iu alia, ĉar de mi vi por vi forprenos doninte; sed de la aliaj aĵoj, kiuj estas miaj ĉe la rapida ŝipo nigra 300 nenion vi portos preninte kontraŭ mia volo; sed ek, nur provu, por ke sciu ankaŭ ĉi tiuj: Tuj via sango nigra fluos ĉirkaŭ la lanco.»
Ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· 305 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας ᾤϊε σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλα δὲ προέρυσσεν, ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον 310 εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἳ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματα βάλλον, ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελήεσσας ἑκατόμβας 315 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·	Kiam la du batalintoj per malamikaj vortoj ekstaris, oni dissolvis la konsilon ĉe la ŝipoj de la aĥajanoj; 305 la peleido unuflanke al siaj kabanoj kaj ŝipoj proporciaj iris kun la menetiido kaj siaj kunuloj; la atreido aliflanke tiam ŝipon rapidan al la maro tiris, por ĝi dudek remistojn elektis, en ĝin hekatombon irigis por la dio, kaj forsendis Krizeidon belvangan 310 kondukante; enŝipiĝis kiel gvidanto inventema Odiseo. Ili tiam ekveturinte surveturis la humidajn padojn, sed la homamasojn la atreido sin purigi ordonis; kaj tiuj purigis sin kaj en la maron la malpuraĵojn ĵetis, kaj ili faris por Apolono senpekajn hekatombojn 315 de boviĉoj kaj kaproj ĉe la bordo de la maro ondadanta;

κνίση δ’ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.	kaj la grasvaporo la ĉielon atingis volviĝante ĉirkaŭ la fumo.
Ὣς οἳ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ’ Ἀγαμέμνων	Tiel ili do klopodis tra la tendaro, sed Agamemnono ne
λῆγ’ ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ’ Ἀχιλῆϊ,	lasis la kverelon, per kiu li unue minacis al Aĥilo,
ἀλλ’ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, 320	sed li kaj Taltibion kaj Eŭribaton alparolis, 320
τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·	kiuj estis liaj heroldoj kaj rapidaj servistoj:
«Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·	«Iru al la kabano de la peleido Aĥilo;
χειρὸς ἑλόντ’ ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·	ĉemane prenu kaj alkonduku Brizeidon belvangan!
εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι	Kaj se li ne donos, prenos ja mem mi
ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» 325	veninte kun plimulto; tio por li ankaŭ pli malbona estas.» 325
Ὣς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ’ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·	Tiel parolinte li elsendis [ilin], fortan ordonon donante;
τὼ δ’ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν’ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,	ili du kontraŭvole iris ĉe la bordo de la maro ondadanta,
Μυρμιδόνων δ’ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην,	kaj la kabanojn kaj ŝipojn de la mirmidonoj atingis,
τὸν δ’ εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ	kaj lin ili trovis ĉe la kabano kaj la ŝipo nigra
ἥμενον· οὐδ’ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330	sidanta; ilin du tiam ekvidinte ne ekĝojis Aĥilo. 330
τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα	Kaj ili du ektiminte kaj hontante antaŭ la rejĝiĉo
στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ’ ἐρέοντο·	staris, ili lin nek alparolis nek demandis;
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·	siavice li komprenis en la menso kaj elbuŝigis:
«Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,	«Saluton, heroldoj, mesaĝistoj de Zeŭso kaj de la homoj,
ἆσσον ἴτ’· οὔ τί μοι ὔμμες ἐπαίτιοι ἀλλ’ Ἀγαμέμνων, 335	proksimiĝu; nenion al mi ŝuldas vi, sed Agamemnono, 335
ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.	kiuj vin du elsendis pro la kidino Brizeido.
ἀλλ’ ἄγε διογενὲς Πατρόκλεες ἔξαγε κούρην	Sed ek, zeŭsdevena Patroklo, elkonduku la kidinon
καί σφωϊν δὸς ἄγειν· τὼ δ’ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων	kaj donu al ili du por konduki; sed ili du mem estu atestantoj
πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων	antaŭ la dioj beataj kaj antaŭ la mortivaj homoj
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος εἴ ποτε δ’ αὖτε 340	kaj antaŭ la rejĝiĉo senhonta, se iam denove 340
χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι	bezono je mi estiĝos hontindan pereon malhelpi
τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ’ ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει,	por la aliaj; fakte li per pereiga menso furiozas,
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,	kaj neniel scias pensi same antaŭe kaj poste,

ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.»	ke ĉe la ŝipoj povus memfide batali liaj aĥajanoj.»
Ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ, 345 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρῃον, δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς, θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον· 350 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·	Tiel li diris, kaj Patroklo obeis la karan kamaradon 345 kaj el la kabano kondukis Brizeidon belvangan, kaj donis por konduki; kaj ili du reiris al la ŝipoj de la aĥajanoj; sed la adoltino kontraŭvole kun ili iris; siavice Aĥilo ekplorinte tuj eksidis, de la kunuloj foriĝinte, sur la bordo de la maro griza, rigardante sur la senfinan maron; 350 multe al la parentino kara li preĝis la manojn etendinte:
«Μῆτερ ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων 355 ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.»	«Parentino, ĉar vi naskis min, nur mallongtempe ekzistantan, per honoro ja min ŝuldis la Olimpulo dekori, alte tondriganta Zeŭso; sed nun min eĉ ne iomete li honoris; vere min la atreido, la larĝe reganta Agamemnono 355 malhonoris: ĉar prenis kaj mem havas la honoran donacon la rabinto.»
Ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠΰτ' ὀμίχλη, καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360 χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·	Tiel li diris larmon verŝante, sed lin aŭskultis la mastro parentino sidanta en la profundoj de la maro apudo la parentiĉo maljuna; rapide ŝi elvenis el la maro griza simile al nebulo, kaj tiam ŝi eksidis antaŭ tiu, kiu larmon verŝis, 360 kaj mane lin ŝi karesis kaj vorton diris kaj alparolis lin nome:
«Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.»	«Fizo, kial vi ploras; kiu aflikto vian menson atingis? elbuŝigu, ne kaŝu en la menso, por ke sciu ni ambaŭ.»
Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	Al ŝi peze ĝemante respondis rapidpieda Aĥilo:
«Οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365 ᾠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,	«Vi scias; kial do al vi ĉi ĉion scianta mi rakontas? 365 Ni ekvelis al Tebo, la sankto urbo de Eetiono, ni kaj pereigis ĝin kaj forkondukis ĉi tien ĉion; kaj tion ja bone dividis inter si la fiziĉoj de la aĥajanoj,

ἐκ δ’ ἕλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον.	kaj oni elektis por la atreido Krizeidon belvangan.
Χρύσης δ’ αὖθ’ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370	Krizeso, la pastro de trafcerta Apolono, tiam 370
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων	venis al la rapidaj ŝipoj de la aĥajanoj bronze blenditaj
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ’ ἀπερείσι’ ἄποινα,	elaĉetonte la fizinon, kunpreninte senliman monsumon,
στέμματ’ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος	tenante en la manoj la kronojn de trafcerta Apolono
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,	sur la ora sceptro, kaj li petegis ĉiujn aĥajanojn, plej multe
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν. 375	tamen la du atreidojn, la ordigantojn de la homamasoj. 375
ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ	Tiam ja ĉiuj aliaj aĥajanoj laŭde aprobis
αἰδεῖσθαί θ’ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·	kaj respekti la pastron kaj akcepti la grandiozan elaĉeton;
ἀλλ’ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,	sed al la atreido Agamemnono ne plaĉis ĝi en la animo,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ’ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·	male li [lin] malbele forsendis, donis fortan ordonon;
χωόμενος δ’ ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ’ Ἀπόλλων 380	Kolerante do la maljunulo denove ekiris; sed Apolono lin, 380
εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,	kiam tiu preĝis, aŭskultis, ĉar tiu al li tre kara estis,
ἧκε δ’ ἐπ’ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἳ δέ νυ λαοὶ	kaj li sendis kontraŭ la arganoj la malbonan pafaĵon; nun la homamasoj
θνῇσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ’ ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο	mortis rapide, surrapidis la pafaĵoj de la dio
πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις	ĉiuj sur la tendaron larĝan de la aĥajanoj; kaj al ni profeto
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο. 385	bone scianta diris la profetaĵojn de la Trafcertulo. 385
αὐτίκ’ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·	Tiam mi kiel unua alvokis repacigi la dion,
Ἀτρεΐωνα δ’ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ’ ἀναστὰς	sed la atreidon tiam galo kaptis, tuj li ekstaris kaj
ἠπείλησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί·	minace diris aferon, kio nun plenumita estas:
τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ	ĉar tiun inon per ŝipo rapida la belokulaj aĥajanoj
ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390	al Krizeo sendas, kaj kondukas donacon por la mastro; 390
τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες	sed ĵus el la kabano venis la heroldoj forkonduki
κούρην Βρισῆος τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.	la kidinon Brizeido, kiun al mi donis la fiziĉoj de la aĥajanoj.
ἀλλὰ σὺ εἰ δύνασαί γε περίσχεο παιδὸς ἑῆος·	Sed vi, se vi kapablas, ja ŝirmu la infanon propran;
ἐλθοῦσ’ Οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι	iru al Olimpo kaj Zeŭson petegu, se iam do vi
ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργῳ. 395	aŭ vorte ĝojigis la koron de Zeŭso aŭ ankaŭ fare. 395
πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα	Ĉar ofte vin en la ĉambraro de la parentiĉo mi aŭdis

εὐχομένης ὅτ᾽ ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι	vin glori, ke vi diris, ke vi al la nigranuba kronido
οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,	kiel ununura inter la senmortuloj hontindan pereon malhelpis,
ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι	kiam lin kateni la aliaj olimpanoj volis,
Ἥρη τ᾽ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 400	ankaŭ Hero kaj Pozidono kaj Palaso Ateno; 400
ἀλλὰ σὺ τόν γ᾽ ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν,	sed venis vi, diino, kaj tiun solvis de la katenoj,
ὦχ᾽ ἑκατόγχειρον καλέσασ᾽ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,	rapide vokinte la centmanulon al larĝa Olimpo,
ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες	kiun Briareo nomas la dioj, sed ĉiuj homoj
Αἰγαίων᾽—ὃ γὰρ αὖτε βίην οὗ πατρὸς ἀμείνων—	Egeon – li ja siavice rilate forton ol sia parentiĉo pli bonas –
ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων· 405	li do apud la kronido eksidis pro gloro ĝojoza; 405
τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔδησαν.	kaj lin ektimetis la beataj dioj kaj ne plu ligis.
τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων	Tiujn aferojn al li memorigu, eksidu apude kaj ekprenu la genuojn,
αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,	por ke eble li volu iel al la trojanoj helpi,
τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ᾽ ἅλα ἕλσαι Ἀχαιοὺς	por enfermi tiujn aĥajanojn ĉirkaŭ la poboj kaj ĉe la maro,
κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410	la mortigatojn, por ke ĉiuj damaĝiĝu pro la rejĝiĉo, 410
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων	kaj eksciu ankaŭ la atreido, larĝe reganta Agamemnono,
ἣν ἄτην ὅ τ᾽ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.»	sian mison, ke li la plej bonan ulon de la aĥajanoj neniel honoris.»
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·	Al li respondis tiam Tetiso larmon elverŝante:
«Ὦ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ᾽ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;	«Ho, mia fizo, kial mi do vin kreskigis terure naskinte?
αἴθ᾽ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων 415	Se vi devus nur ĉe la ŝipoj senlarme kaj sendanĝere 415
ἧσθαι, ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ οὔ τι μάλα δήν·	sidi, ĉar ja via sorto estas mallongdaŭra, vere tre mallongtempa;
νῦν δ᾽ ἅμα τ᾽ ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων	sed nun samtempe rapidmorta kaj mizera super ĉiuj vi
ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.	fariĝis; tial vin al malbona sorto mi naskis en la ĉambraro.
τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ	Dironte ĉi tiun vorton vian al fulmoĝua Zeŭso
εἶμ᾽ αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον αἴ κε πίθηται. 420	mi mem iros al Olimpo neĝoza, por ke li persvadiĝu. 420
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι	Sed vi nun sidante apud la ŝipoj rapide veturantaj
μήνι᾽ Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ᾽ ἀποπαύεο πάμπαν·	rankoru kontraŭ la aĥajanoj, kaj de la milito forrestu entute.
Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ᾽ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας	Ĉar Zeŭso por festeno kun la senriproĉaj etiopoj

χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ’ ἅμα πάντες ἕποντο·	al Oceano hieraŭ iris, kaj kune sekvis ĉiuj dioj;
δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπον δέ, 425	sed ja en la dekdua [tago] denove li ascendos al Olimpo, 425
καὶ τότ’ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,	kaj tiam sekve mi iros al la bronzosojla domo de Zeŭso,
καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.»	kaj liajn genuojn mi brakumos kaj lin persvadi intencas.»
Ὣς ἄρα φωνήσασ’ ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ’ αὐτοῦ	Tiam tiel parolinte ŝi foriris, lin ŝi postlasis, dum li
χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικὸς	ankoraŭ koleris en la sento pro la belzona adoltino,
τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430	kiun oni perforte kontraŭ lia volo rabis; dume Odiseo 430
ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.	al Krizeo alvenis alportante la sanktan hekatombon.
οἳ δ’ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,	Post kiam ili en la haveno tre profunda alvenis,
ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ’ ἐν νηῒ μελαίνῃ,	la velon ili malhisis kaj demetis en la ŝipo nigra,
ἱστὸν δ’ ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες	la maston en la mastingon ili delasis per la jardoŝnuroj,
καρπαλίμως, τὴν δ’ εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς. 435	facilmove, kaj ĝin al la ankrejo pluremis per remiloj. 435
ἐκ δ’ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι’ ἔδησαν·	Ili la ankroŝtonojn elĵetis, la poboŝnurojn alligis;
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,	kaj ili mem elŝipiĝis ĉe la ĉebordaj ondoj de la maro,
ἐκ δ’ ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·	ili elŝipigis la hekatombon por trafcerta Apolono;
ἐκ δὲ Χρυσηΐς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.	kaj el la ŝipo marvetura paŝis Krizeido.
τὴν μὲν ἔπειτ’ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440	Ŝin tiam al la altaro kondukante inventema Odiseo 440
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει καί μιν προσέειπεν·	al la parentiĉo kara en la manon metis kaj lin alparolis:
«Ὦ Χρύση, πρό μ’ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων	«Ho Krizeso, elsendis min la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono
παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ’ ἱερὴν ἑκατόμβην	kaj por konduki la infanon al vi, kaj al Apolono sanktan hekatombon
ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν ὄφρ’ ἱλασόμεσθα ἄνακτα,	oferi favore la danaidojn, ĝis ni mildigos la mastron,
ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε’ ἐφῆκεν.» 445	kiu nun al la arganoj ĝemigajn mizerojn estas alsendinta.» 445
Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων	Tiel parolinte en la manon li metis, sed tiu akceptis ĝoje
παῖδα φίλην· τοὶ δ’ ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην	la infanon karan; sed ili rapide por la dio la sanktan hekatombon
ἑξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν,	sinsekve starigis ĉirkaŭ la bone konstruita altaro,
χερνίψαντο δ’ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.	tiam ili lavis la manojn kaj hordeerojn prenis.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ’ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· 450	Sed por ili Krizeso laŭte preĝis la manojn levinte: 450

«Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ’, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας	«Ekaŭskultu min, arĝentarkulo, kiu Krizeon ŝirme ĉirkaŭas
Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις·	kaj tre sanktan Killon, kaj kun forto regas Tenedon:
ἦ μὲν δή ποτ’ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,	Kiel vi do iam antaŭe min preĝantan ekaŭskultis,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ’ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·	kaj honoris min, sed multe punbatis la aĥajanojn:
ἠδ’ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ’ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· 455	tuj ankaŭ nun al mi plenumu tiun deziron: 455
ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.»	Tuj nun la danaidojn kontraŭ la hontinda pereo defendu.»
Ὣς ἔφατ’ εὐχόμενος, τοῦ δ’ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.	Tiel li parolis preĝante; sed lin ekaŭskultis Febo Apolono.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ’ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,	Post kiam siavice ili preĝis kaj la hordeerojn disĵetis,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,	ili unue retiris [la kolon de la oferbestoj] kaj buĉis kaj senhaŭtigis,
μηρούς τ’ ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460	la femurojn ili eltranĉis kaj plene per graso kovris 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ’ αὐτῶν δ’ ὠμοθέτησαν·	dufoje teginte, kaj sur ilin surmetis krudan viandon.
καῖε δ’ ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ’ αἴθοπα οἶνον	Bruligis [ilin] sur la ŝtiparo la maljunulo, kaj brilantan vinon
λεῖβε· νέοι δὲ παρ’ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.	surfluigis; la junuloj apud li tenis la kvindentajn forkojn en la manoj..
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,	Sed post kiam la femuroj estis forbruligitaj kaj ili la tripon konsumis,
μίστυλλόν τ’ ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ’ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465	tiam ili dispecigis la aliajn partojn kaj sur la rostostangojn surmetis, 465
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.	kaj rostis zorge, kaj detiris ĉiujn [pecojn de la stangoj].
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα	Tiam, post kiam ili ĉesigis la laboron kaj pretigis la festenon,
δαίνυντ’, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.	ili festenis, kaj al neniu animo mankis porcio egala.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,	Tiam, kiam ili la deziron de trinkado kaj manĝado de si forlevis,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470	la junuliĉoj la kraterojn ĝisrande plenigis per trinkaĵo, 470
νώμησαν δ’ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·	kaj disdonis al ĉiuj, unue verŝinte rituale en la trinkujojn;
οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο	kaj la tutan tagon himne la dion mildigadis,
καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν	la belan laŭdkanton kantante, tiuj kidiĉoj de la aĥajanoj,
μέλποντες ἑκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ’ ἀκούων.	himne laŭdante la teleagulon; kaj tiu mense ĝojis aŭskultante.
Ἦμος δ’ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 475	Sed post kiam la suno subiris kaj malhelo alvenis, 475
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·	tiam ili do enlitiĝis apud la poboŝnuroj de la ŝipo;
ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,	kiam aperis matennaskita rozfingra Aŭroro,
καὶ τότ’ ἔπειτ’ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·	tiam ili ekvelis al la tendaro larĝa de la aĥajanoj;

τοῖσιν δ᾽ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων·	kaj al ili favoran venton sendis teleaganta Apolono;
οἳ δ᾽ ἱστὸν στήσαντ᾽ ἀνά θ᾽ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, 480	kaj ili la maston starigis kaj la velojn blankajn hisis, 480
ἐν δ᾽ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα	kaj la vento ŝveligis la mezon de la velo, la ondo purpura
στείρῃ πορφύρεον μεγάλ᾽ ἴαχε νηὸς ἰούσης·	laŭte bruis ĉirkaŭ la kilo de la ŝipo veturanta;
ἣ δ᾽ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.	kaj tiu iris trans la ondon rapidante sian vojon.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,	Tiam, kiam ili do atingis la tendaron larĝan de la aĥajanoj,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ᾽ ἠπείροιο ἔρυσσαν 485	la ŝipon nigran ili sur la bordon tiris 485
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ᾽ ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν·	supre sur la strandon, sub ĝin la trabojn longajn ili metis;
αὐτοὶ δ᾽ ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.	kaj ili mem disiris inter la tendojn kaj ŝipojn.
Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι	Li siavice rankoris, sidante apud la ŝipoj rapide veturantaj,
διογενὴς Πηλῆος υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	la zeŭsdevena fiziĉo de Peleo, rapidpieda Aĥilo;
οὔτέ ποτ᾽ εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490	neniam ajn li iradis en la konsilon honorigantan la adoltiĉojn, 490
οὔτέ ποτ᾽ ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ	nek iam ajn en la militon, sed li pereigadis la propran koron
αὖθι μένων, ποθέεσκε δ᾽ ἀϋτήν τε πτόλεμόν τε.	surloke restante, sed li deziradis kaj batalkriadon kaj militon.
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ᾽ ἠώς,	Sed post kiam la dekdua mateno post tio estiĝis,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες	tiam do al Olimpo iris la dioj eterne ekzistantaj,
πάντες ἅμα, Ζεὺς δ᾽ ἦρχε· Θέτις δ᾽ οὐ λήθετ᾽ ἐφετμέων 495	ĉiuj kune, sed Zeŭso gvidis; kaj Tetiso ne forgesis la komision 495
παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ᾽ ἥ γ᾽ ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης.	de sia infano, sed ŝi elmergiĝis tra la ondo el la maro.
ἠερίη δ᾽ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε.	Frumatene ŝi ascendis al la granda ĉielo kaj Olimpo.
εὗρεν δ᾽ εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων	Kaj ŝi trovis la vastevidan kronidon sidanta for de la aliaj
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·	sur la plej alta pinto de multkresta Olimpo;
καί ῥα πάροιθ᾽ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500	kaj ŝi tiam apud li eksidis, kaj ektenis la genuojn 500
σκαιῇ, δεξιτερῇ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα	maldekstramane, sed dekstramane ŝi sub la mentono prenis
λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·	kaj petegante alparolis mastron Zeŭson, la kronidon:
«Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ᾽ ἀθανάτοισιν ὄνησα	«Parentiĉo Zeŭso, se iam do mi vin inter la senmortuloj utilis
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·	aŭ vorte aŭ fare, tiam al mi plenumu tiun deziron:
τίμησόν μοι υἱὸν ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505	honoru mian fiziĉon, kiu la plej rapidmorta el ĉiuj aliaj 505
ἔπλετ᾽· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων	iĝis; sed lin nun ja mastro de la adoltiĉoj Agamemnono

ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.	malhonoris: prenis kaj mem havas la honoran donacon la rabinto.
ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·	Sed vi ja lin honoru, olimpano, konsilanto Zeŭso;
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ	tiel longe sur la trojanojn metu superecon, ĝis la aĥajanoj
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.» 510	mian fiziĉon honoros kaj altigos lin je honoro.» 510
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,	Tiel ŝi diris; al ŝi neniom respondis nubkolektanto Zeŭso,
ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο· Θέτις δ' ὡς ἥψατο γούνων	sed silente longe sidis; sed kiel Tetiso ektenis la genuojn,
ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις·	tiel ŝi plutenis proksimiĝinte, kaj redemandis duan fojon:
«Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον	«Sincere do al mi koncedu kaj kapjesu,
ἢ ἀπόειπν', ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐῢ εἰδῶ 515	aŭ malakceptu, ĉar por vi ne estas timige, por ke mi bone vidu 515
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.»	kiom mi inter ĉiuj la plej malhonorata dio estas.»
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·	Ŝin tre koleriĝinte alparolis nubkolektanto Zeŭso:
«Ἦ δὴ λοίγια ἔργ' ὅ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις	«Vere do pereigaj taskoj, ĉar min malamiki vi instigas
Ἥρῃ ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·	kontraŭ Hero, kiam min ŝi incitos per skoldaj vortoj;
ἣ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι 520	ŝi ja ĉiuokaze min ĉiam inter la senmortaj dioj 520
νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.	mallaŭdas kaj asertas, ke mi en batalo la trojanojn subtenas.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε μή τι νοήσῃ	Sed vi nun ja denove iru hejmen, por ke ne eksciu
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω·	Hero; kaj mi zorgos pri ĉi ĉio, ĝis mi plenumos;
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι ὄφρα πεποίθῃς·	ek do, mi al vi kape konfirmu, por ke vi konvinkiĝu;
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525	ĉar tio ja miaflanke estas inter la senmortuloj la plej granda 525
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν	konfirmo; ĉar fare de mi ne estas revokebla nek falsa
οὐδ' ἀτελεύτητον ὅ τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.»	nek neplenumita, kion mi kape konfirmas.»
Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·	Diris kaj per malhelaj brovoj kapsignis la kronido;
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος	kaj la diaj franĝoj ambaŭflanke ondis laŭ la kapo
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. 530	de la mastro senmorta; kaj tremigis li grandan Olimpon. 530
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἣ μὲν ἔπειτα	Tiel konsiliĝinte ili disiris; ŝi unuflanke tiam
εἰς ἅλα ἅλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,	en la maron profundan saltis de brilanta Olimpo,

Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ’ ἅμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ’ ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535 ὣς ὃ μὲν ἔνθα καθέζετ’ ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ’ ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος. αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·	Zeŭso aliflanke al sia palaco; kaj ĉiuj dioj kune ekstaris el la sidiloj kontraŭ sian parentiĉon; kaj neniu aŭdacis atendi la alvenanton, sed kontraŭe ekstaris ĉiuj. 535 Tiel li tiam do eksidis sur la trono; sed lin Hero ne preteratentis vidinte, ke kun li interkonsiliĝis arĝentpieda Tetiso, la fizino de la mara maljunulo. Tuj per pikmokaj [vortoj] al kronido Zeŭso ŝi diris:
«Τίς δ’ αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο βουλάς; 540 αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.»	«Kiu de la dioj do denove kun vi, ruzulo, interkonsiliĝis? 540 Ĉiam estas al vi plaĉe, de mi forirante [kaj] kaŝaĵojn pripensante juĝi; kaj neniel al mi sincere vi kuraĝis diri la aferon, pri kiu vi meditis.»
Τὴν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·	Al ŝi respondis tiam la parentiĉo kaj de homoj kaj de dioj:
«Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545 εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ’ ἀλόχῳ περ ἐούσῃ· ἀλλ’ ὃν μέν κ’ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τὸν εἴσεται οὔτ’ ἀνθρώπων· ὃν δέ κ’ ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.» 550	«Hero, ne esperu aldone ĉiujn miajn vortojn 545 ekscii; penigaj al vi ili estos, eĉ se vi estas eŝino. Sed kiun [vorton] aŭdi estas konvene, tiun tiam neniu [alia], nek de la dioj nek de la homoj, antaŭe eksciu. Sed pri kiu [vorto] mi for de la dioj deziras mediti vi neniel ĉi ĉion eldemandu nek esploru» 550
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·	Kaj al tiu respondis tiam la bovokula mastrino Hero:
«Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος γ’ οὔτ’ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ’ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἅσσα ἐθέλῃσθα. νῦν δ’ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ 555 ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῇ σ’ ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα	«Plej terura kronido, kian vorton vi diris? Ververe pasintece vin mi estis nek demandinta nek esplorinta, sed tute senĝene vi decidas ĉion, kion vi ekdeziris. Sed nun mi sentas teruran timon en la menso, ke vin persvadis 555 arĝentpieda Tetiso, la fizino de la mara maljunulo; ĉar frumatene ŝi apud vi eksidis kaj ektenis la genuojn; mi pensas, ke vi al ŝi kape konfirmis vere, ke Aĥilon

τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.»	vi honoros, sed pereigos multajn ĉe la ŝipoj de la aĥajanoj.»
Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· 560	Tiun respondante alparolis la nubkolektanto Zeŭso: 560
«Δαιμονίη αἰεὶ μὲν ὀΐεαι οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ’ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ’ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. εἰ δ’ οὕτω τοῦτ’ ἐστὶν ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ’ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ’ ἐπιπείθεο μύθῳ, 565 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ’ ἐν Ὀλύμπῳ ἆσσον ἰόνθ’, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.»	«Ho strangulo, ĉiam vi suspektas, kaj mi antaŭ vi ne kaŝiĝas; fari ion vi tamen ne kapablos, sed [for] de la animo al mi pli vi estos; tio por vi ankaŭ pli malbona estas. Se tio estas tiel, ĝi al mi devas plaĉa esti; sed silente eksidu, kaj obeu mian vorton, 565 ne ja defendus vin ĉiuj dioj, estas en Olimpo, de mi proksimiĝanta, kiam mi al vi la nevenkeblajn manojn ellasus.»
Ὣς ἔφατ’ ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη, καί ῥ’ ἀκέουσα καθῆστο ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὄχθησαν δ’ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· 570 τοῖσιν δ’ Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ’ ἀγορεύειν μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ·	Tiel li parolis, sed ektimis la bovokula mastrino Hero, kaj do silente ŝi eksidis ŝanĝante sian koron; kaj afliktiĝis tra la palaco de Zeŭso la dioj ĉielaj; 570 sed inter ili Hefesto, la fama metiisto, unua parolis al sia parentino, blankkubuta Hero, komplezante:
«Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ’ ἔσσεται οὐδ’ ἔτ’ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ. μητρὶ δ’ ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ’ ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ. εἴ περ γάρ κ’ ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς 580 ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν. ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ’ ἔπειθ’ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.»	«Vere do pereigaj taskoj, tio estas , si vi du ja pro mortivuloj kverelas tiel, kaj inter la diojn tumulton pelas; nek estos ĝojo 575 de la deca festeno, ĉar la pli malbonaj aĵoj superas. kaj al la parentino konsilas mi, kaj ŝi mem ja rimarkis, al la parentiĉo nia Zeŭso komplezi, ke siavice ne mallaŭdu la parentiĉo, kaj al ni la festenon plene konfuzu. Ĉar se volus la olimpano fulmĵetanto [nin] 580 el la sidiloj puŝi? Ĉar li multe plej potenca estas. Sed vi al li per vortoj mildaj vin turnu; tiam tuj favora la olimpano estos al ni.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον	Tiel li tiam diris kaj salte ekstarinte la pokalon duansan

μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει καί μιν προσέειπε· 585	al sia parentino en la manon metis kaj ŝin alparolis: 585
«Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ, μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ’ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ’ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590 ῥῖψε ποδὸς τετάγων ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ’ ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ’ ἠελίῳ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ’ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.»	«Toleru, mia parentino, kaj eltenu eĉ afliktite, por ke vin kara estantan ja en la okuloj mi ne vidu batatan, tiam neniom mi povos eĉ afliktite utili; ĉar malfacila la olimpano estas por kontraŭstari; ĉar jam min alsturmantan ankaŭ alitempe por rebati 590 li ĵetis ĉe la piedo kaptinte de la sojlo dieca, la tutan tagon mi portiĝis, kune kun la suno malleviĝanta mi sobfalis en Lemno, kaj malmulta ankoraŭ animo enestis; tiam min falintan la sintiaj homoj tuj ekflegis.»
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ’ ἄρ’ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600 Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ’, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ’ Ἀπόλλων, Μουσάων θ’ αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 605 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος, ᾗχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι· Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ᾔϊ’ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ’ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· 610 ἔνθα καθεῦδ’ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.	Tiel li diris, sed ekridetis la dio blankbraka Hero, 595 kaj ridetante de la infano ŝi prenis en la manon la pokalon; Tiam tiu al ĉiuj aliaj dioj dekstren vinon enverŝis, dolĉan nektaron el la kratero ĉerpante, kaj neestingebla rido tiam leviĝis fare de la beataj dioj, kiel ili vidis Hefeston tra la palaco klopodi. 600 Tiel tiam la tutan tagon en la sunon malleviĝantan ili festenis, kaj al neniu animo mankis porcio egala, nek la liuto belega, kiun tenis Apolono, nek la muzoj, kiuj kantis alternante per voĉo bela. Sed kiam malleviĝis la brilanta lumo de la suno, 605 ili kuŝiĝonte iris hejmen, ĉiu el ili, kie por ĉiu palacon famega kurbakrua Hefesto faris per sperta menso; kaj Zeŭso al sia lito iris, la olimpano fulmĵetanto, tie pasintece li ripozis, ĝis lin dolĉa dormo atingis; 610 tie li dormis suririnte, kaj apude ortrona Hero.

II – B

Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὗδον παννύχιοι, Δία δ᾽ οὐκ ἔχεν ἥδυμος ὕπνος, ἀλλ᾽ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. ἧδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, 5 πέμψαι ἐπ᾽ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Do la aliaj dioj kaj ankaŭ la adoltiĉoj batalĉaristaj dormis tutnokte, sed Zeŭson ne tenis dolĉa dormo, sed li ja meditis en la menso, kiel li Aĥilon honoru, kaj pereigu multajn ĉe la ŝipoj de la aĥajanoj. Kaj al li en la sento plej bona ŝajnis la decido, 5 sendi sur la atreidon Agamemnonon pereigan sonĝon kaj ĝin alvokinte la flugilozajn vortojn li diris:
«βάσκ᾽ ἴθι οὖλε ὄνειρε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο πάντα μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· 10 θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε᾽ ἐφῆπται.» 15	«Ek, iru, pereiga sonĝo, al la ŝipoj de la aĥajanoj, por, irinte en la tendon de Agamemnono la atreido, ĉion tute precize diri, kiel mi nun diktas: 10 Armi lin instigu la kapharozajn aĥajanojn fervore; ĉar nun li povus kapti la urbon larĝstratan de la trojanoj; ĉar ne plu, kiuj havas olimpajn loĝejojn, la senmortuloj disopinias; ĉar persvadis ĉiujn Hero petegante, al la trojanoj mizeroj estas alligitaj.» 15
Ὣς φάτο, βῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ᾽ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, βῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν εὕδοντ᾽ ἐν κλισίῃ, περὶ δ᾽ ἀμβρόσιος κέχυθ᾽ ὕπνος. στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληΐῳ υἷι ἐοικώς 20 Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ᾽ Ἀγαμέμνων· τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος·	Tiel li diris, kaj ekiris la sonĝo, post kiam ĝi la vorton aŭskultis; kaj facilmove ĝi alvenis al la rapidaj ŝipoj de la aĥajanoj, kaj iris tiam al atreido Agamemnono; kaj tiun ĝi renkontis dormanta en la lito, kaj ĉirkaŭifluis [lin] dia dormo. Ĝi tiam ekstaris super la kapo similante al la fiziĉo de Neleo, 20 Nestoro, kiun plej multe el la maljunuloj honoris Agamemnono; al tiu sin similiginte alparolis la dia ŝonĝo:
«εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ᾧ λαοί τ᾽ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· 25	«Vi dormas, fiziĉo de Atreo, la sperta ĉevalmastro; ne decas la tutan nokton dormi al konsilista adoltiĉo al kiu kaj la homamasoj konfidas kaj kiu pri tiom zorgas; 25

νῦν δ’ ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,	sed nun de mi eksciu rapide: de Zeŭso sendito por vi mi estas,
ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ’ ἐλεαίρει.	kiu, for de vi estante, multe zorgas kaj kompatas.
θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς	armi vin li instigis la kapharozajn aĥajanojn
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν	fervore; ĉar nun vi povus kapti la urbon larĝstratan
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ’ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ’ ἔχοντες 30	de la trojanoj; ĉar ne plu, kiuj havas olimpajn loĝejojn 30
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας	la senmortuloj disopinias; ĉar persvadis ĉiujn
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε’ ἐφῆπται	Hero petegante, al la trojanoj mizerojn alsendi
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη	de Zeŭso; sed vi tenu en via menso, ke vin forgeso
αἱρείτω εὖτ’ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.»	ne kaptu, kiam vin la ĝojiga dormo forlasos.»
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ’ αὐτοῦ 35	Tiam tiel parolinte ĝi foriris, kaj lin lasis tie 35
τὰ φρονέοντ’ ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ’ οὐ τελέεσθαι ἔμελλον·	pripensantan laŭ la sento tion, kio neniam estis plenumota;
φῇ γὰρ ὅ γ’ αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ	li ja pensis esti kaptonta la urbon de Priamo en tiu tago,
νήπιος, οὐδὲ τὰ ᾔδη ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα·	la sensciulo, ĉar li ne vidis la aferojn, kiujn Zeŭso intencis;
θήσειν γὰρ ἔτ’ ἔμελλεν ἐπ’ ἄλγεά τε στοναχάς τε	ĉar surmetonta plu li estis kaj dolorojn kaj ĝemojn
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 40	al la trojanoj kaj danaidoj tra fortaj bataloj. 40
ἔγρετο δ’ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφέχυτ’ ὀμφή·	Li vekiĝis el la dormo, sed la dia voĉo lin ĉirkaŭfluis;
ἕζετο δ’ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ’ ἔνδυνε χιτῶνα	kaj li eksidis rektiĝinte, kaj surmetis la molan tunikon
καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·	belan kaj brilantan, kaj surmetis la grandan mantelon;
ποσσὶ δ’ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,	kaj sub liaj blankaj piedoj li ligis la belajn sandalojn,
ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· 45	kaj ĉirkaŭ la ŝultrojn li metis la glavon arĝentnajlan; 45
εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ	kaj li prenis por si la sceptron parentiĉan, la ĉiam neperean,
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·	kun tiu li ekpaŝis al la ŝipoj de la aĥajanoj bronze blenditaj;
Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὄλυμπον,	la diino Aŭroro tiam aliris altan Olimpon,
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·	la lumon anonconte al Zeŭso kaj la aliaj senmortuloj;
αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε 50	tiam li al la heroldoj laŭtvokaj ordonis 50
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς·	kunvoki al la konsilo la kapharozajn aĥajanojn;
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ’ ἠγείροντο μάλ’ ὦκα·	ili ja kunvokis, kaj tiuj kunvenis tre rapide:
Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵζε γερόντων	Sed unue la konsilion de la kuraĝaj maljunuloj li sidigis

Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν· 55	apud la ŝipo de Nestoro, la rejĝiĉo naskita en Piloso; ilin li ja kunvokinte formis sagacan konsilon: 55
«κλῦτε φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ’ ἄγχιστα ἐῴκει· στῆ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· 60 οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ᾧ λαοί τ’ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ’ ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ’ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 65 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ’ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ’ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε’ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν· ὣς ὃ μὲν εἰπὼν 70 ᾤχετ’ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. ἀλλ’ ἄγετ’ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν· πρῶτα δ’ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω· ὑμεῖς δ’ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» 75	«Ekaŭskultu, amikoj, dia sonĝo al mi endorme venis dum la dia nokto; kaj pleje al dia Nestoro rilate kaj aspekton kaj grandon kaj formon plej proksime ĝi similis; ĝi tiam ekstaris super la kapo kaj min per vorto alparolis: Vi dormas, fiziĉo de Atreo, la sperta ĉevalmastro; 60 ne decas la tutan nokton dormi al konsilista adoltiĉo al kiu kaj la homamasoj konfidas kaj kiu pri tiom zorgas; sed nun de mi eksciu rapide: de Zeŭso sendito por vi mi estas, kiu, for de vi estante, multe zorgas kaj kompatas; armi vin li instigis la kapharozajn aĥajanojn 65 fervore; ĉar nun vi povus kapti la urbon larĝstratan de la trojanoj; ĉar ne plu, kiuj havas olimpajn loĝejojn, la senmortuloj disopinias; ĉar persvadis ĉiujn Hero petegante, al la trojanoj mizerojn alsendi de Zeŭso; sed vi tenu en via menso; tiel parolinte ĝi 70 ekiris ekforfluginte, kaj min la dolĉa dormo forlasis. Sed ek, ĉu ni iel armos la fiziĉojn de la aĥajanoj? Sed unue mi per vortoj provos [ilin], kiel moro estas, kaj fuĝi per la ŝipoj multremilaj admonos; sed vi, ĉiu de alia flanko, retenos [ilin] per vortoj» 75
Ἤτοι ὅ γ’ ὣς εἰπὼν κατ’ ἄρ’ ἕζετο, τοῖσι δ’ ἀνέστη Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος, ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·	Tiu vere tiel parolinte tiam eksidis; inter ili ekstaris Nestoro, kiu siavice estis mastro de Piloso sabloza, tiu prudenta inter ili elpaŝis en la kunveno kaj ekparolis:
«ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε 80	«Ho amikoj, gvidantoj kaj zorgantoj de la arganoj, se ja iu alia de la aĥajanoj tiun sonĝon deklarus, 80

ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·	mensogo [ĝin] ni nomus kaj forturnus nin pli;
νῦν δ’ ἴδεν ὃς μέγ’ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι·	sed nun vidis, kiu klare plej bona de la aĥajanoj esti sin gloras;
ἀλλ’ ἄγετ’ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.»	sed ek, ĉu ni iel armos la fiziĉojn de la aĥajanoj.»
Ὣς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι,	Tiam tiel parolinte el la konsilo li komencis iri,
οἳ δ’ ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν 85	kaj ili ekstaris kaj obeis la ŝafiston de la homamasoj, 85
σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.	la sceptrozaj rejĝiĉoj; kaj svarme alvenis la homamasoj.
ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων	Same kiel estas popoloj de abeloj svarmaj,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,	el ŝtono kava ĉiam denove irantaj,
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ’ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·	kaj grapole ili flugas sur la floraĵojn printempajn;
αἳ μέν τ’ ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἳ δέ τε ἔνθα· 90	kaj unuj ĉi tie amase estas flugintaj, kaj aliaj tie; 90
ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων	tiel gentoj multaj de la ŝipoj kaj de la tendoj
ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο	antaŭ la bordo profunda ekmarŝis
ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει	amase al la konsilo; kaj inter ili la onidiro brulis
ὀτρύνουσ’ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἳ δ’ ἀγέροντο.	instigante iri, sendito de Zeŭso; kaj ili kunvenis.
τετρήχει δ’ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95	Malorda estis la konsilo, kaj resonegis la tero 95
λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ’ ἦν· ἐννέα δέ σφεας	sub la homamasoj sidiĝantaj, kaj bruo estis; sed naŭ heroldoj
κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ’ ἀϋτῆς	vokantaj ilin reteni provis, ke de batalkriado
σχοίατ’, ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.	ili sin detenu, kaj aŭdu la rejĝiĉojn nutratajn de Zeŭso.
σπουδῇ δ’ ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ’ ἕδρας	Kaj pene sidiĝis la homamaso, reteniĝis laŭ la sidlokoj,
παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100	ĉesigonte la bruon; kaj la reganto Agamemnono 100
ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.	leviĝis kun la sceptro, kiun ja Hefesto pene faris.
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,	Hefesto donis [ĝin] al Zeŭso, la kronido, la mastro,
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεϊφόντῃ·	tiam siavice Zeŭso donis al la sendito, la Argusmortiginto,
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,	Hermeso, la mastro, donis al Pelopso la ĉevalpelanto,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ’ Ἀτρέϊ ποιμένι λαῶν· 105	tiam siavice Pelopso donis al Atreo, la ŝafisto de la homamasoj; 105
Ἀτρεὺς δὲ θνῄσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,	kaj Atreo mortante lasis [ĝin] al multŝafa Tiesto
αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ’ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,	tiam siavice al Agamemnono lasis por porti,
πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.	por mastri multajn insulojn kaj Argon tutan.

τῷ ὅ γ’ ἐρεισάμενος ἔπε’ Ἀργείοισι μετηύδα·	Sur tiu sin apogante inter la arganoj vortojn li diris:
«ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος 110 Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἴλιον ἐκπέρσαντ’ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ’ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ’ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ’ οὔ πώ τι πέφανται· εἴ περ γάρ κ’ ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, 125 ἡμεῖς δ’ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί, Τρώων δ’ ἄνδρα ἕκαστοι ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο. τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ’ ἐπίκουροι 130 πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ’ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· 135 αἳ δέ που ἡμέτεραί τ’ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα	«Ho amikoj, herooj danaidoj, sekvantaro de Areso, 110 Zeŭso, la kronido, min multe implikis en pezan mison, kruelulo, kiu ja iam al mi promesis kaj kapjesis Ilion bonmuran plene detruinte reveni hejmen, sed nun malbonan perfidon li decidis, kaj min admonas misfame Argon atingi, ĉar multan homamason mi perdis. 115 Tiel verŝajne al Zeŭso potenca estas plaĉe, kiu ja de multaj urboj detruis la citadelojn aŭ ankaŭ ankoraŭ detruas; ĉar al li apartenas supereco plej granda. Ĉar hontiga tio ja estas ankaŭ al la estontoj ekscii, ke tiel vane tia kaj tioma homamaso de la aĥajanoj 120 senrezultan militon kondukas kaj batalas kontraŭ adoltiĉoj malpli multaj, kaj fino iel ne estas aperinta. Ĉar se ni volus – aĥajanoj kaj trojanoj – solenan kontrakton farinte kalkuli ambaŭ, la trojanojn do nombri, kiom surlokaj estus, 125 sed ni aĥajanoj en dekojn dispartiĝus, kaj de la trojanoj adoltiĉon ni ĉiuj prenus por verŝi vinon, multaj dekoj malhavus vinverŝiston. Tiom, diras mi, pli multaj estas la fiziĉoj de la aĥajanoj ol la trojanoj, kiuj loĝas en la urbo; sed aliancanoj 130 el multaj urboj, lancojn svingantaj adoltiĉoj estas, kiuj min multe repuŝas kaj ne lasas la volanton Ilion plene detrui, la bone loĝatan urbon. Naŭ jaroj de Zeŭso granda ja estas pasintaj, kaj ja la ligno de la ŝipoj putras kaj la ŝnuroj estas lozaj; 135 sed ie kaj niaj eŝinoj kaj neplenaĝaj fizoj

εἵατ᾽ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον	sidas en la ĉambraro atendante; sed al ni la tasko
αὔτως ἀκράαντον οὗ εἵνεκα δεῦρ᾽ ἱκόμεσθα.	estas simple nefinita, pro kiu ĉi tie ni atingis.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·	Sed ek, kiel diras mi, obeu vi ĉiuj;
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140	ni fuĝu per niaj ŝipoj al la propra parentuja tero; 140
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.»	ĉar ni ne plu kaptos Trojon larĝstratan.»
Ὣς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε	Tiel li diris, kaj al ili la animon en la brusto li ekscitis,
πᾶσι μετὰ πληθὺν ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν·	al ĉiuj tra la amaso, kiom la konsilion ili ne aŭdis.
κινήθη δ᾽ ἀγορὴ φὴ κύματα μακρὰ θαλάσσης	Ekmoviĝis la kunveno samkiel la longaj marondoj
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ᾽ Εὖρός τε Νότος τε 145	de la Maro Ikaria, kiujn kaj la sudorienta kaj la suda ventoj 145
ὤρορ᾽ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.	estis movintaj alsturminte el la nuboj de parentiĉo Zeŭso.
ὡς δ᾽ ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν	Kiel kiam ekmovas la okcidenta vento profunde la grenkampon veninte
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ᾽ ἠμύει ἀσταχύεσσιν,	forte alsturmante, kaj subpremiĝas la spikoj,
ὣς τῶν πᾶσ᾽ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ᾽ ἀλαλητῷ	tiel la tuta konsilejo de ili moviĝis; kaj ili kun batalkrio
νῆας ἔπ᾽ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ᾽ ὑπένερθε κονίη 150	al la ŝipoj rapidis, kaj de sub la piedoj polvo 150
ἵστατ᾽ ἀειρομένη· τοὶ δ᾽ ἀλλήλοισι κέλευον	ekstaris leviĝante; kaj unuj la aliajn admonis
ἅπτεσθαι νηῶν ἠδ᾽ ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,	por si ekpreni la ŝipojn kaj tiri en la maron brilan,
οὐρούς τ᾽ ἐξεκάθαιρον· ἀϋτὴ δ᾽ οὐρανὸν ἶκεν	kaj la karensulkojn ili ekpurigis; sed la batalkriado la ĉielon atingis
οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ᾽ ῥέον ἔρματα νηῶν.	de tiuj, kiuj hejmen deziris; kaj ili ektiris la apogilojn de sub la ŝipoj.
Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155	Tiam al la arganoj kontraŭsorte hejmeniĝo okazus, 155
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·	se ne Atenon Hero per vorto alparolus:
«ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,	«Ho ve, fizo de egidporta Zeŭso, Nevenkebla,
οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν	tiel do al la domo kara en la parentujan landon
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,	la arganoj fuĝos sur la larĝa dorso de la maro,
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160	kaj kiel fieraĵon al Priamo kaj al la trojanoj ili lasus 160
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν	arganan Helenon, pro kiu multaj de la aĥajanoj
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης·	en Trojo pereis for de la kara parentuja tero;
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·	sed iru nun malsupren al la homamaso de la aĥajanoj bronze blenditaj;

σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μηδὲ ἔα νῆας ἅλα δ’ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» 165	per viaj mildaj vortoj retenu ĉiun ulon, kaj ne lasu en la maron tiri la ŝipojn ambaŭflanke kurbajn.» 165
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα· καρπαλίμως δ’ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. εὗρεν ἔπειτ’ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ’· οὐδ’ ὅ γε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης 170 ἅπτετ’, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ’ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·	Tiel ŝi parolis, kaj ne kontraŭis la dio bluokula Ateno, ŝi depaŝis de la pintoj de Olimpo ekrapidinte; kaj facilmove ŝi alvenis al la rapidaj ŝipoj de la aĥajanoj. Ŝi trovis tiam Odiseon, al Zeŭso rilate saĝon kompareblan, staranta; kaj li je ne la ŝipon bonferdekan nigran 170 estis ekpreninta, ĉar aflikto liajn koron kaj la animon atingis; kaj proksime ekstarinte alparolis la bluokula Ateno:
«διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ’ ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175 κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης; ἀλλ’ ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ’ ἔτ’ ἐρώει, σοῖς δ’ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180 μηδὲ ἔα νῆας ἅλα δ’ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.»	«Zeŭsdevena laertido, inventema Odiseo, tiel do al la domo kara en la parentujan landon vi fuĝos en ŝipoj multremilaj saltinte, 175 kaj kiel fieraĵon al Priamo kaj al la trojanoj vi lasus arganan Helenon, pro kiu multaj de la aĥajanoj en Trojo pereis for de la kara parentuja tero? Sed iru nun malsupren al la homamaso de la aĥajanoj, kaj ne plu pasivu, per viaj mildaj vortoj retenu ĉiun ulon, 180 kaj ne lasu en la maron tiri la ŝipojn ambaŭflanke kurbajn.»
Ὣς φάθ’, ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ’ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν 185 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη τὸν δ’ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·	Tiel ŝi parolis, sed li perceptis la voĉon de la diino parolinta, kaj li ekpaŝis por rapidi, sed li deĵetis la mantelon, kaj tiun forportis la heroldo Eŭribato de Itako, kiu lin akompanis; mem kontraŭ la atreido Agamemnono irinte 185 li prenis al si la sceptron parentiĉan, la ĉiam neperean; kun tiu li ekpaŝis laŭ la ŝipoj de la aĥajanoj bronze blenditaj. Kiun ajn rejĝiĉon kaj elstaran adoltiĉon li renkontadis, tiun per mildaj vortoj li retenadis apude ekstarinte:

«δαιμόνι᾽ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι, 190 ἀλλ᾽ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ᾽ οἷος νόος Ἀτρεΐωνος· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ᾽ ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν. ἐν βουλῇ δ᾽ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε; μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν· 195 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων, τιμὴ δ᾽ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.»	«Ho strangulo, ĉu al vi ne ŝajnas kvazaŭ malbonulon timigi, 190 sed kaj mem eksidu kaj sidigu la aliajn homamasojn; ĉar vi ja neniel klare scias, kia estas la menso atreida; nun li ja tentas, sed rapide li punegos la fiziĉojn de la aĥajanoj. Ĉu en la konsilo ni ĉiuj ne aŭdis, kian [vorton] li diris? Ke iel koleriĝinte li ne faru malbonon al la fiziĉoj de la aĥajanoj; 195 sed granda estas la animo de la rejĝiĉoj nutrataj de Zeŭso, kaj honoro de Zeŭso estas, sed amas lin la konsilanto Zeŭso.»
Ὃν δ᾽ αὖ δήμου τ᾽ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ᾽ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·	Sed kiun adoltiĉon de la popolo li vidadis kaj krianta trovadis, tiun per la sceptro li peladis kaj laŭte skoldadis per vorto:
δαιμόνι᾽ ἀτρέμας ἧσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200 οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ᾽ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ᾽ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ᾽ Ἀχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 205 σκῆπτρόν τ᾽ ἠδὲ θέμιστας, ἵνά σφισι βουλεύῃσι.	«Ho strangulo, senmove sidu kaj la vorton de la aliaj aŭdu, 200 kiuj pli taŭgaj ol vi estas, sed vi estas nemilitema kaj senforta nek iam en milito estiminda nek en konsilo; neniel ja rejĝoj estos ĉi tie ĉiuj ni aĥajanoj; ne estas io bona estrado de pluraj; unu estro estu, unu rejĝiĉo, al kiu donis la infano de Krono insida 205 kaj la sceptron kaj leĝojn, por ke por ili li decidadu.»
Ὣς ὅ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἳ δ᾽ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210 Ἄλλοι μέν ῥ᾽ ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ᾽ ἕδρας· Θερσίτης δ᾽ ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὃς ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ᾔδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ᾽ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίϊον Ἀργείοισιν 215 ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·	Tiel li ja estrante trairis la armeon; sed tiuj al la konsilejo denove ekrapidis de la ŝipoj kaj tendoj. Sonis, kiel kiam ondo de la multmuĝa maro en la strando granda bruas, kaj muĝas ankaŭ la maro. 210 La aliaj tiam eksidis, estis retenitaj sur la sidiloj; Sed Tersito babilemega sola plu kriis, kiu en sia menso vortojn kaj senordajn kaj multajn sciis vane, dume por konkuri kun la rejĝiĉoj ne laŭ ordo, sed kio al li ŝajnis ridiga por la arganoj 215 esti; sed kiel plej malbela adoltiĉo sub Ilion li venis;

φολκὸς ἔην, χωλὸς δ’ ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω	kurbakrura li estis, lama ĉe unu de la piedoj; kaj liaj du ŝultroj
κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε	nerektaj sur la bruston kunkliniĝis; pli supere
φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ’ ἐπενήνοθε λάχνη.	pinta li estis je la kapo, kaj maldensa lano sure kreskis.
ἔχθιστος δ’ Ἀχιλῆϊ μάλιστ’ ἦν ἠδ’ Ὀδυσῆϊ· 220	Kaj plej naŭza al Aĥilo plej multe li estis kaj al Odiseo; 220
τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ’ αὖτ’ Ἀγαμέμνονι δίῳ	ĉar tiujn du li kalumniis; sed tiam al Agamemnono brila
ὀξέα κεκλήγων λέγ’ ὀνείδεα· τῷ δ’ ἄρ’ Ἀχαιοὶ	pikajn riproĉojn bruante li diris; kaj kontraŭ tiu la aĥajanoj
ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ’ ἐνὶ θυμῷ.	terure plukoleris kaj malaprobis en la animo.
αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·	Tiam li longe alvokante Agamemnonon skoldis vorte:
«Ἀτρεΐδη τέο δ’ αὖτ’ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; 225	«Ho atreido, pro kio denove vi plendas kaj bezonon sentas? 225
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες	plenaj per bronzo al vi [estas] la tendoj, kaj multaj adoltinoj
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ	elektitaj estas en la tendoj, kiujn al vi la aĥajanoj
πρωτίστῳ δίδομεν εὖτ’ ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.	al la unua ni donas, kiam ajn ni urbon kaptas.
ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει	Ĉu eble plu ankaŭ oro al vi mankas, kiun portu iu
Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἷος ἄποινα, 230	de la trojanoj ĉevalmastraj el Ilio kiel elaĉeton de la fiziĉo, 230
ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,	kiun liginte forkondukas mi aŭ iu alia de la aĥajanoj,
ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,	aŭ adoltinon junan, por ke vi kuniĝu en amo,
ἥν τ’ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν	kaj kiun mem aparte vi por vi retenos? Ja ne decas
ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.	al iu, kiu estro estas, en malbonaĵojn konduki la fiziĉojn de la aĥajanoj.
ὦ πέπονες κάκ’ ἐλέγχε’ Ἀχαιΐδες οὐκέτ’ Ἀχαιοὶ, 235	Ho malharditoj, aĉaj malgloruloj, aĥajinoj, sed ne aĥajiĉoj, 235
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ’ ἐῶμεν	hejmen vere per ŝipoj ni revenu, sed tiun ni lasu
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται	ĉi tie en Trojo por digesti la honorajn donacojn, ĝis li ekscios,
ἤ ῥά τί οἱ χἠμεῖς προσαμύνομεν ἦε καὶ οὐκί·	ĉu do iom al li ankaŭ ni helpos aŭ ne;
ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἕο μέγ’ ἀμείνονα φῶτα	[li,] kiu ankaŭ nun Aĥilon, heroon multe pli bonan ol li,
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. 240	malhonoris; ĉar prenis kaj mem havas la honoran donacon la rabinto. 240
ἀλλὰ μάλ’ οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·	Sed vere Aĥilo ne havas galon en la menso, sed neglektas;
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο·»	ĉar [aliokaze] vere, ho atreido, nun lastan fojon vi fiagus.»
Ὣς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,	Tiel li diris akuzante Agamemnonon, la paŝtiston de la homamasoj,

Θερσίτης· τῷ δ’ ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 245	Tersito; sed apud tiu rapide ekstaris brila Odiseo, kaj lin de malsupre alrigardinte li atakis per malmola vorto: 245
«Θερσῖτ’ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἴσχεο, μηδ’ ἔθελ’ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ’ Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον. τὼ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ’ ἔχων ἀγορεύοις, 250 καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις. οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν. τὼ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν, ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255 ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις. ἀλλ’ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἴ κ’ ἔτι σ’ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὧδε, μηκέτ’ ἔπειτ’ Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μηδ’ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, 260 εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ’ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ’ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπλήγων ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.»	«Tersito, sensenculo, eĉ estante laŭta parolanto retenu vin, kaj ne volu sola kvereli kun rejĝiĉoj; ĉar opinias mi, ke ne estas iu alia mortuloj pli malbona ol vi, kiom kune kun la atreidoj sub Ilion venis. Tiel prefere ne, rejĝiĉojn en la buŝo havante, parolu en la konsilejo, 250 nek kontraŭ ili ankaŭ riproĉojn eligu, nek hejmeniĝon celu. Neniel ni klare scias, kiaj estos tiuj aferoj, aŭ bone aŭ malbone hejmeniĝos ni fiziĉoj de la aĥajanoj. Tial nun atreidon Agamemnonon, la ŝafiston de la homamasoj, riproĉante vi daŭrigas, ke al li tre multajn aferojn donas 255 la herooj danaidoj? Sed ofendante vi parolas en la konsilejo. Sed mi malkaŝos al vi, kaj tio ankaŭ plenumita estos: Se mi denove vin stultumanta renkontos, kiel ĝuste nun, tiam ne plu al Odiseo la kapo sur la ŝultroj estu, nek plu la parentiĉo de Telemaĥo nomata mi estu, 260 se mi ne, vin preninte, ja forigos vian vestaĵon, kaj mantelon kaj kitonon, kaj kio la pubon kovras, kaj [vin] mem ploranta al la rapidaj ŝipoj forsendos batinte de la konsilejo per hontindaj batoj.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω 265 πλῆξεν· ὃ δ’ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ’ αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὕπο χρυσέου· ὃ δ’ ἄρ’ ἕζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ’ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ. οἳ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ’ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· 270	Tiel do li diris, sed per la sceptro la dorson kaj ankaŭ la ŝultrojn 265 li batis; sed tiu sin kurbigis, kaj al li elfalis peza larmo; sed haŭtsigno sangoza el la dorso leviĝis sub la sceptro ora; tiam li sin sidigis kaj ektimis, kaj eksentinte doloron senhelpe rigardante li forviŝis larmon. sed tiuj, eĉ se vere afliktite pri li, dolĉe ekridis; 270

ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·	kaj tiel unu diradis rigardinte al la alia proksime:
«ὦ πόποι ἦ δὴ μυρί᾽ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ᾽ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ᾽ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ᾽ ἀγοράων. 275 οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.»	«Ho ve, vere jam Odiseo multegajn noblaĵojn estas farinta kaj bonajn konsilojn donante kaj militon kaŭzante, sed nun tion kiel klare plej bonan inter la arganoj li plenumis, kiu tiun riproĉaĉulon babilantan haltigis paroli en la konsilejo. 275 Certe ne lin longe denove elsendos fiero akuzi rejĝiĉojn per skoldaj vortoj.»
Ὣς φάσαν ἣ πληθύς· ἀνὰ δ᾽ ὃ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280 ὡς ἅμα θ᾽ οἳ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν· ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·	Tiel parolis la amaso; kaj supren urbdetrua Odiseo ekstaris la sceptron tenante; kaj apude la bluokula Ateno similanta heroldon, silenti la homamason admonis, 280 tiel ke kune kaj la unuaj kaj la lastaj fiziĉoj de la aĥajanoj la vorton aŭdu kaj pripensu la konsilon; tiu prudenta inter ili elpaŝis en la kunveno kaj ekparolis:
«Ἀτρεΐδη νῦν δή σε ἄναξ ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ᾽ ἔτι στείχοντες ἀπ᾽ Ἄργεος ἱπποβότοιο Ἴλιον ἐκπέρσαντ᾽ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι. ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι. 290 ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τίς θ᾽ ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο ἀσχαλάᾳ σὺν νηῒ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ᾽ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295 ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τὼ οὐ νεμεσίζομ᾽ Ἀχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης	«Ho atreido, nun ja vin, mastro, volas la aĥajanoj la plej riproĉinda fari inter ĉiuj homoj mortivaj, 285 kaj ne al vi ili plenumos la promeson, kiun ja ili faris ĉi tien plu irante de Argo ĉevalnutra, Ilion bonmuran plene detruinte reveni hejmen. Ĉar kiel aŭ infanoj junaj aŭ viduaj adoltinoj unu al la alia ili plendas, por reveni hejmen. 290 Verdire ankaŭ peno estas, ke ĉagrenito hejmeniĝas; ĉar iu ankaŭ unu monaton restanta for de sia kunulo malpacienciĝas en la ŝipo multtraba, lin eĉ ventegoj vintraj retenas kaj la moviĝanta maro; kaj al ni estas turniĝanta la naŭa jaro 295 ĉi tie restantaj; tiel mi ne malaprobas, ke la aĥajanoj malpacienciĝas ĉe la ŝipoj kurbaj; sed ankaŭ tre

αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.	hontinde vere [estus] kaj longe resti kaj vane hejmeniĝi.
τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ᾽ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν	Eltenu, amikoj, kaj restu por tempo, ĝis ni ekscios,
ἢ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἦε καὶ οὐκί. 300	ĉu vere Kalĥaso aŭguras ĉu ankaŭ ne. 300
εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες	Ĉar ni ja bone tion scias en la menso, kaj estas ĉiuj vi
μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·	atestantoj, kiujn ne venis por forkonduki la Keresoj de la morto;
χθιζά τε καὶ πρωΐζ᾽ ὅτ᾽ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν	kaj hieraŭ kaj antaŭhieraŭ kiam al Aŭlido la ŝipoj de la aĥajanoj
ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,	kolektiĝis por malbonaĵojn al Priamo kaj al la trojanoj porti,
ἡμεῖς δ᾽ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς 305	kaj ni ĉirkaŭ fonto sur la sanktaj altaroj 305
ἕρδομεν ἀθανάτοισι τελήεσσας ἑκατόμβας	faris por la senmortuloj senpekajn hekatombojn
καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·	sub bela platano, de kie fluis la klara akvo;
ἔνθ᾽ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς	tie montriĝis granda signo; serpentego, sur la dorso sangruĝas,
σμερδαλέος, τόν ῥ᾽ αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόως δέ,	terura, kiun la Olimpulo mem sendis al la lumo,
βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310	sub la altaro elsaltante kontraŭ la platano leviĝis. 310
ἔνθα δ᾽ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,	Kaj tie estis birdidoj de pasero, neplenaĝaj fizoj,
ὄζῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ πετάλοις ὑποπεπτηῶτες	sur la branĉo plej alta, sub petaloj kuŝantaj
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα·	ok, sed parentino la naŭa estis, kiu naskis la fizojn;
ἔνθ᾽ ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·	tiam tiu ja ilin kompatinde pepantajn formanĝis;
μήτηρ δ᾽ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315	kaj la parentino ĉirkaŭflugadis priplorante la karajn fizojn; 315
τὴν δ᾽ ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.	sed tiun ĉirkaŭplendantan eksaltinte ĉe la flugilo ĝi kaptis.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,	Tiam, kiam la fizojn de la pasero ĝi voris kaj ĝin mem,
τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὅς περ ἔφηνε·	tiun do tute klara faris la dio, kiu ja montris [ĝin];
λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·	ĉar ŝtono ĝin faris la infano de Krono insida;
ἡμεῖς δ᾽ ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη. 320	sed ni starante miris, kia [afero] okazis, 320
ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ᾽ ἑκατόμβας,	kiel la teruraĵoj de la dioj eniris hekatombojn.
Κάλχας δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·	Sed Kalĥaso tuj tiam aŭgurante parolis en la konsilo:
τίπτ᾽ ἄνεῳ ἐγένεσθε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;	‹Kial silentaj vi estiĝis, kapharozaj aĥajanoj?
ἡμῖν μὲν τόδ᾽ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς	Al ni ja tiun grandan signon montris konsilanto Zeŭso,
ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ᾽ ὀλεῖται. 325	malfrue okazontan malfrue plenumotan, kies gloro neniam pereos. 325

ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα, ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ᾽ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν. κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330 ἀλλ᾽ ἄγε μίμνετε πάντες ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ αὐτοῦ εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.»	Kiel tiu la fizojn de la pasero voris kaj ĝin – ok, sed parentino la naŭa estis, kiu naskis la fizojn –, tiel ni tiomajn jarojn militos tie, sed en la deka ni kaptos la urbon larĝstratan.› Tiu tiel parolis; ĉi ĉio do nun plenumiĝas. 330 Sed ek, restu ĉiuj, bonkrurŝirmilaj aĥajanoj, ĉi tie, ĝis la urbon grandan de Priamo ni kaptos.»
Ὣς ἔφατ᾽, Ἀργεῖοι δὲ μέγ᾽ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· 335 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Tiel li parolis, kaj la arganoj forte kriis, kaj ĉirkaŭe la ŝipoj terure resonis sub la ekkriintaj aĥajanoj aprobantaj la vorton de Odiseo dia; 335 sed inter ili parolis ankaŭ Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:
«ὦ πόποι ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἷς οὔ τι μέλει πολεμήϊα ἔργα. πῇ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἥμιν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ᾽ ἀνδρῶν 340 σπονδαί τ᾽ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν· αὔτως γὰρ ἐπέεσσ᾽ ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ᾽ ἐόντες. Ἀτρεΐδη σὺ δ᾽ ἔθ᾽ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ᾽ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345 τοῦσδε δ᾽ ἔα φθινύθειν ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ᾽—ἄνυσις δ᾽ οὐκ ἔσσεται αὐτῶν— πρὶν Ἄργος δ᾽ ἰέναι πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί. φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350 ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες	«Ho ve, vere vi interkonsiliĝas simile al infanoj, senspertaj, al kiuj neniel estas zorgo la militaj aferoj. Kien do kaj niaj kontraktoj kaj niaj ĵuroj kondukos? En fajron iru kaj la konsiloj kaj la planoj de la aldotiĉoj 340 kaj la trinkoferoj nemiksitaj kaj la manpremoj, al kiuj ni konfidis; Ĉar tiel per vortoj ni kverelas, sed neniel rimedon trovi ni povas, multan tempon ĉi tie estante. Ho atreido, vi, plu kiel de ĉiam havante firman konsilon, estru la aĥajanojn tra fortaj bataloj, 345 sed tiun lasu detruiĝi, unu kaj du, kiuj el la aĥajanoj eble aparte konsilas – sed plenumo ne estos de ili –, unue al Argo iri, antaŭ ol kaj de Zeŭso egidporta ni ekkonos, ĉu mensogo [estis] la promeso ĉu ankaŭ ne. Ĉar mi diras do, ke kapjesis superforta kronido 350 en tiu tago, kiam en la ŝipojn rapide veturantajn paŝis la arganoj al la trojanoj mortigon kaj pereon portantaj,

ἀστράπτων ἐπιδέξι᾽ ἐναίσιμα σήματα φαίνων.	sendante fulmojn dekstre, sortajn signojn montrante.
τὼ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι	Tial neniu pli frue hastu hejmen reveni,
πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355	antaŭ ol ĉe iu kunulo de la trojanoj tranokti, 355
τίσασθαι δ᾽ Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.	por venĝi kaj la angoron kaj la ĝemojn de Heleno.
εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι	Sed se iu terure deziras hejmen reveni,
ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης,	li tuŝu sian ŝipon bonferdekan nigran,
ὄφρα πρόσθ᾽ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.	por ke li antaŭ la aliaj morton kaj sorton sciu.
ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ᾽ εὖ μήδεο πείθεό τ᾽ ἄλλῳ· 360	Sed, mastro, ankaŭ mem bone pripensu kaj obeu al alia [persono]; 360
οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω·	al vi ne malaprobinda la vorto estos, kiun ajn mi estas dironta:
κρῖν᾽ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἀγάμεμνον,	Apartigu la adoltiĉojn laŭ tribo, laŭ fratrio, ho Agamemnono,
ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.	ke fratrio fratrion asistu, kaj triboj tribojn.
εἰ δέ κεν ὣς ἕρξῃς καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί,	Se vi faros tiel kaj al vi obeos la aĥajanoj,
γνώσῃ ἔπειθ᾽ ὅς θ᾽ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν 365	tiam vi ekscios, kaj kiu el la gvidantoj malbona, kaj kiu el la homamasoj, 365
ἠδ᾽ ὅς κ᾽ ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται.	kaj kiu nobla estas; ĉar por si [aparte] ili batalos.
γνώσεαι δ᾽ εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,	Kaj vi ekscios, ĉu pro dia [decido] la urbon vi ne detruos plene,
ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.»	ĉu pro la malboneco de la adoltiĉoj kaj mallerto pri milito.»
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·	Tiun nun alterne alparolis la reganto Agamemnono:
«ἦ μὰν αὖτ᾽ ἀγορῇ νικᾷς γέρον υἷας Ἀχαιῶν. 370	«Verdire denove en konsilo vi venkas, ho maljunulo, la fiziĉojn de la aĥajanoj. 370
αἴ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον	Se nur, ho Zeŭso parentiĉo kaj kaj Ateno kaj Apolono,
τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·	al mi dek tiaj konsilantoj estus el la aĥajanoj!
τώ κε τάχ᾽ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος	Tiam rapide kolapsus la urbo de mastro Priamo
χερσὶν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.	per niaj manoj, kaj prenite kaj detruite.
ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε᾽ ἔδωκεν, 375	Sed al mi egidporta kronido Zeŭso dolorojn donis, 375
ὅς με μετ᾽ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.	kiu min inter senfinajn disputojn kaj kverelojn ĵetas.
καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε μαχεσσάμεθ᾽ εἵνεκα κούρης	Ĉar kaj mi kaj Aĥilo batalos pro la kidino
ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ᾽ ἦρχον χαλεπαίνων·	per malamikaj vortoj, sed mi komencis agi malamike;
εἰ δέ ποτ᾽ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ᾽ ἔπειτα	sed se iam en unu ni venos en konsilo, tiam ne plu

Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ’ ἠβαιόν. 380	al la trojanoj prokrasto de la malbono estos, eĉ ne minimuma. 380
νῦν δ’ ἔρχεσθ’ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.	Sed nun iru al la manĝo, por ke ni ekscitu Areson.
εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ’ ἀσπίδα θέσθω,	Bone iu la lancon akrigu, kaj bone la ŝildon metu,
εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,	bone iu al la ĉevaloj rapidpiedaj manĝon donu,
εὖ δέ τις ἅρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,	bone iu ambaŭflanke de la batalĉaro irinte militon pripensu,
ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ’ Ἄρηϊ. 385	tiel ke tuttage ni rivalu je terura Areso. 385
οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ’ ἠβαιὸν	Ĉar ne ja ĉesado intervenu, eĉ ne minimuma,
εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.	ĝis ne nokto veninte apartigu la impeton de la adoltiĉoj.
ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσφιν	Ŝvitozos ja sur la brusto ties portrimeno
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ’ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·	de la ŝildo homŝirma, kaj ĉirkaŭ la lanco la mano laciĝos;
ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων. 390	kaj ŝvitozos lia ĉevalo la bone poluritan batalĉaron tirante. 390
ὃν δέ κ’ ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω	Sed kiun ajn mi for de la batalo volanta perceptos
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα	resti ĉe la ŝipoj kurbaj, tiam al li ne
ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ’ οἰωνούς.»	eble estos eskapi la hundojn kaj la birdojn.»
Ὣς ἔφατ’, Ἀργεῖοι δὲ μέγ’ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα	Tiel li parolis, sed la arganoj forte kriis, kiel ondo
ἀκτῇ ἐφ’ ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών, 395	kontraŭ promontoro alta, kiam movas [ĝin] la suda vento veninte, 395
προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ’ οὔ ποτε κύματα λείπει	al elstaranta klifo; kaj tiun neniam lasas la ondoj
παντοίων ἀνέμων, ὅτ’ ἂν ἔνθ’ ἢ ἔνθα γένωνται.	de ĉiuj ventoj, kiam ili aŭ tie aŭ tie estiĝas.
ἀνστάντες δ’ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,	Kaj ekstarinte ili ekmoviĝis disirante inter la ŝipoj,
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο.	kaj ili faris fajron inter la tendoj, kaj prenis manĝon.
ἄλλος δ’ ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων 400	Unu al la alia de la dioj eternaj oferis 400
εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.	preĝante eskapi kaj la morton kaj la bataltumulton de Areso.
αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων	Plue oferis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono bovon
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,	grasan kvinjaran al superforta kronido,
κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,	Kaj li kunvokis la maljunulojn, la prensiĉojn de de ĉiuj aĥajanoj,
Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, 405	Nestoron ja unue kaj Idomeneon, la mastron, 405
αὐτὰρ ἔπειτ’ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,	plue tiam la du Ajaksojn kaj la fiziĉon de Tideo,
ἕκτον δ’ αὖτ’ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.	kaj kiel sesan siavice Odiseon, al Zeŭso rilate saĝon kompareblan.

αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·	Kaj de si mem al li venis rilate batalkriadon bona Menelao;
ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.	ĉar li sciis en la sento, kiel la sahodo estis penanta.
βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· 410	Ili ekstaris ĉirkaŭ la bovo kaj la oferan hordeerojn levis; 410
τοῖσιν δ’ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·	kaj inter ili preĝante ekparolis la reganto Agamemnono:
«Ζεῦ κύδιστε μέγιστε κελαινεφὲς αἰθέρι ναίων	«Ho Zeŭso plej majesta plej granda nigranuba loĝanta en la etero,
μὴ πρὶν ἐπ’ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν	ke la suno ne subiru kaj al la vesperkrepusko iru,
πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον	antaŭ ol mi sobĵetos kapantaŭen la loĝejon de Priamo
αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα, 415	fulgozan, kaj forbrulos per fajro detrua la pordon, 415
Ἕκτορεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι	kaj la hektoran kitonon ĉirkaŭ la brusto disŝiros,
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ’ ἀμφ’ αὐτὸν ἑταῖροι	per bronzo disŝiritan; kaj multaj kunuloj ĉirkaŭ li
πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.»	kapantaŭen en polvo perdente kaptu la teron.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων,	Tiel li parolis, sed sekve al li neniel konsentis la kronido,
ἀλλ’ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ’ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420	sed li ja akceptis la oferon, sed penon senfinan li pliigis. 420
αὐτὰρ ἐπεί ῥ’ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,	Tiam, post kiam ili preĝis kaj la hordeerojn disĵetis,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,	ili unue retiris [la kolon de la oferbestoj] kaj buĉis kaj senhaŭtigis,
μηρούς τ’ ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν	la femurojn ili eltranĉis kaj plene per graso kovris
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ’ αὐτῶν δ’ ὠμοθέτησαν.	dufoje teginte, kaj sur ilin surmetis krudan viandon.
καὶ τὰ μὲν ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425	Kaj tiujn tiam sur ŝtipoj senfoliaj ili forbruligis, 425
σπλάγχνα δ’ ἄρ’ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.	kaj tiam la tripon traborinte ili tenis super Hefesto.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,	Sed post kiam la femuroj estis forbruligitaj kaj ili la tripon konsumis,
μίστυλλόν τ’ ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ’ ὀβελοῖσιν ἔπειραν,	tiam ili dispecigis la aliajn partojn kaj sur la rostostangojn surmetis,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.	kaj rostis zorge, kaj detiris ĉiujn [pecojn de la stangoj].
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα 430	Tiam, post kiam ili ĉesigis la laboron kaj pretigis la festenon, 430
δαίνυντ’, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.	ili festenis, kaj al neniu animo mankis porcio egala.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,	Tiam, kiam ili la deziron de trinkado kaj manĝado de si forlevis,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	inter ili sekve paroli komencis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:
«Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,	«Atreido plej majesta, mastro de la adoltiĉoj Agamemnono,

μηκέτι νῦν δήθ’ αὖθι λεγώμεθα, μηδ’ ἔτι δηρὸν 435	ne plu nun longe ĉi tie ni parolu, nek plu longe 435
ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.	ni prokrastu la taskon, kiun jam la dio atribuas.
ἀλλ’ ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων	Sed ek, la heroldoj de la aĥajanoj bronze blenditaj
λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,	la homamason kunvokante kolektu tra la ŝipoj,
ἡμεῖς δ’ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν	sed ni ĉiuj kune tra la tendaro larĝa de la aĥajanoj
ἴομεν ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.» 440	iru, por ke pli rapide instigu akran Areson.» 440
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.	Tiel li parolis, kaj ne malobeis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono.
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε	Tuj al la heroldoj klarvoĉaj li ordonis
κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς·	kunvoki al batalo la kapharozajn aĥajanojn;
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ’ ἠγείροντο μάλ’ ὦκα.	ĉi tiuj do kunvokis, kaj tiuj kunvenis tre rapide.
οἳ δ’ ἀμφ’ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445	La rejĝiĉoj nutrataj de Zeŭso, kiuj estis ĉirkaŭ la atreido, 445
θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη	klopodis ordigante, kaj intere la bluokula Ateno
αἰγίδ’ ἔχουσ’ ἐρίτιμον ἀγήρων ἀθανάτην τε,	portante egidon alte taksatan, senaĝiĝan kaj senmortan,
τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται,	de kiu cent kvastoj tutoraj flirtas,
πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος·	ĉiuj bone plektitaj, kaj cent bovojn valora ĉiu unuopa;
σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450	kun tiu hastante ŝi trarapidis la homamason de la aĥajanoj 450
ὀτρύνουσ’ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστῳ	instigante iri; kaj ene forton li estigis en ĉiu
καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.	koro senĉese militi kaj batali.
τοῖσι δ’ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ’ ἠὲ νέεσθαι	Kaj al tiuj tuj la milito pli dolĉa iĝis ol reveni
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.	en ŝipoj kavaj al la propra parentuja tero.
Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455	Kiel fajro detrua forbruligas nemezureblan arbaron 455
οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,	sur la pintoj de monto, kaj ankaŭ de malproksime brilas la lumo,
ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο	tiel de la bronzo dieca de la marŝantoj
αἴγλη παμφανόωσα δι’ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε.	la brilo lumeganta tra la etero la ĉielon atingis.
Τῶν δ’ ὥς τ’ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ	Kaj kiel de la birdoj flugivaj svarmoj multaj,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων 460	de anseroj aŭ gruoj aŭ cignoj longnukaj, 460
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα	en Azio en herbejo ĉirkaŭ la fluoj de Kaistro
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι	tien kaj tien flugadas glorante sin pro la flugiloj,

κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών,	kiuj brue eksidadas, kaj muĝas la herbejo,
ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων	tiel de tiuj svarmoj multaj de la ŝipoj kaj tendoj
ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν 465	en la ebenaĵon de Skamandro antaŭeniris; sed la tero 465
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.	terure resonis sub la piedoj de ili kaj de la ĉevaloj.
ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι	Kaj ili ekstaris en la herbejo floroza de Skamandro
μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.	amase, kiom kaj foliaj kaj floroj estiĝas en la sezono.
Ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ	Kiel svarmjj multaj de la muŝoj densaj,
αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν 470	kiuj tra la stalo ŝafista svarmas 470
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,	en la sezono printempa, kiam ankaŭ la lakto la ujojn malsekigas,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ	tiom da kapharozaj aĥajanoj kontraŭ la trojanoj
ἐν πεδίῳ ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.	en la ebenaĵo staris detrui dezirante.
Τοὺς δ' ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες	Kaj tiujn, kiel la gregojn larĝajn de kaproj la paŝtistiĉoj
ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν, 475	facile disigas, kiam en la paŝtejo ili miksiĝas, 475
ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα	tiel ilin la gvidantoj ordigis tien kaj tien
ὑσμίνην δ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων	por iri al la batalo, kaj intere [estis] la reganto Agamemnono
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,	rilate okulojn kaj kapon simila al fulmoĝua Zeŭso,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.	kaj al Areso rilate la zonon, kaj rilate la bruston al Pozidono.
ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480	Kiel bovo, boviĉo, en la grego multe elstara estiĝis 480
ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι·	de ĉiuj – ĉar li inter la bovoj kolektitaj distingiĝas –
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ	tia la atreidon faris Zeŭso en tiu tago,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.	eminenta inter multaj kaj elstara inter la herooj.
Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι—	Diru nun al mi, muzoj olimpajn loĝejojn havantaj –
ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, 485	ĉar vi estas diaj kaj asistas kaj scias ĉion, 485
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν—	kaj ni diraĵon nuran aŭdas kaj nenion scias –
οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν·	kiuj gvidantoj de la danaidoj kaj estroj estis:
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,	Kaj la amason mi ne rakontos nek nomos,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,	eĉ ne, se mi havus dek langojn kaj dek buŝojn,
φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490	kaj la voĉo nerompebla, kaj en mi bronza koro estus, 490

εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι Διὸς αἰγιόχοιο	se ne la olimpaj muzoj de Zeŭso egidporta
θυγατέρες μνησαίαθ’ ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·	fizinoj memorigus, kiom sub Ilion venis;
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.	la komandantojn de la ŝipoj denove mi diros kaj la ŝipojn ĉiujn.
Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον	La beotojn Peneleo kaj Leito komandis
Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495	Arkesilao kaj Protoenoro kaj Klonio, 495
οἵ θ’ Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν	kaj kiuj Hirion posedis kaj Aŭlidon ŝtonozan
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ’ Ἐτεωνόν,	kaj Sĥenon kaj Skolon kaj montozan Eteonon,
Θέσπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,	kaj Tespion kaj Greon kaj larĝspacan Mikaleson,
οἵ τ’ ἀμφ’ Ἅρμ’ ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,	kaj kiuj posedis ĉirkaŭ Harmo kaj Ilezio kaj Eritrao,
οἵ τ’ Ἐλεῶν’ εἶχον ἠδ’ Ὕλην καὶ Πετεῶνα, 500	kaj kiuj Eleonon havis kaj Hilon kaj Peteonon, 500
Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ’ ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,	Okaleon kaj Medeonon, la bone konstruitan urbon,
Κώπας Εὔτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,	Kopon kaj Eŭtrezion multkolomban Tisbon,
οἵ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ’ Ἁλίαρτον,	kaj kiuj Koronion kaj gresozan Haliarton,
οἵ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ’ οἳ Γλισᾶντ’ ἐνέμοντο,	kaj kiuj Plateon havis kaj kiuj Glizanton posedis,
οἵ θ’ Ὑποθήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, 505	kaj kiuj Hipotebon havis, la bone konstruitan urbon, 505
Ὀγχηστόν θ’ ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,	kaj Onĥeston sanktan, la grandiozan boskon Pozidonan,
οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν	kaj kiuj vinberozan Arnon havis, kaj kiuj Midion
Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ’ ἐσχατόωσαν·	Kaj Nizon tre sanktan kaj Antedonon ĉerandan.
τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ	De tiuj kvindek ŝipoj iris, kaj en ĉiu
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510	cent kaj dudek kidiĉoj de la beotoj venis. 510
Οἳ δ’ Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ’ Ὀρχομενὸν Μινύειον,	Kaj kiuj Aspledonon priloĝis kaj Orĥomenon Minian,
τῶν ἦρχ’ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος υἷες Ἄρηος	tiujn komandis Askalafo kaj Ialmeno, fiziĉoj de Areso,
οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεΐδαο,	kiujn naskis Astioĥo en la palaco de Aktoro la azeido,
παρθένος αἰδοίη ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα	la junulino horinda, la supran ĉambron enirinte,
Ἄρηϊ κρατερῷ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ· 515	al Areso forta; kaj li ĉe ŝi kuŝis kaŝe; 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.	al tiuj tridek kavaj ŝipoj envice sekvis.
Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον	Kaj la focidanojn Sĥedio kaj Epistrofo komandis,
υἷες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,	fiziĉoj de Ifito grandanima, la naŭbolido,

οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν	kiuj Kiparison havis kaj Pitonon ŝtonozan
Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520	kaj Krizon sanktan kaj Daŭlidon kaj Panopeon, 520
οἵ τ᾽ Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,	kaj kiuj Anemorejon Hiampolon ĉirkaŭloĝis,
οἵ τ᾽ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,	kaj kiuj sekve ĉirkaŭ la rivero dia Cefizo loĝis,
οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῇς ἔπι Κηφισοῖο·	kaj kiuj Lilajon havis ĉe la fontoj de Cefizo;
τοῖς δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.	kun tiuj kvardek nigraj ŝipoj sekvis.
οἳ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, 525	Kaj tiuj la vicojn de la focidanoj starigis zorgante, 525
Βοιωτῶν δ᾽ ἔμπλην ἐπ᾽ ἀριστερὰ θωρήσσοντο.	al la beotoj proksime je la dekstro ili sin armis.
Λοκρῶν δ᾽ ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας	Kaj la lokridanojn gvidis la oileido rapida Ajakso
μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας	la pli malgranda, neniel jam tioma, kiom la telamonido Ajakso
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦην λινοθώρηξ,	sed multe pli malgranda; malalta li estis kun lina kiraso,
ἐγχείῃ δ᾽ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· 530	sed per la ĵetlanco li superis ĉiujn helenojn kaj la aĥajanojn; 530
οἳ Κῦνόν τ᾽ ἐνέμοντ᾽ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε	kiuj kaj Kinon posedis kaj Opoenton kaj Kaliaron
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς	kaj Beson kaj Skarfon kaj Aŭgion pitoreskan
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·	kaj Tarfon kaj Tronion ĉirkaŭ la fluoj de Boagrio;
τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο	kun tiu kvardek nigraj ŝipoj sekvis
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535	de la lokridanoj, kiuj enloĝas kontraŭ sankta Eŭbeo. 535
Οἳ δ᾽ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες	Kaj kiuj Eŭbeon havis, impetojn spirantaj abantoj,
Χαλκίδα τ᾽ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ᾽ Ἱστίαιαν	kaj Ĥalkidon kaj Eretrion kaj vinberozan Histieon
Κήρινθόν τ᾽ ἔφαλον Δίου τ᾽ αἰπὺ πτολίεθρον,	kaj Kerinton ĉemaran kaj la krutan citadelon de Dio,
οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ᾽ οἳ Στύρα ναιετάασκον,	kaj kiuj Kariston havis kaj kiuj Stiron priloĝis,
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευ᾽ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος 540	tiujn siavice gvidis Elefenoro, servisto de Areso 540
Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.	Ĥalkodontido grandanima, ĉefo de la abantoj.
τῷ δ᾽ ἅμ᾽ Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες	Kaj kun tiu sekvis la abantoj flirtharaj malantaŭe,
αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῇσιν μελίῃσι	lanculoj dezirantaj per etenditaj fraksenaj lancoj
θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι·	rompi la kirasojn de la malamikoj ĉirkaŭ la brusto;
τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. 545	kun tiu kvardek nigraj ŝipoj sekvis. 545
Οἳ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀθήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον	Kaj kiuj sekve havis Atenon, la bone konstruitan urbon,

δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ’Ἀθήνη	la teritorion de Ereĥteo grandanima, kiun iam Ateno,
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,	fizino de Zeŭso, nutris, kaj naskis la grajndona tero,
κὰδ δ’ ἐν Ἀθήνῃς εἷσεν ἑῷ ἐν πίονι νηῷ·	kaj [lin] en Ateno ŝi loĝigis en ŝia riĉa templo;
ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται 550	kaj tie lin per boviĉoj kaj ŝafiĉoj favorigas 550
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·	la kidiĉoj de la atenanoj, dum preterpasas la jaroj;
τῶν αὖθ’ ἡγεμόνευ’ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.	tiujn siavice gvidis la fiziĉo de Peteoo, Menesteo.
τῷ δ’ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ’ ἀνὴρ	Al tiu simila neniel iu surtera adoltiĉo estiĝis
κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·	por ordigi kaj la ĉevalojn kaj adoltiĉojn ŝildozajn;
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· 555	Nestoro sola konkuris; ĉar li pli frue naskinta estis; 555
τῷ δ’ ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.	kun tiu kvindek nigraj ŝipoj sekvis.
Αἴας δ’ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,	Kaj Ajakso el Salamiso kondukis dek du ŝipojn,
στῆσε δ’ ἄγων ἵν’ Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.	kaj starigis kondukante, kie ekstaris la falangoj de la atenanoj.
Οἳ δ’ Ἄργός τ’ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν	Kaj kiuj kaj Argon havis kaj Tirinton murozan
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560	Hermionon kaj Azinon, malsupre profundan golfon havantajn, 560
Τροιζῆν’ Ἠιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ’ Ἐπίδαυρον,	Trezenon kaj Eionon kaj rebozan Epidaŭron,
οἵ τ’ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,	kaj kiuj havis Eginon kaj Mazeton, la kidiĉoj de la aĥajanoj,
τῶν αὖθ’ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης	tiujn siavice gvidis rilate batalkriadon bona Diomedo
καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·	kaj Stenelo, kara fiziĉo de Kapaneo fame konata;
τοῖσι δ’ ἅμ’ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φὼς, 565	sed kun tiuj Eŭrialo kiel tria venis, disimila heroo, 565
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος·	fiziĉo de Mekisteo, la mastro, la talaido;
συμπάντων δ’ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	ĉi ĉiujn komandis rilate batalkriadon bona Diomedo;
τοῖσι δ’ ἅμ’ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.	kaj kun tiuj okdek nigraj ŝipoj sekvis.
Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον	Kaj kiuj Micenon havis, la bone konstruitan urbon
ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐϋκτιμένας τε Κλεωνάς, 570	kaj riĉan Korinton kaj bone loĝatan Kleonon, 570
Ὀρνειάς τ’ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ’ ἐρατεινὴν	kaj Ornion posedis kaj Aretireon pitoreskan
καὶ Σικυῶν’, ὅθ’ ἄρ’ Ἄδρηστος πρῶτ’ ἐμβασίλευεν,	kaj Sikionon, kie ja Adrasto unue ene rejĝis,
οἵ θ’ Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν	kaj kiuj kaj Hiperezion kaj krutan Gonoeson
Πελλήνην τ’ εἶχον ἠδ’ Αἴγιον ἀμφενέμοντο	kaj Pelenon havis kaj Egion ĉirkaŭloĝis

Αἰγιαλόν τ’ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ’ Ἑλίκην εὐρεῖαν, 575	kaj tra Egialon tuta kaj ĉirkaŭ Helikeo larĝa, 575
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων	tiujn cent ŝipojn komandis la reganto Agamemnono
Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι	la atreido; kun tiu ja la vere plej multaj kaj plej bonaj
λαοὶ ἕποντ’· ἐν δ’ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν	homamasoj sekvis; kaj intere li mem surmetis la brilan bronzon
κυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν	venkocerte, kaj li elstaris inter ĉiuj herooj,
οὕνεκ’ ἄριστος ἔην πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580	ĉar la plej bona li estis, kaj li kondukis la vere plej multajn homamasojn. 580
Οἳ δ’ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,	Kaj kiuj havis kavan Lakedemonon terfendozan,
Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,	Kaj Farison kaj Sparton kaj multkolomban Meson,
Βρυσειάς τ’ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς,	kaj Brizion posedis kaj Aŭgion pitoreskan,
οἵ τ’ ἄρ’ Ἀμύκλας εἶχον Ἕλος τ’ ἔφαλον πτολίεθρον,	kaj kiuj sekve Amiklon havis kaj Heloson, la ĉemaran urbon,
οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ’ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585	kaj kiuj Laon havis kaj Etilon ĉirkaŭloĝis, 585
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος	tiujn lia sahodiĉo komandis, rilate batalkriadon bona Menelao,
ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·	sesdek ŝipojn; kaj aparte ili sin armis;
ἐν δ’ αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθὼς	kaj intere li mem iris, sian batalvolon fidante,
ὀτρύνων πόλεμον δέ· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ	instigante militon; sed plej multe li strebis en la animo
τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. 590	por venĝi kaj la angoron kaj la ĝemojn de Heleno. 590
Οἳ δὲ Πύλον τ’ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν	Kaj kiuj Piloson posedis kaj Arenon pitoreskan
καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ ἐΰκτιτον Αἰπύ,	kaj Trion, la travadejon de Alfeo, kaj bone loĝatan Epion,
καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον	kaj Kipariseon kaj Amfigeneon priloĝis
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι	kaj Pteleon kaj Heloson kaj Dorion, kaj tie la Muzoj
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς 595	renkontante Tamirison la trakon ĉesigis kantadi, 595
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ’ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·	venantan de Eĥalio de ĉe Eŭrito la eĥaliano;
στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν εἴ περ ἂν αὐταὶ	ĉar li gloris sin kantante venki, eĉ se ja mem
Μοῦσαι ἀείδοιεν κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·	la Muzoj kantus, la kidinoj de Zeŭso egidporta;
αἳ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν	sed tiuj koleriĝi blinda [lin] faris, plie la kantadon
θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· 600	diecan ili forprenis kaj kaj tute forgesigis citroludadon. 600
τῶν αὖθ’ ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Tiujn siavice gvidis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno;
τῷ δ’ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.	al tiu naŭdek kavaj ŝipoj envice sekvis.

Οἳ δ᾽ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὺ	Kaj kiuj havis Arkadion, la montaron krutan sub Cileno,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον ἵν᾽ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,	ĉe la tombo Epita, kie la adoltiĉoj proksimbatalantaj,
οἳ Φενεόν τ᾽ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605	kaj kiuj Feneon posedis kaj Orĥomenon ŝafozan 605
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην	kaj Ripon kaj Stration kaj ventozan Enispon
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,	kaj Tegeon havis kaj Mantineon pitoreskan,
Στύμφηλόν τ᾽ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,	kaj Stimfilon havis kaj Parazion posedis,
τῶν ἦρχ᾽ Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ,	tiujn komandis la infano de Ankajo, reganto Agapenoro,
ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ᾽ ἐν νηῒ ἑκάστῃ 610	sesdek ŝipoj; kaj en ĉiu unuopa ŝipo multaj 610
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.	arkadiaj adoltiĉoj venis intencantaj militi.
αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων	Ĉar al ili donis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono
νῆας ἐϋσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον	ŝipojn bonferdekajn traveturi la vinmalhelan maron,
Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.	la atreido, ĉar al ili la maraj aferoj ne estis estinta zorgo.
Οἳ δ᾽ ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον, 615	Kaj kiuj sekve Buprazion kaj Elison dian priloĝis, 615
ὅσσον ἐφ᾽ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα	kiom Hirmino kaj Mirsino ĉelima
πέτρη τ᾽ Ὠλενίη καὶ Ἀλήσιον ἐντὸς ἐέργει,	kaj roko Olenio kaj Alezio ene enfermas,
τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ᾽ ἀνδρὶ ἑκάστῳ	de tiuj siavice kvar gvidantoj estis, kaj al ĉiu unuopa adoltiĉo
νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ᾽ ἔμβαινον Ἐπειοί.	dek ŝipoj rapidaj sekvis, kaj multaj epejoj enpaŝis.
τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην 620	Tiujn ja sekve Amfimaĥo kaj Talpio ekkomandis, 620
υἷες ὃ μὲν Κτεάτου, ὃ δ᾽ ἄρ᾽ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·	fiziĉoj, unu de Kteato, unu de Eŭrito, du aktoridoj;
τῶν δ᾽ Ἀμαρυγκεΐδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·	kaj tiujn la amarinkeido komandis, forta Dioro;
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδὴς	kaj tiujn kvar komandis Polikseno disimila,
υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἄνακτος.	fiziĉo de Agasteneo, la aŭgiida mastro.
Οἳ δ᾽ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ᾽ ἱεράων 625	Kaj kiuj [estas] el Duliĥio kaj la Eĥinadoj, la sanktaj 625
νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἤλιδος ἄντα,	insuloj, kiuj troviĝas trans la maro kontraŭ Eliso,
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηϊ	tiujn siavice gvidis Megeso komparebla al Areso,
Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διῒ φίλος ἱππότα Φυλεύς,	la fileido, kiun generis al Zeŭso kara ĉevalisto Fileo,
ὅς ποτε Δουλίχιον δ᾽ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·	kiu iam al Duliĥio transloĝiĝis, al la parentiĉo koleriĝinte;
τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. 630	kun tiu kvardek nigraj ŝipoj sekvis. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,	Plie Odiseo kondukis la kefalonianojn grandanimajn,
οἵ ῥ’ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον	kiuj Itakon havis kaj Neriton arbarozan
καὶ Κροκύλει’ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,	kaj Krokileon posedis kaj Egilipon krudan,
οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ’ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,	kaj kiuj Zakinton havis kaj kiuj Samoson ĉirkaŭloĝis,
οἵ τ’ ἤπειρον ἔχον ἠδ’ ἀντιπέραι’ ἐνέμοντο· 635	kaj kiuj la firmteron havis kaj la kontraŭan regionon posedis; 635
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·	tiujn do Odiseo komandis, al Zeŭso rilate saĝon komparebla;
τῷ δ’ ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.	kun tiu sekvis dek du ŝipoj ruĝpruaj.
Αἰτωλῶν δ’ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,	Kaj la ajtolojn komandis Toanto, la fiziĉo de Andremono,
οἳ Πλευρῶν’ ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην	kiuj Pleŭronon posedis kaj Olenon kaj Pilenon
Χαλκίδα τ’ ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν· 640	kaj Ĥalkidon marproksiman kaj Kalidonon ŝtonozan; 640
οὐ γὰρ ἔτ’ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,	ĉar ne plu la fiziĉoj de Ojneo grandanima estis,
οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·	nek sekve plu li mem estis, kaj mortis blonda Meleagro;
τῷ δ’ ἐπὶ πάντ’ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·	al li estis ordonite tute mastri la ajtolojn;
τῷ δ’ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.	kun tiu kvardek nigraj ŝipoj sekvis.
Κρητῶν δ’ Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645	Kaj la kretanojn Idomeneo lance fama gvidis, 645
οἳ Κνωσόν τ’ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,	kiuj kaj Knoson havis kaj Gortinon murozan,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον	Likton kaj Mileton kaj kretozan Likaston
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,	kaj Fajston kaj Rition, urbojn bone loĝatajn,
ἄλλοι θ’ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.	kaj aliaj, kiuj Kreton centurban ĉirkaŭloĝis.
τῶν μὲν ἄρ’ Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευε 650	Tiujn sekve Idomeneo lance fama gvidis 650
Μηριόνης τ’ ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·	kaj Merioneo komparebla al Enialio, mortiganto de adoltiĉoj;
τοῖσι δ’ ἅμ’ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.	kun tiuj okdek nigraj ŝipoj sekvis.
Τληπόλεμος δ’ Ἡρακλείδης ἠΰς τε μέγας τε	Kaj Tlepolemo la heraklido, kaj bona kaj granda,
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,	el Rodoso naŭ ŝipojn kondukis de la rodosanaj kuraĝaj,
οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655	kiuj Rodoson ĉirkaŭloĝis laŭ tri partoj ordigite, 655
Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.	Lindon kaj Ielizon kaj kretozan Kamiron.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,	Tiujn do Tlepolemo lance fama gvidis,
ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,	kiun naskis Astioĥio al la forto Herakla,

τὴν ἄγετ’ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος	ŝin li kondukis el Efiro de la rivero Seleiso
πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660	detruinte urbojn multajn de junuloj nutrataj de Zeŭso. 660
Τληπόλεμος δ’ ἐπεὶ οὖν τράφ’ ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,	Kaj kiam Tlepolemo kreskis en la palaco bone konstruita,
αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα	tuj la propran ontiiĉon de sia parentiĉo mortigis,
ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος·	la jam maljuniĝantan Likimnion, serviston de Areso;
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ’ ὅ γε λαὸν ἀγείρας	kaj tuj ŝipojn li kunmetis, kaj ja multan homamason kolektinte
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι 665	li ekis fuĝante sur la maron; ĉar minacis la aliaj 665
υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης.	fiziĉoj kaj nepotiĉoj de la forto Herakla.
αὐτὰρ ὅ γ’ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων·	Poste ja Rodoson li atingis vagante, dolorojn suferante;
τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν	kaj en tri partoj oni ekloĝis laŭ triboj, kaj estis amata
ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,	de Zeŭso, kiu kaj diojn kaj homojn mastras,
καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670	kaj sur ilin diecan riĉon sobŝutis la kronido. 670
Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας,	Nireo siavice el Simeo kondukis tri ŝipojn proporciajn,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ’ ἄνακτος,	Nireo, la fiziĉo de Aglajo kaj de mastro Ĥaropo,
Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε	Nireo, kiu kiel plej bela adoltiĉo sub Ilion venis
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ’ ἀμύμονα Πηλεΐωνα·	de la aliaj danaidoj post la senpeka peleido;
ἀλλ’ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. 675	sed malforta li estis, kaj malgranda homamaso lin sekvis. 675
Οἳ δ’ ἄρα Νίσυρόν τ’ εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε	Kaj kiuj sekve kaj Niziron havis kaj Krapaton kaj Kazon
καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,	kaj Koon, la urbon de Eŭripilo kaj la insulojn Kalidnajn,
τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην	tiujn siavice kaj Fidipo kaj Antifo ekkomandis,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος·	la du fiziĉoj de Tesalo, la heraklida mastro;
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680	kaj tiujn tridek kavaj ŝipoj envice sekvis. 680
Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,	Nun siavice tiujn, kiom la Pelasgan Argon priloĝis,
οἵ τ’ Ἄλον οἵ τ’ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖνα νέμοντο,	kaj kiuj Alon kaj kiuj Alopon kaj kiuj Treĥinon posedis,
οἵ τ’ εἶχον Φθίην ἠδ’ Ἑλλάδα καλλιγύναικα,	kaj kiuj havis Ftion kaj Helenujon belulinozan,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,	mirmidonoj ili nomiĝis kaj helenoj kaj aĥajanoj,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685	de tiuj kvindek ŝipoj siavice estis gvidanto Aĥilo. 685
ἀλλ’ οἵ γ’ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·	Sed ili ja ne militon terure muĝantan celis;

οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο·	ĉar ne estis iu, kiu ilin je la vicoj komandus;
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς	ĉar kuŝis en la ŝipoj bonpieda brila Aĥilo
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,	kolerante pro la junulino Brizeido belhara,
τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας 690	kiun el Lirneso li elprenis multe peninte, 690
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,	Lirneson plene detruinte kaj la murojn de Tebo,
κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,	kaj Mineton li faligis kaj Epistrofon, lancofamajn
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·	fiziĉojn de Eŭeno, la Selepida mastro;
τῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.	pro ŝi li ja kuŝis ĝemante, sed baldaŭ leviĝonta li estis.
Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695	Kaj kiuj havis Filakon kaj Pirazon florozan, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,	la sanktejon de Demetro, kaj Itonon, la parentinon de ŝafaroj,
ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,	kaj marproksiman Antronon kaj Pteleon gresozan,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε	tiujn siavice Protesilao areseca gvidis
ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.	viva estante; sed tiam jam havis [lin] malsupre la tero nigra.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο 700	Kaj lia ambaŭvange gratita kunulo en Filako postlasiĝis 700
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ	kaj la mastrumo duonplenumita; tiun mortigis dardana adoltiĉo,
νηὸς ἀποθρῴσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.	kiam li el la ŝipo elsaltis tute unua de la aĥajanoj.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·	Sed ili ne estis sengvidaj, ili ja deziris gvidiston;
ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος	sed ilin ordigis Podarko, servisto de Areso,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705	fiziĉo de Ifiklo, la ŝafaroza filakido, 705
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου	propra sahodiĉo de la grandanima Protesilao,
ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων	pli juna je estiĝo; kaj li samtempe pli frua pli bona,
ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ	la heroo Protesilao areseca; sed neniel la homamasoj
δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα·	bezonis gvidanton, ili ja deziris nobla estantan;
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. 710	kun tiu kvardek nigraj ŝipoj sekvis. 710
Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην	Kaj kiuj Feron posedis ĉe la bojba lago
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν,	Bojbon kaj Glafiron kaj bone loĝatan Iaolkon,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάϊς ἕνδεκα νηῶν	tiujn dek unu ŝipojn komandis la kara infanto de Admeto,
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν	Eŭmelo, kiun al Admeto naskis el la ulinoj brila

Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715	Alkesto, el la fizinoj de Pelio aspekte la plej bona. 715
Οἳ δ᾽ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο	Kaj kiuj sekve Metonon kaj Taŭmakion posedis
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,	kaj Melibeon havis kaj Olizonon krudan,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων ἐὺ εἰδὼς	kaj tiujn Filokteto komandis, bone scianta la pafarkojn,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ᾽ ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα	sep ŝipojn; da remistoj en ĉiu kvindek
ἐμβέβασαν τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. 720	estis enirintaj, bone sciantaj la pafarkojn, por batali per forto. 720
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ᾽ ἄλγεα πάσχων	Sed li mem sur la insulo kuŝis fortajn dolorojn suferante,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν	sur Lemno sankta, kie lin lasis la fiziĉoj de la aĥajanoj
ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·	pro vundo malbona suferanta de la insida akvoserpento;
ἔνθ᾽ ὅ γε κεῖτ᾽ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον	tie li do kuŝis ĝemante; sed rapide pensontaj estis
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. 725	la arganoj ĉe la ŝipoj pri mastro Filokteto. 725
οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·	Sed ili ne estis sengvidaj, ili ja deziris gvidiston;
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀϊλῆος νόθος υἱός,	sed ilin ordigis Medonto, la ekstereŝeca fiziĉo de Oileo,
τόν ῥ᾽ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ᾽ Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.	kiun naskis Reno al Oileo urbdetrua.
Οἳ δ᾽ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,	Kaj kiuj havis Trikon kaj Itomon surrokan,
οἵ τ᾽ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730	kaj kiuj havis Eĥalion, la urbon de Eŭrito Eĥalia, 730
τῶν αὖθ᾽ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε	tiujn siavice komandis la du infanoj de Asklepio,
ἰητῆρ᾽ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·	la bonaj kuracistoj Podalirio kaj Maĥaono;
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.	kaj tiujn tridek kavaj ŝipoj envice sekvis.
Οἳ δ᾽ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,	Kaj kiuj havis Ormenion, kaj kiuj la fonton Hiperion,
οἵ τ᾽ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735	kaj kiuj havis Asterion kaj la helajn kapojn de Titano, 735
τῶν ἦρχ᾽ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·	tiujn komandis Eŭripilo, la pompa fiziĉo de Eŭemono;
τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.	kun tiu kvardek nigraj ŝipoj sekvis.
Οἳ δ᾽ Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,	Kaj kiuj Argison havis kaj Girtonon posedis,
Ὄρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ᾽ Ὀλοοσσόνα λευκήν,	Orton kaj Elonon kaj la urbon helan Oloosonon,
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης 740	tiujn siavice gvidis batalbrava Polipeteo, 740
υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·	la fiziĉo de Piritoo, kiun generis senmorta Zeŭso;
τόν ῥ᾽ ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια	tiun al Piritoo naskis fama Hipodamio

ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,	en tiu tago, kiam li venĝis sin kontraŭ la monstroj harozaj,
τοὺς δ’ ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν·	kaj ilin de Pelio forpelis kaj al la ajtikoj transmetis;
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντστυγερεὺς ὄζος Ἄρηος, 745	li ne sola [estis], kun li ja [estis] Leonteo, servisto de Areso, 745
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο·	la fiziĉo de altanima Korono la kenido;
τοῖς δ’ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.	kun tiuj kvardek nigraj ŝipoj sekvis.
Γουνεὺς δ’ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·	Kaj Guneo la Kifo kondukis dudek du ŝipojn;
τῷ δ’ Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοὶ	kaj al tiu la enienoj sekvis kaj la batalbravaj pereboj;
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί’ ἔθεντο, 750	kiuj ĉirkaŭ Dodono vintraĉa loĝejojn metis, 750
οἵ τ’ ἀμφ’ ἱμερτὸν Τιταρησσὸν ἔργα νέμοντο	kaj kiuj ambaŭflanke de plaĉa Titareso kampojn posedis,
ὅς ῥ’ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,	kiu en Penion antaŭenĵetas la bele fluantan akvon,
οὐδ’ ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,	sed ĝi ja kun Penio arĝentvortiksa ne miksiĝas,
ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠΰτ’ ἔλαιον·	sed ankaŭ sur ĝi supre fluas kiel oleo;
ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755	ĉar de la ĵuro terura, de la akvo de la Stikso, ĝi estas elfluo. 755
Μαγνήτων δ’ ἦρχε Πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός,	Kaj la magnetojn komandis Protoo, la fiziĉo de Tentredono,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον	kiuj ĉirkaŭ Penio kaj Pelio foliskua
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε,	loĝis; tiujn Protoo lerta gvidis,
τῷ δ’ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.	kun tiu kvardek nigraj ŝipoj sekvis.
Οὗτοι ἄρ’ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· 760	Tiuj sekve gvidantoj de la danaidoj kaj estroj estis: 760
τίς τὰρ τῶν ὄχ’ ἄριστος ἔην σύ μοι ἔννεπε Μοῦσα	Kiu do el ili la sendube plej bona estis, vi al mi sufloru, Muzo,
αὐτῶν ἠδ’ ἵππων, οἳ ἅμ’ Ἀτρεΐδῃσιν ἕποντο.	de ili mem kaj de la ĉevaloj, kiuj kun la atreidoj sekvis.
Ἵπποι μὲν μέγ’ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,	La ĉevaloj tute plej bonaj estis de la feretido,
τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς	tiujn Eŭmelo pelis, rapidpiedajn kiel birdoj,
ὄτριχας οἰέτεας σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας· 765	samharajn, samjarajn, tutrektajn sur la dorso; 765
τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων	tiujn en Perio nutris arĝentarka Apolono,
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.	ambaŭ inojn, la timon de Areso portantajn.
ἀνδρῶν αὖ μέγ’ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας	De la adoltiĉoj siavice la tute plej bona estis la telamonido Ajakso,
ὄφρ’ Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,	dum Aĥilo rankoris; ĉar li multe plej taŭga estis,
ἵπποι θ’ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770	kaj la ĉevaloj portadis la senriproĉan peleidon. 770

ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι	Sed li ja en ŝipoj marveturaj kurbaj
κεῖτ᾽ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν	kuŝis plurankorante pri Agamemnono, la ŝafisto de la homamasoj,
Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης	la atreido; kaj la homamasoj ĉe la ondoj de la maro
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες	amuziĝis ĵetante diskojn kaj ĵetlancetojn
τόξοισίν θ᾽· ἵπποι δὲ παρ᾽ ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος 775	kaj per pafarkoj; kaj ĉevaloj, ĉiu unuopa, ĉe siaj ĉaroj 775
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον	elŝirante lotuson kaj marĉe kreskantan petroselon
ἕστασαν· ἅρματα δ᾽ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων	staris; kaj la ĉaroj bone kovritaj kuŝis en la tendoj
ἐν κλισίῃς· οἳ δ᾽ ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες	de la mastroj; kaj ili gvidanton militeman dezirante
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.	iradis tien kaj reen tra la tendaro kaj ne batalis.
Οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἴσαν ὡς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780	Kaj ili sekve iris, kiel kiam de fajro la grundo tuta okupiĝas 780
γαῖα δ᾽ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ	kaj la tero sube resonis kiel al fulmoĝua Zeŭso,
χωομένῳ ὅτε τ᾽ ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ	kiam li kolerante ĉirkaŭ Tifoeo la teron batas
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·	en Arimo, kie onidire Tifoeo havas eternan ripozejon;
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα	Tiel sekve sub iliaj piedoj multe resonis la tero,
ἐρχομένων· μάλα δ᾽ ὦκα διέπρησσον πεδίοιο. 785	kiam ili iris; kaj vere rapide ili trarapidis la ebenon. 785
Τρωσὶν δ᾽ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις	Kaj al la trojanoj kiel mesaĝisto venis piedventa rapida Iriso
πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·	de apud Zeŭso egidporta kun mesaĝo doloriga;
οἳ δ᾽ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι	Ili interkonsiliĝis ĉe la pordo de Priamo,
πάντες ὁμηγερέες ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·	ĉiuj kunvenintaj, kaj junuloj kaj maljunuloj;
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις· 790	kaj proksime ekstarinte alparolis rapidpieda Iriso; 790
εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,	sed ŝi similigis la voĉon al la fiziĉo de Priamo Politeo,
ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε ποδωκείῃσι πεποιθὼς	kiu kiel gvatisto de la trojanoj sidis, la rapidpiedecon fidante,
τύμβῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,	sur la tumulo plej alta de Ezieteo, la maljunulo,
δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·	atentante, kiam deŝipe derapidis la aĥajanoj;
τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις· 795	al tiu sin similiginte alparolis rapidpieda Iriso: 795
«ὦ γέρον αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,	«Ho maljunulo, ĉiam al vi vortoj senfinaj karaj estas,
ὥς ποτ᾽ ἐπ᾽ εἰρήνης· πόλεμος δ᾽ ἀλίαστος ὄρωρεν.	kiel iam dum paco; sed milito seneskapa leviĝis.
ἤδη μὲν μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,	Vere ja tre ofte batalojn de adoltiĉoj mi eniris,

ἀλλ’ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὄπωπα·	sed neniel tian kaj tioman homamason mi vidis;
λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν 800	ĉar tre al la folioj similantaj aŭ sableroj 800
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστυ.	ili iris sur la ebeno batalonte kontraŭ la urbo.
Ἕκτορ σοὶ δὲ μάλιστ’ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι·	Ho Hektoro, al vi pleje mi taskas, kaj tiel plenumu:
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,	ĉar multaj [estas] la aliancanoj tra la urbo granda de Priamo,
ἄλλη δ’ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·	alia lingvo de aliaj multe homoj el multaj direktoj;
τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει, 805	al tiuj ĉiu adoltiĉo donu signalon, kiujn li ja komandas, 805
τῶν δ’ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.»	kaj tiujn li elkonduku ordiginte la civitanojn.»
Ὣς ἔφαθ’, Ἕκτωρ δ’ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,	Tiel ŝi parolis, kaj Hektoro neniel la vorton de la diino ignoris,
αἶψα δ’ ἔλυσ’ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ’ ἐσσεύοντο·	sed tuj dissolvis la konsilon; kaj al la armiloj ili rapidis;
πᾶσαι δ’ ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ’ ἔσσυτο λαὸς	ĉiuj pordegoj malfermiĝis, kaj elrapidis la homamaso
πεζοί θ’ ἱππῆές τε· πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 810	kaj piedsoldatoj kaj batalĉaristoj, kaj multa bruo leviĝis. 810
Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη	Ekzistas antaŭ la urbo iu kruta monteto
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,	en la ebeno aparte, kun libera vojo tie kaj tie,
τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,	tiun vere la adoltiĉoj Batiio nomas,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·	sed la senmortuloj la tombo de multsalta Mirino;
ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ’ ἐπίκουροι. 815	tie tiam kaj la trojanoj kaj la aliancanoj estis disigitaj. 815
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ	La trojanojn ja gvidis granda kaskoskua Hektoro
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι	la priamido; kun li ja la multe plej multaj kaj bonaj
λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείῃσι.	homamasoj sin armis sturmante kun la ĵetlancoj.
Δαρδανίων αὖτ’ ἦρχεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαο	La dardanojn siavice komandis la bona infano de Anĥiso
Αἰνείας, τὸν ὑπ’ Ἀγχίσῃ τέκε δῖ’ Ἀφροδίτη 820	Eneo, kiun al Anĥiso naskis brila Afrodito 820
Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,	en la montaraj arbaroj de Idao, la diino al la mortulo samlita;
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε	li ne [estis] sola,kun li ja la du fiziĉoj de Antenoro
Ἀρχέλοχός τ’ Ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.	kaj Arkeloĥo kaj Akamaso, la tutan batalon bone konantaj.
Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης	Kaj kiuj Zelion priloĝis sub la piedo plej malsupra de Idao,
ἀφνειοὶ πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο, 825	riĉaj, trinkantaj la akvon nigran de Ezepo, 825
Τρῶες, τῶν αὖτ’ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς	trojanoj, tiun siavice komandis la pompa fiziĉo de Likaono,

Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.	Pandaro, al kiu ankaŭ la pafarkon Apolono mem donis.
Οἳ δ’ Ἀδρήστειάν τ’ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ	Kaj kiuj kaj Adrestion havis kaj landon de Apezo
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,	kaj Pitiion havis kaj kaj la monton krutan de Terio,
τῶν ἦρχ’ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ 830	tiujn komandis kaj Adrasto kaj Amfio linkirasa, 830
υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων	la du fiziĉoj de Meropso el Perkoto, kiu antaŭ ĉiuj
ᾔδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε	sciis la profetadon, kaj siajn infanojn li ne lasadis
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι	iri en militon hompereigan; sed ili du lin neniel
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.	obeis; ĉar ilin kondukis la Keresoj de la nigra morto.
Οἳ δ’ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο, 835	Kaj kiuj sekve Perkoton kaj Praktion ĉirkaŭloĝis, 835
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,	kaj Seston kaj Abidon havis kaj brilan Arisbon,
τῶν αὖθ’ Ὑρτακίδης ἦρχ’ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,	tiujn siavice la hirtakido komandis, Azio, la mastro de la adoltiĉoj,
Ἄσιος Ὑρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι	Azio la hirtakido, kiun el Arisbo portis ĉevaloj
αἴθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.	flamaj, grandaj de la rivero Seleiso.
Ἱππόθοος δ’ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων 840	Kaj Hipotoo kondukis la amasojn de la pelasgoj lancofamaj, 840
τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·	tiuj, kiuj Larizon fekundan priloĝadis;
τῶν ἦρχ’ Ἱππόθοός τε Πύλαιός τ’ ὄζος Ἄρηος,	tiujn komandis kaj Hipotoo kaj Pileo, servisto de Areso,
υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.	du fiziĉoj de Letoso, la pelasgo, la teŭtamido.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ’ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως	Sed la trakojn kondukis Akamaso kaj Piroo, la heroo,
ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. 845	kiomajn Helesponto fortflua ene enhavas. 845
Εὔφημος δ’ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων	Sed Eŭfemo estis ĉefo de la kikonoj, la lanculoj,
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.	la fiziĉo de Trezeno, la keadido nutrata de Zeŭso.
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,	Sed Pireĥmo komandis la peonianojn kurbpafarkajn,
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ’ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,	de malproksime el Amidono de Aksio larĝe fluanta,
Ἀξιοῦ οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850	de Aksio, kies plej bela akvo etendiĝas super la tero. 850
Παφλαγόνων δ’ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ	Kaj la paflagonianojn gvidis la kuraĝa koro de Pilemeneo
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,	de la enetoj, de kie [estas] la genro de la muloj sovaĝaj,
οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο	kaj kiuj Kitoron havis kaj Sezamon ĉirkaŭloĝis
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ’ ἔναιον	kaj ambaŭflanke de rivero Partenio grandiozajn loĝejojn priloĝis

Κρῶμνάν τ’ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855	kaj Kromnon kaj Egialon kaj altan Eritinon. 855
Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον	Kaj la alizonojn Odio kaj Epistrofo komandis
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.	de malproksime el Alibo, de kie estas devenloko de la arĝento.
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·	Kaj la mizianojn Ĥromio komandis kaj Enomo la aŭguro;
ἀλλ’ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,	sed per aŭgurado li ne rebatis pereon nigran,
ἀλλ’ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860	sed malvenkis per la manoj de la rapidpieda ajaksido 860
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.	en rivero, kie ja ankaŭ aliajn trojanojn li mortigis.
Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς	Forkiso siavice la frigojn kondukis kaj Askanioso disimila
τῆλ’ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ’ ὑσμῖνι μάχεσθαι.	malproksime el Askanio; kaj ili deziris en batalo batali.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην	La meonianojn siavice kaj Mestleo kaj Antifo ekkomandis,
υἷε Ταλαιμένεος τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, 865	la du fiziĉoj de Talameneo, kiujn naskis la gigea lago, 865
οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.	kiuj ankaŭ la meonianojn kondukis, estiĝintajn sub Tmolo.
Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,	Nasteo siavice la karianojn barbarlingvajn komandis,
οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ’ ὄρος ἀκριτόφυλλον	kiuj Mileton havis kaj la montaron densfoliaran Ftiro
Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ’ αἰπεινὰ κάρηνα·	kaj la torentojn de Meandro kaj la krutajn pintojn de Mikaleo,
τῶν μὲν ἄρ’ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, 870	tiujn sekve Amfimaĥo kaj Nasteo ekkomandis, 870
Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,	Nasteo kaj Amfimaĥo, la pompaj fizoj de Nomiono,
ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ’ ἴεν ἠΰτε κούρη,	kiu ankaŭ oron havante en militon iris kiel kidino,
νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ’ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,	la sensciulo, sed neniel ĝi al li malhelpis tristan pereon,
ἀλλ’ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο	sed li malvenkis per la manoj de la rapidpieda ajaksido
ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ’ Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875	en rivero, kaj la oron Aĥilo sperta forportis. 875
Σαρπηδὼν δ’ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων	Kaj Sarpedono komandis la licianojn kaj Glaŭko senriproĉa
τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.	de malproksime el Licio, de Ksanto vorticoza.

III – Γ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ’ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,	Plue kiam estis ordigitaj kun la gvidantoj ĉiuj unuopaj,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ’ ἐνοπῇ τ’ ἴσαν ὄρνιθες ὣς	la trojanoj kaj kun bruo kaj kun krio iris kiel birdoj,
ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό·	kiel ja la bruo de la gruoj estiĝas antaŭ la ĉielo,
αἵ τ’ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον	kiam ankaŭ ili do la vintron fuĝas kaj senliman pluvon,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ’ ὠκεανοῖο ῥοάων, 5	kun bruo ja ili flugas al la fluoj de la oceano, 5
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·	al la adoltiĉoj pigmeaj mortigon kaj pereon portante;
ἠέριαι δ’ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται.	kaj matene sekve tiuj malbonan batalon por si alportas.
οἳ δ’ ἄρ’ ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,	Sed sekve iris silente impetojn spirante la aĥajanoj,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.	en la animo dezirante rebati unu la alian.
Εὖτ’ ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην 10	Kiel sur la pintoj de monto la suda vento sobŝutis nebulon 10
ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,	neniel amikan al paŝtistoj, sed al ŝtelisto pli bonan ol la nokto,
τόσσόν τίς τ’ ἐπιλεύσσει ὅσον τ’ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·	kaj iu tiom superrigardas, kiom ŝtonon ĝi ĵetas –
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ’ ἀελλὴς	tiel sekve sub ties piedoj leviĝis polvonubo densa
ἐρχομένων· μάλα δ’ ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.	de la marŝantoj; kaj vere rapide ili trarapidis la ebenon.
Οἳ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15	Kaj kiam do proksime ili estis, unuj al la aliaj irante, 15
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,	al la trojanoj antaŭbatalanto estis Aleksandro disimila,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα	panterfelon sur la ŝultroj portante kaj la kurban arkon
καὶ ξίφος· αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ	kaj la glavon; plue du lancojn bronze pintozajn
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους	svingante ĉiujn plej bonajn de la arganoj li elvokis
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. 20	vid-al-vide ekbatali en terura malamikaĵo. 20
Τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος	Sed kiel lin do perceptis Menelao, kara al Areso,
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβάντα,	venantan antaŭ la amaso longe paŝante,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας	kaj kiel leono ekĝojas grandan vivaĵon renkontinte,
εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα	trovinte aŭ cervon kornozan aŭ sovaĝan kapron
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25	malsatante; ĉar ankaŭ vere ĝi formanĝas, eĉ se sur ĝin 25
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ’ αἰζηοί·	sin ĵetas kaj rapidaj hundoj kaj fortaj junuloj; –

ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα	tiel ekĝojis Menelao Aleksandron disimilan
ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·	per la okuloj ekvidinte; ĉar li pensis pentofarigi la krimulon;
αὐτίκα δ’ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.	kaj tuj el la ĉaro kun armiloj li saltis teren.
Τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 30	Sed kiel lin do perceptis Aleksandro disimila 30
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,	inter la antaŭbatalantoj aperantan, senkuraĝiĝis la propra koro,
ἂψ δ’ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ’ ἀλεείνων.	Kaj retro en la amason de la kunuloj li cedis, la pereon evitante.
ὡς δ’ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη	Kaj kiel kiam ankaŭ iu serpentegon ekvidinte rapidturne sin fortenas
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,	en la ravinoj de monto, kaj malsupre tremo kaptas la membrojn,
ἂψ δ’ ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, 35	kaj retro li cedas, kaj palo prenas liajn vangojn, 35
ὣς αὖτις καθ’ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων	tiel siavice en la amason de la trojanoj fieraj eniĝis,
δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.	timante la fiziĉon de Atreo, Aleksandro disimila.
Τὸν δ’ Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·	Sed tiun Hektoro skoldis ekvidinte per hontigaj vortoj:
«Δύσπαρι εἶδος ἄριστε γυναιμανὲς ἠπεροπευτὰ	«Ho Fipariso, rilate aspekton plej bona ulinemaĉa trompulo,
αἴθ’ ὄφελες ἄγονός τ’ ἔμεναι ἄγαμός τ’ ἀπολέσθαι· 40	se nur nenaskita vi estus kaj seneŝa pereus! 40
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν	Kaj tion mi dezirus, multe pli oportune estus,
ἢ οὕτω λώβην τ’ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.	ol ke tiel kaj hontego vi estas kaj neestima al la aliaj.
ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,	Certe ja ekridegos la kapharozaj aĥajanoj,
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν	opiniante prensiĉon probatalanto, ĉar bela
εἶδος ἔπ’, ἀλλ’ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45	aspekto surestas, sed ne estas forto en la menso nek ia kuraĝo. 45
ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι	Ĉu tia estante en ŝipoj marveturaj
πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,	sur la maron veturinte, kunulojn fidelajn kolektinte,
μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ’ εὐειδέ’ ἀνῆγες	kuniĝinte kun alilandanoj, adoltinon belaspektan vi alkondukis
ἐξ ἀπίης γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,	el dista lando, boulinon de adoltiĉoj batalemaj,
πατρί τε σῷ μέγα πῆμα πόλῃί τε παντί τε δήμῳ, 50	kiel grandan malfeliĉon kaj por via parentiĉo kaj por la urbo kaj la tuta popolo, 50
δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;	por la malamikoj ja kiel amuzon, sed por vi mem malhonoron?
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;	Ĉu vi do ne ĝisatendos al Areso karan Menelaon?
γνοίης χ’ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν·	Vi ekscius ankaŭ, de kia heroo vi havas la junan eŝinon,
οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις τά τε δῶρ’ Ἀφροδίτης,	kaj al vi utilus la citro kaj la donacoj de Afrodito,

ἥ τε κόμη τό τε εἶδος ὅτ’ ἐν κονίῃσι μιγείης. 55	kaj la haroj kaj la aspekto, kiam en la sablo vi turniĝus. 55
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη	Sed vere la trojanoj timemas; ĉar [aliokaze] jam
λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶνποιν ἕνεχ’ ὅσσα ἔοργας.»	vi surmetus ŝtonan ĥitonon, pro kiom da malbono vi faris.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·	Tiun siavice alparolis Aleksandro disimila:
«Ἕκτορ ἐπεί με κατ’ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ’ ὑπὲρ αἶσαν,—	«Hektoro, ĉar min laŭdece vi skoldis, sed ne pli ol dece, –
αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρὴς 60	ĉiam al vi la koro estas firma kiel hakilo, 60
ὅς τ’ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ’ ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνῃ	kiu estas ankaŭ tra trunko fare de adoltiĉo, kiu per arto
νήϊον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ’ ἀνδρὸς ἐρωήν·	ŝiplignon eltranĉas, ĝi pliigas la impeton de la adoltiĉo;
ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί·—	tiel al vi en la brusto sentima la menso estas; –
μή μοι δῶρ’ ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·	ne menciu miajn donacojn amajn de ora Afrodito;
οὔ τοι ἀπόβλητ’ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65	Ja ne malaprobindaj estas la glorozaj donacoj de la dioj, 65
ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ’ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο·	kiom ili mem donas, sed propravole neniu prenas.
νῦν αὖτ’ εἴ μ’ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,	Sed nun, se vi volas, ke mi militu aŭ batalu,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,	la aliajn trojanojn sidigu kaj ĉiujn aĥajanojn,
αὐτὰρ ἔμ’ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον	plue min en la mezon kaj al Areso karan Menelaon
συμβάλετ’ ἀμφ’ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70	kunigu por batali pri Heleno kaj ĉiuj posedaĵoj; 70
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,	kiu ajn el ni venkos kaj pli forta estiĝos,
κτήμαθ’ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ’ ἀγέσθω·	bone preninte ĉiujn posedaĵojn kaj la adoltinon hejmen [ilin] konduku;
οἳ δ’ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες	kaj la aliaj amikecon kaj solenan kontrakton farinte
ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων	priloĝu Trojon fekundan, sed ili hejmeniĝu
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαΐδα καλλιγύναικα.» 75	al Argo ĉevalnutra kaj Aĥajo belulinoza.» 75
Ὣς ἔφαθ’, Ἕκτωρ δ’ αὖτ’ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,	Tiel li parolis, sed Hektoro siavice ekĝojis multe la vorton aŭdinte,
καί ῥ’ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας	kaj tiam en la mezon de la trojanoj irinte li retenis la falangojn
μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ’ ἱδρύνθησαν ἅπαντες.	en la mezo la lancon preninte; kaj ili restariĝis ĉiuj.
τῷ δ’ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ	Sed al lia direkto ekpafis la kapharozaj aĥajanoj
ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ’ ἔβαλλον· 80	kaj per sagoj celante ankaŭ ŝtonojn ĵetis; 80
αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	sed li longe ekkriis, la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono:

«ἴσχεσθ’ Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν·	«Detenu vin, arganoj, ne ĵetu, junuloj de la aĥajanoj;
στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ.»	ĉar estas iun vorton dironta kaskoskua Hektoro.»
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἔσχοντο μάχης ἄνεῳ τ’ ἐγένοντο	Tiel li parolis, kaj ili detenis sin de batalo kaj silentaj iĝis
ἐσσυμένως· Ἕκτωρ δὲ μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔειπε· 85	rapide; kaj Hektoro inter ambaŭ flankoj ekparolis: 85
«κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,	«Aŭskultu min, trojanoj kaj bonkrurŝirmilaj aĥajanoj,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.	la vorton de Aleksandro, pro kiu la disputo leviĝis.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς	Li alvokas la aliajn trojanojn kaj ĉiujn aĥajanojn
τεύχεα κάλ’ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,	la armilojn bele formeti sur la tero multnutra,
αὐτὸν δ’ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον 90	sed, ke li mem en la mezo kaj Menelao, kara al Areso, 90
οἴους ἀμφ’ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.	solaj pri Heleno kaj ĉiuj posedaĵoj batalu.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται	Kiu ajn el ni venkos kaj pli forta estiĝos,
κτήμαθ’ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ’ ἀγέσθω·	bone preninte ĉiujn posedaĵojn kaj la adoltinon hejmen [ilin] konduku;
οἳ δ’ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.»	kaj la aliaj amikecon kaj solenan kontrakton faru.»
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· 95	Tiel li parolis, sed ili sekve ĉiuj silentaj iĝis en silento; 95
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·	kaj inter ili ekparolis ankaŭ rilate batalkriadon bona Menelao:
«κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει	«Aŭskultu nun ankaŭ min: Ĉar plej multe doloro atingas
θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη	mian animon, sed mi opinias, ke apartiĝos jam
Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε	la arganoj kaj la trojanoj, post kiam multajn malbonaĵojn vi suferis
εἵνεκ’ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ’ ἀρχῆς· 100	pro mia kverelo kaj ties komencado fare de Aleksandro. 100
ἡμέων δ’ ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,	Al kiu de ni du morto kaj sorto fariĝos,
τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.	tiu mortu; sed vi aliaj apartiĝu plej rapide.
οἴσετε ἄρν’, ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,	Alportu ŝafon, unu blankan, sed alian nigran,
Γῇ τε καὶ Ἠελίῳ· Διὶ δ’ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·	kaj al Tero kaj al Suno; sed al Zeŭso ni alportos alian;
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ’ ὅρκια τάμνῃ 105	alkonduku ankaŭ la Priaman forton, por ke li solenan kontrakton faru 105
αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,	mem, ĉar liaj infanoj [estas] sendisciplinaj kaj nekonfidindaj,
μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.	por ke neniu sakrilegie la ĵurojn de Zeŭso lezu.
αἰεὶ δ’ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·	Kaj ĉiam la koroj de la pli junaj adoltiĉoj flirtas,

οἷς δ’ ὁ γέρων μετέῃσιν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὄχ’ ἄριστα μετ’ ἀμφοτέροισι γένηται.» 110	sed inter kiuj maljunulo estas, kaj antaŭe kaj poste ĝi rigardas, kiel sendube plej bone inter ambaŭ flankoj estiĝas.» 110
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο. καί ῥ’ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ’ ἔβαν αὐτοί, τεύχεά τ’ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ’ ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ’ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· 115 Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ’ ἄρν’ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὃ δ’ ἄρ’ οὐκ ἀπίθησ’ Ἀγαμέμνονι δίῳ. 120 Ἶρις δ’ αὖθ’ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόῳ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. τὴν δ’ εὗρ’ ἐν μεγάρῳ· ἣ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, 125 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ’ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ’ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὕς ἕθεν εἵνεκ’ ἔπασχον ὑπ’ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ’ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·	Tiel li parolis, kaj ili ekĝojis, kaj la aĥajanoj kaj la trojanoj, esperante liberiĝi de la mizeriga milito. Kaj tiam la ĉevalojn ili retenis en la vicoj, kaj mem ili elpaŝis, kaj la kirasojn ili deprenis; tiujn ili demetis sur la tero proksime unu al la alia, malgranda estis ambaŭflanke la tero. 115 Kaj Hektoro direkte al urbon du heroldojn sendis rapide kaj la ŝafojn porti kaj Priamon voki; tiam Taltibion elsendis la reganto Agamemnono al la ŝipoj kavajn iri, kaj ŝafon li ordonis alporti; kaj sekve ne malobeis Agamemnonon brilan. 120 Iriso siavice al Heleno blankkubuta kiel sendito venis similante al la bosahodino, la eŝino de la antenorido, ŝin la antenorido havis, la reganto Helikaono, Laodikon, la plej bonan el la fizinoj de Priamo rilate aspekton. kaj tiun ŝi trovis en la palaco: sed ŝi grandan teksaĵon teksis, 125 dufacan purpuran, kaj ŝi enteksis multajn konkursojn kaj de la trojanoj ĉevalmastraj kaj de la aĥajanoj bronze blenditaj, kiujn pro ŝi ili suferis per la manoj de de Areso; kaj proksime ekstarinte alparolis rapidpieda Iriso:
«δεῦρ’ ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι 130 Τρώων θ’ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οἳ πρὶν ἐπ’ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίῳ ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο· οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ’ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135	«Ĉi tien iru, junulino kara, por ke vi vidu la mirindajn farojn 130 kaj de la trojanoj ĉevalmastraj kaj de la aĥajanoj bronze blenditaj, kiuj antaŭe unu kontraŭ la alia portis larmozigan Areson en la ebeno dezirante la kruelan militon; ili do nun sidas silente, kaj la milito ĉesis, sur la ŝildo ili sin apogas, kaj apude la ĵetlancoj longaj estas plantitaj. 135

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.»	Tiam Aleksandro kaj Menelao, kara al Areso, per longaj lancoj batalos pri vi; kaj kara eŝo de la venkonto vi nomiĝos.»
Ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· 140 αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν ὁρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο, Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145 Οἳ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ πεπνυμένω ἄμφω ἥατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150 ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες οἵ τε καθ' ὕλην δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ. οἳ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155	Tiel parolinte la diino dolĉan sopiron enĵetis en la senton je la adoltiĉo antaŭa kaj la urboj kaj la parentoj; 140 kaj tuj per blankaj toloj kovrinte sin ŝi ekrapidis el la dormoĉambro delikatan larmon sobverŝante, ne sola, kun ŝi ja ankaŭ du servistoj sekvis, Etro, la fizino de Piteo, kaj Klimeno bovokula; kaj tuj tiam ili atingis, kie la Okcidenta Pordego estis. 145 Kaj kiuj [estis] ĉirkaŭ Priamo kaj Pantoo kaj Tieteo kaj Lamposo kaj Klitio kaj Hiketaono, servisto, de Areso, kaj Ukalegono kaj Antenoro, prudentaj ambaŭ, sidis la plejaĝuloj sur la Okcidenta Pordego, pro aĝo do pri la militado ĉesinte, sed kiel parolantoj 150 noblaj, al cikadoj similaj, kiuj ankaŭ tra la arbaro sur arboj sidante la voĉon liliecan elsendas: kiel tiaj sekve la gvidantoj de la trojanoj sidis sur la turo. Sed kiel nun ili vidis Helenon sur la turon iri, mallaŭte unu al la alia la vortojn flugilozajn ili diris: 155
«οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω, μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» 160	«Ne [estas] malaprobinde por la trojanoj kaj bonkrurŝirmilaj aĥajanoj pri tia adoltino multan tempon dolorojn suferi; terure al senmortaj diinoj laŭaspekte ŝi similas; sed eĉ tia ja estante en ŝipoj ŝi hejmeniĝu, por ke al ni kaj al la infanoj poste malfeliĉon ŝi ne postlasu.» 160
Ὣς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·	Tiel do ili diris, kaj Priamo Helenon alvokis voĉe:

«δεῦρο πάροιθ’ ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε— οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν— 165 ὥς μοι καὶ τόνδ’ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς, ὅς τις ὅδ’ ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε. ἤτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι, καλὸν δ’ οὔτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν, οὐδ’ οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» 170	«Ĉi tien irinte, kara infano, sidu antaŭ mi, por ke vi vidu kaj la antaŭan mastron kaj la parencojn kaj la amikojn – neniel al mi kulpa vi estas, la dioj ja al mi kulpaj estas, kiuj al mi sturmigis la militon larmozan de la aĥajanoj – 165 ke al mi ankaŭ ĉi tiun adoltiĉon grandegan vi nomu, kiu ajn estas tiu aĥaja adoltiĉo kaj bona kaj granda. Vere ja per la kapo ankaŭ pli grandaj aliaj estas, sed tiel belan mi neniel vidis per la okuloj, nek tiel majestan; ĉar al rejĝa adoltiĉo li similas.» 170
Τὸν δ’ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν·	Kaj al li Heleno, brila inter la adoltinoj, per vortoj respondis:
«αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι φίλε ἑκυρὲ δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέϊ σῷ ἑπόμην θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν. 175 ἀλλὰ τά γ’ οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ’ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς· οὗτός γ’ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ’ ἀγαθὸς κρατερός τ’ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ’ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ’ ἔην γε.» 180	«Kaj respektinda al mi vi estas, kara bosahodiĉo, kaj respektinda; Se nur la morto malbona al mi agrablus, kiam ĉi tien vian fiziĉon mi sekvis la dormejon kaj la parencojn forlasinte kaj la infanon dorlotatan kaj samaĝularon amatan. 175 Sed tio ja ne estiĝis; pro ti ankaŭ plorante mi plusuferas. Sed tion al vi mi diros, kion vi al mi demandis kaj esploras: Tiu ja [estas] la atreido, la larĝe reganta Agamemnono, samtempe kaj rejĝiĉo bona kaj forta lancheroo; bosahodiĉo de mi hundokululo siavice li estadis, se iam nur estis iu.» 180
Ὣς φάτο, τὸν δ’ ὁ γέρων ἠγάσσατο φώνησέν τε·	Tiel ŝi diris, sed ŝin la maljunulo ekadmiris kaj elbuŝigis:
«ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν. ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, 185 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ’ ἐστρατόωντο παρ’ ὄχθας Σαγγαρίοιο·	«Ho feliĉa atreido, beatulo dibenita, vere do al vi estas subigitaj multaj junuloj de la aĥajanoj. Jam ankaŭ Frigion rebozan mi eniris, tie mi vidis tre multajn frigajn adoltiĉojn ĉevalmovajn, 185 la homamasojn de Otreo kaj de Migdono diproksima, kiuj tiam kampadis ĉe la bordoj de Sangario;

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην ἤματι τῷ ὅτε τ᾽ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ᾽ οὐδ᾽ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.» 190	ĉar ankaŭ mi aliancano estante al ili kalkuliĝis en tiu tago, kiam mi ankaŭ venis la amazonoj egalaj al adoltiĉoj; sed eĉ ili ne tiomaj estis, kiomas la belokulaj aĥajanoj.» 190
Δεύτερον αὖτ᾽ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν᾽ ὁ γεραιός·	Kiel duan siavice Odiseon ekvidinte demandis la maljunulo:
«εἴπ᾽ ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκος ὅς τις ὅδ᾽ ἐστί· μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο, εὐρύτερος δ᾽ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι. τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195 αὐτὸς δὲ κτίλος ὣς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ, ὅς τ᾽ οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.»	«Ek, diru al mi ankaŭ tiun, kara fizo, kiu tiu estas; pli malgranda ja je kapo ol Agamemnono la atreido, sed pli larĝa en la ŝultroj kaj brusto por vidi. Liaj armiloj ja kuŝas sur la tero multnutra, 195 sed li mem kiel hejma ŝafiĉo trairas la vicojn de la adoltiĉoj; al ŝafiĉo denslana lin mi komparas, kiu ankaŭ grandan gregon de ŝafinoj blankaj trapaŝas.»
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειθ᾽ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·	Kaj al tiu respondis tiam Heleno devenanta de Zeŭso:
«οὗτος δ᾽ αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200 ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.»	«Kaj tiu [estas] siavice la laertido, inventema Odiseo, 200 kiu nutriĝis en la lando Itako rokoza estanta, sciante kaj ĉiajn artifikojn kaj konsilojn multajn.»
Τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·	Sed al ŝi siavice Antenoro prudenta rediris:
«ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ᾽ ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς 205 σεῦ ἕνεκ᾽ ἀγγελίης σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ· τοὺς δ᾽ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους, 210 ἄμφω δ᾽ ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον	«Ho adoltino, vere tre trafe tiun vorton vi diris; ĉar jam ankaŭ ĉi tien iam venis brila Odiseo 205 pro mesaĝo pri vi kun Menelao, kara al Areso,; kaj ilin mi gastigis kaj en la ĉambraro bonvenigis, kaj de ambaŭ la talenton mi eklernis kaj konsilojn multajn. Sed kiam do inter la trojanojn kolektiĝintajn ili miksiĝis, el la starantoj ja Menelao elstaris rilate la larĝajn ŝultrojn, 210 sed kiam ambaŭ sidis, pli majesta estis Odiseo; Sed kiam do vortojn kaj konsilojn por ĉiuj ili teksis,

ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,	tamen Menelao klare paroladis,
παῦρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος	ja malmulte, sed tre kompreneble, ĉar li [estis] nek multvortema
οὐδ’ ἀφαμαρτοεπής· ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215	nek fuŝparola; vere ankaŭ laŭnaske pli juna li estis. 215
ἀλλ’ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,	Sed kiam do saltleviĝis inventema Odiseo,
στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,	li staradis, kaj malsupren li rigardis al la tero la okulojn fiksinte,
σκῆπτρον δ’ οὔτ’ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,	kaj la bastonon nek posten nek antaŭen li klinis,
ἀλλ’ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικώς·	sed senmove li tenadis, al senscia ulo similante;
φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν’ ἔμμεναι ἄφρονά τ’ αὔτως. 220	vi kredus lin kaj grumblema esti kaj senprudenta same. 220
ἀλλ’ ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἵη	Sed kiam do kaj la voĉon grandan el la brusto li sendis
καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,	kaj vortojn similantajn al neĝeroj vintraj,
οὐκ ἂν ἔπειτ’ Ὀδυσῆΐ γ’ ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·	tiam al Odiseo ja konkurus neniu alia mortulo;
οὐ τότε γ’ ὧδ’ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ’ εἶδος ἰδόντες.»	tiam tiel ni ja ne ekmiris la aspekton de Odiseo vidinte.»
Τὸ τρίτον αὖτ’ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν’ ὃ γεραιός· 225	Kiel trian siavice Ajakson ekvidinte demandis la maljunulo: 225
«τίς τ’ ἀρ’ ὅδ’ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,	«Kaj kiu sekve [estas] tiu alia aĥaja adoltiĉo, kaj bona kaj granda,
ἔξοχος Ἀργείων κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους;»	elstaranta el la arganoj kaj rilate la kapon kaj la larĝajn ŝultrojn?»
Τὸν δ’ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο δῖα γυναικῶν·	Kaj al li respondis Heleno longroba, brila el la ulinoj:
«οὗτος δ’ Αἴας ἐστὶ πελώριος ἕρκος Ἀχαιῶν·	«Kaj tiu Ajakso grandega estas, remparo de la aĥajanoj;
Ἰδομενεὺς δ’ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς 230	kaj Idomeneo aliflanke inter la kretanoj kiel dio 230
ἕστηκ’, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.	ekstaris, kaj ĉirkaŭ li la gvidantoj de la kretanoj kolektiĝis.
πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος	Ofte lin gastigis Menelao, kara al Areso,
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.	en nia domo, kiam ajn el Kreto li alvenis.
νῦν δ’ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιούς,	Kaj nun mi ja vidas ĉiujn aliajn belokulajn aĥajanojn,
οὕς κεν ἐῢ γνοίην καί τ’ οὔνομα μυθησαίμην· 235	kiujn bone mi konus kaj [kies] nomojn mi dirus; 235
δοιὼ δ’ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν	sed du ordigantojn de la homamasoj mi ne povas vidi,
Κάστορά θ’ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,	kaj Kastoron ĉevalbridan kaj pugne bonan Polideŭkeon,
αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.	sahodiĉojn, kiujn naskis mia parentino.

ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ’ ἔνι ποντοπόροισι, 240 νῦν αὖτ’ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ’ ἅ μοί ἐστιν.»	Aŭ ili ne sekvis el Lakedemono amata, aŭ ĉi tien ili ja sekvis en ŝipoj marveturaj, 240 [kaj] nun siavice ne volas eniĝi en la batalon de la adoltiĉoj la hontaĵon timante kaj la riproĉojn multajn, kiuj al mi apartenas.»
Ὣς φάτο, τοὺς δ’ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. Κήρυκες δ’ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, 245 ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐΰφρονα καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·	Tiel ŝi diris, sed tiujn jam retenis la vivdona tero en Lakedemono, tie en la propra parentuja tero. Kaj heroldoj supren al la urbo portis solenkontraktajn oferojn de la dioj, 245 du ŝafojn kaj vinon bonhumorigan, la frukton de la agro, en ujo kaproleda; kaj portis la heroldo Idajo krateron brilan kaj orajn pokalojn; kaj li instigis la maljunulon apude ekstarinte per la vortoj:
«ὄρσεο Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι 250 Τρώων θ’ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐς πεδίον καταβῆναι ἵν’ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσοντ’ ἀμφὶ γυναικί· τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ’ ἕποιτο· 255 οἱ δ’ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαΐδα καλλιγύναικα.»	«Leviĝu, laomedonido, vokas la plejbonuloj 250 kaj de la trojanoj ĉevalmastraj kaj de la aĥajanoj bronze blenditaj en la ebenon malsuprenpaŝi, por ke solenan kontrakton vi faru; Tiam Aleksandro kaj Menelao, kara al Areso, per longaj lancoj batalos pri la adoltino; kaj al la venkonto la adoltino kaj la posedaĵoj sekvu; 255 sed la aliaj amikecon kaj solenan kontrakton faru kaj ni priloĝu Trojon fekundan, sed ili hejmeniĝu al Argo ĉevalnutra kaj Aĥajo belulinoza.»
Ὣς φάτο, ῥίγησεν δ’ ὃ γέρων, ἐκέλευσε δ’ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ’ ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260 ἂν δ’ ἄρ’ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ’ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ’ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265	Tiel li diris, kaj ektimis la maljunulo, sed admonis la kamaradojn la ĉevalojn jungi; kaj tiuj rapide obeis. 260 Kaj sekve suriĝis Priamo, kaj streĉis la kondukilojn malantaŭen; sed apud li Antenoro paŝis en la belegan kaleŝaĵon; kaj tiuj du tra la Okcidenta Pordego al la ebeno kondukis la rapidajn ĉevalojn. Sed kiam ili do tiam alvenis inter la trojanoj kaj la aĥajanoj, de la ĉareto depaŝinte sur la teron multnutran 265

ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.	en la mezo de la trojanoj kaj de la aĥajanoj envice ili venis.
ὄρνυτο δ’ αὐτίκ’ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,	Sed leviĝis tuj tiam la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono,
ἂν δ’ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ	kaj soriĝis Odiseo inventema; kaj tiam heroldoj elstaraj
ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον	solenkontraktajn oferojn de la dioj kunportis, kaj en kratero vinon
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270	miksis, kaj al la rejĝiĉoj akvon sur la manojn verŝis. 270
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,	Kaj la atreido elingiginte per la manoj la ponardon,
ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,	kiu apud la granda glavingo de lia glavo ĉiam pendis,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα	el la kapoj de la ŝafoj tranĉis harojn; plue tiam
κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.	la heroldoj de la trojanoj kaj de la aĥajanoj disdonis al la plejbonuloj.
τοῖσιν δ’ Ἀτρεΐδης μεγάλ’ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· 275	Inter ili la atreido laŭte preĝis la manojn levinte: 275
«Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε,	«Ho parentiĉo Zeŭso, de Idao reganta, plej majesta, plej granda,
Ἠέλιός θ’, ὃς πάντ’ ἐφορᾷς καὶ πάντ’ ἐπακούεις,	kaj suno, kiu ĉion rigardas kaj ĉion aŭskultas,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας	kaj riveroj kaj tero, kaj kiuj subtere la mortintajn
ἀνθρώπους τίνυσθον ὅτις κ’ ἐπίορκον ὀμόσσῃ,	homojn punas, kiu ajn falsan ĵuron ĵuris,
ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ’ ὅρκια πιστά· 280	vi atestantoj estu, kaj gardu la solenan kontrakton: 280
εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ	Se ja Menelaon Aleksandro mortbatos,
αὐτὸς ἔπειθ’ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,	li mem tiam Helenon havu kaj ĉiujn posedaĵojn,
ἡμεῖς δ’ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·	sed ni en ŝipoj marveturaj hejmeniĝu;
εἰ δέ κ’ Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,	sed se Aleksandron mortigos la blonda Menelao,
Τρῶας ἔπειθ’ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ’ ἀποδοῦναι, 285	la trojanoj tiam Helenon kaj ĉiujn posedaĵojn redoni devas, 285
τιμὴν δ’ Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥν τιν’ ἔοικεν,	kaj kompensaĵon al la arganoj pagi, kian ajn [pagi] decas,
ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ’ ἀνθρώποισι πέληται.	kaj kiu inter estontaj homoj troviĝos.
εἰ δ’ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες	Sed se al mi kompensaĵon Priamo kaj la infanoj de Priamo
τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,	pagi ni volos, se Aleksandro falos,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς 290	tiuokaze mi ankaŭ tiam batalos pro la punpago 290
αὖθι μένων, ἧός κε τέλος πολέμοιο κιχείω.»	ĉi tie restante, ĝis la finon de la milito mi atingos.»
Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ·	Diris kaj la gorĝojn de la ŝafoj li tratranĉis per la senkompata bronzo;

καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. οἶνον δ’ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν 295 ἔκχεον, ἠδ’ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν. ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·	kaj ilin li malsuprenmetis sur la teron konvulsiantaj, vivoforton malhavantaj; ĉar la impeton forprenis la bronzo. Kaj vinon el la kratero ĉerpinte per pokaloj 295 ili elverŝis, kaj preĝis al la dioj eternaj. Kaj tiel iuj diris kaj de la aĥajanoj kaj de la trojanoj:
«Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν ὧδέ σφ’ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος 300 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ’ ἄλλοισι δαμεῖεν.»	«Ho Zeŭso plej majesta plej granda kaj la senmortaj dioj aliaj, kiuj ajn unuaj la ĵurojn rompos, tiel ilia cerbo teren fluu kiel tiu vino 300 de ili mem kaj de la fizoj, kaj la eŝinoj al aliaj subiĝu.»
Ὣς ἔφαν, οὐδ’ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων. τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·	Tiel ili parolis, sed sekve al ili neniel konsentis la kronido. Kaj inter ili la dardanido Priamo la vorton diris:
«κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305 ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ’ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι ὁππότερῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.»	«Aŭskultu min, trojanoj kaj bonkrurŝirmilaj aĥajanoj: Vere mi nun iros al Ilio ventoza 305 ree, ĉar neniel eltenos mi en la okuloj rigardi batali la karan fiziĉon kontraŭ Menelao, kara al Areso; Zeŭso ja verŝajne tion scias kaj la senmortaj dioj aliaj, al kiu el ili la fino de la morto pretigita estas.»
Ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, 310 ἂν δ’ ἄρ’ ἔβαιν’ αὐτός, κατὰ δ’ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. τὼ μὲν ἄρ’ ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο· Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος. λαοὶ δ’ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,	Diris do kaj en la kaleŝaĵon la ŝafojn metis la disimila heroo, 310 kaj sekve li surpaŝis mem, kaj streĉis la kondukilojn malantaŭen; sed apud li Antenoro paŝis en la belegan kaleŝaĵon. Tiuj du sekve returne al Ilio revenis; sed Hektoro, la infano de Priamo, kaj brila Odiseo la areon ja unue mezuris, kaj tiam 315 lotilojn en kasko bronzumita skuis preninte, kiu el ili do unue ĵetu la bronzan ĵetlancon. Sed la homamasoj ekpreĝis, al la dioj la manojn ili levis;

ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·	kaj tiel iuj diris kaj de la aĥajanoj kaj de la trojanoj:
«Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε 320 ὁππότερος τάδε ἔργα μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔθηκε, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω, ἡμῖν δ᾽ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.»	«Ho parentiĉo Zeŭso, de Idao reganta, plej majesta, plej granda 320 kiu el ili tiujn batalojn inter ambaŭ partioj faris, tiun lasu perei, sinki en la domon de Hadeso, sed al ni niavice amikeco kaj solena kontrakto estigu.»
Ὣς ἄρ᾽ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν. 325 οἳ μὲν ἔπειθ᾽ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε᾽ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο. κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε 330 καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ᾽ αὐτῷ. ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335 κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ᾽ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. ὣς δ᾽ αὔτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε᾽ ἔδυνεν. Οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ᾽ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶάς θ᾽ ἱπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς. καί ῥ᾽ ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ σείοντ᾽ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345	Tiel do ili diris, sed skuis granda kaskoskua Hektoro retrorigardante; kaj rapide la lotilo de Pariso elsaltis. 325 Kaj ili tiam do eksidis laŭ vicoj, kie de ĉiu [estis] la ĉevaloj trotemaj kaj la artozaj armiloj kuŝis; tiam sur ambaŭ ŝultojn surmetis la belajn armilojn brila Aleksandro, la eŝiĉo belhara de Heleno. Krurŝirmilojn unue ĉirkaŭ la krurojn li metis, 330 belajn, per arĝentaj maleolaj agrafoj provizitajn; due siavice la kirason ĉirkaŭ la brusto li surmetis, de sia sahodiĉo Likaono; kaj ĝi konvenis al li mem. kaj ĉirkaŭ la ŝultrojn li metis la glavon arĝentnajlan bronzan, sed tiam la ŝildegon kaj grandan kaj fortikan; 335 kaj sur la kapon potencan kaskon bone elfaritan ĉevalvostan li metis; kaj terure la hartufo de supre flirtis; kaj li prenis fortan ĵetlancon, kiu en liaj manoj konvenis. Kaj tiel same Menelao militema la kirason surmetis. Post kiam ili nun ambaŭflanke de la amaso sin armis, 340 en la mezon de la trojanoj kaj de la aĥajanoj envice ili sekvis terure rigardante; kaj mirego tenis la spektantojn, kaj la trojanojn ĉevalmastrajn kaj la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn. kaj tiam proksime ili ekstaris en la mezurita areo skuante la ĵetlancojn unu al la alia plukolere. 345

πρόσθε δ’ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ’ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην, οὐδ’ ἔῤῥηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδ’ ἐνὶ κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερον ὄρνυτο χαλκῷ Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350	kaj unue Aleksandro elĵetis la longombran ĵetlancon, kaj trafis sur la ŝildon ĉiuflanke egalan de la atreido, sed ne frakasiĝis la bronzo, sed fleksiĝis ĝia pinto sur la ŝildo fortika; kaj due ekmovis sin kun la bronzo la atreido Menelao peteginte de Zeŭso parentiĉo: 350
«Ζεῦ ἄνα δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ’ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρα τις ἐῤῥίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.»	«Ho Zeŭso mastro, lasu puniĝi, kiu min unue malbone traktis, brilan Aleksandron, kaj per miaj manoj subigu, por ke timu ankaŭ iu el la estontaj homoj al gastiganto malbonon fari, kiu amikecon montris.»
Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ ἐΐσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὃ δ’ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός. Ἀτρεΐδης δ’ ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· Ζεῦ πάτερ οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365 ἦ τ’ ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ᾐΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ’ ἔβαλόν μιν. Ἦ καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἕλκε δ’ ἐπιστρέψας μετ’ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς· 370 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν, ὅς οἱ ὑπ’ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.	Diris do kaj levinte elĵetis la longombran ĵetlancon, 355 kaj trafis sur la ŝildon ĉiuflanke egalan de la priamido; tra la ŝildo brila ja iris la fortika ĵetlanco, kaj tra la kiraso artoze farita ĝi impetis; kaj rekte ĉe la ventroflanko tratranĉis la kitonon la ĵetlanco; sed li fleksiĝis kaj rebatis la pereon nigran. 360 Sed la atreido elingiginte la glavon arĝentnajlan batis levinte sin la kreston de la kasko; sed sekve flanke de tiu mem kaj trioble kaj kvaroble rompiĝinte ĝi elfalis el la mano. Kaj la atreido plendis ekrigardinte en la ĉielon larĝan: Parentiĉo Zeŭso, neniu alia de la dioj [estas] pli kruela ol vi; 365 Kaj vere mi opiniis finpuni Aleksandron pro la malboneco; sed nun en la manoj rompiĝis mia glavo, kaj mia ĵetlanco elflugis el la manoj vane, kaj ĝi ne trafis lin. Diris kaj alsturminte prenis [lin] ĉe la kasko ĉevalharoza, kaj ektiris turnante inter la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn; 370 kaj sufokis lin la multbrodita rimeno sub la mola gorĝo, kiu sub lia mentono estis streĉita kiel tenilo de la kasko.

καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,	Kaj nun li kaj [lin] ĝistirus kaj akirus nemezureblan famon,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,	se ne sekve sagace rimarkus la fizino de Zeŭso Afrodito,
ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· 375	kiu al li ŝiris la rimenon de bovo perforte mortigita; 375
κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.	kaj la malplena kasko kune sekvis en la mano dika.
τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς	Ĝin tiam la heroo inter la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn
ῥῖψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι·	ĵetis svinginte, kaj forportis [ĝin] intimaj kunuloj;
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων	tiam li denove atakis mortigi strebante
ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380	per la ĵetlanco bronza; sed tiun elprenis Afrodito 380
ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,	tre facile kiel dio, kaj kaŝis sekve per nebulo multa,
κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι.	kaj malsupren ŝi sidigis [lin] en la dormejo bonodora incensoza.
αὐτὴ δ' αὖ Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δὲ κίχανε	Kaj ŝi mem siavice Helenon vokante ekiris; kaj tiun ŝi trovis
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἅλις ἦσαν·	sur la turo alta, kaj ĉirkaŭe trojaninoj amase estis;
χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385	kaj mane la nektarsimilan robon ŝi skuis preninte, 385
γρηῒ δέ μιν ἐϊκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν	kaj al maljunulino grandaĝa lankomba similiĝinte ŝin
εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοώσῃ	ŝi alparolis, kiu por ŝi en Lakedemono loĝanta
ἤσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·	faris lanaĵojn belajn, kaj plej multe ŝin ŝatis;
τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·	al tiu similante ŝin alparolis brila Afrodito:
«δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόνδε νέεσθαι. 390	«Ĉi tien iru; Aleksandro vin vokas hejmen reveni. 390
κεῖνος ὅ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι	Tiu ja [estas] en la dormejo kaj sur tornitaj kuŝiloj
κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης	kaj per beleco brilante kaj per kovriloj; kaj vi ne kredus,
ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε	ke kontraŭ adoltiĉo batalinte li ja venis, sed ke al danco
ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.»	li iros, aŭ dancon freŝe lasinte li eksidus.»
Ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· 395	Tiel ŝi diris, kaj al ŝi sekve la animon en la brusto ŝi ekscitis; 395
καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν	kaj kiel ŝi do rimarkis la belegan kolon de la diino
στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,	kaj la bruston plaĉan kaj la okulojn scintilantajn,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·	kaj ŝi ekmiris sekve tiam kaj vorton diris kaj alparolis ŝin nome:
«δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;	«Ho strangulo, kial min tiom vi deziras persvadaĉi?

ἦ πῇ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων 400	Vere ien min plu al urboj bone loĝataj 400
ἄξεις, ἢ Φρυγίης ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς,	vi kondukos, ĉu de Frigio ĉu de Meonio aminda,
εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων·	se ankaŭ tie al vi kara [estas] iu de la mortivaj homoj;
οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος	pro kio do nun brilan Aleksandron venkinte
νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,	Menelao volas min malamatan hejmen konduki,
τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; 405	pro kio do nun ĉi tien insidante vi alvenis; 405
ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,	Eksidu apud li irinte, sed la vojon de la dioj forlasu,
μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,	kaj ne plu per viaj piedoj vi revenos al Olimpo,
ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζυε καί ἑ φύλασσε,	sed ĉiam pri tiu lamentu kaj lin gardu,
εἰς ὅ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην.	ĝis kiam vin aŭ kunulinon li faros aŭ ja servistinon.
κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι—νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη— 410	Sed tien mi ja ne iros —plej malaprobinda mi estus— 410
κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω	pretigonte la liton de tiu; kaj la trojaninoj min kaŝe
πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.»	ĉiuj malgloros; kaj mi havas suferojn senmezurajn en la koro.»
Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·	Sed ŝi koleriĝinte alparolis brila Afrodito:
«μή μ' ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,	«Ne incitu min, malafablulino, por ke mi koleriĝinte vin ne lasu,
τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415	nek tiel vin ekmalamegu, kiel nun mirinde mi ekamis, 415
μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ	nek mi elpensu malamojn pereigajn en la mezo de ambaŭ,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.	de la trojanoj kaj de la danaidoj, kaj vi per malbona sorto pereus.»
Ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,	Tiel ŝi parolis, sed ektimis Heleno devenanta de Zeŭso,
βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ	kaj ŝi ekpaŝis sin kovrinte per la robo arĝenta brila
σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420	silente, kaj al ĉiuj trojaninoj ŝi iĝis nerimarkebla; sed gvidis la diaĵo. 420
Αἳ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,	Kaj kiam ili la belegan domon de Aleksandro atingis,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,	la servistoj tiam rapide al la taskoj sin turnis,
ἣ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.	sed ŝi en la alttegmentan dormejon iris, brila inter la adoltinoj.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομειδὴς Ἀφροδίτη	kaj por tiu sekve tabureton preninte ridema Afrodito,
ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425	la diino, kontraŭ Aleksandro metis portinte; 425
ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο	tie eksidis Heleno, kidino de Zeŭso egidporta,

ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ’ ἠνίπαπε μύθῳ·	la okulojn ŝi forturninte, sed la eŝiĉon ŝi skoldis per la vorto:
«ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ’ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν. ἦ μὲν δὴ πρίν γ’ εὔχε’ ἀρηϊφίλου Μενελάου 430 σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι· ἀλλ’ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ’ ἔγωγε παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι 435 ἀφραδέως, μή πως τάχ’ ὑπ’ αὐτοῦ δουρὶ δαμήῃς.»	«Vi venis el la milito; se nur prefere tie vi pereus subigite de la adoltiĉo pli forta, kiu mia pli frua eŝiĉo estis. Vere do antaŭe ja vi fanfaronis, ke vi ol Menelao, kara al Areso, 430 kaj per via forto kaj per manoj kaj per ĵetlanco pli lerta estas; sed iru nun elvoki al Areso karan Menelaon por denove batali unu kontraŭ la alia; sed vin mi mem ĉesi admonas, kaj ne kontraŭ blonda Menelao malamikan militon konduki kaj batali 435 senprudente, por ke neniel rapide sub lia lanco vi subiĝu.»
Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·	Sed ŝin Pariso per vortoj respondante alparolis:
«μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ, κεῖνον δ’ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. 440 ἀλλ’ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε· οὐ γάρ πώ ποτέ μ’ ὧδέ γ’ ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν, οὐδ’ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσῳ δ’ ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ, 445 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.»	«Al mi, adoltino, per malmolaj riproĉoj la animon ne skoldu; ĉar nun ja Menelao venkis kun Ateno, sed tiun miavice mi [venkos]; ĉar la dioj asistas ankaŭ al ni. 440 Sed ek, al amo do ni turniĝu enlitiĝinte; ĉar neniel iam al mi tiom ja amo la menson ĉirkaŭvolvis, eĉ ne kiam unue el Lakedemono amata mi velis vin rabinte en ŝipoj marveturaj, kaj sur la insulo Kranao mi miksiĝis en amo kaj en kuŝejo, 445 kiel vin nun mi amas kaj min dolĉa sopiro prenas.»
Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ’ εἵπετ’ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ’ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ’ ἀν’ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικὼς εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450 ἀλλ’ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ’ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ’ ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·	Diris do, kaj li komencis en la liton iri; kaj kune sekvis la eŝino. Tiuj du sekve en la truozaj litoj kuŝiĝis, sed la atreido tra la amaso vagadis al sovaĝbesto simila, ĉu ie li ekvidus Aleksandron disimilan. 450 Sed ne kapablis iu de la trojanoj kaj de la famaj aliancanoj montri Aleksandron tiam al Menelao, kara al Areso;

οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ’ ἐκεύθανον εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455	ĉar ne ja pro amo ili kaŝis, se iu vidus; ĉar simile al ili ĉiuj li estas malamata kiel la pereo nigra. Sed inter ili parolis ankaŭ la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono: 455
«κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ’ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ’ ἀρηϊφίλου Μενελάου, ὑμεῖς δ’ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ’ ἅμ’ αὐτῇ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν’ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ’ ἀνθρώποισι πέληται.» 460	«Aŭskultu min, trojanoj kaj dardanoj kaj aliancanoj: La venko do ŝajnas [esti] de Menelao, kara al Areso, sed vi arganan Helenon kaj la posedaĵojn kune kun ŝi eldonu, kaj kompensaĵon pagi, kian ajn [pagi] decas, kaj kiu inter estontaj homoj troviĝos.» 460
Ὣς ἔφατ’ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ’ ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.	Tiel parolis la atreido, kaj konsentis la aliaj aĥajanoj.

IV – Δ

Οἳ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη νέκταρ ἐοινοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι δειδέχατ’ ἀλλήλους, de la trojanoj πόλιν εἰσορόωντες· αὐτίκ’ ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην 5 κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·	Kaj la dioj ĉe Zeŭso eksidinte interkonsiliĝis sur la ora planko, kaj inter ili mastrino Hebo nektaron enverŝis; kaj ili per oraj pokaloj trinkis unu al la alia, la urbon de la trojanoj rigardante; tuj provis la kronido inciti Heron 5 per pikmokaj vortoj sarkasme parolante:
δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων Ἥρη τ’ Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη. ἀλλ’ ἤτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι τέρπεσθον· τῷ δ’ αὖτε φιλομειδὴς Ἀφροδίτη 10 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει· καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι. ἀλλ’ ἤτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου· ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ’ ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἤ ῥ’ αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15 ὄρσομεν, ἦ φιλότητα μετ’ νηλεὰμφοτέροισι βάλωμεν. εἰ δ’ αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο, ἤτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, αὖτις δ’ Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.	«Duoblaj ja al Menelao helpantoj estas el la diinoj kaj Hero argana kaj alalkomena Ateno. Sed vere ili aparte eksidinte rigardante sin delektas; sed al tiu siavice ridema Afrodito 10 ĉiam asistas kaj lian pereon malhelpas; kaj nun ŝi elsavis lin, kiu kredis esti mortonta. Sed vere la venko [estas] ja de Menelao, kara al Areso; kaj ni cerbumu, kiel estos tiuj aferoj, ĉu sekve denove kaj militon malbonan kaj bataltumulton teruran 15 ni levu, ĉu amikecon inter ambaŭ ni ĵetu. Sed se denove iel tio al ĉiuj kara kaj dolĉa estiĝus, vere ja priloĝata estus la urbo de mastro Priamo, sed denove al Argo Helenon Menelao kondukus.»
Ὣς ἔφαθ’, αἳ δ’ ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη· 20 πλησίαι αἵ γ’ ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην. ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει· Ἥρῃ δ’ οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα· «αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες· 25	Tiel li parolis, sed ili ekgrumblis, kaj Ateno kaj Hero; 20 proksime ili ja sidis, kaj malbonaĵojn por la trojanoj pripensis. Vere Ateno silenta estis kaj nenion diris malbonvola kontraŭ parentiĉo Zeŭso, kaj galo forta ŝin tenis; sed al Hero ne retenis la brusto la galon, sed ŝi alparolis: «Plej terura kronido, kian vorton vi diris: 25

πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον ἠδ’ ἀτέλεστον, ἱδρῶ θ’ ὃν ἵδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν. ἕρδ’· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.»	Kiel vi deziras vana fari la penon kaj nefinita, kaj la ŝviton, kiun mi ŝvitis klopode, kaj laciĝis la ĉevaloj al mi instiganta la homamason al malbonaĵoj kontraŭ Priamo kaj ties infanoj. Agu; tamen al vi ne aprobas ni ĉiuj aliaj dioj.»
Τὴν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· 30	Sed ŝin tre koleriĝinte alparolis la nubkolektanto Zeŭso: 30
«δαιμονίη τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅ τ’ ἀσπερχὲς μενεαίνεις Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον; εἰ δὲ σύ γ’ εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας 35 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο. ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ’ ἔρισμα μετ’ ἀμφοτέροισι γένηται. ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν· ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι, μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ’ ἐᾶσαι· καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ· αἴ γὰρ ὑπ’ ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45 τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρὴ καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο. οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.»	«Ho strangulo, kiel nun al vi Priamo kaj la infanoj de Priamo tiomajn malbonaĵojn faras, ke senlace vi strebas malplenigi la bone konstruitan urbon de Ilio? Sed nur se vi, enirinte la pordegojn kaj murojn longajn, kruda vorus Priamon kaj la infanojn de Priamo 35 kaj la aliajn trojanojn, tiam la galon vi finmildigus. Faru, kiel vi deziras; por ke ja tiu disputo poste inter ambaŭ flankoj, al vi kaj mi, granda kverelo ne estiĝu. Ion alian al vi mi diros, vi alprenu ĝin en via menso: Kiom ajn ofte ankaŭ mi, dezirante urbon malplenigi, 40 tiun deziros, kie al vi karaj adoltiĉoj enestiĝis, neniel inhibu mian galon, sed min lasu. Ĉar ankaŭ mi al vi donis propravole, kontraŭvole ja en la animo; ĉar kiuj sub la suno kaj la ĉielo steloza troviĝas urboj de la surteraj homoj, 45 de tiuj al mi ĉirkaŭ la koro estimata estadis sankta Ilio kaj Priamo kaj la homamaso de la lancosperta Priamo, ĉar por mi neniam la altaro malhavis porcion egalan kaj de trinkofero kaj de grasovaporo; ĉar tion lote akiris kiel honoran donacon ni.»
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50	Kaj al tiu respondis tiam la bovokula mastrino Hero: 50
«ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες	«Vere al mi tri urboj ja multe plej karaj estas,

Ἄργός τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·	kaj Argo kaj Sparto kaj larĝstrata Miceno;
τὰς διαπέρσαι ὅτ’ ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·	tiujn plene detruu, kiam al vi ili iĝos malamataj ĉirkaŭ la koro;
τάων οὔ τοι ἐγὼ πρόσθ’ ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.	antaŭ ili kontraŭ vi mi ne ekstaras nek malakceptas.
εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55	Ĉar se ankaŭ mi envias kaj opinias ne detrui plene, 55
οὐκ ἀνύω φθονέουσ’ ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.	mi ne sukcesas enviante, ĉar vi vere multe pli potenca estas.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·	Sed estas necese fari ankaŭ mian penon ne nefinita;
καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί,	ĉar ankaŭ mi dio estas, kaj mia naskiĝo estas de tie, de kie [estas] via,
καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,	kaj min kiel plej honorindan generis Krono insida,
ἀμφότερον γενεῇ τε καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις 60	ambaŭaspekte kaj pro deveno kaj ĉar via eŝino 60
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ’ ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.	mi nomiĝas, sed vi inter ĉiuj senmortuloj mastras.
ἀλλ’ ἤτοι μὲν ταῦθ’ ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,	Sed vere ja tion ni cedu unu al la alia,
σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ’ ἐμοί· ἐπὶ δ’ ἕψονται θεοὶ ἄλλοι	al vi ja mi, sed vi al mi; kaj poste sekvas la dioj aliaj
ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι	senmortaj; sed vi pli rapide al Ateno tasku
ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν, 65	iri en la bataltumulton teruran de la trojanoj kaj de la aĥajanoj, 65
πειρᾶν δ’ ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς	kaj elprovi, kiel la trojanoj la glorplenajn aĥajanojn
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.»	komencos kiel unuaj kontraŭ la ĵuroj ofendi.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·	Tiel ŝi parolis, kaj ne malobeis la parentiĉo kaj de la homoj kaj de la dioj:
αὐτίκ’ Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tuj al Ateno la flugilozajn vortojn li diris:
«αἶψα μάλ’ ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, 70	«Tujtuje en la tendaron iru inter la trojanojn kaj la aĥajanojn, 70
πειρᾶν δ’ ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς	por elprovi, kiel la trojanoj la glorplenajn aĥajanojn
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.»	komencos kiel unuaj kontraŭ la ĵuroj fiagi.»
Ὣς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,	Tiel parolinte li instigis antaŭe dezirantan Atenon,
βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.	ŝi depaŝis de la pintoj de Olimpo ekrapidinte.
οἷον δ’ ἀστέρα ἧκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω, 75	Kiel ekzemple stelon sendas la infano de Krono insida, 75
ἢ ναύτῃσι τέρας ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν	aŭ al maristoj signo aŭ al tendaro larĝa de homamaso,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·	brilantan; kaj de tiu multaj fajreroj deĵetiĝas;
τῷ ἐϊκυῖ’ ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,	al tiu similante sin pafis sur la teron Palaso Ateno,

κὰδ δ’ ἔθορ’ ἐς μέσσον· θάμβος δ’ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶάς θ’ ἱπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς· 80 ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·	kaj ŝi sobsaltis en la mezo; kaj mirego tenis la spektantojn, kaj la trojanojn ĉevalmastrajn kaj la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn; 80 Kaj tiel iuj diris rigardinte al najbaro alia:
«ἦ ῥ’ αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ’ ἀμφοτέροισι τίθησι Ζεύς, ὅς τ’ ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.»	«Aŭ denove kaj milito malbona kaj bataltumulto terura estos, aŭ amikecon inter ambaŭ metas Zeŭso, kiu ankaŭ administranto de la milito de la homoj esta farita.»
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85 ἣ δ’ ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ’ ὅμιλον Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ κρατερῷ αἰχμητῇ, Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι. εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε ἑσταότ’· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων 90 λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ’ Αἰσήποιο ῥοάων· ἀγχοῦ δ’ ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiel sekve iuj diradis kaj de la aĥajanoj kaj de la trojanoj. 85 Kaj ŝi al adoltiĉo simila tra la amaso de la trojanoj ŝteliris al Laodoko, la antenorido, forta lancheroo, Pandaron diegalan serĉante, ĉu ie ŝi trovus. Ŝi trovis la fiziĉon de Likaono kaj senriproĉan kaj fortan staranta; kaj ĉirkaŭ li fortaj vicoj ŝildozaj 90 de la homamasoj, kiuj lin sekvis de la fluoj de Ezepo. Kaj proksime ekstarinte la flugilozajn vortojn ŝi diris:
«ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον. τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν, πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ. τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ’ ἀγλαὰ δῶρα φέροιο, αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱὸν σῷ βέλεϊ δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ’ ἀλεγεινῆς. ἀλλ’ ἄγ’ ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100 εὔχεο δ’ Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ κλυτοτόξῳ ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.»	«Ĉu do nun al mi en io vi obeus, ho fiziĉo sperta de Likaono? Ĉu vi kuraĝus al Menelao surelsendi rapidan sagon, kaj inter ĉiuj trojanoj ĝojon kaj gloron akirus, 95 sed el ĉiuj plej multe al rejĝiĉo Aleksandro? De li do plej unua grandiozajn donacojn vi por vi alportus, se li vidus Menelaon aresecan, la fiziĉon de Atreo, de via pafaĵo superite suriri la ŝtiparon doloran. Sed ek, pafu sagon al Menelao gloroza, 100 sed promesu al Apolono likidevena arkofama fari laŭdindan hekatombon de ŝafidoj novnaskitaj hejmen reveninte en la urbon de sankta Zelio.»
Ὣς φάτ’ Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν·	Tiel parolis Ateno, kaj al tiu malprudenta la menson ŝi persvadis;

αὐτίκ’ ἐσύλα τόξον ἐΰξοον ἰξάλου αἰγὸς 105	tuj li elprenis la pafarkon bone poluritan de salta kapriĉo 105
ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ’ αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας	sovaĝa, kiun nome iam mem, sub la brusto atingante,
πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι	kiam de roko ĝi depaŝis, sekvinte en embusko,
βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ’ ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.	li estis trafinta ĉe la torako; kaj ĝi dorsen enfalis en la rokon.
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει·	Ties kornoj el la kapo deksesspane estis kreskintaj;
καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110	Kaj tiujn prilaborinte la kornprilabora metiisto kunmetis, 110
πᾶν δ’ εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.	kaj la tuton bone glatiginte li surmetis oran ŝnurhokon.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαίῃ	Kaj tiun bone li starigis, etendinte, kontraŭ la tero
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι	apoginte; sed antaŭe la ŝildegojn ektenis la noblaj kunuloj,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν	por ke ne unue saltleviĝu la aresecaj fiziĉoj de la aĥajanoj
πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν. 115	antaŭ ol trafi Menelaon aresecan, la fiziĉon de Atreo. 115
αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ’ ἕλετ’ ἰὸν	Tiam li deprenis la kovrilon de la sagujo, kaj li eltiris sagon
ἀβλῆτα πτερόεντα μελαινέων ἕρμ’ ὀδυνάων·	nepafitan plumozan, la portanton de nigraj doloroj;
αἶψα δ’ ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστόν,	kaj tuj sur la tendeno li pretigis la pintan sagon,
εὔχετο δ’ Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ κλυτοτόξῳ	kaj preĝis al Apolono likidevena arkofama
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην 120	fari laŭdindan hekatombon de ŝafidoj novnaskitaj 120
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.	hejmen reveninte en la urbon de sankta Zelio.
ἕλκε δ’ ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·	Kaj li tiris, samtempe preninte kaj la noĉon kaj la tendenon bovan;
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.	la tendenon al la mampinto li proksimigis, sed al la pafarko la feron.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,	Sed kiam do rondforma la grandan pafarkon li streĉis,
λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ’ ἴαχεν, ἆλτο δ’ ὀϊστὸς 125	eksonis la arko, kaj la tendeno multe bruis, kaj saltis la sago 125
ὀξυβελὴς καθ’ ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.	akrapinta, tra la amaso surflugi strebante.
Οὐδὲ σέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο	Sed vin, ho Menelao, la dioj beataj senmortaj
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,	ne forgesis, sed unue la predon alportanta fizino de Zeŭso,
ἥ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.	kiu antaŭ vi ekstarinte la pafaĵon akran forbaris.
ἣ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς ὡς ὅτε μήτηρ 130	Kaj ŝi tiom fortenis [ĝin] de la haŭto, kiel kiam parentino 130
παιδὸς ἐέργῃ μυῖαν ὅθ’ ἡδέϊ λέξαται ὕπνῳ,	de infano fortenas muŝon, kiam ĝi kuŝas en dolĉa dormo,
αὐτὴ δ’ αὖτ’ ἴθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες	sed ŝi siavice direktis, kie la bukoj oraj

χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.	de la zono kuntenis kaj duoble renkontiĝis la kiraso.
ἐν δ’ ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός·	kaj enĵetiĝis al la zono firma la pinta sago;
διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135	kaj tiam tra la zono artoza ĝi peliĝis, 135
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο	kaj tra la kiraso tre artoza ĝi premiĝis
μίτρης θ’, ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς ἔρκος ἀκόντων,	kaj tra la ladzono, kiun li portis kiel ŝirmilon de la haŭto, defendon de ĵetlancoj,
ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.	kiu lin plej multe defendis; ankaŭ tra tiu ĝi antaŭeniris.
ἀκρότατον δ’ ἄρ’ ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός·	Kaj sekve la sago surgratis la plej supran haŭton de la heroiĉo;
αὐτίκα δ’ ἔῤῥεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. 140	kaj tuj ekfluis sango nigra el la vundo. 140
Ὡς δ’ ὅτε τίς τ’ ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ	Kiel kiam eburon iu adoltino per purpuro kolorigas,
Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·	meonianino kaj karianino, por esti vangornamaĵo de la ĉevaloj
κεῖται δ’ ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο	– kaj ĝi kuŝas en la dormejo, kaj multaj ĉevalistoj ĝin
ἱππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,	por si deziris por porti; sed por la rejĝiĉo kuŝas la juvelo –,
ἀμφότερον κόσμός θ’ ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος· 145	ambaŭaspekte kaj ornamo por la ĉevalo kaj por la veturigisto gloro; 145
τοῖοί τοι Μενέλαε μιάνθην αἵματι μηροὶ	tiaj al vi, ho Menelao, koloriĝis per sango la femuroj
εὐφυέες κνῆμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ’ ὑπένερθε.	bone kreskintaj kaj suroj kaj maleoloj belaj malsupre.
Ῥίγησεν δ’ ἄρ’ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων	Kaj ektimis sekve tiam la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono
ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς·	kiel li vidis nigran sangon defluanta el la vundo;
ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος. 150	kaj ektimis ankaŭ Menelao mem, kara al Areso; 150
ὡς δὲ ἴδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας	sed kiel li vidis kaj la tendenon kaj hokojn ekstere estantaj,
ἄψοῤῥόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.	ree al li la animo en la brusto kolektiĝis.
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων	Kaj inter tiuj peze ĝemante ekparolis la reganto Agamemnono
χειρὸς ἔχων Μενέλαον, ἐπεστενάχοντο δ’ ἑταῖροι·	ĉe la mano tenante Menelaon, kaj aldone ĝemis la kunuloj:
«φίλε κασίγνητε θάνατόν νύ τοι ὅρκι’ ἔταμνον, 155	«Kara sahodo, kiel morton nun al vi solenan kontrakton mi faris, 155
οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,	solan [vin] antaŭstarigante pro la aĥajanoj kontraŭ la trojanoj batali,
ὥς σ’ ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ’ ὅρκια πιστὰ πάτησαν.	kiel vin trafis la trojanoj, kaj la solenan kontrakton sobtretis.
οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον αἷμά τε ἀρνῶν	Neniel ja vanaj estas solena kontrakto kaj la sango de la ŝafoj
σπονδαί τ’ ἄκρητοι καὶ δεξιαὶ ᾗς ἐπέπιθμεν.	kaj trinkoferoj nemiksitaj kaj manpremoj, al kiuj ni konfidis.
εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ’ Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160	Ĉar eĉ se ankaŭ tuj la Olimpulo ne plenumis, 160

ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν	eĉ se malfrue li plenumos, kaj kun io granda oni punpagas,
σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.	kun siaj kapoj kaj la adoltinoj kaj la fizoj.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·	Ĉar bone mi tion scias en la menso kaj en la animo:
ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ	Estos la tago, en kiu pereos sankta Ilio
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο, 165	kaj Priamo kaj la homamaso de la lancosperta Priamo, 165
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων	kaj Zeŭso, la kronido alte tronanta, loĝanta en la etero,
αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι	mem kontraŭ ili ĉiuj skuos la tenebran egidon,
τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·	pro tiu perfido plukolerante; kaj tiuj ja ne estos nefinitaj;
ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται ὦ Μενέλαε	sed al mi terura funebro de vi estos, ho Menelao,
αἴ κε θάνῃς καὶ πότμον ἀναπλήσῃς βιότοιο. 170	se vi mortos kaj la sorton de la vivo plenumos. 170
καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην·	Kaj kiel plej riproĉinda malakvozan Argon mi atingus;
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·	ĉar tuj pensos la aĥajanoj pri la parentuja tero;
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν	sed kiel fieraĵon al Priamo kaj al la trojanoj ni lasus
Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα	arganan Helenon; sed putrigus la tero la ostojn de vi,
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175	kuŝanta en Trojo sur nefinita tasko. 175
καί κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων	Kaj tiel dirus iu el la trojanoj petolaj
τύμβῳ ἐπιθρῴσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·	sursaltante la tumulon de Menelao gloroza:
'αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,	‹Se nur tiel en ĉiuj [aferoj] la galon efektivigu Agamemnono,
ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,	kiel ankaŭ nun vane la armeon de la aĥajanoj kondukis ĉi tien,
καὶ δὴ ἔβη οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180	kaj do iris hejmen al la propra parentuja tero 180
σὺν κεινῇσιν νηυσὶ λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.'	kun malplenaj ŝipoj, lasinte bonan Menelaon.›
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.»	Tiel iam iu dirus; tiam al mi malfermiĝu la larĝa tero.»
Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·	Kaj tiun kuraĝigante alparolis la blonda Menelao:
θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·	«Havu kuraĝon, kaj neniom iel timigu la homamason de la aĥajanoj;
οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185	ne en danĝera loko fiksiĝis la kara pafaĵo, sed antaŭe 185
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθε	altiris kaj la zono brilanta kaj malsupre
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.	kaj la antaŭtuko kaj la ladzono, kiun verkis kupristoj-adoltiĉoj.»

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·	Tiun nun alterne alparolis la reganto Agamemnono:
αἴ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ Μενέλαε· ἕλκος δ’ ἰητὴρ ἐπιμάσσεται ἠδ’ ἐπιθήσει 190 φάρμαχ’ ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.	«Se nur do tiel estu, ho kara Menelao; sed la vundon kuracisto ekzamenu kaj surmetu 190 kuracilojn, kiuj ĉesigos la nigrajn dolorojn.»
Ἦ καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·	Diris kaj Taltibion, la dian heroldon, li alparolis:
«Ταλθύβι’ ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον φῶτ’ Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος, ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν, 195 ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐὺ εἰδὼς Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.»	«Ho Taltibio, kiel eble plej rapide Maĥaonon ĉi tien voku, la heroon, la fiziĉon de Asklepio, la kuracisto senriproĉa, por ke li vidu Menelaon aresecan, la fiziĉon de Atreo, 195 kiun trafis iu pafinto de sago la pafarkojn bone scianta de la trojanoj aŭ likianoj, al li ja kiel gloro, sed al ni kiel aflikto.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας, βῆ δ’ ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δὲ νόησεν 200 ἑσταότ’· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο. ἀγχοῦ δ’ ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiel li parolis, kaj sekve al li la heroldo ne malobeis aŭskultinte, sed ekpaŝis por iri tra la homamaso de la aĥajanoj bronze blenditaj ĉirkaŭrigarde serĉante la heroon Maĥaono, kaj tiun li perceptis 200 staranta; kaj ĉirkaŭ li fortaj vicoj ŝildozaj de la homamasoj, kiuj lin sekvis el Trikalo ĉevalnutra. Kaj proksime ekstarinte la flugilozajn vortojn li diris:
«ὄρσ’ Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων, ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205 ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐὺ εἰδὼς Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.	«Leviĝu, asklepiido, vokas la reganto Agamemnono, por ke vi vidu Menelaon aresecan, gvidanton de la aĥajanoj, 205 kiun trafis iu pafinto de sago la pafarkojn bone scianta de la trojanoj aŭ likianoj, al li ja kiel gloro, sed al ni kiel aflikto.»
Ὣς φάτο, τῷ δ’ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· βὰν δ’ ἰέναι καθ’ ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος 210 βλήμενος ἦν, περὶ δ’ αὐτὸν ἀγηγέραθ’ ὅσσοι ἄριστοι κυκλόσ’, ὃ δ’ ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς,	Tiel li diris, kaj al tiu sekve la animon en la brusto ekscitis; ili ekpaŝis por iri en la amaso tra la tendaro larĝa de la aĥajanoj. Sed kiam do sekve ili atingis, kie la blonda Menelao 210 trafita estis, kaj ĉirkaŭ tiun estis kolektitaj ĉiuj plejbonuloj cirkle, sed li en la mezo ekstaris, la disimila heroo,

αὐτίκα δ’ ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἕλκεν ὀϊστόν·	kaj tuj el la zono firma li tiris la sagon;
τοῦ δ’ ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.	kiam ĝi estis eltirata, inversaj rompiĝis la pintaj hakoj.
λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον ἠδ’ ὑπένερθε 215	Kaj li malfiksis al li la zonon brilantan kaj malsupre 215
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.	kaj la antaŭtukon kaj la ladzonon, kiun verkis kupristoj-adoltiĉoj.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος ὅθ’ ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστός,	Sed kiam li ekvidis la vundon, kie enflugis la pinta sago,
αἷμ’ ἐκμυζήσας ἐπ’ ἄρ’ ἤπια φάρμακα εἰδὼς	la sangon elsuĉinte sekve mildigajn kuracilojn li sciante
πάσσε, τά οἵ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.	surŝutis, kiujn al lia parentiĉo iam favore donis Kirono.
Ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220	Dum tiuj klopodis pri rilate batalkriadon bona Menelao, 220
τόφρα δ’ ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·	intertempe alvenis la vicoj ŝildozaj de la trojanoj;
οἳ δ’ αὖτις κατὰ τεύχε’ ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.	kaj ili siavice la armilojn surmetis, kaj ili eksentis bataldeziron.
Ἔνθ’ οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον	Tia dormetanta vi ne vidus Agamemnonon brilan,
οὐδὲ καταπτώσσοντ’ οὐδ’ οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,	nek time kaŭranta nek malvolonta batali,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225	sed tre rapidanta en la batalon honorigantan la adoltiĉojn. 225
ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·	Ĉar la ĉevalojn li lasis kaj batalĉaron bele ornamitan per bronzo;
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ’ ἔχε φυσιόωντας	kaj tiujn snufantojn fortenis la servisto
Εὐρυμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·	Eŭrimedono, la fiziĉo de Ptolemeo la pireido;
τῷ μάλα πόλλ’ ἐπέτελλε παρισχέμεν ὁππότε κέν μιν	al tiu tre urĝe li taskis teni preta, kiam ajn al li
γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230	la membrojn kaptos laciĝo, dum tra multaj li komandis; 230
αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·	tiam li piedsoldato estante trapaŝis la vicojn de la adoltiĉoj;
καί ῥ’ οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,	kaj kiujn tiam rapidantaj li vidis el la danaidoj rapidĉevalaj,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·	tiujn li pli kuraĝigadis apude ekstarinte per la vortoj:
«Ἀργεῖοι μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·	«Arganoj, neniel iom malfervoriĝu rilate la bataleman kuraĝon;
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ’ ἀρωγός, 235	ĉar ne por mensogoj parentiĉo Zeŭso estos helpanto, 235
ἀλλ’ οἵ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο	sed kiuj ja unuaj la ĵurojn lezis,
τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται,	ties molan haŭton mem vere la vulturoj manĝos,
ἡμεῖς αὖτ’ ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα	ni niavice kaj la eŝinojn kaj la neplenaĝajn fizojn
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.»	kondukos en la ŝipojn, post kiam la urbon ni kaptos.»

Οὕς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240 τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·	Kiujn ajn siavice malfervoriĝantaj li vidis rilate la teruran militon, 240 tiujn li tre riproĉadis per koleraj vortoj:
«Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἐλεγχέες οὔ νυ σέβεσθε; τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἠΰτε νεβροί, αἵ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι ἑστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245 ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε. ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν ἔνθά τε νῆες εἰρύατ' εὔπρυμνοι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, ὄφρα ἴδητ' αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;»	«Arganoj laŭtvoĉaj, riproĉinduloj, ĉu vi nun ne hontas? Kial tiel vi ekstaris mirante kiel cervidoj, kiuj, kiam do ili laciĝis tra granda ebeno kurinte ekstaras, kaj sekve neniu kuraĝo al ili en la koro estiĝas. 245 Tiel vi ekstaris mirante kaj ne batalas. Ĉu vi eble atendas, ke la proksime venu, kie la ŝipoj belpobaj tiriĝis sur la bordon de la griza maro, ĝis vi vidos, ĉu super vi ŝirme tenos la manon la kronido?»
Ὣς ὅ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν· 250 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν. οἳ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο· Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συὶ εἴκελος ἀλκήν, Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας. τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·	Tiel li ja komandante trapaŝis la vicojn de la adoltiĉoj; 250 kaj li iris al la kretanoj irante al la roto de la adoltiĉoj. Sed ili ĉirkaŭ Idomeneo sperta sin armis; Idomeneo ja inter la antaŭbatalantoj al apro simila rilate kuraĝon, kaj Merioneo sekve al li instigis la lastajn falangojn. Sed tiujn ekvidinte ekĝojis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono, 255 kaj tuj Idomeneon li alparolis per afablaĵoj:
«Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον Ἀργείων οἳ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται. 260 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ ἕστηχ', ὥς περ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. ἀλλ' ὄρσευ πόλεμον δ' οἷος πάρος εὔχεαι εἶναι.»	«Idomeneo, vin mi ja aprezas pli ol la danaidojn rapidĉevalajn kaj en milito kaj en alispeca tasko kaj en festeno, kiam ja ankaŭ pormaljunulan brilantan vinon la plej bonaj de la arganoj en kratero miksas. 260 Ĉar ankaŭ se ja aliaj kapharozaj aĥajanoj la porcion trinkas, plena tamen via pokalo ĉiam staris, kiel vere mia, por trinki, kiam la animo admonas. Sed leviĝu al milito, kia antaŭe vi vin gloris esti.»
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα· 265	Kaj lin siavice Idomeneo, la gvidanto de la kretanoj, alparolis: 265

«Ἀτρεΐδη μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα· ἀλλ᾽ ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ᾽, ἐπεὶ σύν γ᾽ ὅρκι᾽ ἔχευαν Τρῶες· τοῖσιν δ᾽ αὖ θάνατος καὶ κήδε᾽ ὀπίσσω 270 ἔσσετ᾽ ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.»	«Ho atreido, al vi mi ja tre fidela kamarado estos, kiel unue mi promesis kaj certigis; sed instigu aliajn kapharozajn aĥajanojn, tiel ke ni plej rapide batalos, ĉar ja la solenan kontrakton nuligis la trojanoj; kaj al tiuj siavice morto kaj mizeroj poste 270 estos, ĉar unuaj la ĵurojn ili lezis.»
Ὣς ἔφατ᾽, Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ· ἦλθε δ᾽ ἐπ᾽ Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν· τὼ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν. ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς· τῷ δέ τ᾽ ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἠΰτε πίσσα φαίνετ᾽ ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν, ῥίγησέν τε ἰδών, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα· τοῖαι ἅμ᾽ Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280 δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι. καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων, καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiel li parolis, kaj la atreido preteriris ĝojplena en la koro; kaj li iris al la Ajaksoj irante al la roto de la adoltiĉoj; kaj tiuj du sin armis, kaj kune sekvis nubo de piedsoldatoj. Kaj kiel kiam de la observejo ekvidas kapropaŝta adoltiĉo nubon 275 irantan laŭ la maro sub la bruego de Okcidenta Vento – kaj al tiu estanta malproksime pli nigra ol peĉo ĝi ŝajnas irante laŭ la maro, kaj ĝi kondukas uraganon egan, kaj li ektimas ekvidinte, kaj en kavernon li sobpelas la etbrutojn – tiaj kun la Ajaksoj de junuloj nutrataj de Zeŭso 280 en la voran militon moviĝis la densaj falangoj, sombraj, kaj per ŝildegoj kaj ĵetlancoj hirte ĉirkaŭitaj. Kaj tiujn ekvidinte ekĝojis la reganto Agamemnono, kaj ilin alvokinte la flugilozajn vortojn li diris:
«Αἴαντ᾽ Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285 σφῶϊ μέν—οὐ γὰρ ἔοικ᾽ ὀτρυνέμεν—οὔ τι κελεύω· αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεσθαι. αἴ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο· τώ κε τάχ᾽ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος 290 χερσὶν ὑφ᾽ ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.»	«Ho Ajaksoj, gvidantoj de la arganoj bronze blenditaj, 285 al vi du ja – ĉar ne decas urĝi – neniom mi admonas; ĉar vi mem tre la homamason admonas perforte batali. Se nur, ho Zeŭso parentiĉo kaj Ateno kaj Apolono, tia animo al ĉiuj en la brusto estiĝu; tiam rapide kolapsus la urbo de mastro Priamo 290 per niaj manoj, kaj prenite kaj detruite.»
Ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ᾽ ἄλλους·	Tiel parolinte tiujn li lasis tie, kaj ekpaŝis inter aliajn;

ἔνθ’ ὅ γε Νέστορ’ ἔτετμε λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,	tiam li ja Nestoron renkontis, la klare aŭdeblan paroliston de la Pilosanoj,
οὓς ἑτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,	siajn kunulojn pretigantan kaj stimulantan batali,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295	ĉirkaŭ granda Pelagonto kaj Alastoro kaj Ĥromio 295
Αἵμονά τε κρείοντα Βίαντά τε ποιμένα λαῶν·	kaj reganto Hemono kaj Bianto, la paŝtisto de la homamasoj;
ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,	la batalĉaristojn unue kun ĉevaloj kaj ĉaroj,
πεζοὺς δ’ ἐξόπιθε στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλούς,	sed la piedsoldatojn malantaŭe li starigis, kaj multajn kaj noblajn,
ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ’ ἐς μέσσον ἔλασσεν,	por remparo esti de la milito; sed la malbonajn li en la mezon lasis,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300	por ke ankaŭ iu malvolontulo pro devigo militu. 300
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ’ ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει	Al la batalĉaristoj unue li taskis; ĉar tiujn li admonis
σφοὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·	siajn ĉevalojn teni kaj ne trudi sin tra la amaso:
«μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼς	«Neniu, ĉevalarton kaj iĉan potencon fidante,
οἷος πρόσθ’ ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,	sola antaŭ la aliaj strebu kontraŭ la trojanoj batali,
μηδ’ ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305	nek cedu li; ĉar pli malfortaj vi estos. 305
ὃς δέ κ’ ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ’ ἅρμαθ’ ἵκηται,	Sed kiu adoltiĉo de sia ĉaro aliajn batalĉarojn atingos,
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτω.	per la lanco sin etendu, ĉar estos multe pli taŭge tiel.
ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τείχε’ ἐπόρθεον	Tiel ankaŭ la pli antaŭaj urbojn kaj murojn detruis
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.»	tiun menson kaj animon en la brusto havante.»
Ὣς ὃ γέρων ὄτρυνε πάλαι πολέμων ἐὺ εἰδώς· 310	Tiel la maljunulo instigis, delonge militojn bone konante; 310
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,	kaj tiun ekvidinte ja ekĝojis la reganto Agamemnono,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	kaj lin alvokinte la flugilozajn vortojn li diris:
«ὦ γέρον εἴθ’ ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν	«Ho maljunulo, se nur kiel la animo en la brusto propra
ὥς τοι γούναθ’ ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη·	tiel al vi la genuoj sekvus, kaj la forto al vi persista estu;
ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον· ὡς ὄφελέν τις 315	sed vin maljuneco suferoza suferigas; sen nur iu alia 315
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.»	de la adoltiĉoj [ĝin] havus, sed vi inter la pli junaj estus.»
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Kaj al tiu respondis tiam Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:
«Ἀτρεΐδη μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς	«Ho atreido tre ja al vi mi volus ankaŭ mem

ὣς ἔμεν ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.	tiel esti, kiel kiam brilan Ereŭtalionon mi mortigis.
ἀλλ᾽ οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320	Sed iel ĉion kune la dioj ne donas al la homoj; 320
εἰ τότε κοῦρος ἔα νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάζει.	se tiam junulo mi estis, nun siavice min maljuneco persekutas.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω	Sed ankaŭ tiel kun la batalĉaristoj mi kunestos kaj admonos
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.	per konsilo kaj vortoj; ĉar tio estas honora donaco de la maljunuloj.
αἰχμὰς δ᾽ αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο	Ĵetlancojn ĵetu la pli junaj, kiuj vere ol mi
ὁπλότεροι γεγάασι πεποίθασίν τε βίηφιν.» 325	pli batalivaj estas kaj estas fidantaj la forton.» 325
Ὣς ἔφατ᾽, Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.	Tiel li parolis, kaj la atreido preteriris ĝojplena en la koro.
εὗρ᾽ υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον	Li trovis la fiziĉon de Peteoo, Menesteon ĉevalvipan,
ἑσταότ᾽· ἀμφὶ δ᾽ Ἀθηναῖοι μήστωρες ἀϋτῆς·	staranta; kaj ĉirkaŭe atenanoj, kaŭzantoj de la batalkrioj;
αὐτὰρ ὃ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,	plie proksime staris inventema Odiseo,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330	sed apude ĉirkaŭe vicoj ne malfortaj de la kefalonianoj 330
ἕστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀϋτῆς,	staris; ĉar iel ne aŭdis ilia homamaso la batalkriojn,
ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες	sed nur ĵus kontraŭmoviĝante moviĝis la falangoj
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες	de la trojanoj ĉevalmastraj kaj de la aĥajanoj; sed ili atendante
ἕστασαν ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν	staris, ĝis kiam alia kohorto de la aĥajanoj alirinte
Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335	la trojanojn eksturmus kaj komencus la batalon. 335
τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,	Sed tiujn ekvidinte skoldis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	kaj ilin alvokinte la flugilozajn vortojn li diris:
«ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,	«Ho fiziĉo de Peteoo, la rejĝiĉo nutrata de Zeŭso,
καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε κερδαλεόφρον	kaj vi, per malbonaj artifikoj elstaranta insidulo,
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ᾽ ἄλλους; 340	kial do time kaŭrantaj vi tenas vin for, kaj atendas la aliajn? 340
σφῶϊν μέν τ᾽ ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας	Al vi du decas inter la unuaj estante
ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·	ekstari kaj la batalon ardan fronti;
πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,	ĉar unuaj ankaŭ pri festeno mia vi du aŭdas,
ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.	kiam ajn festenon por la maljunuloj pretigas ni aĥajanoj.
ἔνθα φίλ᾽ ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα 345	Tiam agrable [estas] rostitajn viandopecojn manĝi kaj pokalojn 345

οἴνου πινέμεναι μελιηδέος ὄφρ’ ἐθέλητον· νῦν δὲ φίλως χ’ ὁρόῳτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ.»	de vino mieldolĉa trinki, kiom longe vi deziras; sed nun agrable vi vidus, eĉ se dek kohortoj de la aĥajanoj antaŭ vi batalus per la senkompata bronzo.»
Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·	Kaj tiun sekve tenebre ekrigardinte alparolis inventema Odiseo:
«Ἀτρεΐδη ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 350 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν ὁππότ’ Ἀχαιοὶ Τρωσὶν ἐφ’ ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα; ὄψεαι αἴ κ’ ἐθέλῃσθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ, Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ’ ἀνεμώλια βάζεις.» 355	«Ho atreido, kia vorto vin fuĝis el la barilo de la dentoj? 350 Kiel do vi diras, ke ni rilate militon malfervoriĝas, kiam ni aĥajanoj kontraŭ la trojanoj ĉevalmastraj vekas akran Areson? Vi vidu, se vi volos kaj se al vi tio gravos, la karan parentiĉon de Telemaĥo miksiĝi en la antaŭbatalantoj de la trojanoj ĉevalmastraj; sed vi tiujn ventaĵojn diraĉas.» 355
Τὸν δ’ ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων, ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ’ ὅ γε λάζετο μῦθον·	Kaj tiun ridetante alparolis la reganto Agamemnono, kiel li rimarkis la koleranton; kaj li ja retiris la vorton:
«διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ, οὔτέ σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω· οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360 ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ’ ἐγώ περ. ἀλλ’ ἴθι ταῦτα δ’ ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ’ εἴ τι κακὸν νῦν εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν.»	«Zeŭsdevena laertido, inventema Odiseo, Mi vin nek riproĉas troe nek admonas; ĉar mi scias, kiel via animo en la brusto propra 360 mildajn intencojn scias; ĉar tion vi celas, kion ja ankaŭ mi. Sed ek, tin poste ni bonigos, se io malbona nun diriĝus, kaj ĉi ĉion la dioj malfarita metu.»
Ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ’ ἄλλους. εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365 ἑσταότ’ ἔν θ’ ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι· πὰρ δέ οἱ ἑστήκει Σθένελος Καπανήϊος υἱός. καὶ τὸν μὲν νείκεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων, καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiel parolinte tiujn li lasis tie, kaj ekpaŝis inter aliajn. Kaj li trovis la fiziĉon de Tideo, noblaniman Diomedon, 365 staranta inter kaj ĉevaloj kaj batalĉaro juntita, kaj apud li staris Stenelo, la fiziĉo Kapanea. Kaj tiun ja skoldis ekvidinte la reganto Agamemnono, kaj lin alvokinte la flugilozajn vortojn li diris:
«ὤ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο 370	«Ho ve, fiziĉo de Tideo, la sperta ĉevalmastro, 370

τί πτώσσεις, τί δ’ ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;	kial vi kaŭras, kaj kial retrorigardas la padojn de la milito?
οὐ μὲν Τυδέϊ γ’ ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,	Ne al Tideo ja tiel agrable kaŭriĝi estis,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηΐοισι μάχεσθαι,	sed multe antaŭ la propraj kunuloj kontraŭ la malamikoj batali,
ὡς φάσαν οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε	kiel diris, kiuj lin vidis peni; ĉar mi mem ne
ἤντησ’ οὐδὲ ἴδον· περὶ δ’ ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375	renkontis nek vidis; sed pli ol la aliaj li estis, oni diras. 375
ἤτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας	Ĉar vere ja sen milito li eniris Micenon
ξεῖνος ἅμ’ ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ λαὸν ἀγείρων·	kiel fremdulo kun diproksima Poliniko, homamason kolektante;
οἳ δὲ τότ’ ἐστρατόωνθ’ ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,	kaj ili tiam militiris kontraŭ la sanktaj muroj de Tebo,
καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·	kaj tiam tre petegis doni famajn aliancanojn;
οἳ δ’ ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὡς ἐκέλευον· 380	kaj ili volis doni kaj aprobis, kiel ili admonis; 380
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.	sed Zeŭso ŝanĝis [tion] malbonaŭgurajn signojn montrante.
οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,	Kaj post kiam ili nun foriris kaj sur la vojo antaŭeniĝis,
Ἀσωπὸν δ’ ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,	kaj atingis Azopon altkanozan gresozan,
ἔνθ’ αὖτ’ ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.	tiam denove mesaĝe Tideon elsendis la aĥajanoj.
αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας 385	Tiam li ekpaŝis, kaj li renkontis multajn kadmejanojn 385
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.	festenantajn en la palaco de la forto Eteokla.
ἔνθ’ οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς	Sed tie ne, ja fremdulo estante, ĉevalstiristo Tideo
τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,	timis, sola estante inter multaj kadmejanoj,
ἀλλ’ ὅ γ’ ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ’ ἐνίκα	sed li ja por konkuri elvokis, kaj ĉiun venkis
ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390	facile; tia helpanto al li estis Ateno. 390
οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,	Sed la koleriĝintaj kadmejanoj, spronantoj de ĉevaloj,
ἂψ ἄρ’ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,	sekve kontraŭ la revenanto grandan embuskon metis agante,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ’ ἡγήτορες ἦσαν,	kvindek junulojn; sed du gvidantoj estis,
Μαίων Αἱμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,	Meono la hemonido, komparebla al la senmortuloj,
υἱός τ’ Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395	kaj la fiziĉo de Aŭtofono, batalbrava Polifonteo. 395
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·	Tideo ankaŭ al tiuj hontindan sorton aljuĝis:
πάντας ἔπεφν’, ἕνα δ’ οἶον ἴει οἶκόνδε νέεσθαι·	ĉiujn li mortigis, sed unu solan li sendis hejmen reveni;
Μαίον’ ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.	Meonon sekve li elsendis, la signojn de la dioj fidante.

τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν γείνατο εἶο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ’ ἀμείνω.» 400	Tia estis Tideo, la ajtolo; sed tiun fiziĉon li generis pli malbona ol li en la batalo, sed en la konsilejo pli bona.» 400
Ὣς φάτο, τὸν δ’ οὔ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης, αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο· τὸν δ’ υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·	Tiel li diris, sed lin neniel alparolis brava Diomedo, hontante pro la admono de la rejĝiĉo respektinda; sed al tiu la fiziĉo de Kapaneo gloroza respondis:
«Ἀτρεΐδη, μὴ ψεύδε’ ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν· ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ’ ἀμείνονες εὐχόμεθ’ εἶναι· 405 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο, παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ’ ὑπὸ τεῖχος ἄρειον, πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ· κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο τῶ μή μοι πατέρας ποθ’ ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.» 410	«Ho atreido, ne mensogojn, sciante certe, diru; ni, vidu, multe pli bonaj ol la parentiĉoj nin gloras esti; 405 ni ankaŭ kaptis la sidejon de Tebo seppordega, pli malgrandan homamason ni du kondukis sub la muron pli fortan, fidante la signojn de la dioj kaj pri la helpo de Zeŭso; sed tiuj per la propraj malprudentaĵoj pereis, tial al mi la parentiĉojn neniam menciu per sama aprezo.» 410
Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·	Kaj tiun sekve tenebre ekrigardinte alparolis brava Diomedo:
«τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ’ ἐπιπείθεο μύθῳ· οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν, ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς· τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ’ ἕψεται εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415 Τρῶας δῃώσωσιν ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν, τούτῳ δ’ αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δῃωθέντων. ἀλλ’ ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.»	«Paĉjo, en silento sidu, kaj obeu mian vorton; ĉar ne mi malaprobis al Agamemnono, la ŝafisto de la homamasoj, instiganta batali la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn; ĉar tiun ja gloro kunsekvos, se la aĥajanoj 415 la trojanojn detruos kaj kaptos Ilion sanktan, kaj al tiu siavice [estos] granda aflikto, se la aĥajanoj detruiĝos. Sed ek do, ankaŭ ni du primeditu la bataleman kuraĝon.»
Ἦ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε· δεινὸν δ’ ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος 420 ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν. Ὡς δ’ ὅτ’ ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης ὄρνυτ’ ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὕπο κινήσαντος· πόντῳ μέν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα	Diris do, kaj el la ĉaro kun la armiloj li saltis teren; kaj terure resonis la bronzo sur la brusto de la mastro 420 moviĝinta; sube eĉ eltenemulon timo prenus. Kaj kiel kiam en la multbrua strando ondo de la maro leviĝas dense de Okcidenta Vento ekmovinta – kaj en la maro unue ĝi ŝvelas, sed tiam

χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ’ ἄκρας 425	sur la lando rompiĝante ege ĝi bruas, kaj ĉirkaŭ la promontoroj 425
κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ’ ἁλὸς ἄχνην·	volba estante ĝi kulminas, kaj ĝi elsputas la ŝaŭmon de la maro –,
ὣς τότ’ ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες	tiel tiam densaj falangoj de la danaidoj moviĝis
νωλεμέως πόλεμον δέ· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος	senĉese al la milito; kaj ordonas al siaj ĉiu
ἡγεμόνων· οἳ δ’ ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης	de la gvidantoj; kaj la aliaj silentaj iris, kaj vi ne pensus, ke
τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ’ ἐν στήθεσιν αὐδήν, 430	tioma homamaso sekvas havante en la brusto voĉon, 430
σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι	en silento timante la mastrojn; kaj ĉirkaŭ ĉiuj
τεύχεα ποικίλ’ ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο.	armiloj buntaj brilis, tiujn surmetinte envice ili sekvis.
Τρῶες δ’, ὥς τ’ ὄϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ	Sed la trojanoj, kiel ŝafinoj de multposeda adoltiĉo en la baraĵo
μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,	sennombre ekstaris melkataj je lakto blanka,
ἀζηχὲς μεμακυῖαι ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν, 435	senpaŭze blekante aŭdante la voĉojn de la ŝafidoj, 435
ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·	tiel la batalkrio de la trojanoj tra tendaro larĝa estis leviĝinta;
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ’ ἴα γῆρυς,	ĉar ne de ĉiuj estas sama la parolo aŭ unu la idiomo,
ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο, πολύκλητοι δ’ ἔσαν ἄνδρες.	sed la lingvo estis miksita, kaj de multaj lokoj kunvokitaj estis la adoltiĉoj.
ὄρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη	Kaj instigis la unujn Areso, la aliajn la bluokula Ateno.
Δεῖμός τ’ ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, 440	Kaj Dejmo kaj Fobo kaj Eriso senpaŭze sturmanta, 440
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,	la sahodino kaj kunulo de Areso, mortiganto de adoltiĉoj,
ἥ τ’ ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα	kaj ŝi ja malgranda unue leviĝas, sed tiam
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·	ĉielen ŝi etendas la kapon kaj sur la tero paŝas;
ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίϊον ἔμβαλε μέσσῳ	ŝi al ili ankaŭ tiam disputon pereigan enĵetis en la mezon
ἐρχομένη καθ’ ὅμιλον ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445	irante tra la amaso pligrandigante la kriadon de la adoltiĉoj. 445
Οἳ δ’ ὅτε δή ῥ’ ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,	Kaj kiam ili do tiam al unu loko kunirinte sin atingis,
σύν ῥ’ ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ’ ἔγχεα καὶ μένε’ ἀνδρῶν	ili kunpuŝis la ŝildojn, kaj kun[igis] la lancojn kaj la impetojn de la adoltiĉoj
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι	bronzkirasaj; tiam la ŝildoj kalotozaj
ἔπληντ’ ἀλλήλῃσι, πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.	pleniĝis unu per la alia, kaj multa bruego leviĝis.
ἔνθα δ’ ἅμ’ οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν 450	Kaj tiam kune kaj lamentado kaj triumfado estiĝis de la adoltiĉoj 450
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ’ αἵματι γαῖα.	kaj pereigantaj kaj pereantaj, kaj fluis per sango la tero.
ὡς δ’ ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ κατ’ ὄρεσφι ῥέοντες	Kaj kiel kiam vintre ŝvelintaj riveroj de la montoj sobfluante

ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ	en kaldronvalon kunfaligas fortikan akvon
κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,	el la fontoj grandaj ene de kava fluejo,
τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455	kaj ankaŭ ilian bruegon de malproksime en la montoj aŭdas paŝtisto; 455
ὣς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε πόνος τε.	tiel de tiuj kuntrafantoj estiĝis kaj krio kaj peno.
Πρῶτος δ’ Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν	Kaj unua Antiloĥo mortigis adolticon kirasulon de la trojanoj,
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·	taŭgan inter la antaŭbatalantoj, la talisidon Eĥepolon;
τόν ῥ’ ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,	tiun do li trafis unue ĉe la kresto de la kasko ĉevalharoza,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ’ ἄρ’ ὀστέον εἴσω 460	kaj en la frunto li metis, kaj trapikis sekve la oston enen 460
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,	la lanco bronza; kaj al tiu ombro la okulojn kovris,
ἤριπε δ’ ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.	sed li kolapsis kiel kiam muro en intensa batalo.
τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ	Kaj la falinton ĉe la piedoj prenis la reganto Elefenoro,
Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,	la ĥalkodontido, la ĉefo de la grandanimaj abantoj,
ἕλκε δ’ ὑπ’ ἐκ βελέων, λελιημένος ὄφρα τάχιστα 465	kaj li trenis de sub la pafaĵoj, avida, por ke plej rapide 465
τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ’ ὁρμή.	la armilojn li deŝiru; sed mallongdaŭre al li estiĝis la impeto.
νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ	Ĉar la tiranton de la kadavro ekvidinte grandanima Agenoro,
πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ’ ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,	[nome] la flankon, kiujn al li kliniĝanta apud la ŝildo elrigardis,
οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.	trafis per lanco bronza, kaj li malstreĉis la membrojn.
ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ’ αὐτῷ δ’ ἔργον ἐτύχθη 470	Tiel tiun lasis la animo, sed sur li okazis luktado 470
ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ λύκοι ὣς	malfacila de la trojanoj kaj de la aĥajanoj; sed kiel la lupoj
ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ’ ἄνδρ’ ἐδνοπάλιζεν.	unu kontraŭ la alia ili alsturmis, kaj adolticо adolticon faligis.
Ἔνθ’ ἔβαλ’ Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,	Tiam trafis la fiziĉon de Antemiono la telamonido Ajakso,
ἠΐθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὅν ποτε μήτηρ	la junuliĉon fortan Simoizidon, kiun iam la parentino
Ἴδηθεν κατιοῦσα παρ’ ὄχθῃσιν Σιμόεντος 475	de Idao descendinte ĉe la bordoj de Simoizo 475
γείνατ’, ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ’ ἕσπετο μῆλα ἰδέσθαι·	naskis, kiam do kun la parentoj ŝi sekvis la etbrutojn vidi;
τοὔνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι	tial lin oni nomis Simoizido; sed al la parentoj karaj
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν	la flegadon li ne rekompencis, sed mallongtempa estiĝis la vivotempo
ἔπλεθ’ ὑπ’ Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.	al li, kiu per la lanco de Ajakso grandanima subigita.
πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν 480	Ĉar lin, kiu unua iris, li trafis, [en] la brusto ĉe la mampinto 480

δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι᾽ ὤμου χάλκεον ἔγχος	dekstre; kaj rekte tra la ŝultro la bronza ĵetlanco
ἦλθεν· ὁ δ᾽ ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἴγειρος ὥς,	iris; kaj li en la polvo teren falis kiel nigra poplo,
ἥ ῥά τ᾽ ἐν εἰαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει	kiu en malalta tereno de marĉo granda estas kreskinta,
λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ᾽ ἀκροτάτῃ πεφύασι·	glata, kaj al ĝi branĉoj en la supro kreskas;
τὴν μέν θ᾽ ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ 485	kaj ĝin ĉarfaristo adoltiĉo per flama fero 485
ἐξέταμ᾽, ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ·	eltranĉis, por ke kiel radkrono li kurbigu por belega kaleŝaĵo;
ἣ μέν τ᾽ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾽ ὄχθας.	kaj ĝi sekiĝante kuŝas ĉe la bordoj de rivero.
τοῖον ἄρ᾽ Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν	Tiel sekve antemionidon Simoizidon senkirasigis
Αἴας διογενής· τοῦ δ᾽ Ἄντιφος αἰολοθώρηξ	Ajakso zeŭsdevena; sed lin Antifo scintilkirasa,
Πριαμίδης καθ᾽ ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί. 490	la priamido, tra la amaso priĵetis per akra lanco. 490
τοῦ μὲν ἅμαρθ᾽, ὁ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον,	Tiun ja li maltrafis, sed Leŭkon, noblan kamaradon de Odiseo,
βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ᾽ ἐρύοντα·	li estis trafinta je la pubo, kiam la kadavron al la alia flanko li tiris;
ἤριπε δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.	kaj li kolapsis super tiu, kaj la kadavro al li elfalis el la mano.
τοῦ δ᾽ Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,	Sed Odiseo tre je la animo pro tiu mortigito koleriĝis,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ, 495	kaj li paŝis tra la antaŭbatalantoj armita per brilanta bronzo, 495
στῆ δὲ μάλ᾽ ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ	kaj li ekstaris tre proksime irante kaj priĵetis per lanco brila
ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο	ĉirkaŭ si rigardinte; kaj la trojanoj iom retiriĝis,
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ᾽ οὐχ ἅλιον βέλος ἦκεν,	kiam la adoltiĉo ĵetis; sed li ne vane la pafaĵon ĵetis,
ἀλλ᾽ υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,	sed fiziĉon de Priamo, eksterešecan Demokoonton, li trafis,
ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ᾽ ἵππων ὠκειάων. 500	kiu al li de Abido estis veninta, de apud la ĉevalinoj rapidaj. 500
τόν ῥ᾽ Ὀδυσεὺς ἑτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ	Tiun do Odiseo, pro la kunulo koleranta, trafis per la lanco
κόρσην· ἣ δ᾽ ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν	ĉe la tempio; kaj tra la alia tempio trairis
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,	la lanco bronza; kaj al tiu malhelo la okulojn kovris,
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.	kaj li bruis falinte, kaj klakis la armiloj sur li.
χώρησαν δ᾽ ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ· 505	Kaj cedis iom kaj la antaŭbatalantoj kaj majesta Hektoro; 505
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,	sed la arganoj multe kriis kaj fortiris la kadavrojn,
ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ᾽ Ἀπόλλων	kaj ili impetis multe pli antaŭen; sed malaprobis Apolono,
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλετ᾽ ἀΰσας·	de Pergamo sobrigardinte, kaj la trojanojn li admonis vokinte:

«ὄρνυσθ’ ἱππόδαμοι Τρῶες μηδ’ εἴκετε χάρμης	«Ekmoviĝu, ĉevalmastraj trojanoj, kaj ne cedu de la bataldeziro
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος 510	al la arganoj, ĉar ne ŝtono ilia haŭto [estas] nek fero 510
χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·	por forteni bronzon korpotranĉan de la trafatoj;
οὐ μὰν οὐδ’ Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο	kaj vere ankaŭ ne Aĥilo, la infano de Tetiso belhara,
μάρναται, ἀλλ’ ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.»	batalas, sed ĉe la ŝipoj galon afliktan li digestas.»
Ὣς φάτ’ ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς	Tiel diris de la urbo timinda dio; tiam la aĥajanojn
ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515	instigis la fizino de Zeŭso plej majesta Tritogenejo, 515
ἐρχομένη καθ’ ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.	irante tra la amaso, kie malfervoriĝintojn ŝi vidadis.
Ἔνθ’ Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρα πέδησε·	Tiam amarinkeidon Dioron la sorto subigis;
χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι	ĉar per ĵetŝtono pintoza li trafiĝis ĉe la maleolo
κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,	ĉe la kruro dekstra; sed trafis la gvidanto de la adoltiĉoj trakoj,
Πείρως Ἰμβρασίδης ὃς ἄρ’ Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520	Piroo la imbrazido, kiu sekve de Enoso estis veninta. 520
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς	kaj ambaŭ tendenojn kaj ostojn la ŝtono insida
ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ’ ὕπτιος ἐν κονίῃσι	komplete frakasis; kaj li dorsen en la polvon
κάππεσεν ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας,	sobfalis ambaŭ manojn al la karaj kunuloj etendinte,
θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ’ ἐπέδραμεν ὅς ῥ’ ἔβαλέν περ,	la animon elspirante; kaj li alkuris, kiu do trafis ja,
Πείροος, οὗτα δὲ δουρὶ παρ’ ὀμφαλόν· ἐκ δ’ ἄρα πᾶσαι 525	Piroo, kaj vundis per la lanco ĉe la umbiliko; kaj sekve ĉiuj intestoj 525
χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.	verŝiĝis al la tero, kaj al tiu malhelo la okulojn kovris.
Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ	Sed tiun forrapidantan Toanto la ajtolo trafis per la lanco
στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ’ ἐν πνεύμονι χαλκός·	ĉe la brusto super la mampinto, kaj fiksiĝis en la pulmo la bronzo;
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ’ ὄβριμον ἔγχος	kaj proksime al li venis Toanto, kaj la fortikan ĵetlancon
ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530	eltiris el la brusto, kaj li elingigis la glavon akran, 530
τῷ ὅ γε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ’ αἵνυτο θυμόν.	kaj al tiu li ja la ventron mezan li batis, kaj li elprenis la animon.
τεύχεα δ’ οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι	Sed la armilojn li ne deprenis; ĉar ekĉirkaŭis la kunuloj,
Θρῄκες ἀκρόκομοι δολίχ’ ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,	trakoj altharaj, longajn ĵetlancojn en la manoj havante,
οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν	kiuj lin, granda ja estantan kaj fortika kaj elstara,
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. 535	puŝis de ili; kaj li ekcedinte retiriĝis. 535
ὣς τώ γ’ ἐν κονίῃσι παρ’ ἀλλήλοισι τετάσθην,	Tiel ili du en la polvo unu apud la alia estis etenditaj,

ἤτοι ὁ μὲν Θρῃκῶν, ὁ δ’ Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,	fakte unu de la trakoj, la alia de la epejoj bronze blenditaj,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.	gvidantoj; kaj ankaŭ multaj aliaj ĉirkaŭe estis mortigitaj.
Ἔνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,	Tiam apenaŭ la faron adoltiĉo riproĉus veninte,
ὅς τις ἔτ’ ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ 540	kiu ajn plu netrafite kaj nevundite de akra bronzo 540
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη	turniĝus tra la mezo, sed gvidus lin Palaso Ateno
χειρὸς ἑλοῦσ’, αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·	ĉe la mano preninte, kaj fortenus la svarmon de la pafaĵoj;
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ	ĉar multaj de la trojanoj kaj de la aĥajanoj en tiu tago
πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ’ ἀλλήλοισι τέταντο.	sur la vizaĝo en la polvo unu apud la alia etendiĝis.

V – E

Ἔνθ’ αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη	Kaj tiam al tideido Diomedo Palaso Ateno
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν’ ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν	donis impeton kaj kuraĝon, por ke elstara inter ĉiuj
Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο·	arganoj li iĝu kaj gloron noblan li gajnu por si;
δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,	ŝi bruligis kaj de lia kasko kaj de lia ŝildo neĉesigeblan fajron,
ἀστέρ’ ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα 5	al Siriuso similan, kiu ankaŭ plej 5
λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·	brile lumegas baniĝinte en Oceano;
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,	tian fajron al li ŝi bruligis kaj de la kapo kaj de la ŝultroj,
ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.	kaj ŝi movis lin tra la mezo, kie la plej multaj amasiĝis.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,	Kaj estis iu en la trojanoj, Dareto riĉa senriproĉa,
ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦστην, 10	pastro de Hefesto; kaj estis du fiziĉoj de li, 10
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.	Fegeo kaj Idajo, la bataladon tutan bone konantaj.
τώ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὁρμηθήτην·	Tiuj du kontraŭ li apartiĝinte eksturmis;
τὼ μὲν ἀφ’ ἵπποιιν, ὁ δ’ ἀπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός.	kaj tiuj du ja de la du ĉevaloj, sed li de la tero moviĝis kiel piedsoldato.
οἳ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντες	Kaj ili, kiam ili proksime estis, unu kontraŭ la alia irante
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15	Fegeo tiam unua elsendis la longombran ĵetlancon; 15
Τυδεΐδεω δ’ ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ’ ἀκωκὴ	sed super la ŝultroj de la tideido maldekstre iris la pinto
ἔγχεος, οὐδ’ ἔβαλ’ αὐτόν· ὁ δ’ ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ	de la ĵetlanco, kaj ne trafis lin; sed pli posta moviĝis kun la bronzo
Τυδεΐδης· τοῦ δ’ οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,	la tideido; ties manon ne vane la pafaĵo forlasis,
ἀλλ’ ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὦσε δ’ ἀφ’ ἵππων.	sed trafis la bruston intermampinte, kaj puŝis [lin] de la ĉevaloj.
Ἰδαῖος δ’ ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20	Kaj Idajo desaltis lasinte la belegan kaleŝaĵon, 20
οὐδ’ ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·	kaj li ne kuraĝis defendi la sahodiĉon mortigitan;
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,	ĉar ne, ankaŭ ne li mem, li evitus la pereon nigran,
ἀλλ’ Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,	sed Hefesto ŝirmis [lin], kaj li savis per nokto maskinte,
ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἴη.	tiel ke lia maljunulo plene afliktita ne estu.
ἵππους δ’ ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25	Kaj la ĉevalojn elpelinte la fiziĉo de grandanima Tideo 25
δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.	donis al la kunuloj sobkonduki al la kavaj ŝipoj.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος	Sed la trojanoj grandanimaj, kiam ili vidis la du fiziĉojn de Dareto
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ᾽ ὄχεσφι,	tiun eskapanta, sed tiun mortigita ĉe la ĉaroj,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη	al ĉiuj ekscitiĝis la animo; tiam bluokula Ateno
χειρὸς ἑλοῦσ᾽ ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα· 30	ĉe la mano preninte per vortoj alparolis furiozan Areson: 30
«Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μιαιφόνε τειχεσιπλῆτα	«Ho Areso, Areso mortulpereiga sangmakuloza murŝira.
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς	ĉu ne do ni lasu la trojanojn kaj la aĥajanojn
μάρνασθ᾽, ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,	batali, al kiu el ili parentiĉo Zeŭso gloron donos,
νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ᾽ ἀλεώμεθα μῆνιν;»	sed ni du cedu, kaj evitu la rankoron de Zeŭso?»
Ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα· 35	Tiel parolinte ŝi el la batalo elkondukis furiozan Areson; 35
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ᾽ ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ,	tiun tiam ŝi sidigis ĉe altborda Skamandro,
Τρῶας δ᾽ ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ᾽ ἄνδρα ἕκαστος	kaj la trojanojn forturnigis la danaidoj; sed prenis adoltiĉon ĉiu
ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων	de la gvidantoj: kaj unua la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono
ἀρχὸν Ἁλιζώνων Ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου·	la ĉefon de la halizonoj, Odion grandan, elĵetis el la kaleŝaĵo;
πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν 40	ĉar al la unua turniĝinta en la dorso la lancon li fiksis 40
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,	inter la ŝultroj, kaj tra la brusto li pelis,
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.	kaj li bruis falinte, kaj klakis la armiloj sur li.
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο Μῆονος υἱὸν	Kaj Idomeneo sekve Fajston, la fiziĉon de Boro la meono,
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.	detruis, kiu el Tarno fekunda estis veninta.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ 45	Tiun ja sekve Idomeneo lance fama per la ĵetlanco longa 45
νύξ᾽ ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·	pikis, kiam al la ĉevaloj li ascendis, ĉe la dekstra ŝultro;
ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ᾽ ἄρα μιν σκότος εἷλε.	li falis kolapse el la ĉaro, kaj sekve lin fatala malhelo prenis.
Τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·	Tiun sekve la servistoj de Idomeneo prirabis;
υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον αἴμονα θήρης	kaj la fiziĉon de Strofio, Skamandrion, spertan pri ĉasado,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἕλ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι 50	la atreido Menelao kaptis per la ĵetlanco akroza, 50
ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ	la noblan ĉasiston; ĉar instruis Artemiso mem
βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη·	trafi ĉiujn ĉasbestojn, kiujn ankaŭ nutras en la montoj la arbaro:
ἀλλ᾽ οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,	Sed al li tiam ja ne helpis Artemiso sagoŝuta,

οὐδὲ ἑκηβολίαι ᾗσιν τὸ πρίν γε κέκαστο·	nek certaj trafoj, per kiuj antaŭe ja li eminentis;
ἀλλά μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος 65	sed lin la atreido lancofama Menelao, 65
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ	kiam antaŭ li li fuĝis, ĉe la dorso trafis per lanco
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν,	inter la ŝultroj, kaj tra la brusto li pelis,
ἤριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.	kaj li falis kolapse sur la vizaĝon, kaj klakis la armiloj sur li.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν	Kaj Merioneo Fereklon detruis, la fiziĉon de Tektono
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60	la harmonido, kiu per la manoj kapablis ĉiujn artaĵojn 60
τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·	produkti; ĉar plej multe lin amis Palaso Ateno;
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας	kiu ankaŭ al Aleksandro estis ĉarpentinta la ŝipojn proporciajn
ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο	malfeliĉigaj, kiuj malbono al ĉiuj trojanoj estiĝis,
οἵ τ᾽ αὐτῷ, ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾔδη.	kaj kiuj ankaŭ al li, ĉar nenion el la decidojn de la dioj li sciis.
τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65	Tiun Merioneo, kiam jam li kuratingis persekutante, 65
βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἣ δὲ διαπρὸ	trafis ĉe la sidvango dekstra; sed la pinto
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ᾽ ὀστέον ἤλυθ᾽ ἀκωκή·	rekte laŭ la veziko sub la osto plene travenis
γνὺξ δ᾽ ἔριπ᾽ οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.	kaj li surgenuiĝis kolapse vekriinte, kaj la morto lin ĉirkaŭvolvis.
Πήδαιον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε Μέγης Ἀντήνορος υἱὸν	Kaj Pedajon, la fiziĉon de Antenoro sekve mortigis Megeso,
ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ᾽ ἔτρεφε δῖα Θεανὼ 70	kiu ja ekstereŝeca estis, sed zorge nutris brila Teano 70
ἶσα φίλοισι τέκεσσι χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.	simile al la karaj fizoj plaĉante al sia eŝo.
τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν	Tiun la fileido fama ĵetlance proksime veninte
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξέϊ δουρί·	trafis ĉe la nuko de la kapo per la akra lanco;
ἀντικρὺ δ᾽ ἀν᾽ ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·	rekte laŭ la dentoj sub la langon tranĉis la bronzo;
ἤριπε δ᾽ ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ᾽ ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75	kaj li falis kolapse en la polvon, kaj la malvarman bronzon li prenis per la dentoj. 75
Εὐρύπυλος δ᾽ Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον	Sed Eŭripilo la eŭemonido Hipsenoron brilan,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου	la fiziĉon de altanima Dolopiono, kiu do pastro
ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ᾽ ὡς τίετο δήμῳ,	de Skamandro estis fariĝinta, kaj kiel dio li estis honorata de la popolo,
τὸν μὲν ἄρ᾽ Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,	tiun sekve Eŭripilo, la pompa fiziĉo de Eŭemono,
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ᾽ ὦμον 80	kiam antaŭ li li fuĝis, kure-sekve batis ĉe la ŝultro 80
φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ᾽ ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·	kun glavo sturminte, kaj li dehakis la brakon pezan;

αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ᾽ ὄσσε	kaj la sangoza brako teren falis; kaj tiun ĉe la okuloj
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.	prenis la malhelruĝa morto kaj la sorto potenca.
Ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·	Tiel ili penigis unu la alian tra la intensa batalo;
Τυδεΐδην δ᾽ οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη, 85	sed pri la tideidon vi ne povus scii, kun kiuj li kuniras, 85
ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι ἦ μετ᾽ Ἀχαιοῖς.	ĉu inter la trojanoj li kunestus ĉu inter la aĥajanoj.
θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς	Ĉar li furiozis tra la ebeno similante al rivero plena
χειμάῤῥῳ, ὅς τ᾽ ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·	vintre torenta, kiu rapide fluante disigas la digojn;
τὸν δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,	tiun tiam ankaŭ ne la digoj enfermantaj retenas,
οὔτ᾽ ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων 90	nek sekve la muroj de la ĝardenoj abunde kreskaj tenas, 90
ἐλθόντ᾽ ἐξαπίνης ὅτ᾽ ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·	kiam ĝi venas subite, kiam falegas la pluvo de Zeŭso;
πολλὰ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ᾽ αἰζηῶν·	kaj multaj belaj faraĵoj de la junuloj sub ĝi kolapsas;
ὣς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες	tiel sub la tideido amasiĝis la densaj falangoj
Τρώων, οὐδ᾽ ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες.	de la trojanoj, kaj sekve lin ili ne eltenis, eĉ multaj estante.
Τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95	Sed kiam tiun do rimarkis la pompa fiziĉo de Likaono, 95
θύνοντ᾽ ἂμ πεδίον πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας,	ke li furiozas tra la ebeno kaj antaŭ si konfuzas la falangojn,
αἶψ᾽ ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,	tuj kontraŭ la tideido li streĉis la kurban arkon,
καὶ βάλ᾽ ἐπαΐσσοντα τυχὼν κατὰ δενόονόοξιὸν ὦμον,	kaj trafis la alsturmanton atingante ĉe la dekstra ŝultro,
θώρηκος γύαλον· διὰ δ᾽ ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός,	la volbon de la kiraso; kaj traflugis la pinta sago,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ᾽ αἵματι θώρηξ. 100	kaj rekte ĝi traiĝis, kaj makuliĝis per sango la kiraso. 100
τῷ δ᾽ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·	Kaj al tiu malproksime ekkriis la pompa fiziĉo de Likaono:
«ὄρνυσθε Τρῶες μεγάθυμοι κέντορες ἵππων·	«Ekmoviĝu, trojanoj kuraĝaj, spronantoj de ĉevaloj;
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἕ φημι	ĉar trafita estas la plejbonulo de la aĥajanoj, kaj mi pensas, ke li ne
δήθ᾽ ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με	longe eltenos la fortikan pafaĵon, se efektive min
ὦρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.» 105	movis la mastro fiziĉo de Zeŭso, kiam mi ekiris el Likio.» 105
Ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τὸν δ᾽ οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,	Tiel li parolis promesante; sed tiun la pafaĵo akra ne subigis,
ἀλλ᾽ ἀναχωρήσας πρόσθ᾽ ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν	sed retiriĝinte antaŭ ĉevaloj kaj ĉaroj
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήϊον υἱόν·	li ekstaris, kaj li alparolis Stenelon, la kapanean fiziĉon:

«ὄρσο πέπον Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου, ὄφρά μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσῃς πικρὸν ὀϊστόν.» 110	«Ekmoviĝu, ho kara kapaneido, descendu el la kaleŝaĵo, por ke el mia ŝultro vi tiru la pintan sagon.» 110
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, Σθένελος δὲ καθ᾽ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε, πὰρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ᾽ ὤμου· αἷμα δ᾽ ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος. δὴ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Tiel do li diris, kaj Stenelo de la ĉevaloj saltis teren, apude ekstarinte la pafaĵon akran komplete li eltiris el la ŝultro; kaj sango sorŝprucis tra la plektita ĥitono. Nun tiam preĝis rilate batalkriadon bona Diomedo:
«κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, 115 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ᾽ ἐμὲ φῖλαι Ἀθήνη· δὸς δέ τέ μ᾽ ἄνδρα ἑλεῖν καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν ὅς μ᾽ ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησι δηρὸν ἔτ᾽ ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.» 120	«Ekaŭskultu min, fizo de egidporta Zeŭso, Atritono, 115 se iam al mi kaj la parentiĉo favore vi asistis en la detrua milito, nun denove min ame akceptu, Ateno; donu, ke kaj mi la adoltiĉon kaptu kaj en la impeton de la ĵetlanco li venu, kiu min trafis antaŭiĝinte kaj fanfaronas, kaj diris, ke mi ne longe plu vidos la helan lumon de suno.» 120
Ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δ᾽ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη, γυῖα δ᾽ ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν· ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiel li parolis preĝante; kaj lin aŭskultis Palaso Ateno, kaj la membrojn ŝi faris malpezaj, la piedojn kaj manojn, de supre; kaj proksime ekstarinte la flugilozajn vortojn ŝi diris:
«θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι· ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125 ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς· ἀχλὺν δ᾽ αὖ τοι ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν ἕλον ἣ πρὶν ἐπῆεν, ὄφρ᾽ εὖ γιγνώσκῃς ἠμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα. τὼ νῦν αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ᾽ ἵκηται μή τι σύ γ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη ἔλθῃσ᾽ ἐς πόλεμον, τήν γ᾽ οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.»	«Havante kuraĝon nun, ho Diomedo, kontraŭ la trojanoj batali [-u]; ĉar al vi en la bruston fervoron parentiĉan mi metis, 125 la sentreman, kian havadis ŝildegosvinga ĉevalisto Tideo; kaj la tenebron denove de viaj okuloj mi prenis, kiu antaŭe surestis, por ke vi bone rekonu ĉu dion ĉu ankaŭ adoltiĉon. Tial nun, se dio elprovante ĉi tien atingas, neniel vi do kontraŭ la senmortaj dioj aliaj 130 rekte batali [-u]; sed se la fizino de Zeŭso Afrodito venos en la batalon, tiun ja vundi [-u] per la akra bronzo.»
Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη, Τυδεΐδης δ᾽ ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη	Ĵus sekve dirinte forpaŝis la bluokula Ateno, kaj la tideido reen irante en la antaŭbatalantoj miksiĝis

καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι· 135	kaj eĉ antaŭe en la animo dezirante kontraŭ la trojanoj batali, 135
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος ὥς τε λέοντα	vere tiam lin trioble tioma fervoro prenis, kiel leonon,
ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ’ εἰροπόκοις ὀΐεσσι	kiun tiam paŝtisto en la kampo ĉe la lanozaj ŝafoj
χραύσῃ μέν τ’ αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσῃ·	ja trafis, kiam ĝi la ĉirkaŭbaraĵon transsaltis, sed ne subigis –
τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν, ἔπειτα δέ τ’ οὐ προσαμύνει,	kaj ties forton ja li instigis, sed tiam li ne pludefendas,
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ’ ἐρῆμα φοβεῖται· 140	sed en la stalojn ĝi sobiĝas, kaj sendefendajn ĝi fuĝigas; 140
αἳ μέν τ’ ἀγχιστῖναι ἐπ’ ἀλλήλῃσι κέχυνται,	kaj ili dense kunpremitaj unu kontraŭ la alia svarmis,
αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·	sed ĝi avide el la alta ĉirkaŭbaraĵo elsaltas –
ὣς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.	Tiel dezirante al la trojanoj miksiĝis brava Diomedo.
Ἔνθ’ ἕλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,	Tiam li kaptis Astinoon kaj Hipironon, la paŝtiston de la homamasoj,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί, 145	tiun super la mampinto trafante per la bronzumita lanco, 145
τὸν δ’ ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ’ ὦμον	sed tiun alian per la glavo granda ĉe la klaviklo apud la ŝultro
πλῆξ’, ἀπὸ δ’ αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ’ ἀπὸ νώτου.	batis, kaj disde la kolo la ŝultron li apartigis kaj disde la dorso.
τοὺς μὲν ἔασ’, ὃ δ’ Ἄβαντα μετῴχετο καὶ Πολύειδον	Tiujn li ja lasis, kaj li Abanton kaj Poliidon postiris,
υἱέας Εὐρυδάμαντος ὀνειροπόλοιο γέροντος·	la fiziĉojn de Eŭridamanto, la sonĝinterpreta maljunulo;
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὃ γέρων ἐκρίνατ’ ὀνείρους, 150	al tiuj nevenantoj la maljunulo interpretis sonĝojn, 150
ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε·	sed ilin brava Diomedo senkirasigis;
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθόν τε Θόωνά τε Φαίνοπος υἷε	kaj li paŝis post kaj Ksanto kaj Toono, la du fiziĉoj de Fenopo,
ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,	ambaŭ dorlotataj; sed li suferis pro maljuneco trista,
υἱὸν δ’ οὐ τέκετ’ ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.	kaj fiziĉon alian li ne generis por lasi por la posedaĵoj.
ἔνθ’ ὅ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ’ ἐξαίνυτο θυμὸν 155	Tiam li ja ilin senkirasigis, kaj rabis la karan animon 155
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ	de ambaŭ, sed al la parentiĉo lamenton kaj mizerojn tristajn
λεῖπ’, ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε	li lasis, ĉar ne du vivante el la batalo hejmenvenintajn
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.	li akceptis; kaj la heredparencoj la posedon disdividis.
Ἔνθ’ υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο	Tiam du fiziĉojn de Priamo la dardanido li prenis,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160	kaj Eĥemonon kaj Ĥromion, en unu kaleŝaĵo estantajn. 160
ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ	Sed kiel leono al la bovoj saltinte la nukon rompas
πόρτιος ἠὲ βοὸς ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,	de bovido aŭ de bovo tra densejo paŝtataj,

ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς	tiel tiujn du de la ĉevaloj la fiziĉo de Tideo
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε᾽ ἐσύλα·	li irigis malbone kontraŭvole, kaj tiam la armilojn li forprenis;
ἵππους δ᾽ οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165	sed la ĉevalojn al siaj kunuloj li donis por peli inter la ŝipojn. 165
Τὸν δ᾽ ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,	Sed tiun ekvidis Eneo detrui la vicojn de la adoltiĉoj,
βῆ δ᾽ ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων	kaj li ekpaŝis por iri kaj en la batalon kaj al la svarmo de la ĵetlancoj
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἴ που ἐφεύροι·	Pandaron diegalan serĉante, ĉu ie li trovus;
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,	li trovis la fiziĉon de Likaono kaj senriproĉan kaj fortan,
στῆ δὲ πρόσθ᾽ αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα· 170	kaj li ekstaris kontraŭ li kaj la vorton al li rediris: 170
«Πάνδαρε ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ	«Ho Pandaro, kie [estas] viaj pafarko kaj plumozaj sagoj
καὶ κλέος; ᾧ οὔ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ᾽ ἀνήρ,	kaj gloro? En tio kun vi rivalas ĉi tie ja neniu adoltiĉo,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ᾽ εὔχεται εἶναι ἀμείνων.	kaj neniu en Likio ja sin gloras esti pli bona ol vi.
ἀλλ᾽ ἄγε τῷδ᾽ ἔφες ἀνδρὶ βέλος Διὶ χεῖρας ἀνασχών,	Sed ek, ankaŭ al ĉi tiu adoltiĉo sendu pafaĵon al Zeŭso la manojn levinte,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε 175	kiu ajn tiu forta estas kaj nun malbonaĵojn multajn faras 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ᾽ ἔλυσεν·	al la trojanoj, ĉar la genuojn de kaj multaj kaj noblaj li malstreĉis;
εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν	ĉu ne iu diu li estas, plukoleranta pri la trojanoj
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.»	pro oferoj rankoriĝinte; sed malmola surestas la rankoro de dio.»
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·	Tiun siavice alparolis la pompa fiziĉo de Likaono:
«Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων 180	«Ho Eneo, konsilisto de la trojanoj bronze blenditaj 180
Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἐΐσκω,	kun la tideido sperta lin mi ĉiel identigas,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,	je la ŝildo rekonante kaj je la kresta kasko,
ἵππους τ᾽ εἰσορόων· σάφα δ᾽ οὐκ οἶδ᾽ εἰ θεός ἐστιν.	kaj la ĉevalojn rigardante; certe mi ne scias, ĉu dio li estas.
εἰ δ᾽ ὅ γ᾽ ἀνὴρ ὅν φημι δαΐφρων Τυδέος υἱὸς	Sed se li ja [estas] la adoltiĉo, kiun mi nomas, la sperta fiziĉo de Tideo,
οὐχ ὅ γ᾽ ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι 185	li ja ne sen dio tiel furiozas, sed iu de la senmortuloj 185
ἕστηκ᾽ ἀθανάτων νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,	proksime ekstaris en nubo kovrante la ŝultrojn,
ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.	kiu de tiu la pafaĵon rapidan atingantan turnis aliloken.
ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον	Ĉar vere al li mi eksendis pafaĵon, kaj lin trafis ĉe la ŝultro
δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·	dekstra rekte tra la volbaĵo de la kiraso.

καί μιν ἔγωγ’ ἐφάμην Ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν, 190	Kaj mi opiniis lin antaŭ Hadeson ĵeti, 190
ἔμπης δ’ οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.	sed tamen mi ne superis; nu, iu dio estas plukolera.
ἵπποι δ’ οὐ παρέασι καὶ ἅρματα τῶν κ’ ἐπιβαίην·	Sed ĉevaloj kaj ĉaro ne ĉeestas, sur kiujn mi povus ascendi;
ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι	sed ie en la ĉambraro de Likaono [estas] dek unu kaleŝaĵoj
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι	belaj, ĵusfaritaj, noveprilaboritaj; kaj ĉirkaŭe ŝtofoj
πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι 195	leĝere pendas; kaj apud ĉiu duope jungitaj ĉevaloj 195
ἑστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.	staras hordeon blankan vorante kaj spelton.
ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων	Vere ja al mi tre multe la maljunulo, batalema Likaono,
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·	kiam mi iris, ordonis en la domoj bone konstruitaj:
ἵπποισίν μ’ ἐκέλευε καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα	Ke al ĉevaloj kaj ĉaro enpaŝinte, min li admonis,
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200	mi komandu la trojanojn tra la intensaj bataloj; 200
ἀλλ’ ἐγὼ οὐ πιθόμην—ἦ τ’ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν—	Sed mi ne obeis – kaj vere multe pli oportune estus –
ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς	la ĉevalojn indulgante, ke al mi ili ne malhavu furaĝon,
ἀνδρῶν εἰλομένων εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.	dum la adoltiĉoj estas encirkligitaj, kutimante manĝi ĝissate.
ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα	Tiel mi lasis, tiam kiel piedsoldato en Ilion mi venis
τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ’ οὐκ ἄρ’ ἔμελλον ὀνήσειν. 205	al la pafarko konfidante; sed tiu al mi sekve ne estis utilonta. 205
ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,	Ĉar vere al du prensiĉoj mi pafis,
Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ’ ἀμφοτέροιιν	kaj al la tideido kaj al la atreido, kaj de ambaŭ
ἀτρεκὲς αἷμ’ ἔσσευα βαλών, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.	fidinde sangon mi fluigis trafinte, sed vigligis [ilin nur] pli.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα	Tial do al malbona sorto de la hoko la pafarkon
ἤματι τῷ ἑλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210	en tiu tago mi prenis, kiam en Ilion amatan 210
ἡγεόμην Τρώεσσι φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.	mi kondukis la trojanojn portante plaĉon al Hektoro brila.
εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι	Kaj se mi hejmenvenos kaj ekvidos per la okuloj
πατρίδ’ ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,	mian parentujon kaj la eŝinon kaj la altekonstruitan grandan palacon,
αὐτίκ’ ἔπειτ’ ἀπ’ ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,	tuj tiam mian kapon fortranĉu fremda heroo,
εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην 215	se mi tiun pafarkon en lumantan fajron ne metos 215
χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.»	per la mano trarompinte; ĉar vane min ĝi akompanis.»

Τὸν δ’ αὖτ’ Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·	Kaj al tiu Eneo, la gvidanto de la trojanoj, rediris:
«μὴ δ’ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ’ οὐκ ἔσσεται ἄλλως, πρίν γ’ ἐπὶ νὼ τῷδ’ ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220 ἀλλ’ ἄγ’ ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι οἷοι Τρώϊοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίοιο κραιπνὰ μάλ’ ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι· τὼ καὶ νῶϝι πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὖτε Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϝι κῦδος ὀρέξῃ. 225 ἀλλ’ ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα δέξαι, ἐγὼ δ’ ἵππων ἀποβήσομαι ὄφρα μάχωμαι· ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ’ ἐμοὶ ἵπποι.»	«Sed tiel ne parolu; kaj pli frue ne estos alie, antaŭ ol ni du al tiu adoltiĉo kun ĉevaloj kaj ĉaroj kontraŭe irante en kiraso elprovos. 220 Sed ek, mian ĉaron ascendu, por ke vi ekvidu, kiaj [estas] la trojanaj ĉevaloj kapablantaj en la ebeno tre rapide tie kaj tie persekuti kaj fuĝi; sed tiuj du ankaŭ nin du en la urbon savos, se ja siavice Zeŭso al tideido Diomedo gloron donos. 225 Sed ek, nun la vipon kaj la bridojn brilantajn prenu, sed mi de la ĉevaloj descendos, por ke mi batalu; Aŭ vi ĉi tiun akceptu, kaj zorgo estos por mi la ĉevaloj.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·	Tiun siavice alparolis la pompa fiziĉo de Likaono:
«Αἰνεία σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ’ ἡνία καὶ τεὼ ἵππω· 230 μᾶλλον ὑφ’ ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα οἴσετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν· μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ’ ἐθέλητον ἐκφερέμεν πολέμοιο τεὸν φθόγγον ποθέοντε, νῶϝι δ’ ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235 αὐτώ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππους. ἀλλὰ σύ γ’ αὐτὸς ἔλαυνε τέ’ ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω, τὸν δὲ δ’ ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϝι δουρί.»	«Ho Eneo, vi ja mem tenu la bridojn kaj viajn ĉevalojn; 230 pli sub la veturigisto kutima la kurban ĉaron ili du portos, se ni ja niavice fuĝos la fiziĉon de Tideo; por ke tiuj du ja ne ektiminte hezitu, kaj ne intencu elporti el la batalo vian voĉon sopirante, sed nin du alsturminte la fiziĉo de grandanima Tideo 235 ankaŭ mem mortigus kaj pelus la unuhufajn ĉevalojn. Sed vi ja mem pelu vian ĉaron kaj viajn du ĉevalojn, sed tiun aliranton mi akceptos per akra lanco.»
Ὣς ἄρα φωνήσαντες ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες, ἐμμεμαῶτ’ ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240 τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος Καπανήϝιος ἀγλαὸς υἱός, αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiel sekve parolinte, en la ĉarojn buntajn paŝinte, kun deziro kontraŭ la tideido ili tenis la rapidajn ĉevalojn. 240 Kaj tiujn ekvidis Stenelo, la pompa fiziĉo Kapanea, kaj tuj al la tideido la flugilozajn vortojn diris:

«Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ, ἄνδρ’ ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι, ἶν’ ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων ἐὺ εἰδὼς, 245 Πάνδαρος, υἱὸς δ’ αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι· Αἰνείας δ’ υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαο εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ’ Ἀφροδίτη. ἀλλ’ ἄγε δὴ χαζώμεθ’ ἐφ’ ἵππων, μηδέ μοι οὕτω θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς.» 250	«Ho tideido Diomedo, kariĝinta al mia animo, du adoltiĉojn fortajn mi vidas, kontraŭ vi dezirantajn batali, forton senmezuran havantajn; tiu, la pafarkojn bone scianta, 245 Pandaro, siavice fiziĉo de Likaono sin gloras esti; kaj Eneo fiziĉo de senriproĉa Anĥiso esti naskita sin gloras, sed lia parentino estas Afrodito. Sed ek, ni do cedu sur la ĉaro, kaj al mi tiel ne furiozu tra la antaŭbatalantoj, por ke neniel la propran spiriton vi pereigu.» 250
Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·	Kaj tiun sekve tenebre ekrigardinte alparolis brava Diomedo:
«μή τι φόβον δ’ ἀγόρευ’, ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἴω. οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν· ὀκνείω δ’ ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὔτως 255 ἀντίον εἶμ’ αὐτῶν· τρεῖν μ’ οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη. τούτω δ’ οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι ἄμφω ἀφ’ ἡμείων, εἴ γ’ οὖν ἕτερός γε φύγῃσιν. ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν· αἴ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους αὐτοῦ ἐρυκακέειν ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας, Αἰνείαο δ’ ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων γεγωνώς , ἐκ δ’ ἐλάσαι Τρώων μετ’ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς. τῆς γάρ τοι γενεῆς ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265 δῶχ’ υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, οὕνεκ’ ἄριστοι ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ’ ἠῶ τ’ ἠέλιόν τε, τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης, λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·	«Ne iom da fuĝo parolu, ĉar vin obei mi ne pensas. Ĉar al mi ne [estas] ennaskite eviti batali nek time ekkaŭri; plu mia fervoro persista estas; sed mi hezitas la ĉaron ascendi, sed ankaŭ sola 255 kontraŭ ili mi iros; tremi min ne lasos Palaso Ateno. Kaj tiujn du ne ree denove reportos la rapidaj ĉevaloj ambaŭ for de ni, eĉ se do unu de ili ja fuĝos. Ion alian al vi mi diros, vi alprenu ĝin en via menso: Se al mi multkonsila Ateno la gloron donos 260 ilin ambaŭ mortigi, sed vi ja tiujn rapidajn ĉevalojn ĉi tie reteni [-u] ĉe la flanka vando la bridojn streĉinte, kaj spiritprete alsalti [-u] la ĉevalojn de Eneo, kaj elpeli [-u] de la trojanoj inter la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn. Ĉar tiuj [estas] de tiu gento, el kiu al Troo ja la vastevida Zeŭso 265 donis la fiziĉo kompenson pro Ganimedo, ĉar [ili estas] la plej bonaj el la ĉevaloj, kiomaj ekzistas kaj sub la aŭroro kaj sub la suno, de tiu gento ŝtelis la mastro de la adoltiĉoj Anĥiso, kaŝe antaŭ Laomedono submetinte inajn ĉevalojn;

τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη. 270	de tiuj al li estiĝis en la ĉambraro familio de ses. 270
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ’ ἐπὶ φάτνῃ,	Tiujn kvar mem havante li flegis ĉe la kripo,
τὼ δὲ δύ’ Αἰνείᾳ δῶκεν μήστωρε φόβοιο.	sed tiujn du al Eneo li donis kiel kaŭzantojn de fuĝo.
εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.»	Se tiujn du ni kaptus, ni levus famon noblan.»
Ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,	Tiel ili tiaĵojn unu al la alia diris,
τὼ δὲ τάχ’ ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ’ ὠκέας ἵππους. 275	sed tiuj du rapide proksime venis pelante la rapidajn ĉevalojn. 275
τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·	Tiun unua alparolis la pompa fiziĉo de Likaono:
«καρτερόθυμε δαΐφρον ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,	«Ho fortanima sperta fiziĉo de elstara Tideo,
ἦ μάλα σ’ οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο πικρὸς ὀϊστός·	tutvere vin la pafaĵo akra ne superis, la pinta sago;
νῦν αὖτ’ ἐγχείῃ πειρήσομαι αἴ κε τύχωμι.»	nun denove per ĵetlanco mi provu, ĉu eble mi atingos.»
Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος 280	Diris do, kaj svingadinte li elĵetis la longombran ĵetlancon 280
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ’ ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ	kaj trafis ĉe la ŝildo de la tideido; sed tra tiu plene
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη·	fluginte la lanco bronza la kirason atingis;
τῷ δ’ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·	Kaj al tiu malproksime ekkriis la pompa fiziĉo de Likaono:
«βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ’ ὀΐω	«Vi estas trafita en je mola ventro komplete trae, kaj mi ne opinias,
δηρὸν ἔτ’ ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ’ εὖχος ἔδωκας.» 285	ke vi longe plu tenos vin rekta; sed al mi grandan gloron vi donis.» 285
Τὸν δ’ οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·	Sed tiun ne ektiminte alparolis brava Diomedo:
«ἤμβροτες οὐδ’ ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ’ ὀΐω	«Vi maltrafis kaj ne trafis; sed mi ja ne opinias, ke vi du
πρίν γ’ ἀποπαύσεσθαι πρίν γ’ ἢ ἕτερόν γε πεσόντα	pli frua ja ĉesos, antaŭ ol vere unu el vi falinte
αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.»	per sango satigos Areson, la ŝildozan bataliston.»
Ὣς φάμενος προέηκε· βέλος δ’ ἴθυνεν Ἀθήνη 290	Tiel parolinte li elĵetis; sed la pafaĵon direktis Ateno 290
ῥῖνα παρ’ ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ’ ἐπέρησεν ὀδόντας.	al la nazo apud la okulon, kaj ĝi trairis la blankajn dentojn.
τοῦ δ’ ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,	Kaj ties la langon ĉeradike fortranĉis la bronzo fortika,
αἰχμὴ δ’ ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα·	kaj la pinto elvenis malsupre ĉe la mentono;
ἤριπε δ’ ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε’ ἐπ’ αὐτῷ	li falis kolapse el la ĉaro, kaj klakis la armiloj sur li,

αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι 295	la buntaj lumegantaj, kaj time flankeniĝis liaj ĉevaloj 295
ὠκύποδες· τοῦ δ’ αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.	rapidpiedaj; kaj tie malstreĉiĝis kaj la animo kaj la vivoforto de li.
Αἰνείας δ’ ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ	Kaj Eneo desaltis kun la ŝildo kaj la lanco longa
δείσας μή πώς οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.	ektiminte, ke iel fortrenos lian kadavron la aĥajanoj.
ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὶ πεποιθώς,	Kaj sekve ĉirkaŭ li li paŝis kiel leono la forton fidante,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ’ ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ’ ἐΐσην, 300	antaŭ li kaj la lancon li tenis kaj la ŝildon ĉiuflanke egalan, 300
τὸν κτάμεναι μεμαὼς ὅς τις τοῦ γ’ ἀντίος ἔλθοι,	tiun mortigi dezirante, kiu ajn kontraŭ li venus,
σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ	terure kriante; sed krudŝtonon prenis per la mano
Τυδεΐδης μέγα ἔργον ὃ οὐ δύο γ’ ἄνδρε φέροιεν,	la tideido kiel granda faro, kiun ne du adoltiĉoj portus,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ’· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.	kiaj nun mortivaj estas; sed li ĝin facile svingis ankaŭ unuope.
τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ’ ἰσχίον ἔνθά τε μηρὸς 305	Per tio li trafis laŭ la kokso de Eneo kaj kie la femuro 305
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·	en la kokso turniĝas, kaj ankaŭ acetabulo ĝin oni nomas;
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ’ ἄμφω ῥῆξε τένοντε·	kaj ĝi frakasis lian acetabulon, sed aldone ambaŭ tendenojn ĝi rompis;
ὦσε δ’ ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὅ γ’ ἥρως	kaj forŝiris la haŭton la malglata ŝtono; sed la heroo ja
ἔστη γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ	surgenuiĝis kolapse kaj apogis sin per mano dika
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε. 310	sur la tero; kaj la okulojn nigra nokto ĉirkaŭkovris. 310
Καί νύ κεν ἔνθ’ ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,	Kaj nun tie pereus la mastro de la adoltiĉoj Eneo,
εἰ μὴ ἄρ’ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη	se ne sekve sagace rimarkus la fizino de Zeŭso Afrodito,
μήτηρ, ἥ μιν ὑπ’ Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·	la parentino, kiu lin al Anĥiso bovojn paŝtanta naskis;
ἀμφὶ δ’ ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ,	kaj ĉirkaŭ sian karan fiziĉon ŝi etendis la du brakojn blankajn,
πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν, 315	kaj antaŭ li faldon de la vestaĵo lumanta ŝi ĉirkaŭkovris, 315
ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων	por esti defendo kontraŭ la pafaĵoj, por ke neniu de la danaidoj rapidĉevalaj
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο.	bronzon en la bruston pafinte la animon forprenu.
Ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·	Ŝi sian karan fiziĉon kaŝe elportis el la batalo;
οὐδ’ υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων	sed la fiziĉo de Kapaneo ne estis forgesinta la kontrakton,
τάων ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 320	tiun, kiun taskigis rilate batalkriadon bona Diomedo, 320
ἀλλ’ ὅ γε τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους	sed li ja tiujn retenis, siajn unuhufajn ĉevalojn,
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,	for de la tumulto ĉe la flanka vando la bridojn streĉinte,

Αἰνείαο δ’ ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους	kaj alsatinte la belharajn ĉevalojn de Eneo
ἐξέλασε Τρώων μετ’ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.	elpelis de la trojanoj inter la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn.
δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325	Kaj li donis al Deipilo, kunulo kara, kiun antaŭ ĉiu 325
τῖεν ὁμηλικίης ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,	samaĝularo li honoris, ĉar al li en la menso similaĵon li sciis,
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὅ γ’ ἥρως	al la ŝipoj kavaj por peli; sed la heroo ja
ὧν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ’ ἡνία σιγαλόεντα,	sian ĉaron ascendinte ekprenis la bridojn brilantajn,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους	kaj senhezite al la tideido li postsekvigis la forthufajn ĉevalojn
ἐμμεμαώς· ὃ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ 330	avide; sed tiu Kiprulon atakis per la senkompata bronzo 330
γιγνώσκων ὅ τ’ ἄναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων	rekonante, ke senforta estas la dio, kaj ne el tiuj diinoj,
τάων αἵ τ’ ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,	kiuj tra la milito de la adoltiĉoj estras,
οὔτ’ ἄρ’ Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.	nek sekve Ateno nek urbdetrua Enio.
ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἐκίχανε πολὺν καθ’ ὅμιλον ὀπάζων,	Sed kiam do li atingis tra la multa amaso persekutante,
ἔνθ’ ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 335	tie etendinte sin la fiziĉo de grandanima Tideo 335
ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέϊ δουρὶ	supre vundis la manon fajnan per akra lanco
ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν	alsaltinte; kaj tuj la lanco la haŭton trapikis
ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,	tra la dia vestaĵo, kiun por ŝi la Gracioj faris mem,
πρυμνὸν ὕπερ θέναρος· ῥέε δ’ ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,	super la pojno de la polmo; kaj fluis la senmorta sango de la dio,
ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340	iĥoro, kiu ja ankaŭ fluas en la beataj dioj; 340
οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ’, οὐ πίνουσ’ αἴθοπα οἶνον,	ĉar ne manĝon ili manĝas, kaj ili ne trinkas brilantan vinon,
τοὔνεκ’ ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.	pro kio sensangaj ili estas kaj senmortuloj ili nomiĝas.
ἣ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν·	Kaj ŝi ege kriante de si faligis la fiziĉon;
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων	kaj tiun inter la manoj tiris Febo Apolono
κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων 345	per malhela nubo, por ke neniu de la danaidoj rapidĉevalaj 345
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο·	bronzon en la bruston pafinte la animon forprenu;
τῇ δ’ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	kaj al tiu malproksime ekkriis rilate batalkriadon bona Diomedo:
«εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου καὶ δηϊοτῆτος·	«Cedu, ho fizino de Zeŭso, el milito kaj malamikaĵoj;
ἦ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;	ĉu ne sufiĉe [estas], ke adoltinojn senfortajn vi fipersvadas?
εἰ δὲ σύ γ’ ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦ τέ σ’ ὀΐω 350	Sed se vi ja en milito vi frekventas, vere mi opinias, ke vi 350

ῥιγήσειν πόλεμόν γε καὶ εἴ χ’ ἑτέρωθι πύθηαι.»	timu militon ja, ankaŭ se nur aliloke vi ekscias.»
Ὣς ἔφαθ’, ἡ δ’ ἀλύουσ’ ἀπεβήσετο, τείρετο δ’ αἰνῶς·	Tiel li parolis, sed ŝi ekscitite forpaŝis, kaj estis afliktita terure;
τὴν μὲν ἄρ’ Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ’ ὁμίλου	tiun sekve Iriso ventrapida preninte elkondukis el al amaso,
ἀχθομένην ὀδύνῃσι, μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.	deprimitan per doloroj, kaj ŝi nigriĝis rilate la haŭton belan.
εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ’ ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355	Ŝi trovis tiam maldekstre de la batalo furiozan Areson 355
ἥμενον· ἠέρι δ’ ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ’ ἵππω·	sidanta; sed en nebulo la ĵetlanco troviĝis kaj la du rapidaj ĉevaloj;
ἡ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο	kaj ŝi surgenuiĝinte kolapse de la sahodiĉo kara
πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους·	multe petegante postulis la orfruntorubandajn ĉevalojn:
«φίλε κασίγνητε κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,	«Ho kara sahodiĉo, kaj savu min kaj donu al mi la ĉevalojn,
ὄφρ’ ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι ἵν’ ἀθανάτων ἕδος ἐστί. 360	por ke mi Olimpon atingu, kie la sidejo de la senmortuloj estas. 360
λίην ἄχθομαι ἕλκος ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ	Tre mi estas deprimita rilate la vundon, ĉe kiu min vundis mortiva homo,
Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.»	la tideido, kiu nun ja eble ankaŭ kontraŭ parentiĉo Zeŭso batalus.»
Ὣς φάτο, τῇ δ’ ἄρ’ Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·	Tiel ŝi diris, kaj al tiu sekve Areso donis la orfruntorubandajn ĉevalojn;
ἡ δ’ ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,	kaj ŝi en la kaleŝaĵon paŝis afliktite rilate la propran koron,
πὰρ δέ οἱ Ἶρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί, 365	kaj apud ŝin Iriso paŝis kaj la bridojn ekprenis per la mano, 365
μάστιξεν δ’ ἐλάαν, τὼ δ’ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.	kaj ŝi vipis por peli, kaj tiuj du ne kontraŭvole ekflugis.
αἶψα δ’ ἔπειθ’ ἵκοντο θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὄλυμπον·	Kaj senprokraste tiam ili atingis la sidejon de la dioj, krutan Olimpon;
ἔνθ’ ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις	tie la ĉevalojn starigis piedventa rapida Iriso
λύσασ’ ἐξ ὀχέων, παρὰ δ’ ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·	maljunginte el la ĉaro, kaj apude ŝi faligis dian manĝon;
ἡ δ’ ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δῖ’ Ἀφροδίτη 370	kaj ŝi, brila Afrodito, sin ĵetis al la genuoj de Diono, 370
μητρὸς ἑῆς· ἡ δ’ ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,	sia parentino; kaj ŝi en la brakojn prenis sian fizinon,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζε·	kaj per la mano ŝin karesis kaj vorton diris kaj alparolis ŝin nome:
«τίς νύ σε τοιάδ’ ἔρεξε φίλον τέκος Οὐρανιώνων	«Kiu de la ĉieluloj do al vi tiaĵojn faris, kara fizo,
μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;»	sensence, kvazaŭ al farinta ion malbonan publike?»
Τὴν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη· 375	Kaj al tiu respondis tiam ridetema Afrodito: 375

«οὗτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης, οὕνεκ᾽ ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν. οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή, ἀλλ᾽ ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.» 380	«Vundis min la fiziĉo de Tideo, noblanima Diomedo, ĉar mi la karan fiziĉon kaŝe elportis el la batalo, Eneon, kiu al mi el ĉiuj multe plej kara estas. Ĉar ne plu de la trojanoj kaj de la aĥajanoj bataltumulto terura, sed vere la danaidoj ja ankaŭ kontraŭ la senmortuloj batalas.» 380
Τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·	Kaj al tiu respondis tiam Diono, brila el la diinoj:
«τέτλαθι τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ· πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες ἐξ ἀνδρῶν χαλέπ᾽ ἄλγε᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι τιθέντες. τλῆ μὲν Ἄρης ὅτε μιν Ὦτος κρατερός τ᾽ Ἐφιάλτης, 385 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ· χαλκέῳ δ᾽ ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας· καί νύ κεν ἔνθ᾽ ἀπόλοιτο Ἄρης ἆτος πολέμοιο, εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς Ἠερίβοια, Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν· ὃ δ᾽ ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα. τλῆ δ᾽ Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος. τλῆ δ᾽ Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστόν, 395 εὖτέ μιν ὠὐτὸς ἀνὴρ υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο, ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν· αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὄλυμπον κῆρ ἀχέων ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀϊστὸς ὤμῳ ἔνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400 τῷ δ᾽ ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων ἠκέσατ᾽· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.	«Toleru, mia parentino, kaj eltenu eĉ afliktite; ĉar multaj eltenis ni, kiuj havas olimpajn loĝejojn, el la adoltiĉoj aĉajn dolorojn unuj sur la aliajn metante. Eltenis ja Areso, kiam lin Oto kaj forta Efialto, 385 la infanoj de Aloeo, ligis en fortika bendo; kaj en bronza vazo li estis ligita dek tri monatojn; Kaj do tiam pereus Areso nesatigebla je milito, se ne al duonpatrino, belega Eeribeo, Hermeson informus; kaj li forŝtelis Areson 390 jam malfortiĝanta, kaj la peniga bendo lin superis. Kaj eltenis Hero, kiam ŝin la forta infano de Amfitriono ĉe la dekstra mampinto per sago tripinta estis trafinta; tiam ankaŭ ŝin prenis senkompata doloro. Kaj eltenis Hadeso giganta inter tiuj la akran sagon, 395 kiam lin la adoltiĉo, fiziĉo mem de Zeŭso egidporta, en la pordego inter la mortintoj trafinte al la doloroj donis; tiam li paŝis kontraŭ la palaco de Zeŭso kaj alta Olimpo rilate la koron afliktita, per doloroj traborita; tiam la sago en la ŝultro potenca estis pelita, kaj ĝi ĉagrenis la animon. 400 Kaj sur tiun sendolorigajn kuracilojn surŝutante Peano kuracis; ĉar neniom mortiva ja li estis farita.

σχέτλιος ὀβριμοεργὸς ὃς οὐκ ὄθετ’ αἴσυλα ῥέζων, ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι. σοὶ δ’ ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς, ὅττι μάλ’ οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχηται, οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν ἐλθόντ’ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος. τὼ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι, 410 φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται, μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη, ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ κουρίδιον ποθέουσα πόσιν τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.» 415	Kruela sakrilegiulo, kiu ne timevitis profanaĵojn farante, kiu per pafarkoj damaĝis la diojn, kiuj Olimpon havas. Kaj kontraŭ vi tiun instigis la dio bluokula Ateno; 405 la sensciulo, kaj tion ne scias en la menso la fiziĉo de Tideo, ke tre ne longviva [estas], kiu kontraŭ la senmortuloj batalas, sed neniom lin la infanoj ĉe la genuoj vokas Paĉjo, kiam li venis el la milito kaj terura malamikaĵo. Tial nun la tideido, eĉ se tre forta li estas, 410 pripensu, por ke neniu pli bona ol vi kontraŭ li batalu, por ke longe Egialo, la saĝa adrastidino, el la dormo lamentante la karajn domanojn ne veku sopirante la dejunaĝan eŝiĉon, la plej bonan ulon de la aĥajanoj, la potenca kunulo de Diomedo ĉevalmastra.» 415
Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ’ ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ· ἄλθετο χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι. αἳ δ’ αὖτ’ εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον. τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420	Diris do, kaj per ambaŭ [manoj] la iĥoron de la mano ŝi forviŝis; saniĝis la mano, kaj la doloroj pezaj malpliiĝis. Kaj ili siavice rigardante, kaj Ateno kaj Hero, per pikmokaj vortoj Zeŭson, la kronidon, incitadis. Kaj inter tiuj paroli komencis la dio bluokula Ateno: 420
«Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι ὅττι κεν εἴπω; ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε, τῶν τινα καῤῥέζουσα Ἀχαιϊάδων ἐϋπέπλων πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.» 425	«Ho parentiĉo Zeŭso, ĉu do iom al mi vi estos kolera, kion mi diras? Tre vere do Kiprulo iun de la aĥajinoj instiginte al la trojanoj kune sekvi, kiujn nun mirinde ŝi ekamis, karesante iun de tiuj aĥajinoj bonvestaj, ĉe ora agrafo fendetis sian manon delikatan.» 425
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην·	Tiel ŝi diris, kaj ekridetis la parentiĉo kaj de la adoltiĉoj kaj de la dioj, kaj tiam vokinte alparolis oran Afroditon:
«οὔ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήϊα ἔργα,	«Ne al vi, mia fizo, estas donitaj la militaj taskoj,

ἀλλὰ σύ γ’ ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο, ταῦτα δ’ Ἄρηϊ θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.» 430	sed vi ja la plaĉajn taskojn de la eŝeco prizorgu, sed tiuj ĉiuj al Areso furioza kaj al Ateno estos zorgo.» 430
Ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, Αἰνείᾳ δ’ ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων· ἀλλ’ ὅ γ’ ἄρ’ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἵετο δ’ αἰεὶ Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435 τρὶς μὲν ἔπειτ’ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων, τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ’ Ἀπόλλων· ἀλλ’ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος, δεινὰ δ’ ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·	Tiel ili tiajn aferojn unu al la alia diris, sed Eneon atakis rilate batalkriadon bona Diomedo, eĉ rekonante super li ŝirme tenis la manojn Apolono mem; sed li ja sekve ankaŭ la grandan dion ne respektis, sed strebis ĉiam Eneon mortigi kaj la famajn armilojn forpreni. 435 Trifoje ja tiam li atakis mortigi strebante, sed trifoje al li repuŝis la brilan ŝildon Apolono; sed kiam ja la kvaran fojon li alsturmis al diaĵo simila, terure laŭte ekkriinte tamen alparolis teleaganta Apolono:
«φράζεο Τυδεΐδη καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν 440 ἶσ’ ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔ ποτε φῦλον ὁμοῖον ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ’ ἀνθρώπων.»	«Pripensu, ho tideido, kaj cedu, kaj ne deziru 440 ion al la dioj similan rezoni, ĉar neniam [estas] la gento sama kaj de la senmortaj dioj kaj de la surtere irantaj homoj.»
Ὣς φάτο, Τυδεΐδης δ’ ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος. Αἰνείαν δ’ ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445 Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γε τέτυκτο. ἤτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε· αὐτὰρ ὃ εἴδωλον τεῦξ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων αὐτῷ τ’ Αἰνείᾳ ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450 ἀμφὶ δ’ ἄρ’ εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα. δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·	Tiel li diris, sed la tideido cedis iomete malantaŭen, la rankoron fuĝante de trafcerta Apolono. Kaj Eneon aparte de la amaso metis Apolono 445 en la citadelo sankta, kie por li templo ja estis farita. Vere tiun kaj Leto kaj Artemiso sagoŝuta en la granda sanktejo kaj kuracis kaj ĝojigis; sed li figuron faris, arĝentarka Apolono, kaj al Eneo mem similan kaj kun armiloj tiel, 450 kaj sekve ĉirkaŭ la figuro la trojanoj kaj la brilaj aĥajanoj disbatis ĉirkaŭ la brustoj unu de la alia la ledajn ŝildojn plenrondajn kaj ŝildetojn plumozajn. Tiam furiozan Areson alparolis Febo Apolono:

«Ἆρες Ἄρες βροτολοιγὲ μιαιφόνε τειχεσιπλῆτα, 455 οὐκ ἂν δὴ τόνδ’ ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών, Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο; Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ’ ἐπὶ καρπῷ, αὐτὰρ ἔπειτ’ αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.»	«Ho Areso, Areso mortulpereiga sangmakuloza murŝira, 455 ĉu do ne tiun ĉi adoltiĉon el la batalo vi tiros interveninte, la tideidon, kiu nun ja eble ankaŭ kontraŭ parentiĉo Zeŭso batalus; Kiprulon ja unue proksime li vundis, la manon ĉe la pojno, sed tiam al mi mem li alsturmis al diaĵo simila.»
Ὣς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460 Τρῳὰς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὄτρυνε μετελθών, εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν· υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·	Tiel parolinte li mem sursidis sur la citadelo alta, 460 kaj la trojanajn vicojn pereiga Areso instigis interveninte, similante al Akamaso, la furioza gvidanto de la trakoj; kaj al la fiziĉoj de Priamo nutrataj de Zeŭso li ordonis:
«ὦ υἱεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465 ἦ εἰς ὅ κεν ἀμφὶ πύλῃς εὖ ποιητῇσι μάχωνται; κεῖται ἀνὴρ ὃν ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ, Αἰνείας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο· ἀλλ’ ἄγετ’ ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.»	«Ho fiziĉoj de Priamo, la rejĝiĉo nutrata de Zeŭso, ĝis kio plu esti mortigita vi lasos la homamason fare de la aĥajanoj? 465 Ĉu eble ĝis ĉirkaŭ la pordegoj bone faritaj ili batalos? Kuŝas adoltiĉo, kiun same ni honoras kiel Hektoron brilan, Eneo, la fiziĉo de grandanima Anĥiso; Sed ek, el la bataltumulto ni savu la noblan kamaradon.»
Ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 470 ἔνθ’ αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον·	Tiel parolinte li instigis la fervoron kaj la animon de ĉiu. 470 Kaj tiam Sarpedono tre skoldis Hektoron brilan:
«Ἕκτορ πῇ δή τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες; φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν ἠδ’ ἐπικούρων οἶος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι. τῶν νῦν οὔ τιν’ ἐγὼ ἰδέειν δύναμ’ οὐδὲ νοῆσαι, 475 ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα· ἡμεῖς δὲ μαχόμεσθ’ οἵ πέρ τ’ ἐπίκουροι ἔνειμεν. καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἥκω· τηλοῦ γὰρ Λυκίη Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι, ἔνθ’ ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480	«Hektoro, kien do via fervoro iras, kiun antaŭe vi havadis? Vi diris, ke iel sen homamasoj kaj aliancanoj la urbon vi tenus sola kun bosahodiĉoj kaj viaj sahodiĉoj. De tiuj nun neniun mi vidis kapablas nek percepti, 475 sed ili time kaŭras kiel hundoj ĉirkaŭ leono; kaj ni batalas, kiu ja ankaŭ kiel aliancanoj kunestas. Ĉar ankaŭ mi aliancano estante de tre malproksime estas alveninta; ĉar malproksime [estas] Likio ĉe Ksanto vorticoza, tie kaj kunulon karan mi lasis kaj neplenaĝan fiziĉon, 480

κὰδ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ἕλδεται ὅς κ’ ἐπιδευής.	kaj apude havaĵoj multaj, kiujn dezirus, kiu malhavas.
ἀλλὰ καὶ ὧς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον’ αὐτὸς	Sed ankaŭ tiel la likianojn mi instigas kaj strebas mem
ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔ τί μοι ἐνθάδε τοῖον	kontraŭ la adoltiĉo ekbatali; sed neniel al mi ĉi tie [estas] io tia,
οἷόν κ’ ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἤ κεν ἄγοιεν·	kian aŭ [for]portus la aĥajanoj aŭ [for]kondukus;
τύνη δ’ ἕστηκας, ἀτὰρ οὐδ’ ἄλλοισι κελεύεις 485	sed vi staras, sed ankaŭ vi ne ordonas al la aliaj 485
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι.	homamasoj resti kaj defendi la eŝinojn.
μή πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου	Ke neniel kiel en la maŝoj de reto ĉiokapta kaptite
ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε·	al adoltiĉoj malbonintencaj predo kaj kaptaĵo vi du estiĝos;
οἳ δὲ τάχ’ ἐκπέρσουσ’ εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.	kaj ili rapide plene detruos vian bone loĝatan urbon.
σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτάς τε καὶ ἦμαρ 490	Kaj por vi estas necese ĉi ĉion prizorgi kaj nokte kaj tage, 490
ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων	kiu petegu la gvidantojn de la famegaj aliancanoj
νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ’ ἀποθέσθαι ἐνιπήν.»	senĉese teni, kaj formeti fortan admonon.»
Ὣς φάτο Σαρπηδών, δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος·	Tiel diris Sarpedono, kaj mordis la menson al Hektoro la vorto;
αὐτίκα δ’ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,	sed tuj el la ĉaro kun la armiloj li saltis teren,
πάλλων δ’ ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ, 495	kaj svingante la akrajn lancojn tra la armeo li foriris ĉie, 495
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.	instigante ekbatali, kaj li levis bataltumulton teruran.
οἳ δ’ ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·	Kaj ili moviĝis kaj ekstaris kontraŭe de la aĥajanoj;
Ἀργεῖοι δ’ ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.	sed la arganoj rezistis dense starante kaj ne fuĝis.
ὡς δ’ ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ’ ἀλωὰς	Kaj kiel vento la grenventumaĵon portadas tra la sanktaj draŝejoj
ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500	de la adoltiĉoj ventumantaj, kaj kiam blonda Demetro 500
κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας,	apartigas de alpuŝiĝantaj ventoj kaj frukton kaj grenventumaĵon,
αἳ δ’ ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣς τότ’ Ἀχαιοὶ	kaj tiuj ventumaĵstakoj de malsupre blankiĝas; tiel tiam la aĥajanoj
λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισάλῳ, ὅν ῥα δι’ αὐτῶν	blankaj de supre estiĝis per la polvonubo, kiun tiam tra ili
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων	al la ĉielo multbronza surbatis la piedoj de la ĉevaloj
ἄψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ’ ἔστρεφον ἡνιοχῆες. 505	ree en la batalon enmiksiĝante; estis turnintaj la veturigistoj. 505
οἳ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα	Kaj ili fervoron de la manoj rekte portis; sed ĉirkaŭe en nokton
θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,	furioza Areso kovris la batalon al la trojanoj helpante,
πάντοσ’ ἐποιχόμενος· τοῦ δ’ ἐκραίαινεν ἐφετμὰς	ĉiuflanke alirante; kaj li plenumis la komision de tiu,

Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει	de Febo Apolono orglava, kiu lin admonis
Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510	al la trojanoj la animon instigi, kiam li ekvidis Palason Atenon 510
οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.	foriri; ĉar ŝi sekve moviĝis en la danaidoj kiel helpanto.
αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο	Kaj li mem Eneon el la tre riĉa sanktejo
ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.	sendis, kaj en la brusto fervoron ĵetis al la ŝafisto de la homamasoj.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,	Kaj Eneo inter la kunuloj ekstaris; kaj tiuj ekĝojis,
ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515	kiel ili vidis [lin] kaj viva kaj sana aliranta 515
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔ τι.	kaj fervoron noblan havanta; ili demandis ja neniom.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν	Ĉar ne lasis peno alia, kiun la arĝentarkulo levis
Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.	kaj Areso mortulpereiga kaj Eriso senpaŭze sturmanta.
Τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης	Kaj la du Ajaksoj kaj Odiseo kaj Diomedo
ὄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ 520	instigis tiujn danaidojn militi; sed ili ankaŭ mem 520
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,	nek la fortaĵojn de la trojanoj timetis nek la milittumulton,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες ἅς τε Κρονίων	sed eltenis al nuboj similante, kiujn la kronido
νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν	dum senventeco starigis sur alte elstarantaj montoj
ἀτρέμας, ὄφρ' εὕδῃσι μένος Βορέαο καὶ ἄλλων	iom post iom, dum ripozas la fervoro de Norda Vento kaj de la aliaj
ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα 525	tre varmaj ventoj, kiuj la nubojn ombrozajn 525
πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·	per blovoj stridaj disigas blovante;
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.	tiel la danaidoj la trojanojn rezistis persiste kaj ne fuĝis.
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·	Kaj la atreido tra la amaso vagadis multe ordonante:
«ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,	«Ho amikoj, adoltiĉoj estu kaj fortan spiriton al vi prenu,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 530	kaj unu al la alia helpu tra la intensaj bataloj; 530
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται·	de la hontantaj adoltiĉoj pli multaj [estas] sekuraj ol estas mortigitaj;
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.»	sed al fuĝantoj sekve nek famo estiĝas nek iu defendo.»
Ἦ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,	Diris kaj priĵetis li per lanco furioze, kaj li trafis antaŭbatalan adoltiĉon,
Αἰνείω ἕταρον μεγαθύμου Δηϊκόωντα	kunulon de Eneo grandanima, Deikoonton
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535	la pergazidon, kiun la trojanoj simile al la fizoj de Priamo 535

τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.	honoris, ĉar furioza li estadis por batali inter la unuaj.
τόν ῥα κατ᾽ ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·	Tiun do ĉe la ŝildo per la lanco trafis la reganto Agamemnono;
ἣ δ᾽ οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,	sed tiu la ĵetlancon ne fortenis, trae antaŭeniris la bronzo,
νειαίρῃ δ᾽ ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε·	kaj en la malsupra ventro tra la zono ĝi peliĝis;
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ. 540	kaj li bruis falinte, kaj klakis la armiloj sur li. 540
Ἔνθ᾽ αὖτ᾽ Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους	Tiam siavice Eneo de la danaidoj kaptis la adoltiĉojn plej bonajn,
υἷε Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,	la du fiziĉojn de Diokleo kaj Kretonon kaj Orsiloĥon,
τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ,	ties parentiĉo ja loĝis en bone loĝata Fereo,
ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ᾽ ἦν ἐκ ποταμοῖο	riĉa je vivrimedoj, kaj la genro estis el la rivero
Ἀλφειοῦ, ὅς τ᾽ εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545	Alfeo, kiu ankaŭ larĝe fluas tra la lando de la pilosanoj, 545
ὃς τέκετ᾽ Ὀρτίλοχον πολέεσσ᾽ ἄνδρεσσιν ἄνακτα·	kiu generis Ortiloĥon, mastron al multaj adoltiĉoj;
Ὀρτίλοχος δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,	kaj Ortiloĥo sekve generis Diokleon kuraĝan,
ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,	kaj el Diokleo la du ĝemeloj-infanoj estiĝis,
Κρήθων Ὀρσίλοχός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.	kaj Kretono kaj Orsiloĥo la bataladon tutan bone konantaj.
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἡβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550	Tiuj du sekve adoleskinte sur la nigraj ŝipoj 550
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἅμ᾽ Ἀργείοισιν ἑπέσθην,	en Ilion bonĉevalidozan kun la arganoj sekvis,
τιμὴν Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,	estimon al la atreido Agamemnono kaj al Menelao
ἀρνυμένω· τὼ δ᾽ αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.	akirante; sed tiujn du tie la fino de la morto ĉirkaŭvolvis.
οἵω τώ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν	Kiel du leonoj ja sur la pintoj de monto
ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555	nutriĝis fare de la parentino en la densejoj de profunda arbaro – 555
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἁρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα	tiuj du sekve rabante bovojn kaj grasajn etbrutojn
σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ	la stalojn de la homoj detruis, ĝis ankaŭ ili du mem
ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·	en la manoj de adoltiĉoj estis mortigitaj per akra bronzo –
τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμέντε	tiel tiuj du per la manoj fare de Eneo superite
καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι. 560	sobfalis, al piceoj altaj similante. 560
Τὼ δὲ πεσόντ᾽ ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος,	Tiujn du falintojn kompatis Menelao, kara al Areso,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,	kaj li paŝis tra la antaŭbatalantoj armita per brilanta bronzo,
σείων ἐγχείην· τοῦ δ᾽ ὄτρυνεν μένος Ἄρης,	skuante la ĵetlancon; kaj instigis ties fervoron Areso,

τὰ φρονέων ἵνα χερσὶν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμείη.	tion planante, ke per la manoj fare de Eneo li superiĝu.
τὸν δ᾽ ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565	Sed tiun vidis Antiloĥo, la fiziĉo de grandanima Nestoro, 565
βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,	kaj li paŝis tra la antaŭbatalantoj; ĉar li timegis pri la ŝafisto de la homamasoj,
μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.	ke li nenion suferu kaj grande perdigu ilian penon.
τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα	Tiuj du nun kaj manojn kaj ĵetlancojn akrozajn
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·	unu kontraŭ la alia tenis dezirante batali;
Ἀντίλοχος δὲ μάλ᾽ ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570	sed Antiloĥo tre proksime ekstaris apud la ŝafisto de la homamasoj. 570
Αἰνείας δ᾽ οὐ μεῖνε θοός περ ἐὼν πολεμιστής,	Kaj Eneo ne rezistis, eĉ estante furioza batalisto,
ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντε.	kiel li ekvidis la du heroojn unu apud la alia restante.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,	Kaj kiam ili do la kadavrojn tiris inter la homamason de la aĥajanoj,
τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,	tiuj du mizeruloj sekve falis en la manojn de la kunuloj,
αὐτὼ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην. 575	sed ili du mem turniĝinte inter la plej antaŭaj batalis. 575
Ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἀρηϊ	Tiam Pilemeneon ili kaptis, kompareblan al Areso,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.	la estron de la paflagonianoj grandanimaj ŝildozaj.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος	Tiun ja sekve la atreido lancofama Menelao
ἑσταότ᾽ ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·	starante per la ĵetlanco puŝis ĉe la klaviklo atinginte;
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ᾽ ἡνίοχον θεράποντα 580	kaj Antiloĥo Midonon trafis, la veturigiston-serviston, 580
ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην—ὁ δ᾽ ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους—	la noblan atimniadon – kaj tiu estis turninta la unuhufajn ĉevalojn –
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ᾽ ἄρα χειρῶν	per ĵetŝtono la kubuton trafinte meze; kaj sekve el la manoj
ἡνία λεύκ᾽ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.	la bridoj lumantaj per eburo teren falis en la polvo.
Ἀντίλοχος δ᾽ ἄρ᾽ ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·	Kaj Antiloĥo sekve alsturminte per glavo batis la tempion;
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585	sed li ja stertorante falis el la bone farita kaleŝaĵo 585
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.	kapantaŭen en la polvo sur kaj la antaŭan kapon kaj la ŝultrojn.
δηθὰ μάλ᾽ ἑστήκει—τύχε γάρ ῥ᾽ ἀμάθοιο βαθείης—	Tre longe li staris – ĉar li trafis sablon profundan –
ὄφρ᾽ ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι·	ĝis [lin] la du ĉevaloj batante teren ĵetis en la polvo;
τοὺς ἵμασ᾽ Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ᾽ Ἀχαιῶν.	tiujn vipis Antiloĥo, kaj pelis inter la armeon de la aĥajanoj.
Τοὺς δ᾽ Ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ᾽ ἐπ᾽ αὐτοὺς 590	Kaj tiujn Hektoro rimarkis en la vicoj, kaj li moviĝis kontraŭ ili 590
κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες	kriante; kaj kunsekvis la falangoj fortikaj de la trojanoj;

καρτεραί· ἦρχε δ’ ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι’ Ἐνυώ,	sed komandis sekve ilin Areso kaj mastrino Enio,
ἡ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος,	ŝi ja havante batalbruon senhontan de malamikeco,
Ἄρης δ’ ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,	sed Areso en la manoj gigantan ĵetlancon svingis,
φοίτα δ’ ἄλλοτε μὲν πρόσθ’ Ἕκτορος, ἄλλοτ’ ὄπισθε. 595	sed li iradis foje jen antaŭ Hektoro, foje jen poste. 595
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Kaj tiun ekvidinte ektimis rilate batalkriadon bona Diomedo;
ὡς δ’ ὅτ’ ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο,	kaj kiel kiam adoltiĉo senkonsila irante tra granda ebeno,
στήῃ ἐπ’ ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλα δὲ προρέοντι	ekstaras ĉe rapidflua rivero, en la maron antaŭfluanta,
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδών, ἀνά τ’ ἔδραμ’ ὀπίσσω,	[ĝin] en ŝaŭmo muĝanta vidante, kaj kaj li suprenkuras posten,
ὣς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ· 600	tiel tiam la tideido retiris sin, kaj diris al la homamaso: 600
«ὦ φίλοι οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον	«Ho amikoj, kiel nun ni admiras Hektoron brilan
αἰχμητήν τ’ ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·	kaj batalema esti kaj kuraĝa batalisto;
τῷ δ’ αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·	Ĉe tiu [estas] ĉiam ja unu de la dioj, kiu pereon malhelpas;
καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.	ankaŭ nun ĉe li tiu [estas] Areso al mortiva adoltiĉo similante.
ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605	Sed kontraŭ la trojanoj turniĝinte ĉiam posten 605
εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.»	cedu, por ne strebi kontraŭ dioj per forto batali.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.	Tiel do li parolis, sed la trojanoj tre proksime al ili venis.
ἔνθ’ Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης	Tiam Hektoro mortigis du heroojn konantajn bataldeziron
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀγχίαλόν τε.	en unu kaleŝaĵo estantajn, Menesteon kaj Anĥialon.
τὼ δὲ πεσόντ’ ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610	Tiujn du falintojn kompatis la telamonido granda Ajakso; 610
στῆ δὲ μάλ’ ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,	kaj li ekstaris tre proksime irinte, kaj priĵetis per lanco brila,
καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ’ ἐνὶ Παισῷ	kaj trafis Amfion, la fiziĉon de Selago, kiu tiam en Pajzo
ναῖε πολυκτήμων πολυλήϊος· ἀλλά ἑ μοῖρα	loĝis, multposeda, multsema; sed lin la sorto
ἦγ’ ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας.	kondukis por subteni inter kaj Priamon kaj la fiziĉojn.
τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615	Tiun do ĉe la zono trafis la telamonido Ajakso, 615
νειαίρῃ δ’ ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,	kaj en la malsupra ventro fiksiĝis la longombra ĵetlanco,
δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ’ ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας	kaj li bruis falinte; kaj li alkuris, majesta Ajakso
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ’ ἐπὶ δούρατ’ ἔχευαν	la armilojn deŝironte; kaj la trojanoj surŝutis lancojn

ὀξέα παμφανόωντα· σάκος δ’ ἀνεδέξατο πολλά.	akrajn brilantajn; sed la ŝildego alprenis multajn.
αὐτὰρ ὃ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος, 620	Tiam li piede surpaŝinte el la kadavro la bronzan ĵetlancon 620
ἐσπάσατ’· οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’ ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ	eltiris; sed sekve plu li ne kapablis la aliajn armilojn belajn
ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.	de la du ŝultroj forpreni; ĉar li premiĝis per pafaĵoj.
δεῖσε δ’ ὁ γ’ ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,	Kaj ektimis li ja defendon fortan de la trojanoj kuraĝozaj,
οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε’ ἔχοντες,	kiuj kaj multaj kaj noblaj estis alpaŝintaj ĵetlancojn havante,
οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν 625	kiuj lin, granda ja estantan kaj fortika kaj elstara, 625
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.	puŝis de si; kaj li ekcedinte retiriĝis.
Ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·	Tiel ili penigis unu la alian tra la intensa batalo;
Τληπόλεμον δ’ Ἡρακλείδην ἠΰν τε μέγαν τε	kaj Tlepolemon, la heraklidon kaj bonan kaj grandan
ὦρσεν ἐπ’ ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.	movis kontraŭ diproksima al Sarpedono la sorto potenca.
οἳ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630	Kaj ili, kiam ili do proksime estis unu al la alia irante, 630
υἱός θ’ υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,	kaj fiziĉo kaj nepotiĉo de Zeŭso nubkolektanto,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·	kaj tiun Tlepolemo unua per vorto alparolis:
«Σαρπῆδον Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη	«Ho Sarpedono, konsilisto de la likianoj, kiu devigo al vi [estas]
πτώσσειν ἐνθάδ’ ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;	time kaŭri ĉi tie, kiu vi estas pri batalo senscia heroo?
ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635	Kaj mensogante oni diras, ke vi ido de Zeŭso egidporta 635
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν	estas, ĉar multe vi postrestas post tiuj adoltiĉoj,
οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·	kiuj de Zeŭso devenis en la tempo de la unuaj homoj;
ἀλλ’ οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακληείην	sed kia ulo, oni diras, la forto Heraklea
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα·	estis, mia parentiĉo aŭdaca-rezista leonkora,
ὅς ποτε δεῦρ’ ἐλθὼν ἕνεχ’ ἵππων Λαομέδοντος 640	kiu iam ĉi tien veninte pro la ĉevaloj de Laomedono 640
ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν	kun ses solaj ŝipoj kaj adoltiĉoj pli malmultaj
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ’ ἀγυιάς·	de Ilio malplenigis la urbon, kaj senpopoligis la stratojn;
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.	sed al vi malbona ja [estas] la animo, kaj pereas la homamasoj.
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀΐομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι	Kaj mi neniel por mi opinias, ke vi al la trojanoj defendo estos
ἐλθόντ’ ἐκ Λυκίης, οὐδ’ εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645	veninte el Likio, ĉar eĉ tre forta vi ne estas, 645
ἀλλ’ ὑπ’ ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν.»	sub mi subigite la pordegojn de Hadeso vi trapasos.»

Τὸν δ’ αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·	Kaj al tiu siavice Sarpedono la gvidanto de la likianoj rediris:
«Τληπόλεμ’ ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος, ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ, 650 οὐδ’ ἀπέδωχ’ ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε. σοὶ δ’ ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ’ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ’ Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.»	«Ho Tlepolemo, vere tiu pereigis Ilion sanktan per la neprudentaĵoj de la adoltiĉo, elstara Laomedono, kiu lin, bonon farintan, per malbona vorto atakis, 650 sed ne redonis la ĉevalojn, pro kiuj de malproksime li venis. Sed al vi mi ĉi tie diras, ke mortigo kaj la pereo nigra el mi fariĝos, kaj ke sub mia lanco subigite gloron al mi vi donos, sed la animon al Hadeso ĉevalfama.»
Ὣς φάτο Σαρπηδών, ὁ δ’ ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 655 Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ’ ἀλεγεινή· τὸν δὲ κατ’ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε. Τληπόλεμος δ’ ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ 660 βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα, ὀστέω ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ’ ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν. Οἱ μὲν ἄρ’ ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν ἑλκόμενον· τὸ μὲν οὔ τις ἐπεφράσατ’ οὐδὲ νόησε, 665 μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον ὄφρ’ ἐπιβαίη, σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες. Τληπόλεμον δ’ ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ· 670 μερμήριξε δ’ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι, ἦ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.	Tiel diris Sarpedono, sed li sortenis fraksenan ĵetlancon, 655 Tlepolemo; kaj samtempe la lancoj longaj de tiuj el la manoj saltis; kaj li trafis la kolon meze, Sarpedono, kaj la pinto doloriga komplete travenis; sed tiun ĉe la okuloj la malhela nokto ĉirkaŭkovris. Sed Tlepolemo sekve la femuron maldekstran per ĵetlanco longa 660 estis trafinta, sed la pinto trapafiĝis sturme, ĝis la osto eniĝinte, sed la parentiĉo plu pereon malhelpis. La brilaj kunuloj sekve diegalan Sarpedonon elportis el la batalo; kaj premis lin la lanco longa, kiam li estis tirata; kaj tion neniu atentis nek rimarkis, 665 el la femuro eltiri la lancon fraksenan, por ke li stariĝu, dum ili hastis; ĉar tian penon havis la klopodantoj. Sed Tlepolemon aliflanke bonkrurŝirmilaj aĥajanoj elportis el la batalo; kaj [ĝin] rimarkis brila Odiseo elteneman animon havanta, kaj bataldeziron ekhavis lia propra koro; 670 kaj li meditis tiam en la menso kaj en la animo, ĉu plue la fiziĉon de Zeŭso tondregiganta li persekutu, ĉu li ja la animon de pli multaj likianoj forprenu.

οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν	Sed sekve al Odiseo grandanima la sorto ne estis,
ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ· 675	la fortikan fiziĉon de Zeŭso mortigi per akra bronzo; 675
τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.	tial kontraŭ la amaso de la likianoj turnis la animon Ateno.
ἔνθ᾽ ὅ γε Κοίρανον εἷλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε	Tiam li ja Kojranon kaptis kaj Alastoron kaj Ĥromion
Ἄλκανδρόν θ᾽ Ἅλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.	kaj Alkandron kaj Halion kaj Noemonon kaj Pritanion.
καί νύ κ᾽ ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς	Nu, kaj plumortigus pli multajn de la likianoj brila Odiseo,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ· 680	se ne sekve sagace rimarkus granda kaskoskua Hektoro; 680
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ	kaj li paŝis tra la antaŭbatalantoj armita per brilanta bronzo
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ᾽ ἄρα οἱ προσιόντι	teruron portante al la danaidoj; kaj ekĝojis sekve pro li aliranta
Σαρπηδὼν Διὸς υἱός, ἔπος δ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔειπε·	Sarpedono, fiziĉo de Zeŭso, kaj vorton plendan diris:
«Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς	«Ho priamido, ne do min predo al la danaidoj vi lasu
κεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἐπάμυνον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685	kuŝi, sed subtenu; tiam min ankaŭ lasu la vivo 685
ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλον ἔγωγε	en via urbo, ĉar sekve ne estas destinita mi
νοστήσας οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν	hejmenveninte en la domon al la propra parentuja tero
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.»	ĝojigi kaj kunulon karan kaj neplenaĝan fiziĉon.»
Ὣς φάτο, τὸν δ᾽ οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,	Tiel li diris, sed lin neniel alparolis kaskoskua Hektoro,
ἀλλὰ παρήϊξεν λελιημένος ὄφρα τάχιστα 690	sed li pretersaltis, avida, por ke plej rapide 690
ὤσαιτ᾽ Ἀργείους, πολέων δ᾽ ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.	li repuŝu la arganojn, kaj la animon de multaj li forprenu.
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι	Kaj ili sekve diegalan Sarpedonon la brilaj kunuloj
εἶσαν ὑπ᾽ αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέϊ φηγῷ·	sidigis sub la belega fago de egidporta Zeŭso;
ἐκ δ᾽ ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε	kaj sekve al li el la femuro la lancon fraksenan puŝis eksteren
ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695	fortika Pelagonto, kiu al li estis kara kamarado. 695
τὸν δ᾽ ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ᾽ ὀφθαλμῶν κέχυτ᾽ ἀχλύς·	Kaj tiun forlasis la animo, kaj sur la okulojn sobverŝiĝis tenebro;
αὖτις δ᾽ ἐμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο	sed denove li rekonsciiĝis, kaj ĉirkaŭe la blovo de Norda Vento
ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.	vivigis surblovante la malbone senkonscian animon.
Ἀργεῖοι δ᾽ ὑπ᾽ Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ	Sed la arganoj sub Areso kaj Hektoro bronze blendita
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700	nek iam turniĝis al la nigraj ŝipoj 700

οὔτε ποτ’ ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ’ αἰὲν ὀπίσσω	nek iam kontraŭstaris en la batalo, sed ĉiam malantaŭen
χάζονθ’, ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.	cedis, kiel li rimarkis inter la trojanoj Areson.
Ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ’ ὕστατον ἐξενάριξαν	Tiam kiun unue, sed kiun laste senkirasigis
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;	kaj Hektoro, la infano de Priamo, kaj bronza Areso?
ἀντίθεον Τεύθραντ’, ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705	Diegalan Teŭtranton, kaj aldone ĉevalvipan Oreston, 705
Τρῆχόν τ’ αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,	kaj Treĥon, la bataleman ajtolon kaj Ojnomaon,
Οἰνοπίδην θ’ Ἕλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,	kaj ojnopidon Helenon kaj Oresbion brilkorpozonan,
ὅς ῥ’ ἐν Ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,	kiu en Hilo loĝis multe pri la riĉeco zorgante,
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι	ĉe la lago Kefizido situanta; kaj apud li loĝis
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. 710	aliaj beotoj tre riĉan landon havantaj. 710
Τοὺς δ’ ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη	Kaj kiel tiujn nun rimarkis la dio blankbraka Hero,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,	la arganojn pereigi en intensa batalo,
αὐτίκ’ Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	tuj al Ateno la flugilozajn vortojn ŝi diris:
«ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,	«Ho ve, fizo de egidporta Zeŭso, Nevenkebla,
ἦ ῥ’ ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ 715	vere do vane tiun vorton ni promesis al Menelao 715
Ἴλιον ἐκπέρσαντ’ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,	Ilion bonmuran plene detruinte reveni hejmen,
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.	se tiel furiozi ni lasas pereigan Areson.
ἀλλ’ ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.»	Sed ek do, ankaŭ ni du primeditu la bataleman kuraĝon.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.	Tiel ŝi parolis, kaj ne malobeis la dio bluokula Ateno.
ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720	Ŝi alirante jungis la orfruntorubandajn ĉevalojn, 720
Ἥρη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·	Hero, majesta diino, fizino de granda Krono;
Ἥβη δ’ ἀμφ’ ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα	kaj Hebo ambaŭflanke de la ĉaro rapide almovis la kurbajn radojn
χάλκεα ὀκτάκνημα σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.	bronzajn okspokajn ĉirkaŭ la fera akso.
τῶν ἤτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε	Vere ora [estas] ties radkrono, nepereonta, supere
χάλκε’ ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι· 725	bronzaj radringoj alaranĝitaj [estas], mirindaĵo por vidi; 725
πλῆμναι δ’ ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·	kaj la naboj el arĝento estas elstarantaj ambaŭflanke;
δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν	kaj la kaleŝaĵo per oraj kaj arĝentaj rimenoj

ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι.	estas aljungita, kaj duoblaj la ĉirkaŭantaj flankaj vandoj estas.
τοῦ δ’ ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ’ ἄκρῳ	Kaj el tiu la arĝenta timono eliris; sed ĉe la pinto
δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα 730	ŝi ligis la oran belan jugon, kaj ene la jungaĵon 730
κάλ’ ἔβαλε χρύσει’· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη	belan oran ŝi aligis; kaj sub la jugon kondukis Hero
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ’ ἔριδος καὶ ἀϋτῆς.	ĉevalojn rapidpiedajn, avida je kverelo kaj batalkrioj.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο	Tiam Ateno junulino de Zeŭso egidporta
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ’ οὔδει	la vestaĵon, la robon, faligis sur la plankon de la parentiĉo,
ποικίλον, ὅν ῥ’ αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735	la buntan, kiun iam ŝi mem faris kaj produktis per la manoj; 735
ἣ δὲ χιτῶν’ ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο	Kaj ŝi eniĝinte en la ĥitonon de nubkolektanto Zeŭso
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.	kun armiloj por milito larmoza sin armis.
ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὤμοισιν βάλετ’ αἰγίδα θυσσανόεσσαν	Kaj sekve ĉirkaŭ la ŝultrojn ŝi ĵetis la egidon franĝozan
δεινήν, ἣν περὶ μὲν πάντῃ Φόβος ἐστεφάνωται,	teruran, kiun ĉirkaŭe tute Fobo kronis,
ἐν δ’ Ἔρις, ἐν δ’ Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή, 740	kaj sure [estas] Eriso, kaj sure Alko, kaj sure frostoza Joko, 740
ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου	kaj sure ankaŭ gorgona kapo de la terura monstro
δεινή τε σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.	kaj terura kaj horora, signo de Zeŭso egidporta.
κρατὶ δ’ ἐπ’ ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον	Kaj sur la kapon ŝi metis duarkan kaskon kvarkalotan
χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ’ ἀραρυῖαν·	oran, per piedbatalantoj de cent urboj aranĝitan;
ἐς δ’ ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ’ ἔγχος 745	kaj en la ĉaron flamantan piede ŝi paŝis kaj prenis ĵetlancon 745
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν	pezan, grandan, firman, per kiu ŝi subigas la vicojn de la adoltiĉoj
ἡρώων, οἷσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.	de la herooj, al kiuj plukoleras la fortikparentiĉulo.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ’ ἄρ’ ἵππους·	Kaj Hero per la vipo furioze tuŝis sekve la ĉevalojn;
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἃς ἔχον Ὧραι,	kaj knaris la memmovaj pordegoj de la ĉielo, kiujn tenis Horoj,
τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε 750	al kiuj estas konfiditaj la granda ĉielo kaj Olimpo 750
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ’ ἐπιθεῖναι.	por aŭ malfermi aŭ surmeti la densan nubon.
τῇ ῥα δι’ αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·	Tie sekve tra tiuj ili tenis la pikilpelatajn ĉevalojn;
εὗρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων	kaj ŝi trovis kronidon sidanta for de la aliaj dioj
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.	sur la plej alta pinto de multkresta Olimpo.
ἔνθ’ ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη 755	Tiam la ĉevalojn haltiginte la dio blankbraka Hero 755

Ζῆν’ ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε·	Zeŭson, la plej altan kronidon demandis kaj alparolis:
«Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρῃ τάδε καρτερὰ ἔργα, ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν μάψ ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐμοὶ δ’ ἄχος, οἳ δὲ ἕκηλοι τέρπονται Κύπρίς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 760 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔ τινα οἶδε θέμιστα; Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, αἴ κεν Ἄρηα λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίωμαι;»	«Parentiĉo Zeŭso, ĉu vi ne malaprobas al Areso ĉi tiujn fortajn farojn, kaj kioman kaj kian homamason de la aĥajanoj li pereigis blinde, ja ne laŭ ordo, sed al mi kiel aflikto, kaj ili bonetose delektiĝas, kaj Kiprulo kaj arĝentarka Apolono, 760 elsendintaj tiun senprudentulon, kiu neniun leĝon scias? Parentiĉo Zeŭso, ĉu do iel al mi vi kolerus, se Areson hontige batinte el la batalo mi forpelos?»
Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·	Tiun respondante alparolis la nubkolektanto Zeŭso:
«ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765 ἥ ἑ μάλιστ’ εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.»	«Ek ek do, kontraŭ li instigu Atenon predon alportantan, 765 kiu lin plej multe kutimas per malbonaj doloroj provizi.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, μάστιξεν δ’ ἵππους· τὼ δ’ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος. ὅσσον δ’ ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν 770 ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον, τόσσον ἐπιθρῴσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι. ἀλλ’ ὅτε δὴ Τροίην ἷξον ποταμώ τε ῥέοντε, ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος, ἔνθ’ ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 775 λύσασ’ ἐξ ὀχέων, περὶ δ’ ἠέρα πουλὺν ἔχευε· τοῖσιν δ’ ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι. Αἳ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ’ ὁμοῖαι, ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι· ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 780 ἕστασαν ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο	Tiel li parolis, kaj ne malobeis la dio blankbraka Hero, kaj ŝi vipis la ĉevalojn; kaj tiuj du ne kontraŭvole ekflugis meze inter kaj tero kaj ĉielo steloza. Kaj kiom nebulan malproksimon adoltiĉo vidas per la okuloj 770 eksidinte en observejo, rigardante sur la vinmalhelan maron, tiom transsaltas la althenaj ĉevaloj de la dioj. Sed kiam do Trojon ili atingis kaj la du riverojn fluantajn, kie la fluojn kunfaligas Simoizo kaj Skamandro, tie la ĉevalojn starigis la dio blankbraka Hero 775 maljunginte el la ĉaro, kaj ĉirkaŭe nebulon multan ŝi ŝutis; sed al tiuj ambrozion Simoizo kreskigis por paŝtiĝi. Kaj ili du ekpaŝis al timemaj kolomboj rilate la paŝojn similaj, la adoltiĉojn-arganojn rebati avidaj; sed kiam do ili alvenis, kie la plej multaj kaj plej bonaj 780 staris ĉirkaŭ la forto de Diomedo ĉevalmastra

εἰλόμενοι λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν, ἔνθα στᾶσ᾽ ἤϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785 ὃς τόσον αὐδήσασχ᾽ ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·	kunpremite, similantaj al leonoj karnomanĝaj aŭ apriĉoj, kies forto ne [estas] malforta, tie ekstarinte elkriis la dio blankbraka Hero, al Stentoro grandanima bronze sonanta similiĝinte, 785 kiu tiom voĉozis, kiom kvindek aliaj:
«αἰδὼς Ἀργεῖοι κάκ᾽ ἐλέγχεα εἶδος ἀγητοί· ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς, οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790 νῦν δὲ ἑκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.»	«Honto, ho arganoj, aĉaj malgloruloj rilate aspekton admirindaj; dum ja en la batalon iradis brila Aĥilo, ankaŭ neniam la trojanoj antaŭ la Pordegon Dardanan iradis; ĉar ili timis ties fortikan ĵetlancon; 790 sed nun malproksime de la urbo ĉe la kavaj ŝipoj ili batalas.»
Ὣς εἰποῦσ᾽ ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. Τυδεΐδῃ δ᾽ ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ᾽ ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἕλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ. 795 ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα, ἂν δ᾽ ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἷμ᾽ ἀπομόργνυ. ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε·	Tiel parolinte ŝi instigis la impeton kaj la senton de ĉiu. Kaj la tideidon alkuris la dio bluokula Ateno; kaj ŝi trovis tiun mastron ja apud ĉevaloj kaj ĉaro la vundon malvarmetiganta, kiun al li batis Pandaro per sago. 795 Ĉar la ŝvito lin suferigis sub la larĝa portrimeno de la ŝildo plenronda; per tio li suferis, kaj laciĝis rilate la manon, kaj suprenlevinte la portrimenon, la nigran sangon li forviŝis. Kaj la ĉevalan jugon la diino tuŝis kaj elbuŝigis:
«ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. 800 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής· καί ῥ᾽ ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον οὐδ᾽ ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ᾽ ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας· δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἕκηλον· 805 αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν ὡς τὸ πάρος περ, κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ᾽ ἐνίκα ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθος ἦα.	«Vere malmulte al li similantan infanon generis Tideo. 800 Tideo vere malgranda ja estis rilate la korpon, sed batalisto; ankaŭ kiam ja lin mi militi ne lasi provis nek distingiĝi, kiam venis sen la aĥajanoj kiel mesaĝisto al Tebo inter multajn kadmejanojn – lin mi ordonis festeni en la ĉambraro bonetose – 805 sed li, havante sian animon fortan kiel antaŭe ja, la junulojn de la kadmejanoj elvokis, kaj ĉiun venkis facile; tia al li mi helpanto estis.

σοὶ δ’ ἤτοι μὲν ἐγὼ παρά θ’ ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω, καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810 ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυᾶϊξ γυῖα δέδυκεν, ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ’ ἔπειτα Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.»	Kaj al vi vere ja mi apude staras kaj gardos, kaj vin plenkore mi admonas kontraŭ la trojanoj batali; 810 sed aŭ laciĝo impetega viajn membrojn sinkigis, aŭ nun vin iel timo senkuraĝa tenas; vi tiam ja ne ido estas de Tideo, la sperta ojneido.»
Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·	Tiun respondante alparolis brava Diomedo:
«γιγνώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ’ ἐπικεύσω. οὔτέ τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτέ τις ὄκνος, ἀλλ’ ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων ἃς ἐπέτειλας· οὔ μ’ εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820 ἔλθῃσ’ ἐς πόλεμον, τήν γ’ οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ. τοὔνεκα νῦν αὐτός τ’ ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας· γιγνώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.»	«Mi rekonas vin, diino, ho fizino de Zeŭso egidporta; 815 tial al vi plenkore mi diros la vorton, kaj ne kaŝos. Nek iel min timo senkuraĝa tenas nek iu malvigleco, sed plu mi memoras vian komision, kiun vi donis: vi ne lasas min kontraŭ tiu aliaj beataj dioj rekte batali; sed se la fizino de Zeŭso, Afrodito, 820 venos en la batalon, tiun ja vundi per akra bronzo. Tial nun ankaŭ mem mi cedas kaj ankaŭ la aliajn arganojn ĉiujn mi admonis kolektiĝi ĉi tie; ĉar mi rekonas Areson tra la batalon estranta.»
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825	Kaj al tiu respondis tiam la dio bluokula Ateno: 825
«Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ μήτε σύ γ’ Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτε τιν’ ἄλλον ἀθανάτων, τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθός εἰμι· ἀλλ’ ἄγ’ ἐπ’ Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους, τύψον δὲ σχεδίην μηδ’ ἄζεο θοῦρον Ἄρηα 830 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον, ὃς πρῴην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ’ ἀγορεύων Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν, νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.»	«Ho tideido Diomedo, kariĝinta al mia animo, nek Areson ja vi iel timu nek iun alian de la senmortuloj, tia al vi mi helpanto estas; sed ek, al Areso unua tenu la unuhufajn ĉevalojn, kaj batu proksime nek timu furiozan Areson, 830 tiun furiozantan, netan malbonon, flirtaniman, kiu antaŭ nelonge kaj al mi kaj al Hero promesis publike dirante kontraŭ la trojanoj ekbatali, sed al la arganoj helpi, sed nun inter la trojanoj li batalas, kaj tiujn li estas forgesinta.»

Ὣς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ᾽ ἵππων ὦσε χαμᾶζε, 835	Tiel parolinte Stenelon de la ĉevaloj ŝi puŝis teren, 835
χειρὶ πάλιν ἐρύσασ᾽, ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·	per la mano retirinte, sed li sekve senprokraste desaltis;
ἣ δ᾽ ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον	sed ŝi en la kaleŝaĵon paŝis apud Diomedon brilan,
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ᾽ ἔβραχε φήγινος ἄξων	la avida diino; kaj multe krakis la faga akso
βριθοσύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρά τ᾽ ἄριστον.	pro la ŝarĝo; ĉar ĝi kondukis timindan dion kaj adoltiĉon plej bonan.
λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840	Kaj ekprenis la vipon kaj la bridojn Palaso Ateno; 840
αὐτίκ᾽ ἐπ᾽ Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.	tuj al Areso unua ŝi tenis la unuhufajn ĉevalojn.
ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,	Vere li Perifanton gigantan senkirasigis,
Αἰτωλῶν ὄχ᾽ ἄριστον Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·	la sendube plej bonan de la ajtoloj, la pompan fiziĉon de Oĥezio;
τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη	tiun ja Areso sangmakuloza senkirasigis; sed Ateno
δῦν᾽ Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης. 845	surmetis la kaskon de Hadeso, por ke ŝin ne ekvidu fortika Areso. 845
Ὡς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,	Sed kiel ekvidis mortulpereiga Areso Diomedon brilan,
ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ᾽ ἔασε	vere li Perifanton gigantan tie lasis
κεῖσθαι ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,	kuŝi, kie unue mortigante li forprenis la vivon,
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ᾽ ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.	sed li paŝis sekve rekte al Diomedo ĉevalmastra.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850	Kaj ili, kiam do ili proksime estis, unu kontraŭ la alia irante, 850
πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ᾽ ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ᾽ ἵππων	antaŭen Areso etendis sin super la jugon kaj la bridojn de la ĉevaloj
ἔγχεϊ χαλκείῳ μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι·	per ĵetlanco bronza, avida la animon forpreni;
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη	kaj tion ja per la mano preninte la dio bluokula Ateno
ὦσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.	puŝis el la kaleŝaĵo vane forsalti.
δεύτερος αὖθ᾽ ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 855	Dua siavice sin antaŭĵetis rilate batalkriadon bona Diomedo 855
ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη	per ĵetlanco bronza; kaj puŝis [ĝin] Palaso Ateno
νείατον ἐς κενεῶνα ὅθι ζωννύσκετο μίτρῃ·	malsupre en la molan ventron, kie li zonadis sin per ladzono;
τῇ ῥά μιν οὖτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,	tie do lin ĝi vundis trafante, kaj la haŭton belan ĝi traŝiris,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις· ὁ δ᾽ ἔβραχε χάλκεος Ἄρης	sed la lanco li eltiris denove; sed ekmuĝis bronza Areso
ὅσσόν τ᾽ ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860	kiom kriegas naŭ mil aŭ dek mil 860
ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος.	adoltiĉoj en milito komencante la kverelon de Areso.
τοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε	sed tiujn sekve forturnigis teruro, kaj la aĥajanojn kaj la trojanojn

δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἆτος πολέμοιο.	ektimintajn; tiom ekmuĝis Areso nesatigebla je milito.
Οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ	Kaj kia malhela malhelo el la nuboj aperas,
καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο, 865	kiam el varmego vento misblova leviĝas, 865
τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης	tia al tideido Diomedo bronza Areso
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.	aperis kune kun la nuboj irante en la ĉielon larĝan.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὄλυμπον,	Kaj rapide li atingis la sidejon de la dioj, krutan Olimpon,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,	kaj apud Zeŭso la kronido li eksidis, rilate la animon afliktite,
δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς, 870	kaj montris la senmortan sangon sobfluantan el la vundo, 870
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	kaj sekve plendante la flugilozajn vortojn li diris:
«Ζεῦ πάτερ οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;	«Ho parentiĉo Zeŭso, ĉu vi ne malaprobas vidante ĉi tiujn fortajn farojn?
αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν	Ĉiam vere plej terure ni dioj estas eltenaj
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες.	pro iniciato de unu kontraŭ la alia, favoron al la adoltiĉoj portante.
σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875	Kontraŭ vi ĉiuj ni batalas; ĉar vi generis senprudentan junulinon 875
οὐλομένην, ᾗ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.	pereigan, kiu ĉiam sakrilegiaĵojn prizorgas.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ	Ĉar ĉiuj aliaj, kiomaj la dioj estas en Olimpo,
σοί τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·	kaj al vi obeas kaj sin submetis, ĉiu unuopa;
ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι οὔτέ τι ἔργῳ,	sed tiun nek per vorto vi skoldas nek iel per faro,
ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον· 880	sed elsendas, ĉar mem vi generis la infanon pereigan; 880
ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα	ŝi nun la fiziĉon de Tideo, potencegan Diomedon,
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.	furiozi elsendis kontraŭ la senmortaj dioj.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,	Kiprulon unue proksime li vundis ĉe la mano ĉe la pojno,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος·	sed tiam al mi mem li alsturmis al diaĵo simila;
ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν 885	sed min forkondukis la rapidaj piedoj; aŭ ankaŭ longe 885
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,	tie malbonon mi suferus en la teruraj stakoj da kadavroj,
ἤ κε ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι.»	aŭ vivante senforta mi lasus per la batoj de la bronzo.»
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.	Kaj tiun sekve tenebre ekrigardinte alparolis la nubkolektanto Zeŭso:
«μή τί μοι ἀλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε.	«Neniel, flirtanima, apud mi eksidinte lamentetu!

ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν· 890 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον οὐκ ἐπιεικτὸν Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ᾽ ἐπέεσσι· τῷ σ᾽ ὀΐω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίῃσιν. ἀλλ᾽ οὐ μάν σ᾽ ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε᾽ ἔχοντα· 895 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ· εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ᾽ ἀΐδηλος, καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.»	Sed plej naŭza al mi vi estas de la dioj, kiuj Olimpon posedas; 890 ĉar ĉiam la vi kaj kverelo [estas] kara kaj militoj kaj bataloj. Al vi la fervoro estas de la parentino, neeltenebla kaj nesuperebla, de Hero; ŝin ja mi apenaŭ subigas per vortoj; tial mi pensas, ke vi tion suferas pro la ordono de tiu. Sed ne vere plu longe mi eltenos vin dolorojn havantan; 895 ĉar el mi ido vi estas, kaj al mi vin naskis la parentino; sed se ja el iu alia de la dioj vi naskiĝus, tiel pereiga, ankaŭ do longe vi sidus pli malsupre ol la uranidoj.»
Ὣς φάτο, καὶ Παιήον᾽ ἀνώγειν ἰήσασθαι. τῷ δ᾽ ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων 900 ἠκέσατ᾽· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ᾽ ἐτέτυκτο. ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ᾽ ὦκα περιτρέφεται κυκόωντι, ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα. τὸν δ᾽ Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕσσε· 905 πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων. Αἱ δ᾽ αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο, Ἥρη τ᾽ Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη, παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρη᾽ ἀνδροκτασιάων.	Tiel li diris, kaj Peanon li ordonis kuraci. Kaj sur tiun sendolorigajn kuracilojn surŝutante Peano 900 kuracis, ĉar neniom mortiva ja li estis farita. Kaj kiel kiam figosuko rapide koagulas lakton blankan likva estantan, kaj tre rapide precipitiĝas al miksanto, tiel sekve rapide li kuracis furiozan Areson. Kaj tiun Hebo lavis, kaj per plaĉaj vestaĵoj ŝi vestis; 905 kaj apud Zeŭso, la kronido, li eksidis pri la glorforto ĝojante. Kaj ili denove al la palaco de Zeŭso granda revenis, kaj Hero argana kaj alalkomena Ateno, ĉesiginte al mortulpereiga Areso la adoltiĉomortigon.

VI – Z

Τρώων δ’ οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·	Kaj restis soleca la bataltumulto terura de la trojanoj kaj de la aĥajanoj;
πολλὰ δ’ ἄρ’ ἔνθα καὶ ἔνθ’ ἴθυσε μάχη πεδίοιο	kaj multe sekve tie kaj tie atakis la batalo en la ebeno
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα	de tiuj, kiuj unu al la alia direktis la bronzumitajn lancojn
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.	meze de la fluoj de Simoizo kaj de Ksanto.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἕρκος Ἀχαιῶν, 5	Kaj unua Ajakso la telamonido, remparo de la aĥajanoj, 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ’ ἑτάροισιν ἔθηκεν,	la falangon de la trojanoj rompis, kaj lumon al la kunuloj metis,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρῄκεσσι τέτυκτο	la adoltiĉon trafinte, kiu plej bona inter la trakoj estis farita,
υἱὸν Ἐϋσσώρου Ἀκάμαντ’ ἠΰν τε μέγαν τε.	la fiziĉon de Eusoro, Akamason kaj bonan kaj grandan.
τόν ῥ’ ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,	Tiun do li trafis unue ĉe la kresto de la kasko ĉevalharoza,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ’ ἄρ’ ὀστέον εἴσω 10	kaj en la frunto li metis, kaj trapikis sekve la oston enen 10
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.	la lanco bronza; kaj al tiu ombro la okulojn kovris.
Ἄξυλον δ’ ἄρ’ ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης	Kaj Aksilon sekve mortigis rilate batalkriadon bona Diomedo,
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ	la teŭtrantidon, kiu loĝis en bone loĝata Arisbo,
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ’ ἦν ἀνθρώποισι.	riĉa je vivrimedoj, kaj kara li estis al la homoj.
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων. 15	Ĉar ĉiujn li ame akceptadis, en domo ĉe la vojo loĝante. 15
ἀλλά οἱ οὔ τις τῶν γε τότ’ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον	Sed al li neniu de ili ja tiam fortenis tristan pereon
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ’ ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα	antaŭe kontraŭstariĝinte, sed de ambaŭ la animon li forprenis,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ’ ἵππων	de li mem kaj de la servisto Kalezio, kiu tiam estadis
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ’ ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.	ĉarstiristo de la ĉevaloj; kaj ili ambaŭ al la tero sinkis.
Δρῆσον δ’ Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε· 20	Kaj Eŭrialo Drezon kaj Ofeltion senkirasigis; 20
βῆ δὲ μετ’ Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη	kaj li persekutis Ezepon kaj Pedazon, kiujn iam nimfo,
νηΐς Ἀβαρβαρέη τέκ’ ἀμύμονι Βουκολίωνι.	najado Abarbareo naskis al senriproĉa Bukoliono.
Βουκολίων δ’ ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος	Sed Bukoliono estis fiziĉo de elstara Laomedono,
πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·	la plej aĝa en la estiĝo, sed ekstereŝece lin naskis la parentino;
ποιμαίνων δ’ ἐπ’ ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ, 25	sed paŝtigante la ŝafojn li kuniĝis en amo kaj amoro, 25
ἣ δ’ ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.	kaj ŝi gravediĝinte du ĝemelojn-infanojn naskis.

καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα	Kaj de tiuj malstreĉis la impeton kaj la imponajn membrojn
Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ’ ὤμων τεύχε’ ἐσύλα.	la mekisteido kaj de la ŝultroj la armilojn elprenis.
Ἀστύαλον δ’ ἄρ’ ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·	Kaj Astialon sekve mortigis batalbrava Polipeteo;
Πιδύτην δ’ Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30	Sed Piditeon, la perkotanon, Odiseo senkirasigis 30
ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ’ Ἀρετάονα δῖον.	per ĵetlanco bronza, sed Teŭkro Aretaonon brilan.
Ἀντίλοχος δ’ Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ	Kaj Antiloĥo Ableron detruis per lanco brila,
Νεστορίδης, Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	la nestorido, kaj Elaton la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono;
ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋῤῥείταο παρ’ ὄχθας	kaj li priloĝis ĉe la bordoj de Satnioizo bele fluanta
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ’ ἕλε Λήϊτος ἥρως 35	Pedazon krutan. Kaj Filakon kaptis Leito la heroo 35
φεύγοντ’· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.	fuĝantan; kaj Eŭripilo Melantion senkirasigis.
Ἄδρηστον δ’ ἄρ’ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος	Kaj Adraston sekve tiam rilate batalkriadon bona Menelao
ζωὸν ἕλ’· ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο	viva kaptis; ĉar liaj du ĉevaloj timkonfuzite en la ebeno
ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ ἀγκύλον ἅρμα	en branĉo tamarika implikite, la kurban ĉaron
ἄξαντ’ ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτὼ μὲν ἐβήτην 40	rompinte antaŭe en la timono, mem ekpaŝis 40
πρὸς πόλιν, ᾗ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,	kontraŭ la urbo, kien ja la aliaj timevitantoj fuĝis,
αὐτὸς δ’ ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη	sed li mem el la kaleŝaĵo apud la ĉarrado elruliĝis
πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἔστη	sur la vizaĝon en la polvo, sur la buŝon; kaj apud li ekstaris
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.	la atreido Menelao havante longombran ĵetlancon.
Ἄδρηστος δ’ ἄρ’ ἔπειτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνων· 45	Kaj Adrasto sekve tiam ekteninte la genuojn petegis: 45
«ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ’ ἄξια δέξαι ἄποινα·	«Kaptu viva, ho fiziĉo de Atreo, kaj vi akceptu decan elaĉeton;
πολλὰ δ’ ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται	kaj multaj valoraĵoj en la ejo de la riĉa parentiĉo kuŝas
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,	kaj bronzo kaj oro kaj multe prilaborita fero,
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι’ ἄποινα	de tiuj al vi volonte donus la parentiĉo senliman elaĉeton,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ’ ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.» 50	se min viva li renkontus ĉe la ŝipoj de la aĥajanoj.» 50
Ὣς φάτο, τῷ δ’ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε·	Tiel li diris, kaj al tiu sekve la animon en la brusto li persvadis;
καὶ δή μιν τάχ’ ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν	kaj vere lin rapide li planis por sobkonduki al la rapidaj ŝipoj
δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ’ Ἀγαμέμνων	de la aĥajanoj doni al sia servisto; sed Agamemnono

ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ηὔδα·	kontraŭvenis kurante, kaj ekkriinte la vorton diris:
«ὦ πέπον ὦ Μενέλαε, τί ἢ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55 ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον πρὸς Τρώων; τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον χεῖράς θ’ ἡμετέρας, μηδ’ ὅν τινα γαστέρι μήτηρ κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ’ ὃς φύγοι, ἀλλ’ ἅμα πάντες Ἰλίου ἐξαπολοίατ’ ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.» 60	«Ho kara Menelao, sed kial vere vi zorgas tiel 55 pri la adoltiĉoj? Ĉu al vi plej bone estas farite tra via domo fare de la trojanoj? De tiuj neniu eskapu la abruptan pereon kaj niajn manojn, nek iun ajn en la ventro kidiĉo estantan parentino portu, nek ĝi fuĝu, sed kune ĉiuj de Ilio komplete pereu sen entombigo kaj senspure.» 60
Ὣς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως αἴσιμα παρειπών· ὃ δ’ ἀπὸ ἕθεν ὤσατο χειρὶ ἥρω’ Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ’ ἀνετράπετ’, Ἀτρεΐδης δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65 Νέστωρ δ’ Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·	Tiel parolinte turnis la menson de la sahodiĉo la heroo taŭge persvadinte; kaj li de si puŝis per la mano la heroon Adraston; kaj tiun la reganto Agamemnono vundis ĉe la ingveno; kaj li renversiĝis, sed la atreido piede sur la bruston paŝinte eltiris la fraksenan ĵetlancon. 65 Sed Nestoro la arganojn admonis malproksime ekkriinte:
«ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε μιμνέτω ὥς κε πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται, ἀλλ’ ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι 70 νεκροὺς ἂμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.»	«Ho amikoj, herooj danaidoj, sekvantaro de Areso neniu nun sur la kaptaĵon sin ĵetante malantaŭe restu, ke plej multe portante al la ŝipoj li atingu, sed adoltiĉojn ni mortigu; sed tiam ankaŭ tiun [kaptaĵon] senĝene 70 de la kadavroj mortintaj en la ebeno vi forŝiros.»
Ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. ἔνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ’ Ἀχαιῶν Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες, εἰ μὴ ἄρ’ Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστὰς 75 Πριαμίδης Ἕλενος οἰωνοπόλων ὄχ’ ἄριστος·	Tiel parolinte li instigis la fervoron kaj la senton de ĉiu. Tiam denove la trojanoj sub la aĥajanoj karaj al Areso Ilion enirus, per malfortecoj subigite, se ne sekve kaj al Eneo kaj al Hektoro dirus apude ekstarinte 75 priamido Helenoso, sendube la plej bona de la aŭguristoj:
«Αἰνεία τε καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ’ ἄριστοι πᾶσαν ἐπ’ ἰθύν ἐστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,	«Ho kaj Eneo kaj Hektoro, ĉar peno vin plej multe de la trojanoj kaj de la likianoj ŝarĝas, ĉar la plej bonaj por ĉiu entrepreno vi estas kaj por batali kaj por rezoni,

στῆτ’ αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80	ekstaru ĉi tie, kaj la homamason retenu antaŭ la pordegoj 80
πάντῃ ἐποιχόμενοι πρὶν αὖτ’ ἐν χερσὶ γυναικῶν	ĉie trairante, antaŭ ol denove en la manoj de la adoltinoj
φεύγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.	fuĝante ili falos, kaj al la malamikoj amuzo ili estiĝos.
αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,	Sed kiam ĉiujn falangojn vi du instigos,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ’ αὖθι μένοντες,	ni ja kontraŭ la danaidoj batalos ĉi tie restante,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει· 85	ankaŭ tre suferante ja; ĉar neceso devigas; 85
Ἕκτορ ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ’ ἔπειτα	ho Hektoro, sed vi la urbon eniru, kaj parolu tiam
μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἣ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς	al via kaj mia parentino; kaj ŝi kunveniginte la maljunulinojn
νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ	al la templo de Ateno bluokula en la akropolo,
οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο	malferminte per ŝlosilo la pordojn de la sankta domo,
πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος 90	vestaĵon, kiu al ŝi ŝajnas plej plaĉa kaj plej granda 90
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,	esti en la ĉambraro kaj al ŝi mem multe plej kara,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,	meti [-u] sur la genuojn de Ateno belhara,
καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ	kaj al ŝi promesi [-u ŝi] dek du bovojn en la templo,
ἤνις νηκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ’ ἐλεήσῃ	unujarajn nemalsovaĝigitajn, oferi, ĉu ŝi eble kompatos
ἄστύ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95	kaj la urbon kaj la eŝinojn de la trojanoj kaj la neplenaĝajn fizojn, 95
ὥς κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς	por ke la fiziĉon de Tideo ŝi fortenu de Ilio sankta,
ἄγριον αἰχμητὴν κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,	la sovaĝan lanculon, la fortan kaŭzanton de fuĝo,
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.	kiu vere, kiel mi diras, la plej forta de la aĥajanoj estas.
οὐδ’ Ἀχιλῆά ποθ’ ὧδέ γ’ ἐδείδιμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν,	Eĉ ne Aĥilon iam tiel ja ni timis, la gvidanton de la adoltiĉoj,
ὅν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ’ ὅδε λίην 100	kiu ja onidire de diino devenas; sed ĉi tiu tre 100
μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.»	furiozas, kaj neniu al li kapablas fervoron egaliĝi.»
Ὣς ἔφαθ’, Ἕκτωρ δ’ οὔ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.	Tiel li parolis, kaj Hektoro neniom al la sahodiĉo malobeis.
αὐτίκα δ’ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,	Kaj tuj el la ĉaro kun la armiloj li saltis teren,
πάλλων δ’ ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ	kaj svingante la akrajn lancojn tra la armeo li foriris, ĉie
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. 105	instigante ekbatali, kaj li levigis bataltumulton teruran. 105
οἳ δ’ ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·	Kaj ili ekmoviĝis kaj ekstaris kontraŭ la aĥajanoj;
Ἀργεῖοι δ’ ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,	sed la arganoj ekcedis, kaj ĉesis je la mortigo,

φὰν δέ τιν’ ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν. Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας· 110	kaj pensis, ke iu el la senmortuloj el la ĉielo steloza al la trojanoj rebatonte sobvenis, tiel ili moviĝis. Kaj Hektoro la trojanojn admonis malproksime ekkriinte: 110
«Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ’ ἐπίκουροι, ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, ὄφρ’ ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν εἴπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ’ ἑκατόμβας.» 115	«Trojanoj noblanimaj kaj famegaj aliancanoj, adoltiĉoj estu, amikoj, kaj ekmemoru la bataleman kuraĝon, dum mi paŝos kontraŭ Ilio, kaj al la maljunuloj konsilistoj diros kaj al niaj kunuloj al la diaĵoj preĝi, kaj promesi hekatombojn.» 115
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ· ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν, ἄντυξ ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. Γλαῦκος δ’ Ἱπολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120 οἳ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντε, τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Tiam tiel parolinte forpaŝis kaskoskua Hektoro; kaj ĉirkaŭ lin batadis la maleolojn kaj la nukon la felo nigra, la ŝildorando, kiu iris plej ekstere de la ŝildo kalotoza. Sed Glaŭko, la infano de Hipoloĥo, kaj la fiziĉo de Tideo en la mezon de ambaŭ flankoj kuniris, dezirantaj batali. 120 Kaj kiam do proksime ili estis unu al la alia irante, tiun unua alparolis rilate batalkriadon bona Diomedo:
«τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων; οὐ μὲν γάρ ποτ’ ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων 125 σῷ θάρσει, ὅ τ’ ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας· δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν. εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ’ οὐρανοῦ εἰλήλουθας, οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόργος 130 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν· ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας σεῦε κατ’ ἠγάθεον Νυσήϊον· αἳ δ’ ἅμα πᾶσαι θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν ὑπ’ ἀνδροφόνοιο Λυκούργου	«Sed kiu estas vi, plejtaŭgulo, de la mortivaj homoj? Ĉar ja neniam mi ekvidis [vin] en la batalo honoriganta la adoltiĉojn pasintece; sed nun ja multe vi paŝis antaŭ ĉiuj 125 per via kuraĝo, ke mian longombran ĵetlancon vi atendis; sed ankaŭ infanoj de nefeliĉuloj al mia impeto kontraŭas. Sed se kiel iu el la senmortulj ja el la ĉielo vi estis veninta, mi kontraŭ dioj surĉielaj ne batalus. Ĉar ja eĉ ne la fiziĉo de Drianto, potenca Likurgo, 130 longtempe [plu]estis, kiu kun dioj surĉielaj konkuris; kiu iam la nutristinojn de furioza Dionizo sobpelis de konsekrita Nizao; kaj ili kune ĉiuj la kultbastonojn teren faligis de mortiganto de adoltiĉoj Likurgo

θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135	batataj per la bovbatilo; kaj Dionizo ektiminte 135
δύσεθ’ ἁλὸς κατὰ κῦμα, Θέτις δ’ ὑπεδέξατο κόλπῳ	sobplonĝis en ondon de la maro, kaj Tetiso akceptis en la sino
δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.	la timanton; ĉar tenis [lin] forta tremo per la voko de la adoltiĉo.
τῷ μὲν ἔπειτ’ ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,	Kaj kontraŭ tiu tiam ekkoleris la dioj facile vivantaj,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ’ ἄρ’ ἔτι δὴν	kaj lin blinda igis la infano de Krono; kaj sekve ne plu longtempe
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν· 140	li estis, ĉar li estis malamata de ĉiuj senmortaj dioj; 140
οὐδ’ ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.	ankaŭ ne mi kontraŭ la beataj beataj dioj volus batali.
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,	Sed se vi estas iu de la mortivuloj, kiuj la frukton de la agro manĝas,
ἆσσον ἴθ’ ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ’ ἵκηαι.»	proksimiĝu, por ke pli rapide la plenumon de la pereo vi atingu.»
Τὸν δ’ αὖθ’ Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·	Sed tiun siavice alparolis la majesta fiziĉo de Hipoloĥo:
«Τυδεΐδη μεγάθυμε τί ἢ γενεὴν ἐρεείνεις; 145	«Ho Tideido grandanima, kial do devenon vi demandas? 145
οἵη περ φύλλων γενεὴ τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.	Kia ja [estas] la estiĝo de la folioj, tia [estas ĝi] ankaŭ de la adoltiĉoj.
φύλλα τὰ μέν τ’ ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ’ ὕλη	Unujn foliojn la vento teren ŝutas, sed aliajn la arbaro
τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ’ ἐπιγίγνεται ὥρη·	verdante kreskigas, kaj alvenas la tempo de la printempo;
ὣς ἀνδρῶν γενεὴ ἣ μὲν φύει ἣ δ’ ἀπολήγει.	Tiel unu generacio de la adoltiĉoj estiĝas, sed alia estingiĝas.
εἰ δ’ ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι ὄφρ’ ἐῢ εἰδῇς 150	Sed se vi volas ankaŭ tion lerni, por ke vi bone sciu 150
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·	nian devenon, multaj adoltiĉoj ĝin scias:
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο,	Estas la urbo Efiro interne de Argo ĉevalnutra,
ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ’ ἀνδρῶν,	kaj tie Sizifo estadis, kiu plej inventema estiĝis de la adoltiĉoj,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ’ ἄρα Γλαῦκον τέκεθ’ υἱόν,	Sizifo la eolido; kaj li sekve la fiziĉon Glaŭkon generis,
αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155	tiam Glaŭko generis senriproĉan Belerofonon; 155
τῷ δὲ θεοὶ κάλλός τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν	kaj al tiu la dioj kaj belecon kaj iĉecon amindan
ὤπασαν· αὐτάρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,	havigis; sed kontraŭ li Preto malbonaĵojn elpensis en la animo,
ὅς ῥ’ ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,	kiu [lin] sekve el la lando pelis, ĉar multe pli taŭga li estis
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.	ol la arganoj; ĉar Zeŭso al li sub la sceptro superis.
τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο δῖ’ Ἄντεια 160	Kaj tiun la adoltino de Preto arde alstrebis, brila Anteo, 160
κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔ τι	por kuniĝi en kaŝita amo; sed tiun neniel

πεῖθ’ ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.	ŝi persvadis, bonaĵojn pensantan spertan Belerofonon.
ἣ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·	Sed ŝi ekmensoginte rejĝiĉon Preton alparolis:
“τεθναίης ὦ Προῖτ’, ἣ κάκτανε Βελλεροφόντην,	‹Vi mortu, ho Preto, aŭ mortigu Belerofonon,
ὅς μ’ ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.” 165	kiu kun mi volis en amo kuniĝi sen konsento.› 165
ὣς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἷον ἄκουσε·	Tiel ŝi diris, sed tiun mastron la galo ekprenis, kian li aŭdis;
κτεῖναι μέν ῥ’ ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,	mortigi ja sekve li evitis, ĉar li timis tion jen en la animo,
πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ’ ὅ γε σήματα λυγρά,	sed lin li sendis la Likio, sed donis li ja signojn pereigajn,
γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,	skribinte en tabulo faldita multon mortigan,
δεῖξαι δ’ ἠνώγειν ᾧ πενθερῷ ὄφρ’ ἀπόλοιτο. 170	sed li estis ordoninta montri [tion] al lia boparentiĉo, por ke li pereu. 170
αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ’ ἀμύμονι πομπῇ.	Sed li iris al Likio sub senriproĉa akompano de la dioj.
ἀλλ’ ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε Ξάνθόν τε ῥέοντα,	Sed kiam do Likion li atingis kaj Ksanton fluantan,
προφρονέως μιν τῖεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·	plenkore lin honoris la mastro de Likio larĝa;
ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.	naŭ tagojn li gastigis kaj naŭ bovojn oferis.
ἀλλ’ ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, 175	Sed kiam do en la deka [tago] aperis rozfingra Aŭroro, 175
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ᾔτεε σῆμα ἰδέσθαι,	kaj tiam lin li demandis kaj petis la signon ekvidi,
ὅττί ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.	kiun sekve al li de la boulo Preto li portu.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,	Sed kiam do la signon malbonan de la boulo li akceptis,
πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε	unue ja sekve Ĥimeron monstran li admonis
πεφνέμεν· ἣ δ’ ἄρ’ ἔην θεῖον γένος οὐδ’ ἀνθρώπων, 180	mortigi; kaj ŝi sekve estis [de] dia deveno, sed ne de la homoj, 180
πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,	antaŭe leono, sed malantaŭe serpentego, sed meze kapro,
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο,	terure elblovanta la forton de fajro brulanta,
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.	kaj tiun li mortigis, la signojn de la dioj fidante.
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·	Due siavice kontraŭ la solimoj glorozaj li batalis;
καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185	li diris, ke ke li eniris do tiun ja kiel plej fortan batalon de la adoltiĉoj. 185
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.	Trie siavice li mortigis la amazonojn egalajn al adoltiĉoj.
τῷ δ’ ἄρ’ ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·	Sed tiam kontraŭ li alvenanta grandan artifikon alian li teksis;
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους	elektinte el Likio larĝa la heroojn plej bonajn
εἷσε λόχον· τοὶ δ’ οὔ τι πάλιν οἴκόνδε νέοντο·	li metis embuskon; sed ili neniel denove hejmen revenis,

πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190	ĉar ĉiujn mortigis senriproĉa Belerofono. 190
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἠὺν ἐόντα	Sed kiam do li rekonis devenon de dio bone estantan,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ᾽ ὅ γε θυγατέρα ἥν,	tie lin li retenis, kaj li donis eĉ sian fizinon,
δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης·	kaj li donis al li duonon de la honoro de la rejĝeco tuta;
καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων	kaj por li la likianoj sanktejon faris elstaran inter la aliaj,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195	belan de plantejo kaj agro, por ke li loĝu. 195
ἣ δ᾽ ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ	Kaj ŝi naskis tri fizojn al sperta Belerofono,
Ἴσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.	kaj Izandron kaj Hipoloĥon kaj Laodameon.
Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς,	Al Laodameo ja apude ekkuŝis la konsilanto Zeŭso,
ἣ δ᾽ ἔτεκ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.	kaj ŝi naskis diegalan Sarpedonon bronze blenditan.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200	Sed kiam do ankaŭ tiu estis malamata de ĉiuj dioj, 200
ἤτοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο	vere li tra la ebeno de Aleio sola li vagis
ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·	sian animon formanĝante, la padon de la homoj evitante;
Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἆτος πολέμοιο	sed Areso nesatigebla je milito lian fiziĉon Izandron,
μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·	batalantan kontraŭ la solimoj glorozaj, mortigis;
τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205	sed tiun [inon] ekkolerinte orbrida Artemiso mortigis. 205
Ἱππόλοχος δέ μ᾽ ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·	Sed Hipoloĥo min generis, kaj de tiu, mi diras, mi estiĝis;
πέμπε δέ μ᾽ ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ᾽ ἐπέτελλεν	kaj li sendis min en Trojon, kaj al mi tre multe komisiis
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,	ĉiam distingiĝi kaj [pli] eminenta ol la aliaj esti,
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ᾽ ἄριστοι	kaj ne la genton de la parentiĉoj hontigi, kiuj multe plej bonaj
ἔν τ᾽ Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210	estiĝis kaj en Efiro kaj en Likio larĝa. 210
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.»	Vere de tiu deveno kaj sango mi min gloras esti.»
Ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Tiel li diris, sed ekĝojis rilate batalkriadon bona Diomedo;
ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,	la ĵetlancon li ja sobplantis sur la tero multnutra,
αὐτὰρ ὃ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·	sed li per afablaĵoj alparolis la paŝtiston de la homamasoj:
«ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215	«Vere ja nun gasto parentiĉa malnova vi estas; 215
Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην	ĉar Ojneo brila iam senriproĉan Belerofonon

ξείνισ’ ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἤματ’ ἐρύξας·	gastigis en la ĉambraro dudek tagojn reteninte;
οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·	kaj ili ankaŭ unu al la alia donis gastdonacojn belajn;
Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,	Ojneo ja donis zonon per purpuro brilan,
Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον 220	sed Belerofono oran pokalon duansan 220
καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ’ ἐμοῖσι.	kaj ĝin mi postlasis [for]irante en mia loĝejo.
Τυδέα δ’ οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ’ ἔτι τυτθὸν ἐόντα	Sed Tideon mi ne memoras, ĉar min plu junega estantan
κάλλιφ’, ὅτ’ ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.	li postlasis, kiam en Tebo pereis la homamaso de la aĥajanoj.
τὼ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ	Tiel nun al vi ja mi gastiganto kara meze en Argo
εἰμί, σὺ δ’ ἐν Λυκίῃ ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι. 225	estas, sed vi en Likio, kiam eble ties landon mi atingos. 225
ἔγχεα δ’ ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι’ ὁμίλου·	Sed la ĵetlancojn unu de la alia ni evitu ankaŭ tra la amaso;
πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοί τ’ ἐπίκουροι,	ĉar multaj ja al mi [estas] la trojanoj kaj la famegaj aliancanoj
κτείνειν ὅν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,	por mortigi, kiun eble dio ja donos kaj per la piedoj mi atingas,
πολλοὶ δ’ αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν ὅν κε δύνηαι.	kaj multaj viavice al vi la aĥajanoj [estas] por detrui, kiun vi kapablas.
τεύχεα δ’ ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230	Kaj la armilojn unu al la alia ni interŝanĝu, por ke ankaŭ ĉi tiuj 230
γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ’ εἶναι.»	ekkonu, ke gastoj parentiĉaj ni nin gloras esti.»
Ὣς ἄρα φωνήσαντε καθ’ ἵππων ἁΐξαντε	Tiel sekve parolinte, de la ĉaroj saltinte
χεῖράς τ’ ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο·	ankaŭ la manojn unu de la alia ili du ekprenis kaj ĵuris;
ἔνθ’ αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,	tiam denove al Glaŭko kronido Zeŭso la menson forprenis,
ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε’ ἄμειβε 235	kiu kun tideido Diomedo la armilojn ŝanĝis, 235
χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι’ ἐννεαβοίων.	orajn kontraŭ bronzaj, centbovajn kontraŭ naŭbovaj.
Ἕκτωρ δ’ ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,	Sed kiam Hektoro kaj la Okcidentan Pordegon kaj la kverkon atingis,
ἀμφ’ ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον ἠδὲ θύγατρες	ĉirkaŭ lin sekve la kunuloj de la trojanoj kuris kaj la fizinoj
εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἕτας τε	demandante kaj pri la infanoj kaj sahodiĉoj kaj samgentanoj
καὶ πόσιας· ὃ δ’ ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει 240	kaj eŝiĉoj; kaj li tiam al la dioj preĝi admonis 240
πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε’ ἐφῆπτο.	ĉiujn laŭvice; sed al multaj mizeroj estis garnitaj.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ’ ἵκανε	Sed kiam do la domon belegan de Priamo atingis,
ξεστῇς αἰθούσῃσι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ	per poluritaj vestibloj faritan – sed en ĝi
πεντήκοντ’ ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο	kvindek dormejoj enestis de polurita ŝtono

πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ παῖδες 245 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισι, κουράων δ’ ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς δώδεκ’ ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο, πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ γαμβροὶ κοιμῶντο Πριάμοιο παρ’ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν· 250 ἔνθά οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην· ἔν τ’ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζε·	proksime unu al la alia konstruitaj, kaj ene la infanoj 245 de Priamo dormas ĉe la svatitaj kunuloj, kaj de la junulinoj aliflanke kontraŭe ene de korto dek du ĉetegmentaj dormejoj estis de polurita ŝtono proksime unu al la alia konstruitaj, kaj ene la bouloj de Priamo dormas apud la honorozaj kunuloj; 250 tie al li kontraŭvenis la malavara parentino enkondukinte Laodikon, la plej bonan el la fizinoj rilate aspekton; kaj sekve al li ŝi eniĝis en la mano kaj vorton diris kaj alparolis lin nome:
«τέκνον τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας; ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν 255 μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ’ ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν ἐλθόντ’ ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν. ἀλλὰ μέν’ ὄφρά κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω, ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεαι αἴ κε πίῃσθα. 260 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει, ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι.	«Fizo, kial do lasinte la militon spiteman vi estas veninta? Ĉu tre do suferigas la finomaj fiziĉoj de la aĥajanoj 255 batalante ĉirkaŭ la urbo? Sed vin ĉi tie la animo elsendis iri el la akropolo al Zeŭso la manojn levi. Sed atendu, ĝis al vi mieldolĉan vinon portu, por ke vi trinkoferu al parentiĉo Zeŭso kaj la aliaj senmortuloj unue, sed tiam ankaŭ mem vi profitos, se vi trinkos. 260 Kaj al adoltiĉo laborinta la fervoron multe vino grandigas, kiel vi estas laborinta defendante viajn samtribanojn.»
Τὴν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·	Kaj al tiu respondis granda kaskoskua Hektoro:
«μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μῆτερ, μή μ’ ἀπογυιώσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265 χερσὶ δ’ ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον ἄζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι. ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης ἔρχεο σὺν θυέεσσιν ἀολλίσσασα γεραιάς· 270 πέπλον δ’, ὅς τίς τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος	«Al mi ne levu vinon ĝojigan, ho mastrino parentino, por ke min vi ne malfortigu, potencon kaj la kuraĝon mi forgesos; 265 sed per manoj nelavitaj al Zeŭso trinkoferi brilantan vinon mi hezitas; kaj neniel eblas, ke al la nigranuba kronido iu makulita per sango kaj malpuraĵo preĝu. Sed vi ja al la templo de Ateno predon alportanta iru kun bruloferoj kunveniginte la maljunulinojn; 270 kaj vestaĵon, kiu ajn al vi plej plaĉa kaj plej granda

ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,	estas en la ĉambraro kaj al vi mem multe plej amata,
τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,	tiun metu sur la genuojn de Ateno belhara,
καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ	kaj al ŝi promesi [-u] dek du bovojn en la templo,
ἥνις νηκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ 275	unujarajn nemalsovaĝigitajn, oferi [-u], ĉu ŝi eble kompatos 275
ἄστύ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,	kaj la urbon kaj la kunulojn de la trojanoj kaj la neplenaĝajn fizojn,
αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,	por ke la fiziĉon de Tideo ŝi fortenu de Ilio sankta,
ἄγριον αἰχμητὴν κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.	la sovaĝan lanculon, la fortan kaŭzanton de fuĝo.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης	Sed vi ja al la templo de Ateno predon alportanta
ἔρχευ, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι ὄφρα καλέσσω 280	iru, sed mi al Pariso venos, por ke mi admonu, 280
αἴ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ αὖθι	ĉu li volos la dirinton aŭskulti; se nur al li tie
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα	la tero malfermiĝu; ĉar kiel grandan malfeliĉon lin la olimpano nutris
Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.	kaj al la trojanoj kaj al Priamo grandanima kaj al ties infanoj.
εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω	Se tiun ja mi vidus sobvenanta al Hadeso,
φαίην κε φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.» 285	mi ŝajnus rilate la menson la teruran mizeron komplete esti forgesinta.» 285
Ὣς ἔφαθ', ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι	Tiel li parolis, sed ŝi veninte al la domo al la servistinoj
κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.	ordonis; kaj ili sekve kunvenigis tra la urbo la maljunulinojn.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,	Kaj ŝi mem en la dormejon bonodora sobpaŝis,
ἔνθ' ἔσάν οἱ πέπλοι παμποίκιλα ἔργα γυναικῶν	kie estis la vestaĵoj, plenbuntaj produktoj de adoltinoj
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 290	cidonaj, kiujn Aleksandro disimila mem 290
ἤγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,	kondukis de Cidono survelante la larĝan maron,
τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν·	sur tiu vojo, sur kiu Helenon bonparentan ja li alkondukis;
τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,	de tiuj unu levinte Hekubo portis kiel donacon al Ateno,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,	kiu plej bela estis per buntaĵoj kaj plej granda,
ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. 295	kaj kiel stelo ĝi disbrilis; sed ĝi kuŝis plej malsupra de la aliaj. 295
βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.	Kaj ŝi ekpaŝis por iri, kaj multaj maljunulinoj kunrapidis.
Αἳ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,	Kaj kiam ili atingis la templon de Ateno en la akropolo,
τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος	al tiuj la pordon malfermis Teano belvanga,
Κισσηΐς ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·	la kiseido, kunulo de Antenoro ĉevalmastra;

τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν. 300 αἳ δ᾽ ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον· ἣ δ᾽ ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο, εὐχομένη δ᾽ ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·	ĉar tiun la trojanoj faris pastrinon de Ateno. 300 Kaj kun vekriado ili ĉiuj al Ateno la manojn levis; kaj ŝi sekve la vestaĵon preninte, Teano belvanga, metis sur la genuojn de Ateno belhara, kaj preĝante preĝis al la junulino de Zeŭso granda:
«πότνι᾽ Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι δῖα θεάων, 305 ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων, ὄφρά τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ ἥνις νηκέστας ἱερεύσομεν, αἴ κ᾽ ἐλεήσῃς ἄστύ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.» 310	«Mastrino Ateno, urbogarda, brila el la diinoj, 305 rompu do la ĵetlancon de Diomedo, kaj ankaŭ lin mem sur la vizaĝon lasu fali antaŭ la Okcidenta Pordego, tiel ke al vi tuj nun dek du bovojn en la templo unujarajn nemalsovaĝigitajn, oferi, ĉu vi eble kompatos kaj la urbon kaj la kunulojn de la trojanoj kaj la neplenaĝajn fizojn.» 310
Ὣς ἔφατ᾽ εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη. ὣς αἳ μέν ῥ᾽ εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο, Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ᾽ Ἀλεξάνδροιο βεβήκει καλά, τά ῥ᾽ αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἳ τότ᾽ἄριστοι ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315 οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτορος ἐν πόλει ἄκρῃ. ἔνθ᾽ Ἕκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ᾽ ἄρα χειρὶ ἔγχος ἔχ᾽ ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320 τὸν δ᾽ εὗρ᾽ ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε᾽ ἔποντα ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ᾽ ἀφόωντα· Ἀργείη δ᾽ Ἑλένη μετ᾽ ἄρα δμῳῇσι γυναιξὶν ἧστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε. τὸν δ᾽ Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι· 325	Tiel ŝi parolis preĝante, sed kapneis Palaso Ateno. Tiel ili sekve preĝis al la junulino de Zeŭso granda, sed Hektoro al la loĝejo bela de Aleksandro paŝis, tiun li mem konstruis kun adoltiĉoj, kiuj tiam plej bonaj estis en Trojo fekunda metiistoj-adoltiĉoj, 315 kaj al li ili faris dormejon kaj loĝejon kaj korton proksime kaj de Priamo kaj de Hektoro en la akropolo. Tiam Hektoro, al Zeŭso kara, envenis, kaj sekve en la mano ĵetlancon dekunuulnan li havis; kaj antaŭe brilis la pinto bronza de la lanco, kaj ĉirkaŭis [ĝin] ora ringo. 320 Kaj tiun li trovis en la dormejo belegajn armilojn prizorganta, ŝildon kaj kirason, kaj kurban arkon kaj sagojn palpanta; kaj argana Heleno sekve inter la sklavinoj- adoltinoj sidis kaj al la servistinoj grandiozajn taskojn ordonis. Sed tiun Hektoro skoldis ekvidinte per hontigaj vortoj: 325
«δαιμόνι᾽ οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ᾽ ἔνθεο θυμῷ,	«Ho strangulo, nebele ĉi tiun galon vi enmetis en la animon,

λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος μαρνάμενοι· σέο δ’ εἵνεκ’ ἀϋτή τε πτόλεμός τε ἄστυ τόδ’ ἀμφιδέδηε· σὺ δ’ ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ, ὅν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330 ἀλλ’ ἄνα μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.»	la homamasoj ja pereas ĉirkaŭ la urbo kaj la kruta muro batalante; sed pro vi kaj batalkrioj kaj militoj ĉi tiun urbon ĉirkaŭbrulas; sed vi eble batalus ankaŭ kontraŭ alia, kiun ajn iel malfervoriĝanta vi vidos rilate la teruran militon. 330 Sed ek, por ke rapide la urbo de la fajro detrua ne varmegiĝu.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·	Tiun siavice alparolis Aleksandro disimila:
«Ἕκτορ ἐπεί με κατ’ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ’ ὑπὲρ αἶσαν, τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον· οὔ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335 ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ’ ἄχεϊ προτραπέσθαι. νῦν δέ με παρειποῦσ’ ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν ὅρμησ’ ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ’ ἐπαμείβεται ἄνδρας. ἀλλ’ ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω· 340 ἢ ἴθ’, ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ’ ὀΐω.»	«Hektoro, ĉar min laŭ deco vi skoldis kaj ne preter deco, tial al vi mi diros: Kaj vi atentu kaj min aŭskultu; ne vere mi tiom pro galo de la trojanoj nek pro malaprobo 335 sidis en la dormejo, sed mi deziris al la aflikto min fordoni. Sed nun min persvadinte la kunulo per mildaj vortoj instigis en la militon; sed ŝajnas ankaŭ al mi mem tiel pli bone esti; sed la venko alterne venas al la adoltiĉoj. Sed ek, nun plurestu, la aresajn armilojn mi surmetas; 340 vere iru, sed mi postvenos; kaj vin atingi mi opinias.»
Ὣς φάτο, τὸν δ’ οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ· τὸν δ’ Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι·	Tiel li diris, sed tiun neniel alparolis kaskoskua Hektoro; kaj lin Heleno alparolis per vortoj afablaj:
«δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσσης, ὥς μ’ ὄφελ’ ἤματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345 οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, ἔνθά με κῦμ’ ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι. αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ’ ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο, ἀνδρὸς ἔπειτ’ ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις, 350 ὃς ᾔδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ’ ἀνθρώπων. τούτῳ δ’ οὔτ’ ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ’ ἄρ’ ὀπίσσω	«Bosahodiĉo de mi hundo, kaŭzanto de malbono, sinistra, se nur min en tiu tago, kiam min unue naskis la parentino, 345 venus forportante malbona ŝtormo de vento en monton aŭ en ondon de la multmuĝa maro, kie min la ondo forŝirus, antaŭ ol tiuj faroj estiĝis. Sed ĉar ja tiel la dioj tiujn malbonaĵojn destinis, tiam la kunulo de adoltiĉo pli bona esti mi devus, 350 kiu sciis kaj malaprobon kaj insultojn multajn de la adoltiĉoj. Sed al tiu nek nun la menso [estas] persista nek pli poste

ἔσσονται· τὼ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω. ἀλλ᾽ ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἕζεο τῷδ᾽ ἐπὶ δίφρῳ δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355 εἵνεκ᾽ ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ᾽ ἄτης, οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω ἀνθρώποισι πελώμεθ᾽ ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.»	estos; tial ankaŭ mi opinias, ke li havos la rezulton. Sed ek, nun envenu kaj sidu sur tiu tabureto bosahodiĉo, ĉar al vi plej multe la peno la menson estas okupinta 355 pro mi hundo kaj la por la profanado de Aleksandro, sur kiujn Zeŭso metis malbonan destinon, kiel ankaŭ poste al la homoj estontaj ni estos prikantindaj.»
Τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ	Kaj al tiu respondis tiam granda kaskoskua Hektoro:
«μή με κάθιζ᾽ Ἑλένη φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις· 360 ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ᾽ ἐπαμύνω Τρώεσσ᾽, οἳ μέγ᾽ ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν. ἀλλὰ σύ γ᾽ ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός, ὥς κεν ἔμ᾽ ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα. καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκόνδε ἐλεύσομαι ὄφρα ἴδωμαι 365 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν. οὐ γὰρ οἶδ᾽ εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις, ἦ ἤδη μ᾽ ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.»	«Ne sidigu min, Heleno, amanta ja; vi ankaŭ ne persvados min; 360 ĉar min jam la animo pelas, ke mi asistu al la trojanoj, kiuj multe deziron je mi forestanto havas. Sed vi ja ekstarigu tiun, sed li rapidu ankaŭ mem, tiel ke min ene de la urbo estantan li kuratingu. Ĉar ankaŭ mi hejmen iros, por ke mi vidu 365 la domanojn kaj la kunulon karan kaj la neplenaĝan fiziĉon. Ĉar mi ne scias, ĉu plu ilin hejmenvene mi atingos denove, ĉu jam min la dioj igos venkiĝi per la manoj de la aĥajanoj.»
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ· αἶψα δ᾽ ἔπειθ᾽ ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας, 370 οὐδ᾽ εὗρ᾽ Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν, ἀλλ᾽ ἥ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐϋπέπλῳ πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε. Ἕκτωρ δ᾽ ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν ἔστη ἐπ᾽ οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν· 375	Tiam tiel parolinte forpaŝis kaskoskua Hektoro; kaj senprokraste tiam li atingis la domojn bone loĝatajn, 370 sed li ne trovis Andromaĥon blankbrakan en la ĉambraro, sed ŝi ja kun la infano kaj servistino belvesta sur turo estis ekstarinta kaj lamentante kaj plorante. Sed kiel Hektoro ne ene la senriproĉan kunulon renkontis, li ekstaris sur la sojlon irinte, kaj inter la sklavinoj li diris: 375
«εἰ δ᾽ ἄγε μοι δμῳαὶ νημερτέα μυθήσασθε· πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο; ἠέ πῃ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐϋπέπλων	«Ek ek, al mi, sklavinoj, vere parolu: Kien paŝis Andromaĥo blankbraka el la ĉambraro? Ĉu ien en la domon de sahodineŝinoj aŭ de sahodiĉeŝinoj belvestaj

ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι Τρῳαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;» 380	aŭ en la domon de Ateno ŝi eliras, kie ja aliaj trojaninoj bonbuklaj la timindan dion favorigas?» 380
Τὸν δ’ αὖτ’ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·	Sed tiun siavice rapida mastrumistino per vorto alparolis:
«Ἕκτορ ἐπεὶ μάλ’ ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι, οὔτέ πῃ ἐς γαλόων οὔτ’ εἰνατέρων ἐϋπέπλων οὔτ’ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι Τρῳαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται, 385 ἀλλ’ ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ’ ἄκουσε τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν. ἣ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει μαινομένῃ ἐϊκυῖα· φέρει δ’ ἅμα παῖδα τιθήνη.»	«Hektoro, ĉar tre vi ordonas vere paroli, nek ien en la domon de sahodineŝinoj aŭ de sahodiĉeŝinoj belvestaj nek en la domon de Ateno ŝi eliras, kie ja aliaj trojaninoj bonbuklaj la timindan dion favorigas, 385 sed ŝi paŝis sur la turon grandan de Ilio, ĉar ŝi aŭdis, ke premiĝas la trojanoj, sed granda la supereco de la aĥajanoj estas. Ŝi do al la muro rapidante atingas, al furiozanto similante; kaj kunportas la infanon nutristino.»
Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ’ ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ 390 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ’ ἀγυιάς. εὖτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ Σκαιάς, τῇ ἄρ’ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε, ἔνθ’ ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος, 395 Ἠετίων ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ Θήβῃ Ὑποπλακίῃ Κιλίκεσσ’ ἄνδρεσσιν ἀνάσσων· τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ’ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ. ἥ οἱ ἔπειτ’ ἤντησ’, ἅμα δ’ ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ παῖδ’ ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ’ ἀταλάφρονα νήπιον αὔτως 400 Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ, τόν ῥ’ Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀστυάνακτ’· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ. ἤτοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ· Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405	Diris do la adoltino-mastrumistino, sed li forrapidis de la domo, Hektoro, 390 sur tiu sama vojo denove laŭ la bone loĝataj stratoj. Kiam la Pordegon Okcidentan li atingis, la grandan urbon trairante, kie sekve li estis traironta en la ebenon, tie la kunulo multe dotita kontraŭvenis kurante, Andromaĥo, la fizino de grandanima Eetiono, 395 – Eetiono, kiu loĝis sub Plako arbaroza en Tebo Subplaka la ciliciajn adoltiĉojn mastrante; ties fizino do ja estas ligita al Hektoro bronze blendita. Ŝi al li tiam kontraŭvenis, kaj kune kun ŝi servistino iris, sur la sino tenante la infanon senkulpan, neplenaĝan same, 400 la hektoridon amatan, similan al stelo bela, kaj tiun Hektoro nomadis Skamandrio, sed la aliaj Astianakso; ĉar sola ŝirmis Ilion Hektoro. Vere li ja ekridetis ekrigardinte al la infano silente; kaj Andromaĥo proksime al li ekstaris larmon verŝante, 405

ἕν τ’ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζε·	kaj sekve al li en la mano ŝi eniĝis kaj vorton diris kaj alparolis lin nome:
«δαιμόνιε φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ’ ἐλεαίρεις	«Ho strangulo, detruos vin tiu via fervoro, kaj vi ne kompatas
παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ’ ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη	kaj la infanon neplenaĝan kaj min nefeliĉulon, kiu rapide viduino
σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ	de vi mi estos; ĉar rapide vin mortigos la aĥajanoj
πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 410	ĉiuj alsturminte; sed al mi eble pli oportune estus, 410
σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ’ ἄλλη	je vi senigite, en la teron sinki; ĉar ne plu estos
ἔσται θαλπωρὴ ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς	alia konsolo, ĉar vi ja la sorton plenumos,
ἀλλ’ ἄχε’· οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.	sed doloroj; kaj al mi ne estas parentiĉo kaj mastrino parentino.
ἤτοι γὰρ πατέρ’ ἁμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,	Ĉar vere mian parentiĉon mortigis brila Aĥilo,
ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάουσαν, 415	kaj li plene detruis la urbon bone loĝatan de la cilicianoj, 415
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ’ ἔκτανεν Ἠετίωνα,	Tebon altpordegan; sed li mortigis Eetionon,
οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,	sed lin ne senkirasigis, ĉar li timis tion ja en la animo,
ἀλλ’ ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν	sed sekve lin forbrulis kun la kiraso artoza
ἠδ’ ἐπὶ σῆμ’ ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν	kaj tombon surŝutis; sed ĉirkaŭe ulmojn plantis
νύμφαι ὀρεστιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420	nimfoj montare loĝantaj, junulinoj de Zeŭso egidporta. 420
οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν	Sed al mi sep sahodiĉoj estis en la ĉambraro
οἳ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι Ἄϊδος εἴσω·	ili ja ĉiuj iris en unu tago al Hadeso;
πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,	ĉar ĉiujn mortigis bonpieda brila Aĥilo,
βουσὶν ἐπ’ εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσι.	ĉe bovoj pezpiedaj kaj blankaj ŝafoj.
μητέρα δ’, ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ, 425	Kaj la parentinon, kiu rejĝis sub Plako arbaroza, 425
τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ’ ἤγαγ’ ἅμ’ ἄλλοισι κτεάτεσσιν,	kiam tiun sekve ĉi tien li kondukis kune kun aliaj posedaĵoj,
ἂψ ὅ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι’ ἄποινα,	denove li ja tiun ellasis preninte senliman elaĉeton,
πατρὸς δ’ ἐν μεγάροισι βάλ’ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.	sed en la ĉambraro de la parentiĉo trafis Artemiso sagoŝuta.
Ἕκτορ ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ	Ho Hektoro, sed vi al mi estas estas parentiĉo kaj mastrino parentino
ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430	kaj sahodiĉo, kaj vi al mi [estas] juna eŝiĉo; 430
ἀλλ’ ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν’ ἐπὶ πύργῳ,	sed ek, nun kompatu kaj ĉi tie restu sur la turo,
μὴ παῖδ’ ὀρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναῖκα·	por ke la infanon orfa vi ne igu kaj viduino la adoltinon;
λαὸν δὲ στῆσον παρ’ ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα	sed la homamason starigu apud la figarbo, kie plej multe

ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.	alirebla estas la urbo kaj sturmebla estiĝis la muro.
τρὶς γὰρ τῇ γ’ ἐλθόντες ἐπειρήσανθ’ οἱ ἄριστοι 435	Ĉar trifoje ja veninte provis la plejbonuloj 435
ἀμφ’ Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα	ĉirkaŭ la du Ajaksoj kaj famega Idomeneo
ἠδ’ ἀμφ’ Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·	kaj ĉirkaŭ la atreidojn kaj la fortan fiziĉon de Tideo;
ἤ πού τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων ἐῢ εἰδώς,	ĉu ie al ili proklamis iu la profetaĵojn bone scianta,
ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.»	ĉu nun la animo ankaŭ de ili mem urĝas kaj admonas.»
Τὴν δ’ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ· 440	Tiun siavice alparolis granda kaskoskua Hektoro: 440
«ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι· ἀλλὰ μάλ’ αἰνῶς	«Vere ankaŭ al mi ĉi ĉio estas zorgo, ho adoltino; sed tre terure
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,	mi timas la trojanojn kaj trojaninojn vestotrenajn,
αἴ κε κακὸς ὣς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·	se kiel maltaŭgulo evitas for de la milito;
οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς	kaj ne min la animo admonis, ĉar mi lernis esti nobla
αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445	ĉiam kaj inter la unuaj trojanoj batali, 445
ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ’ ἐμὸν αὐτοῦ.	provante savi la grandan famon kaj de la parentiĉo kaj de mi mem.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·	Ĉar bone mi tion scias en la menso kaj en la animo:
ἔσσεται ἦμαρ ὅτ’ ἄν ποτ’ ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ	Estos la tago, en kiu pereos sankta Ilio
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.	kaj Priamo kaj la homamaso de la lancosperta Priamo.
ἀλλ’ οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450	Sed min tiom ne zorgigas la doloro de la trojanoj poste, 450
οὔτ’ αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος	nek de Hekubo mem nek de mastro Priamo
οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ	nek de la sahodiĉoj, kiuj kaj multaj kaj noblaj
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ’ ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,	en la polvo falus sub adoltiĉoj malbonintencaj,
ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων	kiom de vi, kiam iu de la aĥajanoj bronze blenditaj
δακρυόεσσαν ἄγηται ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας· 455	larmozan kondukus la liberecan tagon rabinte; 455
καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,	kaj en Argo estante anstataŭ alia ŝtofon vi teksus,
καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης	kaj akvon vi portadus de Meseiso aŭ Hiperio
πόλλ’ ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ’ ἐπικείσετ’ ἀνάγκη·	multe kontraŭvole, sed surkuŝos forta devigo;
καί ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·	kaj iam iu dirus vidinte la sobverŝanton de larmo:
“‘Εκτορος ἦδε γυνὴ ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460	‹De Hektoro [estas] ĉi tiu adoltino, kiu distingiĝadis batali 460

Τρώων ἱπποδάμων ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.”	de la trojanoj ĉevalmastraj, kiam Ilion oni ĉirkaŭbatalis.›
ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ’ αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος	Tiel iam iu diras; sed al vi denove estos nova doloro
χήτεϊ τοιοῦδ’ ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.	pro la malhavo de tia adoltiĉo por malhelpi la sklavecan tagon.
ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι	Sed min mortinton la ŝutita tero malsupre kaŝus,
πρίν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ’ ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.» 465	antaŭ ja iel kaj vian kriadon kaj vian forkaptadon mi ekscius.» 465
Ὣς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ·	Tiel parolinte al sia infano etendis sin majesta Hektoro:
ἂψ δ’ ὃ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης	Sed for la infano kontraŭ la sino de la bonzona nutristino
ἐκλίνθη ἰάχων πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς	sin klinias kriante, rilate la aspekton de la parentiĉo kara timigite,
ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,	ektiminte kaj la bronzon kaj la hartufon ĉevalharan,
δεινὸν ἀπ’ ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470	[ĝin] terure de la alto de la kasko flirtanta perceptinte. 470
ἐκ δ’ ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ·	Sed ekridis kaj la parentiĉo kara kaj mastrino parentino;
αὐτίκ’ ἀπὸ κρατὸς κόρυθ’ εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,	tuj de la kapo la kaskon prenis majesta Hektoro,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·	kaj ĝin, la lumegantan, ja sobmetis sur la teron;
αὐτὰρ ὅ γ’ ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσὶν	tiam, kiam ja sian karan fiziĉon li kisis kaj svingis per la manoj,
εἶπε δ’ ἐπευξάμενος Διί τ’ ἄλλοισίν τε θεοῖσι· 475	li diris ekpreĝinte kaj al Zeŭso kaj al la aliaj dioj: 475
«Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι	«Ho Zeŭso kaj la aliaj dioj, donu do, ke estiĝos ankaŭ ĉi tiu
παῖδ’ ἐμὸν ὡς καὶ ἐγώ περ ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,	mia infano, kiel ankaŭ mi ja, elstara inter la trojanoj,
ὧδε βίην τ’ ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν·	tiel rilate forton bona, kaj Ilion per potenco li mastru.
καί ποτέ τις εἴποι πατρός γ’ ὅδε πολλὸν ἀμείνων	Kaj iam iu dirus, ke ĉi tiu ja multe pli bona ol la parentiĉo
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ’ ἔναρα βροτόεντα 480	el la milito revenas; kaj li portu la kaptaĵon sangozan 480
κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.»	mortiginte malamikan adoltiĉon, kaj ĝoju rilate la menson la parentino.»
Ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε	Tiel parolinte en la manojn de la kunulo kara li metis
παῖδ’ ἑόν· ἣ δ’ ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ	sian infanon; kaj ŝi sekve lin en la bonodora sino akceptis
δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ’ ἐλέησε νοήσας,	larmoze ekridinte; kaj la eŝiĉo kompatis perceptinte,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζε· 485	kaj per la mano ŝin karesis kaj vorton diris kaj alparolis ŝin nome: 485
«δαιμονίη μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·	«Ho strangulo neniel pri mi tre funebru en la koro;

οὐ γάρ τίς μ’ ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄϊδι προϊάψει·	ĉar neniu adoltiĉo min preter deco antaŭ Hadeso ĵetos;
μοῖραν δ’ οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,	sed la sorton mi nomas fuĝebla esti al neniu de la adoltiĉoj,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.	nek al maltaŭga nek ja al taŭga, post kiam unue li naskiĝis.
ἀλλ’ εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ’ αὐτῆς ἔργα κόμιζε 490	Sed en la domon irinte tiujn viajn proprajn taskojn prizorgu 490
ἱστόν τ’ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε	kaj la teksilon kaj la ŝpinitan lanon, kaj al la servistinoj ordonu
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ’ ἄνδρεσσι μελήσει	la taskon prizorgi; sed la milito al ĉiuj adoltiĉoj estos
πᾶσι, μάλιστα δ’ ἐμοί, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.»	zorgo, kaj plej multe al mi, kiuj en Ilio estas naskitaj.»
Ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ’ εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ	Tiam tiel parolinte prenis majesta Hektoro la kaskon
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἶκόνδε βεβήκει 495	ĉevalvostan; sed la kunulo kara hejmen paŝis 495
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.	sin turnadante, freŝan larmon sobverŝante.
αἶψα δ’ ἔπειθ’ ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας	Kaj senprokraste tiam ŝi atingis la domojn bone loĝatajn
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ’ ἔνδοθι πολλὰς	de Hektoro, mortiganto de adoltiĉoj, kaj renkontis tie ene la multajn
ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.	servistinojn, kaj inter ĉi ĉiuj lamenton ŝi kaŭzis.
αἳ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ· 500	Ili lamentis plu vivan Hektoron en sia domo; 500
οὐ γάρ μιν ἔτ’ ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο	ĉar ili ne plu opiniis, ke li hejmenvene el la milito
ἵξεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.	atingos eskapinte la fervoron kaj la manojn de la aĥajanoj.
Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,	Ankaŭ Pariso ne hezitis en la altaj domoj,
ἀλλ’ ὅ γ’, ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,	sed li ja, kiam li surmetis la famajn armilojn bele ornamitan per bronzo,
σεύατ’ ἔπειτ’ ἀνὰ ἄστυ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. 505	ekrapidis tiam supren al la urbo, la piedojn lertajn fidante. 505
ὡς δ’ ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ	Kaj kiel kiam iu stala ĉevalo hordenutrita ĉe la kripo
δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων	la ligilon forŝirinte kuras tra la ebeno trotante
εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο	kutimante laviĝi de bele fluanta rivero,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται	triumfante; kaj alte la kapon ĝi tenas, kaj ĉirkaŭ la ŝultroj
ὤμοις ἀΐσσονται· ὅ δ’ ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς 510	la kolharoj forte moviĝas; kaj ĝi, la grandiozon fidante – 510
ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ’ ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·	facile ĝin la genuoj portas kaj inter sidejoj kaj paŝtejo de la ĉevaloj –
ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης	tiel la fiziĉo de Priamo Pariso de la citadelo alta
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ’ ἠλέκτωρ ἐβεβήκει	en armiloj lumegante kaj kiel la brilanta suno sobpaŝis
καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ’ ἔπειτα	ridante, kaj [lin] rapidaj piedoj portis; kaj senprokraste tiam

Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν εὖτ' ἄρ' ἔμελλε 515 στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ῇ ὀάριζε γυναικί. τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·	Hektoron brilan li renkontis, la sahodiĉon, kiam sekve li estis 515 turniĝonta el la loko, kie li intime rilatis kun sia adoltino. Tiun unue alparolis Aleksandro disimila:
«ἠθεῖ' ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον ὡς ἐκέλευες;»	«Kara, certe tre do vin ankaŭ rapidantan mi retenas hezitante, kaj mi ne venis ĝustatempe, kiel vi admonis?»
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ· 520	Tiun nun alterne alparolis kaskoskua Hektoro: 520
«δαιμόνι' οὐκ ἄν τίς τοι ἀνὴρ ὃς ἐναίσιμος εἴη ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι· ἀλλὰ ἑκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο. 525 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.»	«Ho strangulo, al vi neniu adoltiĉo , kiu deca estus, la faron de la batalo malestimus, ĉar forta vi estas; sed intence vi kaj hezitas kaj ne volas; kaj rilate tion mia koro doloras en la animo, kiam pri vi hontaĵojn mi aŭdas fare de la trojanoj, kiuj havas multan penon pro vi. 525 Sed ni iru; kaj tion poste rebonigos, se iel Zeŭso donos al la surĉielaj dioj eternaj krateron liberecan starigi en la ĉambraro, el Trojo pelinte la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn.»

VII – H

Ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ,	Tiel parolinte el la pordegoj hastis majesta Hektoro,
τῷ δ’ ἅμ’ Ἀλέξανδρος κί’ ἀδελφεός· ἐν δ’ ἄρα θυμῷ	kaj kun tiu Aleksandro, la adoltiĉo, iris; kaj sekve en la animo
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.	ambaŭ deziris militi kaj batali.
ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν	Kaj kiel dio al maristoj dezirantaj donas
οὖρον, ἐπεί κε κάμωσιν ἐϋξέστῃς ἐλάτῃσι 5	facilan venton, kiam ili laciĝas per bone poluritaj piceremiloj 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ’ ὑπὸ γυῖα λέλυνται,	la maron surveturante, kaj sub la laciĝo la membroj malstreĉiĝis,
ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.	tiel sekve tiuj du al la trojanoj dezirantaj aperis.
Ἔνθ’ ἑλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος	Tiam ili du kaptis – li la fiziĉon de mastro Areitoo,
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης	en Arno loĝantan, Menestion, kiun generis
γείνατ’ Ἀρηΐθοος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10	klabisto Areitoo kaj Filomeduzo bovokula; 10
Ἕκτωρ δ’ Ἠϊονῆα βάλ’ ἔγχεϊ ὀξυόεντι	sed Hektoro Eioneon trafis per ĵetlanco akroza
αὐχέν’ ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα.	ĉe la nuko sub kaskorando bonbronza, kaj malstreĉiĝis la membroj.
Γλαῦκος δ’ Ἱπολόχοιο πάϊς Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,	Kaj Glaŭko, la infano de Hipoloĥo, la gvidanto de la likianoj de la adoltiĉoj,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην	Ifinoon trafis per la lanco en intensa batalo,
Δεξιάδην ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων, 15	la deksiidon, kiu estis sursaltante la ĉaron rapidan, 15
ὦμον· ὃ δ’ ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.	ĉe la ŝultro; kaj tiu el la ĉaro teren falis, kaj malstreĉiĝis la membroj.
Τοὺς δ’ ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη	Sed kiam tiujn nun rimarkis la dio bluokula Ateno,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,	la arganojn pereantajn en intensa batalo,
βῆ ῥα κατ’ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα	ŝi depaŝis de la pintoj de Olimpo ekrapidinte
Ἴλιον εἰς ἱερήν· τῇ δ’ ἀντίος ὄρνυτ’ Ἀπόλλων 20	en Ilion sanktan; sed kontraŭ ŝi leviĝis Apolono 20
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·	de la citadelo descendinte, kaj por la trojanoj li deziris venkon;
ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.	kaj tiuj du ja unu kontraŭ la alia ekstaris ĉe la kverko.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·	Tiun unue alparolis la mastro Apolono, fiziĉo de Zeŭso:
«τίπτε σὺ δ’ αὖ μεμαυῖα Διὸς θύγατερ μεγάλοιο	«Kaj kial vi do denove dezirante, fizino de Zeŭso granda,
ἦλθες ἀπ’ Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25	venis de Olimpo, kaj vin granda animo instigis? 25
ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην	Ĉu por ke do al la danaidoj decidan venkon de la batalo

δῷς; ἐπεὶ οὔ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.	vi donu? Ĉar nenial la trojanojn pereantajn vi kompatas.
ἀλλ᾽ εἴ μοί τι πίθοιο τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·	Sed se al mi en io vi obeus – multe pli oportune estus;
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα	nun ni haltigu la militon kaj la malamikecon
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ᾽ εἰς ὅ κε τέκμωρ 30	hodiaŭ; poste denove ili batalos, ĝis la finon 30
Ἰλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ	de Ilio ili atingos, ĉar tiel kare estiĝis en la animo
ὑμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.»	al vi senmortulinoj, plene detrui ĉi tiun urbon.»
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·	Tiun siavice alparolis la dio bluokula Ateno:
«ὦδ᾽ ἔστω ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ	«Tiel estu, ho teleagulo; ĉar tion pensante ankaŭ mem
ἦλθον ἀπ᾽ Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς. 35	mi venis de Olimpo inter la trojanojn kaj la aĥajanojn. 35
ἀλλ᾽ ἄγε πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;»	Sed ek, kiel vi deziras paŭzigi la militon de la adoltiĉoj?»
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·	Tiun siavice alparolis la mastro Apolono, fiziĉo de Zeŭso:
«Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,	«Fortan impeton de Hektoro ĉevalmastra ni levu,
ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος	ĉu iel iun de la danaidoj li elvokos unu kontraŭ la alia
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι, 40	vid-al-vide ekbatali en terura malamikaĵo, 40
οἳ δέ κ᾽ ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ	kaj ne malvolonte la bronzkrurŝirmilaj aĥajanoj
οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.»	unu instigos batali kontraŭ Hektoro brila.»
Ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.	Tiel li parolis, kaj ne malobeis la dio bluokula Ateno.
τῶν δ᾽ Ἕλενος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ	Sed Helenoso, kara infano de Priamo, perceptis en la animo
βουλήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι· 45	la decidon de ili, kiu sekve al la dioj planantaj plaĉis; 45
στῆ δὲ παρ᾽ Ἕκτορ᾽ ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·	kaj li ekstaris apud Hektoro irinte kaj lin per vorto alparolis:
«Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε	«Hektoro, fiziĉo de Priamo al Zeŭso rilate saĝon komparebla,
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, κασίγνητος δέ τοί εἰμι·	ĉu sekve nun al mi en io vi obeus, kaj sahodo al vi mi estas;
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,	la aliajn trojanojn sidigu kaj ĉiujn aĥajanojn,
αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50	sed mem elvoku de la aĥajanoj, kiu ajn plej bona [estas] 50
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·	vid-al-vide ekbatali en terura malamikaĵo;

οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν· ὣς γὰρ ἐγὼ ὄπ᾽ ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.»	ĉar neniel al vi [estas] sorto morton kaj sorton plenumi; ĉar tiel mi aŭdis la voĉon de la dioj eternaj.»
Ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ᾽ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55 μέσσου δουρὸς ἑλών· οἳ δ᾽ ἱδρύνθησαν ἅπαντες. κὰδ δ᾽ Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς· κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἑζέσθην ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι φηγῷ ἐφ᾽ ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο 60 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναὶ ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι. οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ᾽ αὐτῆς, τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ᾽ Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65 ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔειπε·	Tiel li parolis, kaj Hektoro denove ekĝojis la gravan vorton aŭdinte, kaj sekve irinte en la mezon de la trojanoj li retenis la falangojn, 55 en la mezo la lancon preninte; sed ili ĉiuj sin sidigis. Kaj Agamemnono sidigis la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn; kaj sekve kaj Ateno kaj arĝentarka Apolono sidiĝis al birdoj vulturoj similante sur la kverko alta de parentiĉo Zeŭso egidporta 60 je la adoltiĉoj delektiĝante; kaj ties vicoj densaj sidis per ŝildoj kaj kaj kaskoj kaj ĵetlancoj ĉirkaŭitaj. Kaj kiel verŝiĝas sur la maron krispiĝo de Okcidenta Vento leviĝinta nove, kaj nigriĝas la maro sub ĝi, tiel sekve la vicoj sidis kaj de la aĥajanoj kaj de la trojanoj 65 en la ebeno; sed Hektoro inter ambaŭ flankoj diris:
«κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν, ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν 70 εἰς ὅ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν. ὑμῖν δ᾽ ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν· τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει δεῦρ᾽ ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ. 75 ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ᾽ ἄμμ᾽ ἐπιμάρτυρος ἔστω· εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ, τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,	«Aŭskultu min, trojanoj kaj bonkrurŝirmilaj aĥajanoj, por ke mi diru, kion al mi la animo en la brusto ordonas. La ĵurojn la kronido alte tronanta ne plenumis, sed malbonaĵojn elpensante aljuĝas al ambaŭ flankoj, 70 ĝis aŭ vi Trojon belturan kaptos aŭ mem apud la ŝipoj marveturaj venkiĝos. Sed ĉar inter vi estas la prensiĉoj de ĉiuj aĥajanoj: Kiun de tiuj nun la animo kontraŭ mi ekbatali admonis, ĉi tien iru el ĉiuj por esti antaŭbatalanto kontraŭ Hektoro brila. 75 Kaj tiel mi deklaras, sed Zeŭso al ni atestanto estu: Se ja min tiu kaptos per la longtranĉa bronzo, la armilojn forŝironte li portu sur la kavajn ŝipojn,

σῶμα δὲ οἴκαδ’ ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με	sed korpon mian hejmen doni [-u] denove, por ke min mortinton
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80	la trojanoj kaj eŝinoj de la trojanoj atingigu al la fajro. 80
εἰ δέ κ’ ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,	Sed se mi tiun kaptos, kaj donos al mi gloron Apolono,
τεύχεα σύλησας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,	la armilojn depreninte mi portos al Ilio sankta,
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,	kaj pendigos ĉe la templo de trafcerta Apolono,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,	sed tiun kadavron al la ŝipoj bonferdekaj mi redonos,
ὄφρά ἑ ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 85	por ke ĝin entombigu la kapharozaj aĥajanoj, 85
σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.	kaj tombon al li ŝutu sur vasta Helesponto.
καί ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων	Kaj iam diros iu ankaŭ el la estontaj homoj
νηῒ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·	en ŝipo multremila veturante sur la vinmalhelan maron:
“ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,	‹Tio [estas] tombo de adoltiĉo antaŭ longe mortinta,
ὅν ποτ’ ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ.” 90	kiun distingiĝantan iam mortigis majesta Hektoro.› 90
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ’ ἐμὸν κλέος οὔ ποτ’ ὀλεῖται.»	Tiel iam iu dirus; kaj ĉi mia famo neniam pereos.»
Ὣς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·	Tiel li parolis, sed ili sekve ĉiuj silentaj iĝis en silento;
αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ’ ὑποδέχθαι·	ili hontis ja rifuzi, sed ili timis akcepti;
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε	sed fine do Menelao ekstaris kaj intere ekparolis
νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ· 95	per skoldaĵo riproĉante, sed li ege ĝemis en la animo: 95
«ὤ μοι ἀπειλητῆρες Ἀχαιΐδες οὐκέτ’ Ἀχαιοί·	«Ho, miaj fanfaronuloj, aĥajinoj, sed ne aĥajiĉoj;
ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ’ ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς	vere do hontego eĉ tio estos terurterure,
εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν.	se ne iu el la danaidoj nun kontraŭulo de Hektoro estas.
ἀλλ’ ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε	Sed vi ĉiuj akvo kaj tero estiĝu,
ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι ἀκλεὲς αὔτως· 100	sidante viavice ĉiuj senkoraj, sengloraj same; 100
τῷδε δ’ ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθε	kaj tiel mi mem kirasiĝos; tiam supere
νίκης πείρατ’ ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.»	la decidojn de la venko ili havas inter la senmortaj dioj.»
Ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.	Tiam tiel parolinte li surmetis la armilojn belajn.
ἔνθά κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτὴ	Kaj tiam al vi, ho Menelao, aperus la fino de la vivo
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105	en la manoj de Hektoro, ĉar multe pli lerta li estis, 105

εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Ἀχαιῶν, αὐτός τ’ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·	se ne saltleviĝinte prenus [lin] la rejĝiĉoj de la aĥajanoj, kaj mem la atreido, la larĝe reganta Agamemnono, la dekstran manon prenis kaj vorton diris kaj alparolis lin nome:
«ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ, 110 μηδ’ ἔθελ’ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι. καὶ δ’ Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ ἔῤῥιγ’ ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων, 115 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί. εἴ περ ἀδειής τ’ ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ’ ἀκόρητος, φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγῃσι δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.»	Vi estas senprudenta, Menelao nutrata de Zeŭso, kaj neniel al vi necesas tia senprudento; kaj eltenu eĉ afliktite, 110 kaj ne volu el kverelo kontraŭ heroo pli bona ol vi batali, kontraŭ Hektoro la priamido, kaj tiun timas ankaŭ aliaj. Kaj ankaŭ Aĥilo ja kontraŭ tiun en la batalo honoriganta la adolticojn timtremis renkontiĝi, kiu ja [estas] multe pli bona ol vi. Sed vi ja nun sidiĝu irinte inter la amason de la kunuloj, 115 sed kontraŭ tiu antaŭbatalanton alian ekstarigos la aĥajanoj. Se ja ankaŭ sentima li estas kaj se nesatigebla je bataltumulto li estas, mi opinias, ke li kontente la genuon fleksos, se li fuĝos el la detrua milito kaj terura malamikaĵo.»
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως 120 αἴσιμα παρειπών, ὃ δ’ ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ’ ὤμων τεύχε’ ἕλοντο· Νέστωρ δ’ Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·	Tiel parolinte turnis la menson de la sahodiĉo la heroo 120 taŭge persvadinte, sed li obeis; tiam ĝojozaj servistoj de la ŝultroj ties armilojn prenis; kaj Nestoro al la arganoj ekstaris kaj inter ili parolis:
«ὦ πόποι ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει. ἦ κε μέγ’ οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, 125 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ’ ἀγορητής, ὅς ποτέ μ’ εἰρόμενος μέγ’ ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε. τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ’ Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι, πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι 130 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω. αἴ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον	«Ho ve, ja granda aflikto la Aĥajan landon atingas. Vere ege plendus maljunulo ĉevalstiristo Peleo, 125 la nobla konsilisto kaj parolisto de la mirmidonoj, kiu iam min demandante ege ekĝojis en sia domo, demandante kaj la devenon kaj la naskiĝon de ĉiuj arganoj. Se ĉi ĉiujn nun sub Hektoro time kaŭrantajn li aŭdus, multe al la senmortuloj la proprajn manojn li sorlevus, 130 ke la animo de la membroj sinku en la domon de Hadeso. Se nur, ho Zeŭso parentiĉo kaj kaj Ateno kaj Apolono,

ἡβῷμ᾽ ὡς ὅτ᾽ ἐπ᾽ ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο	mi junus, kiel kiam ĉe rapidflua Celadono batalis
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι	kunveninte kaj la pilosanaj kaj arkadianoj lancofamaj
Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135	apud la muroj de Feo ĉirkaŭ la fluoj de Iardano. 135
τοῖσι δ᾽ Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο ἰσόθεος φώς,	Kaj al tiuj Ereŭtaliono, disimila heroo, kiel antaŭbatalanto ekstaris,
τεύχε᾽ ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,	armilojn havante sur la ŝultroj de mastro Areitoo,
δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην	de brila Areitoo, kiun kromnome klabisto
ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,	nomadis la adoltiĉoj kaj belzonaj adoltinoj,
οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ, 140	pro kio sekve ne per pafarko li bataladis kaj lanco longa, 140
ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.	sed per fera klabo rompadis la falangojn.
τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔ τι κράτεΐ γε,	Tiun Likurgo mortigis per ruzo, ja neniel per forto,
στεινωπῷ ἐν ὁδῷ ὅθ᾽ ἄρ᾽ οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον	en mallarĝa vojo, kie sekve ne la klabo fera lin kontraŭ la pereo
χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς	defendis; ĉar antaŭe Likurgo antaŭveninte
δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ᾽ ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη· 145	per lanco meze traboris, kaj li dorsen sur la teron puŝiĝis; 145
τεύχεα δ᾽ ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.	kaj la armilojn li senkirasigis, kiujn al li donis bronza Areso.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος·	Kaj tiujn ja mem tiam li portadis tra la bataltumulto de Areso;
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,	tiam, kiam Likurgo en la ĉambraro maljuniĝis,
δῶκε δ᾽ Ἐρευθαλίωνι φίλῳ θεράποντι φορῆναι·	li donis al Ereŭtaliono, la kara servisto, por portadi;
τοῦ ὅ γε τεύχε᾽ ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150	li ja ties armilojn havante elvokis ĉiujn plejbonulojn. 150
οἳ δὲ μάλ᾽ ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·	Sed ili multe tremadis kaj timis, kaj neniu aŭdacis;
ἀλλ᾽ ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν	sed min la animo eltenema instigis por militi
θάρσεϊ ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων·	per sia kuraĝo; sed en la estiĝo mi estis la plej juna de ĉiuj;
καὶ μαχόμην οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.	kaj batalis kontraŭ li mi, kaj donis al mi gloron Ateno.
τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155	Tiun plej altan kaj plej fortan adoltiĉon do mi mortigis; 155
πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.	ĉar multa iu li kuŝis sternite tie kaj tie.
εἴθ᾽ ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·	Se nur tiel mi junus, kaj la forto al mi persista estus;
τῷ κε τάχ᾽ ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ.	tiam rapide renkontus batalon kaskoskua Hektoro.
ὑμέων δ᾽ οἵ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν	Sed de vi, kiuj ja estis la prensiĉoj de ĉiuj aĥajanoj,
οὐδ᾽ οἳ προφρονέως μέμαθ᾽ Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.» 160	ankaŭ ne [estas], kiuj plenkore vi volas kontraŭ Hektoro veni.» 160

Ὣς νείκεσσ᾽ ὃ γέρων, οἳ δ᾽ ἐννέα πάντες ἀνέσταν.	Tiel skoldis la maljunulo, sed ili ĉiuj naŭ ekstaris.
ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,	Leviĝis tutunua la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono,
τῷ δ᾽ ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,	kaj post tiu leviĝis la tideido, brava Diomedo,
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,	kaj post tiuj la Ajaksoj surhavantaj furiozan kuraĝon,
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος 165	kaj post tiuj Idomeneo kaj la kunulo de Idomeneo 165
Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ,	Merioneo komparebla al Enialio, mortiganto de adoltiĉoj,
τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,	kaj post tiuj Eŭripilo la pompa fiziĉo de Eŭemono,
ἂν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·	kaj supren[iĝis] Toanto, la andremonido, kaj brila Odiseo;
πάντες ἄρ᾽ οἵ γ᾽ ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.	ili ĉiuj sekve volis batali kontraŭ Hektoro brila.
τοῖς δ᾽ αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 170	Sed inter tiuj denove parolis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno: 170
«κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερὲς ὅς κε λάχῃσιν·	«Per loto nun lotu kontinue, kiu ricevos;
οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς,	ĉar tiu do utilos la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn,
καὶ δ᾽ αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται αἴ κε φύγῃσι	kaj ankaŭ mem rilate sian animon li havos utilon, se li fuĝos
δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.»	el la detrua milito kaj terura malamikaĵo.»
Ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175	Tiel li parolis, sed ili la loton signis, ĉiu unuopa, 175
ἐν δ᾽ ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.	kaj enĵetis en la kaskon de Agamemnono la atreido.
λαοὶ δ᾽ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·	Sed la homamasoj ekpreĝis, al la dioj la manojn ili levis;
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·	kaj tiel iuj diris ekrigardinte en la ĉielon larĝan:
«Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱόν,	«Parentiĉo Zeŭso, [lasu] aŭ Ajakson ricevi, aŭ la fiziĉon de Tideo,
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.» 180	aŭ mem la rejĝiĉon de multora Mikeno.» 180
Ὣς ἄρ᾽ ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,	Tiel do ili parolis, sed skuis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno,
ἐκ δ᾽ ἔθορε κλῆρος κυνέης ὃν ἄρ᾽ ἤθελον αὐτοί,	kaj el la kasko saltis loto, kiun sekve volis ili mem,
Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν᾽ ὅμιλον ἁπάντῃ	de Ajakso; kaj heroldo portante tra la amaso ĉien
δεῖξ᾽ ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.	montris dekstre al ĉiuj prensiĉoj de la aĥajanoj.
οἳ δ᾽ οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος. 185	Sed ili, ne rekonante, malkonfirmis, ĉiu unuopa. 185
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν᾽ ὅμιλον ἁπάντῃ	Sed kiam do tiun li atingis portante tra la amaso ĉien,

ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε φαίδιμος Αἴας, ἤτοι ὑπέσχεθε χεῖρ’, ὃ δ’ ἄρ’ ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς, γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδών, γήθησε δὲ θυμῷ. τὸν μὲν πὰρ πόδ’ ἑὸν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 190	kiu ĝin surskribinte en la kaskon ĵetis, majesta Ajakso, vere li prezentis la manon, kaj li sekve enĵetis proksime apude ekstarinte, kaj li ekkonis la signon de la loto ekvidinte, kaj ekĝojis en la animo. Tiun apud sian piedon teren li ĵetis kaj elbuŝigis: 190
«ὦ φίλοι ἤτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον. ἀλλ’ ἄγετ’ ὄφρ’ ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω, τόφρ’ ὑμεῖς εὔχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι σιγῇ ἐφ’ ὑμείων ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται, 195 ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης· οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται, οὐδέ τι ἰδρείῃ, ἐπεὶ οὐδ’ ἐμὲ νήϊδά γ’ οὕτως ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.»	«Ho amikoj, vere loto mia, kaj mi ĝojas ankaŭ mem en la animo, mi pensas venki Hektoron brilan. Sed ek, ĝis mi la militajn armilojn surmetos, tiam vi preĝu al Zeŭso, la kronido, la mastro silente ĉe vi, por ke la trojanoj ne eksciu, 195 aŭ ankaŭ publike, ĉar neniun ni timas tamen; ĉar neniu volanta min kontraŭ mia volo ja per forto fuĝigos, ankaŭ neniel per lerto, ĉar ankaŭ mi ne kiel ja tiel senscia esperas en Salamiso kaj naskiĝi kaj nutriĝi.»
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ εὔχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι· 200 ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι· εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ, ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.» 205	Tiel li parolis, sed ili preĝis al Zeŭso, la kronido, la mastro; 200 kaj tiel iuj diris ekrigardinte en la ĉielon larĝan: «Ho parentiĉo Zeŭso, de Idao reganta, plej majesta, plej granda donu venkon al Ajakso kaj elstaran gloron gajni; kaj eĉ se ankaŭ Hektoron vi amas kaj kompatas tiun, al ambaŭ egalan forton kaj gloron donu.» 205
Ὣς ἄρ’ ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἕσσατο τεύχεα, σεύατ’ ἔπειθ’ οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης, ὅς τ’ εἶσιν πόλεμονδε μετ’ ἀνέρας οὕς τε Κρονίων θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι. 210 τοῖος ἄρ’ Αἴας ὦρτο πελώριος ἕρκος Ἀχαιῶν μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν	Tiel do ili parolis, sed Ajakso sin armis per brila bronzo. Tiam, kiam do ĉiujn armilojn ĉirkaŭ la haŭto surhavis, li ekrapidis tiam, kiel iras giganta Areso, kiu iras en la militon inter adoltiĉojn, kiujn la kronido en impeto de animvora kverelo kontraŭvenigis por batali. 210 Tiel sekve leviĝis Ajakso, giganta remparo de la aĥajanoj, ridetante per terura mieno; sed malsupre per la piedoj

ἥϊε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος,	li iris longe paŝinte, skuante la longombran ĵetlancon,
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,	kaj tiun la arganoj rigardante ankaŭ ekĝojis,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215	sed al la trojanoj, al ĉiu unuopa, tremo terura ŝteliris en la membrojn, 215
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·	kaj al Hektoro mem la koro en la brusto bategis;
ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι	sed neniel plu li havis timeviti nek retiriĝi
ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.	reen en la amason de la homamasoj, ĉar li elvokis per bataldeziro.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον	Kaj Ajakso proksime venis portante ŝildegon kiel turo
χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων 220	bronzan sepbovhaŭtan, kiun al li Tiĥio pene faris, 220
σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων,	sendube la plej bona de la ledaĵistoj, en Hilo domojn loĝanta,
ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον	kiu al li produktis ŝildegon buntan sepbovhaŭtan
ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.	de boviĉoj bonnutritaj, kaj sure kiel okan li forĝis bronzon.
τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας	Tiun antaŭ la brusto portante telamonido Ajakso
στῆ ῥα μάλ' Ἕκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225	ekstaris sekve tre proksime de Hektoro, kaj ekminacinte li alparolis: 225
«Ἕκτορ νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος	«Hektoro nun do certe vi scios unu kontraŭ la alia,
οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι	kiuj ankaŭ inter la danaidoj prensiĉoj estas
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.	ankaŭ post Aĥilo trarompa leonkora.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι	Sed li ja en la ŝipoj marveturaj kurbaj
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν· 230	kuŝas ekrankoregante kontraŭ Agamemnono, la ŝafisto de la homamasoj; 230
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν	sed ni estas tiaj, kiuj vin eble frontos
καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.»	ankaŭ multaj; sed komencu batalon kaj militon.»
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·	Tiun siavice alparolis granda kaskoskua Hektoro:
«Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν	«Ho Ajakso, zeŭsdevena telamonido, estro de la homamasoj,
μή τί μευ ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε, 235	neniel min kiel infanon senfortan ekzamenu, 235
ἠὲ γυναικός, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.	aŭ adoltinon, kiu ne scias la militajn taskojn.
αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·	Sed mi bone scias kaj batalojn kaj adoltiĉmortigon;
οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν	mi scias dekstre, mi scias maldekstre direkti la ledŝildon
ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·	sekan, tio estas al mi batalive militi;

οἶδα δ’ ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων· 240	kaj mi scias eksalti al la bataltumulto de ĉevaloj radidaj; 240
οἶδα δ’ ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ.	kaj mi scias en proksimbatalo ronddanci por detrua Areso.
ἀλλ’ οὐ γάρ σ’ ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα	Sed ĉar vin mi ne volas trafi tia estantan
λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ’ ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.»	kaŝe embuskinte, sed publike, se mi trafos.»
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,	Diris do, kaj svingadinte li elĵetis la longombran ĵetlancon,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245	kaj li trafis la teruran ŝildegon sepbovhaŭtan de Ajakso 245
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ’ αὐτῷ.	sub la plej supra bronzo, kiu kiel oka estis sur ĝi.
ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,	Kaj tra ses tavoloj venis tranĉante la bronzo fortika,
ἐν τῇ δ’ ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο· δεύτερος αὖτε	sed en la sepa haŭto ĝi ekteniĝis; kiel dua siavice
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,	Ajakso zeŭsdevena elĵetis la longombran ĵetlancon,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ ἐΐσην. 250	kaj trafis sur la ŝildon ĉiuflanke egalan de la priamido. 250
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,	Kaj tra la ŝildo brila iris la fortika ĵetlanco,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·	kaj tra la kiraso tre artoza ĝi premiĝis;
ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα	kaj rekte ĉe la ventroflanko tratranĉis la kitonon
ἔγχος· ὃ δ’ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.	la ĵetlanco; sed li kliniĝis kaj rebatis la pereon nigran.
τὼ δ’ ἐκσπασσαμένω δολίχ’ ἔγχεα χερσὶν ἅμ’ ἄμφω 255	Kaj ili ambaŭ eltirinte la longajn ĵetlancojn per la manoj kune 255
σύν ῥ’ ἔπεσον λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν	koliziis sekve, similante al leonoj karnomanĝaj
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.	aŭ apriĉoj, kies forto ne [estas] malforta.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,	La priamido tiam meze la ŝildegon trafis per la lanco,
οὐδ’ ἔῤῥηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.	sed ne rompiĝis la bronzo, sed fleksiĝis ĝia pinto.
Αἴας δ’ ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἣ δὲ διαπρὸ 260	Kaj Ajakso la ŝildon puŝis alsaltinte; kaj plene travenis 260
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,	la ĵetlanco, kaj repuŝis lin dezirantan,
τμήδην δ’ αὐχέν’ ἐπῆλθε, μέλαν δ’ ἀνεκήκιεν αἷμα,	kaj tranĉe la kolon ĝi aliris, kaj nigra sango elverŝiĝis,
ἀλλ’ οὐδ’ ὧς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ,	sed tiel ne lasis de la batalo kaskoskua Hektoro,
ἀλλ’ ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ	sed retiriĝinte li prenis per la mano dika ŝtonon
κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε· 265	kuŝantan en la ebeno, nigran kaj akran kaj grandan; 265
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον	per tiu li trafis la teruran ŝildegon sepbovhaŭtan de Ajakso
μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ’ ἄρα χαλκός.	meze surkalote; kaj ĉirkaŭe sonoregis sekve la bronzo.

δεύτερος αὖτ’ Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας ἧκ’ ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν’ ἀπέλεθρον, εἴσω δ’ ἀσπίδ’ ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270 βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ’· ὃ δ’ ὕπτιος ἐξετανύσθη ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δ’ αἶψ’ ὤρθωσεν Ἀπόλλων. καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ’ αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο, εἰ μὴ κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ’ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος πεπνυμένω ἄμφω· μέσσῳ δ’ ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον κῆρυξ Ἰδαῖος πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·	Kiel du siavice Ajakso multe pli grandan ŝtonon levinte ĵetis svinginte, kaj puŝis rilate forton nemezureble, kaj enen la ŝildon li rompis trafinte per la muelŝtoneca ŝtono, 270 kaj sen fortigis liajn karajn genuojn; sed li dorsen sterniĝis en la ŝildo kunpremite; sed tiun tuj rektigis Apolono. Kaj nun do per glavoj proksimbatale ili sin vundus, se ne heroldoj, senditoj de Zeŭso kaj de la adoltiĉoj venus, unu de la trojanoj, alia de la aĥajanoj bronze blenditaj, 275 kaj Taltibio kaj Idajo, ambaŭ prudentaj; kaj meze de ili ambaŭ bastonojn tenis, kaj diris la vorton heroldo Idajo, prudentajn konsilojn scianta:
«μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον· ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς, 280 ἄμφω δ’ αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες. νὺξ δ’ ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.»	«Ne plu, infanoj karaj, militu aŭ batalu; ĉar ambaŭ vin amas la nubkolektanto Zeŭso, 280 kaj ambaŭ batalemaj [vi estas]; tion do ja ankaŭ scias ni ĉiuj. Kaj la nokto jam proksimiĝas; bone [estas] ankaŭ al la nokto obei.»
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·	Tiun nun alterne alparolis la telamonido Ajakso:
«Ἰδαῖ’ Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι· αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ᾗ περ ἂν οὗτος.»	«Ho Idajo, Hektoron admonu tiaĵojn diri; ĉar li mem per bataldeziro elvokis ĉiujn plejbonulojn. 285 Li komencu; tiam mi tre obeos, kiel ja tiu.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·	Tiun siavice alparolis granda kaskoskua Hektoro:
«Αἶαν ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε καὶ πινυτήν, περὶ δ’ ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι, νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος 290 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ’ εἰς ὅ κε δαίμων ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ’ ἑτέροισί γε νίκην. νὺξ δ’ ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,	«Ho Ajakso, ĉar al vi donis dio kaj grandon kaj forton kaj inteligenton, kaj per la lanco el la aĥajanoj plej lerta vi estas, nun ni haltigu la batalon kaj malamikecon 290 hodiaŭ; poste denove ni batalos, ĝis kiam diaĵo nin prijuĝos, kaj donos al unu el ni ja la venkon. Sed la nokto jam proksimiĝas; bone [estas] ankaŭ al la nokto obei,

ὡς σύ τ’ ἐϋφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιούς, σούς τε μάλιστα ἕτας καὶ ἑταίρους, οἵ τοι ἔασιν· 295 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος Τρῶας ἐϋφρανέω καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους, αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα. δῶρα δ’ ἄγ’ ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω, ὄφρά τις ὧδ’ εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300 “ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο, ἠδ’ αὖτ’ ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.”»	kiel ankaŭ vi ĝojigos ĉe la ŝipoj ĉiujn aĥajanojn, kaj plej multe viajn samgentanojn kaj kunulojn, kiuj al vi estas; 295 tiam mi tra la urbo granda de mastro Priamo la trojanojn ĝojigos kaj la trojaninojn vestotrenajn, kiuj por mi preĝante eniros la sanktan kunvenon. Sed ek, donacojn grandiozajn unu al la alia donu ni ambaŭ, por ke iu tiel diru kaj el la aĥajanoj kaj el la trojanoj: 300 ‹Unuflanke ili du batalis en kverelo animvora, kaj denove en amikeco ili du disiris kuniĝinte.›»
Ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι· Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305 τὼ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν ᾔϊ’, ὁ δ’ ἐς Τρώων ὅμαδον κίε· τοὶ δὲ χάρησαν, ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα, Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους· καί ῥ’ ἦγον προτὶ ἄστυ ἀελπτέοντες σόον εἶναι. 310 Αἴαντ’ αὖθ’ ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκῃ. Οἳ δ’ ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο, τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενέϊ Κρονίωνι. 315 τὸν δέρον ἀμφί θ’ ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα, μίστυλλόν τ’ ἄρ’ ἐπισταμένως πεῖράν τ’ ὀβελοῖσιν, ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ’, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης· 320 νώτοισιν δ’ Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν	Tiam tiel parolinte li donis la glavon arĝentnajlan portante kun kaj glavingo kaj bone farita portrimeno; Sed Ajakso donis zonon per purpuro brilan. 305 Kaj ili du disiĝis, unu inter la homamason de la aĥajanoj iris, la alia en la bruan amason de la trojanoj iris; kaj tiuj ekĝojis, kiel ili ekvidis [lin] kaj viva kaj sendamaĝe aliranta, eskapinte la fervoron kaj la manojn nevenkeblajn de Ajakso; kaj sekve kondukis kontraŭ la urbo ne atendante, ke li sana estas. 310 Ajakson siavice ĉe la alia flanko la bonkrurŝirmilaj aĥajanoj kondukis al Agamemnono brila, ĝoja pri la venko. Kaj kiam ili do en la tendojn de la atreido eniĝis, por tiuj bovon oferis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono, masklon kvinjaran al la superforta kronido. 315 Ĝin ili senhaŭtigis kaj preparis, kaj ĝin dispecigis komplete, kaj ili dispecigis sekve lerte kaj surmetis al la rostostangoj, kaj rostis zorge, kaj detiris ĉiujn [pecojn de la stangoj]. Tiam, post kiam ili ĉesigis la laboron kaj pretigis la festenon, ili festenis, kaj al neniu animo mankis porcio egala; 320 kaj per dorsopecoj longegaj Ajakson premiis

ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.	la heroo, la atreido, la larĝe reganta Agamemnono.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,	Tiam, kiam ili la deziron de trinkado kaj manĝado de si forlevis,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν	al ili la maljunulo tutunua komencis teksi saĝaĵon,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325	Nestoro, kies konsilo ankaŭ antaŭe plej bona ŝajnas; 325
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·	tiu prudenta inter ili elpaŝis en la kunveno kaj ekparolis:
«Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,	«Ho atreido kaj aliaj prensiĉoj de ĉiuj aĥajanoj,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,	ĉar estas mortintaj multaj kapharozaj aĥajanoj,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐΰῤῥοον ἀμφὶ Σκάμανδρον	kies sangon nigran nun ĉirkaŭ bele fluanta Skamandro
ἐσκέδασ’ ὀξὺς Ἄρης, ψυχαὶ δ’ Ἄϊδος δὲ κατῆλθον· 330	elverŝis akra Areso, kaj la animoj al Hadeso sobiris; 330
τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ’ ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,	tial al vi [estas] necese la militon de la aĥajanoj kune krepuske haltigi,
αὐτοὶ δ’ ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς	sed ni mem kunveninte ĉare forigos ĉi tie la kadavrojn
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς	per bovoj kaj muloj; tiam ni forbrulos ilin
τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥς κ’ ὀστέα παισὶν ἕκαστος	iomete for antaŭ la ŝipoj, tiel ke la ostojn al la infanoj ĉiu
οἴκαδ’ ἄγῃ ὅτ’ ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. 335	hejmen konduku, kiam denove ni hejmeniĝos al la parentuja tero. 335
τύμβον δ’ ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες	Kaj unu tumulon apud la ŝtiparo ni ŝutu, plukondukante
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ’ αὐτὸν δείμομεν ὦκα	sendistingan el la pedio; kaj ĉe ĝi ni konstruu rapide
πύργους ὑψηλοὺς εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.	remparon altan kiel ŝirmilon kaj de la ŝipoj kaj de ili mem.
ἐν δ’ αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,	Kaj en ili ni faros pordegojn bone aranĝitajn,
ὄφρα δι’ αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη· 340	tiel ke tra ili ĉartaŭga vojo estu; 340
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,	kaj ekstere profundan foson ni fosu proksime,
ἥ χ’ ἵππον καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,	kiu ĉevalon kaj homamason retenu, estante ĉirkaŭe,
μή ποτ’ ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.»	por ke neniam alsturmu milito de la trojanoj kuraĝozaj.»
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες.	Tiel li parolis, kaj sekve ĉiuj rejĝiĉoj aprobis.
Τρώων αὖτ’ ἀγορὴ γένετ’ Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345	Interkonsilo de la trojanoj siavice estiĝis en la akropolo de Ilio, 345
δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·	terure emocioza, ĉe la pordoj de Priamo;
τοῖσιν δ’ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ’ ἀγορεύειν·	kaj inter ili Antenoro prudenta komencis paroli:
«κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ’ ἐπίκουροι,	«Aŭskultu min, trojanoj kaj dardanoj kaj aliancanoj,

ὄφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. δεῦτ’ ἄγετ’ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ’ ἅμ’ αὐτῇ 350 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ’ ὅρκια πιστὰ ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τὼ οὔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.»	por ke mi diru, kion al mi la animo en la brusto ordonas. Ek, ek, argan Helenon kaj la posedaĵojn kun ŝi 350 ni donu al la atreidoj por konduki; sed nun la solenan kontrakton rompinte ni batalas; tial nenion pli oportunan por ni mi esperas atingi, se ni ne faros tiel.»
Ἤτοι ὅ γ’ ὣς εἰπὼν κατ’ ἄρ’ ἕζετο· τοῖσι δ’ ἀνέστη δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο, 355 ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiu vere tiel parolinte tiam eksidis; inter ili ekstaris brila Aleksandro, eŝiĉo de Heleno belhara, 355 kiu al li respondante la flugilozajn vortojn diris:
«Ἀντῆνορ σὺ μὲν οὐκέτ’ ἐμοὶ φίλα ταῦτ’ ἀγορεύεις· οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι. εἰ δ’ ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις, ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360 αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ’ ἱπποδάμοις ἀγορεύσω· ἀντικρὺ δ’ ἀπόφημι γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω· κτήματα δ’ ὅσσ’ ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ πάντ’ ἐθέλω δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ’ ἐπιθεῖναι.»	«Ho Antenoro, vi ja ne plu al mi tiujn karaĵojn diras; vi scias ankaŭ alian vorton pli bonan ol ĉi tiun elpensi. Sed se vere do tion serioze vi diras, sekve do al vi tiam la dioj mem la menson pereigis. 360 Tiam mi inter la trojanoj ĉevalmastraj parolos; sed rekte mi deklaros: la adoltinon ja mi ne redonos; sed la posedaĵojn, kiom mi kondukis el Argo al nia domo, ĉion mi volas doni kaj el la domo alian aldoni.»
Ἤτοι ὅ γ’ ὣς εἰπὼν κατ’ ἄρ’ ἕζετο· τοῖσι δ’ ἀνέστη 365 Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος, ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·	Tiu vere tiel parolinte tiam eksidis; inter ili ekstaris 365 dardanido Priamo, la konsilanto al dioj komparebla, tiu prudenta inter ili elpaŝis en la kunveno kaj ekparolis:
«κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ’ ἐπίκουροι, ὄφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ πτόλιν ὡς τὸ πάρος περ, 370 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος· ἠῶθεν δ’ Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·	«Aŭskultu min, trojanoj kaj dardanoj kaj aliancanoj, por ke mi diru, kion al mi la animo en la brusto ordonas. Nun ja vespermanĝon prenu tra la urbo kiel ja antaŭe, 370 kaj pri la gardo memoru kaj estu viglaj ĉiu unuopa; sed matene Idajo iru al la kavaj ŝipoj por diri al la atreidoj Agamemneno kaj Menelao la vorton de Aleksandro, pro kiu la disputo leviĝis;

καὶ δὲ τόδ’ εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ’ ἐθέλωσι 375 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὅ κε νεκροὺς κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ’ εἰς ὅ κε δαίμων ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ’ ἑτέροισί γε νίκην.»	kaj ankaŭ por diri tiun sagacan vorton, ĉu ili volas 375 haltigi la militon bruaĉan, ĝis kiam la kadavrojn ni forbruligos; poste denove ni batalos, ĝis kiam la diaĵo nin prijuĝos, kaj donos al unu el ni ja la venkon.»
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ’ ἐπίθοντο· δόρπον ἔπειθ’ εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 380 ἠῶθεν δ’ Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας· τοὺς δ’ εὗρ’ εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρηος νηῒ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὃ τοῖσι στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·	Tiel li parolis, kaj ili sekve tiun tre aŭskultis kaj obeis; vespermanĝon tiam ili prenis tra la tendaro en la taĉmentoj, 380 sed matene Idajo ekiris al la kavaj ŝipoj; sed li trovis en konsilo la danaidojn, la servistojn de Areso ĉe la pobo en la ŝipo de Agamemnono; tiam li inter ili ekstarinte meze ekparolis la laŭtvoka heroldo:
«Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385 ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ εἰπεῖν, αἴ κέ περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο, μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε· κτήματα μὲν ὅσ’ Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν ἠγάγετο Τροίηνδ’—ὡς πρὶν ὤφελλ’ ἀπολέσθαι— 390 πάντ’ ἐθέλει δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ’ ἐπιθεῖναι· κουριδίην δ’ ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο οὔ φησιν δώσειν· ἦ μὴν Τρῶές γε κέλονται. καὶ δὲ τόδ’ ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος αἴ κ’ ἐθέλητε παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος εἰς ὅ κε νεκροὺς 395 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ’ εἰς ὅ κε δαίμων ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ’ ἑτέροισί γε νίκην.»	«Ho atreido kaj aliaj prensiĉoj de ĉiuj aĥajanoj, 385 ordonis kaj Priamo kaj la aliaj trojanoj elstaraj diri, se ja por vi kare kaj dolĉe estiĝus, la vorton de Aleksandro, pro kiu la disputo leviĝis; la posedaĵojn ja, kiom Aleksandro en la kavaj ŝipoj kondukis al Trojo – se nur antaŭe li pereus! – 390 ĉion li volas doni kaj el la domo alian aldoni; sed la june eŝigitan kunulon de Menelao gloroza li diras ne doni: verdire ja la trojanoj admonas. Sed ankaŭ ĉi tiun vorton ili ordonis diri, ĉu vi volas haltigi la militon bruaĉan, ĝis kiam la kadavrojn 395 ni forbruligos; poste denove ni batalos, ĝis kiam la diaĵo nin prijuĝos, kaj donos al unu el ni ja la venkon.»
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Tiel li parolis, sed ili sekve ĉiuj silentaj iĝis en silento; sed fine do inter ili ekparolis rilate batalkriadon bona Diomedo:
«μήτ’ ἄρ τις νῦν κτήματ’ Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400	«Neniu nun la posedaĵojn de Aleksandro akceptu 400

μήθ’ Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ’ ἐφῆπται.»	nek Helenon; sed konate [estas], ankaŭ kiu tre senscia estas, kiel jam al la trojanoj la plenumo de la pereo estas alligita.»
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο· καὶ τότ’ ἄρ’ Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405	Tiel li parolis, kaj sekve ili ĉiuj kriegis, la fiziĉoj de la aĥajanoj, ekadmirinte la vorton de Diomedo ĉevalmastra; kaj tiam sekve Idajon alparolis la reganto Agamemnono: 405
«Ἰδαῖ’ ἤτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ’ ἐπιανδάνει οὕτως, ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαιέμεν οὔ τι μεγαίρω· οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων γίγνετ’ ἐπεί κε θάνωσι πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα. 410 ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.»	«Ho Idajo, vere la vorton de la aĥajanoj vi mem aŭdas, kiel al vi ili respondas; sed al mi plaĉas tiel, sed rilate la kadavrojn forbruligi neniel mi rifuzas; ĉar neniu ŝparo de la mortintoj mortigitaj estiĝas, ĉar ili mortis, per fajro mildigi rapide. 410 Kaj la ĵuron Zeŭso sciu, la laŭte tondriganta eŝiĉo de Hero.»
Ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν, ἄψορρον δ’ Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν. οἳ δ’ ἕατ’ εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ’ ἄρ’ ἔλθοι 415 Ἰδαῖος· ὃ δ’ ἄρ’ ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ’ ὁπλίζοντο μάλ’ ὦκα, ἀμφότερον νέκυάς τ’ ἀγέμεν ἕτεροι δὲ μεθ’ ὕλην· Ἀργεῖοι δ’ ἑτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν ὀτρύνοντο νέκυς τ’ ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ’ ὕλην. 420 Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ’ ἤντεον ἀλλήλοισιν. ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον· ἀλλ’ ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα, 425 δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν. οὐδ’ εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῇ	Tiel parolinte la sceptron li sortenis al ĉiuj dioj, sed returne Idajo ekiris al Ilio sankta. Sed ili sidis en la konsilo, la trojanoj kaj dardanoj, ĉiuj kunvenintaj, atendante, kiam sekve venus 415 Idajo; kaj li sekve venis kaj la mesaĝon rediris ekstarinte en la mezo; sed ili sin pretigis tre rapide, unuflanke la mortintojn alkonduki, sed aliaj por ligno; ankaŭ la arganoj aliflanke for de la bonferdekaj ŝipoj instigiĝis la mortintojn alkonduki, sed aliaj por ligno. 420 La suno tiam nove estis priradianta la agrojn el la kviete, profunde fluanta oceano la ĉielon enirante; kaj ili kontraŭvenis unu al la alia. Tiam penige estis rekoni ĉiun adoltiĉon; sed per akvo forlavante la malpuron sangozan, 425 larmojn varmajn verŝante, sur ŝarĝoĉarojn ili surmetis. Kaj ne lasis plori Priamo granda; kaj ili en silento

νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,	la kadavrojn sur ŝtiparo stakis, afliktite rilate la koron,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.	kaj en fajro forbruliginte ili ekpaŝis al Ilio sankta.
ὣς δ’ αὖτως ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430	kaj tiel same aliflanke la bonkrurŝirmilaj aĥajanoj 430
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,	la kadavrojn sur ŝtiparo stakis, afliktite rilate la koron,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.	kaj per fajro forbruliginte ili ekpaŝis al la kavaj ŝipoj.
Ἦμος δ’ οὔτ’ ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ’ ἀμφιλύκη νύξ,	Sed dum [estis] sekve neniel aŭroro, sed ankoraŭ krepuska nokto,
τῆμος ἄρ’ ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,	tiam sekve ĉirkaŭ la ŝtiparo vigliĝis elektita homamaso de la aĥajanoj,
τύμβον δ’ ἀμφ’ αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435	kaj unu tumulon ĉirkaŭ ĝi ili faris plukondukante 435
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ’ αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν	sendistingan el la pedio el la ebeno, kaj ĉe ĝi muron ili konstruis
πύργους θ’ ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.	kaj remparon altan, kiel ŝirmilon kaj de la ŝipoj kaj de ili mem.
ἐν δ’ αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,	Kaj en ili pordegojn bone aranĝitajn ili enfaris,
ὄφρα δι’ αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·	tiel ke tra ili ĉartaŭga vojo estu;
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ’ αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν 440	kaj ekstere profundan foson ĉe ĝi ili fosis, 440
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.	larĝan, grandan, kaj ene ili palisojn plantis.
Ὣς οἳ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·	Tiel penigis sin la kapharozaj aĥajanoj;
οἳ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ	kaj la dioj apud Zeŭso fulmĵetanto eksidinte
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.	primiris la grandan verkon de la aĥajanoj bronze blenditaj.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445	Kaj inter ili paroli komencis Pozidono tertremiga: 445
«Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ’ ἀπείρονα γαῖαν	«Parentiĉo Zeŭso, ĉu do estas iu de la mortivuloj sur la senlima tero,
ὅς τις ἔτ’ ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;	kiu plu al la senmortuloj menson kaj saĝon deklarus?
οὐχ ὁράᾳς ὅτι δ’ αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ	Ĉu vi ne vidas, ke siavice la kapharozaj aĥajanoj
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον	muron masonis super la ŝipoj, kaj ĉirkaŭe foson
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας; 450	faris, sed al la dioj ili ne donis laŭdindajn hekatombojn? 450
τοῦ δ’ ἤτοι κλέος ἔσται ὅσον τ’ ἐπικίδναται ἠώς·	Kaj de tiu vere famo estos, kiom etendiĝas aŭroro;
τοῦ δ’ ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων	sed tiun oni pro tio forgesos, kiun mi kaj Febo Apolono
ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.»	por heroo Laomedono konstruis sin penigante.»
Τὸν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·	Sed lin tre koleriĝinte alparolis la nubkolektanto Zeŭso:

«ὦ πόποι ἐννοσίγαι᾽ εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες. 455 ἄλλός κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα, ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε· σὸν δ᾽ ἤτοι κλέος ἔσται ὅσον τ᾽ ἐπικίδναται ἠώς. ἄγρει μὰν ὅτ᾽ ἂν αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 460 τεῖχος ἀναῤῥήξας τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι, αὖτις δ᾽ ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι, ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.»	«Ho ve, tertremiga, larĝpotenca, kian [aferon] vi diris. 455 Tiun penson iu alia de la dioj timus, kiu [estas] multe pli malforta ol vi rilate kaj manojn kaj fervoron; sed vere via famo estos, kiom etendiĝas aŭroro. Ek do, kiam siavice la kapharozaj aĥajanoj iros per la ŝipoj al la propra parentuja tero 460 la muron frakasinte ĉi ĉion en la maron sobŝutu, kaj denove la bordon grandan per sablo kaŝu, tiel ke de vi detruiĝu la granda muro de la aĥajanoj.»
Ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, δύσετο δ᾽ ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἕλοντο. νῆες δ᾽ ἐκ Λήμνοιο παρέσταν οἶνον ἄγουσαι πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔνηος, τόν ῥ᾽ ἔτεχ᾽ Ὑψιπύλη ὑπ᾽ Ἰήσονι ποιμένι λαῶν. χωρὶς δ᾽ Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ 470 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα. ἔνθεν οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ, ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ᾽ αὐτῇσι βόεσσιν, ἄλλοι δ᾽ ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ᾽ ἐπίκουροι· παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει· οἶνον δ᾽ ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480 πρὶν πιέειν πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι. κοιμήσαντ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.	Tiel ili tiaĵojn unu al la alia diris, sed malleviĝis la suno, kaj finiĝis la verko de la aĥajanoj, 465 kaj ili buĉis bovojn tra la tendoj kaj vespermanĝon ili prenis. Kaj ŝipoj el Lemno ĉeestis vinon kondukante, multaj, kiujn elsendis jazonido Eŭneo, kiun naskis Hipsipilo al Jazono, la ŝafisto de la homamasoj. Kaj aparte al la atreidoj Agamemneno kaj Menelao 470 donis la jazonido konduki da vino mil mezurojn. De ene akiris vinon la kapharozaj aĥajanoj, unuj kontraŭ bronzo, aliaj kontraŭ flama fero, aliaj kontraŭ bestohaŭtoj, aliaj kontraŭ eĉ bovoj, aliaj kontraŭ militkaptitoj; kaj oni metis festenon riĉan. 475 Tutnokte ja tiam la kapharozaj aĥajanoj festenis, kaj la trojanoj kaj aliancanoj tra la urbo; sed tutnokte kontraŭ ili malbonaĵojn elpensis konsilanto Zeŭso, terure tondrigante; kaj ilin pala timo prenadis; kaj vinon el la pokaloj teren ili verŝis, kaj neniu aŭdacis 480 pli frue trinki antaŭ ol trinkoferi al superforta kronido. Ili enlitiĝis sekve tiam kaj la donacon de la dormo prenis.

VIII – Θ

Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ’ αἶαν,	Aŭroro safranvesta disvastiĝis sur la tutan mondon,
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος	kaj Zeŭso fulmoĝua konsilon de la dioj faris
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·	sur la plej alta pinto de multkresta Olimpo;
αὐτὸς δέ σφ’ ἀγόρευε, θεοὶ δ’ ὑπὸ πάντες ἄκουον·	kaj li mem al ili parolis, sed ĉiuj dioj aŭskultis:
«κέκλυτέ μευ πάντές τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι, 5	«Aŭskultu min, kaj ĉiuj dioj kaj ĉiuj diinoj, 5
ὅφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.	por ke mi diru, kion al mi la animo en la brusto ordonas.
μήτέ τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτέ τις ἄρσην	Nun nek iu dio ina ja nek iu iĉa tion
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ’ ἅμα πάντες	provu, vanigi mian vorton, sed kune ĉiuj
αἰνεῖτ’, ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.	aprobu, ke plej rapide mi plenumu tiujn taskojn.
ὃν δ’ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10	Sed kiun mi for de la dioj perceptos volanta 10
ἐλθόντ’ ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι	venante helpi aŭ al la trojanoj aŭ al la danaidoj,
πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·	batite ne laŭ deco ĝi venos al Olimpo;
ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα	aŭ ĝin preninte mi ĵetos en Tartaron malhelan
τῆλε μάλ’, ἦχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,	tre malproksimen, kie plej profunde sub la tero estas abismo,
ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15	kie [estas] kaj feraj pordegoj kaj bronza sojlo, 15
τόσσον ἔνερθ’ Ἀΐδεω ὅσον οὐρανός ἐστ’ ἀπὸ γαίης·	tiom sub Hadeso, kiom la ĉielo estas for de la tero;
γνώσετ’ ἔπειθ’ ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.	vi ekscios tiam, kiom plej forta mi estas de ĉiuj dioj.
εἰ δ’ ἄγε πειρήσασθε θεοὶ ἵνα εἴδετε πάντες·	Sed ek, elprovu, dioj, por ke vi sciu ĉiuj;
σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες	ĉenon oran el la ĉielo pendiginte
πάντές τ’ ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι· 20	ekpendu ĉe ĝi kaj ĉiuj dioj kaj ĉiuj diinoj; 20
ἀλλ’ οὐκ ἂν ἐρύσαιτ’ ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε	sed vi ne tirus el la ĉielo en la ebenon
Ζῆν’ ὕπατον μήστωρ’, οὐδ’ εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.	Zeŭson, la plej altan kaŭzanton, ankaŭ ne, se tre multe vi penus.
ἀλλ’ ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,	Sed kiam do ankaŭ mi volonte volus tiri,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ’ αὐτῇ τε θαλάσσῃ·	kun la tero mem mi tirus kaj kun la maro mem;
σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25	la ĉenon tiam ĉirkaŭ la pinton de Olimpo 25
δησαίμην, τὰ δέ κ’ αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.	mi ligus, kaj ĉi ĉio siavice ŝvebanta estiĝus.

τόσσον ἐγὼ περί τ’ εἰμὶ θεῶν περί τ’ εἴμ’ ἀνθρώπων.»	Tiom mi estas kaj super la dioj kaj estas super la homoj.»
Ὣς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν. ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30	Tiel li parolis, sed ili sekve ĉiuj silentaj iĝis en silento la vorton ekadmirinte; ĉar tre forte li parolis. Sed fine do inter ili ekparolis la dio bluokula Ateno: 30
«ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ὕπατε κρειόντων εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν· ἀλλ’ ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ’ αἰχμητάων, οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. ἀλλ’ ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ’ ὡς σὺ κελεύεις· 35 βουλὴν δ’ Ἀργείοις ὑποθησόμεθ’ ἥ τις ὀνήσει, ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.»	«Ho parentiĉo, nia kronido plej alta de la regantoj, bone nun ankaŭ ni scias, kiu forto nevenkebla al vi [estas]; sed tamen pro la danaidoj batalemaj ni plendas, kiuj do malbonan sorton ektrapasinte pereas. Sed vere de la milito ni fortenos nin, kiel vi ordonas; 35 sed konsilon al la arganoj ni donos, iun, kiu utilos, por ke ne ĉiuj pereu pro vi ekkolerinto.»
Τὴν δ’ ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·	Kaj tiun ridetante alparolis la nubkolektanto Zeŭso:
«θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.» 40	«Havu kuraĝon, Tritogenejo, kara fizo; neniel per animo inklina mi parolas, sed mi volas al vi favora esti.» 40
Ὣς εἰπὼν ὑπ’ ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ’ ἵππω ὠκυπέτα χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε, χρυσὸν δ’ αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ’ ἱμάσθλην χρυσείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ’ ἐπεβήσετο δίφρου, μάστιξεν δ’ ἐλάαν· τὼ δ’ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 45 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος. Ἴδην δ’ ἵκανεν πολυπίδακα μητέρα θηρῶν Γάργαρον, ἔνθά τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις. ἔνθ’ ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ’ ἠέρα πουλὺν ἔχευεν. 50 αὐτὸς δ’ ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων, εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.	Tiel parolinte sub la ĉaroj li jungis du bronzpiedajn ĉevalojn rapidflugajn per oraj kolharoj harozajn, sed oron li mem surmetis ĉirkaŭ la haŭto, kaj li prenis vipon oran bone elfaritan, kaj li enpaŝis en sian kaleŝaĵon, kaj li vipis por peli; kaj tiuj du ne malvolonte ekflugis 45 meze inter kaj tero kaj ĉielo steloza. Kaj li atingis Idaon multfontan, la parentinon de sovaĝbestoj, Gargaron, kie por li [estas] sanktejo kaj altaro brulofera. Tie la ĉevalojn starigis la parentiĉo kaj de la adoltiĉoj kaj de la dioj maljunginte el la ĉaro, kaj sob nebulon multan li ŝutis. 50 Kaj mem sur la pintoj li eksidis pri la glorforto ĝojante, rigardante kaj la urbon de la trojanoj kaj la ŝipojn de la aĥajanoj.

Οἱ δ’ ἄρα δεῖπνον ἕλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ	Kaj sekve manĝon prenis la kapharozaj aĥajanoj
ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ’ αὐτοῦ θωρήσσοντο.	rapide tra la tendaro, kaj tuj post tio ili sin armis.
Τρῶες δ’ αὖθ’ ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὁπλίζοντο, 55	Kaj la trojanoj siavice aliflanke tra la urbo sin armis, 55
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὦς ὑσμῖνι μάχεσθαι	malpli multaj; sed ili deziris ankaŭ tiel en batalo batali
χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.	pro bezono-devigo, kaj pro la infanoj kaj pro la adoltinoj.
πᾶσαι δ’ ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ’ ἔσσυτο λαός,	Kaj ĉiuj pordegoj malfermiĝis, kaj elrapidis la homamaso,
πεζοί θ’ ἱππῆές τε· πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.	kaj piedsoldatoj kaj batalĉaristoj; kaj multa bruego leviĝis.
Οἱ δ’ ὅτε δή ῥ’ ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο, 60	Kaj kiam ili do tiam al unu loko kunirinte sin atingis, 60
σύν ῥ’ ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ’ ἔγχεα καὶ μένε’ ἀνδρῶν	ili kunpuŝis la ŝildojn, kaj kun[igis] la lancojn kaj la impetojn de la adoltiĉoj
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι	bronzkirasaj; tiam la ŝildoj kalotozaj
ἔπληντ’ ἀλλήλῃσι, πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.	pleniĝis unu per la alia, kaj multa bruego leviĝis.
ἔνθα δ’ ἅμ’ οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν	Kaj tiam kune kaj lamentado kaj triumfado estiĝis de la adoltiĉoj
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ’ αἵματι γαῖα. 65	kaj pereantaj kaj pereigantaj, kaj fluis per sango la tero. 65
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,	Dum aŭroro estis kaj kreskis la sankta tago,
τόφρα μάλ’ ἀμφοτέρων βέλε’ ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.	tiom longe la pafaĵoj de ambaŭ flankoj tre trafis, kaj falis la homamaso.
ἦμος δ’ Ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,	Sed kiam la suno meze la ĉielon estis suririnta,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·	ankaŭ tiam do la parentiĉo etendis oran pesilon;
ἐν δ’ ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 70	kaj li enmetis du Keresojn de la longdolora morto, 70
Τρώων θ’ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,	kaj de la trojanoj ĉevalmastraj kaj de la aĥajanoj bronze blenditaj,
ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ’ αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.	kaj li tiris meze preninte; kaj sobiĝis la morta tago de la aĥajanoj.
αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ	La Keresoj de la aĥajanoj sur la tero multnutra
ἑζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν·	sidiĝis, [tiuj] de la trojanoj kontraŭ la ĉielo larĝa leviĝis;
αὐτὸς δ’ ἐξ Ἴδης μεγάλ’ ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75	kaj li mem el Idao ege tondrigis, kaj flamantan 75
ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες	radion li sendis inter la homamason de la aĥajanoj; kaj ili ekvidinte
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.	ekmiris, kaj ĉiujn pala timo prenis.
Ἔνθ’ οὔτ’ Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὔτ’ Ἀγαμέμνων,	Tiam nek Idomeneo eltenis resti nek Agamemnono,
οὔτε δύ’ Αἴαντες μενέτην θεράποντες Ἄρηος·	nek la du Ajaksoj, sekvantaro de Areso, restis;
Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν 80	Nestoro el Gereno sola restis, gardanto de la aĥajanoj 80

οὔ τι ἑκών, ἀλλ’ ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ	neniel propravole, sed ĉevalo senfortiĝis, kiun trafis per sago
δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο	brila Aleksandro, eŝiĉo de Heleno belhara
ἄκρην κὰκ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων	sub la alto de la kapo, kie la unuaj haroj de la ĉevaloj
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.	en la kranio estas estiĝintaj, kaj plej multe mortige estas.
ἀλγήσας δ’ ἀνέπαλτο, βέλος δ’ εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85	Kaj eksentinte la doloron ĝi baŭmis, kaj la pafaĵo en la cerbon eniĝis, 85
σὺν δ’ ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.	kaj la ĉevalojn ĝi kunkonfuzis ruliĝante ĉirkaŭ la bronzo.
ὄφρ’ ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε	Dum la maljunulo la kapjungilaron de la ĉevalo detranĉis
φασγάνῳ ἀΐσσων, τόφρ’ Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι	per la glavo alsaltante, en tiu tempo la rapidaj ĉevaloj de Hektoro
ἦλθον ἀν’ ἰωχμὸν θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες	venis tra la bataltumulto la kuraĝan veturigiston portante,
Ἕκτορα· καί νύ κεν ἔνθ’ ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν 90	Hektoron; kaj do tiam la maljunulo la animon perdus, 90
εἰ μὴ ἄρ’ ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	se ne sekve sagace rimarkus rilate batalkriadon bona Diomedo:
σμερδαλέον δ’ ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·	Kaj terure li ekkriis instigante Odiseon:
«διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ	«Zeŭsdevena laertido inventema Odiseo,
πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὣς ἐν ὁμίλῳ;	kien vi fuĝas la dorson turninte kiel malkuraĝulo en amaso?
μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ· 95	Ke nur neniu al vi fuĝanto en la dorso la lancon plantu; 95
ἀλλὰ μέν’ ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.»	sed restu, por ke de la maljunulo ni forpuŝu la sovaĝan adoltiĉon.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,	Tiel li parolis, sed ne elaŭdis persista brila Odiseo,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.	sed li preterimpetis al la kavaj ŝipoj de la aĥajanoj.
Τυδεΐδης δ’ αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,	Kaj la tideido ja sola estante en la antaŭbatalantoj miksiĝis,
στῆ δὲ πρόσθ’ ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100	kaj li ekstaris antaŭ la ĉevaloj de la neleida maljunulo, 100
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	kaj lin alvokinte la flugilozajn vortojn li diris:
«ὦ γέρον ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί,	«Ho maljunulo, vere tre do vin la junaj batalistoj suferigas,
σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,	kaj via forto estas dissolvita, kaj la peniga maljuneco vin persekutas,
ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.	kaj febla nun [estas] al vi la servisto, kaj malrapidaj al vi [estas] ĉevaloj.
ἀλλ’ ἄγ’ ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι 105	Sed ek, mian ĉaron enpaŝu, por ke vi eksciu, 105
οἷοι Τρώϊοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίοιο	kiaj [estas] la trojanaj ĉevaloj kapablantaj en la ebeno
κραιπνὰ μάλ’ ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,	re rapide tie kaj tie persekuti kaj fuĝi,

οὕς ποτ’ ἀπ’ Αἰνείαν ἑλόμην μήστωρε φόβοιο.	kiujn iam de Eneo mi forprenis, la kaŭzantojn de fuĝo.
τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ	Tiujn du ja la du servistoj prizorgu, sed ĉi tiujn du ni du
Τρωσὶν ἐφ’ ἱπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ 110	kontraŭ la trojanoj ĉevalmastraj ni direktas, ke ankaŭ Hektoro 110
εἴσεται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.»	eksciu, ĉu ankaŭ mia lanco furiozas en la manoj.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.	Tiel li parolis, kaj ne malobeis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ’ ἵππους θεράποντε κομείτην	Tiam la nestorajn ĉevalojn la du servistoj prizorgis
ἴφθιμοι Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.	fortikaj kaj Stenelo kaj Eŭrimedono amanta iĉecon.
τὼ δ’ εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματα βήτην· 115	Sed ambaŭ tiuj en la ĉaron de Diomedo paŝis; 115
Νέστωρ δ’ ἐν χείρεσσι λάβ’ ἡνία σιγαλόεντα,	kaj Nestoro en la manojn prenis la bridojn brilantajn,
μάστιξεν δ’ ἵππους· τάχα δ’ Ἕκτορος ἄγχι γένοντο.	kaj li vipis la ĉevalojn; sed rapide al Hektoro proksime ili estiĝis.
τοῦ δ’ ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·	Kaj tiun rekte sturmantan priĵetis la fiziĉo de Tideo;
καὶ τοῦ μέν ῥ’ ἀφάμαρτεν, ὃ δ’ ἡνίοχον θεράποντα	kaj ja tiun li maltrafis, sed li la veturigiston-serviston,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἠνιοπῆα, 120	la fiziĉon de altanima Tebeo, Eniopeon, 120
ἵππων ἡνί’ ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.	la bridojn de la ĉevaloj tenantan, trafis, [en] la bruston ĉe la mampinto.
ἤριπε δ’ ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι	Li falis kolapse el la ĉaro, kaj flankeniĝis al li la ĉevaloj
ὠκύποδες· τοῦ δ’ αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.	rapidpiedaj; kaj tie malstreĉiĝis kaj la animo kaj la impeto de li.
Ἕκτορα δ’ αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·	Sed al Hektoro terura funebro pro la veturigisto ĉirkaŭis la menson;
τὸν μὲν ἔπειτ’ εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125	tiun tiam li lasis, eĉ se afliktite pro la kunulo, 125
κεῖσθαι, ὃ δ’ ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ’ ἄρ’ ἔτι δὴν	kuŝi, kaj li veturigiston kuraĝan serĉis; kaj ne sekve plu longe
ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν	la du ĉevaloj malhavis mastron; ĉar senprokraste li trovis
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὅν ῥα τόθ’ ἵππων	ifitidon Arkeptolemon kuraĝan, kiun sekve tiam al la ĉevaloj
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.	rapidpiedaj surpaŝis, kaj li donis al li la bridojn en la manojn.
Ἔνθά κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 130	Tiam pereo estus kaj nemalhelpeblaj faroj estiĝus, 130
καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠΰτε ἄρνες,	kaj ili ĉirkaŭfermiĝus en Ilion kiel ŝafidoj,
εἰ μὴ ἄρ’ ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·	se ne sekve sagace rimarkus la parentiĉo kaj de la adoltiĉoj kaj de la dioj;
βροντήσας δ’ ἄρα δεινὸν ἀφῆκ’ ἀργῆτα κεραυνόν,	kaj tondriginte sekve terure li elsendis brilantan fulmon,
κὰδ δὲ πρόσθ’ ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε·	kaj antaŭ la ĉevaloj de Diomedo li sobĵetis teren;
δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο, 135	kaj terura flamo de sulfuro brulanta leviĝis, 135

τὼ δ’ ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ’ ὄχεσφι· Νέστορα δ’ ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα, δεῖσε δ’ ὅ γ’ ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·	kaj la du ĉevaloj timante ekkaŭris sub la ĉaro; sed Nestoron el la manoj forlasis la bridoj brilantaj, kaj ektimis li ja en la animo, kaj Diomedon li alparolis:
«Τυδεΐδη ἄγε δ’ αὖτε φόβονδ’ ἔχε μώνυχας ἵππους. ἦ οὐ γιγνώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ’ ἀλκή; 140 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ’ ἐθέλῃσι, δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο οὐδὲ μάλ’ ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι.»	«Ho Tideido, ek, denove al fuĝo tenu la unuhufajn ĉevalojn. Ĉu vi ne rekonas, ke al vi el Zeŭso ne sekvas defendo? 140 Ĉar ja al tiu kronido Zeŭso gloron donas hodiaŭ; pli poste denove ankaŭ al ni, se li volos, li donos; sed adoltiĉo neniel la intencon de Zeŭso fortirus, ankaŭ ne tre fortika, ĉar vere multe pli potenca li estas.»
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· 145	Kaj al tiu respondis tiam rilate batalkriadon bona Diomedo: 145
«ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες· ἀλλὰ τόδ’ αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει· Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ’ ἀγορεύων· “Τυδεΐδης ὑπ’ ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.” ὥς ποτ’ ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.» 150	«Certe do ĉi ĉion, maljunulo, laŭdece vi diris; sed ĉi tiu terura funebro la koron kaj la animon atingas; ĉar Hektoro tiam diros inter la trojanoj parolante: ‹la tideido antaŭ mi fuĝanta atingis ŝipojn.› Tiel iam li fanfaronos; tiam al mi malfermiĝu la larĝa tero.» 150
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Kaj al tiu respondis tiam Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:
«ὤ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες. εἴ περ γάρ σ’ Ἕκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει, ἀλλ’ οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων, 155 τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.»	«Ho mia fiziĉo sperta de Tideo, kian aferon vi diris. Ĉar eĉ se vin Hektoro ja malkuraĝa kaj senforta nomos, tamen ne kredos la trojanoj kaj dardanoj kaj eŝinoj de la trojanoj kuraĝaj ŝildozaj, 155 de kiuj en la polvo vi ĵetis la junajn eŝiĉojn.»
Ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους αὖτις ἀν’ ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο. τῷ δ’ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ· 160	Tiam tiel parolinte al fuĝo li turnis la unuhufajn ĉevalojn denove tra la bataltumulto; sed al tio kaj la trojanoj kaj Hektoro kun sono granda pafaĵojn suferigajn ŝutis. Kaj al tiu malproksime ekkriis granda kaskoskua Hektoro: 160

«Τυδεΐδη πέρι μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι ἕδρῃ τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι· νῦν δέ σ’ ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ’ ἀντὶ τέτυξο. ἔῤῥε κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας 165 ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.»	«Ho Tideido, altgrade ja vin honoris danaidoj rapidĉevalaj kaj per seĝo kaj viandaĵoj kaj plenaj pokaloj; sed nun vin ili malhonoros; anstataŭ adoltino sekve vi fariĝis. Foriru, ho malkuraĝa pupo, ĉar, dum ne cedos mi, niajn turojn vi ne surpaŝos, nek la adoltinojn 165 kondukos en ŝipoj; antaŭe al vi morton mi donos.»
Ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι. τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, τρὶς δ’ ἄρ’ ἀπ’ Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην. Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·	Tiel li diris, sed la tideido ŝanceliĝe meditis, kaj la ĉevalojn turni kaj kontraŭe ekbatali. Trifoje li meditis en la menso kaj en la animo, sed trifoje sekve de la montoj de Idao tondrigis konsilanto Zeŭso 170 kiel signon metante al la trojanoj decidan venkon de la batalo. Kaj Hektoro la trojanojn admonis malproksime ekkriinte:
«Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς. γιγνώσκω δ’ ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα· νήπιοι οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο ἀβλήχρ’ οὐδενόσωρα· τὰ δ’ οὐ μένος ἁμὸν ἐρύξει· ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν. ἀλλ’ ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι, 180 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω, ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς Ἀργείους παρὰ νηυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.»	«Trojanoj kaj likianoj kaj dardanoj proksimbatalaj, adoltiĉoj estu, amikoj, kaj ekmemoru la bataleman kuraĝon. Mi rekonas, ke al mi favore kapjesis la kronido [donante] 175 venkon kaj grandan gloron, sed al la danaidoj ja malfeliĉon; sensciaj ili sekve do tiujn murojn entreprenis, malfortajn, neglektindajn; kaj tiuj ne nian fervoro retenos; sed la ĉevaloj facile la foson fositan devus transsalti. Sed kiam do al la ŝipoj kavaj mi venos, 180 iu atento pri fajro detrua tiam estiĝu, tiel ke per fajro la ŝipojn mi bruligos, kaj mi mortigos ankaŭ la arganojn mem, ĉe la ŝipoj konfuzitajn sub la fumo.»
Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·	Tiel parolinte al la ĉevaloj li vokis kaj elbuŝigis:
«Ξάνθέ τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἴθων Λάμπέ τε δῖε, 185 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν	«Ho Ksanto kaj Podargo kaj Etono kaj Lampo brila, 185 nun al mi tiun flegon repagu, kiel kiun tre multan

Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος ὑμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν οἶνόν τ’ ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι, ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι. 190 ἀλλ’ ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὄφρα λάβωμεν ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν, αὐτὰρ ἀπ’ ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων. 195 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.»	Andromaĥo, la fizino de grandanima Eetiono, apud vi pli antaŭe animĝojigan tritikon metis kaj vinon enmiksinte por trinki, kiam la animo admonis, ol al mi, kiu ja al ŝi juna eŝiĉo mi min gloras esti. 190 Sed alsturmu kaj rapidu, por ke ni kaptu la ŝildon nestoran, kies famo nun la ĉielon atingas, tute ora esti, kaj la teniloj kaj ĝi mem, tiam de la du ŝultroj de Diomedo ĉevalmastra artozan kirason, kiun Hefesto pene faris. 195 Se tiujn du ni kaptus, mi esperus, ke la aĥajanoj samnokte la ŝipojn rapidajn enpaŝus.»
Ὣς ἔφατ’ εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη, σείσατο δ’ εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον, καί ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ηὔδα· 200	Tiel li parolis sin glorante; sed malaprobis mastrino Hero, kaj ŝi skuiĝis en la trono, kaj tremigis altan Olimpon, kaj sekve al Pozidono, la granda dio, rediris: 200
«ὦ πόποι ἐννοσίγαι’ εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός. οἳ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ’ ἀνάγουσι πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην. εἴ περ γάρ κ’ ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί, 205 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν, αὐτοῦ κ’ ἔνθ’ ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῃ.»	«Ho ve, tertremiga, larĝpotenca, ankaŭ ne al vi nun ja la danaidojn pereantajn kompatas en la menso la animo. Sed ili al vi kaj al Helikeo kaj al Egeo donacojn alkondukas, kaj multajn kaj plaĉajn; sed vi al ili intencu venkon. Ĉar se ja ni volus, kiomaj al la danaidoj helpantoj [estas], 205 la trojanojn repuŝi kaj reteni la vastevidan Zeŭson, tie tiam li estus afliktita eksidinte sola en Idao.»
Τὴν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·	Sed ŝin tre koleriĝinte alparolis la reganto tertremiga:
«Ἥρη ἀπτοεπὲς ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. οὐκ ἂν ἔγωγ’ ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι 210 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.»	«Ho Hero senpripense parolantta, kian vorton vi diris. Mi ne volus, ke kontraŭ Zeŭso la kronido batalu 210 ni aliaj, ĉar vere multe pli potenca li estas.»
Ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·	Tiel ili tiaĵojn unu al la alia diris;

τῶν δ’ ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,	sed kiom de ties ŝipoj la foso de la remparo entenis,
πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων	plenis samtempe kaj de ĉevaloj kaj de la adoltiĉoj ŝildozaj
εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ 215	kunpremataj; sed kunpremis komparebla al furioza Areso 215
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.	Hektoro la priamido, kiam al li Zeŭso gloron donis.
καί νύ κ’ ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐΐσας,	Kaj nun li ekbruligus per fajro flagra la ŝipojn proporciajn,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ’ Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη	se ne sur la menson metus mastrino Hero al Agamemneno
αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς.	mem ekfervorinte furioze instigi la aĥajanojn.
βῆ δ’ ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 220	Kaj li ekpaŝis por iri kaj apud la tendojn kaj ŝipojn de la aĥajanoj 220
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,	grandan purpuran mantelon tenante en la mano dika,
στῆ δ’ ἐπ’ Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,	kaj li ekstaris sur la grandega ŝipo nigra de Odiseo,
ἥ ῥ’ ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,	kiu tute en la mezo estis, por proklami ambaŭflanke,
ἠμὲν ἐπ’ Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο	unuflanke ĝis la tendoj de Ajakso, la telamonido
ἠδ’ ἐπ’ Ἀχιλλῆος, τοί ῥ’ ἔσχατα νῆας ἐΐσας 225	aliflanke ĝis [tiuj] de Aĥilo – ili sekve plej ekstere la ŝipojn proporciajn 225
εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·	estis tirintaj, al sia kuraĝo konfidante kaj al la forto de la manoj –,
ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·	kaj li elkriis penetre al la danaidoj proklamante:
«αἰδὼς Ἀργεῖοι, κάκ’ ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·	«Honto, ho arganoj, aĉaj malgloruloj rilate aspekton admirindaj;
πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,	kien iris la triumfadoj, kiam do ni asertis esti la plej bonaj,
ἃς ὁπότ’ ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε, 230	kiujn, kiam sur Lemno, vante-fanfanrone vi paroladis, 230
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων	manĝante viandaĵojn multajn de bovoj rektkornaj,
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,	trinkante kraterojn ĝisrande plenajn je vino,
Τρώων ἄνθ’ ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος	kaj kontraŭ cent de la trojanoj kaj ducent, ĉiu unuopa,
στήσεσθ’ ἐν πολέμῳ· νῦν δ’ οὐδ’ ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν	vi starus en milito; sed nun eĉ ne al unu egalaj ni estas,
Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ. 235	al Hektoro, kiu rapide la ŝipojn ekbruligos per fajro flagra. 235
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν’ ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων	Parentiĉo Zeŭso, ĉu sekve jam iun de la superfortaj rejĝiĉoj
τῇδ’ ἄτῃ ἄασας καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;	per ĉi tiu miso damaĝis kaj de li grandan gloron forprenis?
οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν	Neniam do mi asertas vian belegan altaron
νηῒ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔῤῥων,	en ŝipo multremila preterpasi ĉi tien pene irante,
ἀλλ’ ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί’ ἔκηα 240	sed sed sur ĉiuj febon kaj femuraĵojn de bovoj mi bruligis 240

ἱέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.	strebante la bonmuran Trojon malplenigi.
ἀλλὰ Ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·	Sed, ho Zeŭso, al mi plenumu ja ĉi tiun deziron:
αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,	[nin] mem do ja lasu fuĝi kaj eskapi,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.»	por ke tiel al la trojanoj vi ne lasu subiĝi la aĥajanojn.»
Ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245	Tiel li diris, sed tiun, verŝantan larmon, la parentiĉo kompatis, 245
νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.	kaj li kapsignis, ke al li la homamaso sana estu kaj ne pereu.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν,	Kaj tuj aglon li sendis, la plej perfektan de la birdoj,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι τέκος ἐλάφοιο ταχείης·	cervidon havantan en la ungegoj, la idon de cervo rapida;
πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέϊ κάββαλε νεβρόν,	kaj apud la altaro belega de Zeŭso ĝi faligis la cervidon,
ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250	kie al ĉiosciiga Zeŭso oferadis la aĥajanoj. 250
οἳ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,	Sed ili, kiam nun ili vidis, ke sekve de Zeŭso venis birdo,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.	pli multe al la trojanoj ili sursaltis, kaj ili eksentis bataldeziron.
Ἔνθ' οὔ τις πρότερος Δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων	Tiam neniu de la danaidoj – multaj ja estantaj – unua
εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους	antaŭ la tideido sin gloris ekteni la rapidajn ĉevalojn
τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255	kaj [ilin] el la foso elpeli kaj kontraŭe ekbatali, 255
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν	sed tute unua li mortigis adoltiĉon, kirasulon de la trojanoj,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·	fradmonidon Agelaon; sed li al fuĝo turnis la ĉevalojn;
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν	kaj al tiu turniĝinta en la dorso la lancon li fiksis
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·	inter la ŝultroj, kaj tra la brusto li pelis;
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260	li falis kolapse el la ĉaro, kaj klakis la armiloj sur li. 260
Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,	Kaj post tiu la atreidoj Agamemnono kaj Menelao,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,	kaj post tiuj la Ajaksoj surhavantaj furiozan kuraĝon,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος	kaj post tiuj Idomeneo kaj la kunulo de Idomeneo
Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ,	Merioneo komparebla al Enialio, mortiganto de adoltiĉoj,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· 265	kaj post tiu Eŭripilo la pompa fiziĉo de Eŭemono; 265
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,	sed Teŭkro kiel naŭa venis la elastan arkon streĉante,
στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.	kaj li ekstaris sekve sub la ŝildego de Ajakso, la telamonido.
ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως	Tiam Ajakso ja iom fortenis la ŝildegon; tiam ja la heroo

παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν’ ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ	ĉirkaŭrigardinte – kiom ofte sekve iun sage alpafante en la amaso
βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, 270	li trafadis, li tie falinte la animon perdis, 270
αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰὼν πάϊς ὡς ὑπὸ μητέρα δύσκεν	tiam li denove irinte kiel infano sub la parentinon eniĝadis
εἰς Αἴανθ’· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.	sub Ajakson; kaj li lin per la ŝildego brila kaŝadis.
Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;	Kiun de la trojanoj tiam unue kaptis Teŭkro senriproĉa?
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὄρμενον ἠδ’ Ὀφελέστην	Orsiloĥon unue kaj Ormenon kaj Ofelesteon
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275	kaj Detoron kaj Ĥromion kaj diegalan Likofonteon 275
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον,	kaj poliemonidon Amopaonon kaj Melanipon,
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.	ĉiujn tuj sinsekve li proksimigis al la tero multnutra.
τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων	Kaj tiun ekvidinte ekĝojis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono,
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·	kiu de la pafarko potenca la falangojn de la trojanoj detruis;
στῆ δὲ παρ’ αὐτὸν ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 280	kaj li ekstaris apud lin irinte kaj lin per vorto alparolis: 280
«Τεῦκρε φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν	«Ho Teŭkro, kara persono, telamonido, estro de la homamasoj
βάλλ’ οὕτως, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι	trafu tiel, se eble iu lumo al la danaidoj vi estiĝus
πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,	kaj al via parentiĉo Telamono, kiu nutris vin junega estantan,
καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·	kaj vin ekstereŝeca ja estantan flegis en sia domo;
τὸν καὶ τηλόθ’ ἐόντα ἐϋκλείης ἐπίβησον. 285	tiun, eĉ se malproksime estantan, al gloro levu. 285
σοὶ δ’ ἐγὼ ἐξερέω ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·	Sed mi malkaŝos al vi, kiel ankaŭ plenumite estos:
αἴ κέν μοι δώῃ Ζεύς τ’ αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη	Se al mi donos kaj Zeŭso egidporta kaj Ateno
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,	malplenigi la bone konstruitan urbon de Ilio,
πρώτῳ τοι μετ’ ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω,	unue al vi post mi honoran donacon en la manon mi metos,
ἢ τρίποδ’ ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290	aŭ tripiedon aŭ du ĉevalojn kun propra ĉaro 290
ἠὲ γυναῖχ’, ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.»	aŭ adoltinon, kiu kun vi la saman liton enirus.»
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·	Kaj tiun respondante alparolis Teŭkro senriproĉa:
«Ἀτρεΐδη κύδιστε τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν	«Atreido plej majesta, kial min ankaŭ mem rapidantan
ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι ὅση δύναμίς γε πάρεστι	vi urĝas? Vere ja ne, kioma forto ja ĉeestas,
παύομαι, ἀλλ’ ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ’ αὐτούς, 295	mi ĉesas, sed de kiam kontraŭ Ilion ni puŝos ilin, 295

ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.	de tiam jam per arko kaj sagoj defiante la adoltiĉojn mi mortigas.
ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστούς,	Mi jam elsendis ok longpintajn sagojn,
πάντες δ’ ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·	kaj ĉiuj fiksiĝis en la haŭto de rapidbatalaj junuloj;
τοῦτον δ’ οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.»	sed tiun hundon furiozantan mi ne kapablas trafi.»
Ἦ ῥα καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν 300	Diris do, kaj alian sagon de la tendeno li pafis 300
Ἕκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός·	kontraŭ Hektoro, kaj trafi lin strebis la animo;
καὶ τοῦ μέν ῥ’ ἀφάμαρθ’, ὃ δ’ ἀμύμονα Γοργυθίωνα	kaj tiun li ja maltrafis, sed li senriproĉan Gorgitionon,
υἱὸν ἐῢν Πριάμοιο κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ,	fiziĉon bonan de Priamo, en la brusto trafis per la sago,
τόν ῥ’ ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ	kiun sekve parentino eŝiniĝinta el Ezimo naskis,
καλὴ Καστιάνειρα δέμας ἐϊκυῖα θεῇσι. 305	bela Kastianiro, rilate korpon simila al diinoj. 305
μήκων δ’ ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ’ ἐνὶ κήπῳ,	Kaj kiel papavo flanken la kapon ĵetas, kiu en ĝardeno [estas],
καρπῷ βριθομένη νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν,	pezigate per frukto kaj malsekaĵoj printempaj,
ὣς ἑτέρωσ’ ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.	tiel flanken sinkigis la kapon, per kasko premite.
Τεῦκρος δ’ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν	Kaj Teŭkro kaj alian sagon de la tendeno pafis
Ἕκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός. 310	kontraŭ Hektoro, kaj trafi lin strebis la animo. 310
ἀλλ’ ὅ γε καὶ τόθ’ ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·	Sed li ja ankaŭ tiam maltrafis; ĉar flankendirektis Apolono;
ἀλλ’ Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα,	sed Arkeptolemon, la kuraĝan veturigiston de Hektoro,
ἱέμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·	strebantan en la batalon, li trafis en la bruston ĉe la mampinto;
ἤριπε δ’ ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι	li falis kolapse el la ĉaro, kaj flankeniĝis al li la ĉevaloj
ὠκύποδες· τοῦ δ’ αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε. 315	rapidpiedaj; kaj tie malstreĉiĝis kaj la animo kaj la vivoforto de li. 315
Ἕκτορα δ’ αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·	Sed al Hektoro terura funebro pro la veturigisto ĉirkaŭis la menson;
τὸν μὲν ἔπειτ’ εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,	tiun tiam li lasis, eĉ se afliktite pro la kunulo,
Κεβριόνην δ’ ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα	kaj li admonis Kebrioneon, sahodiĉon proksime estantan,
ἵππων ἡνί’ ἑλεῖν· ὃ δ’ ἄρ’ οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.	la bridojn de la ĉevaloj ekpreni; kaj li sekve ne malobeis aŭskultinte.
αὐτὸς δ’ ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320	Sed li mem el la kaleŝaĵo teren saltis lumeganta 320
σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,	terure kriante; kaj li ĵetŝtonon prenis per la mano,
βῆ δ’ ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει.	kaj li ekpaŝis rekte al Teŭkro, kaj trafi lin la animo admonis.
ἤτοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστόν,	Vere li el la sagujo elprenis la pintan sagon,

θῆκε δ’ ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ’ αὖ κορυθαίολος Ἕκτωρ	kaj metis sur la tendenon; kaj siavice kaskoskua Hektoro tiun
αὐερύοντα παρ’ ὦμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325	retirantan ĉe la ŝultro, kie la klaviklo apartigas 325
αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,	kaj la nukon kaj bruston, kaj plej multe mortige estas –
τῇ ῥ’ ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,	tie sekve la kontraŭ li dezirantan li trafis per la ŝtono pintoza,
ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,	kaj li rompis al li la tendenon; sed rigidiĝis la mano ĉe la pojno,
στῆ δὲ γνὺξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.	kaj li ekstaris surgenuiĝante kolapse, kaj la pafarko al li falis el la mano.
Αἴας δ’ οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330	Sed Ajakso ne neglektis la sahodiĉon falantan, 330
ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.	sed kurante li ĉirkaŭpaŝis kaj al li la ŝildegon ĉirkaŭkovris.
τὸν μὲν ἔπειθ’ ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι	Tiun tiam aperinte la du karaj kunuloj
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ	Mekisteo, la infano de Eĥio, kaj brila Alastoro
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.	sur la ŝipojn kavajn portis, la peze ĝemantan.
Ἂψ δ’ αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν· 335	Sed denove en la trojanoj la olimpulo fervoron estigis; 335
οἳ δ’ ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Ἀχαιούς·	kaj ili rekte al la foso profunda premis la aĥajanojn;
Ἕκτωρ δ’ ἐν πρώτοισι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων.	kaj Hektoro inter la unuaj iris per forto kuraĝante.
ὡς δ’ ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἠὲ λέοντος	Kaj kiel kiam ankaŭ iu hundo apron sovaĝan aŭ leonon
ἅπτηται κατόπισθε ποσὶν ταχέεσσι διώκων	ekkaptas de malantaŭe, per piedoj rapidaj persekutante,
ἰσχία τε γλουτούς τε, ἑλισσόμενόν τε δοκεύει, 340	kaj la kokson kaj sidvangon, kaj la renversiton observas, 340
ὣς Ἕκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,	tiel Hektoro persekutis la kapharozajn aĥajanojn,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δὲ φέβοντο.	ĉiam mortigante la plej lastan; kaj ili fuĝis.
αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν	Plue, post kiam tra kaj palisoj kaj foso ili paŝis
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,	fuĝante, kaj multaj subiĝis per la manoj de la trojanoj,
οἳ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345	ili do ĉe la ŝipoj reteniĝis restante, 345
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι	kaj unu al la alia admonante kaj al ĉiuj dioj
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ’ εὐχετόωντο ἕκαστος·	la manojn levinte ege ili preĝis, ĉiu unuopa;
Ἕκτωρ δ’ ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους	kaj Hektoro tie kaj tien direktis la belharajn ĉevalojn,
Γοργοῦς ὄμματ’ ἔχων ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.	havante okulojn de Gorgono kaj de mortulpereiga Areso.
Τοὺς δὲ ἰδοῦσ’ ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350	Kaj tiujn ekvidinte kompatis la dio blankbraka Hero, 350
αἶψα δ’ Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Kaj senprokraste al Ateno la flugilozajn vortojn ŝi diris:

«ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος οὐκέτι νῶϊ	«Ho ve, fizo de egidporta Zeŭso, ĉu ne plu ni du
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ’ ὑστάτιόν περ;	pri la pereantaj danaidoj havu zorgon eĉ la plej lastan [fojon]?
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται	Kiuj do malbonan sorton trapasinte pereas
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ’ ἀνεκτῶς 355	per la impeto de unu adoltiĉo, sed li furiozas ne plu elteneble, 355
Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.»	Hektoro la priamido, kaj nun malbonaĵojn multajn faras.»
Τὴν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·	Tiun siavice alparolis la dio bluokula Ateno:
«καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ’ ὀλέσειε	«Ja certe tiu ja fervoron kaj animon perdus
χερσὶν ὑπ’ Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·	per la manoj de la arganoj detruata en la parentuja tero;
ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι 360	sed mia parentiĉo furiozas per menso nebona, 360
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·	kruela, ĉiam fidemono, malhelpanto de miaj streboj;
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν	kaj nenion de tio li memoras, ke al li tre ofte la fiziĉon
τειρόμενον σώεσκον ὑπ’ Εὐρυσθῆος ἀέθλων.	suferantan sub la konkursoj de Eŭristeo mi savadis.
ἤτοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς	Vere li ploradis kontraŭ la ĉielo, tiam Zeŭso min
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ’ οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365	helpontan al tiu de la ĉielo elsendis. 365
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε’ ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν	Ĉar se mi tion scius en la menso sagaca,
εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν	kiam lin al Hadeso la pordfermisto elsendis,
ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο,	por konduki el Erebo la hundon de malamata Hadeso,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.	li ne eskapus la krutajn fluojn de la akvo de Stikso.
νῦν δ’ ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ’ ἐξήνυσε βουλάς, 370	Sed nun min ja li malamas, kaj plenumas la konsilojn de Tetiso, 370
ἥ οἱ γούνατ’ ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,	kiu al li la genuojn kisis kaj ekprenis per la mano la mentonon,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.	petegante honori Aĥilon urbdetruan.
ἔσται μὰν ὅτ’ ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπῃ.	Estos vere, kiam [min] denove karulino bluokula li nomos.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,	Sed vi nun al ni du pretigu la unuhufajn ĉevalojn,
ὄφρ’ ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο 375	dum mi eniĝinte en la domon de Zeŭso egidporta 375
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι	per armiloj en la militon kirasiĝos, por ke mi vidu,
ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἕκτωρ	ĉu rilate nin du la infano de Priamo, kaskoskua Hektoro,
γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,	ekĝojos, kiam ni aperos laŭ la padoj de la milito,

ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ’ οἰωνοὺς δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.» 380	Certe ankaŭ iu de la trojanoj satigos la hundojn kaj birdojn per graso kaj karno, falinte ĉe la ŝipoj de la aĥajanoj.» 380
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους Ἥρη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο· αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ’ οὔδει 385 ποικίλον, ὅν ῥ’ αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν, ἡ δὲ χιτῶν’ ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα. ἐς δ’ ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ’ ἔγχος βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390 ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη. Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ’ ἄρ’ ἵππους· αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἃς ἔχον Ὧραι, τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ’ ἐπιθεῖναι. 395 τῇ ῥα δι’ αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους. Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε χώσατ’ ἄρ’ αἰνῶς, Ἶριν δ’ ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·	Tiel ŝi parolis, kaj ne malobeis la dio blankbraka Hero; ŝi alirante jungis la orfruntorubandajn ĉevalojn, Hero, majesta diino, fizino de granda Krono; tiam Ateno, junulino de Zeŭso egidporta la vestaĵon, la robon, faligis sur la plankon de la parentiĉo, 385 la buntan, kiun iam ŝi mem faris kaj produktis per la manoj, Kaj ŝi eniĝinte en la ĥitonon de nubkolektanto Zeŭso kun armiloj por milito larmoza sin armis. Kaj en la ĉaron flamantan piede ŝi paŝis kaj prenis ĵetlancon pezan, grandan, firman, per kiu ŝi subigas la vicojn de la adoltiĉoj, 390 de la herooj, al kiuj plukoleras la fortikparentiĉulo. Kaj Hero per la vipo furioze tuŝis sekve la ĉevalojn; kaj knaris la memmovaj pordegoj de la ĉielo, kiujn tenis Horoj, al kiuj estas konfiditaj la granda ĉielo kaj Olimpo por aŭ malfermi aŭ surmeti la densan nubon. 395 Tie sekve tra tiuj ili tenis la pikilpelatajn ĉevalojn; Sed parentiĉo Zeŭso, kiam de Idao li ekvidis, koleriĝis sekve terure, kaj Irison orflugilan li urĝis por mesaĝi:
«βάσκ’ ἴθι Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ’ ἔα ἄντην ἔρχεσθ’· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· γυιώσω μέν σφωϊν ὑφ’ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους, αὐτὰς δ’ ἐκ δίφρου βαλέω κατά θ’ ἅρματα ἄξω· οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς ἕλκε’ ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός· 405	«Ekpaŝu, iru, ho Iriso rapida, denove turnu kaj ne lasu kontraŭe veni [ilin]; ĉar ne bele ni renkontiĝos en batalo. 400 Tiel mi malkaŝos, kaj tio ankaŭ plenumita estos: Mi lamigos al ili du sub la ĉaroj la rapidajn ĉevalojn, kaj ilin mem el la kaleŝaĵo mi faligos kaj la ĉaron frakasos; kaj eĉ ne dum dek preterpasantaj jaroj la vundojn ili du resanigos, kiujn batus la fulmo; 405

ὄφρα ἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ᾽ ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται. Ἥρῃ δ᾽ οὔ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι· αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττί κεν εἴπω.»	por ke vidu la bluokululo, kiam kontraŭ sia parentiĉo ŝi batalas. Sed al Hero ne tiom mi malaprobas nek koleras; ĉar ĉiam al mi ŝi kutimis malhelpi, kion ajn mi diras.»
Ὣς ἔφατ᾽, ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα, βῆ δ᾽ ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον. 410 πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ᾽ ἔννεπε μῦθον·	Tiel li parolis, kaj leviĝis Iriso ŝtormpieda mesaĝonta, kaj ŝi ekpaŝis el la montoj de Idao en la larĝan Olimpon. 410 Kaj en la unuaj pordegoj de multravina Olimpo renkontante [ilin] ŝi retenis, kaj al ili la vorton de Zeŭso deklaris:
«πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ; οὐκ ἐάᾳ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν. ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάϊς, ᾗ τελέει περ, 415 γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους, αὐτὰς δ᾽ ἐκ δίφρου βαλέειν κατά θ᾽ ἅρματα ἄξειν· οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς ἕλκε᾽ ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός· ὄφρα ἰδῇς γλαυκῶπι ὅτ᾽ ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι. 420 Ἥρῃ δ᾽ οὔ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται· αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπῃ· ἀλλὰ σύ γ᾽ αἰνοτάτη κύον ἀδεὲς εἰ ἐτεόν γε τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.»	«Kien vi du deziras? Kiu spirito al vi du en la menso furiozas? Ne lasas la kronido helpi al la arganoj. Ĉar tiel minacis la infano de Krono, kiel li plenumos ja, 415 lamigi al vi du sub la ĉaroj la rapidajn ĉevalojn, kaj [vin] mem el la kaleŝaĵo faligi kaj la ĉaron frakasi; kaj eĉ ne dum dek preterpasantaj jaroj la vundojn vi du resanigos, kiujn batus la fulmo; por ke vi vidu, ho bluokululo, kiam kontraŭ via parentiĉo vi batalas. 420 Sed al Hero ne tiom li malaprobas nek koleras; ĉar ĉiam al li ŝi kutimis malhelpi, kion ajn li diras; sed vi ja [estos] plej terura, hundo senhonta, se vere ja aŭdacos kontraŭ Zeŭso gigantan ĵetlancon levi.»
Ἣ μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις, 425 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·	Kaj sekve tiel parolinte forpaŝis rapidpieda Iriso, 425 tiam Atenon Hero per vorto alparolis:
«ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ᾽ ἔγωγε νῶϊ ἐῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν· τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω, ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.»	«Ho ve, fizo de egidporta Zeŭso, ne plu mi nin du lasas kontraŭ Zeŭso pro mortivuloj militi; de tiuj unu ja pereu, sed alia vivu, kiu trafas; sed tiu siajn aferojn pripensante en la animo 430 kaj al la trojanoj kaj al la danaidoj juĝu, kiel konvene [estas].»

Ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους· τῇσιν δ’ Ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους, καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ’ ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν, ἅρματα δ’ ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435 αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον μίγδ’ ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ. Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους Οὔλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ’ ἐξίκετο θώκους. τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440 ἅρματα δ’ ἂμ βωμοῖσι τίθει κατὰ λῖτα πετάσσας· αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς ἕζετο, τῷ δ’ ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ’ Ὄλυμπος. αἳ δ’ οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ’ ἐρέοντο· 445 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·	Tiam tiel parolinte reen ŝi turnis la unuhufajn ĉevalojn; kaj al tiuj la Horoj maljungis la belharajn ĉevalojn, kaj tiujn alligis ĉe ambroziaj kripoj, kaj la ĉaron klinis kontraŭ la enaj muroj brilaj; 435 kaj ili mem sur oraj foteloj eksidis kune kun la aliaj dioj, rilate la propran koron afliktite. Kaj Zeŭso parentiĉo de Idao bone veturantan ĉaron kaj ĉevalojn al Olimpo pelis, kaj la kunsidon de la dioj atingis. Kaj al tiu ankaŭ la ĉevalojn maljungis la fama tertremigulo, 440 kaj la ĉaron supren al altaroj li metis, tolon sobsterninte, kaj mem sur oran tronon la vastevida Zeŭso sidiĝis, kaj al li sub la piedoj tremis granda Olimpo. Sed ili solaj malproksime de Zeŭso, kaj Ateno kaj Hero, sidis, kaj neniel lin alparolis nek demandis; 445 tiam li ekkonis en sia menso kaj elbuŝigis:
«τίφθ’ οὕτω τετίησθον Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη; οὐ μέν θην κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε. πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450 οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ’ ἐν Ὀλύμπῳ. σφῶϊν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα πρὶν πόλεμόν τε ἰδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα. ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν· οὐκ ἂν ἐφ’ ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ 455 ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν’ ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.»	«Kial do tiel vi du estas afliktitaj, kaj Ateno kaj Hero? Certe ne vi du laciĝis ja en la batalo honoriganta la adoltiĉojn pereiginte la trojanojn, kontraŭ kiuj malamon teruran vi metis. Ĉiel ajn, kia mia fervoro kaj la manoj kolosaj [estas], 450 ne min turnus, kiomaj la dioj estas en Olimpo. Sed al vi du eĉ antaŭe tremo kaptis la imponajn membrojn, antaŭ ol kaj militon vidi[s vi] kaj hororaj faroj de la milito. Tiel mi malkaŝos, kaj tio ankaŭ plenumita estus: Ne sur viaj ĉaroj trafite per fulmo 455 denove en Olimpon vi atingus, kie la sidejo de la senmortuloj estas.»
Ὣς ἔφαθ’, αἳ δ’ ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη· πλησίαι αἵ γ’ ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.	Tiel li parolis, sed ili prigrumblis, kaj Ateno kaj Hero; proksime ili ja sidis, kaj malbonaĵojn al la trojanoj elpensis.

ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει· 460 Ἥρῃ δ’ οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·	Vere Ateno silenta estis kaj nenion diris, indignante kontraŭ Zeŭso parentiĉo, kaj galo sovaĝa ŝin tenis; 460 sed al Hero ne ektenis la brusto galon, sed ŝi alparolis:
«αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν· ἀλλ’ ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ’ αἰχμητάων, οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465 ἀλλ’ ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ’, εἰ σὺ κελεύεις· βουλὴν δ’ Ἀργείοις ὑποθησόμεθ’ ἥ τις ὀνήσει, ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.»	«Plej terura kronido, kian vorton vi diris! Bone ja ankaŭ ni scias, ke al vi la forto ne [estas] malforta; sed tamen pro la danaidoj batalemaj ni plendas, kiuj do malbonan sorton trapasinte pereas. 465 Sed vere de la milito ni nin detenos, se vi ordonas; sed iun konsilon al la arganoj ni donos, kiu utilos, por ke ne ĉiuj pereu, ĉar koleras vi.»
Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·	Tiun respondante alparolis la nubkolektanto Zeŭso:
«ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470 ὄψεαι, αἴ κ’ ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη, ὀλλύντ’ Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων· οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἕκτωρ πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα, ἤματι τῷ ὅτ’ ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται 475 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος· ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ’ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω χωομένης, οὐδ’ εἴ κε τὰ νείατα πείραθ’ ἵκηαι γαίης καὶ πόντοιο, ἵν’ Ἰάπετός τε Κρόνος τε ἥμενοι οὔτ’ αὐγῆς Ὑπερίονος Ἠελίοιο 480 τέρποντ’ οὔτ’ ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς· οὐδ’ ἦν ἔνθ’ ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἔγωγε σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.»	«Krepuske do ankaŭ pli superfortan kronidon 470 vi vidos, se vi volos, bovokula mastrino Hero, pereigi multnombran armeon de la arganoj batalemaj; ĉar ne pli frue je la milito ĉesos fortika Hektoro, antaŭ ol sin levos ĉe la ŝipoj la rapidpieda peleido, en tiu tago, kiam ili ja ĉe la poboj batalos 475 en premego plej terura pro Patroklo mortinta; ĉar tiel didecidite estas; sed pri vi koleranta mi ne zorgas, ankaŭ ne, se vi atingus la plej malsuprajn finojn de tero kaj maro, kie kaj Japeto kaj Krono sidante ne pro la lumo de Hiperiono Helio 480 ĝojas nek pro ventoj, sed ankaŭ profunda Tartaro ĉirkaŭe [estas]; ankaŭ ne, se ĝis tie vi atingus vagante, ne mi pri vi indignanta zorgas, ĉar pli hunda ol vi nenio alia [estas].»
Ὣς φάτο, τὸν δ’ οὔ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.	Tiel li diris, kaj lin neniel alparolis blankbraka Hero.

ἐν δ’ ἔπεσ’ Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 485	Kaj enfalis en Oceanon la hela lumo de la suno, 485
ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.	tirante nokton nigran sur la grajndonan teron.
Τρωσὶν μέν ῥ’ ἀέκουσιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς	Al la trojanoj kontraŭvolaj sekve subiris la lumo, sed al la aĥajanoj
ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.	bonvena, trioble petegite survenis la nokto malhela.
Τρώων αὖτ’ ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,	Konsilon de la trojanoj siavice faris majesta Hektoro,
νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι, 490	for de la ŝipoj kondukinte ĉe la rivero vorticoza, 490
ἐν καθαρῷ ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.	en libera spaco, kie jam videblis la grundo inter la kadavroj.
ἐξ ἵππων δ’ ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον	Kaj el la ĉaroj depaŝinte sur la teron la vorton ili aŭskultis,
τόν ῥ’ Ἕκτωρ ἀγόρευε Διΐ φίλος· ἐν δ’ ἄρα χειρὶ	kiun sekve diris Hektoro kara al Zeŭso; kaj sekve en la mano
ἔγχος ἔχ’ ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς	ĵetlancon dekunuulnan li havis; kaj antaŭe brilis la pinto bronza
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, 495	de la lanco, kaj ĉirkaŭis [ĝin] ora ringo, 495
τῷ ὅ γ’ ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα·	sur tiu sin apogante inter la trojanoj vortojn li diris:
«κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ’ ἐπίκουροι·	«Aŭskultu min, trojanoj kaj dardanoj kaj aliancanoj;
νῦν ἐφάμην νῆάς τ’ ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς	nun mi opiniis pereiginte kaj la ŝipojn kaj ĉiujn aĥajanojn
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·	denove hejmenveni al Ilio ventoza;
ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500	sed antaŭe vesperkrepusko venis, tio nun savis plej multe 500
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.	la arganojn kaj la ŝipojn ĉe la ondoj de la maro.
ἀλλ’ ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ	Sed vere nun ni obeu al la nokto nigra
δόρπά τ’ ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους	kaj vespermanĝojn ni por ni pretigu; tiam la belharajn ĉevalojn
λύσαθ’ ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ’ ἐδωδήν·	maljungu el la ĉaroj, kaj apud ili ĵetu furaĝon;
ἐκ πόλιος δ’ ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα 505	kaj el la urbo konduku bovojn kaj grasajn etbrutojn 505
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε	rapide, kaj vinon ĝojigan alportu
σῖτόν τ’ ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,	kaj manĝon el la ĉambraro, kaj aldone lignon multan kolektu,
ὥς κεν παννύχιοι μέσῳ’ ἠοῦς ἠριγενείης	tiel ke tutnokte ĝis la krepusko frunaskita
καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ’ εἰς οὐρανὸν ἵκῃ,	ni bruligu ŝtiparojn multajn, kaj la radio la ĉielon atingu,
μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510	por ke ne iel ankaŭ dum la nokto la kapharozaj aĥajanoj 510
φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.	fuĝi entreprenu sur la larĝa dorso de la maro.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,	Ke ne [eblu] senpene ja la ŝipojn surpaŝi senĝene,

ἀλλ’ ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ	sed ke iu de tiuj ja pafaĵon ankaŭ hejme digestu,
βλήμενος ἢ ἰῷ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι	trafite aŭ per sago aŭ per ĵetlanco akroza
νηὸς ἐπιθρῴσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος 515	la ŝipon sursaltante, por ke ankaŭ iu alia timu 515
Τρωσὶν ἐφ’ ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.	kontraŭ la trojanoj ĉevalmastraj porti larmozan Areson.
κήρυκες δ’ ἀνὰ ἄστυ Διΐ φίλοι ἀγγελλόντων	Kaj heroldoj karaj al Zeŭso al la urbo mesaĝu,
παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας	ke la infanoj ĵusadoltaj kaj la griztempiaj maljunuloj
λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·	kolektiĝu ĉirkaŭ la urbo sur la dikonstruitaj turoj;
θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη 520	kaj la pli delikataj adoltinoj en la ĉambraro, ĉiu unuopa, 520
πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω	fajron grandan bruligu; kaj iu gardado persista estu,
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.	por ke embuskantaro ne eniru la urbon, dum la homamaso forestas.
ὧδ’ ἔστω Τρῶες μεγαλήτορες ὡς ἀγορεύω·	Tiel estu, trojanoj grandanimaj, kiel mi diras;
μῦθος δ’ ὃς μὲν νῦν ὑγιὴς εἰρημένος ἔστω,	kaj la vorto, kiu nun kiel prudenta dirita estu,
τὸν δ’ ἠοῦς Τρώεσσι μεθ’ ἱπποδάμοις ἀγορεύσω. 525	tiun morgaŭ matene inter la trojanoj ĉevalmastraj mi diros. 525
ἔλπομαι εὐχόμενος Διί τ’ ἄλλοισίν τε θεοῖσιν	Mi esperas preĝante kaj al Zeŭso kaj al la aliaj dioj
ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,	elpeli de ĉi tie la hundojn alportatajn de la Keresoj,
οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.	kiujn la Keresoj portadas sur la nigraj ŝipoj.
ἀλλ’ ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,	Sed vere dum la nokto ni gardu nin mem,
πρῶϊ δ’ ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530	Sed frumatene krepuske kun la armiloj armitaj 530
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.	ĉe la ŝipoj kavaj ni instigu akran Areson.
εἴσομαι εἴ κέ μ’ ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης	Mi ekscios, ĉu eble min la tideido brava Diomedo
πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἤ κεν ἐγὼ τὸν	apud la ŝipoj kontraŭ la muro repuŝos, ĉu eble mi lin
χαλκῷ δῃώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.	per bronzo mortiginte kiel kaptaĵon sangozan portos.
αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ’ ἐμὸν ἔγχος 535	Morgaŭ sian kapablecon li pruvos, ĉu eble mian ĵetlancon 535
μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ’ ἐν πρώτοισιν ὀΐω	alvenantan eltenos; sed inter la unuaj, mi opinias,
κείσεται οὐτηθείς, πολέες δ’ ἀμφ’ αὐτὸν ἑταῖροι	li kuŝos trafite, kaj multaj kunuloj ĉirkaŭ li
ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς	dum la suno leviĝos ĝis morgaŭ; ĉar se mi nur
εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα,	estus senmorta kaj senaĝa ĉiujn tagojn,
τιοίμην δ’ ὡς τίετ’ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540	kaj honoriĝus kiel honoriĝis Ateno kaj Apolono, 540

ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.»	kiel nun ĉi tiu tago malbonon portas al la arganoj.»
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.	Tiel Hektoro parolis, kaj al tio la trojanoj ekkriis.
οἳ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,	Kaj ili la maljungis ĉevalojn sub la jugo ŝvitantajn,
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος·	kaj ligis per rimenoj, apud sia ĉaro ĉiu unuopa;
ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα 545	kaj el la urbo ili kondukis bovojn kaj grasajn etbrutojn 545
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,	rapide, kaj vinon ĝojigan ili alportis,
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.	kaj manĝon el la ĉambraro, kaj aldone lignon multan ili kolektis.
ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας	Kaj ili faris por la senmortuloj senpekajn hekatombojn
κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.	kaj la grasovaporon el la ebeno ventoj portis al la ĉielo enen,
ἡδεῖαν· τῆς δ' οὔ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο, 550	la dolĉan; sed tiun neniel la dioj beataj akceptis, 550
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,	nek volis; ĉar de ili tre malamataj estis Ilio sankta
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο	kaj Priamo kaj la homamaso de la lancosperta Priamo.
Οἳ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας	Sed ili fiere pensante sur la padoj de la milito
εἵατο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.	estis tutnokte, kaj ĉe ili ŝtiparoj multaj brulis.
ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην 555	Kaj kiel kiam en la ĉielo steloj ĉirkaŭ la brila luno 555
φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·	brilas tre brile, kaj kiam estiĝis senventa la etero
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι	kaj aperas ĉiuj altaĵoj kaj pintaĵoj plej altaj
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ,	kaj valoj; kaj de la ĉielo sekve sobmalfermiĝas la senfina etero,
πάντα δὲ εἴδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·	kaj ĉiuj steloj estas vidataj, kaj ankaŭ ekĝojas mense paŝtisto –
τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560	tiomaj inter laj ŝipoj kaj la fluoj de Ksanto 560
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.	ŝtiparoj de la trojanoj bruligantaj brilis antaŭ Ilio.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάστῳ	Mil ŝtiparoj sekve en la ebeno brulis, kaj apud ĉiu
εἵατο πεντήκοντα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο.	sidis kvindek en la radio de la fajro brulanta.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας	Kaj la ĉevaloj hordeon blankan vorante kaj spelton
ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνον. 565	starante ĉe la ĉaroj bontronan Aŭroron atendis. 565

IX – I

Ὣς οἳ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς	Tiel ja la trojanoj gardistojn havis; sed la aĥajanojn
θεσπεσίη ἔχε φύζα φόβου κρυόεντος ἑταίρη,	grandega fuĝtimo tenis, la kunulo de fuĝo frostoza,
πένθεϊ δ’ ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.	kaj per aflikto neeltenebla estis trafitaj ĉiuj plejbonuloj.
ὡς δ’ ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,	Kiel du ventoj la maron fiŝozan movas,
βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον, 5	Norda kaj Okcidenta Ventoj, kaj tiuj du el Trakujo blovas, 5
ἐλθόντ’ ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν	kiam ili venas subite; kaj ankaŭ samtempe ondo nigra
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευεν·	leviĝas, kaj multe ekster la maron fukon ĝi ŝutas;
ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.	tiel disŝiriĝis la animo en la brusto de la aĥajanoj.
Ἀτρεΐδης δ’ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ	Kaj la atreido per aflikto granda trafita rilate la spiriton
φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10	vagadis al la heroldoj klarvoĉaj ordonante 10
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,	laŭnome al la konsilo voki ĉiun adoltiĉon,
μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.	sed ne krii; kaj li mem inter la unuaj penadis.
ἷζον δ’ εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ’ Ἀγαμέμνων	Kaj ili sidis en la konsilejo afliktitaj; sed Agamemnono
ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,	ekstaris larmon verŝante kiel fonto nigrakva,
ἥ τε κατ’ αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ· 15	kiu de kruta roko sobverŝas la malhelan akvon; 15
ὣς ὅ βαρὺ στενάχων ἔπε’ Ἀργείοισι μετηύδα·	tiel tiu profunde ĝemante inter la arganoj vortojn diris:
«ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες	«Ho amikoj, gvidantoj kaj zorgantoj de la arganoj,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,	Zeŭso, la kronido, min multe implikis en pezan mison,
σχέτλιος, ὃς τότε μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν	kruelulo, kiu ja tiam al mi promesis kaj kapjesis
Ἴλιον ἐκπέρσαντ’ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20	Ilion bonmuran plene detruinte reveni hejmen, 20
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει	sed nun malbonan trompon li decidis, kaj min admonas
δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.	misfame Argon atingi, ĉar multan homamason mi perdis.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,	Tiel verŝajne al Zeŭso potenca estas plaĉe,
ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα	kiu ja de multaj urboj detruis la citadelojn
ἠδ’ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25	aŭ ankaŭ ankoraŭ detruas; ĉar al li apartenas supereco plej granda. 25
ἀλλ’ ἄγεθ’ ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·	sed ek, kiel diras mi, obeu vi ĉiuj;

φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.»	ni fuĝu per niaj ŝipoj al la propra parentuja tero; ĉar ni ne plu kaptos Trojon larĝstratan.»
Ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν· 30 ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Tiel li parolis, sed ili sekve ĉiuj silentaj iĝis en silento. Kaj longe silente ili sidis afliktitaj, la fiziĉoj de la aĥajanoj; 30 sed fine do inter ili ekparolis rilate batalkriadon bona Diomedo:
«Ἀτρεΐδη σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι, ᾗ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς. ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσι φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35 ἴσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες. σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω· σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων, ἀλκὴν δ' οὔ τοι δῶκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. δαιμόνι' οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν 40 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις; εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης ἑστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί. ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 45 εἰς ὅ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· νῶϊ δ' ἐγὼ Σθένελός τε μαχησόμεθ' εἰς ὅ κε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.»	«Ho atreido kontraŭ vi malprudenta unue mi batalos, kiel moro estas, mastro, en la konsilejo: Sed vi neniel koleriĝu. La kuraĝon ja al mi unue riproĉinte inter la danaidoj vi diris, ke [mi] estas nemilitema kaj senforta; sed ĉi ĉion 35 scias kaj la junaj kaj maljunaj de la arganoj. Sed al vi inverse donis la infano de Krono insida; per al sceptro ja al vi li donis honoriĝi super ĉiuj, kaj kuraĝon al vi li ne donis, kio estas supereco plej granda. Ho strangulo, tiel eble tre vi esperas, ke la fiziĉoj de la aĥajanoj 40 kaj nemilitemaj estas kaj senfortaj, kiel vi diras? Sed se al vi mem la animo deziregas, kiel hejmeniĝi, iru; sub vi [estas] la vojo, kaj la ŝipoj al vi proksime al la maro staras, kiuj al vi sekvis de Miceno tre multaj. Sed restos la aliaj kapharozaj aĥajanoj, 45 ĝis kiam ja Trojon ni plene detruos. Kaj se ankaŭ ili mem, ili fuĝu kun la ŝipoj al la propra parentuja tero; ni du – mi kaj Stenelo – batalos, ĝis kiam finon de Ilio ni atingos; ĉar kun dio ni estas venintaj.»
Ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν 50 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο. τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·	Tiel li parolis, kaj sekve ili ĉiuj kriegis, la fiziĉoj de la aĥajanoj 50 ekadmirinte la vorton de Diomedo ĉevalmastra. Inter ili elpaŝis kaj parolis ĉevalisto Nestoro:

«Τυδεΐδη πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,	«Ho Tideido, altgrade en milito forta vi estas,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.	kaj per konsilo inter ĉiuj samaĝuloj vi estiĝis la plej bona.
οὔ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται ὅσσοι Ἀχαιοί, 55	Neniu al vi tiun vorton riproĉos, kiomaj [estas] la aĥajanoj, 55
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.	nek kontraŭe parolos; sed vi ne atingis la finon de la vortoj.
ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης	Vere ankaŭ juna vi estas, kaj mia infano vi ankaŭ povus esti
ὁπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις	la plej juna je naskiĝo; tamen prudentaĵojn vi diras
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.	al la rejĝiĉoj de la arganoj, ĉar laŭdece vi diris.
ἀλλ' ἄγ' ἐγών, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι, 60	Sed ek, mi, kiu pli aĝa ol vi mi min gloras esti, 60
ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι	eldiros kaj ĉion detalos; kaj neniu al mi eble
μῦθον ἀτιμήσει', οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.	la vorton malrespektos, ankaŭ ne la reganto Agamemnono.
ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος	Sensocia, senleĝa, senhejma estus tiu,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.	kiu amus la militon teruran inter sampopolanoj.
ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65	Sed vere nun ni obeu al la nokto nigra 65
δόρπά τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι	kaj vespermanĝojn ni por ni pretigu; sed ĉiuj gardantoj
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.	kuŝu apud la foso fosita ekster la muro.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα	Al la junuloj tion mi komisias; sed tiam,
Ἀτρεΐδη σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.	ho atreido, vi komencu; ĉar vi plej rejĝa estas.
δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικές. 70	Faru festenon por la maljunuloj; decas por vi, ne [estas] al vi hontinde. 70
πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν	Plenaj je vino al vi [estas] la tendoj, kiun ŝipoj de la aĥajanoj
ἠμάτιαι Θρῄκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·	ĉiutagaj el Trakujo sur la larĝa maro kondukas;
πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.	ĉiu gastigemo al vi estas, kaj multajn vi mastras.
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην	Kaj post kunvenigo de multaj al tiu obeu, kiu la plej bonan
βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75	konsilon donos; kaj tre [aliras] bezono ĉiujn aĥajanojn 75
ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν	je nobla kaj saĝa [konsilo], ĉar la malamikoj proksime al la ŝipoj
καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;	bruligas ŝtiparojn multajn; kiu pri ĉi tio ĝojus?
νὺξ δ' ἦδ' ἠὲ διαῤῥαίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.»	Sed ĉi tiu nokto aŭ frakasos la armeon aŭ savos.»
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.	Tiel li parolis, kaj ili sekve tiun tre aŭskultis kaj obeis.
ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80	Kaj gardantoj kun la armiloj elrapidis 80

ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν,	kaj ĉirkaŭ nestorido Trasimedeo, la paŝtisto de la homamasoj,
ἠδ’ ἀμφ’ Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἷας Ἄρηος	kaj ĉirkaŭ Askalafo kaj Ialmeno, la fiziĉoj de Areso,
ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηΐπυρόν τε,	kaj ĉirkaŭ Merioneo kaj Afareo kaj Deipiro,
ἠδ’ ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν Λυκομήδεα δῖον.	kaj ĉirkaŭ Likomedeo, la fiziĉo brila de Kreonto.
ἕπτ’ ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ 85	Sep estis gvidantoj de la gardantoj, kaj cent junuloj 85
κοῦροι ἅμα στεῖχον δολίχ’ ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·	kun ĉiu unuopa paŝis, longajn ĵetlancojn en la manoj havante;
κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἵζον ἰόντες·	meze inter foso kaj muro ili eksidis irinte;
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.	kaj tie fajron ili bruligis, kaj ili metis por si vespermanĝon, ĉiu unuopa.
Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν	Kaj la atreido la dense starantajn maljunulojn de la aĥajanoj kondukis
ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα. 90	en la tendon, kaj apud ili li metadis abundan festenon. 90
οἳ δ’ ἐπ’ ὀνείαθ’ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.	Kaj ili al la manĝoj pretaj antaŭkuŝantaj la manojn etendis.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,	Tiam, kiam ili la deziron de trinkado kaj manĝado de si forlevis,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν	al ili la maljunulo tutunua komencis teksi saĝaĵon,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·	Nestoro, kies konsilo ankaŭ antaŭe plej bona ŝajnas;
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 95	tiu prudenta inter ili elpaŝis en la kunveno kaj ekparolis: 95
«Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον	«Atreido plej majesta, mastro de la adoltiĉoj Agamemnono
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ’ ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν	ĉe vi ja mi finos, kaj de vi mi komencos, ĉar la mastro de multaj
λαῶν ἐσσι ἄναξ καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε	homamasoj vi estas kaj al vi Zeŭso enmanigis
σκῆπτρόν τ’ ἠδὲ θέμιστας, ἵνά σφισι βουλεύῃσθα.	kaj la sceptron kaj jurisdikcion, por ke al ili vi estu konsilisto.
τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ’ ἐπακοῦσαι, 100	Tial al vi estas precipe necese diri la vorton kaj aŭskulti, 100
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ’ ἄν τινα θυμὸς ἀνώγῃ	kaj plenumi ankaŭ al iu alia, kiam iun la animo admonas
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ’ ἕξεται ὅττί κεν ἄρχῃ.	diri por bono; kaj de vi dependos, kion ĝi komencas.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.	Sed mi diros, kiel al mi ŝajnas esti plej bone.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει	Ĉar neniu alia penson pli bonan ol tiu elpensos,
οἷον ἐγὼ νοέω ἠμὲν πάλαι ἠδ’ ἔτι καὶ νῦν 105	kiun mi elpensas kaj antaŭe kaj pli ankaŭ nun 105
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε διογενὲς Βρισηΐδα κούρην	de tiam, kiam, ho zeŭsdevena, Brizeidon la kidinon
χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας	de koleranta Aĥilo el la tendo rabinte vi ekiris,
οὔ τι καθ’ ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε	neniel laŭ nia intenco ja; ĉar multe tre al vi

πόλλ’ ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ	mi malkonsilis; sed vi al via grandanima animo
εἴξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110	cedinte la adoltiĉon plej taŭgan, kiu eĉ la senmortuloj honoris, 110
ἠτίμησας, ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ’ ἔτι καὶ νῦν	malhonoris, ĉar preninte vi havas la honoran donacon; sed plu ankaŭ nun
φραζώμεσθ’ ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν	pripensu, kiel lin repaciĝinte ni persvadus
δώροισίν τ’ ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.»	kaj per donacoj kaj per mildaj vortoj afablaj.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	Tiun siavice alparolis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono:
«ὦ γέρον οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας· 115	«Ho maljunulo, neniel mensogon miajn pekojn vi rakontis; 115
ἀασάμην, οὐδ’ αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν	mi pekis, kaj mi mem ne malkonfesas. Egala al multaj
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,	homamasoj estas adoltiĉo, kiun Zeŭso en la koro amas,
ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.	kiel nun tiun li honoris, kaj li subigis la homamason de la aĥajanoj.
ἀλλ’ ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,	Sed ĉar mi pekis al la menso mizera obeinte,
ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ’ ἀπερείσι’ ἄποινα. 120	mi volas kompensi kaj doni senliman elaĉeton. 120
ὑμῖν δ’ ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ’ ὀνομήνω	Kaj inter vi ĉiuj la famegajn donacojn mi nomu:
ἕπτ’ ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,	sep senfajrajn tripiedojn, kaj dek talantojn de oro,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ’ ἵππους	kaj dudek brilantajn kaldronojn, kaj dek du ĉevalojn
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.	bone nutritajn premiozajn, kiuj premiojn per la piedoj gajnis.
οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο, 125	Ne malbonstata estus adoltiĉo, al kiu tiom estiĝus, 125
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,	nek senpropraĵa je aprezata oro,
ὅσσά μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.	kiom kiel premiojn al mi alportis la unuhufaj ĉevaloj.
δώσω δ’ ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας	Kaj mi donos sep adoltinojn senriproĉajn, taskojn sciantajn
Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτὸς	lesbanojn, kiujn, kiam Lesbon bone loĝatan li kaptis mem,
ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130	mi elektis, kiuj per beleco venkis la tuton de la adoltinoj. 130
τὰς μέν οἱ δώσω, μετὰ δ’ ἔσσεται ἣν τότ’ ἀπηύρων	Tiujn al li mi donos, kaj intere estos, kiun tiam mi forprenis,
κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι	la kidino de Brizeo; kaj aldone ĵuron mi ĵuros,
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,	neniam ties kuŝejon esti alirinta nek miksiĝinta,
ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.	kiu moro de la homoj estas, de la adoltiĉoj kaj de la adoltinoj.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε 135	Ĉi ĉio tuj ĉeestos; kaj se siavice 135

ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ᾽ ἀλαπάξαι,	la urbon grandan de Priamo la dioj donos detrui,
νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω	la ŝipon sufiĉe per oro kaj bronzo li ŝarĝu
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ᾽ Ἀχαιοί,	enirinte, kiam ni aĥajanoj disdividos la predon,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,	ankaŭ dudek trojaninojn-adoltinojn mem li prenu,
αἵ κε μετ᾽ Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140	kiuj post arga Heleno plej belaj estos. 140
εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ᾽ Ἀχαιϊκὸν οὖθαρ ἀρούρης	Kaj se Argon Aĥajan ni atingos, la mamon de la agro,
γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἶσον Ὀρέστῃ,	bofiziĉo al mi li estu; kaj mi honoros lin egale al Oresto,
ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.	kiu de mi dorlotata nutriĝas en feliĉo multa.
τρεῖς δέ μοί εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ	Kaj estas al mi tri fizinoj en la palaco bone konstruita,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα, 145	Krizotemido kaj Laodiko kaj Ifianaso, 145
τάων ἥν κ᾽ ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω	de tiuj [tiun], kiun li volos, kiel karan sen dono por la eŝino li konduku
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ μείλια δώσω	kontraŭ la domo de Peleo; kaj mi aldone donos doton
πολλὰ μάλ᾽, ὅσσ᾽ οὔ πώ τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί·	tre multan, per kiom ankoraŭ neniu dotis sian fizinon;
ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα	kaj al li mi donos sep bone loĝatajn urbojn
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν 150	Kardamilon kaj Enopon kaj Hiron gresozan 150
Φηράς τε ζαθέας ἠδ᾽ Ἄνθειαν βαθύλειμον	kaj Feraon sanktan kaj Antion profundherbejan
καλήν τ᾽ Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.	kaj belan Epion kaj Pedazon rebozan.
πᾶσαι δ᾽ ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·	Kaj ĉiuj estas proksime al la maro, plej for flanke de Piloso sabloza;
ἐν δ᾽ ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες πολυβοῦται,	kaj ene loĝas adoltiĉoj multŝafaj, multbovaj,
οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσι 155	kiuj lin per donacoj kiel dion honoros 155
καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.	kaj al li sub la sceptro plenumos abundajn impostojn.
ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο.	Tion al li mi plenumu, se li forlasos la galon.
δμηθήτω—Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἠδ᾽ ἀδάμαστος,	Li cedu al la peto – Hadeso vere [estas] senindulga kaj nesubigebla,
τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων—	kaj tial al la mortivuloj la plej malamata de ĉiuj dioj –,
καί μοι ὑποστήτω ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι 160	ankaŭ li subordiĝu al mi, kiom pli rejĝa mi estas 160
ἠδ᾽ ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.»	kaj kiom per naskiĝo pli frue naskinta mi min gloras esti.»
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Kaj al tiu respondis tiam Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:

«Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον	«Atreido plej majesta, mastro de la adoltiĉoj Agamemnono,
δῶρα μὲν οὐκέτ’ ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·	donacojn ne plu riproĉindajn vi donus al Aĥilo, la mastro;
ἀλλ’ ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα 165	sed ek, elektitojn ni urĝu, kiuj plej rapide 165
ἔλθωσ’ ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.	iros en la tendon de peleido Aĥilo.
εἰ δ’ ἄγε τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι οἳ δὲ πιθέσθων.	sed ek, tiujn eble elektos mi, kiuj obeu.
Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα Διΐ φίλος ἡγησάσθω,	Fenikso al Zeŭso kara unua gvidu,
αὐτὰρ ἔπειτ’ Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·	sed tiam kaj Ajakso granda kaj brila Odiseo;
κηρύκων δ’ Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ’ ἑπέσθων. 170	kaj el la heroldoj kaj Odio kaj Eŭribateo kune sekvu. 170
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,	Sed portu por la manoj akvon, kaj solene paroli ordonu,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ’, αἴ κ’ ἐλεήσῃ.»	por ke al Zeŭso la kronido ni preĝu, ĉu li eble kompatos.»
Ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.	Tiel li diris, kaj al ili ĉiuj plaĉan vorton li diris.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,	Tuj heroldoj akvon sur la manojn verŝis,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175	la junuliĉoj la kraterojn ĝisrande plenigis per trinkaĵo, 175
νώμησαν δ’ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.	kaj disdonis al ĉiuj, unue verŝinte rituale en la trinkujojn.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ’ ἔπιόν θ’ ὅσον ἤθελε θυμός,	Tiam, kiam kaj ili trinkoferis kaj trinkis, kiom volis la animo,
ὁρμῶντ’ ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.	ili ekrapidis el la tendo de Agamemnono la atreido.
τοῖσι δὲ πόλλ’ ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ	Kaj al tiuj multe komisiis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno
δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180	rigardante al ĉiu unuopa, kaj al Odiseo plej multe, 180
πειρᾶν ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.	elprovi, kiel ili persvadus la senriproĉan peleidon.
Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης	Kaj tiuj du ekpaŝis laŭ la bordo de la multmuĝa maro,
πολλὰ μάλ’ εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ	tre multe preĝante al termovanto-tertremigulo
ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.	facile persvadi la grandan menson de la eakido.
Μυρμιδόνων δ’ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην, 185	Kaj kaj la tendojn kaj ŝipojn de la mirmidonoj ili du atingis, 185
τὸν δ’ εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ	kaj tiun ili trovis mense sin delektanta per la liuto klara
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ’ ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν,	bela artoza, kaj sur arĝenta jugo li sidis,
τὴν ἄρετ’ ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας·	kiun li prenis el la kaptaĵo, la urbon de Eetiono pereiginte;
τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ’ ἄρα κλέα ἀνδρῶν.	kaj per ĝi li ja la animon delektis, kaj li kantis sekve la famaĵojn de la adoltiĉoj.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ, 190	Kaj Patroklo sola kontraŭ li sidis en silento, 190

δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων, τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς, στὰν δὲ πρόσθ’ αὐτοῖο· ταφὼν δ’ ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἕδος ἔνθα θάασσεν. ὣς δ’ αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη. 195 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	atendante la eakidon, ĝis kiam li ĉesis kanti, sed tiuj du paŝis unuaj, kaj gvidis brila Odiseo, kaj ili ekstaris kontraŭ li; sed ekmirinte leviĝis Aĥilo kun la liuto mem la sidlokon, kie li estis sidanta. Kaj tiel sammaniere Patroklo, kiam li ekvidis la heroojn, ekstaris. 195 Tiujn du ankaŭ salutante alparolis rapidpieda Aĥilo:
«χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον ἦ τι μάλα χρεώ, οἵ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.»	«Saluton; vere kiel karaj adoltiĉoj vi alvenis, vere iel tre mi bezonas, kiuj al mi eĉ indignanta la plej karaj de la aĥajanoj vi du estas.»
Ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς, εἷσεν δ’ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 200 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·	Tiam tiel parolinte [ilin] plukondukis brila Aĥilo, kaj li sidigis en foteloj kaj sur tapiŝoj purpuraj. 200 Kaj senprokraste Patroklon, proksime estantan, li alparolis:
«μείζονα δὴ κρητῆρα Μενοιτίου υἱὲ καθίστα, ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ’ ἔντυνον ἑκάστῳ· οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.»	«Pli grandan krateron do, ho fiziĉo de Menetio, starigu, kaj pli fortan miksu, kaj pokalon pretigu por ĉiu unuopa; ĉar la plej karaj adoltiĉoj sub mia tegmento ĉeestas.»
Ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ’ ἑταίρῳ. 205 αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ, ἐν δ’ ἄρα νῶτον ἔθηκ’ ὄϊος καὶ πίονος αἰγός, ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ. τῷ δ’ ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ’ ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς. καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ’ ὀβελοῖσιν ἔπειρε, 210 πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα ἰσόθεος φώς. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη, ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε, πάσσε δ’ ἁλὸς θείοιο κρατευτάων ἐπαείρας. αὐτὰρ ἐπεί ῥ’ ὤπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευε, 215 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ	Tiel li diris, kaj Patroklo obeis al la kara kunulo. 205 Tiam li ja viandotablon grandan sobmetis en la lumon de la fajro, kaj sekve li surmetis dorson de ŝafo kaj de grasa kapro, kaj en[igis li] spinon de porko grasigita, abundantan je graso. Kaj por tiu tenis Aŭtomedono, kaj tranĉis sekve brila Aĥilo. Kaj tiujn bone li dispecigis kaj ĉirkaŭ rostostangojn surmetis, 210 kaj fajron grandan la menetiido bruligis, la disimila heroo. Tiam, kiam la fajro sobbrulis kaj la flamo estingiĝis, la braĝon sterninte la rostostangojn supre li metis, kaj li surŝutis salon dian al la rostostangingoj surlevinte. Tiam, kiam sekve li rostis kaj sur tabulojn li ŝutis, 215 Patroklo panon preninte disdonis sur tablo

καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.	en belaj korboj, sed la viandon disdonis Aĥilo.
αὐτὸς δ’ ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο	Kaj mem li sidis kontraŭ Odiseo dia
τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει	ĉe la alia parieto, kaj al la dioj oferi li ordonis
Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὃ δ’ ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220	al Patroklo, sia kamarado; kaj li en la fajron ĵetis la bruloferaĵojn. 220
οἳ δ’ ἐπ’ ὀνείαθ’ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.	Kaj ili al la manĝoj pretaj antaŭkuŝantaj la manojn etendis.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,	Tiam, kiam ili la deziron de trinkado kaj manĝado de si forlevis,
νεῦσ’ Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,	kapsignis Ajakso al Fenikso; sed rimarkis brila Odiseo,
πλησάμενος δ’ οἴνοιο δέπας δείδεκτ’ Ἀχιλῆα·	kaj pleniginte la pokalon de vino trinkis al la sano de Aĥilo:
«χαῖρ’ Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225	«Saluton, ho Aĥilo; je porcio egala ja ne [ni estas] bezonaj 225
ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο	kaj en la tendo de Agamemnono la atreido
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν, πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ	kaj ankaŭ ĉi tie nun, ĉar ĉeestas abunde multe
δαίνυσθ’· ἀλλ’ οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,	por festeni; sed ne la aferoj de porcio agrabla estas zorgo,
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα διοτρεφὲς εἰσορόωντες	sed tre grandan malfeliĉon nutratan de Zeŭso rigardante
δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230	ni timas; kaj en dubo, ĉu saviĝos aŭ pereos 230
νῆας ἐϋσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν.	la ŝipoj bonferdekaj, se ne vi ja surmetos kuraĝon.
ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο	Ĉar proksime al la ŝipoj kaj muro tranoktejon metis
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ’ ἐπίκουροι	la trojanoj noblanimaj kaj famegaj aliancanoj
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ’ ἔτι φασὶ	bruliginte ŝtiparojn multajn tra la tendaro, kaj ili diras ne plu
σχήσεσθ’, ἀλλ’ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι. 235	reteniĝi, sed en la ŝipojn nigrajn fali. 235
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων	Zeŭso la kronido al ili favorajn signojn montrante
ἀστράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων	fulmigas; kaj Hektoro multe per forto kuraĝante
μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος Διί, οὐδέ τι τίει	furiozas terure, konfidante al Zeŭso, kaj li neniel honoras
ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν.	la adoltiĉojn nek la diojn; sed forta furiozo lin estas preninta.
ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἠῶ δῖαν· 240	Kaj li preĝas, ke plej rapide aperu Aŭroro brila, 240
στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα	ĉar promesas de la ŝipoj dehaki la altajn stevenpintojn
αὐτάς τ’ ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς	kaj ilin mem bruligi per detrua fajro, tiam apud tiuj
δῃώσειν παρὰ τῇσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.	mortigi la aĥajanojn ekscititajn sub la fumo.
ταῦτ’ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς	Tion terure mi timas en la menso, ke ne al li la minacojn

ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη 245	finplenumos la dioj, kaj al ni do sorto estus 245
φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.	perei en Trojo malproksime de Argo ĉevalnutra.
ἀλλ᾽ ἄνα εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἷας Ἀχαιῶν	Sed ek, se deziras ja ankaŭ fine la fiziĉojn de la aĥajanoj
τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.	suferantajn defendi sub bruo de la trojanoj.
αὐτῷ τοι μετόπισθ᾽ ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος	Al vi mem poste funebro estos, sed neniel rimedo
ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ᾽ ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250	trovi bonigilon de farita malbono ekzistas; sed multe antaŭe 250
φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.	pripensu, kiel al la danaidoj vi rebatus la malbonan tagon.
ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς	Ho kara, vere al vi ja parentiĉo taskis Peleo
ἤματι τῷ ὅτε σ᾽ ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·	en tiu tago, kiam vin el Ftio al Agamemneno li sendis:
“τέκνον ἐμὸν κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη	‹Mia fizo, forton kaj Ateno kaj Hero
δώσουσ᾽ αἴ κ᾽ ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255	donos, se ili volos, sed vi la grandaniman animon 255
ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·	teni en la brusto; ĉar bonvolemo [estas] pli bona;
ληγέμεναι δ᾽ ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρά σε μᾶλλον	kaj forlasi kverelon, kaŭzanton de malbono, tiel vin pli multe
τίωσ᾽ Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.”	honoros kaj junuloj kaj maljunuloj de la arganoj.›
ὣς ἐπέτελλ᾽ ὃ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ᾽ ἔτι καὶ νῦν	Tiel taskis la maljunulo, sed vi forgesas; sed plu ankaŭ nun
παύε᾽, ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ᾽ Ἀγαμέμνων 260	haltu, sed lasu la galon afliktan; kaj al vi Agamemnono 260
ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλήξαντι χόλοιο.	decajn donacojn donos, se vi forlasos la galon.
εἰ δὲ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω	Sed se vi min obeos, mi al vi rakontu,
ὅσσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ᾽ Ἀγαμέμνων·	kiomajn donacojn al vi en la tendoj promesis Agamemnono:
ἕπτ᾽ ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,	sep senfajrajn tripiedojn, kaj dek talantojn de oro,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ᾽ ἵππους 265	kaj dudek brilantajn kaldronojn, kaj dek du ĉevalojn 265
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.	bone nutritajn premiozajn, kiuj premiojn per la piedoj gajnis.
οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο	Ne malbonstata estus adoltiĉo, al kiu tiom estiĝus,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,	nek senpropraĵa je aprezata oro,
ὅσσ᾽ Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.	kiom kiel premiojn al Agamemneno alportis la ĉevaloj.
δώσει δ᾽ ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 270	Kaj li donos sep adoltinojn senriproĉajn, taskojn sciantajn 270
Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλες αὐτὸς	lesbanojn, kiujn, kiam Lesbon bone loĝatan vi kaptis mem,
ἐξέλεθ᾽, αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.	li elektis, kiuj per beleco venkis la tuton de la adoltinoj.

τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ᾽ ἔσσεται ἣν τότ᾽ ἀπηύρα	Tiujn al vi li donos, kaj intere estos, kiun tiam li forprenis,
κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται	la kidino de Brizeo; kaj aldone ĵuron li ĵuros,
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, 275	neniam ties kuŝejon esti alirinta nek miksiĝinta, 275
ἣ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἥτ᾽ ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν.	kiu moro de la homoj estas, de la adoltiĉoj kaj de la adoltinoj.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε	Ĉi ĉio tuj ĉeestos; kaj se siavice
ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ᾽ ἀλαπάξαι,	la urbon grandan de Priamo la dioj donos detrui,
νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι	[li promesas al vi] la ŝipon sufiĉe per oro kaj bronzo ŝarĝi
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ᾽ Ἀχαιοί, 280	enirinte, kiam ni aĥajanoj disdividos la predon, 280
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,	ankaŭ dudek trojaninojn-adoltinojn mem preni,
αἵ κε μετ᾽ Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.	kiuj post arga Heleno plej belaj estos.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ᾽ Ἀχαιϊκὸν οὖθαρ ἀρούρης	Kaj se Argon Aĥajan ni atingos, la mamon de la agro,
γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἶσον Ὀρέστῃ,	bofiziĉo al li vi estu; kaj li honoros vin egale al Oresto,
ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ. 285	kiu de li dorlotata nutriĝas en feliĉo multa. 285
τρεῖς δέ οἱ εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ	Kaj estas al li tri fizinoj en la palaco bone konstruita,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,	Krizotemido kaj Laodiko kaj Ifianaso,
τάων ἥν κ᾽ ἐθέλῃσθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι	de tiuj [tiun], kiun vi volos, kiel karan sen dono por la eŝino konduki
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὅ δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ μείλια δώσει	kontraŭ la domo de Peleo; kaj li aldone donos doton
πολλὰ μάλ᾽, ὅσσ᾽ οὔ πώ τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί· 290	tre multan, per kiom ankoraŭ neniu dotis sian fizinon; 290
ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα	kaj al vi li donos sep bone loĝatajn urbojn
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν	Kardamilon kaj Enopon kaj Hiron gresozan
Φηράς τε ζαθέας ἠδ᾽ Ἄνθειαν βαθύλειμον	kaj Feraon sanktan kaj Antion profundherbejan
καλήν τ᾽ Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.	kaj belan Epion kaj Pedazon rebozan.
πᾶσαι δ᾽ ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος· 295	Kaj ĉiuj estas proksime al la maro, plej for flanke de Piloso sabloza; 295
ἐν δ᾽ ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες πολυβοῦται,	kaj ene loĝas adoltiĉoj multŝafaj, multbovaj,
οἵ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσι	kiuj vin per donacoj kiel dion honoros
καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.	kaj al li sub la sceptro plenumos abundajn impostojn.
ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλήξαντι χόλοιο.	Tion al vi li plenumu, se vi forlasos la galon.
εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον 300	Sed se al vi la atreido ja estis malamata en la koro tro multe, 300

αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ’ ἄλλους περ Παναχαιοὺς	li mem kaj liaj donacoj, vi ĉiujn aliajn aĥajanojn ja
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἵ σε θεὸν ὣς	suferantajn kompatu tra la tendaro, ili vin kiel dion
τίσουσ’· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο·	honoras; ĉar vere al ili tre granda gloro vi gajnus;
νῦν γάρ χ’ Ἕκτορ’ ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι	ĉar nun Hektoron vi kaptus, kiam tre proksime al vi li venus,
λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔ τινά φησιν ὁμοῖον 305	havante furiozon pereigan, ĉar, li diras, simila al li 305
οἷ ἔμεναι Δαναῶν οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.»	estas neniu de la danaidoj, kiujn ĉi tien la ŝipoj portis.»
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	Tiun nun alterne alparolis rapidpieda Aĥilo:
«διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ	«Zeŭsdevena laertido, inventema Odiseo,
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,	necesas do tiun vorton senindulge malakcepti,
ᾗ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται, 310	kiel ja do mi pensas kaj kiel ankaŭ plenumite estos, 310
ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.	por ke al mi vi ne murmuru sidante ĉiu de alia flanko.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν	Ĉar malamata al mi [estas] tiu same kiel la pordegoj de Hadeso
ὅς χ’ ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.	kiu ja unu aferon kaŝas en la animo, sed ion alian diras.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·	Sed mi diros, kiel al mi ŝajnas esti plej bone;
οὔτ’ ἔμεγ’ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πείσεμεν οἴω 315	mi ne pensas, ke min atreido Agamemnono persvados 315
οὔτ’ ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν	nek aliaj danaidoj, ĉar neniu danko sekve estis
μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ’ ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.	por batali kontraŭ malamikaj adoltiĉoj senĉese ĉiam.
ἴση μοῖρα μένοντι καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·	La sama parto [estas] por la restanto kaj se iu tre militas;
ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός·	kaj en unu honoro [estas] ĉu [iu] maltaŭgaa ĉu ankaŭ taŭga;
κάτθαν’ ὁμῶς ὅ τ’ ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργώς. 320	mortas same kaj la senfara adoltiĉo kaj la multe farinta. 320
οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ	Sed nenio al mi utilas, kiam mi suferis dolorojn en la animo
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.	ĉiam mian animon riskante por militi.
ὡς δ’ ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι	Kaj kiel birdo al la senplumaj idoj alportas,
μάστακ’ ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ’ ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,	kiam nutraĵon ĝi prenas, sed malbone sekve al ĝi mem estas,
ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον, 325	tiel ankaŭ mi multajn sendormajn noktojn pasigis, 325
ἤματα δ’ αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων	kaj tagojn sangozajn mi rapidis militante
ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.	kontraŭ adoltiĉoj batalante pro iliaj eŝinoj.

δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,	Kun dek du ŝipoj do mi detruis urbojn de la homoj,
πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·	kaj kiel piedsoldato dek unu, mi diras, tra Trojo fekunda;
τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330	el tiuj ĉiuj valoraĵojn multajn kaj noblajn 330
ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον	mi elkaptis, kaj ĉion portante mi donadis al Agamemneno,
Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι	la atreido; sed li malantaŭe restante ĉe la ŝipoj rapidaj
δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.	preninte malmulton disdividis, sed multon tenadis.
ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι·	Sed al la prensiĉoj li donis honorajn donacojn, kaj al la rejĝiĉoj;
τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335	por tiuj persiste ili kuŝas, sed de mi sola de la aĥajanoj 335
εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων	li prenis, kaj li havas eŝinon feliĉigan; apud tiu tranoktante
τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν	li delektu sin. Sed kial necesas militi kontraŭ la trojanoj
Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας	al la arganoj? Kaj kial homamason alkondukis ĉi tien kolektinte
Ἀτρεΐδης; ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο;	la atreido? Ĉu ne pro Heleno belhara?
ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340	Ĉu solaj amas la kunulojn de mortivaj homoj 340
Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων	la atreidoj? Kiam iu ajn adoltiĉo bona kaj saĝa
τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τὴν	la propran [kunulon] amas kaj kompatas, kiel ankaŭ mi tiun [inon]
ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητήν περ ἐοῦσαν.	el la animo mi amis, lance akirita eĉ estantan.
νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο καί μ' ἀπάτησε	Sed nun, kiam el la manoj la honoran donacon li prenis kaj min perfidis,
μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345	li ne provu de mi bona scianta; li ankaŭ ne persvados min. 345
ἀλλ' Ὀδυσεῦ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι	Sed, ho Odiseo, kun kaj vi kaj la aliaj rejĝiĉoj
φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.	li pripensu por la ŝipoj rebati la malamikan fajron.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,	Vere do tre multe li penis for de mi,
καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ	kaj do muron konstruis, kaj pelis ĉe ĝi foson
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350	larĝan grandan, kaj ene li palisojn plantis; 350
ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο	sed ankaŭ ne tiel kapablas la forton de Hektoro, mortiganto de adoltiĉoj,
ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον	teni; sed dum mi inter la aĥajanoj militis,
οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,	ne voladis la batalon for de la [urbo]muro komenci Hektoro,
ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·	sed tiom kaj al la Okcidenta Pordego kaj al la kverko li atingis;
ἔνθά ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν. 355	tie iam [min] solan li atendis, sed apenaŭ li ekfuĝis mian impeton. 355

νῦν δ’ ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ	Sed nun, kiam mi ne volas militi kontraŭ Hektoro brila,
αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι	morgaŭ la oferojn farinte por Zeŭso kaj por ĉiuj dioj
νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλα δὲ προερύσσω,	ŝarĝinte bone la ŝipojn, post kiam en la maron mi eltiros,
ὄψεαι, αἴ κ’ ἐθέλῃσθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,	vi vidos, se vi volos, kaj se al vi tio estos zorgo,
ἦρι μάλ’ Ἑλλήσποντον ἐπ’ ἰχθυόεντα πλεούσας 360	tre frumatene sur la Helesponton larĝan velintajn 360
νῆας ἐμάς, ἐν δ’ ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·	miajn ŝipojn, kaj ene adoltiĉojn dezirantajn remi;
εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος	kaj se bonŝancan veturon donos la fama tertremigulo,
ἤματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.	en la tria tago Ftion fekundan mi atingus.
ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔῤῥων·	Kaj estas al mi tre multe, kion mi postlasis ĉi tien pene irante;
ἄλλον δ’ ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365	kaj de ĉi tie alian oron kaj bronzon ruĝan 365
ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους πολιόν τε σίδηρον	kaj adoltinojn belzonajn kaj grizan feron
ἄξομαι, ἅσσ’ ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,	mi kondukos, kiom lote mi akiris ja; sed la honoran donacon por mi, kiu ja donis,
αὖτις ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων	denove sakrilegie prenis la reganto Agamemnono,
Ἀτρεΐδης· τῷ πάντ’ ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω	la atreido; al tiu ĉion diri [-u], kiel mi nun diktas,
ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370	publike, por ke subkoleru ankaŭ la aliaj aĥajanoj, 370
εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν	se iel iun de la danaidoj plu li esperas perfidi,
αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ’ ἂν ἔμοιγε	ĉiam per senhonteco vestite; sed al mi ja
τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὦπα ἰδέσθαι·	li ne eltenus, hunda ja estante, en la okulojn ekrigardi;
οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·	ankaŭ neniel al li konsilojn mi elpensos, nek ja faron;
ἐκ γὰρ δή μ’ ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ’ ἂν ἔτ’ αὖτις 375	ĉar jam min li perfidis kaj pekis; kaj ne plu denove 375
ἐξαπάφοιτ’ ἐπέεσσιν· ἅλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἕκηλος	li trompu per vortoj; kaj sufiĉe por li; sed senĝene
ἐῤῥέτω· ἐκ γάρ εὑ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.	li pene iru; ĉar lian menson forprenis la konsilanto Zeŭso.
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.	Kaj malamataj al mi estas ties donacoj, kaj mi estimas lin kiel neniom.
οὐδ’ εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη	Ankaŭ ne, se al mi kaj dekoble kaj dudekoble tiom li donus,
ὅσσά τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380	kiom al li nun estas, kaj se de ie io alia estiĝus, 380
οὐδ’ ὅσ’ ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται, οὐδ’ ὅσα Θήβας	nek kiom en Orĥomenon enspeziĝas, nek kiom [en] Tebon
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,	Egiptan, kie plej multaj posedaĵoj en la domoj kuŝas,
αἵ θ’ ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ’ ἀν’ ἑκάστας	kaj kiu centpordega estas, kaj tra ĉiuj unuopaj du cent

ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·	adoltiĉoj eliras kun ĉevaloj kaj ĉaroj;
οὐδ’ εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385	ankaŭ ne, se al mi tiom li donus, kiom [estas] kaj sablo kaj polvo, 385
οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει’ Ἀγαμέμνων	ankaŭ ne tiel plu mian animon persvadus Agamemnono,
πρίν γ’ ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.	antaŭ ol ja al mi kompensos la tutan afliktan hontegon.
κούρην δ’ οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,	Sed la junulinon de Agamemnono la atreido mi ne eŝinigos,
οὐδ’ εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,	ankaŭ ne, se al ora Afrodito rilate belecon ŝi rivalus,
ἔργα δ’ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι· 390	kaj rilate farojn al Ateno bluokula ŝi egaliĝus; 390
οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ’ Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,	ankaŭ tiel mi ŝin ne eŝinigos; sed alian de la aĥajanoj li prenu,
ὅς τις οἷ τ’ ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.	kiu ajn al li plaĉas kaj kiu pli rejĝa estas.
ἢν γὰρ δή με σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ’ ἵκωμαι,	Ĉar se do min savos la dioj kaj hejmen mi atingos,
Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.	Peleo certe mem al mi tiam adoltinon serĉos.
πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν’ Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395	Multaj ahajinoj estas en Helenujo kaj Ftio, 395
κοῦραι ἀριστήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται,	junulinoj de prensiĉoj, kiuj urbojn ŝirmas,
τάων ἥν κ’ ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ’ ἄκοιτιν.	el tiuj, kiun mi volos, mi faros kara kunulino.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ	Kaj tie al mi tre multe alsturmis la animo fiera
γήμαντα μνηστὴν ἄλοχον ἐϊκυῖαν ἄκοιτιν	eŝiginte svatitan eŝinon, similan kunulinon,
κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς· 400	per posedaĵoj delektiĝi, kiujn akiris maljunulo Peleo; 400
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ’ ὅσα φασὶν	ĉar ankaŭ ne al mi al la vivo samvalora [estas], kiom, ili diras,
Ἴλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον	akiris Ilio, la bone loĝata urbo,
τὸ πρὶν ἐπ’ εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,	antaŭe dum la paco, antaŭ ol venis la fiziĉoj de la aĥajanoj,
οὐδ’ ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει	ankaŭ ne, kiom ene enhavas la ŝtona sojlo de la pafisto,
Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ. 405	de Febo Apolono en Pitio ŝtonoza. 405
ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,	Ĉar ankaŭ rabeblaj [estas] bovoj kaj grasaj etbrutoj,
κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα,	sed akireblaj [estas] kaj tripiedoj kaj blondaj kapoj de ĉevaloj,
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεϊστὴ	sed la animo de adoltiĉo por ree veni [estas] nek rabebla
οὔθ’ ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.	nek kaptebla, kiam sekve ĝi preteriras la barilon de la dentoj.
μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα 410	Ĉar ankaŭ la parentino, dia Tetiso arĝentpieda, diras, ke mi 410
διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.	duoblan pereon portas al la fino de la morto.

εἰ μέν κ’ αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,	Se ĉi tie restante la urbon de la trojanoj mi ĉirkaŭbatalos,
ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·	perdiĝos al mi la hejmeniĝo, sed famo neperea estos;
εἰ δέ κεν οἴκαδ’ ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,	Sed se hejmen mi atingos al la propra parentuja tero,
ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415	perdiĝos al mi la famo nobla, sed poste longtempa al mi la vivo 415
ἔσσεται, οὐδέ κέ μ’ ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.	estos, kaj min rapide la fino de la morto ne atingos.
καὶ δ’ ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην	Kaj ankaŭ la aliajn mi kuraĝigus
οἴκαδ’ ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ	hejmen forveli, ĉar ne plu vi atingos la finon
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς	de Ilio kruta; ĉar tre super ĝi la vastevida Zeŭso
χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί. 420	sian manon ŝirme tenis, kaj kuraĝon havas la homamasoj. 420
ἀλλ’ ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν	Sed vi irinte al la prensiĉoj de la aĥajanoj
ἀγγελίην ἀπόφασθε—τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων—	la mesaĝon anoncos—ĉar tio estas la honoraĵo de la maljunuloj—
ὄφρ’ ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,	por ke alian saĝaĵon pli bonan ili pripensu en la menso,
ἥ κέ σφιν νῆάς τε σαῷ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν	kiu al ili kaj la ŝipojn savu kaj la homamason de la aĥajanoj
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇς, ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδέ γ’ ἑτοίμη, 425	sur la ŝipoj kavaj, ĉar al ili tiu ĉi [saĝaĵo] ja ne estas reala, 425
ἣν νῦν ἐφράσσαντο ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος·	kiun nun ili pripensis, ĉar mi plurankoris;
Φοῖνιξ δ’ αὖθι παρ’ ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,	sed Fenikso ĉi tie ĉe ni restante tranoktu,
ὄφρά μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ’ ἕπηται	por ke li al mi en ŝipoj en la karan parentujon sekvu
αὔριον ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ’ οὔ τί μιν ἄξω.»	morgaŭ, se li volos; sed per devigo lin neniel mi kondukos.»
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430	Tiel li parolis, sed ili sekve ĉiuj silentaj iĝis en silento; 430
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν·	la vorton ekadmirinte; ĉar tre forte li respondis;
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ	sed fine do inter ili ekparolis maljunulo, ĉevalstiristo Fenikso
δάκρυ’ ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν·	larmojn elfluiginte; ĉar li timis pri la ŝipoj de la aĥajanoj:
«εἰ μὲν δὴ νόστόν γε μετὰ φρεσὶ φαίδιμ’ Ἀχιλλεῦ	«Se do hejmeniĝon ja en la menso, ho majesta Aĥilo,
βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι 435	vi konsideras, kaj neniel entute defendi la rapidajn ŝipojn 435
πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,	kontraŭ la fajro detrua vi volas, ĉar galo enfalis en la animon,
πῶς ἂν ἔπειτ’ ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην	kiel tiam de vi, kara fizo, ĉi tie mi lasiĝus
οἶος; σοὶ δέ μ’ ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς	sola? Sed al vi min sendis maljunulo ĉevalstiristo Peleo

ἤματι τῷ ὅτε σ’ ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε	en tiu tago, kiam vin el Ftio al Agamemneno li sendis
νήπιον οὔ πω εἰδόθ’ ὁμοιΐου πολέμοιο 440	neplenaĝan, neniel sciantan pri la pereiga milito 440
οὐδ’ ἀγορέων, ἵνα τ’ ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.	kaj ne pri konsiloj, kie adoltiĉoj elstaraj elpaŝas.
τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,	Tial min li elsendis instrui ĉi ĉion,
μύθων τε ῥητῆρ’ ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.	kaj la parolisto de vortoj esti kaj la efektiviganto de la faroj.
ὡς ἂν ἔπειτ’ ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοιμι	Tial tiam de vi, kara fizo, mi ne volus
λείπεσθ’, οὐδ’ εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτὸς 445	lasi, ankaŭ ne, se al mi proponus dio mem 445
γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα,	la aĝon forskrapinte fari junulo junpotenca,
οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα	kia [mi estis], kiam unue mi lasis Helenujon belulinozan,
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,	fuĝante la disputon de la parentiĉo Amintoro la ormenido,
ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,	kiu kontraŭ mi pro la kromulino belhara tre koleris,
τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ’ ἄκοιτιν 450	kiun li mem amadis, kaj malhonoradis la kunulinon, 450
μητέρ’ ἐμήν· ἣ δ’ αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων	mian parentinon; sed ŝi ĉiam min petegadis ĉe la genuoj
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν’ ἐχθήρειε γέροντα.	kun la kromulino kuniĝi, por ke ŝi ekmalamu la maljunulon.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ’ ἐμὸς αὐτίκ’ ὀϊσθεὶς	Al tiu mi obeis kaj faris; sed mia parentiĉo tuj eksuspektinte
πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ’ ἐπεκέκλετ’ Ἐρινῦς,	multe malbenis, kaj la malamatajn Eriniojn por si alvokis,
μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455	por ke neniam sur liaj genuoj eksidu kara fiziĉo 455
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ’ ἐτέλειον ἐπαρὰς	de mi estigita; sed la dioj plenumis la malbenojn
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια. 457	kaj Zeŭso subtera kaj terura Persefono. 457
ἔνθ’ ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ’ ἐν φρεσὶ θυμὸς 462	Tiam al mi ne plu entute retenis en la menso la animo 462
πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.	en la domo de la parentiĉo koleranta ĉeesti.
ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες	Vere ja multe la samgentanoj kaj parencoj ĉirkaŭe estantaj
αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι, 465	tie petegante retenadis [min] en la ĉambraro, 465
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς	kaj multajn grasajn etbrutojn kaj pezpiedajn kurbkornajn bovojn
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ	oni buĉis, sed multaj porkoj ŝvelantaj pro graso
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,	rostate etendiĝis tra la flamo de Hefesto,
πολλὸν δ’ ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.	kaj multa vino el la vazoj de tiu maljunulo estis trinkata.
εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ’ αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον· 470	Kaj naŭnokte ĉirkaŭ mi mem tra la noktoj ili tranoktis; 470

οἳ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ’ ἔσβη	kaj ili alterne gardojn ili havis, kaj neniam estingiĝis
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ’ αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,	la fajro, unu sub la portiko de la bone ĉirkaŭbarita korto,
ἄλλο δ’ ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.	sed la alia en la antaŭhalo, antaŭ la pordoj de la dormejo.
ἀλλ’ ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,	Sed kiam do al mi venis la deka nokto malhela,
καὶ τότ’ ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475	tiam mi la pordojn dense aranĝitajn de la dormejo 475
ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς	rompinte elvenis, kaj transsaltis la barilon de la korto
ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ’ ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας.	facile, nerimarkite kaj de la gardistoj-adoltiĉoj kaj de la sklavinoj-adoltinoj.
φεῦγον ἔπειτ’ ἀπάνευθε δι’ Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,	Mi fuĝis tiam for tra Helenujo spacoza,
Φθίην δ’ ἐξικόμην ἐριβώλακα μητέρα μήλων	kaj Ftion fekundan, la parentinon de de ŝafaroj, mi atingis
ἐς Πηλῆα ἄναχθ’· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480	al mastro Peleo; kaj li min volonte akceptis, 480
καί μ’ ἐφίλησ’ ὡς εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ	kaj min ekamis tiel kiel ankaŭ parentiĉo amas sian infanon
μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,	solan, dorlotatan sur la multaj posedaĵoj,
καί μ’ ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·	kaj min rica li faris, kaj multan homamason al mi havigis;
ναῖον δ’ ἐσχατιὴν Φθίης Δολόπεσσιν ἀνάσσων.	kaj mi priloĝis la plej foran parton de Ftio, la dolopojn mastrante.
καί σε τοσοῦτον ἔθηκα θεοῖς ἐπιείκελ’ Ἀχιλλεῦ, 485	Kaj vin tia mi faris, ho al la dioj komparebla Aĥilo, 485
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ’ ἄλλῳ	el la animo amante, ĉar vi ne voladis kune kun alia
οὔτ’ ἐς δαῖτ’ ἰέναι οὔτ’ ἐν μεγάροισι πάσασθαι,	nek ak festeno iri nek en la ĉambraro manĝi,
πρίν γ’ ὅτε δή σ’ ἐπ’ ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας	antaŭ ol ja do mi, vin sur miajn genuojn sidiginte,
ὄψου τ’ ἄσαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπισχών.	ankaŭ de la viando satigus unue tranĉinte kaj la vinon altenante.
πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490	Ofte al mi vi malsekigis sur la brusto la ĥitonon, 490
οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.	iom da vino elverŝante en neplenaĝo ĝena.
ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,	Tiel pro vi tre multe suferis kaj multe penis,
τὰ φρονέων ὅ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον	tion pripensante, ke al mi neniel la dioj idon efektivigis
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ’ Ἀχιλλεῦ	el mi; sed vin infano, ho al la dioj komparebla Aĥilo,
ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ’ ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς. 495	mi faris por mi, por ke iam al mi hontindan pereon vi malhelpu. 495
ἀλλ’ Ἀχιλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ	Sed, ho Aĥilo, regu la animon grandan; ankaŭ ne estas al vi necese
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,	senkompatan spiriton havi; sed flekseblaj [estas] ankaŭ la dioj mem,
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμή τε βίη τε.	kies ja [estas] kaj pli grandaj kapableco kaj honoro kaj forto.

καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσι	Kaj tiujn per bruloferoj kaj triumfadoj mildigas
λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ’ ἄνθρωποι 500	kaj per trinkofero kaj per grasovaporo aliopiniigas homoj 500
λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.	petegantaj, kiam iu eraras kaj pekas.
καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο	Kaj ĉar ankaŭ estas petegoj kidinoj de Zeŭso granda
χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ’ ὀφθαλμώ,	kaj lamaj kaj faltozaj kaj strabantaj rilate la du okulojn,
αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ’ ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.	kiuj ankaŭ post la miso atentas irante.
ἡ δ’ ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὕνεκα πάσας 505	Sed la miso kaj potenca kaj lertmova, pro kiu ĉiujn 505
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ’ αἶαν	multe ĝi preterkuras, kaj ĝi ankaŭ antaŭvenas sur la tutan mondon
βλάπτουσ’ ἀνθρώπους· αἳ δ’ ἐξακέονται ὀπίσσω.	damaĝante la homojn; sed ili resanigas poste.
ὃς μέν τ’ αἰδέσεται κούρας Διὸς ἆσσον ἰούσας,	Kaj kiu respektas la kidinojn de Zeŭso proksimiĝantajn,
τὸν δὲ μέγ’ ὤνησαν καί τ’ ἔκλυον εὐχομένοιο·	al tiu grande ili utilas kaj ankaŭ ekaŭdas la preĝanton;
ὃς δέ κ’ ἀνήνηται καί τε στερεῶς ἀποείπῃ, 510	sed kiu rifuzas kaj ankaŭ obstine malakceptas, 510
λίσσονται δ’ ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι	sed petegas sekve tiuj ja Zeŭson kronidon irante,
τῷ ἄτην ἅμ’ ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.	ke kun tiu la miso sekvu, por ke damaĝite ĝi repagu.
ἀλλ’ Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι	Sed, ho Aĥilo, donu ankaŭ vi al la kidinoj de Zeŭso, ke sekvu
τιμήν, ἥ τ’ ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.	la honoro, kiu ja alidirektas la menson de aliaj nobluloj.
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι τὰ δ’ ὄπισθ’ ὀνομάζοι 515	Ĉar se ne donacojn li portus kaj pli postajn aferojn nomus 515
Ἀτρεΐδης, ἀλλ’ αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,	la atreido, sed ĉiam kolerike malvolemus,
οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀποῤῥίψαντα κελοίμην	ne mi vin admonus la rankoron forĵetinte
Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσί περ ἔμπης·	por la arganoj defendi, eĉ se ili bezonas tamen;
νῦν δ’ ἅμα τ’ αὐτίκα πολλὰ διδοῖ τὰ δ’ ὄπισθεν ὑπέστη,	sed nun kune tuj multe li donus, kaj pli postaj aferoj ekzistos,
ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520	kaj la adoltiĉojn petegi elsendis, la plej bonajn 520
κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἵ τε σοὶ αὐτῷ	elektine tra la homamaso aĥaja, kiuj ankaŭ al vi mem
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς	[estas] la plej karaj de la arganoj; de tiuj vi ja vorton ne riproĉu
μηδὲ πόδας· πρὶν δ’ οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.	nek la piedojn; sed antaŭe neniel [estis] malaprobinde koleri.
οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν	Tiel ankaŭ ni sciiĝis pri la famoj de la adoltiĉoj pli antaŭaj,
ἡρώων, ὅτε κέν τιν’ ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι· 525	herooj, kiam iun forta galo atingis; 525
δωρητοί τε πέλοντο παράῤῥητοί τ’ ἐπέεσσι.	kaj per donacoj atingeblaj ili estis kaj persvadeblaj per vortoj.

μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι οὔ τι νέον γε	Memoras ĉi tiun faron mi delonge, neniel novan ja,
ὡς ἦν· ἐν δ’ ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.	kiel estis; kaj inter vi ĉiuj karaj mi rakontos.
Κουρῆτές τ’ ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι	Kaj Kuretoj batalis kaj la ajtoloj batalbravaj
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530	pri la urbo Kalidono kaj unu la alian mortigadis, 530
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,	la ajtoloj defendante Kalidonon ĉarman,
Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.	sed la Kuretoj por plene detrui dezirante je Areso.
καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσε	Ĉar al tiuj malbonon ortrona Artemiso estigis
χωσαμένη ὅ οἱ οὔ τι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς	koleriĝinte, ke al ŝi neniel rikoltoferon en valeto de la plantejo
Οἰνεὺς ῥέξ’· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ’ ἑκατόμβας, 535	Ojneo faris; kaj la aliaj dioj festenis je hekatomboj, 535
οἴῃ δ’ οὐκ ἔῤῥεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.	sed li ne faris sole por la junulino de Zeŭso granda.
ἢ λάθετ’ ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.	Aŭ li forgesis aŭ li ne pripensis; sed li malprudentis multe en la animo.
ἣ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα	Kaj ŝi, sagoŝuta, koleriĝinte, la dia ido,
ὦρσεν ἔπι χλούνην σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα,	instigis al tio apriĉon, apron sovaĝan blankdentan,
ὃς κακὰ πόλλ’ ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν· 540	kiu multan malbonon faradis damaĝante la plantejon de Ojneo; 540
πολλὰ δ’ ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ	kaj multajn arbojn altajn ĝi ja elfunde teren ĵetis
αὐτῇσιν ῥίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.	kun siaj radikoj kaj kun la floraĵoj mem de la pomoj.
τὸν δ’ υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος	Tiun Meleagro, la fiziĉo de Ojneo, mortigis
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας	el multaj urboj ĉasistojn-adoltiĉojn kolektinte
καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσι· 545	kaj hundojn; ĉar ja ne ĝi subiĝus al malmultaj mortivuloj; 545
τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ’ ἀλεγεινῆς.	tioma ĝi estus, kaj multajn la ŝtiparon doloran ĝi suririgis.
ἣ δ’ ἀμφ’ αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτήν,	Kaj ŝi ĉirkaŭ li metis multan bruon kaj batalkriojn,
ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,	ĉirkaŭ la kapo de la apro kaj la haŭto haregoza,
Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.	inter kaj Kuretoj kaj ajtoloj grandanimaj.
ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἄρηι φίλος πολέμιζε, 550	Dum do Meleagro kara al Areso batalis, 550
τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο	tiom longe por la Kuretoj malbone estis, kaj ili ne kapablis
τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·	ekster la muro resti, eĉ multaj estante;
ἀλλ’ ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων	sed kiam do Meleagron eniris galo, kiu ankaŭ ŝveligas
οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,	en la brusto de aliaj, eĉ prudente pensantaj, la menson,

ἤτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555	vere li al la parentino kara Alteo kolerante je la koro 555
κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ καλῇ Κλεοπάτρῃ,	kuŝis apud la svatita eŝino, bela Kleopatro,
κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης	junulino de Marpeso belmaleola, la eŭenido,
Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν	kaj de Idaso, kiu plej forta de la adoltiĉoj surteraj estiĝis
τῶν τότε—καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον	tiam—kaj sekve kontraŭ la mastro Febo Apolono
Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης, 560	li levis la pafarkon pro la belmaleola nimfo, 560
τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ	kaj tiun tiam en la ĉambraro parentiĉo kaj mastrino parentino
Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς	Alkiono nomadis kromnome, ĉar sekve pro ŝi
μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα	la parentino sorton de alciono multfunebra havante
κλαῖεν ὅ μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων—	ploris, ke ŝin kidnapis teleaganta Febo Apolono—
τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων, 565	apud ŝi li kuŝis, la galon afliktan digestante, 565
ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι	pro la malbonoj de la parentino koleriĝinte, kiu sekve al la dioj
πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,	multe ĝemante petis la mortigon de la sahodiĉo,
πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία	kaj multe ankaŭ la teron multnutran per la manoj draŝis
κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,	alvokante Hadeson kaj teruran Persefonon,
πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570	surgenue sidante, kaj malsekiĝis per larmoj la vestopufoj, 570
παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐρινὺς	al la infano doni morton; kaj ŝin Erinio migranta en malhelo
ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβεσφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.	aŭdis el Erebo senkompatan spiriton havante.
τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει	Kaj de tiuj rapide ĉirkaŭ la pordegoj bruo kaj bruego leviĝis,
πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες	dum l turoj trafiĝis; kaj lin petegis la maljunuloj
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575	de la ajtoloj, kaj ili sendis la pastrojn plej bonajn de la dioj, 575
ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·	por eliri kaj defendi proponante grandan donacon;
ὀππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,	kie plej fekunda [estas] la ebeno de Kalidono ĉarma,
ἔνθά μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι	tie lin ili admonis bienon belegan preni,
πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο,	kvindekakrean, la duonon de vitejo,
ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580	kaj duonon kiel nesurplantitan plugejon de la ebeno disigi. 580
πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς	Kaj multe lin petegis maljunulo ĉevalstiristo Ojneo
οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο	surpaŝinte sur la sojlon de la altekonstruita dormejo

σείων κολλητὰς σανίδας γουνούμενος υἱόν·	skuante la firme ligitan pordon surgenue petante la fiziĉon;
πολλὰ δὲ τόν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ	kaj multe tiun ja la sahodinoj kaj mastrino parentino
ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585	petegis; sed li pli rifuzis; kaj multe la kunuloj, 585
οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων·	kiuj al li plej estimindaj kaj plej karaj estis de ĉiuj;
ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,	sed ankaŭ ne tiel ties animon en la brusto ili persvadis,
πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων	ĝis kiam ja do la dormejo dense trafiĝis, kaj tiuj sur la turojn
βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.	paŝis, la Kuretoj, kaj ekbruligis la grandan urbon.
καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐΰζωνος παράκοιτις 590	Kaj tiam do Meleagron la belzona eŝino 590
λίσσετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα	petegis plendante, kaj al li rakontis ĉiujn
κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστυ ἁλώῃ·	mizerojn, kiomaj al la homoj estas, kies urbon kaptiĝas;
ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,	la adoltiĉojn oni mortigas, kaj la urbon la fajro polvigas,
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.	kaj la fizojn aliaj kondukas kaj la malaltzonajn adoltinojn.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595	Kaj moviĝis ties animo, kiam li aŭdis la malbonajn farojn, 595
βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.	kaj li ekpaŝis por iri, kaj sur la haŭton la kirason lumegantan li surmetis.
ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ	Tiel li por la ajtoloj rebatis la malbonan tagon
εἴξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν	cedinte al sia animo; sed al tiu ne plu ili plenumis la donacojn
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.	kaj multajn kaj karajn, sed la malbonon li rebatis ankaŭ tiel.
ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσί, μὴ δέ σε δαίμων 600	Sed vi al mi tiaĵojn ne pensu en la menso, por ke ne vin la diaĵo 600
ἐνταῦθα τρέψειε φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη	kara tien turnu; kaj pli malbone estus
νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώρων	por la ŝipoj brulantaj rebati; sed por donacoj
ἔρχεο· ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί.	iru; ĉar vin egale al dio honoras la aĥajanoj.
εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς	Sed se sen la donacoj la militon hompereigan vi enirus,
οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι πόλεμόν περ ἀλαλκών.» 605	ne plu same de honoro vi estus, eĉ la militon rebatante.» 605
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	Tiun nun alterne alparolis rapidpieda Aĥilo:
«Φοῖνιξ ἄττα γεραιὲ διοτρεφὲς οὔ τί με ταύτης	«Fenikso Paĉjo, maljunulo nutrata de Zeŭso, entute ne al mi estas
χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,	necesa tiu honoro; sed mi opinias esti honorata per la sorto de Zeŭso,
ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν εἰς ὅ κ' ἀϋτμὴ	kiu min tenos ĉe la ŝipoj kurbaj, ĝis kiam spiro

ἐν στήθεσσι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ’ ὀρώρῃ. 610	en la brusto restos kaj al mi la karaj genuoj moviĝas. 610
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·	Ion alian al vi mi diros, vi alprenu ĝin en via menso:
μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,	Ne konfuzu al mi la animon plendante kaj afliktite,
Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ	al la atreido, la heroo portante plaĉon; ankaŭ ne al vi estas necese
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.	tiun ami, por ke vi ne estu malamata al mi amanta.
καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κ’ ἐμὲ κήδῃ· 615	Bele [estas] al vi kun mi tiun aflikti, kiu min afliktas; 615
ἶσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.	simile al mi rejĝu kaj duonon de la honoro ekhavu.
οὗτοι δ’ ἀγγελέουσι, σὺ δ’ αὐτόθι λέξεο μίμνων	Kaj tiuj mesaĝos, sed vi ĉi tie kuŝu restante
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ’ ἠοῖ φαινομένηφι	en kuŝejo mola; kaj kune kun la krepusko aperanta
φρασσόμεθ’ ἤ κε νεώμεθ’ ἐφ’ ἡμέτερ’ ἦ κε μένωμεν.»	ni pripensu, ĉu ni hejmeniĝu dum la tago aŭ ĉu ni restu.»
Ἦ καὶ Πατρόκλῳ ὅ γ’ ἐπ’ ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ 620	Diris kaj al Patroklo li ja per brovoj kapsignis en silento 620
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα	al Fenikso pretigi firman liton, por ke plej rapide
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο· τοῖσι δ’ ἄρ’ Αἴας	el la tendo la hejmeniĝon pripensu; kaj inter ili sekve Ajakso,
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·	la diegala telamonido, la vorton diris:
«διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,	«Zeŭsdevena laertido inventema Odiseo,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ 625	ni iru; ĉar al mi ne ŝajnas la plenumo de la vorto 625
τῇδέ γ’ ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα	sur tiu ĉi vojo ja efektiviĝi; sed raporti plej rapide
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,	la vorton al la danaidoj estas necese, eĉ se nebona estantan,
οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς	kiuj ie nun sidas atendante. Plue Aĥilo
ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,	en la brusto metis sovaĝan grandaniman animon,
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων 630	kruelulo, kaj ne zorgas li pri la amikeco de la kunuloj 630
τῆς ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,	pri tiu, per kiu lin ĉe la ŝipoj ni honoris kiel elstaran inter la aliaj,
νηλής· καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος	senkompatulo; kaj iu de la mortigo de la sahodo
ποινὴν ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·	punpagon aŭ de sia infano mortinta akceptas;
καί ῥ’ ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ’ ἀποτίσας,	kaj sekve li ja en la lando restas tie multe kompensinte,
τοῦ δέ τ’ ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 635	sed reteniĝas ties koro kaj animo fiera 635
ποινὴν δεξαμένῳ· σοὶ δ’ ἄληκτόν τε κακόν τε	pro la akcepto de la punpago; sed al vi kaj persistan kaj malbonan

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης οἴης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἕξοχ’ ἀρίστας, ἄλλά τε πόλλ’ ἐπὶ τῇσι· σὺ δ’ ἵλαον ἔνθεο θυμόν, αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοί εἰμεν 640 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων κήδιστοί τ’ ἔμεναι καὶ φίλτατοι ὅσσοι Ἀχαιοί.»	animon en la brusto la dioj metis pro unu junulino; sed nun al vi sep elstare plej bonajn ni proponas, kaj multajn aliajn sur tiuj; sed vi enmetu favoran animon, kaj respektu la loĝejon; gastamikoj al vi ni estas 640 de la amaso el la danaidoj, ni deziras al vi antaŭ ĉiuj aliaj kaj plej indaj esti kaj plej karaj, kiom [estas] la aĥajanoj.»
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	Tiun nun alterne alparolis rapidpieda Aĥilo:
«Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν, πάντά τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσαο μυθήσασθαι· 645 ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ ὁππότε κείνων μνήσομαι ὥς μ’ ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν’ ἀτίμητον μετανάστην. ἀλλ’ ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε· οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, 650 πρίν γ’ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον, Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι κτείνοντ’ Ἀργείους, κατά τε σμῦξαι πυρὶ νῆας. ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.» 655	«Ho Ajakso, zeŭsdevena telamonido, estro de la homamasoj, ĉi ĉion al mi laŭ la sento vi ŝajnas diri; 645 sed al mi ŝveliĝas la koro per galo, kiom ofte pri tiuj aferoj mi pensas, kiel min maldigna inter la arganoj faris la atreido, kvazaŭ iun senhonoran fremdulon. Sed vi iru kaj la mesaĝon raportu; ĉar ne antaŭe pri la milito sangoza mi pensos, 650 antaŭ ol la fiziĉo de Priamo sperta, Hektoro brila, ĉe kaj la tendoj kaj ŝipoj de la mirmidonoj atingos mortigante la arganojn, kaj detruos per fajro la ŝipojn. Kaj vere, ke ĉirkaŭ ĉi tiuj miaj tendo kaj ŝipo nigra Hektoro eĉ deziranta batalon reteniĝos, mi opinias.» 655
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ’ Ὀδυσσεύς. Πάτροκλος δ’ ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα. αἳ δ’ ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε, 660 κώεά τε ῥῆγός τε λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον. ἔνθ’ ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·	Tiel li parolis, kaj ili – ĉiu unuopa preninte pokalon duansan – trinkoferinte apud la ŝipojn iris denove; kaj gvidis Odiseo. Kaj Patroklo al la kunuloj kaj sklavinoj ordonis por Fenikso pretigi firman liton kiel eble plej rapide. Kaj ili obeante pretigis liton, kiel li ordonis, 660 kaj ŝaffelon kaj tapiŝon kaj fajnan ŝtofon el tolo. Tiu la maljunulo ekkuŝis kaj la krepuskon brilan atendis. Tiam Aĥilo dormis en la malantaŭa parto de la tendo bone konstruita;

τῷ δ’ ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε, Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρῃος. 665 Πάτροκλος δ’ ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ’ ἄρα καὶ τῷ Ἴφις ἐΰζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν Ἐνυῆος πτολίεθρον. Οἱ δ’ ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο. τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν 670 δειδέχατ’ ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ’ ἐρέοντο· πρῶτος δ’ ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	kaj al li sekve apude ekkuŝis adoltino, kiun de Lesbo li kondukis, la fizino de Forbanto, Diomedeo belvanga. 665 Kaj Patroklo aliflanke ekkuŝis; kaj ankaŭ apud li sekve [estis] Ifizo belzona, kiun al li donis brila Aĥilo Sciron kaptinte, la krutan urbon de Enieo. Sed kiam ili do en la tendoj de la atreido estiĝis, ilin sekve per oraj pokaloj la fiziĉoj de la aĥajanoj 670 akceptis, ĉiu de alia flanko ekstarinte, kaj pridemandis; sed unua pridemandis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono:
«εἴπ’ ἄγε μ’ ὦ πολύαιν’ Ὀδυσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν ἦ ῥ’ ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ, ἦ ἀπέειπε, χόλος δ’ ἔτ’ ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;» 675	«Diru, ek, al mi, ho multe laŭdata Odiseo, granda gloro de la aĥajanoj ĉu sekve li volas por la ŝipoj rebati la malamikan fajron, ĉu li rifuzis, kaj la galo plu havas la grandaniman animon?» 675
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·	Tiun siavice alparolis persista brila Odiseo:
«Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον κεῖνός γ’ οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ’ ἔτι μᾶλλον πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ’ ἀναίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα. αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν 680 ὅππως κεν νῆάς τε σαῷς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν· αὐτὸς δ’ ἠπείλησεν ἅμ’ ἠοῖ φαινομένηφι νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ’ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας. καὶ δ’ ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι οἴκαδ’ ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ 685 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.»	«Ho Atreido plej majesta, mastro de la adoltiĉoj Agamemnono, tiu ja ne volas estingi la galon, sed plu pli multe li pleniĝas de impeto, kaj vin rifuzas kaj viajn donacojn. Al vi mem pripensi inter la arganoj li admonis, 680 kiel vi savos kaj la ŝipojn kaj la homamason de la aĥajanoj; sed li mem minacis kun la krepusko aperanta la ŝipojn bonferdekajn ambaŭflanke kurbajn en la maron tiri. Kaj li diris ankaŭ la aliajn kuraĝigi hejmen forveli, ĉar ne plu vi atingos la finon 685 de Ilio kruta; ĉar tre super ĝi la vastevida Zeŭso sian manon ŝirme tenis, kaj kuraĝon havas la homamasoj.»
Ὣς ἔφατ’· εἰσὶ καὶ οἵδε τάδ’ εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο, Αἴας καὶ κήρυκε δύω πεπνυμένω ἄμφω.	Tiel li parolis; estas ankaŭ tiuj por diri tion, kiuj min sekvis, Ajakso kaj la du heroldoj, ambaŭ prudentaj.

Φοῖνιξ δ’ αὖθ’ ὁ γέρων κατελέξατο, ὡς γὰρ ἀνώγει, 690 ὄφρά οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ’ ἕπηται αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ’ οὔ τί μιν ἄξει.»	Sed Fenikso, la maljunulo, siavice ekkuŝis, ĉar kiel li admonis, 690 ke lin en ŝipoj en la karan parentujon li sekvu morgaŭ, se li volos; sed per devigo lin neniel li kondukos.»
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε. δὴν δ’ ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν· 695 ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Tiel li parolis, sed ili sekve ĉiuj silentaj iĝis en silento; la vorton ekadmirinte; ĉar tre forte li parolis. Kaj longe silente ili sidis afliktitaj, la fiziĉoj de la aĥajanoj; 695 sed fine do inter ili parolis rilate batalkriadon bona Diomedo:
«Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα, μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ’ ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως· νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας. 700 ἀλλ’ ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν ἤ κεν ἴῃσιν ἦ κε μένῃ· τότε δ’ αὖτε μαχήσεται ὁππότε κέν μιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ. ἀλλ’ ἄγεθ’ ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες· νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή· αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους ὀτρύνων, καὶ δ’ αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.»	«Ho atreido plej majesta, mastro de la adoltiĉoj Agamemnono, se nur vi ne petegus la senriproĉan peleidon, sennombrajn donacojn donante; sed li fiera estas ankaŭ alimaniere; nun denove lin multe pli multe al arogantaĵoj vi instigis. 700 Sed vere tiun ni lasu, ĉu li iros aŭ ĉu li restos; sed tiam siavice li batalos, kiam ajn lin la animo en la brusto admonos kaj dio instigos. Sed ek, ankaŭ kiel mi diras, ni obeu ĉiuj; nun ni enlitiĝu delektiĝinte je la propra koro 705 per manĝo kaj vino; ĉar tio impeto estas kaj kuraĝo: tiam, kiam aperos bela rozfingra Aŭroro, rapide antaŭ la ŝipoj havi kaj la homamason kaj la ĉevalojn instigante, kaj ankaŭ mem inter la unuaj batali.»
Ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες, 710 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο. καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος, ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.	Tiel li parolis, kaj sekve ĉiuj rejĝiĉoj aprobis, 710 la vorton ekadmirinte de Diomedo ĉevalmastra. Kaj tiam do trinkoferinte ili paŝis en la tendon, ĉiu unuopa, tiam ili enlitiĝis kaj la donacon de la dormo prenis.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν	La aliaj prensiĉoj de ĉiuj aĥajanoj ĉe la ŝipoj
εὗδον παννύχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·	dormis tutnokte subigitaj de milda dormo;
ἀλλ’ οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν	sed ne atreidon Agamemnono, la paŝtiston de la homamasoj,
ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.	dormo dolĉa tenis, kiu multon en la menso konsideris.
ὡς δ’ ὅτ’ ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠϋκόμοιο, 5	Kaj kiel kiam fulmigas la eŝico de Hero belhara, 5
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν	pretigante aŭ multan pluvon senliman aŭ hajlon
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,	aŭ neĝblovadon, kiam ankaŭ neĝo pristernas la agrojn,
ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,	aŭ ie la grandan buŝon de la milito akra,
ὣς πυκίν’ ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ’ Ἀγαμέμνων	tiel ofte en la brustov ekĝemadis Agamemnono
νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10	de malsupre el la koro, kaj tremadis al li la menso ene. 10
ἤτοι ὅτ’ ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,	Kiam vere en la ebenon Trojan li rigardis,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,	li miris pri la ŝtiparoj multaj, kiuj brulis antaŭ Ilio,
αὐλῶν συρίγγων τ’ ἐνοπὴν ὅμαδόν τ’ ἀνθρώπων.	kaj pri la sono de blovinstrumentoj kaj pri la bruo de la homoj.
αὐτὰρ ὅτ’ ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,	Sed kiam kaj al la ŝipoj li rigardis kaj al la homamaso de la aĥajanoj,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας 15	el la kapo multajn harojn deradike li elŝiris 15
ὑψόθ’ ἐόντι Διί, μέγα δ’ ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.	por supere estanta Zeŭso, kaj li ege ĝemis rilate la kuraĝan koron.
ἧδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,	Sed ĉi tiu konsilo al li en la sento plej bona ŝajnis,
Νέστορ’ ἔπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,	al Nestoro, la neleido, iri unue el la adoltiĉoj,
εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,	ĉu kun li iun saĝaĵon senriproĉan li forĝus,
ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20	kiu iu defendo kontraŭ malbono al ĉiuj danaidoj iĝus. 20
ὀρθωθεὶς δ’ ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,	Kaj rektiĝinte li surmetis ĉirkaŭ la brusto la ĥitonon,
ποσσὶ δ’ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,	kaj sub liaj blankaj piedoj li ligis la belajn sandalojn
ἀμφὶ δ’ ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος	kaj ambaŭflanke tiam li vestis sin per flavbruna haŭto de leono
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ’ ἔγχος.	brila granda, ĝispieda, kaj li prenis por si ĵetlancon.
Ὣς δ’ αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25	Kaj tiel same Menelaon tenis tremado – ĉar ne al li mem 25
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε—μή τι πάθοιεν	dormo sur la palpebroj eksidis –, por ke neniel suferu

Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ’ ὑγρὴν ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες. παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας 30 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ’ εἵλετο χειρὶ παχείῃ. βῆ δ’ ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων Ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ’ ὡς τίετο δήμῳ. τὸν δ’ εὗρ’ ἀμφ’ ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ νηῒ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ’ ἀσπάσιος γένετ’ ἐλθών. 35 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·	la arganoj, kiuj do pro li trans multan akvon iris al Trojo, militon spiteman intencante. Per panterfelo unue la dorson larĝan li kovris, per bunta, tiam sur la kapon levinte kaskon 30 bronzan li surmetis, kaj lancon li prenis per la mano dika. Kaj li ekpaŝis ekstarinte por iri al sia sahodiĉo, kiu ege ĉiujn arganojn mastris, kaj kiel dio estis honorata de la popolo. Kaj lin li trovis ĉirkaŭ la ŝultroj surmetanta kirason belan en la ŝupo ĉe la pobo; kaj al tiu bonvena li estiĝis veninte. 35 Tiun kiel unua alparolis rilate batalkriadon bona Menelao:
«τίφθ’ οὕτως ἠθεῖε κορύσσεαι; ἦ τιν’ ἑταίρων ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ’ αἰνῶς δείδω μὴ οὔ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν 40 νύκτα δι’ ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.»	«Kial tiel, kara, vi vin armas; ĉu iun de la kunuloj vi instigos al la trojanoj kiel spionon? Sed tre terure timas, ke neniu por vi entreprenos tiun ĉi taskon, la adoltiĉojn malbonintencajn spioni, kiel ununura alirinte 40 dum la dia nokto; tre rezoluta iu estos.»
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·	Tiun nun alterne alparolis la reganto Agamemnono:
«χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε κερδαλέης, ἥ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45 Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ’ ἱεροῖσιν· οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ’ ἔκλυον αὐδήσαντος ἄνδρ’ ἕνα τοσσάδε μέρμερ’ ἐπ’ ἤματι μητίσασθαι, ὅσσ’ Ἕκτωρ ἔρρεξε Διῒ φίλος υἷας Ἀχαιῶν, αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50 ἔργα δ’ ἔρεξ’ ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ’ Ἀχαιούς. ἀλλ’ ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον	«Bezono [estas] por konsilo rilate min kaj vin, ho Menelao nutrata de Zeŭso, profitiga, kiu defendos kaj savos la arganojn kaj la ŝipojn, ĉar la menso de Zeŭso turniĝis. 45 Al la hektoraj oferoj sekve pli li favoriĝis; ĉar neniel mi vidis, nek aŭdis de rakontanto, ke unu adoltiĉo tiomajn hororaĵojn en [unu] tago plenumis, kiom faris Hektoro, al Zeŭso kara, rilate la fiziĉojn de la aĥajanoj, mem, [kiu estas] nek fiziĉo kara de diino nek de dio. 50 Kaj aferojn li faris tiom, mi opinias, por zorgigi la arganojn kaj daŭre kaj longe; ĉar tiom da malbonaĵoj li elpensis kontraŭ la aĥajanoj. Sed ek, nun Ajakson kaj Idomeneon voku

ῥίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ’ ἐπὶ Νέστορα δῖον εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἴ κ’ ἐθέλῃσιν 55 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ’ ἐπιτεῖλαι. κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.»	rapide irante laŭ la ŝipoj; sed mi al Nestoro brila iros, kaj urĝos ekstari, ĉu li volos 55 veni en la sanktan taĉmenton de la gardistoj kaj taski. Ĉar al tiu plej multe ili obeus; ĉar ties fiziĉo komandas la gardistojn, kaj la kunulo de Idomeneo Merioneo; ĉar al tiuj ni konfidis ja plej multe.»
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60	Kaj al tiu respondis tiam rilate batalkriadon bona Menelao: 60
«πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις; αὖθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεγμένος εἰς ὅ κεν ἔλθῃς, ἦε θέω μετὰ σ’ αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;»	«Kiel al mi per vorto vi taskas kaj admonas? Ĉu tie mi restus inter tiuj atendante, ĝis kiam vi venus, aŭ ĉu mi irus al vi denove, kiam bone al tiuj mi taskus?»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,	Tiun siavice alparolis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono:
«αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν 65 ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι. φθέγγεο δ’ ᾗ κεν ἴῃσθα καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι, πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ, ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι 70 Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.» Ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας· αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ’ ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν· τὸν δ’ εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ’ ἔντεα ποικίλ’ ἔκειτο, 75 ἀσπὶς καὶ δύο δοῦρε φαεινή τε τρυφάλεια. πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ’ ὁ γεραιὸς ζώννυθ’ ὅτ’ ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.	«Ĉi tie atendi [-u], por ke neniel maltrafu unu la alian 65 irante; ĉar multaj estas la vojoj tra la tendaro. Sed klare paroladu, kien vi iras, kaj maldormi admonu, el la parentiĉa deveno nomante ĉiun unuopan adoltiĉon, ĉiujn honorante; kaj ne orgojlu en la animo, sed ankaŭ ni mem ja penu; tiel iel al ni, 70 kiam ni estiĝis, Zeŭso aljuĝis malbonon pezan.» Tiel parolinte li forsendis la sahodiĉon bone taskinte; sed li sekve ekpaŝis por iri al Nestoro, la paŝtisto de la homamasoj; kaj tiun li trovis kaj apud la tendo kaj la ŝipo nigra en kuŝejo mola; kaj apude la kiraso bunta kuŝis, 75 la ŝildo kaj du lancoj kaj brila kasko. Kaj apude kuŝis zono brilanta, per kiu sekve la maljunulo sin zonis, kiam por la milito hompereiga li sin armadis la homamason kondukante, ĉar li ne cedis al la maljuneco trista.

ὀρθωθεὶς δ’ ἄρ’ ἐπ’ ἀγκῶνος κεφαλὴν ἐπαείρας, 80 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·	Kaj rektiĝinte sekve sur la kubuto la kapon apogante, 80 la atreidon li alparolis kaj demandegis per vorto:
«τίς δ’ οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος νύκτα δι’ ὀρφναίην, ὅτε θ’ εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι, ἠέ τιν’ οὐρήων διζήμενος, ἤ τιν’ ἑταίρων; φθέγγεο, μηδ’ ἀκέων ἐπ’ ἔμ’ ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;» 85	«Kaj kiu ĉi tie tra la ŝipoj al la tendaro vi venas sola tra la nokto malhela, kiam dormas la mortivuloj aliaj, ĉu iun de la muloj serĉante, ĉu iun de la kunuloj? Klare diru, por ke ne silenta kontraŭ mi vi venu; kio do estas por vi necesa?» 85
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	Kaj al tiu respondis tiam la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono:
«ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, γνώσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερὲς εἰς ὅ κ’ ἀϋτμὴ ἐν στήθεσσι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ’ ὀρώρῃ. 90 πλάζομαι ὧδ’ ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ’ ὄμμασιν ἥδυμος ὕπνος ἵζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε’ Ἀχαιῶν. αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλλ’ ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω στηθέων ἐκθρῴσκει, τρομέει δ’ ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95 ἀλλ’ εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ’ ὕπνος ἱκάνει, δεῦρ’ ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν, μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται. δυσμενέες δ’ ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν 100 μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.»	«Ho Nestoro, neleido granda, gloro de la aĥajanoj, vi ekkonu atreidon Agamemnono, kiun antaŭ ĉiuj Zeŭso ensendis en penojn kontinue, ĝis kiam spiro en la brusto restos kaj al mi la karaj genuoj moviĝas. 90 Mi vagas tiel, ĉar ne al mi sur la okuloj dolĉa dormo sidiĝas, sed zorgo estas la milito kaj la mizeroj de la aĥajanoj. Ĉar terure pri la danaidoj mi timas, kaj ne al mi [estas] spirito persista, sed mi timas, kaj la koro al mi eksteren de la brusto elsaltas, kaj tremadas malsupre la imponaj membroj. 95 Sed se iel vi intencas, ĉar ankaŭ ne vin ja dormo atingas, tien inter la gardistojn ni sobiru, por ke ni vidu, ke ili vere ne de la laciĝo venkite kaj ankaŭ en dormo ripozas, sed pri la gardado plene forgesas. Sed malbonintencaj adoltiĉoj proksime sidas; kaj neniel ni scias, 100 ĉu ne iel ankaŭ dum la nokto ili deziregos batali.»
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Kaj al tiu respondis tiam Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:
«Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλά μιν οἴω 105	«Atreido plej majesta, mastro de la adoltiĉoj Agamemnono, certe ne al Hektoro ĉiujn planojn konsilanto Zeŭso efektivigos, kiom iel nun li esperas por si; sed lin mi opinias 105

κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς	suferi en mizeroj ankaŭ pli multaj, se Aĥilo
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.	el la galo terura turnos la propran koron.
σοὶ δὲ μάλ᾽ ἕψομ᾽ ἐγώ· ποτὶ δ᾽ αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,	Kaj al vi tre sekvos mi; kaj aldone niavice ankaŭ ni veku la aliajn,
ἠμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἠδ᾽ Ὀδυσῆα	ĉu la tideidon lance faman, ĉu Odiseon
ἠδ᾽ Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν. 110	ĉu Ajakson rapidan kaj la fortan fiziĉon de Fileo. 110
ἀλλ᾽ εἴ τις καὶ τοῦσδε μετοιχόμενος καλέσειεν	Sed se iu ankaŭ ĉi tiujn kunirante vokus
ἀντίθεόν τ᾽ Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·	kaj diproksiman Ajakson kaj Idomeneon, la mastron;
τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ᾽ ἐγγύς.	ĉar de tiuj la ŝipoj estas plej malproksime, kaj ne tre proksime.
ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον	Sed kara ja estantan kaj respektindan Menelaon
νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ᾽ ἐπικεύσω, 115	mi riproĉos, eĉ se al mi vi malaprobos, kaj mi ne kaŝos, 115
ὡς εὕδει, σοὶ δ᾽ οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.	ke li dormas, sed al vi sola li konfidis peni.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι	Nun li devus peni al ĉiuj prensoj
λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ᾽ ἀνεκτός.»	petegante; ĉar alvenas bezono ne plu eltenebla.»
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	Tiun siavice alparolis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono:
«ὦ γέρον ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα· 120	«Ho maljunulo, alitempe ja vin ankaŭ kulpigi [lin] mi admonus; 120
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι	ĉar ofte ankaŭ li lasas kaj ne volas peni,
οὔτ᾽ ὄκνῳ εἴκων οὔτ᾽ ἀφραδίῃσι νόοιο,	nek cedante al mallaboremo nek al neprudentaĵoj de la menso,
ἀλλ᾽ ἐμέ τ᾽ εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.	sed ankaŭ min alrigardante kaj atendante mian inciton.
νῦν δ᾽ ἐμέο πρότερος μάλ᾽ ἐπέγρετο καί μοι ἐπέστη·	Sed nun antaŭ mi tre li vekiĝis kaj ĉe mi aperis;
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλᾷς. 125	lin mi ja elsendis voki, pri kiuj vi demandas. 125
ἀλλ᾽ ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων	Sed ni iru; kaj tiujn ni atingos antaŭ la pordego
ἐν φυλάκεσσ᾽, ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι.»	en la gardoj, ĉar tie al ili mi indikis kolektiĝi.»
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Kaj al tiu respondis tiam Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:
«οὕτως οὔ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ᾽ ἀπιθήσει	«Tiel al li malaprobos nek malobeos neniu
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν᾽ ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.» 130	de la arganoj, kiam iun li urĝas kaj admonas.» 130
Ὣς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,	Tiel parolinte li surmetis ĉirkaŭ la brusto ĥitonon,

ποσσὶ δ’ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ’ ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν διπλῆν ἐκταδίην, οὔλη δ’ ἐπενήνοθε λάχνη. εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ, 135 βῆ δ’ ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. πρῶτον ἔπειτ’ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ φθεγξάμενος· τὸν δ’ αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ’ ἰωή, ἐκ δ’ ἦλθε κλισίης καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε· 140	kaj sub liaj blankaj piedoj li ligis la belajn sandalojn, kaj ĉirkaŭ si sekve li fiksis mantelon purpuran duoblan malstriktan, kaj krispa lano sure estis. Kaj li prenis por si fortan ĵetlancon akrigitan per akra bronzo, 135 kaj li ekpaŝis por iri sub la ŝipojn de la aĥajanoj bronze blenditaj. Unue tiam Odiseon, al Zeŭso rilate saĝon kompareblan, el la dormo vekis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno, ekvokinte; kaj en tiun senprokraste ĉirkaŭ la menso venis la voko, kaj li eliris el la tendo kaj ilin per vorto alparolis: 140
«τίφθ’ οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε νύκτα δι’ ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;»	«Kial tiel sub la ŝipoj tra la tendaro solaj vagas tra la nokto dia, ke do bezono tiom atingas?»
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Kaj al tiu respondis tiam Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:
«διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ, μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς. 145 ἀλλ’ ἕπε’, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν ὅν τ’ ἐπέοικε βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεσθαι.»	«Zeŭsdevena laertido inventema Odiseo, ne malaprobu; ĉar tia aflikto estas alpaŝinta la aĥajanojn. 145 Sed sekvu, por ke ankaŭ alian ni veku, al kiun taŭgas konsilon fari, ĉu fuĝi ĉu batali.»
Ὣς φάθ’, ὁ δὲ κλισίηνδὲ κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς ποικίλον ἀμφ’ ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ’ αὐτούς. βὰν δ’ ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον 150 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ’ ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν ὄρθ’ ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς λάμφ’ ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὅ γ’ ἥρως εὗδ’, ὑπὸ δ’ ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο, 155 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός. τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,	Tiel li diris, sed al la tendo irante inventema Odiseo ĉirkaŭ la ŝultroj buntan ŝildegon metis, kaj ekpaŝis kun ili. Kaj ili paŝis al tideido Diomedo; kaj tiun ili renkontis 150 ekstere de la tendo kun la armiloj; sed ĉirkaŭe la kunuloj dormis, kaj sub la kapoj ili tenis la ŝildojn; kaj la ĵetlancoj de ili orte sur la stangopinto estis pelitaj, sed malproksime la bronzo lumis kiel lumigo de parentiĉo Zeŭso; sed la heroo ja dormis, kaj sube sternita estis la felo de bovo sovaĝa, 155 sed sub la kapo tapiŝo brila estis sternita. Tiun apude ekstarinte vekis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno,

λὰξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε νείκεσέ τ’ ἄντην·	piede per la piedo ekmovinte, kaj urĝis kaj skoldis malkaŝe:
«ἔγρεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς; οὐκ ἀΐεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο 160 εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ’ ἔτι χῶρος ἐρύκει;»	«Vekiĝu, ho fiziĉo de Tideo; kial tutnoktan dormon vi dormas? Ĉu vi ne perceptas, kiel la trojanoj sur altaĵo de la ebeno 160 sidas proksime al la ŝipoj, kaj ankoraŭ malmulta loko fortenas?»
Ὣς φάθ’, ὁ δ’ ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε, καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiel li diris, sed li el la dormo tre rapide leviĝis, kaj lin alvokinte la flugilozajn vortojn li diris:
«σχέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔ ποτε λήγεις. οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν, 165 οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ’ ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.»	«Kruela vi estas, ho maljunulo; vi ja la penon neniam lasas. Ĉu ne estas ankaŭ aliaj pli junaj fiziĉoj de la aĥajanoj, 165 kiuj tiam vekus ĉiun unuopan de la rejĝoj ĉien alirante; sed vi netolerebla estas, ho maljunulo.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Tiun siavice alparolis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:
«ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες. εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν· ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς. νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἠὲ βιῶναι. ἀλλ’ ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν 175 ἄνστησον—σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος—εἴ μ’ ἐλεαίρεις.»	«Certe do ĉi ĉion, amiko, laŭdece vi diris. Estas al mi infanoj senriproĉaj, kaj estas homamasoj 170 kaj multaj, de kiuj iu alirante vokus; sed tre granda bezono estas alpaŝinta la aĥajanojn. Ĉar nun do por ĉiuj sur la eĝo de tranĉilo staras, ĉu tre trista pereo al la aĥajanoj, ĉu postvivi. Sed ek, nun Ajakson rapidan kaj la fiziĉon de Fileo 175 starigu – ĉar vi estas pli juna – se min kompatas.»
Ὣς φάθ’, ὁ δ’ ἀμφ’ ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ’ ἔγχος. βῆ δ’ ἰέναι, τοὺς δ’ ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως. Οἳ δ’ ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180 οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον, ἀλλ’ ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.	Tiel li diris, kaj li ĉirkaŭ la ŝultroj surmetis la haŭton de leono brila granda, ĝispieda, kaj li prenis por si ĵetlancon. Kaj li ekpaŝis por iri, kaj tiujn de tie stariginte kondukis la heroo. Kaj kiam ili do inter la gardistojn kolektiĝintajn miksiĝis, 180 ja ne dormantaj la gvidantojn de la gardistoj ili trovis, sed maldorme kun la armiloj sidis ĉiuj.

ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωνται ἐν αὐλῇ θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ’ ὕλην ἔρχηται δι’ ὄρεσφι· πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ἐπ’ αὐτῷ 185 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν· ὣς τῶν ἥδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ τετράφαθ’, ὁππότ’ ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων. τοὺς δ’ ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190 καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Kiel hundoj ĉirkaŭ etbrutoj pene gardas en la baraĵo, aŭskultante sovaĝbeston sentiman, kiu laŭ la arbaro venas tra la montoj, kaj sur ĝi [estas] multa bruego 185 de la adoltiĉoj kaj de la hundoj, kaj de ili dormo perdiĝas; tiel de tiuj dolĉa dormo de la palpebroj perdiĝas al la gardantoj dum la nokto malbona; ĉar al la ebeno ĉiam ili estis turniĝintaj, kiam ajn ili rimarkus la trojanoj irantaj. Kaj tiujn ekvidinte la maljunulo ekĝojis kaj kuraĝigadis per vorto 190 kaj ilin alparolinte la flugilozajn vortojn diris:
«οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε· μηδέ τιν’ ὕπνος αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.»	«Tiel nun, karaj fizoj, gardu; por ke neniun dormo prenu, ke amuzo ni ne iĝu al la malbonintenculoj.»
Ὣς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ’ ἅμ’ ἕποντο Ἀργείων βασιλῆες ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195 τοῖς δ’ ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ᾔϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι. τάφρον δ’ ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἑδριόωντο ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ’ ὄβριμος Ἕκτωρ 200 ὀλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν. ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε’ ἀλλήλοισι πίφαυσκον· τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Tiel parolinte la foson li trarapidis; kaj tiuj kune sekvis, la rejĝiĉoj de la arganoj, kiom estis vokitaj al la konsilo. 195 Kaj kun tiuj Merioneo kaj la pompa fiziĉo de Nestoro iris; ĉar ili mem vokis kunkonsili. Kaj la foson fositan trapaŝinte ili sidiĝis en libera loko, kie jam videblis la grundo inter la kadavroj falintaj; de kie denove forturniĝis fortika Hektoro 200 pereiginte la arganojn, kiam do la nokto ĉirkaŭkovris. Tie eksidinte vortojn unu al la alia direktadis; kaj al tiuj paroli komencis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:
«ὦ φίλοι οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ’ ἑῷ αὐτοῦ θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους 205 ἐλθεῖν, εἴ τινά που δηΐων ἕλοι ἐσχατόωντα, ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο, ἅσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε	«Ho amikoj, ĉu do neniu adoltiĉo obeus al sia propra animo kuraĝa inter la trojanojn altanimajn 205 iri, ĉu ie iun ĉerandan de la malamikoj li kaptus, aŭ ie ankaŭ iun onidiron inter la trojanoj ekscius, kiom ili planas inter si, ĉu ili intencas tie resti malproksime de la ŝipoj, ĉu urben

ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς. 210	denove retiriĝos, ĉar ili ja subigis ja la aĥajanojn. 210
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι	Ĉi ĉion li ekscius, kaj denove al ni venus
ἀσκηθής· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη	sendifekte; granda al li la subĉiela famo estus
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·	ĉe ĉiuj homoj, kaj por li dono estos nobla;
ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι	ĉar kiom en la ŝipoj mastras plejbonuloj,
τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅϊν δώσουσι μέλαιναν 215	al li ĉiu unuopa de ĉiuj donos ŝafon nigran 215
θῆλυν ὑπόῤῥηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,	inan kun suĉŝafido; al tiu posedo ne [estas] simila,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.»	kaj ĉiam en festenoj kaj bankedoj li ĉeestos.»
Ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.	Tiel li parolis, sed ili sekve ĉiuj silentaj iĝis en silento.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Sed inter ili parolis ankaŭ rilate batalkriadon bona Diomedo:
«Νέστορ ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 220	«Ho Nestoro, min instigas la koro kaj fiero 220
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,	eniĝi en la tendaron de la adoltiĉoj malbonintencaj proksime estantaj,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος	de la trojanoj; sed se kun mi ankaŭ iu alia adoltiĉo sekvus,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.	pli multe kuraĝigo kaj pli optimisme estos.
σύν τε δύ' ἐρχομένω καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν	Kaj du kunvenantoj – kaj ankaŭ li antaŭ tiu rimarkas
ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 225	kiel avantaĝo estus; sed se sola ja li rimarkas, 225
ἀλλά τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.»	sed al li malpli forta [estas] la menso, kaj malgranda la saĝo.»
Ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι.	Tiel li parolis, sed multaj volis al Diomedo sekvi.
ἠθελέτην Αἴαντε δύω θεράποντες Ἄρηος,	Volis la du Ajaksoj, sekvantaro de Areso,
ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός,	volis Merioneo, kaj tre volis la fiziĉo de Nestoro,
ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230	kaj volis la atreido, lancofama Menelao, 230
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον	kaj volis eltenema Odiseo eniĝi en la amason
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.	de la trojanoj; ĉar ĉiam al li en la menso la animo aŭdacis.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	Sed inter ili parolis ankaŭ la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono:
«Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ	«Ho tideido Diomedo, kariĝinta al mia animo,
τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήσεαι ὅν κ' ἐθέλῃσθα, 235	tiun do kiel kunulon ja vi elektu, kiun ajn vi volos, 235

φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί. μηδὲ σύ γ’ αἰδόμενος σῇσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον’ ὀπάσσεαι αἰδοῖ εἴκων ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ’ εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.»	la plej bonan de la aperintoj, ĉar deziras ja multaj. Kaj vi ja respektante en via menso tiun ja pli bonan ne ellasu, sed pli malbonan vi kunprenos al la respekto cedante, al la deveno rigardante, nek se li pli rejĝa estas.»
Ὣς ἔφατ’, ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240 τοῖς δ’ αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Tiel li parolis, kaj li timis pri la blonda Menelao. 240 Kaj inter tiuj denove ekparolis rilate batalkriadon bona Diomedo:
«εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ’ αὐτὸν ἑλέσθαι, πῶς ἂν ἔπειτ’ Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη. 245 τούτου γ’ ἑσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.»	«Se do al mi vi ja ordonas kunulon mem elekti, kiel tiam mi Odiseon dian forgesus, kies antaŭ ĉiuj [estas] sincera koro kaj fiero en ĉiuj penoj, kaj amas lin Palaso Ateno. 245 Kun tiu sekvanta ankaŭ el fajro brulanta ambaŭ ni revenus, ĉar li plej bon scias elpensi.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·	Tiun siavice alparolis persista brila Odiseo:
«Τυδεΐδη μήτ’ ἄρ με μάλ’ αἴνεε μήτέ τι νείκει· εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ’ Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250 ἀλλ’ ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ’ ἠώς, ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νὺξ τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ’ ἔτι μοῖρα λέλειπται.»	«Ho Tideido, nek sekve min tre laŭdu nek iel skoldu; ĉar vere tion inter arganoj sciantaj vi diras. 250 Sed ni iru; ĉar tre la nokto finiĝas, kaj proksime [estas] aŭroro, kaj la steloj jam elvenis, kaj estas preteririnta pli multa nokto, du de la partoj, sed la tria parto plu estas restinta.»
Ὣς εἰπόνθ’ ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην. Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255 φάσγανον ἄμφηκες—τὸ δ’ ἐὸν παρὰ νηῒ λέλειπτο— καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥ τε καταῖτυξ κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν. Μηριόνης δ’ Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην 260 καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε	Tiel parolinte la armilojn terurajn ili du surmetis. Al la tideido donis batalbrava Trasimedeo 255 glavon dueĝan – sed tiu propra apud la ŝipo estis restinta – kaj ŝildegon; kaj ĉirkaŭ la kapon al si li metis kaskon bovledan, kaj senkrestan kaj senhartufan, kiu kloŝokasko nomiĝas, kaj ĝi ŝirmas la kapojn de fortaj junuloj. Sed Merioneo al Odiseo estis doninta arkon kaj sagujon 260 kaj glavon, kaj ĉirkaŭ la kapon al si li metis kaskon

ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ’ ἔντοσθεν ἱμᾶσιν	el haŭto faritan; kaj per multaj rimenoj ene
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες	ĝi estis ĉirkaŭstreĉita strikte; sed ekstere blankaj dentoj
ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα	de blankdenta apro dense etendiĝis tie kaj tie,
εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσσῃ δ’ ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265	bone kaj lerte; kaj en la mezo felto estis garnaĵo. 265
τήν ῥά ποτ’ ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο	Tiun [kaskon] iam el Eleono forprenis Aŭtoliko
ἐξέλετ’ Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,	en la firman domon de Amintoro la ormenido penetrinte,
Σκάνδειαν δ’ ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·	kaj al Skandio sekve li donis al kiterano Amfidamanto;
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι,	kaj Amfidamanto al Molo donis por esti gastdonaco,
αὐτὰρ ὃ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι· 270	sed li al Merioneo donis, al sia infano por porti; 270
δὴ τότ’ Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.	do tiam la kapon de Odiseo ĝi ĉirkaŭis surmetite.
Τὼ δ’ ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην,	Kaj kiam tiuj du nun la armilojn terurajn surmetis,
βάν ῥ’ ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ’ αὐτόθι πάντας ἀρίστους.	ili ekpaŝis sekve por iri, kaj ili postlasis tie ĉiujn plejbonulojn.
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο	Kaj al ili dekstre sendis ardeon proksime al la vojo
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ’ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι 275	Palaso Ateno; sed ili ne vidis per la okuloj 275
νύκτα δι’ ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.	dum la nokto malhela, sed la blekinton aŭdis.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ’ Ὀδυσεύς, ἠρᾶτο δ’ Ἀθήνῃ·	Kaj ĝojis pri tiu birdo Odiseo, kaj preĝis al Ateno:
«κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ	«Ekaŭskultu min, fizo de egidporta Zeŭso, kiu apud mi ĉiam
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω	en ĉiuj penoj vi ekstaras, kaj mi de vi ne forgesiĝas
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φῖλαι Ἀθήνη, 280	moviĝante; nun viavice plej multe min ame akceptu, Ateno, 280
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλεῖας ἀφικέσθαι	kaj donu [al ni] denove al la ŝipoj glore atingi,
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κε Τρώεσσι μελήσῃ.»	farinte la grandan taskon, kiu al la trojanoj estas zorgo.»
Δεύτερος αὖτ’ ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Dua siavice preĝis rilate batalkriadon bona Diomedo:
«κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη·	«Aŭskultu nun ankaŭ min, fizo de Zeŭso, Nevenkebla;
σπεῖό μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ’ ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ 285	Eksekvu min kiel kiam kun la parentiĉo, Tideo brila, vi sekvis 285
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾔει.	en Tebon, kiam antaŭ la aĥajanoj kiel sendito li iris.
τοὺς δ’ ἄρ’ ἐπ’ Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς,	Kaj tiujn sekve ĉe Azopo lasis, la bronze blenditajn aĥajanojn,
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι	tiam li afablan vorton li portis al la kadmejanoj

κεῖσ’· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα σὺν σοὶ δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290 ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καί με φύλασσε. σοὶ δ’ αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ· τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.»	tien; sed denove foririnte tre hororajn farojn li decidis kun vi, brila diino, kiam apud li favore vi ekstaris. 290 Tiel nun apud mi vole ekstaru kaj min gardu. Kaj al vi miavice mi oferos bovon unujaran larĝfruntan nemalsovaĝigitan, kiun neniel sub la jugon kondukis adoltiĉo; tiun al vi mi oferos oron ĉirkaŭ la kornoj metinte.»
Ὣς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ’ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295 οἳ δ’ ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο, βάν ῥ’ ἴμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν ἂμ φόνον, ἂν νέκυας, διά τ’ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασεν Ἕκτωρ εὕδειν, ἀλλ’ ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες· τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν·	Tiel ili parolis preĝante, kaj ilin aŭskultis Palaso Ateno. 295 Kaj kiam ili preĝis al la junulino de Zeŭso granda, ili ekpaŝis sekve por iri, kiel du leonoj tra la nokto nigra tra mortigo, tra kadavroj, kaj tra kirasoj kaj nigra sango. Sed entute ne la trojanojn fierajn lasis Hektoro dormi, sed samtempe li estis kunvokinta ĉiujn plejbonulojn, 300 kiom estis de la trojanoj gvidantoj kaj zorgantoj; ilin li ja kunvokinte formis sagacan konsilon:
«τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται. δώσω γὰρ δίφρόν τε δύω τ’ ἐριαύχενας ἵππους, 305 οἵ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν ὅς τίς κε τλαίη, οἷ τ’ αὐτῷ κῦδος ἄροιτο, νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ, ἦ ἤδη χείρεσσιν ὑφ’ ἡμετέρῃσι δαμέντες 310 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ’ ἐθέλουσι νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ.»	«Kiu por mi ĉi tiun taskon entrepreninte plenumus kontraŭ donaco granda? Kaj la rekompenco por li certa estos. Ĉar mi donos kaj kaleŝaĵon kaj du altnukajn ĉevalojn, 305 kiuj la plej bonaj estas ĉe la rapidaj ŝipoj de la aĥajanoj, kiu ajn kuraĝos, kaj por si mem gloron akirus, proksime al la ŝipoj rapide veturantaj veni, kaj ekscii, ĉu estas gardataj la ŝipoj rapidaj kiel ja antaŭe, ĉu jam per niaj manoj subigite 310 rilate fuĝon ili konsiliĝas inter si, kaj ne volas la nokton gardi, de la laciĝo terura venkite.»
Ὣς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Εὐμήδεος υἱὸς κήρυκος θείοιο πολύχρυσος πολύχαλκος, 315	Tiel li parolis, sed ili sekve ĉiuj silentaj iĝis en silento. Sed estis iu inter la trojanoj, Dolono, la fiziĉo de Eŭmedeo, de la heroldo dia; multora, multbronza, 315

ὅς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης· αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν. ὅς ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι μῦθον ἔειπεν·	kiu do vere rilate aspekton estis malbona, sed rapidpieda; Kaj li sola estis inter kvin sahodinoj. Tiu sekve tiam kaj al la trojanoj kaj al Hektoro vorton diris:
«Ἕκτορ ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι. 320 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα, σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης· τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς ὄφρ' ἂν ἵκωμαι 325 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι βουλὰς βουλεύειν ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεσθαι.»	«Ho Hektoro, min instigas la koro kaj fiero proksime al la ŝipoj rapide veturantaj veni, kaj ekscii. 320 Sed ek, por mi la sceptron tenu supren, kaj al mi ĵuru vere kaj la ĉevalojn kaj la ĉaron bele ornamitan per bronzo doni, kiuj portas la senriproĉan peleidon, kaj al vi mi ne sensukcesa spiono estos nek kontraŭ ekspekto; ĉar tiel longe en la tendaron mi iros rekte trae, ĝis mi atingos 325 la ŝipon agamemnonan, kie ie la plejbonuloj estas farontaj konsilojn, ĉu fuĝi ĉu batali.»
Ὣς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καί οἱ ὄμοσσεν·	Tiel li diris, sed li en la manoj la sceptron ekprenis kaj al li ĵuris:
«ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330 Τρώων, ἀλλά σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.»	«Sciu nun Zeŭso mem, la laŭte tondriganta eŝiĉo de Hero, ke ne per tiuj ĉevaloj veturos alia adoltiĉo 330 de la trojanoj, sed mi diras, ke vi kontinue honoriĝos.»
Ὣς φάτο καί ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν· αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα, ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο, κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα, 335 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν. ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον, βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα διογενὴς Ὀδυσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340	Tiel li diris kaj sekve malvalide ĵuris, sed tiun li instigadis; kaj tuj ĉirkaŭ la ŝultroj li faligis la kurban arkon, kaj surmetis ekstere la haŭton de griza lupo, kaj sur la kapon mustelan ĉapon, kaj li prenis akran ĵetlancon, 335 kaj li ekpaŝis por iri kontraŭ la ŝipoj de la tendaro; sed sekve li ne estis venonta el la ŝipoj denove al Hektoro por reporti vorton. Sed kiam do sekve la amason kaj de la ĉevaloj kaj de la adoltiĉoj postlasis, li ekpaŝis sekve sur la vojon dezirante; sed tiun rimarkis aliri zeŭsdevena Odiseo, kaj Diomedon li alparolis: 340
«οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,	«Tiu iu, ho Diomedo, de la tendaro venas adoltiĉo,

οὐκ οἶδ’ ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,	mi ne scias, ĉu al niaj ŝipoj kiel spiono,
ἦ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.	ĉu iun de la kadavroj mortigitaj prirabonte.
ἀλλ’ ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο	Sed ni lasu lin unue preteriri en la ebeno
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ’ αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν 345	iomete; sed tiam lin alsaltinte ni kaptu 345
καρπαλίμως· εἰ δ’ ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,	rapide; kaj se nin li flankenkure evitos per la piedoj,
αἰεί μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν	ĉiam lin sur la ŝipojn for de la tendaro antaŭenpremi [-u]
ἔγχει ἐπαΐσσων, μή πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.»	per la lanco alsaltante, por ke neniel kontraŭ la urbon li eskapu.»
Ὣς ἄρα φωνήσαντε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι	Tiel sekve parolinte ekster la vojo inter la kadavroj
κλινθήτην· ὁ δ’ ἄρ’ ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν. 350	ili du kuŝigis sin; kaj li sekve rapide preterkuris per neprudentaĵoj. 350
ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἀπέην ὅσσόν τ’ ἐπὶ οὖρα πέλονται	Sed kiam do sekve forestis, kiom estas la distancoj
ἡμιόνων—αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν	de muloj – ĉar ili pli taŭgaj ol bovoj estas
ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον—	por tiri tra agro profunda firman plugilon –
τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ’ ἄρ’ ἔστη δοῦπον ἀκούσας.	tiuj du postkuris, kaj li sekve ekstaris la sonon aŭdinte.
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους 355	Ĉar li esperis en la sento, ke revenigontaj kunuloj 355
ἐκ Τρώων ἰέναι πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος.	el la trojanoj venas, ĉar Hektoro ree urĝas.
ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,	Sed kiam do sekve forestis je ĵetdistanco aŭ ankaŭ malpli,
γνῶ ῥ’ ἄνδρας δηΐους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ’ ἐνώμα	li ekkonis sekve adoltiĉojn malamikajn, kaj la lertajn genuoj turnis
φευγέμεναι· τοὶ δ’ αἶψα διώκειν ὁρμήθησαν.	por fuĝi; sed tiuj senprokraste persekuti impetis.
ὡς δ’ ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης, 360	Kaj kiel kiam du akradentaj hundoj sciantaj ĉason, 360
ἢ κεμάδ’ ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ	ĉu kapreolidon ĉu leporon pelas persiste ĉiam
χῶρον ἀν’ ὑλήενθ’, ὁ δέ τε προθέῃσι μεμηκώς,	tra pejzaĝo arbara, kaj ĝi antaŭkuras blekante,
ὣς τὸν Τυδεΐδης ἠδ’ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς	tiel tiun la tideido kaj urbdetrua Odiseo
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεί.	de la homamaso deteninte persekutis persiste ĉiam.
ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι 365	Sed kiam do rapide li estis miksiĝonte en la gardistojn 365
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ’ Ἀθήνη	fuĝante inter la ŝipojn, tiam do impeton enĵetis Ateno
Τυδεΐδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων	al la tideido, por ke neniu de la aĥajanoj bronze blenditaj
φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.	pli frue sin gloru trafi, sed li dua venus.
δουρὶ δ’ ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·	Kaj per lanco alsaltante alparolis brava Diomedo:

«ἠὲ μέν᾽ ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι 370 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.»	«Aŭ restu aŭ vi per la lanco mi atingos, kaj mi diras, ke vi ne 370 longe de mia mano eskapos la abruptan pereon.»
Ἦ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἑκὼν δ᾽ ἡμάρτανε φωτός· δεξιτερὸν δ᾽ ὑπὲρ ὦμον ἐΰξου δουρὸς ἀκωκὴ ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἔστη τάρβησέν τε βαμβαίνων—ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνετ᾽ ὀδόντων— 375 χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δ᾽ ἀσθμαίνοντε κιχήτην, χειρῶν δ᾽ ἁψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα·	Diris do, kaj ĵetlancon li ekĵetis, sed intence li maltrafis la heroon; kaj dekstre super la ŝultro la pinto de la bone polurita lanco en la tero plantiĝis; kaj li sekve ekstaris kaj ektimis dentoklakante – kaj tra la buŝo estiĝis klakado de la dentoj – 375 pala pro timo; kaj tiuj du anhelante atingis, kaj ĉe la manoj ekprenis; kaj li ekplorinte la vorton diris:
«ζωγρεῖτ᾽, αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος, τῶν κ᾽ ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι᾽ ἄποινα, 380 εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ᾽ ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.»	«Kaptu viva, tiam mi min elaĉetos; ĉar estas hejme kaj bronzo kaj oro kaj multe prilaborita fero, de tiuj al vi volonte donus la parentiĉo senliman elaĉeton, 380 se min viva li renkontus ĉe la ŝipoj de la aĥajanoj.»
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·	Tiun nun alterne alparolis inventema Odiseo:
«θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω. ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· πῇ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος 385 νύκτα δι᾽ ὀρφναίην, ὅτε θ᾽ εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι; ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων; ἦ σ᾽ Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα νῆας ἔπι γλαφυράς; ἦ σ᾽ αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;»	«Havu kuraĝon, kaj neniel al vi morto estu enanime. Sed ek, al mi ĉi tion diru kaj precize rakontu: Kien do tiel tra la ŝipoj al la tendaro vi venas sola 385 tra la nokto malhela, kiam dormas la mortivuloj aliaj; ĉu iun de la kadavroj mortigitaj prirabonte ? Ĉu vin Hektoro elsendis spioni ĉion unuopan sur la ŝipoj kavaj? Ĉu vin mem la animo instigis?»
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ᾽ ἔτρεμε γυῖα· 390	Kaj al tiu respondis tiam Dolono, kaj sube tremis la membroj: 390
«πολλῇσίν μ᾽ ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ, ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ, ἠνώγει δέ μ᾽ ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν	«Per multaj tentoj mian menson deviigis Hektoro, kiu al mi la unuhufajn ĉevalojn de la peleido elstara doni kapjesis kaj la ĉaron bele ornamitan per bronzo, kaj li ordonis min iri rapide tra la nokto nigra

ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι 395	proksime al la adoltiĉoj malbonintencaj veni, kaj ekscii, 395
ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,	ĉu estas gardataj la ŝipoj rapidaj kiel ja antaŭe,
ἦ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες	ĉu jam per niaj manoj subigite
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι	rilate fuĝon ili konsiliĝas inter si, kaj ne volas
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ.»	la nokton gardi, de la laciĝo terura venkite.»
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400	Kaj tiun ridetante alparolis inventema Odiseo: 400
«ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς	«Vere sekve do al vi je grandaj donacoj sopiris la animo,
ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ	je la ĉevaloj de la eakido sperta; sed ili [estas] dolorigaj
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι	por homoj ja mortivaj por subigi kaj veturigi
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.	por aliaj ja ol por Aĥilo, kiun naskis senmorta parentino.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405	Sed ek, al mi ĉi tion diru kaj precize rakontu: 405
ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα ποιμένα λαῶν;	Kie nun ĉi tien irante vi lasis Hektoron, la paŝtiston de la homamasoj?
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;	Kaj kie lia kiraso areseca kuŝas, kaj kie liaj ĉevaloj?
πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;	Kiel do kaj la gardoj kaj la litoj de la aliaj trojanoj?
ἅσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν	Kiom ili planas inter si, ĉu ili intencas
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε 410	tie resti malproksime de la ŝipoj, ĉu urben 410
ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.»	denove retiriĝos, ĉar ili ja subigis ja la aĥajanojn.»
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Εὐμήδεος υἱός·	Tiun siavice alparolis Dolono, la fiziĉo de Eŭmedeo:
«τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.	«Do mi al vi tion tre precize rakontos.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσί,	Hektoro inter tiuj, kiom konsilistoj estas,
βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου, 415	konsilojn faras apud la tombo de dia Ilo, 415
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι ἥρως	for de la bataltumulto; kaj gardpostenojn, kiujn vi demandas, heroo,
οὔ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.	neniu elektita ŝirmas la tendaron nek gardas.
ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη	Kiom ja de la trojanoj [estas] fajrejoj, al kiuj [estas] devigo,
οἷ δ' ἐγρηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται	tiuj estas vekiĝintaj kaj gardi instigas
ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420	unu al la alia; aliflanke siavice la multfamaj aliancanoj 420

εὕδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν· οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται οὐδὲ γυναῖκες.»	dormas; ĉar al la trojanoj lasas gardi; ĉar ne al ili infanoj proksime sidas nek adoltinoj.»
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·	Tiun nun alterne alparolis inventema Odiseo:
«πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν εὕδουσ’ ἦ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι ὄφρα δαείω.» 425	«Kiel do nun kun la trojanoj ĉevalmastraj miksite ili dormas aŭ for? Plene rakontu al mi, por ke mi lernu.» 425
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Δόλων Εὐμήδεος υἱός·	Kaj al tiu respondis tiam Dolono, la fiziĉo de Eŭmedeo:
«τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ’ ἀτρεκέως καταλέξω. πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί, πρὸς Θύμβρης δ’ ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ’ ἀγέρωχοι 430 καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μῄονες ἱπποκορυσταί. ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα; εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον Θρῄκες οἷδ’ ἀπάνευθε νεήλυδες ἔσχατοι ἄλλων· ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς πάϊς Ἠϊονῆος. 435 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους· λευκότεροι χιόνος, θείειν δ’ ἀνέμοισιν ὁμοῖοι· ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται· τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια θαῦμα ἰδέσθαι ἤλυθ’ ἔχων· τὰ μὲν οὔ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν 440 ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν. ἀλλ’ ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν, ἠέ με δήσαντες λίπετ’ αὐτόθι νηλέϊ δεσμῷ, ὄφρά κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο ἠὲ κατ’ αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.» 445	«Do mi al vi tion tre precize rakontos. Kontraŭ la maro la karianoj kaj la peonianoj kurbpafarkaj kaj lelegoj kaj kaŭkonoj kaj brilaj pelasgoj [estas], kaj kontraŭ Timbro loton prenis la likianoj kaj la mizianoj kuraĝozaj 430 kaj frigoj ĉevalbatalaj kaj meonianoj batalĉaristaj. Sed kial vere al mi ĉi ĉion eldemandas? Ĉar se vi do deziras en la amason de la trojanoj eniĝi, [estas] tiuj ĉi trakoj, for, novalvenintoj, la plej eksteraj de la aliaj; kaj inter ili rejĝiĉo Resuso, la infano de Eioneo. 435 Ties plej belajn kaj plej grandajn ĉevalojn do mi ekvidis; pli blankaj ol neĝo, kaj ili kuris al ventoj similaj; sed lia ĉaro kaj per oro kaj per arĝento bone estas ellaborita; kaj armilojn orajn gigantajn, mirindaĵon por vidi, havante li venis; tiujn neniel konvenas al mortivaj 440 adoltiĉoj portadi, sed al senmortaj dioj. Sed min nun al la ŝipoj rapide veturantaj vi du direktu, aŭ min lasu ĉi tie liginte per senkompata bendo, ĝis vi venos kaj elprovos min, ĉu laŭ deco mi diris al vi, aŭ ĉu ankaŭ ne.» 445

Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·	Kaj tiun sekve tenebre ekrigardinte alparolis brava Diomedo:
«μὴ δή μοι φύξίν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ· ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς. εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν, ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450 ἠὲ διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων· εἰ δέ κ᾽ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς, οὐκέτ᾽ ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ᾽ ἔσσεαι Ἀργείοισιν.»	«Ne al mi fuĝon ja, Dolono, enĵetu en la animon; ja taŭgaĵojn vi raportis, ĉar vi atingis en niajn manojn. Ĉar se vin nun malligos aŭ ellasos, vere ankaŭ pli poste vi iros al la rapidaj ŝipoj de la aĥajanoj, 450 aŭ spiononte aŭ kontraŭe batalonte; sed se vi per miaj manoj subigite la animon la animon perdus, tiam vi ne plu malfeliĉo iam estus al la arganoj.»
Ἦ, καὶ ὁ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ ἁψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ᾽ αὐχένα μέσσον ἔλασσε 455 φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ᾽ ἄμφω κέρσε τένοντε· φθεγγομένου δ᾽ ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη. τοῦ δ᾽ ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν· καὶ τά γ᾽ Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς 460 ὑψόσ᾽ ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·	Diris, kaj li estis petegonta lin per la mano dika la mentonon tuŝinte, sed li la nukon meze batis 455 kun glavo sturminte, kaj li fortranĉis ambaŭ tendenojn; Kaj, dum sonegis sekve tiu, ja la kapo kun la polvo miksiĝis. Kaj ties mustelan ĉapon de la kapo ili forprenis kaj kaj lupfelon kaj arkon elastan kaj la lancon longan; kaj tion ja por Ateno, la predulo, brila Odiseo 460 supren sortenis per la mano kaj preĝante la vorton diris:
«χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ᾽· ἀλλὰ καὶ αὖτις πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.»	«Ĝoju, diino, pri ĉi tiuj; ĉar vin en Olimpo kiel unuan de ĉiuj senmortuloj ni pridonacos; sed ankaŭ denove sendu kontraŭ kaj la ĉevaloj kaj kuŝejoj de la trakoj-adoltiĉoj.»
Ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόσ᾽ ἀείρας 465 θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ᾽ ἐπὶ σῆμά τ᾽ ἔθηκε συμμάρψας δόνακας μυρίκης τ᾽ ἐριθηλέας ὄζους, μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν. τὼ δὲ βάτην προτέρω διά τ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα, αἶψα δ᾽ ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες. 470 οἱ δ᾽ εὗδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν	Tiel do li elbuŝigis, kaj [ilin] for de si supren levinte 465 li metis sur tamariskon; kaj videblan signon li surmetis kunpreninte kanojn kaj abunde fruktajn branĉojn de tamarisko, por ke ĝi ne maltrafiĝu, kiam denove ili du iros tra la subita nokto nigra. Kaj tiuj du paŝis unue kaj tra kirasoj kaj nigra sango, kaj senprokraste kontraŭ la trakaj adoltiĉoj la celon ili atingis irante. 470 Sed ili dormis de la laciĝo venkite, kaj al ili la kirasoj

καλὰ παρ’ αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατὰ κόσμον τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι. Ῥῆσος δ’ ἐν μέσῳ εὗδε, παρ’ αὐτῷ δ’ ὠκέες ἵπποι ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο. 475 τὸν δ’ Ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·	belaj apud ili sur la tero estis klinitaj bele laŭ ordo en tri vicoj; kaj apud ili, ĉiu unuopa, [estis] dujugaj ĉevaloj. Kaj Resuso en la mezo dormis, kaj apud li rapidaj ĉevaloj ĉe la rando de la batalĉara vando per rimenoj estis ligitaj. 475 Kaj tiun antaŭe ekvidinte Odiseo al Diomedo montris:
«οὗτός τοι Διόμηδες ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι, οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς. ἀλλ’ ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ’ ἵππους· 480 ἠὲ σύ γ’ ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ’ ἐμοὶ ἵπποι.»	«Tiu vere, ho Diomedo, [estas] la adoltiĉo, kaj tiuj vere la ĉevaloj, kiujn al ni du anoncis Dolono, kiun mortigis ni. Sed ek, do efektivigu fortan impeton; ankaŭ ne al vi estas necese stari senfare kun la armiloj, sed malligu la ĉevalojn; 480 aŭ vi ja la adoltiĉojn mortigu, sed zorgo estos al mi la ĉevaloj.»
Ὣς φάτο, τῷ δ’ ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη, κτεῖνε δ’ ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ’ ἀεικὴς ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ’ αἵματι γαῖα. ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών, 485 αἴγεσιν ἢ ὀΐεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ, ὣς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱός, ὄφρα δυώδεκ’ ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὅν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς, τὸν δ’ Ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε, 490 τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν ὅπως καλλίτριχες ἵπποι ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ’ αὐτῶν. ἀλλ’ ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός, τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη τὴν νύκτ’ Οἰνεΐδαο πάϊς διὰ μῆτιν Ἀθήνης. τόφρα δ’ ἄρ’ ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,	Tiel li diris, kaj al tiu enblovis impeton la bluokula Ateno, kaj li mortigis tien kaj tien turniĝante; kaj leviĝis ĝemado hontinda de tiuj per glavo mortigataj, kaj ruĝiĝis per sango la tero. Kaj kiel leono al etbrutoj sengvidantaj alirinte, 485 al kaproj aŭ ŝafoj malbonaĵojn elpensante ensaltas, tiel la trakajn adoltiĉojn alproksimiĝis la fiziĉo de Tideo, ĝis dek du li mortigis; tiam inventema Odiseo, kiun ajn la tideido per glavo batis apude ekstarinte, tiun Odiseo poste preninte ĉe la piedo eltiradis, 490 tion pripensante en la sento, ke la belharaj ĉevaloj facile travenu kaj ne tremadu en la animo, sur la kadavrojn surpaŝinte; ĉar ili ne kutimiĝis plu je tio. Sed kiam do la rejĝiĉon atingis la fiziĉo de Tideo, de tiu kiel dek-tria la mieldolĉan animon li forprenis 495 stertoranta; ĉar kiel malbona sonĝo ĉe la kapo ekstaris tiun nokton la infano de la ojneido pro la saĝaĵo de Ateno. Kaj tiel longe sekve eltenema Odiseo malligis la unuhufajn ĉevalojn,

σὺν δ’ ἤειρεν ἱμᾶσι καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν 500
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι·
ῥοίζησεν δ’ ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
Αὐτὰρ ὃ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι,
ἢ ὅ γε δίφρον ἑλών, ὅθι ποικίλα τεύχε’ ἔκειτο,
ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ’ ἀείρας, 505
ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρῃκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
εἶος ὃ ταῦθ’ ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ’ Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·

«νόστου δὴ μνῆσαι μεγαθύμου Τυδέος υἱὲ
νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς, 510
μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.»

Ὣς φάθ’, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης,
καρπαλίμως δ’ ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ’ Ὀδυσσεὺς
τόξῳ· τοὶ δ’ ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οὐδ’ ἀλαοσκοπιὴν εἶχ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
ὡς ἴδ’ Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὅμιλον,
ὦρσεν δὲ Θρῃκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὃ δ’ ἐξ ὕπνου ἀνορούσας
ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ’ ἕστασαν ὠκέες ἵπποι, 520
ἄνδράς τ’ ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
ᾤμωξέν τ’ ἄρ’ ἔπειτα φίλον τ’ ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
ὅσσ’ ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

kaj kunigis per rimenoj kaj elpelis el la amaso
per la arko surbatante, ĉar la vipon brilan 500
el la bunta kaleŝaĵo li ne pripensis per la manoj preni;
kaj li ekfajfis sekve anoncante al Diomedo brila.
Tiam li meditis restante, kion plej hundan li faru,
kaj ja la kaleŝaĵon preninte, kie la artozaj armiloj kuŝis,
ĉe la timono eltiru kaj elportu supren levinte, 505
aŭ plu la animon de pli multaj trakoj li forprenu.
Ĝis li tion turnis en la menso, ĝis Ateno
proksime ekstarinte alparolis Diomedon brilan:

«Pri hejmeniĝo do pensu, ho fiziĉo de grandanima Tideo,
sur la ŝipojn kavajn, por ke ne ankaŭ fuĝante vi venu, 510
kaj por ke ne iel ankaŭ la trojanojn veku iu dio alia.»

Tiel ŝi parolis, sed li perceptis la voĉon de la diino parolinta,
kaj rapide la ĉevalojn surpaŝis; kaj batis [ilin] Odiseo
per la arko; kaj tiuj ekflugis al la rapidaj ŝipoj de la aĥajanoj.
Sed ne blindulan gardon havis arĝentarka Apolono, 515
kiel li ekvidis Atenon post la fiziĉo de Tideo sekvanta;
pri ŝi plukolerante li tra la granda amaso de la trojanoj ŝteliris,
kaj movis konsiliston de la trakoj, Hipokoonton,
noblan parencon de Resuso; sed li, el la dormo suprensaltinte
kiel li ekvidis la lokon forlasita, kie staris la rapidaj ĉevaloj, 520
kaj la adoltiĉojn stertorantaj en teruraj masakroj,
kaj eklamentis sekve tiam kaj nomis la karan kamaradon.
Kaj kaj bruo kaj senfina batalbruo leviĝis de la trojanoj
hastantaj samtempe; kaj ili rigardis la hororajn farojn,
kiom la adoltiĉoj farinte ekpaŝis al la kavaj ŝipoj. 525

Οἱ δ’ ὅτε δή ῥ’ ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν, ἔνθ’ Ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε Διὶ φίλος ὠκέας ἵππους, Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορὼν ἔναρα βροτόεντα ἐν χείρεσσ’ Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ’ ἵππων· μάστιξεν δ’ ἵππους, τὼ δ’ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 530 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε φώνησέν τε·	Sed kiam ili do sekve atingis, kie la spionon de Hektoro ili mortigis, tie Odiseo, al Zeŭso kara, retenis la rapidajn ĉevalojn, kaj la tideido teren saltinte la kaptaĵon sangozan al Odiseo en la manojn metis, kaj li surpaŝis la ĉevalojn; kaj li vipis la ĉevalojn, kaj tiuj du ne malvolonte ekflugis 530 sur la ŝipojn kavajn; ĉar tie kare estiĝis en la animo. Kaj Nestoro unua bruon perceptis kaj elbuŝigis:
«ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, ψεύσομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός. ἵππων μ’ ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει. 535 αἳ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὃ κρατερὸς Διομήδης ὧδ’ ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους· ἀλλ’ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν Ἀργείων οἳ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.»	«Ho amikoj, gvidantoj kaj zorgantoj de la arganoj, ĉu mi mensogos, aŭ vere parolos? Sed alvokas min la animo. La bruo de ĉevaloj rapidpiedaj al mi ĉirkaŭprenas la orelojn. 535 Se nur do kaj Odiseo kaj brava Diomedo ĉi tiel tuj el la trojanoj pelus la unuhufajn ĉevalojn; sed terure mi timas en la menso, ke neniel suferu la plejbonuloj de la arganoj sub la bruego de la trojanoj.»
Οὔ πω πᾶν εἴρητο ἔπος ὅτ’ ἄρ’ ἤλυθον αὐτοί. 540 καί ῥ’ οἳ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισι· πρῶτος δ’ ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Neniel la tuta vorto diriĝis, kiam sekve venis ili mem. 540 Kaj sekve ili sobpaŝis sur la teron, kaj tiuj ĝojante bonvenigis per la dekstra mano kaj per vortoj afablaj; kaj unua pridemandis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:
«εἴπ’ ἄγε μ’ ὦ πολύαιν’ Ὀδυσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, ὅππως τοῦσδ’ ἵππους λάβετον καταδύντες ὅμιλον 545 Τρώων, ἦ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας. αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο. αἰεὶ μὲν Τρώεσσ’ ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιστής· ἀλλ’ οὔ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νοήσα. 550 ἀλλά τιν’ ὔμμ’ ὀΐω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα· ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς	«Diru, ek, al mi, ho multe laŭdata Odiseo, granda gloro de la aĥajanoj, kiel tiujn ĉi ĉevalojn vi du kaptis eniĝinte en la amason 545 de la trojanoj, ĉu iu dio al vi du donis renkontinte. Terure al la radioj de la suno similaj [estas]. Ĉiam kun la trojanoj mi miskiĝas, kaj neniel mi diras resti ĉe la ŝipoj ja estante maljuna batalisto; sed neniel tiajn ĉevalojn mi ekvidis nek perceptis. 550 Sed mi opinias, ke al vi donis dio kontraŭirinte; ĉar ambaŭ vin amas nubkolektanto Zeŭso

κούρη τ’ αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.»	kaj la junulino de egidporta Zeŭso, bluokula Ateno.»
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·	Tiun nun alterne alparolis inventema Odiseo:
«ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555 ῥεῖα θεός γ’ ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἶδε ἵππους δωρήσαιτ’, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροί εἰσιν. ἵπποι δ’ οἶδε γεραιὲ νεήλυδες οὓς ἐρεείνεις Θρῄκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ’ ἀγαθὸς Διομήδης ἔκτανε, πὰρ δ’ ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560 τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν, τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.»	«Ho Nestoro, neleido, granda gloro de la aĥajanoj, 555 facile dio volante ankaŭ pli bonajn ol ja ĉi tiujn ĉevalojn donacus, ĉar vere multe pli taŭgaj ili estas. Sed ĉi tiuj ĉevaloj, ho maljunulo, kiujn vi demandas, [estas] novalvenintoj trakaj; sed ties mastron bona Diomedo mortigis, kaj apude la kunulojn, ĉiujn dek du plej bonajn. 560 Tiun dek-trian kiel spionon ni kaptis proksime al la ŝipoj, kiun sekve spiono de nia tendaro esti kaj Hektoro elsendis kaj la aliaj trojanoj elstaraj.»
Ὣς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους καγχαλόων· ἅμα δ’ ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565 οἱ δ’ ὅτε Τυδεΐδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο, ἵππους μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι φάτνῃ ἐφ’ ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι ἕστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες· νηῒ δ’ ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570 θῆκ’ Ὀδυσεύς, ὄφρ’ ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ’ Ἀθήνῃ. αὐτοὶ δ’ ἱδρῷ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς. αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῷ πολλὸν νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575 ἕς ῥ’ ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο. τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ’ ἐλαίῳ δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ πλείου ἀφυσσόμενοι λεῖβον μελιηδέα οἶνον.	Tiel parolinte tra la foso li trapelis la unuhufajn ĉevalojn huraante; kaj kune iris ĝojante la aliaj aĥajanoj. 565 Kaj kiam ili la tendon bone elfaritan de la tideido atingis, la ĉevalojn ili alligis per bone tranĉitaj rimenoj ĉe la kripo ĉevala, kie ja la ĉevaloj rapidpiedaj de Diomedo staris mieldolĉan tritikon manĝante; kaj en la ŝipo en la pobon la kaptaĵon sangozan de Dolono 570 metis Odiseo, por ke oferon ili preparu por Ateno. Kaj ili mem la ŝviton multan forlavis de si en la maro enpaŝinte kaj la krurojn kaj kolon kaj la femurojn ĉirkaŭe. Tiam, kiam al ili la ondo de la maro la ŝviton multan lavis de la haŭto kaj refreŝiĝis la propra koro, 575 sekve en bankuvojn bone poluritajn paŝinte ili sin lavis. Kaj tiuj du laviĝinte kaj ŝmiriĝinte riĉe per oliva oleo ĉe la manĝo sidiĝis, kaj al Ateno de kratero plena ĉerpante ili trinkoferis mieldolĉan vinon.

XI – Λ

Ἠὼς δ’ ἐκ λεχέων παρ’ ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο	Kaj Aŭroro el la litoj apud elstara Titono
ὄρνυθ’, ἵν’ ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·	leviĝis, por ke al la senmortuloj kaj mortivuloj lumon ŝi portu;
Ζεὺς δ’ Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν	kaj Zeŭso Erison elsendis al la rapidaj ŝipoj de la aĥajanoj,
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.	la teruran, signon de milito inter la manoj havantan.
στῆ δ’ ἐπ’ Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ, 5	Kaj ŝi ekstaris sur la grandega ŝipo nigra de Odiseo, 5
ἥ ῥ’ ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,	kiu tute en la mezo estis, por proklami ambaŭflanke,
ἠμὲν ἐπ’ Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο	unuflanke ĝis la tendoj de Ajakso, la telamonido
ἠδ’ ἐπ’ Ἀχιλλῆος, τοί ῥ’ ἔσχατα νῆας ἐΐσας	aliflanke ĝis [tiuj] de Aĥilo – ili sekve plej ekstere la ŝipojn proporciajn
εἴρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν .	estis tirintaj, al sia kuraĝo konfidante kaj al la forto de la manoj.
ἔνθα στᾶσ’ ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10	Tie ekstarinte elkriis la diino kaj forte kaj terure 10
ὄρθι’, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ’ ἑκάστῳ	ŝrike, kaj al la aĥajanoj, al ĉiu unuopa, grandan forton ŝi enĵetis
καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.	en la koron persiste militi kaj batali.
τοῖσι δ’ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ’ ἠὲ νέεσθαι	Kaj al tiuj tuj milito pli dolĉa estiĝis ol reveni hejmen
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.	en ŝipoj kavaj al la propra parentuja tero.
Ἀτρεΐδης δ’ ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15	Kaj la atreido ekkriis kaj zoni sin ordonis 15
Ἀργείους· ἐν δ’ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.	al la arganoj; kaj ankaŭ li mem surmetis la brilan bronzon.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε	Krurŝirmilojn unue ĉirkaŭ la krurojn li metis,
καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·	belajn, per arĝentaj maleolaj agrafoj provizitajn;
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,	due siavice la kirason ĉirkaŭ la brusto li surmetis
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20	kiun iam al li Kiniraso donis por gastdonaco esti. 20
πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος οὕνεκ’ Ἀχαιοὶ	Ĉar li eksciis ĝis Kipro la grandan famon, pro kiu la aĥajanoj
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·	al Trojo per ŝipoj alveli intencis;
τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.	pro tio al li tiun li donis plaĉante al la rejĝiĉo.
τοῦ δ’ ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,	Kaj ties vere estis dek strioj de nigra emajlo,
δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο· 25	sed dek du de oro kaj dudek de stano; 25
κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν	kaj malhelaj serpentegoj etendiĝis kontraŭ la gorĝo

τρεῖς ἑκάτερθ’ ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων	tri ambaŭflanke, al ĉielarkoj similante, kiujn la kronido
ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.	en nubo starigis, signo de mortivaj homoj.
ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι	Kaj ĉirkaŭ la ŝultrojn li metis la glavon; kaj en ĝi najloj
χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30	oraj lumegis, sed ĉirkaŭe la glavingo estis 30
ἀργύρεον χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.	arĝenta, per oraj balteoj garnita.
ἂν δ’ ἕλετ’ ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν	Kaj li suprenprenis la homŝirman tre artozan ŝildon bataltaŭgan
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,	belan, ĉirkaŭ kiu dek cirkloj bronzaj estis,
ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο	kaj sur ĝi estis dudek kalotoj el stano,
λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο. 35	blankaj, kaj en la mezo estis [unu] de nigra emajlo. 35
τῇ δ’ ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο	Kaj sur tiu Gorgono tenebre rigardanta krono estis,
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.	terure rigardanta, kaj ĉirkaŭe [estis] kaj Dejmo kaj Fobo.
τῆς δ’ ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ’ αὐτοῦ	Kaj ties portrimeno el arĝento estis; sed sur ĝi mem
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν	serpentumis malhela serpentego, kaj ĝiaj kapoj estis
τρεῖς ἀμφιστρεφέες ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι. 40	tri ĉiendirektitaj el unu kolo elkreskintaj. 40
κρατὶ δ’ ἐπ’ ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον	Kaj sur la kapon li metis duarkan kaskon kvarkalotan
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.	ĉevalvostan; kaj terure la hartufo de supre flirtis.
εἵλετο δ’ ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ	kaj li prenis la du fortajn lancojn bronze pintozajn
ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ’ αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω	akrajn kaj malproksime la bronzo de li en la ĉielon
λάμπ’· ἐπὶ δ’ ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45	brilis; kaj sure tondrigis kaj Ateno kaj Hero, 45
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.	estimante la rejĝiĉon de multora Miceno.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος	Al sia veturigisto tiam taskis ĉiu unuopa
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ’ ἐπὶ τάφρῳ,	la ĉevalojn bele laŭ ordo reteni tie ĉe la foso,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες	sed ili mem kiel piedbatalantoj kun la armiloj armite
ῥώοντ’· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ’ ἠῶθι πρό. 50	rapidis; kaj neestingebla batalkriado estiĝis antaŭ la aŭroro. 50
φθὰν δὲ μέγ’ ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,	Kaj ili antaŭiris multe antaŭ la batalĉaristoj ĉe la foso ordigite,
ἱππῆες δ’ ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν	kaj la batalĉaristoj malmulte postiris; kaj ene batalbruon
ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ’ ὑψόθεν ἦκεν ἐέρσας	malbonan levis la kronido, kaj sob de supre li ĵetis roserojn
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ’ ἔμελλε	per sango gutantajn el la etero, ĉar li intencis

πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν. 55	multajn kuraĝajn kapojn antaŭ Hadeso ĵeti. 55
Τρῶες δ’ αὖθ’ ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο	Sed la trojanoj siavice aliflanke sur la altaĵo de la ebeno
Ἕκτορά τ’ ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα	[estis] ĉirkaŭ Hektoro granda kaj senriproĉa Polidamanto
Αἰνείαν θ’, ὃς Τρωσὶ θεὸς ὡς τίετο δήμῳ,	kaj Eneo, kiu kiel dio estis honorata de la trojana popolo,
τρεῖς τ’ Ἀντηνορίδας Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον	kaj la tri antenoridoj Polibo kaj Agenoro brila
ἠΐθεόν τ’ Ἀκάμαντ’ ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60	kaj la junulo Akamaso komparebla al la senmortuloj. 60
Ἕκτωρ δ’ ἐν πρώτοισι φέρ’ ἀσπίδα πάντοσ’ ἐΐσην,	Kaj Hektoro inter la unuaj portis la ŝildon ĉiuflanke egalan,
οἶος δ’ ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ	kaj kiel sola el la nuboj elbrilas pereoza stelo
παμφαίνων, τοτὲ δ’ αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα,	lumeganta, sed tiam denove ĝi eniĝis en la nubojn ombrozajn,
ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,	tiel Hektoro jen inter la unuaj briladis,
ἄλλοτε δ’ ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ’ ἄρα χαλκῷ 65	kaj jen inter la lastaj ordonante; kaj tute sekve per bronzo 65
λάμφ’ ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.	li brilis, kiel ankaŭ fulmado de parentiĉo Zeŭso egidporta.
Οἱ δ’, ὥς τ’ ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν	Kaj ili, kiel falĉistoj unuj kontraŭ la aliaj
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ’ ἄρουραν	la vicon kondukas laŭ la tero de adoltiĉo bonstata
πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·	de tritiko aŭ hordeo; kaj la garboj densaj falas:
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ’ ἀλλήλοισι θορόντες 70	Tiel la trojanoj kaj la aĥajanoj unu kontraŭ la alia saltante 70
δῄουν, οὐδ’ ἕτεροι μνώοντ’ ὀλοοῖο φόβοιο.	malamikis, kaj neniu de ili intencis pereigan fuĝon.
ἴσας δ’ ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὣς	Kaj egalajn kapojn la batalo havis, kaj ili kiel lupoj
θῦνον· Ἔρις δ’ ἄρ’ ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·	furiozis; kaj Eriso ĝemiga sekve ĝojis spektante;
οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,	ĉar kiel sola de la dioj sekve ŝi estis kun la batalantoj,
οἱ δ’ ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἕκηλοι 75	sed la aliaj dioj ĉe ili ne estis, sed bonetose 75
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι ἑκάστῳ	en sia ĉambraro sidis, kie al ĉiu unuopa
δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.	palaco bela estis farita laŭ la ravinoj de Olimpo.
πάντες δ’ ᾐτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,	Kaj ĉiuj kupigis nigranuban kronidon,
οὕνεκ’ ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.	ĉar sekve al la trojanoj li decidis gloron doni.
τῶν μὲν ἄρ’ οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς 80	Pri tiuj sekve ne zorgis la parentiĉo; sed li foriĝinte, 80
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων,	for de la aliaj, eksidis pri la glorforto ĝojante,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν	rigardante kaj la urbon de la trojanoj kaj la ŝipojn de la aĥajanoj

χαλκοῦ τε στεροπήν, ὀλλύντάς τ’ ὀλλυμένους τε.	kaj fulmado de la bronzo, kaj la pereigantojn kaj pereantojn.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ	Dum aŭroro estis kaj kreskis la sankta tago,
τόφρα μάλ’ ἀμφοτέρων βέλε’ ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός· 85	tiom longe la pafaĵoj de ambaŭ flankoj tre trafis, kaj falis la homamaso; 85
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὁπλίσσατο δεῖπνον	kaj dum lignohakisto-adoltiĉo pretigas manĝon
οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ’ ἐκορέσσατο χεῖρας	en la ravinoj de monto, kiam li tediĝis rilate la manojn
τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,	tranĉinte arbojn longajn, kaj tedo lin atingas rilate la menson,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ,	kaj pri manĝo dolĉa la menson sopiro prenas,
τῇμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90	tiam per sia kapableco la danaidoj rompis la falangojn, 90
κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ’ Ἀγαμέμνων	admonante la kunulojn laŭ vicoj; kaj ene Agamemnono
πρῶτος ὄρουσ’, ἔλε δ’ ἄνδρα Βιάνορα ποιμένα λαῶν,	kiel unua elsaltis, kaj li kaptis la adoltiĉon Bianoro, la paŝtiston de la
αὐτόν, ἔπειτα δ’ ἑταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.	homamasoj, mem, kaj tiam kamaradon, Oileon ĉevalvipan.
ἤτοι ὅ γ’ ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·	Vere li ja el la ĉaro sobsaltinte kontraŭe ekstaris;
τὸν δ’ ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ 95	kaj tiun rekte sturmantan frunte per akra lanco 95
νύξ’, οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,	li pikis, kaj la kaskorando bronze peza la lancon al li ne tenis,
ἀλλὰ δι’ αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ	sed tra ĝi kaj la osto ĝi venis, kaj la cerbo
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.	tuta ene ŝprucis; kaj li superis lin sturmanta.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων	Kaj lasis tie la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono tiujn,
στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας· 100	per la brusto lumegantajn, ĉar li forigis la ĥitonojn; 100
αὐτὰρ ὁ βῆ Ἴσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,	tiam li ekpaŝis kaj Izoson kaj Antifon senkirasigante,
υἷε δύω Πριάμοιο νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω	du fiziĉojn de Priamo, ekstereŝecan kaj eneŝecan, ambaŭ
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,	en unu kaleŝaĵo estantajn; kaj la ekstereŝeca veturigis,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὥ ποτ’ Ἀχιλλεὺς	Antifo famega siavice estis apude paŝinta; ilin du iam Aĥilo
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι, 105	en la montaraj arbaroj de Idao ligis per vimenaj vergoj, 105
ποιμαίνοντ’ ἐπ’ ὄεσσι λαβών, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.	dum paŝtado ĉe ŝafoj kaptinte, kaj ellasis elaĉetiginte.
δὴ τότε γ’ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων	Do tiam ja la atreido, la larĝe reganta Agamemnono,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί,	tiun super la mampinto en la brusto trafis per la lanco,
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ’ ἔβαλ’ ἵππων.	Antifon liavice apud la orelo li batis per la glavo, kaj li elfalis el la ĉaro.
σπερχόμενος δ’ ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ 110	Kaj haste li elprenis la armilojn belajn de tiuj du 110

γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν	ekkonante; ĉar ankaŭ ilin du antaŭe ĉe la ŝipoj rapidaj
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.	konis, kiam el Idao estis kondukinta rapidpieda Aĥilo.
ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα	Kaj kiel leono la neplenaĝajn fizojn de cervo rapida
ῥηϊδίως συνέαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν	facile frakasas preninte per la fortaj dentoj,
ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἁπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115	veninte en la kuŝejon, kaj de ili la junan spiriton forprenas; 115
ἢ δ' εἴ πέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφι	kaj eĉ se ĝi ankaŭ troviĝas tre proksime, ĝi ne kapablas al ili
χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·	helpi; ĉar ĝin mem tremo terura subatingas;
καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην	kaj rapide ĝi pafiĝas tra la vepro densa kaj la arbaro
σπεύδουσ' ἱδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς·	rapidante, ŝvitante sub la impeto de la forta sovaĝbesto.
ὣς ἄρα τοῖς οὔ τις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον 120	Tiel sekve al tiuj kapablis malhelpi pereon neniu 120
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.	de la trojanoj, sed ankaŭ mem fare de la arganoj ili fuĝis.
Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην	Tiam li kaj Pizandron kaj Hipoloĥon batalbravan,
υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα	la fiziĉojn de Antimaĥo sperta, kiu sekve plej multe
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα	de Aleksandro akceptinte oron, grandiozajn donacojn,
οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125	ne lasadis Helenon doni la blonda Menelao, 125
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων	do ja ties du infanojn kaptis la reganto Agamemnono,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·	en unu kaleŝaĵo estantajn, kaj samtempe ili tenis la rapidajn ĉevalojn;
ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,	ĉar el iliaj manoj eliĝis la bridoj brilantaj,
τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὣς	kaj tiuj du perturbiĝis; sed li kontraŭe leviĝis kiel leono,
Ἀτρεΐδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην· 130	la atreido; kaj tiuj du siavice el la kaleŝaĵo brakumis la genuojn: 130
«ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·	«Kaptu vivaj, ho fiziĉo de Atreo, kaj vi akceptu decan elaĉeton;
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται	kaj multaj valoraĵoj en la domoj de Antimaĥo kuŝas
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,	kaj bronzo kaj oro kaj multe prilaborita fero,
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,	de tiuj al vi volonte donus la parentiĉo senliman elaĉeton,
εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.» 135	se nin du vivaj li renkontus ĉe la ŝipoj de la aĥajanoj.» 135
Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα	Tiel tiuj du ja plorante alparolis la rejĝiĉon
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·	per afablaj vortoj; sed senkompatan vorton ili aŭdis:

«εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν, ὅς ποτ᾽ ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν, ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ 140 αὖθι κατακτεῖναι μηδ᾽ ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς, νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.»	«Se do fiziĉoj de Antimaĥo sperta vi du estas, kiu iam en la konsilo de la trojanoj admonis, Menelaon, kiu mesaĝe venis kun diproksima Odiseo, 140 tie mortigi kaj ne ellasi denove inter la aĥajanojn, nun do pentofaros la hontindan hontegon de tiu parentiĉo.»
Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ᾽ ἵππων ὦσε χαμᾶζε δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ᾽ ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη. Ἱππόλοχος δ᾽ ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε, 145 χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας ἀπό τ᾽ αὐχένα κόψας, ὅλμον δ᾽ ὣς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι᾽ ὁμίλου. τοὺς μὲν ἔασ᾽· ὁ δ᾽ ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες, τῇ ῥ᾽ ἐνόρουσ᾽, ἅμα δ᾽ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί. πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκῃ, 150 ἱππεῖς δ᾽ ἱππῆας—ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων— χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ᾽ Ἀργείοισι κελεύων. ὡς δ᾽ ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, 155 πάντῃ τ᾽ εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι πρόῤῥιζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ· ὣς ἄρ᾽ ὑπ᾽ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ᾽ ἐριαύχενες ἵπποι κείν᾽ ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας 160 ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ᾽ ἐπὶ γαίῃ κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν. Ἕκτορα δ᾽ ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κονίης ἔκ τ᾽ ἀνδροκτασίης ἔκ θ᾽ αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ· Ἀτρεΐδης δ᾽ ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165	Diris, kaj Pizandron de la ĉevaloj li puŝis teren per la lanco trafinte kontraŭ la brusto; kaj li dorsen sur la teron puŝiĝis. Kaj Hipoloĥo desaltis, tiun siavice teren li mortbatis, 145 la manojn per la glavo detranĉinte kaj la nukon dehakinte, kaj kiel pistilon li lasis [lin] ruliĝi tra la amaso. Tiujn li lasis; sed li, kie la plej multaj falangoj konfuziĝis, tie sekve ensturmis, kaj kune [estis] la aliaj bonkrurŝirmilaj aĥajanoj. Piedsoldatoj mortigis piedsoldatojn fuĝantajn pro la devigo, 150 kaj batalĉaristoj batalĉaristojn – kaj sub ili leviĝis polvo el la ebeno, tiun levis la laŭte tondrantaj piedoj de la ĉevaloj – per bronzo malamikante; tiam la reganto Agamemnono ĉiam mortigante sekvis al la arganoj ordonante. Kaj kiel kiam fajro pereiga enfalas en lignozan arbaron, 155 kaj ĉien [ĝin] turna vento portas, kaj ankaŭ la arbustoj elradike falas premate per la impeto de la fajro; tiel do fare de la atreido Agamemnono falis la kapoj de la trojanoj fuĝantaj, kaj multaj altnukaj ĉevaloj vakajn ĉarojn klakigis laŭ la padoj de la milito 160 veturigistojn senriproĉajn sopirante; kaj ili sur la tero kuŝis, por la vulturoj multe pli karaj ol por eŝinoj. Sed Hektoron de sub la pafaĵoj kondukis Zeŭso kaj el la polvo kaj el la adoltiĉomortigo kaj el la sango kaj el batalbruo; sed la atreido sekvis senbride al la danaidoj ordonante. 165

οἱ δὲ παρ’ Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο	Kaj ili apud la tombo de Ilo, la maljuna dardanido,
μέσσον κὰπ πεδίον παρ’ ἐρινεὸν ἐσσεύοντο	meze laŭ la ebeno apud la figarbo preterrapidis
ἱέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκλήγων ἕπετ’ αἰεὶ	deziregante la urbon; sed li kriante sekvis ĉiam,
Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.	la atreido, kaj per sangaĉo li makuliĝis ĉe la manoj nevenkeblaj.
ἀλλ’ ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170	Sed kiam do kaj la Okcidentan Pordegon kaj la kverkon ili atingis, 170
ἔνθ’ ἄρα δὴ ἵσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.	tie sekve do ili ekstaris kaj unu la alian atendis.
οἱ δ’ ἔτι κὰμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὥς,	Sed ili plu al la mezo de la ebeno fuĝis kiel bovoj,
ἅς τε λέων ἐφόβησε μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ	kiujn leono fuĝigis veninte en la malhelo de la nokto,
πάσας· τῇ δέ τ’ ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·	ĉiujn ; sed tie ankaŭ al unu montriĝas abrupta pereo;
τῆς δ’ ἐξ αὐχέν’ ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι 175	kaj ties kolon ĝi trarompas kaptinte per fortaj dentoj 175
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ’ αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·	unue, kaj tiam sangon kaj intestojn ĉiujn ĝi voras;
ὣς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,	tiel tiujn postsekvis la atreido, la reganto Agamemnono,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ’ ἐφέβοντο.	ĉiam mortigante la plej lastan; sed ili ekfuĝis.
πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων	Kaj multaj kaj kolapse kaj dorsen elfalis el la ĉaroj
Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσί· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν. 180	per la manoj de la atreido; ĉar ĉien antaŭen per ĵetlanco li furiozis. 180
ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος	Sed kiam do rapide li planis sub la urbon kaj krutan muron
ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε	atingi, tiam do sekve la parentiĉo kaj de la adoltiĉoj kaj de la dioj
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,	en la pintoj de Idao fontoza eksidis,
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ’ ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.	de la ĉielo sobpaŝinte; kaj li tenis fulmon inter la manoj.
Ἶριν δ’ ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν· 185	kaj Irison orflugilan li instigis por mesaĝi: 185
«βάσκ’ ἴθι Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἐνίσπες·	«Ek, iru, ho Iriso rapida, tiun vorton al Hektoro anoncu:
ὄφρ’ ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν	Dum li vidos Agamemnonon, la paŝtiston de la homamasoj,
θύνοντ’ ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,	furiozi inter la antaŭbatalantoj neniigante la vicojn de la adoltiĉoj,
τόφρ’ ἀναχωρείτω, τὸν δ’ ἄλλον λαὸν ἀνώχθω	tiel longe li cedu, sed la alian homamason li ordonu
μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190	batali kontraŭ la malamikoj tra la intensa batalo. 190
αὐτὰρ ἐπεί κ’ ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ	Tiam, kiam aŭ per lanco batite aŭ trafite per sago
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω	sur la ĉevalojn li saltos, tiam al li forton mi atribuos
κτείνειν εἰς ὅ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται	mortigi, ĝis kiam la ŝipojn bonferdekajn li atingos

δύῃ τ’ ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.»	kaj subiros la suno kaj vesperkrepusko sankta alvenos.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις, 195 βῆ δὲ κατ’ Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν. εὗρ’ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον, ἑσταότ’ ἔν θ’ ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν· ἀγχοῦ δ’ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·	Tiel li parolis, kaj ne malobeis piedventa rapida Iriso, 195 kaj ŝi iris de la montoj de Idao malsupren en Ilion sanktan. Ŝi trovis la fiziĉon de Priamo sperta, Hektoron brilan, staranta inter kaj ĉevaloj kaj batalĉaro juntita; kaj proksime ekstarinte alparolis rapidpieda Iriso:
«Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε 200 Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι. ὄφρ’ ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν θύνοντ’ ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν, τόφρ’ ὑπόεικε μάχης, τὸν δ’ ἄλλον λαὸν ἄνωχθι μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 205 αὐτὰρ ἐπεί κ’ ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει κτείνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηαι δύῃ τ’ ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.»	«Hektoro , fiziĉo de Priamo al Zeŭso rilate saĝon komparebla, 200 parentiĉo Zeŭso min elsendis al vi ĉi tion diri. Dum vi vidos Agamemnonon, la paŝtiston de la homamasoj, furiozi inter la antaŭbatalantoj neniigante la vicojn de la adoltiĉoj, tiel longe evitu la batalon, sed la alian homamason ordonu batali kontraŭ la malamikoj tra la intensa batalo. 205 Tiam, kiam aŭ per lanco batite aŭ trafite per sago sur la ĉevalojn li saltos, tiam al vi forton li atribuos mortigi, ĝis kiam la ŝipojn bonferdekajn vi atingos kaj subiros la suno kaj vesperkrepusko sankta alvenos.»
Ἦ μὲν ἄρ’ ὣς εἰποῦσ’ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις, 210 Ἕκτωρ δ’ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε, πάλλων δ’ ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ, ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. οἱ δ’ ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν, Ἀργεῖοι δ’ ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215 ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ’ ἀντίοι· ἐν δ’ Ἀγαμέμνων πρῶτος ὄρουσ’, ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων. Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ’ ἔχουσαι, ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν ἢ αὐτῶν Τρώων ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων. 220	Ŝi sekve tiel parolinte forpaŝis, rapidpieda Iriso, 210 kaj Hektoro el la ĉaro kun la armiloj saltis teren, kaj svingante la akrajn lancojn tra la armeo li foriris ĉie, instigante ekbatali, kaj li levigis bataltumulton teruran. Kaj ili moviĝis kaj ekstaris kontraŭe de la aĥajanoj, kaj la arganoj aliflanke fortigis la falangojn. 215 Kaj komenciĝis la batalo, kaj ili ekstaris kontraŭe; sed ene Agamemnono kiel unua elsaltis, kaj li volis multe antaŭbatali el ĉiuj. Diru nun al mi, muzoj olimpajn loĝejojn havantaj, kiu do unua kontraŭ Agamemnono venis aŭ de la trojanoj mem aŭ de la famaj aliancanoj. 220

Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης ἠΰς τε μέγας τε	Ifidamanto, la antenorido kaj bona kaj granda
ὃς τράφη ἐν Θρῄκῃ ἐριβώλακι μητέρι μήλων·	kiu nutriĝis en Trakujo fekunda, la parentino de ŝafaroj;
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα	Kiseo edukis en la domoj tiun junega estantan,
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον·	parentiĉo de la parentino, kiu generis Teanon belvangan;
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225	kiam plue sekve la maturon de adoleskeco gloroza li atingis, 225
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν·	tie lin li retenadis, kaj proponis ja sian fizinon;
γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν	sed eŝiĝinte el la dormejo post la famo de la aĥajanoj li venis
σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ οἱ ἕποντο.	kun dekdu ŝipoj kurbaj, kiuj al li sekvis.
τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἐΐσας,	Tiujn ŝipojn proporciajn tiam en Perkoto li lasis,
αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν ἐς Ἴλιον εἰληλούθει· 230	tiam li piedsoldato estante en Ilion venis; 230
ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν.	li sekve tiam kontraŭ atreido Agamemnono venis.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,	Kaj kiam do proksime ili estis unu al la alia irante,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,	la atreido ja maltrafis, kaj apud lin turniĝis la ĵetlanco,
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε	kaj Ifidamanto laŭ la zono sub la kiraso
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας· 235	pikis, kaj li mem sure apogis sin, la pezan manon fidante; 235
οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν	sed li ne traboris la zonon brilantan, sed multe antaŭe
ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὣς ἐτράπετ' αἰχμή.	la arĝenton trafante kiel plumbo forturniĝis la pinto.
καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων	Kaj tiun ja per la mano preninte la larĝe reganta Agamemnono
ἕλκ' ἐπὶ οἷ μεμαὼς ὥς τε λίς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς	tiris kontraŭ si, avida kiel leono, sed sekve el la mano [ĝin]
σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240	li ŝiris; kaj tiun per glavo li batis ĉe la nuko, kaj li malstreĉis la membrojn. 240
ὣς ὃ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον	Tiel li tie falinte ekdormis bronzan dormon
οἰκτρὸς ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,	la bedaŭrindulo, for de la svatita eŝino al la urbanoj helpante,
κουριδίης, ἧς οὔ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·	de la juneŝino, kies plaĉon neniel li vidis, sed multe donis;
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη	unue cent bovojn li donis, kaj tiam mil li promesis,
αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245	kaprojn samtempe kaj ŝafojn, kiuj por li sennombre paŝtiĝis. 245
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,	Do tiam ja [lin] la atreido Agamemnono senkirasigis,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.	kaj li ekpaŝis portante al la amaso de la aĥajanoj armilojn belajn.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν	Sed kiel lin do perceptis Koono, elstara de la adoltiĉoj,

πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἑ πένθος	unuenaskita antenorido, sekve lin forta aflikto
ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος. 250	ĉe la okuloj kovris post la falo de la sahodiĉo. 250
στῆ δ’ εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,	Kaj li ekstaris flanke kun ĵetlanco nerimarkate de Agamemnono brila,
νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην ἀγκῶνος ἔνερθε,	kaj li puŝis lin ĉe la brako meza sub la kubuto,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.	kaj rekte traiĝis la pinto de la brila lanco.
ῥίγησέν τ’ ἄρ’ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	Kaj ektimis sekve tiam la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono;
ἀλλ’ οὐδ’ ὧς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255	sed tiel li ne lasis de la batalo aŭ milito, 255
ἀλλ’ ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.	sed atakis kontraŭ Koono tenante la ventportatan ĵetlancon.
ἤτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον	Vere li Ifidamanton, sahodiĉon kaj samparentiĉanon,
ἕλκε ποδὸς μεμαώς, καὶ ἀΰτει πάντας ἀρίστους·	tiris ĉe la piedo avide, kaj li laŭte vokadis ĉiujn plejbonulojn;
τὸν δ’ ἕλκοντ’ ἀν’ ὅμιλον ὑπ’ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης	sed tiun tirantan al la amaso sub la ŝildo kalotoza
οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260	li priĵetis per lanco bronza, kaj li malstreĉis la membrojn; 260
τοῖο δ’ ἐπ’ Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.	kaj ties kapon ĉe Ifidamanto li dehakis apude ekstarinte.
ἔνθ’ Ἀντήνορος υἷες ὑπ’ Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ	Tie la fiziĉoj de Antenoro fare de la rejĝiĉo atreido
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω.	la sorton trapasinte sinkis en la domon de Hadeso.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν	Tiam li trapaŝis la vicojn de la aliaj adoltiĉoj
ἔγχεΐ τ’ ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, 265	kaj kun lanco kaj kun glavo kaj kun grandaj ĵetŝtonoj, 265
ὄφρά οἱ αἷμ’ ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.	ĝis al li sango varma plu eliĝis el la vundo.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ’ αἷμα,	Tiam, kiam la vundo sekiĝis, kaj ĉesis la sango,
ὀξεῖαι δ’ ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.	akraj doloroj sinkigis la impeton de la atreido.
ὡς δ’ ὅτ’ ἂν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,	Kaj kiel kiam tenas pafaĵo akra akuŝantan adoltinon,
δριμύ, τό τε προϊεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι 270	la pika, kiun elsendas dolorkaŭzaj Ilitioj, 270
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,	la fizinoj de Hero tenantaj pintajn naskodolorojn,
ὣς ὀξεῖ’ ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.	tiel akraj doloroj sinkigis la impeton de la atreido.
ἐς δίφρον δ’ ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε	Kaj en la kaleŝaĵon li sorsaltis, kaj al la veturigisto li taskis
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.	al la ŝipoj kavaj peli; ĉar afliktiĝis la koro.
ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς· 275	Kaj li elkriis penetre al la danaidoj proklamante: 275
«ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,	«Ho amikoj, gvidantoj kaj zorgantoj de la arganoj,

ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.»	vi nun al la ŝipoj marveturaj malhelpu bataltumulton teruran, ĉar ne min konsilanto Zeŭso lasis kontraŭ la trojanoj tuttage militi.»
Ὣς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280 νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην· ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ, τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες. Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα, Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας· 285	Tiel li parolis, kaj la veturigisto vipis la belharajn ĉevalojn 280 al la ŝipoj kavaj; kaj tiuj du ne malvolonte ekflugis; kaj ili ŝaŭmis rilate la brustojn, kaj priŝpruciĝis malsupre per polvo, la suferantan rejĝiĉon for de la batalo portante. Sed kiel Hektoro perceptis Agamemnonon foriri, kaj al la trojanoj kaj al la likianoj li vokis malproksime ekkriinte: 285
«Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς. οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.» 290	«Trojanoj kaj likianoj kaj dardanoj proksimbatalaj, adoltiĉoj estu, amikoj, kaj ekmemoru la bataleman kuraĝon. Iris adoltiĉo plej bona, sed al mi grandan gloron donis Zeŭso la kronido; sed pelu la unuhufajn ĉevalojn rekte kontraŭ la kuraĝaj danaidoj, por ke pli altan gloron vi gajnu.» 290
Ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συῒ καπρίῳ ἠὲ λέοντι, ὣς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους Ἕκτωρ Πριαμίδης βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ. 295 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει, ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραέϊ ἶσος ἀέλλῃ, ἥ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει. Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300 Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀγέλαον Αἴσυμνόν τ' Ὦρόν τε καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην.	Tiel parolinte li instigis la impeton kaj la senton de ĉiu. Kaj kiel kiam iel iu ĉasisto hundojn blankdentajn pelas kontraŭ sovaĝa apriĉo aŭ leono, tiel kontraŭ la aĥajanoj pelis la trojanojn grandanimajn Hektoro la priamido simila al mortulpereiga Areso. 295 Kaj mem inter la unuajn fiere pensante li estis paŝinta, kaj li enfalis en la batalon al superblova ŝtormvento egala, kiu sobsaltinte la malhelbluan maron movas. Tie kiun unuan, kaj kiun lastan senkirasigis Hektoro la priamido, kiam al li Zeŭso gloron donis? 300 Azeon kiel unuan kaj Aŭtonoon kaj Opiteon kaj Dolopon la klitiidon kaj Ofeltion kaj Agelaon kaj Ezimnon kaj Oroson kaj Hiponoon batalbravan.

τοὺς ἄρ’ ὅ γ’ ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν, αὐτὰρ ἔπειτα	Li sekve ja tiujn gvidantojn de la danaidoj kaptis, sed tiam
πληθύν, ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305	la amason, kiel kiam nubojn Okcidenta Vento puŝas 305
ἀργεστᾶο Νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·	de la sennubiga suda vento per alta skualo batante;
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ’ ἄχνη	kaj granda ampleksa ondo ruliĝas, kaj supren ŝaŭmo
σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·	dispersiĝas el la bruego de la vento multe vaganta;
ὣς ἄρα πυκνὰ καρήαθ’ ὑφ’ Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.	tiel sekve multaj kapoj de la homamasoj fare de Hektoro subiĝis.
Ἔνθά κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 310	Tiam pereo estus kaj nemalhelpeblaj faroj estiĝus, 310
καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,	kaj en ŝipoj falus fuĝante la aĥajanoj,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ’ Ὀδυσσεύς·	se ne al la tideido al Diomedo vokus Odiseo:
«Τυδεΐδη τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;	«Tideido, kion suferinte ni estas forgesintaj la bataleman kuraĝon?
ἀλλ’ ἄγε δεῦρο πέπον, παρ’ ἔμ’ ἵσταο· δὴ γὰρ ἔλεγχος	Sed ek, ĉi tien, ho kara, apud mi ekstaru: ĉar do hontaĵo
ἔσσεται εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ.» 315	estos, se la ŝipojn prenos kaskoskua Hektoro.» 315
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·	Tiun nun alterne alparolis brava Diomedo:
«ἤτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα	«Vere mi restos kaj eltenos; sed mallonge
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς	plaĉo de ni estos, ĉar nubkolektanto Zeŭso
Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν.»	al la trojanoj do volas doni superecon ol ja al ni.»
Ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ’ ἵππων ὦσε χαμᾶζε, 320	Diris kaj Timbreon de la ĉevaloj li puŝis teren, 320
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς	per lanco trafinte ĉe la mampinto dekstra; tiam Odiseo
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.	[mortigis] Molionon, diegalan serviston de tiu mastro.
τοὺς μὲν ἔπειτ’ εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·	Tiujn tiam ili lasis, ĉar pri la milito ili ĉesis;
τὼ δ’ ἀν’ ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω	kaj tiuj du al la amaso irante trafuriozis, kiel kiam du aproj
ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325	inter ĉashundojn fiere pensante falas; 325
ὣς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ	tiel mortigis la trojanojn denove leviĝinte; tiam la aĥajanoj
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.	kontente ekspiris fuĝante Hektoron brilan.
Ἔνθ’ ἑλέτην δίφρόν τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,	Tiam ili du preni kaj la kaleŝaĵon kaj du adoltiĉojn plej bonajn de la popolo,
υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων	du fiziĉojn de Meropso el Perkoto, kiu antaŭ ĉiuj

ᾔδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε 330 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε᾽ ἀπηύρα· Ἱππόδαμον δ᾽ Ὀδυσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν. 335 Ἔνθά σφιν κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ᾽ ἀλλήλους ἐνάριζον. ἤτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάστροφον οὔτασε δουρὶ Παιονίδην ἥρωα κατ᾽ ἰσχίον· οὐ δέ οἱ ἵπποι ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ᾽ ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς θῦνε διὰ προμάχων, εἷος φίλον ὤλεσε θυμόν. Ἕκτωρ δ᾽ ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ᾽ ἐπ᾽ αὐτοὺς κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες. τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 345 αἶψα δ᾽ Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα· «νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἕκτωρ· ἀλλ᾽ ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.» Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλεν, οὐδ᾽ ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν, 350 ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ᾽ ἀπὸ χαλκόφι χαλκός, οὐδ᾽ ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων. Ἕκτωρ δ᾽ ὦκ᾽ ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ᾽ ὁμίλῳ, στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.	sciis la profetadon, kaj li siajn infanojn ne lasadis 330 iri en la militon hompereigan; sed tiuj du al li neniel obeis; ĉar ilin kondukis la Keresoj de la nigra morto. De tiuj la tideido lancofama Diomedo la animon kaj la psikon rabante la famajn armilojn forprenis; kaj Hipodamon kaj Hipiroĥon Odiseo senkirasigis. 335 Tiam al ili egale la batalon etendis la kronido el Idao sobrigardante; kaj tiuj unu la alian mortigadis. Vere la fiziĉo de Tideo vundis per la lanco Agastrofon la peonidon, heroon ĉe la kokso; kaj ne la ĉevaloj al li proksime estis por forfuĝi, sed li malprudentis multe en la animo. 340 Ĉar tiujn servisto tenis for, sed li kiel piedsoldato furiozis tra la antaŭbatalantoj, ĝis li perdis la karan animon. Kaj Hektoro sagace rimarkis [ilin] en la vicoj, kaj li leviĝis kontraŭ ili kriante; kaj kune la falangoj de la trojanoj sekvis. Kaj tiun ekvidinte ektimis rilate batalkriadon bona Diomedo, 345 kaj senprokraste Odiseon proksime estantan li alparolis: «Al ni du do kiel tiu ĉi malfeliĉo ruliĝas fortika Hektoro; sed ek, jam ni staru kaj rebatu restante.» Diris do, kaj svingadinte li elĵetis la longombran ĵetlancon kaj trafis, kaj li ne maltrafis celante al la kapo, 350 ĉe la pinta kasko; sed resaltis de la bronzo la bronzo, kaj ĝi ne atingis la haŭton belan; ĉar retenis la kasko triobla kun tuba aperto, kiun al li donis Febo Apolono. Kaj Hektoro rapide nemezureble retiriĝis, kaj li miksiĝis en la amason, surgenuiĝis kolapse kaj apogis sin per mano dika 355 sur la tero; kaj la okulojn nigra nokto ĉirkaŭkovris.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ᾤχετ᾽ ἐρωὴν τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης τόφρ᾽ Ἕκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἂψ ἐς δίφρον ὀρούσας ἐξέλασ᾽ ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360 δουρὶ δ᾽ ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης· «ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ᾽ ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, ᾧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων. ἦ θήν σ᾽ ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365 εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι. νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.»	Sed dum la tideido post la lanco venis en la svarmon, malproksime tra la antaŭbatalantoj, kie al li ĝi surteriĝis al la tero, tiom longe Hektoro rekonsciiĝis, kaj denove en la kaleŝaĵon saltinte li elpelis en la amason, kaj rebatis la pereon nigran. 360 Kaj per lanco alsaltante alparolis brava Diomedo: «Denove vi nun eskapis la morton, hundo; kaj vere al vi proksime venis la malbono; nun denove vin rebatis Febo Apolono, al kiu vi planas preĝi irante en la bruon de la ĵetlancoj. Tutcerte vin finos ja ankaŭ pli poste renkontinte, 365 se iel ankaŭ al mi iu de la dioj helpanto estas. Nun miavice tiujn aliajn mi ataku, kiun ajn mi atingos.»
Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριζεν. αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο, Τυδεΐδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο ποιμένι λαῶν, 370 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος. ἤτοι ὃ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο αἴνυτ᾽ ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ᾽ ὤμων καὶ κόρυθα βριαρήν· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε 375 καὶ βάλεν, οὐδ᾽ ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ᾽ ἀμπερὲς ἰὸς ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσσας ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα· «βέβληαι οὐδ᾽ ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι 380 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι. οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος, οἵ τέ σε πεφρίκασι λέονθ᾽ ὡς μηκάδες αἶγες.»	Diris, kaj la peonidon per lanco faman li senkirasigis. Tiam Aleksandro, eŝiĉo de Heleno belhara, kontraŭ la tideido, la ŝafisto de la homamasoj, la arkon streĉis, 370 klinite al kolono homfarita apud la tombo de Ilo la dardanido, la malnova plejaĝulo. Vere li la kirason de Agastrofo kuraĝa elprenis de la brusto kaj la brilantan ŝildon de la ŝultroj kaj la kaskon pezan; sed li la fuston de la pafarko suprentiris 375 kaj trafis, kaj ne sekve vane la pafaĵo fuĝis lian manon, la plandon ĉe la dekstra piedo; kaj rekte trae la sago en la tero plantiĝis; kaj li tre dolĉe ekridinte el la embusko suprensaltis kaj preĝante la vorton diris: «Vi estas trafita kaj ne vane la pafaĵo fuĝis; se nur al vi 380 malsupre en la molan ventron trafinte la animon mi elprenus. Tiel ankaŭ la trojanoj reekspirus de la malboneco, kiuj vin tremtimas kiel leonon blekantaj kaproj.»

Τὸν δ’ οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·	Sed tiun ne ektiminte alparolis brava Diomedo:
«τοξότα λωβητὴρ κέρᾳ ἀγλαὲ παρθενοπῖπα, 385 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης, οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί· νῦν δέ μ’ ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὔτως. οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων· κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο. 390 ἦ τ’ ἄλλως ὑπ’ ἐμεῖο, καὶ εἴ κ’ ὀλίγον περ ἐπαύρῃ, ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι. τοῦ δὲ γυναικὸς μέν τ’ ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί, παῖδες δ’ ὀρφανικοί· ὁ δέ θ’ αἵματι γαῖαν ἐρεύθων πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἠὲ γυναῖκες.» 395	«Ho arkpafisto, riproĉaĉulo, per arko paradanta junulingapulo, 385 se do kontraŭe kun la armiloj vi provus, ne al vi utilos arko kaj oftaj sagoj; sed nun min gratinte ĉe la plando ĉe la piedo vi preĝas same. Mi ne zorgas, kiel se min adoltino trafus aŭ infano senprudenta; ĉar malakra [estas] la pafaĵo de adoltiĉo senforta senvalora. 390 Kaj vere alimaniere fare de mi, ankaŭ se nur malmulte mi tuŝas, akra pafaĵo estas, kaj malviva senprokrastem ĝi faras. Kaj ankaŭ ambaŭflanke gratitaj estas la vangoj de ties adoltino, kaj la infanoj orfaj; sed ankaŭ li per sango la teron ruĝigante putras, kaj la birdoj ĉirkaŭe [estas] pli multaj ol la adoltinoj.» 395
Ὣς φάτο, τοῦ δ’ Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν ἔστη πρόσθ’· ὁ δ’ ὄπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ ἐκ πόδος ἕλκ’, ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ’ ἀλεγεινή. ἐς δίφρον δ’ ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ. 400 Οἰώθη δ’ Ὀδυσεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας· ὀχθήσας δ’ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·	Tiel li diris, kaj Odiseo lance fama al tiu proksime veninte ekstaris antaŭe; kaj li malantaŭe eksidinte la la pafaĵon rapide el la piedo tiris, kaj doloro doloriga tra la haŭto venis. Kaj en la kaleŝaĵon li sorsaltis, kaj al la veturigisto li taskis al la ŝipoj kavaj peli; ĉar afliktiĝis la koro. 400 Kaj sola estiĝis Odiseo lance fama, kaj al li neniu de la arganoj apude restis, ĉar timo kaptis ĉiujn; kaj koleriĝinte sekve li diris al sia grandanima animo:
«ὤ μοι ἐγὼ τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν αἴ κε φέβωμαι πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον αἴ κεν ἁλώω 405 μοῦνος· τοὺς δ’ ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων. ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο, ὃς δέ κ’ ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι τὸν δὲ μάλα χρεὼ ἑστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ’ ἔβλητ’ ἦ τ’ ἔβαλ’ ἄλλον.» 410	«Ho ve, kion mi suferas? Granda malbono [estus], se mi fuĝos la amason ektiminte; sed tio pli malbona [estus], se mi kaptiĝus 405 sola; sed la aliajn danaidojn timigis la kronido. Sed kial do kun mi tion ekpriparolis la kara animo? Ĉar mi scias, ke malbonuloj foriras de la milito, sed kiu distingiĝas en la batalo, por tiu tre estas necese plustari forte, ĉu li trafiĝas aŭ ĉu li trafas alian.» 410

Ἧος ὁ ταῦθ’ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,	Ĝis li tion turnis en la menso kaj en la animo,
τόφρα δ’ ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,	dume alvenis la vicoj ŝildozaj de la trojanoj,
ἔλσαν δ’ ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.	kaj ĉirkaŭis [lin] en la mezo, inter si la malfeliĉon metante.
ὡς δ’ ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ’ αἰζηοὶ	Kaj kiel kiam apriĉon ĉirkaŭe hundoj kaj fortaj junuloj
σεύωνται, ὁ δέ τ’ εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415	pelas, kaj ĝi iris el profunda densejo 415
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,	akrigante la blankan denton inter la kurbaj makzeloj,
ἀμφὶ δέ τ’ ἀΐσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων	kaj ili ankaŭ ambaŭflanke alsturmas, kaj sube ankaŭ grincado de la dentoj
γίγνεται, οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα,	estiĝas, kaj ili eltenas tuj la terura ja estanton,
ὥς ῥα τότ’ ἀμφ’ Ὀδυσῆα Διῒ φίλον ἐσσεύοντο	tiel sekve tiam ĉirkaŭ Odiseo al Zeŭso kara rapidis
Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420	la trojanoj; sed li unue senriproĉan Deiopiteon 420
οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρί,	vundis ĉe la ŝultro, de supre kontraŭsaltante per akra lanco,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε.	sed tiam Toonon kaj Enomon li senkirasigis.
Χερσιδάμαντα δ’ ἔπειτα καθ’ ἵππων ἀΐξαντα	Kaj Ĥersidamanton tiam sob de la ĉaro sturmantan
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ’ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης	per la lanco ĉe la abdomeno sub la ŝildo kalotoza
νύξεν· ὁ δ’ ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ. 425	puŝis; kaj li en la polvon falinte prenis la teron per la mano. 425
τοὺς μὲν ἔασ’, ὁ δ’ ἄρ’ Ἱππασίδην Χάροπ’ οὔτασε δουρὶ	Tiujn li lasis, kaj li sekve hipazidon Ĥaropo vundis per la lanco,
αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σώκοιο.	propran sahodiĉon de posedoza Soko.
τῷ δ’ ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν ἰσόθεος φώς,	Kaj al tiu subtenonte Soko moviĝis, la disimila heroo,
στῆ δὲ μάλ’ ἐγγὺς ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν	kaj li ekstaris tre proksime irinte kaj lin per vorto alparolis:
«ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε δόλων ἆτ’ ἠδὲ πόνοιο, 430	«Ho Odiseo multe laŭdata, nesatigebla je artifikoj kaj je peno, 430
σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσι	hodiaŭ aŭ per du hipazidoj vi vin gloros,
τοιώδ’ ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε’ ἀπούρας,	ĉi tiujn du adoltiĉojn mortiginte kaj la armilojn forpreninte,
ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς.»	aŭ de mia lanco pikite la animon vi perdos.»
Ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ ἐΐσην.	Tiel parolinte li batis sur la ŝildon ĉiuflanke egalan.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435	Tra la ŝildo brila ja iris la fortika ĵetlanco, 435
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,	kaj tra la kiraso tre artoza ĝi premiĝis,
πάντα δ’ ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν, οὐδ’ ἔτ’ ἔασε	kaj de la flanko la tutan haŭton ĝi fortranĉis, sed ne plu lasis

Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός. γνῶ δ’ Ὀδυσεὺς ὅ οἱ οὔ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν, ἂψ δ’ ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440	Palaso Ateno eniĝi en la intestojn de la heroo. Kaj ekkonis Odiseo, ke al li neniel la fino morta venis, kaj denove retiriĝinte Sokon per vorto li alparolis: 440
«ἆ δείλ’ ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος. ἤτοι μέν ῥ’ ἔμ’ ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι· σοὶ δ’ ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν ἤματι τῷδ’ ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ’ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ’ Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.» 445	«Ha mizerulo, vere tre do vin trafas la abrupta pereo. Vere sekve min vi ja haltigis kontraŭ la trojanoj batali, sed al vi mi ĉi tie diras, ke mortigo kaj la pereo nigra en tiu ĉi tago estos, kaj ke sub mia lanco subigite gloron al mi vi donos, sed la animon al Hadeso ĉevalfama.» 445
Ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ’ αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει, τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε, δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ’ ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·	Diris li, kaj li denove al fuĝo turniĝinte estis ekpaŝinta, kaj al tiu turniĝinta en la dorso la lancon li fiksis inter la ŝultroj, kaj tra la brusto li pelis, kaj li bruis falinte; sed sin gloris brila Odiseo:
«ὦ Σῶχ’ Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο 450 φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ’ ὑπάλυξας. ἆ δείλ’ οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ’ οἰωνοὶ ὠμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες. αὐτὰρ ἔμ’, εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.» 455	«Ho Soko, fiziĉo de Hipazo, la sperta ĉevalmastro, 450 pli frue vin la fino de la morto atingis, kaj vi ne evitis. Ha mizerulo, ne al vi ja parentiĉo kaj mastrino parentino la okulojn fermos, kiam vi mortos, sed la birdoj karnovoraj elŝiros, ĉirkaŭe la plumojn densajn batinte. Sed min, se mi mortos, entombigos ja la brilaj aĥajanoj.» 455
Ὣς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος ἔξω τε χροὸς ἕλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης· αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν. Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἷμ’ Ὀδυσῆος κεκλόμενοι καθ’ ὅμιλον ἐπ’ αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460 αὐτὰρ ὅ γ’ ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ’ ἑταίρους. τρὶς μὲν ἔπειτ’ ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός, τρὶς δ’ ἄϊεν ἰάχοντος ἄρηι φίλος Μενέλαος.	Tiel parolinte la fortikan ĵetlancon de Soko sperta eksteren el la haŭto li tiris kaj de la ŝildo kalotoza; sed sango al li eltirinto elverŝiĝis, kaj ĝi ĉagrenis la animon. Sed kiam la trojanoj kuraĝaj ekvidis la sangon de Odiseo, admonante tra la amaso kontraŭ li ĉiuj ekpaŝis. 460 Kaj tiam li ja retro retiris sin, kaj li vokis la kunulojn. Trifoje ja tiam li elkriis, kiom la kapo de la heroo spacon havis, kaj trifoje perceptis la vokanton al Areso kara Menelao.

αἶψα δ’ ἄρ’ Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·	Kaj senprokraste sekve Ajakson proksime estantan li alparolis:
«Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν, 465 ἀμφί μ’ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ’ ἀϋτή, τῷ ἰκέλη ὡς εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ. ἀλλ’ ἴομεν καθ’ ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον. δείδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεὶς 470 ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.»	«Ajakso, zeŭsdevena telamonido, estro de la homamasoj, 465 ĉirkaŭe min atingis batalkrioj de Odiseo eltenema, al tiu simila, kiel se premegus lin sola estantan la trojanoj, fortranĉinte en intensa batalo. Sed ni iru tra la amaso; ĉar rebati [estas] pli bone. Mi timas, ke li neniel eltenos inter la trojanoj soliĝinte, 470 taŭga estante, kaj granda manko al la danaidoj estiĝos.»
Ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ’, ὁ δ’ ἅμ’ ἕσπετο ἰσόθεος φώς. εὗρον ἔπειτ’ Ὀδυσῆα Διῒ φίλον· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτὸν Τρῶες ἕπονθ’ ὡς εἴ τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν ἀμφ’ ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ’ ἔβαλ’ ἀνὴρ 475 ἰῷ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μέν τ’ ἤλυξε πόδεσσι φεύγων, ὄφρ’ αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ’ ὀρώρῃ· αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστός, ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων 480 σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει· ὥς ῥα τότ’ ἀμφ’ Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην Τρῶες ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅ γ’ ἥρως ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ. Αἴας δ’ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον, 485 στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. ἤτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ’ ὁμίλου χειρὸς ἔχων, εἷος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους. Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον Πριαμίδην νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα, 490	Tiel parolinte li komencis, kaj kune sekvis la disimila heroo. Ili trovis tiam Odiseon karan al Zeŭso; sed ĉirkaŭ li sekve la trojanoj sekvis, kiel se ruĝflavaj ŝakaloj en la montoj ĉirkaŭ cervo kornoza trafita, kiun trafis adoltiĉo 475 per sago de la tendeno; kaj tiun ja ĝi eskapis per la piedoj fuĝante, dum la sango [estas] varmeta kaj la genuoj moviĝas; tiam, kiam do tiun ja subigas la rapida sago, karnomanĝaj ŝakaloj ĝin en la montoj disŝiras en maldensejo ombroza; kaj kontraŭe kondukis diaĵo leonon 480 raban; kaj la ŝakaloj treme diskuris, sed ĝi manĝas; tiel sekve ĉirkaŭ Odiseo sperta elpensiva la trojanoj sekvis, kaj multaj kaj fortaj, sed la heroo ja sturmante per sia lanco malhelpis por si la senkompatan tagon. Kaj Ajakso proksime venis portante ŝildegon kiel turo, 485 kaj li ekstaris apude; sed la trojanoj treme diskuris, ĉiu en alian direkton. Vere tiun Menelao areseca elkondukis el la amaso ĉe la mano tenante, ĝis servisto proksime pelis la ĉevalojn. Kaj Ajakso kontraŭ la trojanoj saltinte kaptis Doriklon la priamidon, ekstereŝecan fiziĉon, kaj tiam Pandokon li vundis, 490

οὗτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.	kaj li vundis Lizandron kaj Pirazon kaj Pilarteon.
ὡς δ’ ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι	Kaj kiel kiam kreskanta rivero en la ebenon sobiras
χειμάρρους κατ’ ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,	vintre ŝvelinta de la montoj pligrandigita per la pluvo de Zeŭso,
πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας	kaj multajn kverkojn sekajn, kaj ankaŭ multajn piceojn
ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ’ ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει, 495	enportas, kaj ankaŭ multan rubon en la maron ĵetas, 495
ὣς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,	tiel persekutis fuĝigante al la ebeno tiam majesta Ajakso,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἕκτωρ	tranĉante kaj ĉevalojn kaj adoltiĉojn; kaj neniel Hektoro
πεύθετ’, ἐπεί ῥα μάχης ἐπ’ ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,	eksciis, ĉar sekve ĉe la dekstra flanko de la batalo tuta li batalis,
ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα	ĉe la bordoj de la rivero Skamandro, tie sekve plej multe
ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ’ ἄσβεστος ὀρώρει 500	la kapoj de la adoltiĉoj falis, kaj batalkriado neestingebla leviĝis 500
Νέστορά τ’ ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἰδομενῆα.	kaj ĉirkaŭ Nestoro granda kaj areseca Idomeneo.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων	Hektoro inter tiuj batalis horore laborante
ἔγχεΐ θ’ ἱπποσύνῃ τε, νέων δ’ ἀλάπαζε φάλαγγας·	kaj per la lanco kaj per ĉevalarto, kaj li detruadis la falangojn de la junuloj;
οὐδ’ ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,	sed neniel cedus de la vojo la brilaj aĥajanoj,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο, 505	se ne Aleksandro, eŝiĉo de Heleno belhara, 505
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,	haltigus distingiĝantan Maĥaonon, la paŝtiston de la homamasoj,
ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.	per sago trieĝa trafinte ĉe la dekstra ŝultro.
τῷ ῥα περίδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,	Pri tiu sekve timis la aĥajanoj impetojn spirantaj,
μή πώς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἕλοιεν.	por ke neniel lin post ŝanĝiĝo de la batalo ili prenu.
αὐτίκα δ’ Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510	Kaj tuj Idomeneo alparolis Nestoron brilan: 510
«ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,	«Ho Nestoro, neleido, granda gloro de la aĥajanoj,
ἄγρει σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων	Ek do, vian ĉaron surpaŝu, kaj apude Maĥaono
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ’ ἔχε μώνυχας ἵππους·	paŝu, kaj inter la ŝipojn plej rapide tenu unuhufajn ĉevalojn;
ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων	ĉar la kuracisto-adoltiĉo [estas] kiel multaj aliaj samvalora,
ἰούς τ’ ἐκτάμνειν ἐπί τ’ ἤπια φάρμακα πάσσειν.» 515	por kaj sagojn eltranĉi kaj mildigajn kuracilojn surŝuti.» 515
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.	Tiel li parolis, kaj ne malobeis Nestoro, la ĉevalisto el Gereno.
αὐτίκα δ’ ὧν ὀχέων ἐπεβήσετο, πὰρ δὲ Μαχάων	Kaj tuj sian ĉaron li surpaŝis, kaj apude Maĥaono

βαῖν’ Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος· μάστιξεν δ’ ἵππους, τὼ δ’ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν Ἕκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·	paŝis, la infano de Asklepio, la senriproĉa kuracisto; kaj li vipis la ĉevalojn, kaj tiuj du ne malvolonte ekflugis kontraŭ la ŝipoj kavaj; ĉar tie kare estiĝis en la animo. 520 Kaj Kebrioneo la trojanojn pelatajn rimarkis apud Hektoron paŝinte, kaj lin per vorto alparolis:
«Ἕκτορ νῶϝι μὲν ἐνθάδ’ ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων· εὐρὺ γὰρ ἀμφ’ ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς κεῖσ’ ἵππους τε καὶ ἅρμ’ ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ’ ἄσβεστος ὄρωρεν.» 530	«Hektoro, ni du ja ĉi tie batalu kontraŭ la danaidoj en la plej fora parto de la milito bruaĉa; sed do la aliaj trojanoj estas pelataj pelmele, kaj la ĉevaloj kaj ili mem. 525 Kaj Ajakso, la telamonido, fuĝigas; kaj bone lin mi ekkonis; ĉar ĉirkaŭ la ŝultroj li havas larĝan ŝildegon; sed ankaŭ ni tien kaj ĉevalojn kaj ĉaron direktu, kie plej multe ĉevalistoj kaj piedsoldatoj malbonan kverelon komencinte unu la alian mortigas, kaj kaj batalkriado neestingebla leviĝis.» 530
Ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς ἀΐοντες ῥίμφ’ ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ’ ἄξων νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον, 535 ἃς ἄρ’ ἀφ’ ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον αἵ τ’ ἀπ’ ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός. αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540 ἔγχεΐ τ’ ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, Αἴαντος δ’ ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο. 542 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ’ ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρσε· 544 στῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον, 545	Tiam tiel parolinte li vipis la belharajn ĉevalojn per vipo aŭdebla; kaj tiuj la batojn sentante rapide portis la rapidan ĉaron inter la trojanojn kaj la aĥajanojn, tretante kaj kadavrojn kaj ŝildojn; kaj per sango la akso de malsupre komplete makuliĝis, ankaŭ la flankaj vandoj, kiuj [estas] ĉirkaŭ la kaleŝaĵo, 535 / kiujn sekve de la ĉevalaj hufoj gutoj trafis, kiuj [venis] ankaŭ de la radringoj. Sed li strebis eniĝi en la amason adoltiĉan kaj rompi [ĝin] intersaltinte; kaj en la batalbruo li ĉeestis kiel malbono al la danaidoj, kaj mallongdaŭre li paŭzis de la lanco. Tiam li trapaŝis la vicojn de la aliaj adoltiĉoj 540 kaj kun la lanco kaj kun glavo kaj kun grandaj ĵetŝtonoj, sed li evitis la batalon de Ajakso la telamonido. 542 Sed parentiĉo Zeŭso alte tronanta Ajakson en fuĝon movis; 544 kaj li ekstaris ekmirinte, kaj dorsen ĵetis la ŝildegon sepbovhaŭtan, 545

τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ’ ὁμίλου θηρὶ ἐοικώς,	kaj li fuĝis ĉirkaŭrigardinte kontraŭ la amason, al sovaĝbesto similante,
ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.	returniĝadante, iomete genuon al genuo ŝanĝante.
ὡς δ’ αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο	Kaj kiel brilan leonon el la korto de la bovoj
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,	pelas kaj hundoj kaj adoltiĉoj kamparaj,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι 550	kiuj ĝin ne lasas la plejbonon de la bovoj elpreni 550
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων	tutnokte gardante; sed ĝi karnon deziregante
ἰθύει, ἀλλ’ οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες	atakas, sed neniel travenas: Ĉar densaj ĵetlancoj
ἀντίον ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν	kontraŭe alflugas el la firmaj manoj
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·	kaj brulantaj torĉoj, kiujn ĝi fuĝas, eĉ deziregante
ἠῶθεν δ’ ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555	kaj matene ĝi ekforpaŝis kun afliktita animo; 555
ὣς Αἴας τότ’ ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ	tiel Ajakso tiam for de la trojanoj afliktite rilate la spiriton
ἤϊε πόλλ’ ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.	iris multe malvolonte; ĉar li timis pri la ŝipoj de la aĥajanoj.
ὡς δ’ ὅτ’ ὄνος παρ’ ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας	Kiel kiam azeno apud agro irante venkas infanojn,
νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ’ ἀμφὶς ἐάγῃ,	malvigla, ĉirkaŭ kiu do multaj bastonoj ambaŭflanke rompiĝas,
κείρει τ’ εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες 560	kaj ĝi formanĝas enirante profunde en la semitaĵon; sed ankaŭ la infanoj 560
τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·	batas per bastonoj; sed ankaŭ ilia forto [estas] malgranda;
σπουδῇ τ’ ἐξήλασσαν, ἐπεί τ’ ἐκορέσσατο φορβῆς·	kaj apenaŭ ili elpelas, kiam ĝi satiĝis de la furaĝo;
ὣς τότ’ ἔπειτ’ Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν	tiel tiam Ajakson grandan, la telamonan fiziĉon
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ’ ἐπίκουροι	la trojanoj noblanimaj kaj multnombraj aliancanoj,
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565	puŝante per lancoj meze la ŝildegon ĉiam, sekvis. 565
Αἴας δ’ ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς	Sed Ajakso foje memoradis la bataleman kuraĝon
αὖτις ὑποστρεφθείς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας	denove returniĝinte, kaj retenadis la falangojn
Τρώων ἱπποδάμων· ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.	de la trojanoj ĉevalmastraj; sed foje li turniĝadis por fuĝi.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,	Kaj ĉiujn li retenis al la rapidaj ŝipoj fari vojon,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ 570	sed li mem meze de la trojanoj kaj de la aĥajanoj furiozis 570
ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν	sin starigante; kaj la lancoj el la firmaj manoj
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,	parte en la ŝildego granda plantiĝis flugigitaj antaŭen,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,	sed multaj ankaŭ mezvoje, antaŭ ol atingi la haŭton blankan,

ἐν γαίῃ ἵσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.	en la tero stariĝadis deziregante je la korpo satiĝi.
Τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόησ’ Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575	Kaj kiel tiun rimarkis la pompa fiziĉo de Eŭemono 575
Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,	Eŭripilo, prematan per densaj pafaĵoj,
στῆ ῥα παρ’ αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,	li ekstaris sekve apud lin irinte, kaj priĵetis per lanco brila,
καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν	kaj li trafis faŭziidon Apizaono, la paŝtiston de la homamasoj,
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ’ ὑπὸ γούνατ’ ἔλυσεν·	ĉe la hepato sub la diafragmo, sed tuj malsupre la genuojn li malstreĉis;
Εὐρύπυλος δ’ ἐπόρουσε καὶ αἴνυτο τεύχε’ ἀπ’ ὤμων. 580	kaj Eŭripilo alsaltis kaj prenis la armilojn de la ŝultroj. 580
τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς	Sed kiel lin do perceptis Aleksandro disimila
τεύχε’ ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον	la armilojn de Apizaono forpreni, tuj la pafarkon
ἕλκετ’ ἐπ’ Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ	li tiris kontraŭ Eŭripilo, kaj lin trafis ĉe la femuro dekstra
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.	per sago; sed rompiĝis la kano, kaj ĝi pezigis la femuron.
ἂψ δ’ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ’ ἀλεείνων, 585	Retro en la amason de la kunuloj li cedis, la pereon evitante, 585
ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·	kaj li elkriis penetre al la danaidoj proklamante:
«ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες	«Ho amikoj, gvidantoj kaj zorgantoj de la arganoj
στῆτ’ ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ	ekstaru moviĝinte kaj rebatu la senkompatan tagon
Αἴανθ’, ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἕ φημι	de Ajaso, kiu per pafaĵoj estas premata, kaj mi diras, ke li ne
φεύξεσθ’ ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ’ ἄντην 590	fuĝos el la milito bruaĉa; sed tre kontraŭe 590
ἵστασθ’ ἀμφ’ Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.»	ekstaru ĉirkaŭ Ajakso granda, la telamona fiziĉo.»
Ὣς ἔφατ’ Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ’ αὐτὸν	Tiel parolis Eŭripilo trafita; kaj ili apud li
πλησίοι ἔστησαν σάκε’ ὤμοισι κλίναντες	amase ekstaris la ŝildegojn ĉe la ŝultroj klininte
δούρατ’ ἀνασχόμενοι· τῶν δ’ ἀντίος ἤλυθεν Αἴας.	la lancojn sorlevinte; kaj kontraŭ tiuj venis Ajakso.
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων. 595	Kaj li ekstaris turniĝinte, kiam li atingis la amason de la kunuloj. 595
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·	Tiel ili batalis laŭ maniero de fajro brulanta;
Νέστορα δ’ ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι	sed Nestoron el la milito portis la neleaj ĉevaloj
ἱδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.	ŝvitante, kaj ili kondukis Maĥaonon, la paŝtiston de la homamasoj.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·	Kaj tiun ekvidinte rimarkis bonpieda brila Aĥilo;
ἑστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακήτεϊ νηΐ, 600	ĉar li estis ekstarinta sur la pobo en la grandega ŝipo, 600

εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν. αἶψα δ’ ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προσέειπε φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας ἔκμολεν ἶσος Ἄρηϊ, κακοῦ δ’ ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή. τὸν πρότερος προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός· 605	rigardante la penon abruptan kaj la milittumulton larmozan. Kaj senprokraste sian kamaradon Patroklo li alparolis ekvokinte apud la ŝipo; kaj li en la tendo aŭdinte elvenis simila al Areso, sed sekve al li estiĝis la komenco de la malbono. Tiun unua alparolis la bataliva fiziĉo de Menetio: 605
«τίπτέ με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;»	«Kial do min vi vokis, ho Aĥilo? Kaj kial vi havas bezonon de mi?»
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	Tiun nun alterne alparolis rapidpieda Aĥilo:
«δῖε Μενοιτιάδη τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ, νῦν οἴω περὶ γούνατ’ ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς λισσομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ’ ἀνεκτός. 610 ἀλλ’ ἴθι νῦν Πάτροκλε Διῒ φίλε Νέστορ’ ἔρειο ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο· ἤτοι μὲν τά γ’ ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός· ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.» 615	«Ho brila menetiido, kariĝinta al mia animo, nun mi opinias, ke ĉirkaŭ mia genuoj ekstaros la aĥajanoj petegante; ĉar bezono alvenas ne plu eltenebla. 610 Sed ek nun, ho Patroklo, kara al Zeŭso, Nestoron demandu, kiun trafiton el la milito li kondukas; vere ja de malantaŭe ĉiel li similas al Maĥaono, la asklepiido, sed mi ne ekvidis la okulojn de la heroo; ĉar la ĉevaloj min preterrapidis antaŭen avidaj.» 615
Ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ’ ἑταίρῳ, βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν. Οἱ δ’ ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο, αὐτοὶ μέν ῥ’ ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν, ἵππους δ’ Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620 ἐξ ὀχέων· τοὶ δ’ ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν’ ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον. τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη, τὴν ἄρετ’ ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625 θυγατέρ’ Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ	Tiel li diris, kaj Patroklo obeis al la kara kunulo, kaj li ekpaŝis por kuri laŭ kaj la tendoj kaj ŝipoj de la aĥajanoj. Kaj kiam ili do la tendon de la neleido atingis, ili mem sekve depaŝis sur la teron multnutran, kaj la ĉevalojn Eŭrimedono, servisto de tiu maljunulo, malligis 620 el la ĉaro; kaj tiuj la ŝviton de si sekigis de la ĥitonoj ekstarinte kontraŭ la blovo laŭ la bordo de la maro; sed tiam en la tendon veninte sur foteloj ili eksidis. Kaj al ili pretigis mikstrinkaĵon bonbukla Hekamedo, kiun por si akiris el Tenedo la maljunulo, post kiam detruis [ĝin] Aĥilo, 625 la fizinon de Arsinoo grandanima, kiun al li la aĥajanoj

ἔξελον οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων.	elektis, ĉar per konsilo li distingiĝadis antaŭ ĉiuj.
ἥ σφωϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν	Ŝi apud ili du unue antaŭmetis tablon,
καλὴν κυανόπεζαν ἐΰξοον, αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῆς	belan malhelpiedan bone poluritan, sed sur ĝin
χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον, 630	bronzan bovlon, kaj ĉe ĝi cepon kiel aldonan manĝon por la trinkaĵo, 630
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ᾽ ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν,	kaj mielon flavan, kaj apude kaĉon de hordegrio sankta,
πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὁ οἴκοθεν ἦγ᾽ ὁ γεραιός,	kaj apude pokalon belegan, kiun de hejme kondukis la maljunulo,
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ᾽ αὐτοῦ	per oraj najloj traboritan; kaj de ĝi kvar
τέσσαρ᾽ ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον	preniloj estis, sed ambaŭflanke de ĉiu unuopa du sovaĝaj kolomboj
χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ᾽ ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635	oraj manĝis, kaj malsupre du pokalpiedoj estis. 635
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης	Iu alia penante [ĝin] formovi provis de la tablo,
πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ᾽ ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.	kiam plena ĝi estis, sed Nestoro la maljunulo senpene levis.
ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ἐϊκυῖα θεῇσιν	En tiu sekve por ili miksis la adoltino simila al diinoj
οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ᾽ αἴγειον κνῆ τυρὸν	per vino pramnia, kaj sure kapran fromaĝon ŝi skrapis
κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ᾽ ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε, 640	per skrapilo bronza, kaj sure hordegrion blankan ŝutis, 640
πινέμεναι δ᾽ ἐκέλευσεν, ἐπεί ῥ᾽ ὥπλισσε κυκειῶ.	kaj trinki ŝi admonis, kiam sekve ŝi pretigis la mikstrinkaĵon.
τὼ δ᾽ ἐπεὶ οὖν πίνοντ᾽ ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν	Kaj kiam tiuj du nun trinkante forlasis la multbrulan soifon,
μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,	per vorto ili amuziĝis unu al la alia parolante,
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο ἰσόθεος φώς.	sed Patroklo, la disimila heroo, ĉe la pordo ekstaris.
τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ, 645	Kaj tiun ekvidinte la maljunulo leviĝis de la trono brila, 645
ἐς δ᾽ ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ᾽ ἑδριάασθαι ἄνωγε.	kaj li enkondukis ĉe la mano preninte, kaj eksidi li admonis.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτέρωθεν ἀναίνετο εἶπέ τε μῦθον·	Kaj Patroklo aliflanke rifuzis kaj diris la vorton:
«οὐχ ἕδος ἐστὶ γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.	«Ne estas sido, maljunulo nutrata de Zeŭso, vi ankaŭ ne persvados min.
αἰδοῖος νεμεσητὸς ὅ με προέηκε πυθέσθαι	Estiminda respektindulo [estas], kiu min elsendis ekscii,
ὅν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650	kiun trafiton vi kondukas; sed ankaŭ mem 650
γιγνώσκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.	mi ekkonas, kaj mi vidas Maĥaonon, la paŝtiston de la homamasoj.
νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ᾽ Ἀχιλῆϊ.	Kaj nun la aferon demandinte, denove kiel mesaĝisto mi iros al Aĥilo.
εὖ δὲ σὺ οἶσθα γεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος	Sed vi bone scias, maljunulo nutrata de Zeŭso, kia [estas] tiu
δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.»	timinda adoltiĉo; rapide ankaŭ senkulpulon li kulpigus.»

Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 655	Kaj al tiu respondis tiam Nestoro, la ĉevalisto el Gereno: 655
«τίπτε τὰρ ὧδ’ Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν,	«Kial do tiel Aĥilo bedaŭras la fiziĉojn de la aĥajanoj,
ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδε	kiom do per pafaĵoj estas trafitaj? Neniel li scias
πένθεος, ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἳ γὰρ ἄριστοι	pri la aflikto, kiom leviĝis tra la armeo; ĉar la plejbonuloj
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.	en la ŝipoj kuŝas trafitaj kaj vunditaj.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660	Estas trafita la tideido, brava Diomedo, 660
οὔτασται δ’ Ὀδυσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ’ Ἀγαμέμνων·	kaj estas vunditaj Odiseo lance fama kaj Agamemnono;
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ·	kaj estas trafita ankaŭ Eŭripilo ĉe la femuro per sago;
τοῦτον δ’ ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο	kaj tiun alian mi nove kondukis el la milito,
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς	per sago de la tendeno trafitan. Plue Aĥilo,
ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ’ ἐλεαίρει. 665	nobla estante, la danaidojn ne kompatas nek bedaŭras. 665
ἦ μένει εἰς ὅ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης	Ĉu li atendas, ĝis κε do la ŝipoj rapidaj proksime al la maro
Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,	kontraŭ la volo de la arganoj de la fajro detrua forbruliĝos,
αὐτοί τε κτεινώμεθ’ ἐπισχερώ;—οὐ γὰρ ἐμὴ ἶς	kaj ni mem estos mortigataj laŭvice? – ĉar ne mia forto
ἔσθ’ οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.	estas, kia antaŭe ĝi estadis en elastaj membroj.
εἴθ’ ὡς ἡβώοιμι βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670	Se nur nur tiel mi junus, kaj la forto al mi persista estu, 670
ὡς ὁπότ’ Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη	kiel kiam inter la elisanoj kaj ni disputo fariĝis
ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ’ ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα	pri bovoŝtelo, kiam mi mortigis Itimoneon,
ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκε,	la noblan hiporoĥidon, kiu en Eliso loĝadis,
ῥύσι’ ἐλαυνόμενος· ὁ δ’ ἀμύνων ᾗσι βόεσσιν	la kompensaĵon por ni pelante; kaj li defendante siajn bovojn
ἔβλητ’ ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675	estis trafita inter la antaŭbatalantoj de mia mano per ĵetlanco, 675
κὰδ δ’ ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται.	kaj sob li falis, sed la homamasoj kamparaj disfuĝis.
ληΐδα δ’ ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλὴν	Kaj kiel predon el la ebeno ni kunpelis sufiĉe multan
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,	kvindek gregojn de bovoj, tiomajn gregojn de ŝafoj,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ’ αἰπόλια πλατέ’ αἰγῶν,	tiomajn gregojn de porkoj, tiomajn gregojn disajn de kaproj,
ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680	kaj cent kaj kvindek ĉevalojn blondajn, 680
πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.	ĉiujn inajn, kaj sub multaj estis ĉevalidoj.
καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἴσω	Kaj tiun ni enpelis al Piloso Nelea

ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύς,	dumnokte kontraŭ la urbon; kaj ĝoja estis rilate la menson Neleo,
οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμόνδε κιόντι.	ĉar al mi, juna en la militon iranta, multe prosperis.
κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι 685	Kaj herolodj laŭte elvokis kun la krepusko aperanta, 685
τοὺς ἴμεν οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ·	ke tiuj iru, al kiuj kompenso ŝuldiĝas en Eliso brila;
οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες	sed la kunvenintaj gvidantoj-adoltiĉoj de la pilosanoj
δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον,	disdonis; ĉar al multaj la epejoj kompenson ŝuldis,
ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν·	kiel ni malmultaj plagitaj en Piloso estis;
ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη 690	ĉar veninte sekve plagis la forto Herakla 690
τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·	en la antaŭaj jaroj, kaj estis mortigitaj, kiom [estis] plejbonuloj;
δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·	ĉar dek du senriproĉaj infanoj de Neleo ni estis;
τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.	de tiuj sola mi restis, sed la aliaj ĉiuj pereis.
ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,	Rilate tion trofierante la epejoj bronze blenditaj
ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο. 695	nin maljuste traktante sakrilegiojn entreprenis. 695
ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἰῶν	Kaj la maljunulo kaj gregon de bovoj kaj gregon grandan de ŝafoj prenis,
εἵλετο κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.	por si elektinte tricent kaj paŝtistojn.
καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,	Ĉar ankaŭ al tiu kompenso granda ŝuldiĝis en Eliso brila,
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,	kvar premiozaj ĉevaloj kun propra ĉaro,
ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700	venintaj inter konkursojn; ĉar pri tripiedoj ili estis 700
θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας	konkurontaj; sed tiujn tie la mastro de la adoltiĉoj Aŭgio
κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.	por si retenis, kaj la veturigiston li elsendis afliktitan pro la ĉevaloj.
τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων	De tiuj vortoj kaj ankaŭ faroj koleriĝinte la maljunulo
ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε	elprenis nemezureble multajn; kaj la aliajn en la popolon li lasis
δαιτρεύειν, μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. 705	disdoni, por ke neniu al li malhavante la egalan [porcion] moviĝu. 705
ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ	Ni ĉion unuopan prizorgis, kaj ĉirkaŭ la urbo
ἕρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες	faris oferojn por la dioj; kaj en la tria tago ili ĉiuj
ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι	venis same, kaj mem multaj kaj la unuhufaj ĉevaloj
πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο	kun plena fervoro; kaj inter ili la du Molionoj batalpretiĝis,
παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710	infanoj plu estante, neniel tre sciante la bataleman kuraĝon. 710

ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις αἰπεῖα κολώνη,	Sed estas iu urbo Trioeso kiel kruta monteto,
τηλοῦ ἐπ᾽ Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·	malproksime ĉe Alfeo, plej for flanke de de Piloso sabloza;
τὴν ἀμφεστρατόωντο διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.	tiun ili sieĝis neniigi dezirantaj.
ἀλλ᾽ ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ᾽ Ἀθήνη	Sed kiam la tutan ebenon ili tramarŝis, al ni Ateno
ἄγγελος ἦλθε θέουσ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715	kiel mesaĝisto venis kurante de Olimpo por armi sin 715
ἔννυχος, οὐδ᾽ ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,	dumnokte, kaj sob al Piloso ne malvolontan homamason ŝi kolektis,
ἀλλὰ μάλ᾽ ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς	sed tre deziregantan militi. Sed min Neleo ne
εἴα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·	lasis min armi, kaj li forkaŝis antaŭ mi la ĉevalojn;
οὐ γάρ πώ τί μ᾽ ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα.	ĉar neniel mi, li diris, sciis la militajn taskojn.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι 720	Sed ankaŭ tiel inter niaj batalĉaristoj mi elstaris, 720
καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.	eĉ nur piedsoldato estante, ĉar tiel kondukis la disputon Ateno.
ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλων	Kaj estas iu rivero Minieio, en la maron fluanta,
ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἠῶ δῖαν	proksime al Areno, kie atendis Aŭroron brilan
ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ᾽ ἐπέῤῥεον ἔθνεα πεζῶν.	la batalĉaristoj de la pilosanoj, kaj sure fluis la grupoj de la piedsoldatoj.
ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725	De tie kun plena fervoro kun la armiloj armite 725
ἔνδιοι ἱκόμεσθ᾽ ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.	tagmeze ni atingis la sanktan fluon de Alfeo.
ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,	Tie al Zeŭso superforta farinte oferajn belajn,
ταῦρον δ᾽ Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,	kaj boviĉon al Alfeo, kaj boviĉon al Pozidono,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,	sed al Ateno bluokula bovon gregan,
δόρπον ἔπειθ᾽ ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι, 730	vespermanĝon tiam ni prenis tra la tendaro en la taĉmentoj, 730
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος	kaj endormiĝis, en sia kiraso ĉiu unuopa,
ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ	ĉirkaŭ la fluoj de la rivero. Tiam la kuraĝaj la epejoj
ἀμφέσταν δὴ ἄστυ διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες·	ĉirkaŭis do la urbon neniigi dezirantaj;
ἀλλά σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·	sed al ili antaŭe aperis la granda faro de Areso;
εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735	ĉar kiam la suno brilanta staris super la tero, 735
συμφερόμεσθα μάχῃ Διί τ᾽ εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.	ni kunpuŝiĝis en batalo kaj al Zeŭso preĝante kaj al Ateno.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,	Sed kiam do disputo de la pilosanoj kaj epejoj estiĝis,
πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,	unue mi kaptis adoltiĉon, kaj mi forigis la unuhufajn ĉevalojn,

Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ’ ἦν Αὐγείαο,	Mulion bataleman; sed bofiziĉo de Aŭgio li estis,
πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ’ εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740	kaj la plej aĝan fizinon li havis, blondan Agamedon, 740
ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.	kiu tiomajn kuracilojn sciis, kiom nutras la larĝa tero.
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,	Tiun aliranta mi trafis per la bronzumita lanco,
ἤριπε δ’ ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ’ ἐς δίφρον ὀρούσας	kaj li falis kolapse en la polvo; kaj mi en la kaleŝaĵon saltinte
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ	ekstaris sekve inter la antaŭbatalantoj; tiam la kuraĝaj epejoj
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745	fuĝis, ĉiu en alian direkton, kiam ili ekvidis la adoltiĉon fali, 745
ἡγεμόν’ ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.	gvidanton de la batalĉaristoj, kiu distingiĝadis batali.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἶσος,	Tiam mi sursaltis al nigra uragano simila,
πεντήκοντα δ’ ἕλον δίφρους, δύο δ’ ἀμφὶς ἕκαστον	kaj kvindek kaleŝaĵojn kaptis, sed ĉirkaŭ ĉiu unuopa du
φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.	herooj perdente prenis la grundon per mia lanco subigitaj.
καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ’ ἀλάπαξα, 750	Kaj nun du aktoridojn Molionojn, la infanojn, mi detruus, 750
εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων	se ne ilin du la parentiĉo, la larĝe reganta tertremigulo,
ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῇ.	el la milito savus maskinte per nebulo multa.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·	Tiam Zeŭso al la pilosanoj grandan superecon enmanigis;
τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,	ĉar dum nun ni sekvis tra la larĝa ebeno,
κτείνοντές τ’ αὐτοὺς ἀνά τ’ ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755	kaj mortigante ilin kaj la kirasojn belajn kolektante, 755
ὄφρ’ ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους	tiel longe kontraŭ Buprazio multtritika ni paŝigis la ĉevalojn
πέτρης τ’ Ὠλενίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη	kaj kontraŭ roko Olenio, kaj kie la monteto Alezio
κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.	estas nomata; de tie denove forturnis la homamason Ateno.
ἔνθ’ ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ	Tie adoltiĉon lastan mortiginte mi lasis; tiam la aĥajanoj
ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ’ ἔχον ὠκέας ἵππους, 760	denove de Buprazio al Piloso tenis la rapidajn ĉevalojn, 760
πάντες δ’ εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ’ ἀνδρῶν.	kaj ĉiuj sin gloris el la dioj al Zeŭso kaj al Nestoro el la adoltiĉoj.
ὣς ἔον, εἴ ποτ’ ἔον γε, μετ’ ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς	Tiel mi estis, se iam mi estis ja, inter la adoltiĉoj. Sed Aĥilo
οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω	sola el la kapableco havos utilon; kaj vere mi opinias, ke li
πολλὰ μετακλαύσεσθαι ἐπεί κ’ ἀπὸ λαὸς ὄληται.	multe poste ploros, post kiam la homamaso forpereos.
ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὧδ’ ἐπέτελλεν 765	Ho kara, vere al vi ja Menetio tiel komisiis 765
ἤματι τῷ ὅτε σ’ ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.	en tiu tago, kiam vin el Ftio al Agamemnono li sendis.

νῶϊ δέ τ’ ἔνδον ἐόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς	Kaj ankaŭ ni du ene estante, mi kaj brila Odiseo
πάντα μάλ’ ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.	ĉion tre en la ĉambraro aŭdis, kiel li komisiis.
Πηλῆος δ’ ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας	Kaj ni atingis la domojn bone loĝatajn de Peleo
λαὸν ἀγείροντες κατ’ Ἀχαΐδα πουλυβότειραν. 770	la homamason kolektante tra Aĥajo multnutra. 770
ἔνθα δ’ ἔπειθ’ ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον	Kaj tiam tie heroon Menetion ni trovis ene
ἠδὲ σέ, πὰρ δ’ Ἀχιλῆα· γέρων δ’ ἱππηλάτα Πηλεὺς	kaj vin, kaj apude Aĥilon; kaj maljunulo ĉevalstiristo Peleo
πίονα μηρία καῖε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ	grasajn femuraĵojn de bovo bruligis por fulmoĝua Zeŭso
αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον	en ĉirkaŭbaraĵo de la korto; kaj li tenis oran pokalon
σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ’ αἰθομένοις ἱεροῖσι. 775	trinkoferante brilantan vinon sur la brulantaj oferaĵoj. 775
σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶϊ δ’ ἔπειτα	Vi du ĉirkaŭ la viando de bovo sekvis, kaj ni du tiam
στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ’ ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,	ekstaris en la enirejo; kaj ekmirinte eksaltis Aĥilo,
ἐς δ’ ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ’ ἑδριάασθαι ἄνωγε,	kaj li enkondukis ĉe la mano preninte, kaj eksidi li admonis,
ξείνιά τ’ εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.	kaj porgastaĵojn bone li antaŭmetis, kiuj por fremduloj moro estas.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780	Tiam, kiam ni delektiĝis je manĝado kaj trinkado, 780
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὔμμ’ ἅμ’ ἕπεσθαι·	komencis mi per la vorto ordoni nin kune sekvi;
σφὼ δὲ μάλ’ ἠθέλετον, τὼ δ’ ἄμφω πόλλ’ ἐπέτελλον.	kaj vi du tre volis, kaj tiuj du multe komisiis.
Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ’ Ἀχιλῆϊ	Peleo, la maljunulo, komisiis al sia infano Aĥilo
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·	ĉiam distingiĝi kaj [pli] eminenta ol la aliaj esti;
σοὶ δ’ αὖθ’ ὧδ’ ἐπέτελλε Μενοίτιος Ἄκτορος υἱός· 785	sed al vi siavice tiel komisiis Menetio, la fiziĉo de Aktoro: 785
‹τέκνον ἐμὸν γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,	‹Mia fizo, per naskiĝo supera estas Aĥilo,
πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ’ ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.	sed pli aĝa vi estas; sed per forto li ja [estas] multe pli bona.
ἀλλ’ εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ’ ὑποθέσθαι	Sed bone [estas] al li diri sagacan vorton kaj konsili
καί οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.›	kaj al li komandi; kaj li konvinkiĝos en bonon ja.›
ὣς ἐπέτελλ’ ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ’ ἔτι καὶ νῦν 790	Tiel komisiis la maljunulo, sed vi forgesis; sed pli ankaŭ nun 790
ταῦτ’ εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι αἴ κε πίθηται.	tion vi dirus al Aĥilo sperta, ĉu li eble konvinkiĝos.
τίς δ’ οἶδ’ εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις	Kaj kiu scias, ĉu al li kun diaĵo la animon vi movus
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.	persvadinte; kaj bona la persvado de kunulo estas.
εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει	Kaj se iun orakolaĵon en sia menso li evitas

καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ’ ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
αἴ κέ σε τῷ εἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ’ ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν 800
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ’ ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ’ ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
ὤσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.»

Ὣς φάτο, τῷ δ’ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ’ Αἰακίδην Ἀχιλῆα. 805
ἀλλ’ ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
ἶξε θέων Πάτροκλος, ἵνά σφ’ ἀγορή τε θέμις τε
ἦην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
ἔνθά οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
διογενὴς Εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ, 810
σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς
ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ’ ἕλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
καί ῥ’ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815

«ἆ δειλοὶ Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ὣς ἄρ’ ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφὲς Εὐρύπυλ’ ἥρως,
ἦ ῥ’ ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ’ Ἀχαιοί, 820
ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ’ αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;»

kaj al li iun fare de Zeŭso aldone indikis mastrino parentino, 795
vin tamen ja li elsendu, kaj kune sekvu la alia homamaso
de la mirmidonoj, se iel lumo al la danaidoj vi estiĝu;
kaj al vi la armilojn belajn li donu por porti en la militon,
ĉu vin kun tiu identigante forteniĝos de la milito
la trojanoj, sed reekspiros la aresecaj fiziĉoj de la aĥajanoj 800
suferantaj; kaj ankaŭ malgranda [estas] la refreŝiĝo de la milito.
Kaj facile vi nelacaj la laciĝintajn adoltiĉojn kun batalkrioj
puŝos kontraŭ la urbo de la ŝipoj kaj tendoj.»

Tiel li diris, kaj al tiu sekve la animon en la brusto ekscitis,
kaj li ekpaŝis por kuri laŭ la ŝipoj al eakido Aĥilo. 805
Sed kiam do al la ŝipoj de Odiseo dia
atingis kurante Patroklo, kie por ili kaj konsilejo kaj juĝejo
estis, kie do ankaŭ por ili la altaroj de la dioj estis faritaj,
tie kun li renkontiĝis Eŭripilo, trafita
ĉe la femuro per sago, la zeŭsdevena eŭemonido, 810
lamante el la milito; kaj sobfluis humida ŝvito
de la ŝultroj kaj kapo, kaj de la vundo terura
sango nigra fluetis; la menso ja persista estis.
Kaj tiun ekvidinte kompatis la bataliva fiziĉo de Menetio,
kaj sekve plendante la flugilozajn vortojn li diris: 815

«Ha, mizeraj gvidantoj kaj zorgantoj de la danaidoj,
tiel do vi estis malproksime de la amikoj kaj de la parentuja tero
manĝigontaj en Trojo rapidajn hundojn per brila graso.
Sed ek, al mi ĉi tion diru, ho Eŭripilo, heroo nutrata de Zeŭso,
ĉu sekve plu iel tenos gigantan Hektoron la aĥajanoj, 820
ĉu jam ili pereas de lia lanco subigite?»

Τὸν δ’ αὖτ’ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ηὔδα·	Kaj al tiu siavice Eŭripilo trafita rediris:
«οὐκέτι διογενὲς Πατρόκλεες ἄλκαρ Ἀχαιῶν ἔσσεται, ἀλλ’ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται. οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε χερσὶν ὕπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν. ἀλλ’ ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν, μηροῦ δ’ ἔκταμ’ ὀϊστόν, ἀπ’ αὐτοῦ δ’ αἷμα κελαινὸν νίζ’ ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ’ ἤπια φάρμακα πάσσεν, 830 ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι, ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιότατος Κενταύρων. ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων, τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀΐομαι ἕλκος ἔχοντα, χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος, 835 κεῖσθαι· ὁ δ’ ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα.»	«Ne plu, ho zeŭsdevena Patroklo, defendo de la aĥajanoj estos, sed en la ŝipoj nigraj ili falos. Ĉar ili ĉiuj do, kiom antaŭe estis plej bonaj, 825 en la ŝipoj kuŝas trafite kaj vundite fare de la manoj de la trojanoj; sed ties forto estiĝas ĉiam. Sed min vi savu kondukante sur ŝipon nigran, kaj el la femuro tranĉu la sagon, sed de ĝi la sangon nigran lavu per akvo varmeta, kaj mildigajn kuracilojn surŝutu, 830 taŭgajn, kiujn vi laŭdire de de Aĥilo lernis, kiun instruis Kirono, la plej taŭga de la Centaŭroj. Ĉar la kuracistoj Podalirio kaj Maĥaono, tiu [unu] en tendoj, mi pensas, vundon havante, bezonante ankaŭ mem de la senriproĉa kuracisto, 835 kuŝas; sed li [alia] en la ebeno de la trojanoj eltenas akran Areson.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·	Tiun siavice alparolis la bataliva fiziĉo de Menetio:
«πῶς τὰρ ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ’ ἥρως; ἔρχομαι ὄφρ’ Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν· 840 ἀλλ’ οὐδ’ ὧς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.»	«Kiel do estus tiuj taskoj? Kion ni faru, ho heroo Eŭripilo? Mi iras, por ke al Aĥilo sperta la vorton mi anoncu, kiun komisiis Nestoro el Gereno, la gardanto de la aĥajanoj; 840 sed ankaŭ tiel ne ja vin suferanton mi postlasos.»
Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας. ἔνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ’ αὐτοῦ δ’ αἷμα κελαινὸν 845 νίζ’ ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας	Diris, kaj sub la brusto preninte li kondukis la paŝtiston de la homamasoj en la tendon; kaj servisto ekvidinte substernis bovhaŭtojn. Tiam lin etendinte el la femuro li tranĉis per ponardo la akran pafaĵon tre amaran, sed de ĝi la sangon nigran 845 lavis per akvo varmeta, kaj li surĵetis radikon pikan sendolorigan per la manoj disfrotinte, kiu al li tenis

ἔσχ’ ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ’ αἷμα.	ĉiujn dolorojn; la vundo sekiĝis, kaj finiĝis la sangado.

XII – M

Ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς	Tiel li en la tendoj de la bataliva fiziĉo de Menetio
ἰᾶτ’ Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο	kuracis Eŭripilon trafitan; sed interbatalis
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν· οὐδ’ ἄρ’ ἔμελλε	la arganoj kaj la trojanoj amase; sed sekve ne estis
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθεν	la foso plu tenonta [ilin for] de la danaidoj kaj supre la muro
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 5	larĝa, kiun ili faris super la ŝipoj, kaj ĉirkaŭe foson 5
ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας·	faris – sed al la dioj ili ne donis laŭdindajn hekatombojn –,
ὄφρά σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ λῃΐδα πολλὴν	por ke ilin kaj la ŝipojn rapidajn kaj predon multan
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ’ ἀέκητι τέτυκτο	ene tenante ĝi ŝirmu; sed kontraŭ la volo de la dioj senmortaj
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.	ĝi estis farita; tiu ankaŭ neniel multan tempon persista estis.
ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι’ Ἀχιλλεὺς 10	Dum Hektoro viva estis kaj rankoris Aĥilo 10
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,	kaj la urbo de mastro Priamo nedetruita estis,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.	tiel longe ankaŭ la granda muro de la aĥajanoj persista estis.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,	Tiam, kiam de la trojanoj estis mortigitaj ĉiomaj plejbonuloj,
πολλοὶ δ’ Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,	kaj multaj de la arganoj jen subiĝis, jen lasiĝis,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, 15	kaj detruiĝis la urbo de Priamo en la deka jaro, 15
Ἀργεῖοι δ’ ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ’ ἔβησαν,	kaj la arganoj en la ŝipoj en la karan parentujon ekiris,
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων	tiam do planis Pozidono kaj Apolono
τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.	la muron detrui impeton de riveroj enkondukante.
ὅσσοι ἀπ’ Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσι,	Kiom de la montoj de Idao en la maron elfluas,
Ῥῆσός θ’ Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε 20	kaj Resuso kaj Heptaporo kaj Karezo kaj Rodio 20
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος	kaj Graniko kaj Ezepo kaj brila Skamandro
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι	kaj Simoizo, kie multaj bovŝildoj kaj kaskoj
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·	sobfalis en la polvo kaj la gento de la duondiaj adoltiĉoj;
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ’ ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,	la riverbuŝojn de ĉi ĉiuj unuloken turnis Febo Apolono,
ἐννῆμαρ δ’ ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὗε δ’ ἄρα Ζεὺς 25	kaj naŭ tagojn en la muron li sendis la fluon; kaj pluvigis sekve Zeŭso 25
συνεχές, ὄφρά κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη.	senpaŭze, por ke pli rapide enmaraj la murojn li faru.

αὐτὸς δ’ ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν	Sed la tertremigulo mem havante en la manoj tridenton
ἡγεῖτ’, ἐκ δ’ ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε	komandis, kaj sekve al la ondoj elsendis ĉiujn fundamentŝtonojn
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,	de la traboj kaj ŝtonoj, kiujn metis la penantaj aĥajanoj,
λεῖα δ’ ἐποίησεν παρ’ ἀγάῤῥοον Ἑλλήσποντον, 30	kaj glataj li faris apude fortfluan Helesponton, 30
αὖτις δ’ ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε	kaj denove la bordon grandan per sablo kaŝis,
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ’ ἔτρεψε νέεσθαι	la muron detruinte; kaj la riverojn li turnis por hejmeniri
κὰρ ῥόον, ᾗ περ πρόσθεν ἵεν καλλίῤῥοον ὕδωρ.	laŭ la fluo, kien ja antaŭe ili sendis la belfluan akvon.
Ὣς ἄρ’ ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων	Tiel do estis poste Pozidono kaj Apolono
θησέμεναι· τότε δ’ ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει 35	farontaj; sed tiam batalo kaj bruo flagris ambaŭflanke de 35
τεῖχος ἐΰδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων	la muro bone konstruita, kaj ekkrakis la traboj de la turoj
βαλλόμεν’· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες	trafate; sed la arganoj per la vipo de Zeŭso subigite
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,	ĉe la ŝipoj kavaj kunpremate kunteniĝis,
Ἕκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·	Hektoron timante, la fortan kaŭzanton de fuĝo;
αὐτὰρ ὁ γ’ ὡς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ· 40	tiam li ja kiel antaŭe batalis al ŝtormvento egala; 40
ὡς δ’ ὅτ’ ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι	kaj kiel kiam inter kaj hundoj kaj adoltiĉoj-ĉasistoj
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένεϊ βλεμεαίνων·	apriĉo aŭ leono ĉeestas per forto kuraĝante –
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες	sed ankaŭ ili fermvice sin mem aranĝante
ἀντίον ἵστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς	kontraŭe ekstaras kaj ĵetas densajn
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ’ οὔ ποτε κυδάλιμον κῆρ 45	ĵetlancojn el la manoj; sed neniam ties kuraĝa koro 45
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·	ektimas nek fuĝas, kaj la aroganto ĝin mortigas;
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·	kaj ofte ĝi turnas sin la vicojn de la adoltiĉoj elprovante;
ὅππῃ τ’ ἰθύσῃ τῇ εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·	kaj kie ajn ĝi atakas, tie cedas la vicoj de la adoltiĉoj –
ὣς Ἕκτωρ ἀν’ ὅμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ’ ἑταίρους	tiel Hektoro tra la amaso irante petadis la kunulojn
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι 50	urĝante la foson trapaŝi; sed la ĉevaloj 50
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ’ ἄκρῳ	rapidpiedaj ne aŭdacis, kaj tre henis ĉe la ekstera
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος	rando ekstarinte; ĉar fortimigis la foso
εὐρεῖ’, οὔτ’ ἄρ’ ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι	larĝa, kaj ne sekve por transsalti proksime nek por trairi
ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν	facila; ĉar talusoj superelstarantaj ĉirkaŭ la tuta

ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55 ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἵστασαν υἷες Ἀχαιῶν πυκνοὺς καὶ μεγάλους δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν. ἔνθ’ οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐΰτροχον ἅρμα τιταίνων ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι. δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς· 60	ekstaris ambaŭflanke, sed supre per palisoj 55 akraj ĝi estis garnita, kiujn starigis la fiziĉoj de la aĥajanoj dense kaj grande, kiel defendon de la malamikaj adoltiĉoj. Tie ne facile ĉevalo bone veturantan ĉaron tirante enpaŝus, sed piedsoldatoj aspiris, ĉu ili plenumos. Do tiam Polidamanto apud kuraĝa Hektoro ekstarinte diris: 60
«Ἕκτορ τ’ ἠδ’ ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ’ ἐπικούρων ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους· ἡ δὲ μάλ’ ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ ὀξέες ἑστᾶσιν, ποτὶ δ’ αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν, ἔνθ’ οὔ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65 ἱππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀΐω. εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἵετ’ ἀρήγειν, ἦ τ’ ἂν ἔγωγ’ ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι, νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ’ Ἄργεος ἐνθάδ’ Ἀχαιούς· 70 εἰ δέ χ’ ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ, οὐκέτ’ ἔπειτ’ ὀΐω οὐδ’ ἄγγελον ἀπονέεσθαι ἄψορρον προτὶ ἄστυ ἑλιχθέντων ὑπ’ Ἀχαιῶν. ἀλλ’ ἄγεθ’ ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες· 75 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ, αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ’ ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ οὐ μενέουσ’ εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ’ ἐφῆπται.»	«Kaj Hektoro kaj la aliaj gvidantoj de la trojanoj kaj aliancanoj, senprudente tra la foso ni pelas la rapidajn ĉevalojn; sed ĝi tre malfacila [estas] por trairi; ĉar en ĝi palisoj akraj staras, kaj post ili la muro de la aĥajanoj, tie neniel estas [eblo] sobiri nek batali 65 por la batalĉaristoj; ĉar mallarĝa, tie vundiĝi mi opinias. Ĉar se tiujn plene malbonaĵojn elpensante detruas la alte tondriganta Zeŭso, kaj al la trojanoj intencas helpi, vere ankaŭ mi volus, ke ankaŭ tuj tio estiĝu, ke senglore pereos for de Argo ĉi tie la aĥajanoj; 70 sed se ili turniĝos, kaj batalrepuŝo estiĝos el la ŝipoj ankaŭ ni enpuŝiĝos al la foso fosita, ne plu tiam mi opinias, ke eĉ mesaĝisto hejmeniĝos returne kontraŭ la urbo de la turniĝintaj aĥajanoj. Sed ek, kiel mi diros, ni obeu ĉiuj; 75 la ĉevalojn la servistoj retenu ĉe la foso, sed mem kiel piedbatalantoj kun la armiloj armitaj al Hektoro ĉiuj ni sekvu dense starante; tiam la aĥajanoj ne restos, se do al ili la plenumo de la pereo estas alligita.»
Ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ’ Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων, 80 αὐτίκα δ’ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.	Tiel li diris, Polidamanto, kaj plaĉis al Hektoro vorto oportuna, 80 kaj tuj el la ĉaro kun la armiloj li saltis teren.

οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ’ ἵππων ἠγερέθοντο,	Ankaŭ la aliaj trojanoj sur la ĉaroj ne kunvenadis,
ἀλλ’ ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον.	sed ĉiuj forsaltis, post kiam ili ekvidis Hektoron brilan.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος	Al sia veturigisto taskis ĉiu unuopa
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ’ ἐπὶ τάφρῳ· 85	la ĉevalojn bone laŭ ordo reteni tie ĉe la foso, 85
οἱ δὲ διαστάντες σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες	sed ili divinte sin mem [kaj] aranĝante
πένταχα κοσμηθέντες ἅμ’ ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.	en kvin partojn, ordigite kun la gvidantoj sekvis.
Οἱ μὲν ἅμ’ Ἕκτορ’ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,	Iuj kune kun Hektoro iris kaj kun senriproĉa Polidamanto,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα	ili la plej multaj kaj plej bonaj estas, kaj deziris plej multe
τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90	la muron rompinte ĉe la kavaj ŝipoj batali. 90
καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ’ ἄρ’ ὄχεσφιν	Kaj ilin Kebrioneo kiel tria sekvis; sed sekve apud la ĉaroj
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἕκτωρ.	alian [ulon] pli malbonan ol Kebrioneo postlasis Hektoro.
τῶν δ’ ἑτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,	Kaj la duajn Pariso komandis kaj Alkatoo kaj Agenoro,
τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδὴς	kaj la triajn [komandis] Helenoso kaj Deifobo disimila,
υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ’ ἦν Ἄσιος ἥρως, 95	du fiziĉoj de Priamo; kaj kiel tria estis Azio, la heroo – 95
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι	Azio la hirtakido, kiun el Arisbo portis la ĉevaloj
αἴθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.	flamaj, grandaj de la rivero Seleiso.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαο,	Kaj la kvarajn komandis la bona infano de Anĥiso,
Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,	Eneo, kune kun tiu [estis] la du fiziĉoj de Antenoro,
Ἀρχέλοχός τ’ Ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100	kaj Arkeloĥo kaj Akamaso, la bataladon tutan bone konantaj. 100
Σαρπηδὼν δ’ ἡγήσατ’ ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,	Kaj Sarpedono komandis la fame konataj aliancanojn,
πρὸς δ’ ἕλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·	kaj li alelektis Glaŭkon kaj aresecan Asteropeon;
οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι	ĉar ili al li ŝajnis decide esti plej bonaj
τῶν ἄλλων μετά γ’ αὐτόν· ὃ δ’ ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.	el ĉiuj aliaj post li mem ja; kaj li elstaris ankaŭ antaŭ ĉiuj.
οἱ δ’ ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσι, 105	Kaj post kiam ili unu al alian provizis per faritaj bovŝildoj, 105
βάν ῥ’ ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ’ ἔτ’ ἔφαντο	ili ekpaŝis sekve rekte de la danaidoj avide, kaj ne plu opiniis
σχήσεσθ’, ἀλλ’ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.	retenîgi, sed en la ŝipojn nigrajn penetri.
Ἔνθ’ ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοί τ’ ἐπίκουροι	Tiam al aliaj trojanoj kaj famegaj aliancanoj
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·	al la konsilo de Polidamanto senriproĉa obeis;

ἀλλ᾽ οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ᾽ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν 110	sed ne volis hirtakido Azio, gvidanto de la adoltiĉoj 110
αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,	tie lasi kaj la ĉevalojn kaj la veturigiston-serviston,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,	sed kun ili li proksimiĝis al ŝipoj rapidaj,
νήπιος, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας	la sensciulo, kaj sekve li ne estis la malbonajn Keresojn eskapinte
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν	per ĉevaloj kaj ĉaroj paradante apud la ŝipoj
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν· 115	denove hejmenvenonta al Ilio ventoza; 115
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν	ĉar antaŭe lin la sorto finoma ĉirkaŭkovris,
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.	per la ĵetlanco de Idomeneo, la elstara deŭkalionido.
εἵσατο γὰρ νηῶν ἐπ᾽ ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ	Ĉar li iris maldekstre de la ŝipoj, kien ja la aĥajanoj
ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·	el la ebeno revenis kun ĉevaloj kaj ĉaroj;
τῇ ῥ᾽ ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύληῃσιν 120	tien sekve kaj la ĉevalojn kaj la ĉaron li trapelis, sed ĉe la pordego 120
εὗρ᾽ ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα,	li ne trovis fermitaj la klapojn kaj la longan riglilon,
ἀλλ᾽ ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν᾽ ἑταίρων	sed malfermitaj tenis la adoltiĉoj, ĉu iun el la kunuloj
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.	el la milito fuĝantan ili savu inter la ŝipoj.
τῇ ῥ᾽ ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο	Tien sekve rekte pensante la ĉevalojn li tenis, sed ili kune sekvis
ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκ ἔτ᾽ Ἀχαιοὺς 125	akre kriante; ĉar ili ne plu opiniis, ke la aĥajanoj 125
σχήσεσθ᾽, ἀλλ᾽ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι·	reteniĝos, sed en la ŝipojn nigrajn ili falos;
νήπιοι, ἐν δὲ πύληῃσι δύ᾽ ἀνέρας εὗρον ἀρίστους	la sensciuloj, sed en la pordego du adoltiĉojn plej bonajn ili trovis,
υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,	fiziĉojn altanimajn de la lapitoj batalemaj,
τὸν μὲν Πειριθόου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην,	tiun unu, la fiziĉon de Piritoo, la fortan Polipeteon,
τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολοιγῷ ἶσον Ἀρηϊ. 130	tiun alian, Leonteon similan al mortulpereiga Areso. 130
τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων	Tiuj du sekve antaŭ la pordego alta
ἕστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,	ekstaris kiel kiam kverkoj altpintaj en la montoj,
αἵ τ᾽ ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,	kiuj la venton eltenas kaj pluvon ĉiujn tagojn,
ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ᾽ ἀραρυῖαι·	per radikoj grandaj longegaj aranĝite;
ὣς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι 135	tiel sekve tiuj du al la manoj fidante kaj al la forto 135
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.	eltenis la kontraŭvenantan grandan Azion kaj ne fuĝis.
οἱ δ᾽ ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον βόας αὔας	Kaj ili rekte kontraŭ la muro bone konstruita la bovŝildojn sekajn

ὑψόσ’ ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ	super si teninte moviĝis kun granda batalkrio
Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην	ĉirkaŭ Azio, la mastro, kaj Jameno Ialmeno kaj Oresto
Ἀσιάδην τ’ Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140	kaj la aziido Adamanto kaj Toono kaj Ojnomao. 140
οἱ δ’ ἤτοι εἶος μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς	Kaj ili vere intertempe la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn
ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·	instigis, ene estante, defendi ĉirkaŭ la ŝipoj;
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν	tiam, kiam do ili rimarkis, ke la muron alsturmas
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,	la trojanoj, tiam de la danaidoj estiĝis kaj krio kaj timo,
ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145	kaj tiuj du el la pordego flugante kontraŭe ekbatalis, 145
ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, τώ τ’ ἐν ὄρεσσιν	al sovaĝaj aproj similante, kiuj en montoj
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,	roton irantan de la adoltiĉoj kaj hundoj akceptas,
δοχμώ τ’ ἀΐσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην	kaj flanke flugante ĉirkaŭ si rompas la arbaron
πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων	eksteran eltranĉinte, kaj de tio ankaŭ grincado de la dentoj
γίγνεται εἰς ὅ κέ τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται· 150	estiĝas, ĝis iu trafinte la animon elprenas; 150
ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς	tiel grincis la bronzo brila sur la brusto de tiuj
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,	antaŭe trafitaj; ĉar tre forte ili batalis,
λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.	la homamasojn de supre fidante kaj la forton.
οἱ δ’ ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων	Kaj ili sekve per ĵetŝtonoj for de la bone konstruitaj turoj
βάλλον ἀμυνόμενοι σφῶν τ’ αὐτῶν καὶ κλισιάων 155	ĵetis defendante kaj sin mem kaj la tendojn 155
νηῶν τ’ ὠκυπόρων· νιφάδες δ’ ὡς πῖπτον ἔραζε,	kaj la ŝipojn rapide veturantajn; kaj kiel neĝeroj falas teren,
ἅς τ’ ἄνεμος ζαὴς νέφεα σκιόεντα δονήσας,	kiujn la vento fortblova, nubojn ombrozajn skuinte,
ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·	dense sobŝutas sur la tero multnutra:
ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον ἠμὲν Ἀχαιῶν	tiel el ties manoj pafaĵoj fluis kaj de la aĥajanoj
ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ’ ἀμφ’ αὖον ἀΰτευν 160	kaj ankaŭ el la trojanoj; kaj ĉirkaŭe obtuze sonadis la kaskoj 160
βαλλομένων μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.	kaj la ŝildoj kalotozaj de la [uloj] trafitaj per krudŝtonoj.
δή ῥα τότ’ ᾤμωξεν καὶ ὦ πεπλήγετο μηρὼ	Do sekve tiam eklamentis kaj batis ambaŭ siajn femurojn
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα·	Azio, la hirtakido, kaj malkonsente ekgrumblinte la vorton li diris:
«Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο	«Parentiĉo Zeŭso, vere sekve nun ankaŭ vi mensogamulo fariĝis
πάγχυ μάλ’· οὐ γὰρ ἔγωγ’ ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165	tre plene; ĉar mi ne opiniis, ke la herooj-aĥajanoj 165

σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.	retenos ja nian impeton kaj la manojn nevenkeblajn.
οἱ δ’, ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι	Sed ili, kiel vespoj meze moveblaj kaj abeloj
οἰκία ποιήσωνται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ,	hejmojn faras sur vojo fendoza,
οὐδ’ ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες	kaj ne forlasas la kavan domon, sed restante
ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170	la adolticĵojn-ĉasistojn malhelpas pro la fizoj, 170
ὣς οἵ γ’ οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ’ ἐόντε	tiel ili ja ne volas de la pordego ankaŭ [nur] du estante
χάσσασθαι πρίν γ’ ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἁλῶναι.»	cedi, antaŭ ol ja aŭ mortigi aŭ kaptiĝi.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ’ ἀγορεύων·	Tiel li parolis, sed la menson de Zeŭso li ne persvadis tion dirante;
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.	ĉar al li la animo decidis gloron doni al Hektoro.
Ἄλλοι δ’ ἀμφ’ ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175	Kaj aliaj ĉirkaŭ alia pordego batalon batalis; 175
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὣς πάντ’ ἀγορεῦσαι·	sed terure [estus], se mi ĉi ĉion [eĉ] kiel dio rakontu;
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ	ĉar ĉie ĉirkaŭ la muro leviĝis la forte brulanta fajro
λάϊνον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ	ŝtona; kaj la arganoj ankaŭ afliktite ja per la devo
νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ’ ἀκαχήατο θυμὸν	la ŝipojn defendis; sed la dioj afliktiĝis rilate la animon
πάντες ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάῤῥοθοι ἦσαν. 180	ĉiuj, kiomaj al la danaidoj de la batalo helpantoj estis. 180
σὺν δ’ ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.	Kaj komencis la lapitoj militon kaj malamikecon.
Ἔνθ’ αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης,	Kaj tiam la fizicĵo forta de Piritoo, Polipeteo,
δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·	per lanco trafis Damazon tra la kasko kun bronzaj vangklapoj;
οὐδ’ ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ	kaj sekve la bronza kasko ne eltenis, sed rekte trae
αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ’ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185	la lanco bronza rompis la oston, kaj la cerbo 185
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·	tuta ene ŝprucis; kaj li superis lin sturmanta;
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν.	sed tiam Pilonon kaj Ormenon li senkirasigis.
υἱὸν δ’ Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,	Kaj la fizicĵon de Antimaĥo, Hipomaĥon, servisto de Areso
Ἱππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.	Leonteo trafis per la lanco sub la zono atinginte.
αὖτις δ’ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ 190	Kaj denove el la ingo elingiginte la glavon akran 190
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον ἐπαΐξας δι’ ὁμίλου,	Antifateon unue alsturminte tra la amaso,
πλῆξ’ αὐτοσχεδίην· ὁ δ’ ἄρ’ ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·	batis proksimbatale; kaj li sekve dorsen sur la teron puŝiĝis;
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην	sed tiam Menonon kaj Iamenon kaj Oreston

πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.	ĉiujn alsaltinte li proksimigis al la tero multnutra.
Ὄφρ’ οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ’ ἔντεα μαρμαίροντα, 195	Dum ili tiun senkirasigis je la kirasoj scintilantaj, 195
τόφρ’ οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,	tiel longe al Polidamanto kaj al Hektoro la junuliĉoj sekvis,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα	kiuj la plej multaj kaj plej bonaj estis, kaj ili deziris plej multe
τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,	kaj la muron rompi kaj bruligi per fajro la ŝipojn,
οἵ ῥ’ ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.	ili sekve plu dubis ekstarinte apud la foso.
ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν 200	Ĉar birdo kontraŭ ili venis, dezirantaj trairi, 200
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ’ ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων	aglo altfluga maldekstre la homamason tenante,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον	sangruĝan serpentegon portante per la ungegoj, monstron
ζωὸν ἔτ’ ἀσπαίροντα, καὶ οὔ πω λήθετο χάρμης,	vivan, plu baraktantan, kaj neniel forgesis la bataldeziron,
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρὴν	ĉar ĝi batis ĝin tenantan en la brusto apud la kolon
ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ’ ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε 205	fleksinte sin malantaŭe; sed ĝi de si ellasis [ĝin] teren 205
ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ’ ἐνὶ κάββαλ’ ὁμίλῳ,	eksentinte doloron per doloroj, kaj meze en la amaso ĝi sobfalis,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.	sed ĝi mem blekinte flugis en la blovoj de la vento.
Τρῶες δ’ ἐῤῥίγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν	Kaj la trojanoj ektimis, kiam ili ekvidis la moveblan serpenton
κείμενον ἐν μέσσοισι Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.	kuŝanta en la mezo, kiel signo de Zeŭso egidporta.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς· 210	Do tiam Polidamanto apud kuraĝa Hektoro ekstarinte diris: 210
«Ἕκτορ ἀεὶ μέν πώς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν	«Ho Hektoro, ĉiam iel vi skoldas min en la konsilejoj,
ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε	noblaĵojn rimarkigantan, ĉar entute ne decas,
δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ’ ἐνὶ βουλῇ	popolo estante malvere paroli, nek en la konsilado
οὔτέ ποτ’ ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·	nek iam en la milito, sed vian forton ĉiam pliigi;
νῦν αὖτ’ ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215	nun miavice mi malkaŝos, kiel al mi ŝajnas esti plej bone. 215
μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.	Ni ne iru al la danaidoj batalonte ĉirkaŭ la ŝipoj.
ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀΐομαι, εἰ ἐτεόν γε	Ĉar, ke tiel finiĝos, mi opinias, se vere ja
Τρωσὶν ὅδ’ ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν	ĉi tiu birdo venis al la trojanoj, trairi dezirantaj,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ’ ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων	aglo altfluga maldekstre la homamason tenante,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220	sangruĝan serpentegon portante per la ungegoj, monstron 220
ζωόν· ἄφαρ δ’ ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί’ ἱκέσθαι,	vivan; sed tuj ĝi ellasis [ĝin], antaŭ ol atingi la karan hejmon,

οὐδ᾽ ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.	kaj ĝi ne plenumis portante por doni al siaj fizoj.
ὣς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν	Tiel ni, ankaŭ se ja la pordegon kaj la muron de la aĥajanoj
ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωσι δ᾽ Ἀχαιοί,	ni rompos per forto granda, kaj cedos la aĥajanoj,
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ᾽ αὐτὰ κέλευθα· 225	ne en ordo laŭ la ŝipoj ni venos la samajn vojojn; 225
πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοὶ	ĉar multajn de la trojanoj ni postlasos, kiujn la aĥajanoj
χαλκῷ δῃώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.	per bronzo mortigos defendante ĉirkaŭ la ŝipoj.
ὧδέ χ᾽ ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ	Ĉi tiel klarigus klarvidisto, kiu certe in la animo
εἰδείη τεράων καί οἱ πειθοίατο λαοί.»	konus la signojn, kaj al ĝi obeos la popolamasoj.»
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ· 230	Kaj tiun sekve tenebre ekrigardinte alparolis kaskoskua Hektoro: 230
«Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ᾽ ἐμοὶ φίλα ταῦτ᾽ ἀγορεύεις·	«Ho Polidamanto, vi ne plu al mi tiujn karaĵojn diras;
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.	vi scias ankaŭ alian vorton pli bonan ol ĉi tiun elpensi.
εἰ δ᾽ ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,	Sed se vere do tion serioze vi diras,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,	sekve do al vi tiam la dioj mem la menson pereigis,
ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235	kiu vi admonas la decidojn de Zeŭso tondregiganta 235
βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·	forgesi, kiujn al mi li mem promesis kaj kapjesis;
τύνη δ᾽ οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις	sed vi al la birdoj longflugilaj admonas
πείθεσθαι, τῶν οὔ τι μετατρέπομ᾽ οὐδ᾽ ἀλεγίζω,	obei, pri kiuj neniel mi atentas nek zorgas,
εἴτ᾽ ἐπὶ δεξί᾽ ἴωσι πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε,	ĉu dekstre ili iras kontraŭ kaj la krepusko kaj la suno,
εἴτ᾽ ἐπ᾽ ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα. 240	ĉu maldekstre vere ja kontraŭ malhelo bruma. 240
ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,	Sed ni al la decido de granda Zeŭso obeas,
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.	kiu ĉiujn mortivulojn kaj senmortulojn mastras.
εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.	Unu omenbirdo plej bona [estas] defendi pro la parentujo.
τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;	Kial do vi timas militon kaj malamikecon?
εἴ περ γάρ τ᾽ ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες 245	Ĉar se ja ankaŭ aliaj ĉiuj ĉirkaŭe estos mortigitaj 245
νηυσὶν ἐπ᾽ Ἀργείων, σοὶ δ᾽ οὐ δέος ἔστ᾽ ἀπολέσθαι·	ĉe la ŝipoj de la arganoj, al vi ne estos danĝero perei;
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.	ĉar al vi koro ne persista [estas] nek bataliva.
εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν᾽ ἄλλον	Sed se vi la malamikecon de vi fortenos, aŭ iun alian

παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο, αὐτίκ᾽ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.» 250	persvadinte per vortoj forturnos de la milito, tuj sub mia lanco trafite la animon vi perdos.» 250
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος ὦρσεν ἀπ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν, ἥ ῥ᾽ ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζε. 255 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον. κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις, στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ᾽ Ἀχαιοὶ πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260 τὰς οἵ γ᾽ αὐέρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου, ἀλλ᾽ οἵ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις βάλλον ἀπ᾽ αὐτάων δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας. Ἀμφοτέρω δ᾽ Αἴαντε κελευτιόωντ᾽ ἐπὶ πύργων 265 πάντοσε φοιτήτην μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν. ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι νείκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·	Tiam tiel parolinte li kondukis, kaj ili kune sekvis kun bruo grandega; kaj aldone fulmoĝua Zeŭso levis de la montoj de Idao ŝtormon de vento, kiu sekve rekte al la ŝipoj polvon portis; tiam la menson de la aĥajanoj li paralizis, sed al la trojanoj kaj al Hektoro gloron donis. 255 Ties signojn ja do fidante kaj forton frakasi la grandan muron de la aĥajanoj ili provadis. La kornicojn de la turoj ili ŝiris, kaj faligis la parapetojn, kaj la pilastrojn elstarantajn ili forŝovis, kiujn sekve la aĥajanoj unue en la teron metis por esti submetiloj de la turoj. 260 Tiujn ili ja eltiris, kaj ili esperis la muron de la aĥajanoj rompi; sed nun neniel la danaidoj cedis de la vojo, sed ili ja per ledoj de bovoj ŝtopante la parapetojn priĵetis de ili la malamikojn trans la muron irantajn. Kaj ambaŭ Ajaksoj admonante sur la turoj 265 ĉiuflanke vagis, la impeton instigante de la aĥajanoj. Unu per afablaj, alian per severaj vortoj ili skoldis, kiun ajn plene de la batalo lasintan ili vidadis:
«ὦ φίλοι Ἀργείων ὅς τ᾽ ἔξοχος ὅς τε μεσήεις ὅς τε χερειότερος, ἐπεὶ οὔ πω πάντες ὁμοῖοι 270 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι· καὶ δ᾽ αὐτοὶ τόδε που γιγνώσκετε. μή τις ὀπίσσω τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας, ἀλλὰ πρόσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε, αἴ κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς 275	«Ho amikoj, de la arganoj, kiu [estas] elstara kaj kiu mezbona kiu malpli bona, ĉar neniel ĉiuj estas samaj 270 adoltiĉoj en milito, nun estiĝis tasko por ĉiuj: Kaj ankaŭ mem ĉi tion iel rekonu. Por ke neniu posten estu turnita kontraŭ la ŝipojn, admonantojn aŭdinte, sed antaŭen rapidu kaj unu la alian admonu, ĉu eble donos Zeŭso, la olimpano, la fulmĵetanto 275

νεῖκος ἀπωσαμένους δηΐους προτὶ ἄστυ δίεσθαι.»	disputon repuŝinte la malamikojn kontraŭ la urbon fuĝigi.»
Ὣς τώ γε προβοῶντε μάχην ὄτρυνον Ἀχαιῶν.	Tiel tiuj du ja laŭte vokante la batalon instigis de la aĥajanoj.
τῶν δ’, ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ	Kaj de tiuj, kiel neĝeroj de la vintro falas dense
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ’ ὤρετο μητίετα Ζεὺς	en tago vintra, kiam leviĝas konsilanto Zeŭso
νιφέμεν ἀνθρώποισι πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα· 280	neĝi al la homoj lumigante tiujn siajn pafaĵojn: 280
κοιμήσας δ’ ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ	kaj kvietiginte la ventojn li ŝutas persiste, ĝis li kaŝas
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους	la pintojn de altaj montoj kaj la promontorojn altajn
καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,	kaj la ebenojn lotusozajn kaj riĉajn laborojn de la adoltiĉoj,
καί τ’ ἐφ’ ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,	kaj ĉe la maro griza ĝi estas ŝutita kaj en havenoj kaj bordoj,
κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλά τε πάντα 285	sed ondo ĝin albatante fortenas; kaj ĉio alia 285
εἴλυται καθύπερθ’, ὅτ’ ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·	volviĝas de supre, kiam surŝutiĝas la pluvo de Zeŭso;
ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,	tiel de tiuj ambaŭflanke ŝtonoj falis dense,
αἱ μὲν ἄρ’ ἐς Τρῶας, αἱ δ’ ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιούς,	unuj sekve en la trojanojn, aliaj el la trojanoj en la aĥajanojn,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.	kiuj ĵetis; sed super la muro tuta bruego leviĝis.
Οὐδ’ ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ 290	Sed neniel tiam ja la trojanoj kaj majesta Hektoro 290
τείχεος ἐῤῥήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,	rompus la pordegon de la muro kaj la longan riglilon,
εἰ μὴ ἄρ’ υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς	se ne sekve sian fiziĉon Sarpedonon konsilanto Zeŭso
ὦρσεν ἐπ’ Ἀργείοισι λέονθ’ ὡς βουσὶν ἕλιξιν.	ekmovus kontraŭ la arganoj kiel leonon kontraŭ la bovoj kurbkornaj.
αὐτίκα δ’ ἀσπίδα μὲν πρόσθ’ ἔσχετο πάντοσ’ ἐΐσην,	Kaj tuj antaŭe li ektenis la ŝildon ĉiuflanke egalan,
καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295	la belan bronzan martelitan, kiun sekve bronzisto 295
ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς	forĝis, kaj ene bovhaŭtojn densajn kudris
χρυσείῃς ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.	per oraj stiftoj kontinuaj ĉirkaŭ la cirklo.
τὴν ἄρ’ ὅ γε πρόσθε σχόμενος δύο δοῦρε τινάσσων	Tiun sekve ja antaŭe ekteninte, du lancojn svingante, li
βῆ ῥ’ ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ’ ἐπιδευὴς	ekpaŝis sekve por iri kiel leono monte nutrita, kiu bezona
δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ 300	longe estis je karno, kaj admonas ĝin la fiero 300
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·	provi ankaŭ en la firman domon de la ŝafaroj veni;
εἴ περ γάρ χ’ εὕρῃσι παρ’ αὐτόφι βώτορας ἄνδρας	ĉar eĉ se ĝi trovus apud tiu paŝtistojn-adoltiĉojn
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,	kun hundoj kaj lancoj gardante ĉirkaŭ la ŝafaroj,

οὔ ῥά τ᾽ ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι,	ne sekve senprove ĝi intencas el la stalo eskapi,
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἄρ᾽ ἢ ἥρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς 305	sed ĝi ja sekve sekve aŭ rabas intersaltinte, aŭ ankaŭ mem 305
ἔβλητ᾽ ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·	ĝi trafiĝas inter la unuaj per ĵetlanco de rapida mano;
ὥς ῥα τότ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε	tiel sekve tiam diegalan Sarpedonon la animo instigis
τεῖχος ἐπαΐξαι διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.	la muron sursalti kaj trarompi sursaltinte.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη παῖδ᾽ Ἱπολόχοιο·	Kaj tuj Glaŭkon li alparolis, la infanon de Hipoloĥo:
«Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα 310	«Ho Glaŭko, kial do ni du estas honorataj plej multe 310
ἕδρῃ τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν	kaj per sido kaj per viandaĵoj kaj per plenaj pokaloj
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὣς εἰσορόωσι,	en Likio, kaj ĉiuj kiel diojn alrigardas,
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ᾽ ὄχθας,	kaj sanktejon grandan ni posedas ĉe la bordoj de Ksanto,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;	la belon de plantejo kaj agro tritikoza?
τὼ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας 315	Nun estas necese, ke tiuj du inter la unuaj likianoj estante 315
ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,	ekstari kaj la batalon ardan fronti,
ὄφρά τις ὧδ᾽ εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·	por ke tiel diru iu de la likianoj dense blenditaj:
‹οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν	‹Ne sengloraj tra Likio estras
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα	niaj rejĝiĉoj, kaj ili manĝas grasajn etbrutojn
οἶνόν τ᾽ ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ἳς 320	kaj vinon bonegan mieldolĉan; sed sekve ankaŭ la forto 320
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.›	[estas] nobla, ĉar inter la unuaj likianoj ili batalas.›
ὦ πέπον εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε	Ho kara, ĉar se ĉi tiun militon elfuĝante
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ᾽ ἀθανάτω τε	ĉiam do ni estus kaj senaĝaj kaj senmortaj
ἔσσεσθ᾽, οὔτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην	estontaj, nek mem inter la unuaj mi batalus
οὔτέ κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325	nek vin mi elsendus en la batalon honorigantan la adoltiĉojn; 325
νῦν δ᾽ ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο	sed ĉar nun tamen la Keresoj de la morto restas atentaj
μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ᾽ ὑπαλύξαι,	sennombre, kiujn ne [eble] estas fuĝi al mortivulo nek eskapi,
ἴομεν ἠέ τῷ εὖχος ὀρέξομεν ἠέ τις ἡμῖν.»	ni iru aŭ al tiu gloron doni aŭ iu al ni.»
Ὣς ἔφατ᾽, οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ᾽ οὐδ᾽ ἀπίθησε·	Tiel li parolis, kaj ne Glaŭko forturniĝis nek malobeis;
τὼ δ᾽ ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330	kaj ili du rekte ekpaŝis de la likianoj grandan amason kondukante. 330

τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ’ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·	Kaj tiujn ekvidinte ektimis la fiziĉo de Peteoo Menesteo;
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.	ĉar do kontraŭ ties turo ili iris malbonon portante.
πάπτηνεν δ’ ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν εἴ τιν’ ἴδοιτο	Kaj li serĉe ĉirkaŭrigardis supren al la turo de la aĥajanoj, ĉu li vidus iun
ἡγεμόνων, ὅς τίς οἱ ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύναι·	de la gvidantoj, kiu [povus] al li la pereon por la kunuloj rebati;
ἐς δ’ ἐνόησ’ Αἴαντε δύω πολέμου ἀκορήτω, 335	kaj li rimarkis la du Ajaksojn, je la milito senlacajn, 335
ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα	ekstarintaj, kaj Teŭkron junan el la tendo venanta
ἐγγύθεν· ἀλλ’ οὔ πώς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·	proksime; sed neniel al li [eble] vokinta estis aŭdebli;
τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, ἀϋτὴ δ’ οὐρανὸν ἶκε,	ĉar tioma bruego estis, kaj la batalkriado la ĉielon atingis,
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν	kaj de la trafataj ŝildegoj kaj de la ĉevalharaj kaskoj
καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ’ αὐτὰς 340	kaj pordegoj; ĉar ĉiuj estis fermitaj, kaj tiuj sub ili 340
ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.	ekstarinte provis perforte rompinte enveni.
αἶψα δ’ ἐπ’ Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην·	Kaj senprokraste al Ajakso li elsendis la heroldon Tooteon:
«ἔρχεο δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,	«Iru, ho brila Tooteo, kurante Ajakson voku,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ’ ὄχ’ ἄριστον ἁπάντων	ambaŭ pli bone; ĉar ĝi sendube plej bona de ĉiuj
εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345	estus, ĉar rapide ĉi tie estos farita la abrupta pereo. 345
ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ	Ĉar tiel impetis la gvidantoj de la likianoj, kiuj de antaŭe ja
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.	impete aperas tra intensaj bataloj.
εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,	Sed se al ili ankaŭ tie peno kaj disputo leviĝis,
ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,	tamen ja sola li iru, telamonido bataliva Ajakso,
καί οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὺ εἰδώς.» 350	kaj kun li kune sekvu Teŭkro, arkon kaj sagojn bone konanta.» 350
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,	Tiel li parolis, kaj sekve al li la heroldo ne malobeis aŭskultinte,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,	kaj li ekpaŝis por kuri laŭ la muro de la aĥajanoj bronze blenditaj,
στῆ δὲ παρ’ Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·	kaj li ekstaris apud la du Ajaksoj moviĝinte, kaj tuj alparolis:
«Αἴαντ’ Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων	«Ho Ajaksoj, gvidantoj de la arganoj bronze blenditaj,
ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355	ordonis la kara fiziĉo de Peteoo nutrata de Zeŭso 355
κεῖσ’ ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον,	tien iri, por ke la penon mallongdaŭre ja vi du alfrontu,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ’ ὄχ’ ἄριστον ἁπάντων	ambaŭ pli bone; ĉar ĝi sendube plej bona de ĉiuj

εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·	estus, ĉar rapide ĉi tie estos farita la abrupta pereo;
ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ	Ĉar tiel impetis la gvidantoj de la likianoj, kiuj de antaŭe ja
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360	impete aperas tra intensaj bataloj. 360
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,	Sed se ankaŭ ĉi tie peno kaj disputo leviĝis,
ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,	tamen ja sola li iru, telamonido bataliva Ajakso,
καί οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὺ εἰδώς.»	kaj kun li kune sekvu Teŭkro, arkon kaj sagojn bone konanta.»
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.	Tiel li parolis, kaj ne malobeis la telamonido granda Ajakso.
αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 365	Tuj al la oileido la flugilozajn vortojn li diris: 365
«Αἶαν σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,	«Ho Ajakso, vi du ĉi tie, vi kaj forta Likomedeo,
ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἶφι μάχεσθαι·	ekstarinte la danaidojn instigi per forto batali;
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·	sed mi tien iros kaj frontos la militon;
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.»	kaj senprokraste mi venos denove, se bone al tiuj mi finhelpos.»
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370	Tiam tiel parolinte forpaŝis la telamonido Ajakso, 370
καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ᾖε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·	kaj kun li Teŭkro kun iris, la sahodiĉo kaj samparentiĉano;
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.	kaj kun tiuj kune Pandiono portis la kurban arkon de Teŭkro.
εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο	Kiam la turon de Menesteo grandanima ili atingis
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο,	ene de la muro irante, kaj la alpuŝiĝantojn atingis,
οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσοι 375	ili sur la parapetojn paŝis al malhela uragano similaj, 375
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·	la fortikaj gvidantoj kaj zorgantoj de la likianoj;
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀϋτή.	kaj ili kunpuŝiĝis por batali kontraŭe, kaj leviĝis batalkrioj.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,	Kaj unua Ajakso la telamonido adoltiĉon mortigis,
Σαρπήδοντος ἑταῖρον Ἐπικλῆα μεγάθυμον,	Epikleon kuraĝan, la kamaradon de Sarpedono,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών, ὅ ῥα τείχεος ἐντὸς 380	per marmoro pintoza trafinte, kiu sekve ene de la muro 380
κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα	kuŝis, granda apud la parapeto pli supra; kaj ne ĝin facile
χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,	per ambaŭ manoj portus adoltiĉo, ankaŭ ne tre junanta,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας,	kiaj nun la mortivuloj estas; kaj li sekve de supre enĵetis levinte,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε	kaj ĝi frakasis la kvarkrestan kaskon, kaj kune la ostojn batis,

πάντ’ ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ’ ἄρ’ ἀρνευτῆρι ἐοικὼς 385	ĉiujn de la kapo samtempe; kaj li sekve sekve al mergiĝisto similante 385
κάππεσ’ ἀφ’ ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ’ ὀστέα θυμός.	sobfalis de la alta turo, kaj lasis la ostojn la animo.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ’ Ἱπολόχοιο,	Kaj Teŭkro Glaŭkon, la la fortan infanon de Hipoloĥo,
ἰῷ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,	per sago trafis, alsturmantan la muron altan,
ᾗ ῥ’ ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.	kie sekve li vidis la nudigitan brakon, kaj haltigis la bataldeziron.
ἂψ δ’ ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390	Kaj denove for de la muro li saltis kaŝe, por ke neniu de la aĥajanoj 390
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόῳτ’ ἐπέεσσι.	la trafiton rigardu kaj sin gloru per vortoj.
Σαρπήδοντι δ’ ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος	Kaj al Sarpedono aflikto estiĝis pro Glaŭko foriranta,
αὐτίκ’ ἐπεί τ’ ἐνόησεν· ὅμως δ’ οὐ λήθετο χάρμης,	tuj kiam li rimarkis; sed samtempe li ne forgesis la bataldeziron,
ἀλλ’ ὅ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας	sed li ja testoridon Alkmaonon per lanco atinginte
νύξ’, ἐκ δ’ ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ’ ἑσπόμενος πέσε δουρὶ 395	pikis, kaj elŝiris la ĵetlancon; kaj li sekvante la lancon falis 395
πρηνής, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,	sur la vizaĝon, kaj ĉirkaŭ li bruis la armiloj bele ornamitaj per bronzo,
Σαρπηδὼν δ’ ἄρ’ ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν	kaj Sarpedono sekve la parapeton preninte per la manoj firmaj
ἕλχ’, ἣ δ’ ἕσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὕπερθε	tiris, kaj ĝi sekvis tuta rekte trae, sed supre
τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.	la muro nudiĝis, kaj al multaj li faris vojon.
Τὸν δ’ Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ’ ὁ μὲν ἰῷ 400	Kaj tiun Ajakso kaj Teŭkro kune kontraŭis, li per sago 400
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν	estis trafinta la portrimenon brilan ĉirkaŭ la brusto
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε	de la ŝildo homŝirma; sed Zeŭso malhelpis la pereon
παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνῃσι δαμείη·	de sia infano, por ke sur la ŝipoj en la poboj li ne subiĝu;
Αἴας δ’ ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διὰ πρὸ	kaj Ajakso la ŝildon puŝis sursaltinte, sed ne plene
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405	travenis la ĵetlanco, sed repuŝis lin dezirantan. 405
χώρησεν δ’ ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ’ ὅ γε πάμπαν	Kaj li cedis sekve iomete de la parapeto; sed li ja ne komplete
χάζετ’, ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.	cedis, ĉar al li la animo esperis gloron gajni.
κέκλετο δ’ ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος Λυκίοισιν·	Kaj li vokis turniĝinte al la diproksimaj likianoj:
«ὦ Λύκιοι τί τ’ ἄρ’ ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;	«Ho, likianoj, kaj kial sekve tiel vi forlasas la bataleman kuraĝon?
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι 410	Sed malfacile estas al mi eĉ kuraĝa ja estanta, 410
μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·	sola rompinta fari ĉe la ŝipoj vojon;
ἀλλ’ ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τι ἔργον ἄμεινον.»	sed postsekvu; sed iu faro de pli multaj estas pli bona.»

Ὣς ἔφαθ’, οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν	Tiel li parolis, kaj ili la vokon de la mastro ektimetinte
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.	pli alimpetis ĉirkaŭ la konsilistan mastron.
Ἀργεῖοι δ’ ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415	Ankaŭ la arganoj aliflanke fortigis la falangojn 415
τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον·	ene de la muro, kaj al ili granda aperis la tasko;
οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο	ĉar nek la fortikaj likianoj kapablis la muron
τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,	de la danaidoj rompinte fari ĉe la ŝipoj vojon,
οὔτέ ποτ’ αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο	nek iam la batalemaj danaidoj kapablis la likianojn
τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420	denove de la muro puŝi, post kiam unue ili proksimiĝis. 420
ἀλλ’ ὥς τ’ ἀμφ’ οὔροισι δύ’ ἀνέρε δηριάασθον,	Sed kiel pri limoj du adoltiĉoj kverelas,
μέτρ’ ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,	mezurilojn en la manoj havantaj en la komunhava agro,
ὥ τ’ ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,	kaj ili du en malgranda areo disputas pri la sama juro,
ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ’ ὑπὲρ αὐτέων	tiel sekve tiujn apartigis la parapetoj; sed ili super ili
δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας 425	disbatis ĉirkaŭ la brustoj unu de la alia la ledajn 425
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.	ŝildojn plenrondajn kaj ŝildetojn plumozajn.
πολλοὶ δ’ οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέϊ χαλκῷ,	Kaj multaj vundiĝis ĉe la haŭto per la senkompata bronzo,
ἠμὲν ὅτεῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη	aŭ al kiu de la batalantoj turniĝinta la dorso
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.	nudiĝis, kaj multe rekte tra la ŝildo mem.
πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν 430	Ĉie do la turoj kaj parapetoj per sango de la herooj 430
ἐῤῥάδατ’ ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.	ruĝiĝis ambaŭflanke de la trojanoj kaj de la aĥajanoj.
ἀλλ’ οὐδ’ ὧς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,	Sed tiel ili ne kapablis kaŭzi fuĝon de la aĥajanoj,
ἀλλ’ ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,	sed ili havis kiel pesilon adoltino ŝpinista honesta,
ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει	kiu pezaĵon havante kaj lanon ambaŭflanke suprentenas
ἰσάζουσ’, ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται· 435	egaligante, por ke al la infanoj mizeran salajron ŝi gajnu; 435
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,	tiel ties egala batalo etendiĝis kaj milito,
πρίν γ’ ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκε	ĝis kiam ja do Zeŭso gloron pli altan al Hektoro donis,
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.	al la priamido, kiu unu penetris la muron de la aĥajanoj.
ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·	Kaj li elkriis penetre al la danaidoj proklamante:
«ὄρνυσθ’, ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440	«Ekmoviĝu, ĉevalmastraj trojanoj, kaj rompu la muron 440

Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.»	de la arganoj kaj en la ŝipojn enĵetu la forte brulantan fajron.»
Ὣς φάτ’ ἐποτρύνων, οἱ δ’ οὔασι πάντες ἄκουον,	Tiel li parolis instigante, kaj ili per la oreloj ĉiuj aŭdis,
ἴθυσαν δ’ ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα	kaj ili impetis kontraŭ la muro dense starante; ili tiam
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ’ ἔχοντες,	la kornicojn surpaŝis akrigitajn lancojn tenante,
Ἕκτωρ δ’ ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων 445	kaj Hektoro elŝirinte ŝtonon portis, kiu sekve staris 445
ἑστήκει πρόσθε πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὕπερθεν	antaŭ la pordego, fine dika, sed supre
ὀξὺς ἔην· τὸν δ’ οὔ κε δύ’ ἀνέρε δήμου ἀρίστω	akra ĝi estis; kaj tiun du adoltiĉoj plej bonaj de la popolo
ῥηϊδίως ἐπ’ ἄμαξαν ἀπ’ οὔδεος ὀχλίσσειαν,	facile ne sur ŝarĝoĉaron de la tero rulus,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ’· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.	kiaj nun mortivuloj estas; sed li ĝin facile svingis ankaŭ sola.
τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω. 450	Tiun al li malpeza faris la infano de Krono insida. 450
ὡς δ’ ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς	Kaj kiel kiam paŝtisto facile portas la felon de iĉa ŝafo
χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,	per la alia mano preninte, kaj lin malgranda ŝarĝo premas,
ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λαᾶν ἀείρας,	tiel Hektoro rekte al la klapoj portis la ŝtonon levinte,
αἵ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας	kiuj sekve ŝirmis la pordegon, dense firme aranĝitan,
δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ’ ἔντοσθεν ὀχῆες 455	suklapan, altan; kaj ene du rigliloj 455
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.	tenis supermeteblaj, sed unu ŝlosilo estis aligita.
στῆ δὲ μάλ’ ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας	Kaj li ekstaris tre proksime irinte, kaj apoginte sin li ĵetis en la mezon,
εὖ διαβάς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη,	bone stariĝinte, por ke al li ne pli malforta la pafaĵo estu,
ῥῆξε δ’ ἀπ’ ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω	kaj li derompis ambaŭ hinĝojn; kaj falis la ŝtono enen
βριθοσύνῃ, μέγα δ’ ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ’ ἄρ’ ὀχῆες 460	per sia pezo, kaj multe ambaŭflanke la pordego krakis, sed sekve la rigliloj 460
ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη	ne eltenis, kaj la klapoj splitiĝis, ĉiu en alian direkton
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ’ ἄρ’ ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ	sub la impeto de la ŝtono; kaj li sekve ensaltis, majesta Hektoro,
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ	al nokto subita komparebla rilate la vizaĝon; kaj li brilis per bronzo
σμερδαλέῳ, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ, δοιὰ δὲ χερσὶ	terura, kiun li surmetis ĉirkaŭ la haŭto, kaj en la manoj
δοῦρ’ ἔχεν· οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας 465	du lancojn li tenis; neniu lin retenus renkontinte 465
νόσφι θεῶν ὅτ’ ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ’ ὄσσε δεδήει.	escepte de la dioj, kiam li ensaltis la pordegon; kaj per fajro la okuloj flamis.
κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ’ ὅμιλον	Kaj li vokis al la trojanoj turniĝinte tra la amaso
τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ’ ὀτρύνοντι πίθοντο.	la muron transpaŝi; kaj tiuj al la instiganto obeis.

αὐτίκα δ’ οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ’ αὐτὰς ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δὲ φόβηθεν 470 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ’ ἀλίαστος ἐτύχθη.	Kaj tuj unuj la muron transpaŝis, kaj aliaj tra la pordego farita mem enverŝiĝis; sed la danaidoj ekfuĝis 470 al la ŝipoj kavaj, kaj bruo senfina fariĝis.

XIII – N

Ζεὺς δ’ ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,	Kaj Zeŭso, post kiam nun kaj la trojanojn kaj Hektoron al la ŝipoj li
τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ’ ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν	proksimigis, / tiujn lasis apud ili por havi kaj penon kaj mizeron
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ,	senĉese, sed li mem denove turnis la du okulojn brilajn,
νόσφιν ἐφ’ ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενος αἶαν	for al la tero de la ĉevalbredaj trakoj sobrigardante
Μυσῶν τ’ ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν 5	kaj de la mizianoj proksimbatalaj kaj de la bravaj hipemolgoj 5
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.	laktomanĝaj, kaj abiosoj, la plej justaj de la homoj.
ἐς Τροίην δ’ οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·	Sed al Trojo entute ne plu li turnis la du okulojn brilajn;
οὐ γὰρ ὅ γ’ ἀθανάτων τινα ἔλπετο ὃν κατὰ θυμὸν	ĉar li ja ne esperis, ke iu de la senmortuloj laŭ sia animo
ἐλθόντ’ ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.	venus por helpi aŭ al la trojanoj aŭ al la danaidoj.
Οὐδ’ ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων· 10	Sed ne blindulan gardon havis la reganto tertremiga; 10
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε	ĉar ankaŭ li sidis mirante rilate kaj militon kaj batalon
ὑψοῦ ἐπ’ ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης	alte sur la plej alta pinto de arbaroza
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,	Samotrako; ĉar de tie aperis la tuta Idao,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.	kaj aperis la urbo de Priamo kaj la ŝipoj de la aĥajanoj.
ἔνθ’ ἄρ’ ὅ γ’ ἐξ ἁλὸς ἕζετ’ ἰών, ἐλέαιρε δ’ Ἀχαιοὺς 15	Tie sekve li ja el la maro irante sidiĝis, kaj li bedaŭris la aĥajanojn 15
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.	de la trojanoj subigatajn, sed al Zeŭso forte li malaprobis.
Αὐτίκα δ’ ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος	Kaj tuj el la monto fendoza li sobpaŝis
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ’ οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη	rapide per la piedoj antaŭenpaŝinte; kaj tremis la montoj longaj kaj la arbaro
ποσσὶν ὑπ’ ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.	sub la piedoj senmortaj, kiam Pozidono iris.
τρὶς μὲν ὀρέξατ’ ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ, 20	Kaj trifoje li etendis [la paŝojn] irante, sed la kvaran [fojon] li atingis finon, 20
Αἰγάς, ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης	Egeon, kie por li fama palaco en la profundoj de la lago,
χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται ἄφθιτα αἰεί.	ora, scintilanta estis farita, neestingebla ĉiam.
ἔνθ’ ἐλθὼν ὑπ’ ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ’ ἵππω	Tie veninte sub la ĉaroj li jungis du bronzpiedajn ĉevalojn
ὠκυπέτα χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε,	rapidflugajn per oraj kolharoj harozajn,
χρυσὸν δ’ αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ’ ἱμάσθλην 25	sed oron li mem surmetis ĉirkaŭ la haŭto, kaj li prenis vipon 25
χρυσείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ’ ἐπεβήσετο δίφρου,	oran bone elfaritan, kaj li enpaŝis en sian kaleŝaĵon,

βῆ δ’ ἐλάαν ἐπὶ κύματ’· ἄταλλε δὲ κήτε’ ὑπ’ αὐτοῦ	kaj li ekpaŝis por peli sur la ondojn; kaj saltetis la marmonstroj sub li
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ’ ἠγνοίησεν ἄνακτα·	de ĉie el la kavernoj, kaj ili ne preteratentis la mastron;
γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο	kaj kun ĝojo la maro disiĝis; kaj ili flugis
ῥίμφα μάλ’, οὐδ’ ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων· 30	tre rapide, kaj ne malsupre malsekiĝis la bronza akso; 30
τὸν δ’ ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.	kaj tiun en la ŝipojn de la aĥajanoj portis la bonsaltaj ĉevaloj.
Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,	Kaj estas iu kaverno larĝa en la profundoj de la profunda lago,
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·	meze inter Tenedo kaj Imbro fendoza;
ἔνθ’ ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων	tie la ĉevalojn starigis Pozidono tertremiga
λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ’ ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35	maljunginte el la ĉaro, kaj apude li faligis dian manĝon 35
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,	por manĝi; kaj ĉirkaŭ la piedo piedkatenojn orajn li faligis,
ἀῤῥήκτους ἀλύτους, ὄφρ’ ἔμπεδον αὖθι μένοιεν	nerompeblajn nemalligeblajn, por ke persiste tie ili atendu
νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ’ ἐς στρατὸν ᾤχετ’ Ἀχαιῶν.	la revenintan mastron; sed li rapidis en la tendaron de la aĥajanoj.
Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες ἠὲ θυέλλῃ	Kaj la trojanoj al flamo aŭ ŝtormego similaj dense starante
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο 40	al Hektoro al la priamido senpaŭze dezirantaj sekvis 40
ἄβρομοι αὐΐαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν	laŭte bruante, laŭte kriante; kaj ili esperis la ŝipojn de la aĥajanoj
αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ’ αὐτόθι πάντας ἀρίστους.	kapti, kaj mortigi tie apude ĉiujn plejbonulojn.
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος	Sed Pozidono, la termovanto-tertremigulo
Ἀργείους ὄτρυνε βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,	la arganojn instigis el la produnfa maro veninte,
εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 45	similiĝinte al Kalĥaso rilate korpon kaj necaligeblan voĉon; 45
Αἴαντε πρώτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτώ·	la du Ajaksojn ankaŭ mem dezirantajn unue li alparolis:
«Αἴαντε σφὼ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν	«Ajaksoj, vi du savos la homamason de la aĥajanoj
ἀλκῆς μνησαμένω, μὴ δὲ κρυεροῖο φόβοιο.	pri kuraĝo ekmemorinte, sed ne pri timiga fuĝo.
ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ’ οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους	Ĉar aliloke mi ne timas la manojn nevenkeblajn
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50	de la trojanoj, kiuj la grandan muron transpaŝis amase; 50
ἕξουσιν γὰρ πάντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·	ĉar tenos ĉiujn la bonkrurŝirmilaj aĥajanoj;
τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μή τι πάθωμεν,	sed ĉi tie do plej terure mi timas, por ke neniom ni suferu,
ᾗ ῥ’ ὅ γ’ ὁ λυσσώδης φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει,	kie sekve li ja, la furiozulo al flamo simila, gvidas,
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ’ ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.	Hektoro, kiu infano de majesta Zeŭso esti sin gloris.

σφῶϊν δ’ ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν 55 αὐτώ θ’ ἑστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους· τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ’ ἀπὸ νηῶν ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.»	Sed al vi du ĉi tiel iu de la diojen la menso igu 55 kaj mem stariĝi forte kaj admoni la aliajn; tiam ankaŭ la rapidanton ja vi puŝus for de la ŝipoj rapide veturantaj, eĉ se lin olimpano mem vekas.»
Ἦ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος ἀμφοτέρω κεκόπων πλῆσεν μένεος κρατεροῖο, 60 γυῖα δ’ ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν. αὐτὸς δ’ ὥς τ’ ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι, ὅς ῥά τ’ ἀπ’ αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο, ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65 τοῖιν δ’ ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας, αἶψα δ’ ἄρ’ Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·	Diris kaj per sceptro la termovanto-tertremigulo ambaŭ frapinte plenigis per fervoro forta, 60 kaj la membrojn li faris malpezaj rilate piedojn kaj manojn supre. Kaj kiel mem la akcipitro rapidflugila leviĝas por flugi, kiu sekve de roko kruta altega leviĝinte impetas tra la ebeno por persekuti birdon alian, tiel de tiuj saltis Pozidono tertremiga. 65 Kaj de tiuj du ekkonis [lin] antaŭ Oileo rapida Ajakso, kaj senprokraste sekve Ajakson li alparolis, la fiziĉon de Telamono:
«Αἶαν ἐπεί τις νῶϊ θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι, μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι, οὐδ’ ὅ γε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής· 70 ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων ῥεῖ’ ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ· καὶ δ’ ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, μαιμώωσι δ’ ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθε.» 75	«Ho Ajakso, ĉar al ni du iu de la dioj, kiuj Olimpon havas, al profeto similante ordonas ĉe la ŝipoj batali – sed li ja ne Kalĥaso estas, la klarvidisto-aŭguro; 70 ĉar la piedspurojn post la piedoj kaj kruroj facile mi ekkonis de la foriranto; sed facile rekoneblaj la dioj ja [estas]: Ankaŭ al mi mem la animo en la brusto kara pli multe instigas militi kaj batali, kaj strebegas malsupre la piedoj kaj la manoj supre.» 75
Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·	Tiun nun alterne alparolis la telamonido Ajakso:
«οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.» 80	«Tiel nun ankaŭ al mi ĉirkaŭ la lanco la manoj kolosaj strebegas, kaj al mi impeto leviĝis, kaj malsupre en ambaŭ piedoj mi sentas moviĝon; kaj mi deziregas ankaŭ sola kontraŭ Hektoro, la priamido senpaŭze deziranta, batali.» 80

Ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,	Tiel ili tiaĵojn unu al la alia diris,
χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·	per bataldeziro ĝojplenaj, kiun al ili la dio enĵetis en la animon;
τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς,	kaj tiel longe la aĥajanojn malantaŭe la termovanto instigis,
οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.	kiuj ĉe la ŝipoj kavaj refreŝigis la propran koron.
τῶν ῥ᾽ ἅμα τ᾽ ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85	Kaj kun la terura laciĝo sekve ties karaj membroj malstreĉiĝis, 85
καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισι	kaj al ili aflikto en la sento estiĝis, kiam ili rigardis
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.	la trojanojn, kiuj la grandan muron transpaŝis en amaso.
τοὺς οἵ γ᾽ εἰσορόωντες ὑπ᾽ ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·	Tiujn alrigardinte ili ja sub la brovoj larmojn elverŝis;
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ᾽ ἐκ κακοῦ· ἀλλ᾽ ἐνοσίχθων	ĉar ili diris ne eskapi el la malbono, sed la tertremigulo
ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὄτρυνε φάλαγγας. 90	facile interirinte instigis la fortikajn falangojn. 90
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων	Al Teŭkro unue kaj Leito li venis ordonante
Πηνέλεών θ᾽ ἥρωα Θόαντά τε Δηΐπυρόν τε	kaj Peneleo, la heroo, kaj Toanto kaj Deipiro
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας ἀϋτῆς·	kaj Merioneo kaj Antiloĥo, kaŭzantoj de la batalkrioj;
τοὺς ὅ γ᾽ ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	tiujn ja instigante li la flugilozajn vortojn diris:
«αἰδὼς Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε 95	«Hontinde, arganoj, kidiĉoj junaj; mi al vi 95
μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·	batalantoj fidis esti savontaj ŝipojn niajn;
εἰ δ᾽ ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,	sed se vi rilate la militon mizeran malfervoriĝos,
νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.	nun do estas videbla la tago por subiĝi fare de la trojanoj.
ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,	Ho ve, vere ĉi tiun grandan mirindaĵon per la okuloj mi vidas,
δεινόν, ὃ οὔ ποτ᾽ ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100	timigan, kiun neniam mi plenumiĝi asertadis, 100
Τρῶας ἐφ᾽ ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ	ke la trojanoj kontraŭ niaj ŝipoj venas, kiuj pli frue ja
φυζακινῇς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵ τε καθ᾽ ὕλην	al timemaj cervoj similis, kiuj tra la arbaro
θώων παρδαλίων τε λύκων τ᾽ ἤϊα πέλονται	rapidis kaj manĝo de panteroj kaj lupoj estiĝas
αὔτως ἠλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ᾽ ἔπι χάρμη·	same vagante senfortaj, sed ne ĉeestas bataldeziro;
ὣς Τρῶες τὸ πρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105	tiel la trojanoj antaŭe ja la impeton kaj la manojn de la aĥajanoj 105
μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ᾽ ἠβαιόν·	elteni ne deziradis kontraŭe, eĉ ne minimume;
νῦν δὲ ἑκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται	sed nun malproksime de la urbo ĉe la kavaj ŝipoj ili batalas
ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,	pro la malkuraĝo de la gvidanto kaj neglekto de la homamasoj,

οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι	kiuj al tiu malaprobante rebati ne volas
νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110	de la ŝipoj rapide veturantaj, sed estas mortigataj apud ili. 110
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν	Sed se do ankaŭ pri la tuto efektive kulpa estas
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,	la heroo, la atreido, la larĝe reganta Agamemnono,
οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,	ĉar li malhonoris la rapidpiedan peleidon,
ἡμέας γ' οὔ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.	al ja neniel estas [dece] malfervoriĝi rilate la militon.
ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. 115	Sed ni resaniĝu pli rapide; resanigeblaj vere [estas] la mensoj de la taŭguloj. 115
ὑμεῖς δ' οὐκ ἔτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς	Sed vi ne plu bele malimpetiĝu rilate la bataleman kuraĝon
πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε	ĉiuj plej bonaj estante tra la armeo. Ankaŭ mi ne
ἀνδρὶ μαχεσσαίμην ὅς τις πολέμοιο μεθείη	kontraŭ adoltiĉo batalus, kiu rilate la militon malfervoriĝas
λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.	hontinda estante; sed al vi mi malaprobas ĉirkaŭ la koro.
ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120	Ho karaj, rapide do ion malbonan vi farus pli granda 120
τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος	per ĉi tiu neglekto; sed en la menso metu, ĉiu unuopa,
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.	honton kaj venĝon; ĉar jam granda disputo leviĝis.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει	Hektoro bona rilate batalkriadon jam ĉe la ŝipoj militas,
καρτερός, ἔῤῥηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.»	fortulo, kaj li rompis la pordegon kaj la longan riglilon.»
Ὡς ῥα κελευτιόων γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς. 125	Tiel sekve instigegante la termovanto movis la aĥajanojn. 125
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες	Kaj sekve ĉirkaŭ la du Ajaksoj starigis sin la falangoj
καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν	fortikaj, kiujn nek Areso riproĉus interveninte
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἳ γὰρ ἄριστοι	nek Ateno stimulanta la homamason; ĉar la plej bonaj
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,	elektitoj kaj la trojanojn kaj Hektoron brilan atendis,
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ· 130	ekpreminte lancon al lanco, ŝildegon al ŝildego forttavola; 130
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·	ŝildo sekve ŝildon tuŝis, kasko kaskon, kaj adoltiĉojn adoltiĉo;
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι	kaj tuŝis la ĉevalharaj kaskoj kun brilantaj krestoj
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·	de la kapmovantoj, kiel dense estis ekstarinta unu al la alia;
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν	kaj la ĵetlancoj supermetiĝis de la firmaj manoj
σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135	skuate; kaj ili rekte rekte pensis, kaj deziris batali. 135
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ	Sed la trojanoj antaŭenpremis sin dense starante, kaj gvidis sekve Hektoro

ἀντικρὺ μεμαώς, ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης, ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάῤῥοος ὤσῃ, ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης· ὕψι δ’ ἀναθρῴσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ’ ὑπ’ αὐτοῦ 140 ὕλη· ὁ δ’ ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται ἰσόπεδον, τότε δ’ οὔ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ· ὣς Ἕκτωρ ἦος μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν κτείνων· ἀλλ’ ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξι 145 στῆ ῥα μάλ’ ἐγχριμφθείς· οἱ δ’ ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·	rekte avide, kiel rulŝtono de roko, kiun sob de la rando rivero vintre ŝvelinta puŝas, rompinte per senmezura pluvo la malhelpojn de la danĝera roko – kaj supre suprensaltinte ĝi flugas, kaj ankaŭ krakas sub ĝi 140 la arbaro; kaj ĝi firme kuras persiste, ĝis ĝi atingas ebenaĵon, kaj tiam neniel ĝi ruliĝas eĉ deziregante: Tiel Hektoro dume minacis ĝis la maro facile trairi la tendojn kaj la ŝipojn de la aĥajanoj mortigante; sed kiam do al densaj falangoj trafis, 145 li ekstaris sekve tre alpremiĝinte; kaj kontraŭe la fiziĉoj de la aĥajanoj puŝante kaj per glavoj kaj per ĵetlancoj dupintaj puŝis [lin] de si; kaj li ekcedinte retiriĝis. Kaj li elkriis penetre al la danaidoj proklamante:
«Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 150 παρμένετ’· οὔ τοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί, καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες, ἀλλ’ ὀΐω χάσσονται ὑπ’ ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με ὦρσε θεῶν ὤριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.»	«Trojanoj kaj likianoj kaj dardanoj proksimbatalaj, 150 persistu; ĉar vere ne longe min cedigis la aĥajanoj, ankaŭ tre fermvice sin mem aranĝante, sed mi pensas, ke ili cedos sub la ĵetlanco, se vere min movis la plej bona de la dioj, la laŭte tondriganta eŝiĉo de Hero.»
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 155 Δηΐφοβος δ’ ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει Πριαμίδης, πρόσθεν δ’ ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ’ ἐΐσην, κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων. Μηριόνης δ’ αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, καὶ βάλεν, οὐδ’ ἀφάμαρτε, κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ ἐΐσην 160 ταυρείην· τῆς δ’ οὔ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβος δὲ ἀσπίδα ταυρείην σχέθ’ ἀπὸ ἕο, δεῖσε δὲ θυμῷ	Tiel parolinte li instigis la impeton kaj la animon de ĉiu unuopa. 155 Kaj Deifobo inter ili fiere pensante estis paŝinta, la priamido, kaj antaŭen li tenis la ŝildon ĉiuflanke egalan, facile per la piedoj antaŭpaŝinte kaj subŝilde antaŭenpaŝante. Kaj Merioneo lin celis per lanco brila, kaj ĵetis, kaj ne maltrafis, malsupre la ŝildon ĉiuflanke egalan 160 bovledan; sed nenion de tiu li trapelis, sed multe antaŭe en la fusto rompiĝis la longa lanco; sed Deifobo la ŝildon bovledan tenis for de si, kaj li ektimis en la animo

ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅ γ’ ἥρως	la ĵetlancon de Merioneo sperta; tiam ja la heroo
ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ’ αἰνῶς 165	for de la kunuloj en la amason cedis, kaj li koleriĝis terure 165
ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος ὃ ξυνέαξε.	ambaŭaspekte, kaj pro la venko kaj pro la ĵetlanco, kiun li rompis.
βῆ δ’ ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν	Kaj li ekpaŝis por iri kaj apud la tendojn kaj la ŝipojn de la aĥajanoj
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.	portante la lancon longan, kiu al li en la tendoj estis lasita.
Οἱ δ’ ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ’ ἄσβεστος ὀρώρει.	Kaj la aliaj batalis, kaj batalkriado neestingebla leviĝis.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170	Kaj Teŭkro la telamonido unue adoltiĉon mortigis, 170
Ἴμβριον αἰχμητὴν πολυΐππου Μέντορος υἱόν·	Imbrion bataleman, la fiziĉon de multĉevala Mentoro;
ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,	kaj li priloĝis Pedajon antaŭ ol venis la fiziĉoj de la aĥajanoj,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·	kaj junulinon ekstereŝecan de Priamo havis, Medezikaston;
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,	tiam, kiam la ŝipoj ambaŭflanke kurbaj de la danaidoj venis,
ἂψ ἐς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 175	denove en Ilion li venis, kaj li elstaris inter la trojanoj, 175
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.	kaj li logis ĉe Priamo; kaj li lin honoris simile al la fizoj.
τόν ῥ’ υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ’ οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ	Tiun sekve la fiziĉo de Telamono sub la orelo per la ĵetlanco longa
νύξ’, ἐκ δ’ ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ’ αὖτ’ ἔπεσεν μελίη ὥς,	pikis, kaj li eltiris la ĵetlancon; kaj li siavice falis kiel frakseno,
ἥ τ’ ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο	kiu malproksime sur pinto de monto ĉirkaŭe videbla
χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ· 180	per bronzo tranĉita al la tero la molajn foliojn faligas; 180
ὣς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.	tiel li falis, kaj ĉirkaŭ li bruis la armiloj bele ornamitaj per bronzo.
Τεῦκρος δ’ ὁρμήθη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·	Kaj Teŭkro impetis dezirante la armilojn forpreni;
Ἕκτωρ δ’ ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.	sed Hektoro la eksturminton priĵetis per lanco brila.
ἀλλ’ ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος	Sed li kontraŭe ekvidinte evitis la bronzan ĵetlancon
τυτθόν· ὁ δ’ Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἷ’ Ἀκτορίωνος, 185	iomete; kaj li Amfimaĥon, la fiziĉon de Kteato la aktorido, 185
νισόμενον πόλεμόνδε κατὰ στῆθος βάλε δουρί·	revenantan en la militon en la brusto trafis per la lanco;
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε’ ἐπ’ αὐτῷ.	kaj li bruis falinte, kaj klakis la armiloj sur li.
Ἕκτωρ δ’ ὁρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν	Kaj Hektoro impetis la kaskon aranĝitan ĉe la tempioj
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·	deŝiri de la kapo de grandanima Amfimaĥo;
Αἴας δ’ ὁρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ 190	sed Ajakso al la eksturminto etendis sind per lanco brila, 190
Ἕκτορος· ἀλλ’ οὔ πῃ χροὸς εἵσατο, πᾶς δ’ ἄρα χαλκῷ	al Hektoro; sed neniel laŭ la korpo ĝi iris, sed tuta sekve per bronzo

σμερδαλέῳ κεκάλυφθ’· ὁ δ’ ἄρ’ ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,	terura li estis kovrita; kaj ĝi sekve la kaloton de la ŝildo trafis,
ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ’ ὀπίσσω	kaj ĝi puŝis lin per forto granda; kaj li ekcedis malantaŭen
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ’ ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.	de ambaŭ kadavroj, kaj ilin elitis la aĥajanoj.
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς, 195	Amfimaĥon sekve kaj Stiĥio kaj brila Menesteo, 195
ἀρχοὶ Ἀθηναίων κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·	gvidantoj de la atenanoj prizorgis inter la popolamaso de la aĥajanoj;
Ἴμβριον αὖτ’ Αἴαντε μεμαότε θούριδος ἀλκῆς,	Imbrion siavice la du Ajaksoj avidaj la bataleman kuraĝon,
ὥς τε δύ’ αἶγα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων	kiel kapron du leonoj sub hundoj akradentaj
ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,	rabinte portis al arbustoj densaj,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε, 200	alte super la tero inter la makzeloj tenante, 200
ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ	tiel sekve tiun alte tenante la du Ajaksoj kirasuloj
τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ’ ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς	la armilojn forŝiris; kaj la kapon de la mola kolo
κόψεν Ὀϊλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,	batis la oileido koleriĝinta de Amfimaĥo,
ἧκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι’ ὁμίλου·	kaj li ĵetis ĝin kiel pilko turniĝantan tra la amaso;
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι. 205	kaj al Hektoro antaŭ la piedoj ĝi falis en la polvo. 205
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη	Kaj tiam jam ĉirkaŭ la koro Pozidono koleriĝis
υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,	pro la nepotiĉo falinta en terura malamikaĵo,
βῆ δ’ ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν	kaj li ekpaŝis por iri kaj apud la tendojn kaj ŝipojn de la aĥajanoj
ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε’ ἐτεῦχεν.	urĝante la danaidojn, kaj al la trojanoj mizerojn li produktis.
Ἰδομενεὺς δ’ ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210	Kaj Idomeneo lance fama sekve kun li renkontiĝis, 210
ἐρχόμενος παρ’ ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο	venante de kunulo, kiu al li ĵus el la milito
ἦλθε κατ’ ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ.	venis, ĉe la genukavo trafite per akra bronzo.
τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ’ ἰητροῖς ἐπιτείλας	Tiun la kunuloj portis, kaj li al la kuracistoj taskinte
ἤϊεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα	iris en la tendon; ĉar plu li aspiris la militon
ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων, 215	fronti; kaj tiun alparolis la reganto tertremiga, 215
εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷϊ Θόαντι,	similigante la voĉon al la fiziĉo de Andremono Toanto,
ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι	kiu en tuta Pleŭrono kaj en kruta Kalidono
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ’ ὡς τίετο δήμῳ·	la ajtolojn regis, kaj kiel dio li estis honorata de la popolo:
«Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε ποῦ τοι ἀπειλαὶ	«Idomeneo, konsilisto de la kretanoj, kien vere la minacoj

οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;» 220	rapidas, kiujn al la trojanoj eldiris la fiziĉoj de la aĥajanoj?» 220
Τὸν δ’ αὖτ’ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·	Kaj al tiu siavice Idomeneo, la gvidanto de la kretanoj, rediris:
«ὦ Θόαν, οὔ τις ἀνὴρ νῦν γ’ αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν. οὔτέ τινα δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτέ τις ὄκνῳ εἴκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω 225 μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι, νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ’ Ἄργεος ἐνθάδ’ Ἀχαιούς. ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα, ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθιέντα ἴδηαι· τῷ νῦν μήτ’ ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.» 230	«Ho Toanto, neniu adoltiĉo nun ja kulpa [estas], kiom mi ekkonas; ĉar ĉiuj ni komprenas militi. Nek iun timo malkuraĝa tenas nek iu al hezito cedante retiriĝas el la milito malbona; sed iel tiel 225 verŝajnas jam kare esti al la superforta kronido, ke sennome pereas for de Argo ĉi tie la aĥajanoj. Sed, ho Toanto, ĉar ankaŭ pli frue elteniva vi estis, kaj instigis ankaŭ alian, kie ĝin malfervoriĝinta vi vidas; tial nun ne lasu, kaj admonu ĉiun heroon.» 230
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·	Kaj al tiu respondis tiam Pozidono tertremiga:
«Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν ἐκ Τροίης, ἀλλ’ αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο, ὅς τις ἐπ’ ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι. ἀλλ’ ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ’ ἅμα χρὴ 235 σπεύδειν, αἴ κ’ ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ’ ἐόντε. συμφερτὴ δ’ ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν νῶϊ δὲ καί κ’ ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.»	«Ho Idomeneo, tiu adoltiĉo plu ne hejmeniĝu el Trojo, sed ĉi tie delektaĵo de la hundoj estiĝu, kiu ajn sur ĉi tiu tago propravole malfervoriĝas batali. Sed ek, la armilojn ĉi tien preninte iru; kaj tial kune necesas 235 peni, ĉu utilo iel ni estiĝu ankaŭ du estante. Kaj kunigita kapableco estas ankaŭ de adoltiĉoj tre malfortaj, kaj ni du ankaŭ kontraŭ bonaj komprenas batali.»
Ὣς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν· Ἰδομενεὺς δ’ ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε 240 δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε, βῆ δ’ ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ’ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί· ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος. 245	Tiel parolinte la dio denove ekpaŝis al la batalpeno de la adoltiĉoj; kaj kiam Idomeneo jam la tendon bone elfaritan atingis, 240 li surmetis la armilojn belajn ĉirkaŭ la haŭto, kaj li prenis du lancojn, kaj li ekpaŝis por iri al fulmo simila, kiun la kronido per la mano preninte svingas de brilanta Olimpo, montrinte la signon al la mortivuloj; kaj helegaj [estas] al li la briloj: Tiel ties bronzo brilis ĉirkaŭ la brusto de la kuranto. 245

Μηριόνης δ’ ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔει οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·	Kaj Merioneo sekve, la servisto bona, kun li renkontiĝis proksime plu al la tendo; ĉar por lanco bronza li iris portonte; kaj lin alparolis la forto de Idomeneo:
«Μηριόνη, Μόλου υἱὲ πόδας ταχὺ φίλταθ’ ἑταίρων, τίπτ’ ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα; 250 ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή, ἦέ τευ ἀγγελίης μετ’ ἔμ’ ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.»	«Ho Merioneo, fiziĉo de Molo, piede rapida, plej kara al la kunuloj, kial do vi venis lasinte kaj militon kaj malamikecon? 250 Ĉu iel vi trafiĝis, kaj vin suferigas la pinto de pafaĵo, ĉu pro iu mesaĝo post mi vi venis? Sed ne vere mem sidi en la tendoj mi deziras, sed batali.»
Τὸν δ’ αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·	Kaj al tiu siavice Merioneo prudenta respondis:
«Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 255 ἔρχομαι εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται, οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον, ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.»	«Idomeneo, konsilisto de la kretanoj bronze blenditaj, 255 mi venas, se al vi iu ĵetlanco en la tendoj restis, portonte; ĉar tiun mi frakasis, kiun mi antaŭe havadis, la ŝildon de Deifobo petola trafinte.»
Τὸν δ’ αὖτ’ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·	Kaj al tiu siavice Idomeneo, la gvidanto de la kretanoj, rediris:
«δούρατα δ’, αἴ κ’ ἐθέλῃσθα καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις 260 ἑσταότ’ ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα, Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ ὀΐω ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν. τῷ μοι δούρατά τ’ ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.» 265	«Sed lancojn, se vi volas, unu kaj dudek vi trovas 260 starantaj en la tendo kontraŭ la antaŭa vando lumeganta, trojaj, kiujn de mortigitoj mi forprenas; ĉar mi ne opinias malproksime de la adoltiĉoj malbonintencaj ekstarinte militi. Tial al mi kaj la lancoj estas kaj ŝildoj kalotozaj kaj kaskoj kaj kirasoj brile scintilantaj.» 265
Τὸν δ’ αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·	Kaj al tiu Merioneo prudenta rediris:
«καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ πόλλ’ ἔναρα Τρώων· ἀλλ’ οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι. οὐδὲ γὰρ οὐδ’ ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς, ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270	«Ankaŭ vere al mi kaj apud la tendo kaj la ŝipo nigra [estas] multa kaptaĵo de la trojanoj; sed ne proksime ĝi estas por preni. Ĉar ja eĉ ne mi diras, ke mi forgesinta estas la kuraĝon, sed inter la unuaj al la batalo honoriganta la adoltiĉojn 270

ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο. ἄλλόν πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.»	mi staras, kiam ajn la disputo de la milito leviĝis. Antaŭ iu alia ie pli de la aĥajanoj bronze blenditaj mi kaŝiĝas batalante, sed ke vi scias ĝin, mi opinias.»
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·	Kaj al tiu Idomeneo, la gvidanto de la kretanoj, rediris:
«οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 275 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν, ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη· τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ, οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει κῆρας ὀϊομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνετ' ὀδόντων· τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ τρέπεται χρὼς οὔτέ τι λίην ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ· οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο. εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος ἠὲ τυπείης οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ, ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε 290 πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν. ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὣς ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ· ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.»	«Mi scias la kapablecon, kia vi estas; kial al vi estas necese tion diri? 275 Ĉar se nun ĉe la ŝipoj kuŝus ni ĉiuj plej bonaj en embusko, tie plej multe montriĝas la kapableco de la adoltiĉoj, tie kaj la malkuraĝa adoltiĉo kaj, kiu bataliva [estas], elvenas – Ĉar turniĝas la haŭtkoloro de la malkuraĝulo en alian nuancon aliloke, kaj ne al li por sentreme sidi reteniĝas en la menso la animo, 280 sed li ekkaŭradas kaj sur ambaŭ piedojn sin apogadas, kaj ene al li la koro ege en la brusto batas, ĉar la pereon li antaŭsentas, kaj estiĝis klakado de la dentoj; sed de la bonulo nek sekve turniĝas haŭtkoloro nek iel tre li ektimas, kiam unue li sidiĝas en embuskon de la adoltiĉoj, 285 sed li preĝas plej rapide miksiĝi en batalardo pereiga –: Ankaŭ ne tie ja viajn impeton kaj la manojn riproĉus. Ĉar se ja vi trafiĝus premegate aŭ batiĝus ne en la nukon malantaŭe falus la pafaĵo nek en la dorso, sed aŭ la bruston aŭ al abdomenon ĝi trafus, 290 de la antaŭensturmanto inter la akompanon de la antaŭbatalantoj. Sed ek, ne plu tion ni diru kiel neplenaĝuloj starante, por neniu iel skandale malaprobu; sed vi ja en la tendon irante prenu fortikan ĵetlancon.»
Ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ 295 καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος, βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.	Tiel li diris, kaj Merioneo komparebla al furioza Areso 295 rapide el la tendo levis la bronzan ĵetlancon, kaj li paŝis post Idomeneo ege pri la milito zorgante.

οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι, τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς ἕσπετο, ὅς τ᾽ ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300 τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον, ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ᾽ ἄρα τώ γε ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν· τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν ἤϊσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ. 305 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·	Kaj kiel mortulpereiga Areso en la militon interiras, kaj kun tiu Fobo, la kara fiziĉo, fortike kaj sentime sekvas, kiu fuĝigas eĉ elteneman bataliston 300 – tiuj du sekve el Trakujo inter la efiroj sin armas, aŭ inter la flegioj grandanimaj; kaj ne sekve tiuj du ja aŭskultas ambaŭ, sed al unuj el ili gloron ili donas –: Tiaj kaj Merioneo kaj Idomeneo, gvidantoj de la adoltiĉoj, iris en la militon, armite per brilanta bronzo. 305 Tiun ankaŭ Merioneo unue per vorto alparolis:
«Δευκαλίδη, πῇ τὰρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον; ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἦ ἀνὰ μέσσους, ἦ ἐπ᾽ ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔπωθι ἔλπομαι οὕτω δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.» 310	«Ho deŭkalionido, kie do vi intencas eniĝi en la amason? Ĉu al la dekstro de la tuta armeo, ĉu en la mezon, ĉu al la maldekstro? Ĉar nenie, mi opinias, tiel bezonas la militon la kapharozaj aĥajanoj.» 310
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·	Kaj al tiu Idomeneo, la gvidanto de la kretanoj rediris:
«νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι, Αἴαντές τε δύω Τεῦκρός θ᾽, ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ· οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315 Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν. αἰπύ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν. 320 ἀνδρὶ δέ κ᾽ οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας, ὃς θνητός τ᾽ εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν. οὐδ᾽ ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν	«Por la ŝipoj en la mezo por defendi estas ankaŭ aliaj, kaj la du Ajaksooj kaj Teŭkro, kiu [estas] la plej bona de la aĥajanoj en arkpafado, kaj bona ankaŭ en proksima batalo; kiuj sufiĉe pelos de la milito lin ankaŭ impetantan, 315 Hektoron, la priamidon, eĉ se tre forta li estas. Malfacile al li estos, eĉ se li tre deziras batali, venki la impeton kaj la manojn nevenkeblajn de tiuj, por bruligi ŝipojn, kiam ne mem la kronido enĵetus brulantan incendion en la ŝipojn rapidajn. 320 Sed al la adoltiĉo ne cedus la telamonido, granda Ajakso, kiu ankaŭ mortiva estus kaj manĝus la kaĉon de Demetro kaj per bronzo rompebla kaj per grandaj ĵetŝtonoj. Ankaŭ ne antaŭ Aĥilo trarompa li retiriĝus

ἔν γ’ αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ’ οὔ πως ἔστιν ἐρίζειν. 325 νῶϊν δ’ ὧδ’ ἐπ’ ἀριστέρ’ ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα εἴδομεν ἠέ τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἦέ τις ἡμῖν.»	ja en proksimbatalo; sed per la piedoj neniel estas por rivali. 325 Sed al ni du, ĉi tiel sur la dekstro de la armeo tenu, por ke plej rapide ni vidu kaj aŭ al tiu gloron doni aŭ iu al ni.»
Ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ ἦρχ’ ἴμεν, ὄφρ’ ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν ᾗ μιν ἀνώγει. Οἱ δ’ ὡς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν 330 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι, κεκλόμενοι καθ’ ὅμιλον ἐπ’ αὐτῷ πάντες ἔβησαν· τῶν δ’ ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν. ὡς δ’ ὅθ’ ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι ἤματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335 οἵ τ’ ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην, ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ’ ἦλθε μάχη, μέμασαν δ’ ἐνὶ θυμῷ ἀλλήλους καθ’ ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ. ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ’ ἄμερδεν 340 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ’ ἀκάχοιτο. Τὼ δ’ ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ 345 ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά. Ζεὺς μέν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην, κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρό, ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον. 350 Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών, λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα	Tiel li diris, sed Merioneo komparebla al furioza Areso ekis iri, ĝis ili alvenis al la tendaro, kien lin li admonis. Sed kiel ili Idomeneon vidis, al flamo similan rilate kuraĝon 330 lin kaj la serviston kun kiraso artoza, admonante tra la amaso kontraŭ li ĉiuj ekpaŝis; kaj fariĝis komuna disputo de tiuj sur la poboj de la ŝipoj. Kaj kiel kiam sub stridaj ventoj impetas ventegoj en tiu tago, kiam plej multa polvo [estas] sur vojoj, 335 kiuj samtempe levas grandan nebulon de la polvo, tiel sekve samloke venis la batalo de tiuj, kaj ili deziris en la animo unu la alian tra la amaso detrui per akra bronzo. Kaj hirtis la batalo homdetrua per ĵetlancoj longaj, kiujn ili tenis, la korpotranĉajn; kaj la okulojn blindigis 340 la brilo bronza de la kaskoj lumantaj kaj de la kirasoj freŝe purigitaj kaj de la ŝildegoj brilaj de ili paŝantaj samtempe; tre rezoluta estus, kiu tiam ĝojus ekvidinte la penon kaj ne estus afliktita. Kaj tiuj du fiziĉoj fortaj de Krono dise pensante 345 al la adoltiĉoj-herooj faris dolorojn tristajn. Zeŭso sekve por la trojanoj kaj por Hektoro decidis venkon, distingante Aĥilon piede rapidan; sed neniel komplete li volis, ke la homamaso aĥaja pereu antaŭ Ilio, sed Tetison li distingis kaj la fiziĉon fortaniman. 350 Sed la arganojn Pozidono instigadis interveninte, kaŝe elmergiĝinte de sub la griza maro; kaj li bedaŭris la aĥajanojn

Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.	de la trojanoj subigatajn, sed al Zeŭso forte li malaprobis.
ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ’ ἴα πάτρη,	Vere al ambaŭ [estis] la sama deveno kaj unu parentiĉeco,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη. 355	sed Zeŭso pli frue naskiĝis kaj pli multe sciis. 355
τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,	Tial sekve ankaŭ publike rebati li evitis,
λάθρῃ δ’ αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.	kaj kaŝe ĉiam li levis tra la tendaro al adoltiĉo similante.
τοὶ δ’ ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πτολέμοιο	Kaj tiuj la ŝnuron de la kverelo forta kaj suferoza milito
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ’ ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,	tien kaj tien tirinte kontraŭ ambaŭ flankoj etendis,
ἄῤῥηκτόν τ’ ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ’ ἔλυσεν. 360	kaj nerompeblan kaj nemalligeblan, kiu la genuojn de multaj malstreĉis. 360
Ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐὼν Δαναοῖσι κελεύσας	Tiam duongriza ja estante al la danaidoj ordoninte
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὦρσε.	Idomeneo inter la trojanojn saltinte [ilin] en fuĝon movis.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,	Ĉar li mortigis Otrioneon, de Kabezo ene estantan,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,	kiu sekve nove post la famo de la milito venis,
ᾗτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην, 365	sed li petis la plej bonan el la fizinoj de Priamo rilate aspekton, 365
Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,	Kasandron sen dono por la eŝino, sed li promesis grandan faron,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.	el Trojo forpuŝi la malvolontajn fiziĉojn de la aĥajanoj.
τῷ δ’ ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ’ ἔσχετο καὶ κατένευσε	Kaj la maljunulo Priamo kaj promesis kaj kapjesis
δωσέμεναι· ὃ δὲ μάρναθ’ ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.	doni; kaj li batalis al la promesoj fidante.
Ἰδομενεὺς δ’ αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370	Kaj Idomeneo lin celis per lanco brila, 370
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ’ ἤρκεσε θώρηξ	kaj ĵetis la supre paŝantan trafante; kaj ne fortenis la kiraso
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ’ ἐν γαστέρι πῆξε.	bronza, kiun li portadis, meze en la ventro li fiksis.
δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ’ ἐπεύξατο φώνησέν τε·	Kaj li bruis falinte; sed li sin gloris kaj elbuŝigis:
«Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ’ ἁπάντων,	«Ho Otrioneo, ege do vin mi gloras de ĉiuj mortivuloj,
εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ’ ὑπέστης 375	se vere do ĉion vi plenumos, kiom vi promesis 375
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ’ ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.	al dardanido Priamo; kaj li promesis sian fizinon.
καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ’ ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,	Kaj al vi ni tion ja promesinte plenumus,
δοῖμεν δ’ Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,	kaj donus la plej bonan el la fizinoj de la atreido rilate aspekton,
Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν	el Argo elkondukinte por eŝinigi, se kun ni
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. 380	vi detruus la bone loĝatan urbon de Ilio. 380

ἀλλ᾽ ἕπε᾽, ὄφρ᾽ ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔ τοι ἐεδνωταὶ κακοί εἰμεν.»	Sed sekvu, por ke sur ŝipoj marveturaj ni interkonsentu pri la eŝiĝo, ĉar ne al vi dotodonantoj malbonaj ni estas.»
Ὣς εἰπὼν ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ᾽ Ἄσιος ἦλθ᾽ ἐπαμύντωρ πεζὸς πρόσθ᾽ ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ᾽ ὤμων 385 αἰὲν ἔχ᾽ ἡνίοχος θεράπων· ὃ δὲ ἵετο θυμῷ Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ λαιμὸν ὑπ᾽ ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν. ἤριπε δ᾽ ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωΐς, ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ᾽ οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες 390 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι· ὣς ὃ πρόσθ᾽ ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς, βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης. ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν, οὐδ᾽ ὅ γ᾽ ἐτόλμησεν δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας, 395 ἂψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ᾽ Ἀντίλοχος μενεχάρμης δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ᾽ ἤρκεσε θώρηξ χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ᾽ ἐν γαστέρι πῆξεν. αὐτὰρ ὃ ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου, ἵππους δ᾽ Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 400 ἐξέλασε Τρώων μετ᾽ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς. Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος, Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ᾽ ἀσπίδι πάντοσ᾽ ἐΐσῃ, 405 τὴν ἄρ᾽ ὅ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ᾽ ἀραρυῖαν· τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ᾽ ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,	Tiel parolinte ĉe la piedo li tiris tra la intensa batalo heroo Idomeneo; kaj al tiu Azio venis kiel helpanto kiel piedsoldato antaŭ la ĉevaloj; kaj ilin du blovantajn laŭ la ŝultroj 385 ĉiam tenis veturigisto-servisto; kaj li strebis en la animo Idomeneon trafi; sed li lin antaŭiĝinte trafis per la lanco ĉe la gorĝo sub la mentono, kaj la bronzon li plene trapelis. Kaj li falis kolapse, kiel kiam iu kverko falas aŭ blanka poplo, aŭ piceo altkreska, kiun en la montoj metiistoj-adoltiĉoj 390 eltranĉis per hakiloj nove ŝlifitaj por esti ŝipligno; tiel li antaŭ la ĉevaloj kaj kaleŝaĵo kuŝis etendite, ekmuĝinte, kaptinte [iom] de la polvo sangoza. Sed al li la veturigisto paraliziĝis rilate la menson, kiun antaŭe li havis, kaj li ja ne aŭdacis, la manojn de la malamikoj eskapinte, 395 denove la ĉevalojn turni, sed lin Antiloĥo batalbrava per la lanco meze traboris trafante; kaj ne fortenis la kiraso bronza, kiun li portadis, meze en la ventro li fiksis. Sed li ja stertorante falis el la bone farita kaleŝaĵo, sed la ĉevalojn Antiloĥo, la fiziĉo de grandanima Nestoro, 400 elpelis de la trojanoj inter la bonkrurŝirmilajn aĥajanojn. Kaj Deifobo tre proksime venis al Idomeneo, pro Azio afliktite, kaj priĵetis per lanco brila. Sed li kontraŭe ekvidinte evitis la bronzan ĵetlancon, Idomeneo; ĉar li kaŝiĝis sub la ŝildo ĉiuflanke egala, 405 kiun sekve li ja per ledoj de bovoj kaj per brilanta bronzo tornita portadis, per du teniloj aranĝita; sub tiu tuta li premiĝis, kaj tiun superflugis la bronza ĵetlanco,

καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
ἔγχεος· οὐδ’ ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
ἀλλ’ ἔβαλ’ Ἱππασίδην Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν,
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ’ ὑπὸ γούνατ’ ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ’ ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας·

«οὐ μὰν αὖτ’ ἄτιτος κεῖτ’ Ἄσιος, ἀλλά ἕ φημι
εἰς Ἄϊδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.»

Ὣς ἔφατ’, Ἀργείοισι δ’ ἄχος γένετ’ εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
ἀλλ’ οὐδ’ ἀχνύμενός περ ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε. 420
τὸν μὲν ἔπειθ’ ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Ἰδομενεὺς δ’ οὐ λῆγε μένος μέγα, ἵετο δ’ αἰεὶ
ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι, 425
ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
ἔνθ’ Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
ἥρω’ Ἀλκάθοον, γαμβρὸς δ’ ἦν Ἀγχίσαο,
πρεσβυτάτην δ’ ὤπυιε θυγατρῶν, Ἱπποδάμειαν,
τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430
ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
κάλλεϊ καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν
γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
τὸν τόθ’ ὑπ’ Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
θέλξας ὄσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα· 435

kaj obtuze al li la ŝildo eksonis tuŝetite
de la ĵetlanco; kaj ne vane sekve de la peza mano li elsendis [ĝin], 410
sed li trafis hipazidon Hipsenoron, la paŝtiston de la homamasoj,
la hepaton sub la diafragmo, sed tuj malsupre la genuojn li malstreĉis.
Kaj Deifobo mirinde sin gloris malproksime ekkriinte:

«Ne siavice senvenĝa kuŝas Azio, sed mi diras, ke li
en la domon de Hadeso, la pordfermisto potenca, ja irante 415
ĝojos tra la animo, ĉar sekve al li mi havigis akompananton.»

Tiel li parolis, al la arganoj aflikto estiĝis pro la singlorinto,
sed al Antiloĥo plej multe sperta la animon li ekscitis;
sed ankaŭ ne afliktite ja sian kunulon li neglektis,
sed kurante li ĉirkaŭpaŝis kaj al li la ŝildegon ĉirkaŭkovris. 420
Tiun tiam aperinte la du karaj kunuloj
Mekisteo, la infano de Eĥio, kaj brila Alastoro
sur la ŝipojn kavajn portis, la peze ĝemantan.
Sed Idomeneo ne lasis la impeton grandan, sed strebis ĉiam
aŭ iun de la trojanoj per malhela nokto kaŝi, 425
aŭ mem brui rebatante pereon al la aĥajanoj.
Tiam la karan fiziĉon de Ezieteo nutrata de Zeŭso,
la heroon Alkatoon – kaj li estis bofiziĉo de Anĥiso,
kaj eŝinigis la plej aĝan de la fizinoj, Hipodamion,
kiun ĉirkaŭ la koro amis la parentiĉo kaj la mastrino parentino 430
en la ĉambraro; ĉar inter la tuta samaĝularo ŝi elstaris
per beleco kaj faroj kaj la menso; tial ankaŭ ŝin
eŝigis adoltiĉo plej bona en Trojo larĝa –;
tiun tiam sub Idomeneo Pozidono subigis
ensorĉinte la okulojn brilajn, kaj ligis la imponajn membrojn; 435

οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ’ οὔτ’ ἀλέασθαι,	ĉar nek retro fuĝi la povis nek eviti,
ἀλλ’ ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον	sed kiel kolonon aŭ arbon altfoliaran
ἀτρέμας ἑσταότα στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ	senmove ŝtariĝintan [lin] ĉe la brusto meze vundis per lanco
ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα	heroo Idomeneo, kaj li rompis al li ĉirkaŭe la kiraŝitonon
χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον· 440	bronzan, kiu al li antaŭe de la korpo fortenis la pereon; 440
δὴ τότε γ’ αὖον ἄϋσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.	jam tiam ja obtuze sonoris rompiĝante ĉirkaŭ la lanco.
δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ’ ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,	Kaj li bruis falinte, sed la lanco en la koro estis plantita,
ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν	kiu sekve al ĝi tikante ankaŭ la [fusto]finon tremigis
ἔγχεος· ἔνθα δ’ ἔπειτ’ ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·	de la ĵetlanco; kaj tie tiam lasis la impeton fortika Areso;
Ἰδομενεὺς δ’ ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας· 445	sed Idomeneo mirinde sin gloris, malproksime ekkriinte: 445
«Δηΐφοβ’ ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι	«Ho Deifobo, ĉu sekve jam iom ni supozas, ke inde estas,
τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι οὕτω·	ke tri kontraŭ unu estis mortigitaj? Ĉar vi ja gloris vin tiel;
δαιμόνι’, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἵστασ’ ἐμεῖο,	ho strangulo, sed ankaŭ mem kontraŭ mi ekstaru,
ὄφρα ἴδῃ οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ’ ἱκάνω,	por ke vi vidu, kiel kia ido de Zeŭso ĉi tie mi atingas,
ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον· 450	kiu unue Minoon generis kiel superulon en Kreto; 450
Μίνως δ’ αὖ τέκεθ’ υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,	kaj Minoo siavice generis fiziĉon, senriproĉan Deŭkalionon,
Δευκαλίων δ’ ἐμὲ τίκτε πολέσσ’ ἄνδρεσσιν ἄνακτα	kaj Deŭkaliono min generis, mastron por multaj adoltiĉoj
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ’ ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν	en larĝa Kreto; sed nun ĉi tien la ŝipoj portis [min]
σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.»	kiel malbonon kaj por vi kaj por la parentiĉo kaj por la aliaj trojanoj.»
Ὣς φάτο, Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, 455	Tiel li diris, sed Deifobo ŝanceliĝe meditis, 455
ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων	ĉu ie iun de la trojanoj grandanimaj li kunuligu
ἂψ ἀναχωρήσας, ἦ πειρήσαιτο καὶ οἷος.	retro cedinte, ĉu li entreprenu ankaŭ unuopa.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,	Kaj tiel al li pensanta ŝajnis pli oportune esti,
βῆναι ἐπ’ Αἰνείαν· τὸν δ’ ὕστατον εὗρεν ὁμίλου	iri al Eneo; kaj tiun kiel lastan de la amaso li trovis
ἑσταότ’· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ, 460	staranta; ĉar ĉiam kontraŭ Priamo brila li rankoris, 460
οὕνεκ’ ἄρ’ ἐσθλὸν ἐόντα μετ’ ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.	ĉar sekve [lin], nobla estantan inter la adoltiĉoj, neniel li honoradis.
ἀγχοῦ δ’ ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Kaj proksime ekstarinte la flugilozajn vortojn li diris:

«Αἰνεία Τρώων βουληφόρε νῦν σε μάλα χρὴ γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἱκάνει. ἀλλ᾽ ἔπεν, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε 465 γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα· τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.»	«Ho Eneo, konsilisto de la trojanoj, nun tre necesas, ke por via bosahodiĉo vi defendu, se vin do iom zorgo atingas. Sed sekvu, al Alkatoo ni helpu, kiu vin pli frue ja 465 bosahodiĉo estante edukis en la domoj junega estantan; sed tiun vere Idomeneo lance fama senkirasigis.»
Ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε, βῆ δὲ μετ᾽ Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς. ἀλλ᾽ οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς, 470 ἀλλ᾽ ἔμεν᾽, ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς, ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ῥρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν· ὀφθαλμὼ δ᾽ ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας· 475 ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ᾽ ὑπεχώρει, Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ᾽ ἑταίρους, Ἀσκάλαφόν τ᾽ ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηΐπυρόν τε Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας ἀϋτῆς· τοὺς ὅ γ᾽ ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480	Tiel li diris, kaj al tiu sekve la animon en la brusto ekscitis, kaj li ekpaŝis al Idomeneo ege pri la milito zorgante. Sed Idomeneon timo ne kaptis kiel dorlotaton, 470 sed li eltenis, kiel kiam iu apro en la montoj la forton fidante, kiu atendas la alvenantan roton multan de la adoltiĉoj en areo dezerta, kaj ĝi hirtigas la dorson supren; kaj la okuloj sekve al ĝi per fajro lumadas; tiam la dentojn ĝi akrigas, avida rebati la hundojn kaj la adoltiĉojn; 475 tiel eltenis Idomeneo lance fama, kaj li ne cedis, Eneon kontraŭvenantan helpan; sed li vokis la kunulojn, kaj Askalafon alrigardante kaj Afareon kaj Deipiron kaj Merioneon kaj Antiloĥon, kaŭzantojn de la batalkrioj; tiujn instigante li la flugilozajn vortojn diris: 480
«δεῦτε φίλοι, καί μ᾽ οἴῳ ἀμύνετε· δείδια δ᾽ αἰνῶς Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν, ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν· καὶ δ᾽ ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. εἰ γὰρ ὁμηλικίη γε γενοίμεθα τῷδ᾽ ἐπὶ θυμῷ, 485 αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.»	«Venu ĉi tien, amikoj, kaj por mi unuopa defendu; sed mi timas terure Eneon kontraŭvenantan piede rapidan, kiu kontraŭ mi iras, kiu tre forta estas en batalo por mortigi heroojn; sed li havas ankaŭ la floraĵon de adoleskeco, kiu estas supereco plej granda. Ĉar se samaĝularo ja ni estiĝus en ĉi tiu vivo, 485 senprokraste aŭ li portus la grandan superecon, aŭ mi portus.»
Ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες πλησίοι ἔστησαν, σάκε᾽ ὤμοισι κλίναντες. Αἰνείας δ᾽ ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,	Tiel li parolis, kaj ili sekve ĉiuj en la menso unu animon havante amase ekstaris la ŝildegojn ĉe la ŝultroj klininte. Kaj Eneo aliflanke vokis al siaj kunuloj,

Δηΐφοβόν τε Πάριν τ’ ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490	kaj Deifobon kaj Parison alrigardante kaj Agenoron brilan, 490
οἵ οἱ ἅμ’ ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα	kun li la gvidantoj de la trojanoj estis; sed tiam
λαοὶ ἕπονθ’, ὡς εἴ τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα	la homamasoj sekvis, kiel se post la ŝafiĉo sekvas ŝafaroj
πιόμεν’ ἐκ βοτάνης· γάνυται δ’ ἄρα τε φρένα ποιμήν·	por trinki el la manĝejo; kaj ĝojas sekve rilate la animon la paŝtisto;
ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,	tiel al Eneo la animo en la brusto ĝojis,
ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ. 495	kiel li vidis la amason de la homamasoj sekvantan post li. 495
Οἱ δ’ ἀμφ’ Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν	Kaj ili ĉirkaŭ Alkatoo proksimbatale impetis
μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς	per longaj lancoj; kaj ĉirkaŭ la brusto la bronzo
σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ’ ὅμιλον	terure resonadis de la celantoj tra la amaso
ἀλλήλων· δύο δ’ ἄνδρες ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων,	unu la alian; kaj du adoltiĉoj aresecaj kiel elstaran inter la aliaj,
Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀτάλαντοι Ἄρηϊ, 500	kaj Eneo kaj Idomeneo kompareblaj al Areso, 500
ἵεντ’ ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.	rapidis tranĉi la haŭton unu de la alia per la senkompata bronzo.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·	Kaj Eneo unua priĵetis Idomeneon;
ἀλλ’ ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,	sed li kontraŭe ekvidinte evitis la bronzan ĵetlancon,
αἰχμὴ δ’ Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης	kaj la pinto de Eneo tremante sob en la tero
ᾤχετ’, ἐπεί ῥ’ ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 505	iris, ĉar sekve vane de la firma mano ĝi saltis. 505
Ἰδομενεὺς δ’ ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,	Kaj Idomeneo sekve Ojnomaon trafis meze en la ventro,
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ’ ἔντερα χαλκὸς	kaj li rompis la volbon de la kiraso, kaj trae la intestojn la bronzo
ἤφυσ’· ὁ δ’ ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.	ĉerpis; kaj li en la polvon falinte prenis la teron per la mano.
Ἰδομενεὺς δ’ ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος	Kaj Idomeneo el la kadavro la longombran ĵetlancon
ἐσπάσατ’, οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’ ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510	eltiris, sed ne sekve plu li povis la aliajn armilojn belajn 510
ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.	de la du ŝultroj forpreni; ĉar li premiĝis per pafaĵoj.
οὐ γὰρ ἔτ’ ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,	Ĉar ne plu persistaj la artikoj de la piedoj estis por la eksturminto,
οὔτ’ ἄρ’ ἐπαΐξαι μεθ’ ἑὸν βέλος οὔτ’ ἀλέασθαι.	nek sekve por sursalti post sia pafaĵo nek por eviti.
τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,	Tial sekve ankaŭ en proksimbatalo li ja rebatis por si la senkompatan tagon,
τρέσσαι δ’ οὐκ ἔτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515	sed por fuĝi ne plu rapide la piedoj portis el la milito. 515
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ	Kaj tiun malrapide forirantan priĵetis per lanco brila
Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.	Deifobo; ĉar jam kontraŭ li li havis malamon persiste ĉiam.

ἀλλ’ ὅ γε καὶ τόθ’ ἅμαρτεν, ὃ δ’ Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,	Sed li ja ankaŭ tiam maltrafis, sed li Askalafon trafis per la lanco,
υἱὸν Ἐνυαλίοιο· δι’ ὤμου δ’ ὄβριμον ἔγχος	la fiziĉon de Enialio; kaj tra la ŝultro la fortika ĵetlanco
ἔσχεν· ὁ δ’ ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ. 520	elstaris; kaj li en la polvon falinte prenis la teron per la mano. 520
οὐδ’ ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης	Sed sekve neniel ion estis eksciinta laŭtvoka fortika Areso
υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,	pri sia fiziĉo falinta en intensa batalo,
ἀλλ’ ὅ γ’ ἄρ’ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν	sed li ja sekve sur la alta Olimpo sub oraj nuboj
ἧστο Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθά περ ἄλλοι	sidis per la decidoj de Zeŭso kunpremita, kie ja la aliaj
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο. 525	senmortaj dioj sidis forfermitaj de la milito. 525
Οἳ δ’ ἀμφ’ Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν·	Kaj ili ĉirkaŭ Askalafo proksimbatale impetis;
Δηΐφοβος μὲν ἀπ’ Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν	Deifobo de Askalafo la kaskon brilan
ἥρπασε, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἀρηϊ	rabis, sed Merioneo komparebla al furioza Areso
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ’ ἄρα χειρὸς	per lanco la brakon batis alsaltinte, kaj sekve el la mano
αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530	la kasko kun tuba aperto teren obtuzis falante. 530
Μηριόνης δ’ ἐξ αὖτις ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὥς,	Kaj Merioneo denove alsaltinte kiel vulturo,
ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,	eltiris el la supra brako la fortikan ĵetlancon,
ἂψ δ’ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης	kaj retro en la amason de la kunuloj li cedis. Sed tiun Politeo,
αὐτοκασίγνητος περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,	la propra sahodiĉo ĉirkaŭ la mezon la du manojn etendinte,
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ’ ἵκεθ’ ἵππους 535	elkondukis el la milito bruaĉa, ĝis li atingis la ĉevalojn 535
ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο	rapidajn, kiuj por li malantaŭ batalo kaj milito
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ’ ἔχοντες·	staris kaj veturigiston kaj ĉaron bele ornamitan havante;
οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα	ili tiun kontraŭ la urbon portis, peze ĝemantan,
τειρόμενον· κατὰ δ’ αἷμα νεουτάτου ἔῤῥεε χειρός.	suferantan; kaj sob la sango el la ĵusvundita brako fluis.
Οἱ δ’ ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ’ ἄσβεστος ὀρώρει. 540	Kaj la aliaj batalis, kaj batalkriado neestingebla leviĝis. 540
ἔνθ’ Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας	Tiam Eneo kaletoridon Afareon alsaltinte,
λαιμὸν τύψ’ ἐπὶ οἷ τετραμμένον ὀξέϊ δουρί·	kontraŭ li turniĝintan, ĉe la gorĝo batis per akra lanco;
ἐκλίνθη δ’ ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ’ ἀσπὶς ἐάφθη	kaj kliniĝis al unu flanko la kapo, kaj sure la ŝildo sonoris
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.	kaj la kasko, kaj ĉirkaŭ li la morto vivdetrua ŝutiĝis.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545	Kaj Antiloĥo Toonon turniĝintan observinte 545

οὕτασ᾽ ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,	vundis alsturminte, sed la arterion tutan li tratranĉis,
ἥ τ᾽ ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν᾽ ἱκάνει·	kiu laŭ la dorso irante rekte trae la nukon atingas;
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ᾽ ὕπτιος ἐν κονίῃσι	tiun tutan li tratranĉis; kaj li dorsen en la polvon
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.	sobfalis ambaŭ manojn al la karaj kunuloj etendinte.
Ἀντίλοχος δ᾽ ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε᾽ ἀπ᾽ ὤμων 550	Kaj Antiloĥo atakis, kaj li ekprenis la armilojn de la ŝultroj 550
παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος	ĉirkaŭrigarde serĉante; sed la trojanoj ĉirkaŭstare, ĉiu de alia flanko,
οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο	trafis la ŝildegon larĝan brilantan, sed ili ne povis
εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ	ene surskrapi per la senkompata bronzo la delikatan haŭton
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων	de Antiloĥo; ĉar ĉirkaŭe sekve Pozidono tertremiga
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555	la fiziĉon de Nestoro fortenis ankaŭ en multaj pafaĵoj. 555
οὐ μὲν γάρ ποτ᾽ ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ᾽ αὐτοὺς	Ĉar neniam for de malamikoj li estis, sed tra ili
στρωφᾶτ᾽· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ᾽ ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ᾽ αἰεὶ	li moviĝis; kaj ne al li la ĵetlanco teniĝis sentreme, sed ĉiam tre
σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν	skuate tremis; kaj li planis en sia menso
ἤ τευ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.	ĉu al iu ĵeti, ĉu proksime eksturmi.
Ἀλλ᾽ οὐ λῆθ᾽ Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ᾽ ὅμιλον 560	Sed li ne kaŝiĝis antaŭ Adamanto celanta tra la amaso, 560
Ἀσιάδην, ὅ οἱ οὖτα μέσον σάκος ὀξέϊ χαλκῷ	la aziido, kiu al li batis meze la ŝildegon per akra bronzo
ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν	proksime eksturminte; sed senefikigis al li la pinton
κυανοχαῖτα Ποσειδάων βιότοιο μεγήρας.	nigrahara Pozidono la vivon rifuzinte.
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν᾽ ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος	Kaj tiu tie restis, kiel paliso fajre hardita
ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ᾽ ἥμισυ κεῖτ᾽ ἐπὶ γαίης· 565	en la ŝildego de Antiloĥo, sed la duono kuŝis sur la tero; 565
ἂψ δ᾽ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων·	retro en la amason de la kunuloj li cedis, la pereon evitante;
Μηριόνης δ᾽ ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ	sed Merioneo la foriranton postsekvante trafis per la lanco
αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα	meze de kaj pubo kaj umbiliko, kie plej multe
γίγνετ᾽ Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.	estiĝas Areso dolora al la mizeraj mortivuloj.
ἔνθά οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δ᾽ ἑσπόμενος περὶ δουρὶ 570	Tie al li la ĵetlancon li surfiksis; sed li sekvinte ĉirkaŭ la lanco 570
ἤσπαιρ᾽ ὡς ὅτε βοῦς τόν τ᾽ οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες	baraktis kiel kiam bovo, kiun en la montoj bovpaŝtistoj-adoltiĉoj,
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·	per bukloj la malvolontulon perforte liginte, kondukas;
ὣς ὃ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν,	tiel li batite baraktis mallongdaŭre ja, neniel tre longe,

ὄφρά οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ’ ἐγγύθεν ἐλθὼν	ĝis al li el la haŭto la ĵetlancon suprentiris proksime veninte
ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε. 575	heroo Merioneo; kaj al tiu malhelo la okulojn kovris. 575
Δηΐπυρον δ’ Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην	Kaj Deipiron Helenoso proksime batis ĉe la tempio per glavo
Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.	traka granda, kaj la kaskon li debatis.
ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν	Ĝi debatite teren falis, kaj iu de la aĥajanoj
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·	batalantaj, kiam inter la piedoj ĝi ruliĝis, forportis;
τὸν δὲ κατ’ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν. 580	sed tiun ĉe la okuloj la malhela nokto ĉirkaŭkovris. 580
Ἀτρεΐδην δ’ ἄχος εἷλε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·	Sed la atreidon, rilate batalkriadon bonan Menelaon, aflikto prenis;
βῆ δ’ ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι	kaj li ekpaŝis aldone minacinte al Helenoso, la heroo, la mastro,
ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.	akran lancon skuante; sed li la fuston de la pafarko suprentiris.
τὼ δ’ ἄρ’ ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι	Kaj tiuj du sekve kune, unu per ĵetlanco akroza
ἵετ’ ἀκοντίσσαι, ὁ δ’ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ. 585	intencis ĵeti, la alia de la tendenoj per sago. 585
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ	La priamido tiam en la brusto trafis per sago
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ’ ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.	la volbon de la kiraso, sed deflugis la pinta sago.
ὡς δ’ ὅτ’ ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ’ ἀλωὴν	Kaj kiel kiam de la plata ŝovelo laŭ la granda draŝejo
θρῴσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι,	saltas faboj nigrahaŭtaj aŭ kikeroj,
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ, 590	sub blovo strida kaj svingo de la ventumisto, 590
ὣς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο	tiel de la kiraso de Menelao gloroza
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.	Multe debatite malproksime flugis la pinta sago.
Ἀτρεΐδης δ’ ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,	Kaj la atreido sekve, rilate batalkriadon bona Menelao, la manon
τὴν βάλεν ᾗ ῥ’ ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ’ ἄρα τόξῳ	trafis, tiun, per kiu sekve li tenis la pafarkon bone poluritan; kaj sekve en la
ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595	pafarko / rekte tra la mano estis pelita la bronza ĵetlanco. 595
ἂψ δ’ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ’ ἀλεείνων	Retro en la amason de la kunuloj li cedis, la pereon evitante,
χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ’ ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.	la manon flanke pendigante; kaj li posttrenis tiun fraksenan ĵetlancon.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,	Kaj tiun el la mano tiris grandanima Agenoro,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρεφεῖ οἴῳ ἀώτῳ,	kaj ĝin li kunligis per bone plektita lano de ŝafo,
σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600	al bandaĝo, kiun sekve servisto tenis por li, la ŝafiston de la homamasoj. 600
Πείσανδρος δ’ ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο	Kaj Pizandro rekte kontraŭ Menelao gloroza

ἥϊε· τὸν δ’ ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,	iris; sed tiun kondukis sorto malbona de la morto al la fino,
σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.	al vi, ho Menelao, subiĝi en terura malamikaĵo.
οἳ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντες,	Kaj kiam do proksime ili estis unu al la alia irante,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ’ ἔγχος, 605	la atreido ja maltrafis, kaj apud lin turniĝis la ĵetlanco, 605
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο	kaj Pizandro la ŝildegon de Menelao gloroza
οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·	batis, sed ne rekte trae li povis la bronzon peli;
ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ’ ἐνὶ καυλῷ	ĉar eltenis la ŝildego larĝa, kaj rompiĝis en la fusto
ἔγχος· ὃ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.	la ĵetlanco; sed li en sia menso ekĝojis kaj esperis venkon.
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610	Sed la atreido elingiginte la glavon arĝentnajlan 610
ἆλτ’ ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὃ δ’ ὑπ’ ἀσπίδος εἵλετο καλὴν	saltis kontraŭ Pizandro; sed li sub la ŝildo prenis belan
ἀξίνην εὔχαλκον ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,	batalhakilon bonbronzan ĉirkaŭ olivarba fusto,
μακρῷ ἐϋξέστῳ· ἅμα δ’ ἀλλήλων ἐφίκοντο.	longa, bone polurita; kaj kune unu kontraŭ la alia proksimiĝis.
ἤτοι ὃ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης	Vere li batis la tufingon de la kasko ĉevalharoza,
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προσιόντα μέτωπον 615	tiun sub la alta hartufo, sed li la kontraŭiranton ĉe la frunto 615
ῥινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ’ ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε	super la nazo supra; kaj krakis la ostoj, kaj tiuj du okuloj al li
πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,	antaŭ la piedoj sangoze teren falis en la polvon,
ἰδνώθη δὲ πεσών· ὃ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων	kaj li sin kurbigis falinte; kaj li piede sur la bruston paŝante
τεύχεά τ’ ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·	kaj la armilojn forprenis kaj sin glorante la vorton diris:
«λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων 620	«Vi lasos certe tiel ja la ŝipojn de la danaidoj rapidĉevalaj, 620
Τρῶες ὑπερφίαλοι δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς,	trojanoj potencegaj nesatigeblaj de la teruraj batalkrioj,
ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,	kaj de alia hontego kaj de honto ne [estas vi] bezonaj,
ἣν ἐμὲ λωβήσασθε κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ	kiun al mi vi fiagis, malbonaj hundoj, kaj neniel en la animo
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν	la penigan rankoron de Zeŭso laŭte tondriganta vi timis
ξεινίου, ὅς τέ ποτ’ ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν· 625	pro la gastigo, kiu iam al vi detruegos la urbon krutan; 625
οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ	kiuj mian junaĝe eŝinigitan [eŝon] kaj havaĵojn multajn
μάψ οἴχεσθ’ ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ’ αὐτῇ·	vane vi rapidis kondukante, kiam vi estis ame akceptataj de ŝi;
νῦν αὖτ’ ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι	nun denove en la ŝipojn marveturajn vi strebas
πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ’ ἥρωας Ἀχαιούς.	fajron pereigan ĵeti, kaj mortigi la heroojn-aĥajanojn.

ἀλλά ποθι σχήσεσθε καὶ ἐσσύμενοί περ Ἄρηος. 630	Sed ie vi cedos ankaŭ deziregante ja je Areso. 630
Ζεῦ πάτερ ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,	Parentiĉo Zeŭso vere oni diras, ke vi estas ĉirkaŭ la mensoj de aliaj,
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ’ ἐκ τάδε πάντα πέλονται·	de la adoltiĉoj kaj de la dioj; kaj el vi ĉi ĉio estiĝas;
οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι,	kion do vi volonte donas al adoltiĉoj orgojlaj,
Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται	al la trojanoj, kies impeto [estas] ĉiam sakrilegia, kaj ili ne povas
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πτολέμοιο. 635	satiĝi je bataltumulto de la suferoza milito. 635
πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος	Estas trosatiĝo je ĉio, kaj je dormo kaj je amo
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,	kaj je himno dolĉa kaj je senriproĉa dancado,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι	je tio ja iu ankaŭ pli deziras la bezonon kontentigi
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.»	ol je milito; sed la trojanoj je batalo nesatigeblaj estas.»
Ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε’ ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα 640	Tiel parolinte la kirasojn sangozajn de la haŭto 640
συλήσας ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,	forŝirinte al la kunuloj donis Menelao senriproĉa,
αὐτὸς δ’ αὖτ’ ἐξ αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.	sed mem denove reen irante en la antaŭbatalantoj li miksiĝis.
Ἔνθά οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,	Tiam kontraŭ li saltis la fiziĉo de rejĝiĉo Pilemeneo,
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίξων	Harpaliono, kiu sekve al la parentiĉo kara sekvis militonte
ἐς Τροίην, οὐδ’ αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645	al Trojo, sed li ne denove atingis la parentujan teron; 645
ὅς ῥα τότ’ Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ	kiu sekve tiam la ŝildegon de la atreido meze trafis per la lanco
ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,	proksime, sed ne rekte trae li povis la bronzon peli,
ἂψ δ’ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ’ ἀλεείνων,	retro en la amason de la kunuloj li cedis, la pereon evitante,
πάντοσε παπταίνων μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.	ĉiuflanke ĉirkaŭrigarde serĉante, por ke neniu la haŭton per bronzo vundetu.
Μηριόνης δ’ ἀπιόντος ἴει χαλκήρε’ ὀϊστόν, 650	Sed Merioneo al la foriranto pafis bronzumitan sagon, 650
καί ῥ’ ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς	kaj sekve li trafis laŭ la sidvango dekstra; tiam la sago
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ’ ὀστέον ἐξεπέρησεν.	rekte laŭ la veziko sub la osto elpeliĝis.
ἑζόμενος δὲ κατ’ αὖθι φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων	Kaj sidiĝante sob ĉi tie en la manoj de la karaj kunuloj
θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ	la animon elspirante, kiel lumbriko sur la tero
κεῖτο ταθείς· ἐκ δ’ αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 655	li kuŝis etendite; kaj elfluis la sango nigra, kaj malsekigis la teron. 655
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,	Ĉirkaŭ tiu la paflagonianoj grandanimaj kuniĝis,
ἐς δίφρον δ’ ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν	kaj en kaleŝaĵon eksidiginte ili kondukis kontraŭ Ilion sanktan

ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,	afliktite; kaj inter ili la parentiĉo moviĝis larmojn elverŝante,
ποινὴ δ’ οὔ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.	sed neniu punpago estiĝis pro la infano mortinta.
Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη· 660	Sed Pariso tre je la animo pro tiu mortigito koleriĝis; 660
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·	ĉar gasto al li li estis en la urboj inter la paflagonianoj;
τοῦ ὅ γε χωόμενος προΐει χαλκήρε’ ὀϊστόν.	al tiu li ja kolerante elsendis bronzumitan sagon.
ἦν δέ τις Εὐχήνωρ Πολυΐδου μάντιος υἱός,	Kaj estis iu Eŭĥenoro, la fiziĉo de la profeto Poliido,
ἀφνειός τ’ ἀγαθός τε Κορινθόθι οἰκία ναίων,	kaj riĉa kaj bona en Korinto en domo loĝante,
ὅς ῥ’ εὖ εἰδὼς κῆρ’ ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε· 665	kiu sekve bone sciante la pereon pereigan sur la ŝipon paŝis; 665
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος	ĉar ofte al li diris la maljunulo, bona Poliido
νούσῳ ὑπ’ ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,	fare de malsano terura perei en sia ĉambraro,
ἢ μετ’ Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·	aŭ inter la ŝipoj de la aĥajanoj fare de la trojanoj subiĝi;
τῷ ῥ’ ἅμα τ’ ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν	tial sekve samtempe kaj la teruran punon de la aĥajanoj li evitis
νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670	kaj la malsanon malamatan, por ke li ne suferu dolorojn en la animo. 670
τὸν βάλ’ ὑπὸ γναθμοῖο. καὶ οὕατος· ὦκα δὲ θυμὸς	Tiun li trafis sub la makzelo kaj orelo; kaj rapide la animo
ᾤχετ’ ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ’ ἄρα μιν σκότος εἷλεν.	iris for de la membroj, kaj sekve lin fatala malhelo prenis.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·	Tiel ili batalis laŭ maniero de fajro brulanta;
Ἕκτωρ δ’ οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη	sed Hektoro, al Zeŭso kara, ne eksentis nek iel sciis,
ὅττί ῥά οἱ νηῶν ἐπ’ ἀριστερὰ δηϊόωντο 675	ke sekve al li maldekstre de la ŝipoj estis neniigataj 675
λαοὶ ὑπ’ Ἀργείων. τάχα δ’ ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν	la homamasoj fare de la arganoj. Kaj rapide ankaŭ gloro de la aĥajanoj
ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος	estiĝus; ĉar tiel la termovanto-tertremigulo
ὄτρυν’ Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·	instigadis la arganojn, kaj aldone per forto mem defendis;
ἀλλ’ ἔχεν ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,	sed li eltenis, kie unue la pordegon kaj la muron li ensaltis,
ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων, 680	rompinte la densajn falangojn de la danaidoj ŝildozaj, 680
ἔνθ’ ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου	kie estis la ŝipoj kaj de Ajakso kaj de Protesilao,
θῖν’ ἔφ’ ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε	sur la bordon de la maro griza tiritaj; sed supre
τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα	la muro estis konstruita plej malalta, kie plej
ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.	impetaj estiĝis per batalo ili mem kaj la ĉevaloj.
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες, 685	Sed tie la beotoj kaj ionianoj trenvestaj, 685

Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί,	lokridanoj kaj ftianoj kaj la majestaj epejoj,
σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο	apenaŭ la alsturmanton de la ŝipoj eltenis, kaj ili ne kapablis
ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον,	puŝi de si al flamo similan Hektoron brilan,
οἳ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν	kiuj ja elelektitoj de la atenanoj [estis]; kaj sekve ĉe ili
ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἳ δ' ἅμ' ἕποντο 690	komandis la fiziĉo de Peteoo, Menesteo, kun kiu sekvis 690
Φείδας τε Στιχίος τε Βίας τ' ἐΰς· αὐτὰρ Ἐπειῶν	kaj Fidaso kaj Stiĥio kaj Bianto bona; sed de la epejoj
Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,	kaj fileido Megeso kaj Amfiono kaj Drakio,
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.	sed por la ftianoj Medonto kaj batalbrava kaj rapidpieda.
ἤτοι ὃ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο	Vere ekstereŝeca fiziĉo de Oileo dia
ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 695	estis Medonto, la sahodiĉo de Ajakso; sed li loĝis 695
ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτάς,	en Filako, for de la tero parentiĉa, adoltiĉon mortiginte,
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·	parencon de la vicparentino Eriopido, kiun havis Oileo;
αὐτὰρ ὃ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.	sed li [estis] infano de Ifiklo, la filakido.
οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες	Ili armitaj antaŭ la ftianoj grandanimaj
ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο· 700	por la ŝipoj defendante inter la beotoj batalis; 700
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,	sed Ajakso, la rapida fiziĉo de Oileo, ne plu tute
ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἡβαιόν,	ekstaris for de Ajakso, la telamonido, eĉ ne minimume,
ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον	sed kiel en agro du bovoj vinmalhelaj firman plugilon
ἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι	saman animon havante tiras – kaj sekve ĉirkaŭ la finoj
πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς· 705	de iliaj kornoj multa ŝvito elvenas; 705
τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει	tiujn du la jugo sola bone polurita apartigas,
ἱεμένω κατὰ ὦλκα· τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·	dum ili iras laŭ la sulkoj; kaj ĝi tranĉas la limpecon de la agro:
ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιιν.	Tiel tiuj du tre apude ekpaŝinte ekstaris unu ĉe la alia.
ἀλλ' ἤτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ	Sed vere al la telamonido kaj multaj kaj bravaj
λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο 710	homamasoj sekvis kiel kunuloj, kiuj por li la ŝildegon transprenadis, 710
ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.	kiam ajn lin kaj laciĝo kaj svito ĉe la genuoj atingis.
οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·	Sed ne sekve al la oileido grandanima la lokridanoj sekvis;
οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·	ĉar ne al ili en proksima batalo persistis la propra koro;

οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,	ĉar ili ne havis kaskojn bronzumitajn ĉevalharozajn,
οὐδ’ ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715	nek havis ŝildojn plenrondajn kaj fraksenajn lancojn, 715
ἀλλ’ ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφεῖ οἶος ἀώτῳ	sed sekve al la pafarkoj kaj la bone plektita lano de ŝafo
Ἴλιον εἰς ἅμ’ ἕποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα	fidante al Ilio kune ili sekvis, per kiuj tiam
ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας·	dense pafante la falangojn de la trojanoj ili rompis;
δή ῥα τόθ’ οἳ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι	do sekve tiam la antaŭaj kun kiraso artoza
μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ, 720	batalis kontraŭ kaj la trojanoj kaj Hektoro bronze blendita, 720
οἱ δ’ ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης	sed la malantaŭaj pafante estis kaŝitaj; kaj neniel pri la bataldeziro
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.	la trojanoj sin memorigis; ĉar komplete konfuzis la sagoj.
Ἔνθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων	Tiam mizere de la ŝipoj kaj tendoj
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,	la trojanoj cedus al Ilio ventoza,
εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς· 725	se ne Polidamanto spiteman Hektoron alparolus apude ekstarinte: 725
«Ἕκτορ ἀμήχανός ἐσσι παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι.	«Ho Hektoro, senhelpa vi estas al konsiloj obei.
οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα	Ĉar al vi altgrade donis dio la militajn taskojn
τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;	kial ankaŭ per konsilo vi volas pli bone scii ol la aliaj?
ἀλλ’ οὔ πως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι.	sed neniel samtempe ĉion vi kapablas mem preni.
ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα, 730	Ĉar al unu donis dio la militajn taskojn, 730
ἄλλῳ δ’ ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν,	sed al alia dancadon, al alia citron kaj kantadon,
ἄλλῳ δ’ ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς	kaj al alia en la brusto metis la vastevida Zeŭso menson
ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ’ ἄνθρωποι,	noblan, kiun ankaŭ multaj homoj profitis,
καί τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.	kaj multajn savis, sed plej multe ankaŭ mem ĝi ekkonis.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα· 735	Sed mi diros, kiel al mi ŝajnas esti plej bone; 735
πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε·	ĉar ĉie vin ĉirkaŭe la krono de la milito ekbrulis;
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,	sed la trojanoj kuraĝaj, post kiam sob de la muro paŝis,
οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται	unuj sin forturnis kun la armiloj, aliaj batalas
παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντες κατὰ νῆας.	malpli multaj kontraŭ plimultaj dise apud la ŝipoj.
ἀλλ’ ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους· 740	Sed retiriĝinte voku ĉi tien ĉiujn plejbonulojn; 740
ἔνθεν δ’ ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,	kaj ĉi tie tre tutan konsilon ni elpensu,

ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν, αἴ κ’ ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἦ κεν ἔπειτα πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἦ γὰρ ἔγωγε δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.»	ĉu en la ŝipojn multremilajn ni falu, se volos dio doni forton, ĉu tiam apud la ŝipoj ni venu sendamaĝe. Fakte mi timas, ke repagigos la aĥajanoj la hieraŭan 745 ŝuldon, dum ĉe la ŝipoj adoltiĉo nesatigebla je milito restas, kiu ne plu plene de la batalo reteniĝos, mi kredas.»
Ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ’ Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων, αὐτίκα δ’ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750	Tiel li diris, Polidamanto, kaj plaĉis al Hektoro la vorto oportuna, kaj tuj el la ĉaro kun la armiloj li saltis teren kaj lin alvokinte la flugilozajn vortojn li diris: 750
«Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους, αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ’ εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο· αἶψα δ’ ἐλεύσομαι αὖτις ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.»	«Ho Polidamanto, vi ĉi tie retenu ĉiujn plejbonulojn, sed mi tien iros kaj frontos la militon; kaj senprokraste mi venos denove, post kiam bone al tiuj mi taskos.»
Ἦ ῥα, καὶ ὁρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώς, κεκλήγων, διὰ δὲ Τρώων πέτετ’ ἠδ’ ἐπικούρων. 755 οἳ δ’ ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα πάντες ἐπεσσεύοντ’, ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν. αὐτὰρ ὃ Δηΐφοβόν τε βίην θ’ Ἑλένοιο ἄνακτος Ἀσιάδην τ’ Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱόν, φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760 τοὺς δ’ εὗρ’ οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ’ ἀνολέθρους· ἀλλ’ οἳ μὲν δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν χερσὶν ὑπ’ Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες, οἳ δ’ ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε. τὸν δὲ τάχ’ εὗρε μάχης ἐπ’ ἀριστερὰ δακρυοέσσης 765 δῖον Ἀλέξανδρον Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο, θαρσύνονθ’ ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι, ἀγχοῦ δ’ ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·	Diris do, kaj li impetis al monto neĝoza similante, kriante, kaj tra la trojanoj kaj aliancanoj li flugis. 755 Kaj ili al la pantoido, iĉecon amanta Polidamanto, ĉiuj sturmis, kiam la vokon de Hektoro ili aŭdis. Tiam li kaj Deifobon kaj la forton de Helenoso, la mastro, kaj aziidon Adamanton kaj Azion, la fiziĉon de Hirtako, tra la antaŭbatalantoj serĉante kuris, ĉu ie li trovus. 760 Kaj ilin li trovis ne plu tute sendamaĝajn nek senpereajn; sed ili jam sur la poboj de la ŝipoj de la aĥajanoj kuŝis sub la manoj de la arganoj la animojn perdinte, sed aliaj en la muro estis trafitaj kaj vunditaj. Sed tiun rapide li trovis dekstre de la batalo larmoza, 765 brilan Aleksandron, eŝiĉon de Heleno belhara, kuraĝigantan la kunulojn kaj instigante batali, kaj proksime ekstarinte li alparolis per hontigaj vortoj:

«Δύσπαρι εἶδος ἄριστε γυναιμανὲς ἠπεροπευτά, ποῦ τοι Δηΐφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος 770 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός; ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.»	«Ho Fipariso, rilate aspekton plej bona ulinemaĉa trompulo, kie vere [estas] kaj Deifobo kaj la forto de Helenoso, la mastro, 770 kaj aziido Adamanto kaj Azio, la fiziĉo de Hirtako? Kaj kie vere [estas] Otrioneo? Nun pereis tute desupre Ilio kruta; nun vere certa [estas] la abrupta pereo.»
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·	Tiun siavice alparolis Aleksandro disimila:
«Ἕκτορ ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι, 775 ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ· ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων, ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν οὓς σὺ μεταλλᾷς. 780 οἴω Δηΐφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων. νῦν δ' ἄρχ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει· ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι. πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.»	«Ho, Hektoro, ĉar al vi [estas] la animo senkulpulon kulpigi, 775] alitempe iam jam pli multe lasonta de la milito mi estas, ĉar ankaŭ ne min tute senforta naskis la parentino; ĉar de kiam ĉe la ŝipoj la batalon de la kunuloj vi vigligis, sed de tiam ĉi tie estante ni batalas kontraŭ la danaidoj senĉese; sed la kunuloj estas mortigitaj, pri kiuj vi demandas. 780 Mi pensas, ke kaj Deifobo kaj la forto de Helenoso, la mastro, iris, trafite per longaj ĵetlancoj ambaŭ ĉe la brako; sed mortigon rebatis la kronido. Sed nun komencu, kien ajn vin la koro kaj la animo admonas; sed ni dezirante kune sekvos, kaj neniel mi diras, 785 ke forto mankas, kioma forto ja ĉeestas. Sed preter forto ne estas [eble] ankaŭ por dezireganto militi.»
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως· βὰν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα 790 Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην Πάλμύν τ' Ἀσκάνιόν τε Μόρυν θ' υἷ' Ἱπποτίωνος, οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι. οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ, 795	Tiel parolinte turnis la menson de la sahodo la heroo; kaj ili ekpaŝis por iri, kie pleje la batalo kaj la bataltumulto estis ĉirkaŭ kaj Kebrioneo kaj senriproĉa Polidamanto 790 kaj Falkeo kaj Orteo kaj diegala Polifeteo kaj Palmio kaj Askanioso kaj Morio, la fiziĉo de Hipotiono, kiuj sekve el Askanio fekunda venis kiel anstataŭantoj en la mateno antaŭa; kaj tiam Zeŭso ekmovis batali. Kaj ili iris kompareblaj al ŝtormvento de teruraj ventoj, 795

ἥ ῥά θ’ ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε, θεσπεσίῳ δ’ ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μέν τ’ ἄλλ’, αὐτὰρ ἐπ’ ἄλλα· ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ’ ἄλλοι, 800 χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ’ ἡγεμόνεσσιν ἕποντο. Ἕκτωρ δ’ ἡγεῖτο βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ, Πριαμίδης· πρόσθεν δ’ ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ’ ἐΐσην, ῥινοῖσιν πυκινήν, πολλὸς δ’ ἐπελήλατο χαλκός· ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ. 805 πάντῃ δ’ ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων, εἴ πώς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι· ἀλλ’ οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο μάκρα βιβάσθων·	kiu sekve sub la tondroj de parentiĉo Zeŭso iras al la ebeno, kaj per grandega bruego kun la maro miksiĝas, sed ene ankaŭ multaj ondoj bolantaj de la multmuĝa maro, kurbaj, ŝaŭmkovritaj, kaj antaŭe unuj, sed poste aliaj; tiel la trojanoj, antaŭe unuj, bonordaj, sed poste aliaj, 800 per bronzo scintilantaj kun la gvidantoj sekvis. Sed Hektoro gvidis, simila al mortulpereiga Areso, la priamido; kaj antaŭe li tenis la ŝildon ĉiuflanke egalan, per ledoj densan, kaj multa bronzo estis surforĝita; kaj ĉirkaŭ li ĉe la tempioj moviĝis la brila kasko. 805 Kaj ĉie ĉirkaŭe la falangojn li provis antaŭenpaŝante, ĉu iel ili cedus al li subŝilde elveninta; sed li ne konfuzis la animon en la brusto de la aĥajanoj. Kaj Ajakso unua elvokis longe paŝegante:
«δαιμόνιε σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι αὔτως 810 Ἀργείους; οὔ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν, ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί. ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν. ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ 815 χερσὶν ὑφ’ ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε. σοὶ δ’ αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι ὁππότε φεύγων ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους, οἵ σε πόλινδ’ οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.» 820	«Ho strangulo, proksimen venu; kial do vi timigas same 810 la arganojn? Neniel vere pri batalo sensciaj ni estas, sed per la vipo malbona de Zeŭso subiĝis ni aĥajanoj. Tutcerte iel al vi la animo esperas prirabi ŝipojn; sed manoj por defendi estas ankaŭ al ni. Vere multe pli frue via bone loĝata urbo 815 per niaj manoj estus kaj prenita kaj detruita. Sed al vi mem mi diras, ke proksime estas, kiam ajn fuĝante vi preĝos al Zeŭso la parentiĉo kaj al la aliaj senmortuloj, ke pli rapidaj ol akcipitroj estu la belharaj ĉevaloj, kiuj vin en la urbon portos polvumante tra la ebeno.» 820
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ’ ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν	Tiel sekve al li dirinto alflugis dekstra birdo, aglo altfluga; kaj al tio bruis la homamaso de la aĥajanoj,

θάρσυνος οἰωνῷ· ὃ δ’ ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·	optimisma per la birdo; sed respondis majesta Hektoro:
«Αἶαν ἁμαρτοεπές, βουγάϊε ποῖον ἔειπες· εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο 825 εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη, τιοίμην δ’ ὡς τίετ’ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι πᾶσι μάλ’, ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴ κε ταλάσσῃς μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα 830 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ’ οἰωνοὺς δημῷ καὶ σάρκεσσι πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.»	«Ho Ajakso netaŭge parolanta, fanfaronulo, kian vi diris; ĉar se mi tiel ja infano de Zeŭso egidporta 825 estus ĉiujn tagojn, sed naskus min mastrino Hero, kaj estus honorata kiel estas honorataj Ateno kaj Apolono, kiel nun ĉi tiu tago malbonon portas al ĉiuj arganoj tre, kaj vi inter tiuj mortiĝos, se vi kuraĝos elteni mian lancon longan, kiu al vi la haŭton delikatan 830 disŝiros; tiam vi satigos la hundojn kaj birdojn de la trojanoj per graso kaj kaj karno, falinte ĉe la ŝipoj de la aĥajanoj.»
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ’ ἅμ’ ἕποντο ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ’ ἴαχε λαὸς ὄπισθεν. Ἀργεῖοι δ’ ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο 835 ἀλκῆς, ἀλλ’ ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους. ἠχὴ δ’ ἀμφοτέρων ἵκετ’ αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.	Tiam tiel parolinte li kondukis, kaj ili kune sekvis kun bruo grandega, kaj kriegis la homamaso malantaŭe. Kaj la arganoj aliflanke kriegis, kaj ne forgesis 835 la forton, sed eltenis al alirantajn plejbonulojn de la trojanoj. Kaj la bruo de ambaŭ flankoj atingis la eteron kaj la ĉielon.

XIV – Ξ

Νέστορα δ’ οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης, ἀλλ’ Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Kaj de Nestoron eĉ trinkanta ne nerimarkata estis la krio tamen, sed al la asklepiido la flugilozajn vortojn li diris:
«φράζεο, δῖε Μαχᾶον ὅπως ἔσται τάδε ἔργα· μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον, 5 εἰς ὅ κε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα· αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.»	«Pripensu, ho brila Maĥaono, kiel estos ĉi tiuj faroj; pli granda [estas] jam ĉe la ŝipoj la batalkriado de la fortaj junuloj. Sed vi nun trinku eksidinte brilantan vinon, 5 ĝis kiam varmajn banojn bonbukla Hekamedo vamigos kaj forlavos la malpuron sangozan; tiam mi veninte rapide en ĉirkaŭrigardon ekscios.»
Ὣς εἰπὼν σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑοῖο κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο 10 χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ’ ἔχ’ ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο. εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ, στῆ δ’ ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ’ εἴσιδεν ἔργον ἀεικές, τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθε, Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15 ὡς δ’ ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ, ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα αὔτως, οὐδ’ ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε, πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον, ὣς ὃ γέρων ὅρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν 20 διχθάδι’, ἢ μεθ’ ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων, ἦε μετ’ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν. ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι βῆναι ἐπ’ Ἀτρεΐδην. οἳ δ’ ἀλλήλους ἐνάριζον μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρὴς 25	Tiel parolinte li prenis la ŝildegon faritan de sia fiziĉo kuŝantan en la tendo, de Trasimedeo ĉevalmastra 10 per bronzo lumegantan; sed li havis la ŝildon de sia parentiĉo. Kaj li prenis por si la fortikan ĵetlancon akrigitan kun akra bronzo, kaj li ekstaris ekster la tendo, kaj rapide li rigardis la faron mizeran, tiujn pelatajn, sed tiujn fuĝigantajn poste, la trojanojn altanimajn; kaj renversita estis la muro de la aĥajanoj. 15 Kaj kiel kiam ondas la maro granda kun ondo senbrua, indikante la rapidajn vojojn de la stridaj ventoj same, kaj sekve ankaŭ ne antaŭenruliĝas al iu el la du flankoj, antaŭ ol iu vento elektita depaŝas el Zeŭso, tiel la maljunulo cerbumis dividite en la sento 20 duoble, ĉu li iru inter la amason de la danaidoj rapidĉevalaj, ĉu al la atreido Agamemnono, la paŝtisto de la homamasoj. Kaj tiel al li pensanta ŝajnis pli oportune esti paŝi al la atreido. Sed ili unu la alian mortigadis batalante; kaj krakis al ili ĉirkaŭ la haŭto la bronzo fortika, 25

νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.	de la [uloj] batitaj kaj per glavoj kaj per ĵetlancoj dupintaj.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες	Sed kun Nestoro renkontiĝis la rejĝiĉoj nutrataj de Zeŭso
πὰρ νηῶν ἀνιόντες ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,	apud la ŝipoj suprenirante, kiom estis trafitaj per bronzo,
Τυδεΐδης Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.	la tideido kaj Odiseo kaj la atreido Agamemnono.
πολλὸν γάρ ῥ’ ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30	Ĉar multe sekve for de la batalo estis tiritaj la ŝipoj 30
θῖν’ ἔφ’ ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε	sur la bordon de la maro griza; ĉar tiujn unuaj en la ebenon
εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.	ili tiris, plue la muron ĉe la poboj ili konstruis.
οὐδὲ γὰρ οὐδ’ εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας	Ĉar ja eĉ ne eĉ larĝa estante kapablis ĉiujn
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·	ŝipojn la strando enteni, kaj kunpremiĝis la homamasoj;
τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης 35	tial sekve laŭŝtupe ili tiris, kaj plenigis la riverbuŝon longan 35
ἠϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.	de la tuta bordo, kiom ĉirkaŭfermas la promontoroj.
τῷ ῥ’ οἵ γ’ ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο	Tial sekve ili ja rigardemaj rilate la batalkriojn kaj militon
ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφι	per la lanco sin apogante moviĝis are; sed doloris al ili
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν. ὃ δὲ ξύμβλητο γεραιός,	la animo en la brusto. Sed renkontiĝis la maljunulo,
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 40	Nestoro, kaj timigis la animon en la brusto de la aĥajanoj. 40
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·	Kaj tiun alvokinte alparolis la reganto Agamemnono:
«ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,	«Ho Nestoro, neleido, granda gloro de la aĥajanoj,
τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ’ ἀφικάνεις;	kial do lasinte la militon hompereigan ĉi tien vi atingas?
δείδω μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,	Mi timas, ke jam al mi plenumos la vorton fortika Hektoro,
ὥς ποτ’ ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ’ ἀγορεύων, 45	kiel iam li minacis inter la trojanoj dirante, 45
μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,	ne pli frue de apud la ŝipoj kontraŭ Ilion reveni,
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.	antaŭ ol bruligi per fajro la ŝipojn, kaj mortigi ilin mem.
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.	Tiu tiel ĉi diradis; ĉi ĉio do nun plenumiĝas.
ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ	Ho ve, certe sekve ankaŭ aliaj bonkrurŝirmilaj aĥajanoj
ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον ὥς περ Ἀχιλλεύς, 50	en la animo ĵetas kontraŭ mi galon kiel ja Aĥilo, 50
οὐδ’ ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.»	kaj ne volas batali ĉe la poboj de la ŝipoj.»
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·	Kaj al tiu respondis tiam Nestoro, la ĉevalisto el Gereno:

«ἦ δὴ ταῦτά γ’ ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο. τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55 ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι· οἳ δ’ ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι νωλεμές· οὐδ’ ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται, ὡς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ’ οὐρανὸν ἵκει. 60 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ’ ὅπως ἔσται τάδε ἔργα εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ’ οὐκ ἄμμε κελεύω δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.»	«Vere do tio jam preta estas farita, kaj ne alie la alte tondriganta Zeŭso mem aliformus. Ĉar la muro jam sobŝiriĝis, al kiu ni fidis 55 nerompebla ŝirmilo kaj de la ŝipoj kaj de ni mem esti; sed ili ĉe la rapidaj ŝipoj la batalon senpaŭzan havas senĉese; kaj ne plu vi ekkonus eĉ tre gvatante de kiu de la du flankoj la aĥajanoj pelataj amasiĝas, kiel mikskonfuze ili estas mortigataj, kaj la batalkriado la ĉielon atingas. 60 Sed ni pripensu, kiel estos ĉi tiuj faroj; se ion la menso faras; sed la militon ne mi admonas nin eniri; ĉar neniel al trafito estas [taŭge] batali.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	Tiun siavice alparolis la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono:
«Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι μάχονται, 65 τεῖχος δ’ οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος, ᾗ ἔπι πολλὰ πάθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι, νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ’ Ἄργεος ἐνθάδ’ Ἀχαιούς. 70 ᾔδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν, οἶδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν. ἀλλ’ ἄγεθ’ ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω πειθώμεθα πάντες. νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης, 75 ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν, ὕψι δ’ ἐπ’ εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ νὺξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.	«Ho Nestoro, ĉar jam ĉe la poboj de la ŝipoj ili batalas, 65 kaj la muro farita ne utilis, nek iel la foso, ĉe kiu multe suferis la danaidoj, sed ili [ĝin] esperis en la animo nerompebla ŝirmilo kaj de la ŝipoj kaj de ili mem esti; tiel iel al Zeŭso superforta verŝajnas kare esti, ke sennome pereas for de Argo ĉi tie la aĥajanoj. 70 Ĉar mi sciis, kiam favore por la danaidoj li defendis, sed mi scias nun, kiam tiujn kiel al beataj dioj elstarigas, sed nian impeton kaj manojn ligis. Sed ek, kiel mi diros, ni obeu ĉiuj. La ŝipojn, kiomaj unue estis tiritaj proksime al la maro, 75 ni tiru, kaj ĉiujn ni tiros en la maron brilan, kaj supre ĉe ankroŝtonoj ni ankru, ĝis kiam venos la nokto senmorta, se ankaŭ pro tiu forteniĝos de la milito la trojanoj; kaj tiam ni tirus ĉiujn ŝipojn.

οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ᾽ ἀνὰ νύκτα. 80 βέλτερον ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἠὲ ἁλώῃ.»	Ĉar ne [estas] iel malaprobinde fuĝi malbonon, ankaŭ ne tra la nokto. 80 Pli oportune [estas por tiu], kiu fuĝante forfuĝas malbonon ol kaptiĝos.»
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·	Kaj tiun sekve tenebre ekrigardinte alparolis inventema Odiseo:
«Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων· οὐλόμεν᾽ αἴθ᾽ ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου σημαίνειν, μὴ δ᾽ ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος. οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν καλλείψειν, ἧς εἵνεκ᾽ ὀϊζύομεν κακὰ πολλά; σίγα, μή τίς τ᾽ ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90 μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο ὅς τις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν σκηπτοῦχός τ᾽ εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ τοσσοίδ᾽ ὅσσοισιν σὺ μετ᾽ Ἀργείοισιν ἀνάσσεις· νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες· 95 ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ᾽ ἑλκέμεν, ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης, ἡμῖν δ᾽ αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιῤῥέπῃ. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλαδ᾽ ἑλκομενάων, 100 ἀλλ᾽ ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης. ἔνθά κε σὴ βουλὴ δηλήσεται ὄρχαμε λαῶν.»	«Ho atreido, kia vorto vin fuĝis el la barilo de la dentoj; ho pereiga, se vi nur al senvalora armeo alia komandus, sed ne nin mastrus, al kiuj sekve Zeŭso 85 de junaĝo donis kaj ĝis maljuneco konduki malbonajn militojn, ĝis ni pereos, ĉiu unuopa. Tiel jam vi intencas la urbon larĝstratan de la trojanoj postlasi, pro kiu ni trasuferas multan malbonon? Silentu, por ke neniu alia de la aĥajanoj aŭdu tiun 90 vorton, kiun ne adoltiĉo ja tra la buŝo entute pelu, kiu komprenas en sia menso decaĵojn diri kaj sceptroza estas, kaj al li fidas la homamasoj tiomaj, kiomajn vi inter la arganoj mastras; sed nun mi skoldis plene vian menson, kian vi diris; 95 kiu vi admonas, dum la milito ekokazis kaj batalkrioj, ŝipojn bonferdekajn en la maron tiri, tiel ke plu pli al la trojanoj la deziraĵoj estiĝos, kiuj superregas ja tamen, sed al ni la abrupta pereo doniĝos. Ĉar ne la aĥajanoj tenos la militon, kiam la ŝipoj estos tirataj en la maron, 100 sed timeme ĉirkaŭrigardos, kaj lasos de la bataldeziro. Tiam via decido mortigos, ho gvidanto de la homamasoj.»
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·	Kaj al tiu respondis tiam la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono:
«ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105	«Ho Odiseo, tre iel min vi trafis ĉe la animo per la admono terura; ja ne mi admonis, ke kontraŭvole 105

νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ’ ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν. νῦν δ’ εἴη ὃς τῆσδέ γ’ ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι ἢ νέος ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.»	la ŝipojn bonferdekajn en la maron tiru la fiziĉoj de la aĥajanoj. Sed nun estu [iu], kiu pli bonan saĝaĵon ol ĉi tiun anoncu, ĉu juna ĉu maljuna; sed al mi bonvena ĝi estu.»
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·	Sed inter ili parolis ankaŭ rilate batalkriadon bona Diomedo:
«ἐγγὺς ἀνήρ· οὐ δηθὰ ματεύσομεν· αἴ κ’ ἐθέλητε 110 πείθεσθαι, καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος οὕνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ’ ὑμῖν· πατρὸς δ’ ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει. Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115 οἴκεον δ’ ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι, Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ’ ἦν ἱππότα Οἰνεύς, πατρὸς ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ’ ἦν ἔξοχος αὐτῶν. ἀλλ’ ὃ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ’ ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη πλαγχθείς· ὡς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120 Ἀδρήστοιο δ’ ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς, πολλὰ δέ οἱ πρόβατ’ ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ’ ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ. 125 τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον ὅν κ’ ἐὺ εἴπω. δεῦτ’ ἴομεν πόλεμόνδε καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκῃ. ἔνθα δ’ ἔπειτ’ αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ’ ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται· 130 ἄλλους δ’ ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ’ οὐδὲ μάχονται.»	«Proksime [estas] la adoltiĉo; ne longe ni serĉu; se vi volas 110 obei, kaj neniel per plukolero malbonvoliĝu, ĉiu unuopa, ĉar do laŭ naskiĝo la plej juna mi estas inter vi; sed rilate devenon el parentiĉo bona ankaŭ mi min gloras esti, de Tideo, kiun en Tebo sobŝutita tero kovras. Ĉar al Porteo tri infanoj senriproĉaj estiĝis, 115 kaj ili loĝis en Pleŭrono kaj kruta Kalidono, Agrio kaj Melano, sed la tria estis ĉevalisto Ojneo, la parentiĉo de mia parentiĉo; sed per kapablo li estis elstara inter ili. Sed li ja tie restis, kaj mia parentiĉo en Argo ekloĝis erarinte; ĉar tiel iel Zeŭso volis kaj la dioj aliaj. 120 Kaj li eŝinigis la fizinojn de Adrasto, kaj li priloĝis palacon riĉa je vivtenaĵoj, kaj sufiĉaj al li estis la agroj tritikozaj, kaj multaj arboĝardenoj estis ĉirkaŭe, sed al li multaj etbrutoj estadis; kaj li superis ĉiujn aĥajanojn per la ĵetlanco; kaj tion vi devus aŭdi, se vere ja [mi parolas]. 125 Tial ne min rilate devenon ja malbona kaj senforta nominte la vorton diritan vi malrespektu, kiun bone mi diras. Ĉi tien ni iru en la militon ankaŭ vundite ja pro devo. Sed tie tiam mem ni [de]tenos nin de malamikeco, ekster la pafaĵoj, por ke neniel sur vundo vundo preniĝu; 130 sed la aliajn instigante ni ensendos, kiuj ja pli frue al la animo komplezante sin forturnis kaj ne batalas.»

Ὣς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο· βὰν δ’ ἴμεν, ἦρχε δ’ ἄρά σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. Οὐδ’ ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135 ἀλλὰ μετ’ αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς, δεξιτερὴν δ’ ἕλε χεῖρ’ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο, καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiel li parolis, kaj ili sekve tiun tre aŭskultis kaj obeis; kaj ili ekpaŝis por iri, kaj gvidis sekve ilin la mastro de la adoltiĉoj Agamemnono. / Sed ne blindulan gardon havis la fama tertremigulo, 135 sed inter ilin li venis al maljuna heroo similante, kaj li ekprenis la dekstran manon de Agamemnono, la atreido, kaj lin alvokinte la flugilozajn vortojn li diris:
«Ἀτρεΐδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140 δερκομένῳ, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες οὐδ’ ἠβαιαί. ἀλλ’ ὃ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε· σοὶ δ’ οὔ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν, ἀλλ’ ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ’ ἐπόψεαι αὐτὸς 145 φεύγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.»	«Ho atreido, nun do iel la pereiga koro de Aĥilo ĝojas en la brusto, al la mortigon kaj fuĝon de la aĥajanoj 140 rigardanta [ulo], ĉar ne en li menso [estas], ankaŭ ne minimuma. Sed tiel li pereu, kaj dio lin kripligu; sed al vi neniel tre plene la dioj beataj plukoleras, sed plu ie gvidantoj kaj zorgantoj de la trojanoj polvigas la larĝan ebenon, sed vi observos mem, 145 ke ili fuĝos kontraŭ la urbon for de la ŝipoj kaj tendoj.»
Ὣς εἰπὼν μέγ’ ἄϋσεν ἐπεσσύμενος πεδίοιο. ὅσσόν τ’ ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος, τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων 150 ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ’ ἑκάστῳ καρδίῃ, ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι. Ἥρη δ’ εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι στᾶσ’ ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ’ ἔγνω τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 155 αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ· Ζῆνα δ’ ἐπ’ ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης ἥμενον εἰσεῖδε, στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ. μερμήριξε δ’ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη	Tiel parolinte ege li ekkriis sturmante tra la ebeno. Kiom kriegas naŭ mil aŭ dek mil adoltiĉoj en la milito komencante la kverelon de Areso, tioman voĉon el la brusto la reganto tertremiga 150 sendis; sed al la aĥajanoj grandan forton li enĵetis, al ĉiu unuopa, en la koron, persiste militi kaj batali. Sed Hero ortrona observis per la okuloj ekstarinte el Olimpo de pinto; kaj tuj ŝi ekkonis tiun fervoranta tra la batalo honoriganta la adoltiĉojn, 155 la propran sahodiĉon kaj bosahodiĉon, kaj ekĝojis en la animo; sed Zeŭson sur la plej alta pinto de multfonta Idao eksidinta ŝi observis, kaj malamata al ŝi li estis en la animo. Kaj meditis tiam la bovokula mastrino Hero,

ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο· 160	kiel ŝi profunde trompu la menson de Zeŭso egidporta; 160
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,	Kaj ĉi tiu al ŝi en la sento la plej bona decido ŝajnis,
ἐλθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἓ αὐτήν,	veni en Idaon bone tualetinte mem,
εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι	ĉu iel li dezirus kune dormi en amo
ᾗ χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε	per ŝia haŭto, kaj al li dormon kaj sendamaĝan kaj varmeton
χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι. 165	ŝi ŝutos sur la palpebroj kaj en la menso sagaca. 165
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν	Kaj ŝi ekpaŝis por iri en la dormejon, kiun al ŝi la kara fiziĉo faris,
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε	Hefesto, kaj firman pordon al la fostoj li alfiksis
κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν·	kun ŝlosilo kaŝita, sed tiun dio alia ne malfermus;
ἔνθ' ἥ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.	tie ŝi ja enveninte la pordon brilan fermis.
ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος 170	Per ambrozio unue de la haŭto plaĉa 170
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ	ĉiun malpuraĵojn ŝi forpurigis, kaj ŝmiris sin riĉe per oliva oleo
ἀμβροσίῳ ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·	kun ambrozia bonodoro, kiu sekve al ŝi bonodora estis;
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ	kiam tio estas skuata ankaŭ tra la bronzosojla domo de Zeŭso,
ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.	tamen kaj ĝis la tero kaj ĝis la ĉielo atingas la spiro.
τῷ ῥ' ἥ γε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας 175	Tiam sekve ŝi la haŭton belan ŝmirinte kaj la harojn 175
πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς	kombinte per la manoj harplektaĵojn brilajn ŝi plektis,
καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.	belajn ambroziajn el la kapo senmorta.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη	Kaj ĉirkaŭe sekve ambrozian robon ŝi surmetis, kiun al ŝi Ateno
ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·	glatigis arte prizorginte, kaj ŝi enmetis artaĵojn multajn;
χρυσείῃς δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο. 180	kaj per oraj broĉoj en la brusto ŝi traboris. 180
ζώσατο δὲ ζώνῃ ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυίῃ,	Kaj ŝi zonis sin per zono per cent kvastoj garnita,
ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἦκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι	kaj ŝi enigis sekve orelringojn en la bone traboritajn orellobojn,
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.	triperlajn morusformajn; kaj plaĉo multa debrilis.
κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων	Kaj per kaptuko supre sin kovris la brila el la diinoj
καλῷ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς· 185	per bela nova; kaj ĝi estis hela kiel la suno; 185
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.	kaj sub ŝiaj blankaj piedoj ŝi ligis la belajn sandalojn.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,	Tiam, post kiam jam ĉiun ornamon ĉirkaŭ la haŭton ŝi metis,

βῆ ῥ’ ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ’ Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπε·

«ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος ὅττί κεν εἴπω,
ἦέ κεν ἀρνήσαιο κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
οὕνεκ’ ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;»

Τὴν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

«Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.»

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·

«δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ μ’ ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ’ ἀτίταλλον,
δεξάμενοι Ῥείας, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
τοὺς εἶμ’ ὀψομένη, καί σφ’ ἄκριτα νείκεα λύσω·
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
εἰ κείνω ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.»
Τὴν δ’ αὖτε προσέειπε φιλομειδὴς Ἀφροδίτη·

«οὐκ ἔστ’ οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·

ŝi ekpaŝis sekve por iri el la dormejo, kaj vokinte Afroditon
for de la aliaj dioj per vorto ŝi alparolis:

«Ĉu sekve do al mi iel vi obeus, kara fizo, kion mi diros,
aŭ rifuzos plukolerante pri tio en la menso,
ĉar mi al la danaidoj, sed vi al la trojanoj helpas?»

Kaj al tiu respondis tiam la fizino de Zeŭso Afrodito:

«Hero, majesta diino, fizino de granda Krono,
diru, kion vi intencas; sed plenumi min la animo admonas,
se mi povas plenumi ja kaj se plenumeble estos.»

Kaj ŝin ruze pensante alparolis mastrino Hero:

«Donu nun al mi amon kaj sopiron, per kiu vi ĉiujn
senmortulojn kaj mortivajn homojn subigas.
Ĉar mi iros vidonte la finojn de la multnutra tero,
Oceanon, la devenon de la dioj, kaj parentinon Tetison,
kiuj min en sia palaco bone nutris kaj flegis,
akceptinte de Reo, kiam Kronon la vastevida Zeŭso
sub la teron sobĵetis kaj senĉese ondantan maron;
tiujn mi iros vidonte, kaj al ili la senfinajn disputojn mi solvos;
ĉar jam longan tempon ili detenas sin de dormejo kaj amikeco
unu de la alia, ĉar galo enfalis en la animon.
Se tiujn du per vortoj persvadinte la karan koron
en la kuŝejon mi movus por kuniĝi en amo,
ĉiam de ili kaj kara kaj estiminda mi nomiĝus.»

Tiun siavice alparolis ridema Afrodito:

«Ne estas nek ŝajnas [eble] vian vorton rifuzi;

Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.»	ĉar en la brakoj de Zeŭso la plej bona vi dormas.»
Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα ποικίλον, ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215 ἔνθ᾽ ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ᾽ ἵμερος, ἐν δ᾽ ὀαριστὺς πάρφασις, ἥ τ᾽ ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων. τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·	Diris, kaj de la brusto ŝi malfiksis la zonon, rimenon arte ornamitan, kie por ŝi ĉiuj ensorĉaĵoj estis faritaj; 215 tie ene [estis] amikeco, kaj ene [estis] sopiro, kaj ene [estis] interparolo, logaĵo, kiu ŝtelas la menson eĉ de prudente pensantaj [uloj]. Tiun sekve al ŝi ŝi enĵetis per la manoj kaj vorton diris kaj alparolis ŝin nome:
«τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ, ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σέ φημι 220 ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.»	«Jen, nun tiun rimenon ene submetu en via sino, la arte ornamitan, en kiu ĉio estas farita; kaj mi diras, ke vi ne 220 senrezulte ja hejmeniĝos, kion en via menso vi intencas.»
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη, μειδήσασα δ᾽ ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ. Ἣ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, Ἥρη δ᾽ ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο, 225 Πιερίην δ᾽ ἐπιβᾶσα καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν σεύατ᾽ ἐφ᾽ ἱπποπόλων Θρῃκῶν ὄρεα νιφόεντα, ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν· ἐξ Ἀθόω δ᾽ ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα, Λῆμνον δ᾽ εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος. 230 ἔνθ᾽ Ὕπνῳ ξύμβλητο κασιγνήτῳ Θανάτοιο, ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·	Tiel ŝi diris, kaj ekridetis la bovokula mastrino Hero, kaj ekridetinte tiam ŝi ene submetis en sia sino. Ŝi ekpaŝis kontraŭ la palaco, la fizino de Zeŭso Afrodito, sed Hero ekrapidinte lasis la kreston de Olimpo, 225 kaj Pierion surpaŝinte kaj Emation amatan ŝi ekrapidis sur la montojn neĝozajn de la ĉevalbredaj trakoj, la plej altajn pintojn; sed la teron ŝi ne tuŝis per la du piedoj; kaj el Atoso sur la maron ondantan ŝi paŝis, kaj Lemnon ŝi atingis, la urbon de dia Toanto. 230 Tie kun Dormo ŝi renkontiĝis, la propra sahodiĉo de Morto, kaj sekve al li ŝi eniĝis en la mano kaj vorton diris kaj alparolis lin nome:
«Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ᾽ ἀνθρώπων, ἠμὲν δή ποτ᾽ ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἠδ᾽ ἔτι καὶ νῦν πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα. 235 κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ᾽ ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ, αὐτίκ᾽ ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι. δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον ἄφθιτον αἰεί,	«Dormo, mastro kaj de ĉiuj dioj kaj de ĉiuj homoj, kaj jam iam mian vorton vi aŭskultis, kaj plu ankaŭ nun obeu; kaj mi al vi sciu dankon ĉiujn tagojn. 235 Endormigu por mi sub la brovoj la okulojn brilajn de Zeŭso, tuj kiam mi apude kuŝos en amo. Kaj donacojn al vi mi donos, belan tronon neperean ĉiam,

χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ’ ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις τεύξει’ ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει, 240 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.»	oran; sed Hefesto, mia infano kurbakrua faros arte prizorginte, kaj sub la piedojn skabelon sidigos, 240 sur kiu vi surmetos la blankajn piedojn festenante.»
Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεεν ἥδυμος Ὕπνος·	Kaj tiun respondante alparolis dolĉa Dormo:
«Ἥρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο, ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245 Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται· Ζηνὸς δ’ οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην, οὐδὲ κατευνήσαιμ’, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι. ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή, ἤματι τῷ ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250 ἔπλεεν Ἰλιόθεν Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας. ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο ἥδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ, ὄρσασ’ ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας, καί μιν ἔπειτα Κόωνδ’ εὖ ναιομένην ἀπένεικας, 255 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ’ ἐπεγρόμενος χαλέπαινε, ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς, ἐμὲ δ’ ἔξοχα πάντων ζήτει· καί κέ μ’ ἄϊστον ἀπ’ αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ, εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν· τὴν ἱκόμην φεύγων, ὁ δ’ ἐπαύσατο χωόμενός περ. 260 ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι. νῦν αὖ τοῦτό μ’ ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.»	«Hero, majesta diino, fizino de granda Krono, mi ja alian de la dioj eternaj facile enlitigos, ankaŭ [se estus] la fluoj de la rivero 245 Oceano, kiu ja deveno al ĉiuj estis farita; sed al Zeŭso la kronido ne mi pli proksime atingus, nek enlitigus, kiam li ne mem ja ordonas. Ĉar jam min ankaŭ rilate alian [aferon] via komisio instruis, en tiu tago, kiam tiu noblanima fiziĉo de Zeŭso 250 ekvelis de Ilio, la urbon de la trojanoj prirabinte. Vere mi endormigis la menson de Zeŭso egidporta dolĉe ĉirkaŭŝutinte; sed vi al li malbonon elpensis en la menso, levinte stridajn ventojn ŝtormajn sur la maron, kaj lin tiam al Koo bone loĝata forportis, 255 for de ĉiuj amikoj. Kaj li vekiĝinte agis malamike, ĵetadante tra la palaco la diojn, kaj min elstare inter ĉiuj li serĉis; kaj min nevideblan el la etero li enĵetus en la maron, se ne savus Nokto, subiganto de la dioj kaj de la adoltiĉoj; tiun mi atingis fuĝante, kaj li ĉesis, eĉ kolerante. 260 Ĉar li timevitis, ke kontraŭ la Nokto rapida neplaĉaĵojn li ne faru. Nun denove min vi admonas tion alian nefareblan plenumi.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·	Tiun siavice alparolis la bovokula mastrino Hero:
«Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;	«Ho Dormo, sed kial vi tion en via menso pripensas?

ἦ φῇς ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν 265 ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο παῖδος ἑοῖο; ἀλλ᾽ ἴθ᾽, ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν. [Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἱμείρεαι ἤματα πάντα.]»	Ĉu vi opinias, ke al la trojanoj helpos la vastevida Zeŭso 265 kiel rilate Heraklon, sian infanon, li koleregis? Sed iru, kaj mi al vi unu de la Gracioj pli junaj donos por eŝinigi kaj via eŝino nomi. Paziteon, kiun ĉiam vi deziras ĉiujn tagojn.»
Ὣς φάτο, χήρατο δ᾽ Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα· 270	Tiel li diris, kaj ekĝojis Dormo, kaj respondante li alparolis: 270
«ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ, χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν, τῇ δ᾽ ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες μάρτυροι ὦσ᾽ οἳ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες, ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων, 275 Πασιθέην, ἧς τ᾽ αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.»	«Ek do, nun al mi ĵuru je la nevundebla akvo de Stikso, kaj per la unu mano prenu teron multnutran, sed per la alia la maron brilantan, por ke al ni du ĉiuj atestantoj estu, kiuj malsupre dioj ĉirkaŭ Krono estante, vere al mi doni unu de la Gracioj pli junaj, 275 Paziteon, kiun mi mem deziras ĉiujn tagojn.»
Ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, ὄμνυε δ᾽ ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ᾽ ὀνόμηνεν ἅπαντας τοὺς ὑποταρταρίους οἳ Τιτῆνες καλέονται. αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον, 280 τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε ἠέρα ἐσσαμένω ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον. Ἴδην δ᾽ ἱκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν, Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ᾽ ἐπὶ χέρσου βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπο σείετο ὕλη. 285 ἔνθ᾽ Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι, εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ᾽ ἐν Ἴδῃ μακροτάτη πεφυυῖα δι᾽ ἠέρος αἰθέρ᾽ ἵκανεν· ἔνθ᾽ ἧστ᾽ ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν, ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ᾽ ἐν ὄρεσσι 290 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.	Tiel li parolis, kaj ne malobeis la dio blankbraka Hero, kaj ŝi ĵuris, kiel li admonis, kaj ĉiujn diojn ŝi nomis, la subtartarajn, kiuj Titanoj nomiĝas. Tiam, kiam sekve ŝi kaj ĵuris kaj finis tiun ĵuron, 280 tiuj du ekpaŝis la urbon de Lemno kaj de Imbro lasinte, nebulon vestite, rapide trapasante la vojon. Kaj ili atingis Idaon multfontan, la parentinon de sovaĝbestoj, Lekton, kie unue ili du lasis la maron; kaj tiuj du sur la firma tero paŝis, kaj la plej alta arbaro sub la piedoj moviĝis. 285 Tiam Dormo restis, antaŭ ol la okuloj de Zeŭso ekvidus, en piceon altegan sorpaŝinte, kiu tiam en Idao plej alta kreskinta tra nebulo la eteron atingis; tie li sidis per branĉoj piceaj dense kovrita, al la birdo strida simila, kiun en la montoj 290 *ĥalkis* nomadas la dioj, sed la adoltiĉoj koracio.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς. ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν, οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι, 295 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας. στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·	Kaj Hero rapide alpaŝis Gargaron, la pinton de Idao alta; kaj ekvidis la nubkolektanto Zeŭso. Kaj kiel li ekvidis, tiel lin amo la saĝan menson ĉirkaŭkovris, kian kiam unue ja ili du kuniĝis en amo, 295 en la liton irante, nerimarkate de la karaj parentoj. Kaj li ekstaris antaŭ ŝi kaj vorton diris kaj alparolis ŝin nome:
«Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις; ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα τῶν κ' ἐπιβαίης.»	«Hero, kien dezirante de Olimpo ĉi tion vi atingas? Sed ĉevaloj kaj ĉaro ne kunestas, kiujn vi surpaŝus.»
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300	Kaj lin ruze pensante alparolis mastrino Hero: 300
«ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν, οἵ με σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον· τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω· ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ. ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν. νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω, μή πώς μοι μετέπειτα χολώσεαι, αἴ κε σιωπῇ 310 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.»	«Mi venas vidonte la finojn de la multnutra tero, Oceanon, la devenon de la dioj, kaj parentinon Tetison, kiuj min en sia palaco bone nutris kaj flegis; tiujn mi iros vidonte, kaj al ili la senfinajn disputojn mi solvos; ĉar jam longan tempon ili detenas sin de kuŝejo kaj amikeco 305 unu de la alia, ĉar galo enfalis en la animon. Kaj la ĉevaloj en la montpiedo de multfonta Idao staras, kiuj min portos kaj sur firma tero kaj sur malseko. Sed nun pro vi ĉi tien de Olimpo ĉi tion mi atingas, por ke neniel al mi poste vi koleru, se mi silente 310 iros kontraŭ la palacon de la profunde fluanta Oceano.»
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·	Tiun respondante alparolis la nubkolektanto Zeŭso:
«Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι, νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε. οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν, οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,	«Hero, tien estas [eble] ankaŭ pli poste eksturmi, sed ek, ni du al amo turniĝu enlitiĝinte. Ĉar neniel iam min ĉi tiel pasio je diino nek de adoltino 315 la animon en la brusto ĉirkaŭŝutite subigis, nek kiam mi ekamis kunulon de Iksiono,

ἥ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μήστωρ᾽ ἀτάλαντον·	kiu naskis Piritoon, kaŭzanton al dioj kompareblan;
οὐδ᾽ ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,	nek kiam ja Danaon belmaleolan , la akriziidinon,
ἥ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320	kiu naskis Perseon, elstaran de ĉiuj adoltiĉoj; 320
οὐδ᾽ ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,	nek kiam la junulinon de Fenikso famega,
ἥ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·	kiu naskis al mi kaj Minoon kaj diegalan Radamanton;
οὐδ᾽ ὅτε περ Σεμέλης οὐδ᾽ Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,	nek kiam ja Semelon nek Alkmenon en Tebo,
ἥ ῥ᾽ Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·	kiu sekve Heraklon, la sentiman infanon, naskis;
ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσιν· 325	kaj tiu Semelo Dionizon naskis kiel amuzon por la mortivuloj; 325
οὐδ᾽ ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,	nek kiam Demetron, la belplektaĵan mastrinon,
οὐδ᾽ ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,	nek kiam je Leto grandioza, nek je vi mem,
ὡς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.»	kiel vin nun mi amas kaj min dolĉa sopiro prenas.»
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·	Kaj lin ruze pensante alparolis mastrino Hero:
«αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 330	«Plej terura kronido, kian vorton vi diris? 330
εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι	Se nun en amo vi deziras enlitiĝi
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·	sur la pintoj de Idao, sed tio ĉio estas videbla;
πῶς κ᾽ ἔοι εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων	kiel estus, se nin du iu de la dioj eternaj
εὕδοντ᾽ ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν	dormantaj ekvidus, kaj inter ĉiujn diojn veninte
πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην 335	raportus? Ne mi al via palaco revenus 335
ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.	el la lito ekstarinte, kaj plej hontige estus.
ἀλλ᾽ εἰ δή ῥ᾽ ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,	Sed se do sekve vi volas kaj al vi kare estas en la animo,
ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν	estas por vi dormejo, kiun al vi la kara fiziĉo faris,
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·	Hefesto, kaj firman pordon al la fostoj li alfiksis;
ἔνθ᾽ ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι εὕαδεν εὐνή.» 340	tien ni iru kuŝante, ĉar ja al vi ekplaĉis la kuŝejo.» 340
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·	Tiun respondante alparolis la nubkolektanto Zeŭso:
«Ἥρη μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτέ τιν᾽ ἀνδρῶν	«Hero, nek tion de la dioj ja timu nek, ke iu de la adoltiĉoj
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω	vidus; tian nubon al vi mi ĉirkaŭkovros,

χρύσεον· οὐδ’ ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιός περ,
οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.» 345

Ἦ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
τοῖσι δ’ ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
λωτόν θ’ ἑρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ’ ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ’ ἔεργε.
τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο 350
καλὴν χρυσείην· στιλπναὶ δ’ ἀπέπιπτον ἔερσαι.
Ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς, ἔχε δ’ ἀγκὰς ἄκοιτιν·
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἥδυμος Ὕπνος
ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ· 355
ἀγχοῦ δ’ ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

«πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσείδαον ἐπάμυνε,
καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ’ ἔτι εὕδει
Ζεύς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ’ ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.» 360

Ὣς εἰπὼν ὃ μὲν ᾤχετ’ ἐπὶ κλυτὰ φῦλ’ ἀνθρώπων,
τὸν δ’ ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ’ ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·

«Ἀργεῖοι καὶ δ’ αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ καὶ κῦδος ἄρηται; 365
ἀλλ’ ὃ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται οὕνεκ’ Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ’ οὔ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἳ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ’ ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

oran; kaj nin du ne travidus eĉ Helio,
kies okulo ankaŭ la plej akra estas por rigardi.» 345

Diris do, kaj ĉe la brakoj tuŝis la infano de Krono sian eŝinon;
kaj sub tiuj la tero brila kreskigis freŝverdan greson,
kaj lotuson rosan kaj krokuson kaj hiacinton
densan kaj molan, kiu de la tero supren ĉirkaŭfermis.
En tio ili du kuŝis, kaj ili kovriĝis per nubo 350
belan oran; kaj defalis scintilantaj roseroj.
Tiel li senmove dormis, la parentiĉo sur pinto Gargaro,
per dormo kaj amo superite, kaj li tenis brakume la eŝinon;
kaj li ekpaŝis por kuri al la ŝipoj de la aĥajanoj, dolĉa Dormo,
mesaĝon dironte al termovanto-tertremigulo; 355
kaj proksime ekstarinte la flugilozajn vortojn diris:

«Favore nun la danaidojn, ho Pozidono, subtenu,
kaj al ili gloron donu mallongdaŭre eĉ, dum plu dormas
Zeŭso, ĉar ĉirkaŭ lin mi molan dormon profundan kovris;
kaj Hero en amo forlogis por enlitiĝi.» 360

Tiel parolinte li rapidis al la famaj amasoj de la homoj,
kaj tiun plu pli alsendis subteni la danaidojn.
Kaj tuj inter la unuaj ege antaŭsaltinte admonis:

«Arganoj, sed ĉu ankaŭ denove ni lasas venkon al Hektoro,
la priamido, por ke la ŝipojn li prenu kaj gloron li gajnu? 365
Sed li tiel opinias kaj sin gloras, ĉar Aĥilo
sur la ŝipoj kavaj restas koleriĝinte rilate la spiriton;
sed ties neniel tre estos manko, se la aliaj,
ni, instigos subteni unu la alian.

ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες· 370	Sed ek, kiel mi diros, ni obeu ĉiuj; 370
ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται	Per ŝildoj, kiomaj plej bonaj kaj plej grandaj en la armeo [estas],
ἐσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσι	vestite, kaj rilate la kapojn per brilegantaj kaskoj
κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατ᾽ ἔγχε᾽ ἑλόντες,	kovrite, kaj per la manoj la plej longajn ĵetlancojn preninte,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ᾽ ἔτι φημὶ	ni iru; tiam mi komandos, kaj mi diras, ke ne plu
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375	Hektoro, la priamido, eltenos, eĉ se li tre deziras. 375
ὃς δέ κ᾽ ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ᾽ ὀλίγον σάκος ὤμῳ,	Kaj kiu adoltiĉo [estas] batalbrava, sed havas malgrandan ŝildon sur la ŝultro,
χείρονι φωτὶ δότω, ὃ δ᾽ ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.»	al pli malbona heroo li donu, kaj li ŝildon pli grandan surmetu.»
Ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·	Tiel li parolis, kaj ili sekve tiun tre aŭskultis kaj obeis;
τοὺς δ᾽ αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,	kaj ilin la rejĝiĉoj mem ordigis, eĉ se vundite,
Τυδεΐδης Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380	la tideido kaj Odiseo kaj la atreido Agamemnono; 380
οἰχόμενοι δ᾽ ἐπὶ πάντας ἀρήϊα τεύχε᾽ ἄμειβον·	kaj irante al ĉiuj la militajn armilojn ili interŝanĝis;
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον.	taŭgajn taŭgulo surmetis, sed malpli bonajn al malpli bona ili disdonis.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,	Tiam, kiam sekve ili surmetis ĉirkaŭ la haŭto la brilantan bronzon,
βάν ῥ᾽ ἴμεν· ἦρχε δ᾽ ἄρά σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,	ili ekpaŝis sekve por iri; kaj gvidis sekve ilin Pozidono tertremiga,
δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, 385	teruran glavon longeĝan havante en la mano dika, 385
εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ᾽ οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι	similan al fulmo; sed per tiu ja ne moro estas miksiĝi
ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.	en batalardo fatala, sed timo retenas la adoltiĉojn;
Τρῶας δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἕκτωρ.	kaj la trojanojn siavice aliflanke ordigis majesta Hektoro.
δή ῥα τότ᾽ αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν	Jam sekve tiam plej teruran disputon de milito etendis
κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ, 390	nigrahara Pozidono kaj majesta Hektoro, 390
ἤτοι ὃ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ᾽ Ἀργείοισιν ἀρήγων.	vere unu al la trojanoj, sed la alia al la arganoj helpante.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε	Kaj ondis la maro kontraŭ kaj la tendojn kaj ŝipojn
Ἀργείων· οἳ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.	de la arganoj; kaj ili kuniris kun granda batalkrio.
οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ ποτὶ χέρσον,	Nek la ondo de la maro tiom muĝas kontraŭ la firma tero,
ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ· 395	de la maro levate per blovo dolora de Norda Vento; 395
οὔτε πυρὸς τόσσός γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο	ne tioma krome [estas] la bruo de la fajro brulanta
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ᾽ ὤρετο καιέμεν ὕλην·	en la ravinoj de monto, kiam ĝi leviĝis por bruligi la arbaron;

οὔτ’ ἄνεμος τόσσόν γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισι	nek la vento tiom ja ĉirkaŭ la kverkoj altfoliaj
ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,	bruas, kiu plej multe ege bruas malvoleme,
ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ 400	kioma sekve de la trojanoj kaj de la aĥajanoj estiĝis la voĉo 400
δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ’ ἐπ’ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.	de la terure kriantaj, kiam unu kontraŭ la alia ili saltis.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ	Kaj Ajakson unua priĵetis majesta Hektoro
ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ’ ἀφάμαρτε,	per la lanco, kiam li estis turnita rekte kontraŭ li, kaj li ne maltrafis,
τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,	tie sekve du portrimenoj ĉirkaŭ la brusto estis etenditaj,
ἤτοι ὃ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου· 405	vere unu de la ŝildego, sed la alia de la glavo arĝentnajla; 405
τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα. χώσατο δ’ Ἕκτωρ,	tiuj du al li savis la delikatan haŭton. Kaj retiriĝis Hektoro,
ὅττί ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,	post kiam sekve al li la pafaĵo akra vane fuĝis el la mano,
ἂψ δ’ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ’ ἀλεείνων.	retro en la amason de la kunuloj li cedis, la pereon evitante.
τὸν μὲν ἔπειτ’ ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας	Tiun foriranton tiam la telamonido, granda Ajakso,
χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν, 410	per ĵetŝtono, kiuj sekve [estis] multaj kiel submetiloj de la rapidaj ŝipoj 410
πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἓν ἀείρας	– ĉe la piedoj de la batalantoj ili ruliĝis –, de tiuj unu levinte
στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος ἀγχόθι δειρῆς,	la bruston li trafis super la ŝildorando proksime al la kolo,
στρόμβον δ’ ὣς ἔσσευε βαλών, περὶ δ’ ἔδραμε πάντῃ.	kaj kiel turbo li ekmoviĝis trafinte, kaj turniĝis ĉie.
ὡς δ’ ὅθ’ ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς	Kaj kiel kiam sub la bato de parentiĉo Zeŭso elŝiriĝas kverko
πρόῤῥιζος, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὀδμὴ 415	elradike, kaj terura odoro de sulfuro estiĝas 415
ἐξ αὐτῆς, τὸν δ’ οὔ περ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδηται	el ĝi, kaj tiun ne ja tenas kuraĝo, kiu ekvidas
ἐγγὺς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός,	proksime estante, kaj danĝera [estas] la fulmo de Zeŭso granda,
ὣς ἔπεσ’ Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·	tiel falis la impeto de Hektoro rapide teren en la polvo;
χειρὸς δ’ ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ’ αὐτῷ δ’ ἀσπὶς ἐάφθη	kaj el la mano elfalis ĵetlanco, kaj sur li la ŝildo sonoris
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 420	kaj la kasko, kaj ĉirkaŭ li bruis la armiloj bele ornamitaj per bronzo. 420
οἳ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,	Kaj ili ege kriante alkuris, la fiziĉoj de la aĥajanoj,
ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς	esperante fortiri, kaj ĵetis densajn
αἰχμάς· ἀλλ’ οὔ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν	ĵetlancojn; sed sed neniu povis la paŝtiston de la homamasoj
οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,	vundi nek trafi; ĉar ĉirkaŭpaŝis la plejbonuloj,
Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγήνωρ 425	kaj Polidamanto kaj Eneo kaj brila Agenoro 425

Σαρπηδών τ’ ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.	kaj Sarpedono, la ĉefo de la likianoj, kaj Glaŭko senriproĉa.
τῶν δ’ ἄλλων οὔ τίς εὐ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν	Kaj neniu de la aliaj lin malzorgis, sed antaŭ lin
ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ’ ἄρ’ ἑταῖροι	la ŝildojn plenrondajn ili ektenis. Kaj lin sekve la kunuloj
χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ’ ἵκεθ’ ἵππους	per la manoj levinte portis el la peno, ĝis li atingis la ĉevalojn
ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430	rapidajn, kiuj por li malantaŭ la batalo kaj milito 430
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ’ ἔχοντες·	staris kaj veturigiston kaj ĉaron bele ornamitan havante;
οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.	ili tiun ja kontraŭ la urbon portis, la peze ĝemantan.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,	Sed kiam do ili atingis la travadejon de la bele fluanta rivero,
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,	de Ksanto vorticoza, kiun generis senmorta Zeŭso,
ἔνθά μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, κὰδ δέ οἱ ὕδωρ 435	tiel lin el la ĉaro ili delasis sur la tero, kaj sob al li akvon 435
χεῦαν· ὃ δ’ ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,	verŝis; kaj li ekspiris kaj sorrigardis per la okuloj,
ἑζόμενος δ’ ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἷμ’ ἀπέμεσσεν·	kaj eksidinte sur la genuoj nigranuban sangon li elsputis;
αὖτις δ’ ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τὼ δέ οἱ ὄσσε	kaj denove retro li proksimiĝis al la tero, kaj al li la du okulojn
νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ’ ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.	nokto nigra kovris; kaj la pafaĵo plu la animon subigis.
Ἀργεῖοι δ’ ὡς οὖν ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα, 440	Sed kiel la arganoj do ekvidis, ke Hektoro formoviĝas, 440
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.	pli multe al la trojanoj ili sursaltis, kaj ili eksentis bataldeziron.
ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας	Tiam kiel tutunua rapida Ajakso de Oileo
Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι	vundis intersaltinte per lanco akroza Satnion,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηΐς ἀμύμων	la enopsidon, kiun sekve nimfo naskis, najado senriproĉa
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ’ ὄχθας Σατνιόεντος. 445	al Enopso bovojn paŝtanta ĉe la bordoj de Satnioizo. 445
τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν	Tiun la oileido lance fama proksime veninte
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ’ ἀνετράπετ’, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ	vundis ĉe la ingveno; sed li renversiĝis, kaj sekve ĉirkaŭ li
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.	la trojanoj kaj danaidoj kondukis intensan batalon.
τῷ δ’ ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ	Kaj tial kontraŭ Polidamanto lancon svingante venis kiel defendanto
Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450	la pantoido, kaj li tafis Protoenoron ĉe la dekstra ŝultro, 450
υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο, δι’ ὤμου δ’ ὄβριμον ἔγχος	la fiziĉon de Areiliko, kaj tra la ŝultro la fortika ĵetlanco
ἔσχεν, ὃ δ’ ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.	elstaris, kaj li en la polvon falinte prenis la teron per la mano.
Πουλυδάμας δ’ ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας·	Sed Polidamanto mirinde sin gloris malproksime ekkriinte:

«οὐ μὰν αὖτ’ ὀΐω μεγαθύμου Πανθοΐδαο χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455 ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ, καί μιν ὀΐω αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.»	«Miavice mi ne kredas, ke de la mano firma de la grandanima pantoido vane ekflugis la ĵetlanco, 455 sed iu de la arganoj ekhavis sur la haŭto, kaj mi opinias, ke li mem [sur ĝi] apogite sobiros en la domon de Hadeso.»
Ὣς ἔφατ’, Ἀργείοισι δ’ ἄχος γένετ’ εὐξαμένοιο· Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε, τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460 καρπαλίμως δ’ ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. Πουλυδάμας δ’ αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν λικριφὶς ἀΐξας, κόμισεν δ’ Ἀντήνορος υἱὸς Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον. τόν ῥ’ ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ, 465 νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ’ ἄμφω κέρσε τένοντε· τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ στόμα τε ῥῖνές τε οὔδεϊ πλῆντ’ ἤ περ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος. Αἴας δ’ αὖτ’ ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·	Tiel li parolis, al la arganoj aflikto estiĝis pro la singloranto; sed al Ajakso sperta plej multe la animon li ekscitis, al la telamonido; ĉar al tiu li falis plej proksime. 460 Kaj rapide la foriranton li priĵetis per lanco brila. Sed Polidamanto mem rebatis la pereon nigran flanken saltinte, sed ekhavis fizo de Antenoro, Arkeloĥo; ĉar al tiu sekve la dioj decidis pereon. Tiun sekve li trafis en la ligilon kaj de kapo kaj de nuko, 465 la malsupran kolvertebron, kaj li fortranĉis ambaŭ tendenojn; kaj multe pli frue ties kapo kaj buŝo kaj nazo al la tero proksimiĝis ol ja suroj kaj genuoj de la falinto. Kaj Ajakso siavice vokis al senriproĉa Polidamanto:
«φράζεο Πουλυδάμα καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες, 470 ἦ ῥ’ οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι ἄξιος; οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ, ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο, ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει.»	«Pripensu, ho Polidamanto, kaj al mi vere anoncu, 470 ĉu sekve ne tiu adoltiĉo anstataŭ Protoenoro por esti mortigita [estas] inda? Al mi malbona li ne ŝajnas nek el malbonaj [parentoj], sed sahodiĉo de Antenoro ĉevalmastra, aŭ infano; ĉar al li rilate devenon plej proksime li ŝajnis.»
Ἦ ῥ’ εὖ γιγνώσκων, Τρῶας δ’ ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475 ἔνθ’ Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρί, ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὃ δ’ ὕφελκε ποδοῖιν. τῷ δ’ Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας·	Diris li sekve bone sciante, sed la trojanojn aflikto kaptis rilate la animon. 475 Tiam Akamaso Promaĥon, beoton, vundis per la lanco, ĉirkaŭ la propra sahodiĉo paŝinte; kaj li malsupre fortiris ĉe ambaŭ piedoj. Kaj tial Akamaso mirinde sin gloris malproksime ekkriinte:
«Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἀπειλάων ἀκόρητοι,	«Arganoj laŭtvoĉaj, je minacoj nesatigeblaj,

οὔ θην οἴοισίν γε πόνος τ᾽ ἔσεται καὶ ὀϊζὺς 480 ἡμῖν, ἀλλά ποθ᾽ ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὔμμες. φράζεσθ᾽ ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ δηρὸν ἄτιτος ἔῃ· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.» 485	certe ne solaj ja kaj peno estos kaj mizero 480 por ni, sed iam tiel estos mortigitaj ankaŭ vi. Pripensu, kiel al vi Promaĥo dormas, subigite per mia lanco, por ke neniel ja la punpago de la propra sahodiĉo longe senvenĝa estu; tial preĝas ankaŭ iu adoltiĉo, ke parenco en la ĉambraro kiel venĝanto de la pereo restu.» 485
Ὣς ἔφατ᾽, Ἀργείοισι δ᾽ ἄχος γένετ᾽ εὐξαμένοιο· Πηνέλεῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν· ὁρμήθη δ᾽ Ἀκάμαντος· ὃ δ᾽ οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν Πηνελέωο ἄνακτος· ὃ δ᾽ οὔτασεν Ἰλιονῆα, υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα 490 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσε· τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα. τὸν τόθ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύος οὖτα κατ᾽ ὀφθαλμοῖο θέμεθλα, ἐκ δ᾽ ὦσε γλήνην· δόρυ δ᾽ ὀφθαλμοῖο διαπρὸ καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ᾽ ἕζετο χεῖρε πετάσσας 495 ἄμφω· Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ᾽ ὄβριμον ἔγχος ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δὲ φὴ κώδειαν ἀνασχὼν πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα· 500	Tiel li parolis, al la arganoj aflikto estiĝis pro la singloranto; sed al Peneleo sperta plej multe la animon li ekscitis; kaj li impetis kontraŭ Akamaso; sed li ne atendis la impeton de Peneleo, la mastro; sed li trafis Ilioneon, la fiziĉon de Forbanto multŝafa, kiun sekve plej multe 490 Hermeso de la trojanoj amis kaj havaĵon donis; ĉar al tiu sekve la parentino solan naskis Ilioneon. Tiun tiam sub la brovo li trafis funde sub la okulo, kaj ĝi elpuŝis la okulglobon; sed la lanco rekte tra la okulo kaj tra la kapmalantaŭo venis, kaj li eksidis la du manojn etendinte, 495 ambaŭ; kaj Peneleo elingiginte la glavon akran li ĉe la nuko rekte pelis, kaj dehakis teren tie kun la kasko la kapon; kaj plu la fortika ĵetlanco estis en la okulo; kaj li kiel papavokapon sorlevinte kaj montris al la trojanoj kaj sin glorante la vorton diris: 500
«εἰπέμεναί μοι, Τρῶες ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν· οὐδὲ γὰρ ἥ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.» 505	«Diri [restas] al mi, trojanoj, al la parentiĉo kara kaj parentino de brava Ilioneo lamenti en la ĉambraro; ĉar ankaŭ ne la eŝino de Promaĥo, la alegenorido, pri la adoltiĉo kara veninta ĝojos, kiam ajn do el Trojo kun la ŝipoj hejmeniĝos ni junuloj de la aĥajanoj.» 505

Ὣς φάτο, τοὺς δ᾽ ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,	Tiel li diris, kaj sekve tiujn ĉiujn malsupre tremo kaptis ĉe la membroj,
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.	kaj ĉirkaŭrigardis ĉiu unuopa, kie li eskapu la abruptan pereon.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσαι,	Diru nun al mi, muzoj olimpajn loĝejojn havantaj,
ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ᾽ ἀνδράγρι᾽ Ἀχαιῶν	kiu do unua de la aĥajanoj sangozan armilpredon
ἤρατ᾽, ἐπεί ῥ᾽ ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510	por si gajnis, kiam sekve aliirigis la batalon la fama tertremigulo. 510
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα	Ajakso sekve, la telamonido, unua trafis Hirtion,
Γυρτιάδην Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·	la girtiidon, la gvidanton de la mizianoj fortanimaj;
Φάλκην δ᾽ Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·	kaj Falkeon kaj Mermeron Antiloĥo senkirasigis;
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα,	kaj Merioneo kaj Morion kaj Hipotionon mortigis,
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ᾽ ἐνήρατο καὶ Περιφήτην· 515	kaj Teŭkro kaj Protoonon detruis kaj Perifeteon; 515
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειθ᾽ Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν	sed la atreido sekve tiam Hiperenoron, la paŝtiston de la homamasoj,
οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ᾽ ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε	trafis ĉe la ingveno, kaj trae la intestojn la bronzo ĉerpis
δῃώσας· ψυχὴ δὲ κατ᾽ οὐταμένην ὠτειλὴν	mortiginte; kaj la animo tra la trafita vundo
ἔσσυτ᾽ ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.	rapidis puŝiĝante, kaj al tiu malhelo la okulojn kovris.
πλείστους δ᾽ Αἴας εἷλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520	Kaj plej multajn Ajakso kaptis, la rapida fiziĉo de Oileo; 520
οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν	ĉar al li simila por kunsekvi per la piedoj estis neniu
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσῃ.	de la adoltiĉoj ekfuĝintaj, kiam Zeŭso en fuĝon movis.

XV – O

Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν	Plue, kiam kaj tra la palisoj kaj la foson ili paŝis
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,	fuĝante, kaj multaj subiĝis per la manoj de la danaidoj,
οἱ μὲν δὴ παρ’ ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,	kiuj jam apud la ĉaroj reteniĝis atendante,
χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς	palaj pro timo, fuĝigite; sed vekiĝis Zeŭso
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης, 5	sur la pintoj de Idao apud ortrona Hero, 5
στῆ δ’ ἄρ’ ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,	kaj li ekstaris sekve saltleviĝinte, kaj ekvidis la trojanojn kaj la aĥajanojn,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν	unujn pelataj, la aliajn fuĝigantaj poste,
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα·	la arganojn, kaj inter ili Pozidonon, la mastron;
Ἕκτορα δ’ ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι	sed Hektoron en la ebeno kuŝante li ekvidis, kaj ĉirkaŭe la kunuloj
ἥαθ’, ὁ δ’ ἀργαλέῳ ἔχετ’ ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων, 10	sidis, sed li en malfacila anhelo sin tenis rilate sian koron senkonscia, 10
αἷμ’ ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ’ Ἀχαιῶν.	sangon sputante, ĉar trafis lin ne la plej malforta de la aĥajanoj.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,	Kaj tiun ekvidinte kompatis la parentiĉo kaj de la adoltiĉoj kaj de la dioj,
δεινὰ δ’ ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·	sed terure tenebre ekrigardinte Heron per vorto li alparolis:
«ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,	«Vere tre do, ho netolereblulo, via malica artifiko, Hero,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15	Hektoron brilan haltigis de la batalo, kaj fuĝigis la homamasojn. 15
οὐ μὰν οἶδ’ εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς	Kaj mi ne scias, ĉu viavice de la ruzaĵo dolora
πρώτη ἐπαύρηαι καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.	unua vi gustumos kaj vin per batoj mi batu.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ’ ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν	Ĉu vi ne memoras, kiam vi estis pendigita de supre, kaj ĉe la piedoj
ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα	du ambosojn mi pendigis, kaj ĉirkaŭ la manoj mi metis ligilon
χρύσεον ἄρρηκτον; σὺ δ’ ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20	oran nerompeblan? Kaj vi en etero kaj nuboj 20
ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,	estis pendigita; kaj malkonsente grumblis la dioj tra larĝa Olimpo,
λῦσαι δ’ οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι	sed solvi ili ne kapablis apudstare; kiun mi prenus,
ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ ὄφρ’ ἂν ἵκηται	mi ĵetadus kaptante de la sojlo, ke ĝi atingus
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ’ οὐδ’ ὧς θυμὸν ἀνίει	la teron svenante; sed min ankau tiel rilate la animon ne lasis
ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο, 25	la senpaŭza doloro pro Heraklo dia, 25
τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας	kiun vi kun la Norda Vento persvadinte ŝtormegojn

πέμψας ἐπ’ ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιόωσα, καί μιν ἔπειτα Κόωνδ’ εὖ ναιομένην ἀπένεικας. τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα. 30 τῶν σ’ αὖτις μνήσω ἵν’ ἀπολλήξῃς ἀπατάων, ὄφρα ἴδῃ ἥν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή, ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καί μ’ ἀπάτησας.»	sendinte sur la senpaŭza maron malbonaĵojn planante, kaj lin tiam al Koono bone loĝata vi forportis. Tiun mi de tie gardis kaj suprenkondukis denove al Argo ĉevalnutra, post kiam ankaŭ multon ja li trapasis. 30 Pri tiuj vin denove mi memorigu, por ke vi lasu la trompojn, por ke vi sciu, ĉu al vi utilus kaj la amo kaj la kuŝejo, en kiun vi miksiĝis veninte de la dioj kaj min trompis.»
Ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη, καί μιν φωνήσασ’ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 35	Tiel li diris, kaj ektimis la bovokula mastrino Hero, kaj lin alvokinte la flugilozajn vortojn ŝi diris: 35
«ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι, σή θ’ ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι· 40 μὴ δι’ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ’ ἀρήγει, ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει, τειρομένους δ’ ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς. αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45 τῇ ἴμεν ᾗ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύῃς.»	«Sciu nun ĉi tion Tero kaj Ĉielo larĝa supre kaj la sobfluanta akvo de Stikso, kiu kiel plej granda ĵuro kaj plej terura estas por la beataj dioj, kaj via sankta kapo kaj la lito de ni du mem, la eŝeco, je kiu ne mi iam vane ĵurus: 40 Ne pro mia iniciato Pozidono tertremiga atakas kaj la trojanojn kaj Hektoron, kaj al tiuj helpas, sed iel lin la animo instigas kaj admonas, kaj ekvidinte suferi ĉe la ŝipoj li kompatis la aĥajanojn. Sed vere ankaŭ mi tiun kuraĝigus 45 tien iri, kien do vi nigranuba gvidus.»
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiel ŝi diris, kaj ekridetis la parentiĉo kaj de la adoltiĉoj kaj de la dioj, kaj al ŝi respondante la flugilozajn vortojn li diris:
«εἰ μὲν δὴ σύ γ’ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη, ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ’ ἀθανάτοισι καθίζοις, 50 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ, αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.	«Se vi do ja tiam, bovokula mastrino Hero, same kiel mi pensante inter la senmortuloj eksidus, 50 tiam Pozidono ja, eĉ se li tre volas alie, senprokraste turnus la menson laŭ via kaj mia koro.

ἀλλ’ εἰ δή ῥ’ ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,	Sed se do sekve vere ja kaj precize vi parolas,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον	iru nun inter la gentojn de la dioj, kaj ĉi tien voku
Ἶρίν τ’ ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55	kaj Irison veni kaj Apolonon arkofaman, 55
ὄφρ’ ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων	por ke ŝi en la homamason de la aĥajanoj bronze blenditaj
ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι	venu, kaj diru al Pozidono, la mastro,
παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἃ πρὸς δώμαθ’ ἱκέσθαι,	ĉesigi la militadon por kontraŭ sia palaco atingi,
Ἕκτορα δ’ ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,	kaj Hektoron instigu en la batalon Febo Apolono,
αὖτις δ’ ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ’ ὀδυνάων 60	kaj denove li enblovu impeton, kaj forgesigu pri la doloroj, 60
αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς	kiuj nun lin suferigas en la menso, tiam la aĥajanojn
αὖτις ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,	denove li forturnos senfortan fuĝon movinte,
φεύγοντες δ’ ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι	kaj la fuĝantoj falos en la ŝipoj multremilaj
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ’ ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον	de peleido Aĥilo; kaj li elsendu sian kamaradon
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ 65	Patroklon; kaj tiun mortigos per la ĵetlanco majesta Hektoro, 65
Ἰλίου προπάροιθε πολέας ὀλέσαντ’ αἰζηοὺς	post kiam antaŭ Ilio li pereigis multajn junulojn,
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ’ υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.	tiujn aliajn, kaj intere mian fiziĉon, Sarpedonon brilan.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.	Kaj pro tiu ekkolerinte mortigos Hektoron brila Aĥilo.
ἐκ τοῦ δ’ ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν	Kaj de tiam vere tiam batalrepuŝon apud la ŝipoj
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὅ κ’ Ἀχαιοὶ 70	ĉiam mi efektivigu rekte trae, ĝis kiam la aĥajanoj 70
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.	Ilion krutan kaptos pro la konsilo de Ateno.
τὸ πρὶν δ’ οὔτ’ ἄρ’ ἐγὼ παύω χόλον οὔτέ τιν’ ἄλλον	Sed antaŭ tio sekve nek mi paŭzigas la galon nek iun alian
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ’ ἐάσω	de la senmortuloj al la danaidoj helpi tie mi lasos,
πρίν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,	antaŭ ol la deziro de la peleido plenumiĝos,
ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ’ ἐπένευσα κάρητι, 75	kiel al li mi promesis unue, kaj per mia kapo konsentis, 75
ἤματι τῷ ὅτ’ ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,	en tiu tago, kiam diino Tetiso ektenis miajn genuojn,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.»	petegante honori Aĥilon urbdetruan.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,	Tiel li parolis, kaj ne malobeis la dio blankbraka Hero,
βῆ δ’ ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.	kaj ŝi ekpaŝis el la montoj de Idao en larĝan Olimpon.
ὡς δ’ ὅτ’ ἂν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ’ ἐπὶ πολλὴν 80	Kaj kiel kiam ekmovegiĝas la menso de adoltiĉo, kiu sur multan 80

γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ, ἔνθ’ εἴην ἢ ἔνθα, μενοινήῃσί τε πολλά, ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη· ἵκετο δ’ αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ’ ἐπῆλθεν ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἳ δὲ ἰδόντες 85 πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν. ἡ δ’ ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα, καί μιν φωνήσασ’ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	teron veninte en la menso sagaca pripensas, tie mi estus aŭ tie, kaj li pripensas multon, tiel rapide dezirante traflugis mastrino Hero; kaj ŝi atingis krutan Olimpon, kaj venis al la kunvenintaj senmortaj dioj en la domo de Zeŭso; kaj ili ekvidinte 85 ĉiuj saltleviĝis kaj bonvenigis per pokaloj. Kaj ŝi la aliajn ja lasis, sed de Temiso belvanga akceptis la pokalon; ĉar unue ŝi kontraŭvenis kurante, kaj ŝin alvokinte la flugilozajn vortojn ŝi diris:
«Ἥρη τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας· 90 ἦ μάλα δή σ’ ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.»	«Hero, kial do vi estas veninta? Sed al konfuzitino vi similas; 90 vere tre do vin timigis la infano de Krono, kiu por vi estas eŝiĉo.»
Τὴν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·	Kaj al tiu respondis tiam la dio blankbraka Hero:
«μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή, οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής. ἀλλὰ σύ γ’ ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης· 95 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν, οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.»	«Ne min, ho diino Temiso, pri tio demandu; vi scias ankaŭ mem, kia [estas] ties animo potencega kaj malmola. Sed vi ja komencu kun porcio egala al la dioj en la domoj 95 kaj tion ankaŭ inter ĉiuj senmortuloj vi aŭdos, kiajn malbonajn farojn Zeŭso vidigas; kaj neniel mi diras, ke al ĉiuj same la animo ĝojos, nek al la mortivuloj nek al la dioj, se ja iu plu nun festenas bonhumore.»
Ἡ μὲν ἄρ’ ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100 ὄχθησαν δ’ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δὲ γέλασσε χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ’ ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·	Ŝi sekve tiel dirinte eksidis, mastrino Hero, 100 kaj afliktiĝis tra la palaco de Zeŭso la dioj; sed ŝi ekridis per la lipoj, sed ne la frunto sur brovoj malhelaj senstreĉiĝis; kaj malaprobe inter ĉiuj ŝi parolis:
«νήπιοι οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες· ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἆσσον ἰόντες 105 ἢ ἔπει ἠὲ βίῃ· ὁ δ’ ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει	«Ho sensciuloj, kiuj kontraŭ Zeŭso ni strebas senprudente; vere plu lin ni deziras haltigi pliproksimiĝante, 105 ĉu per vorto aŭ per forto; sed li forsidiĝinte ne zorgas

οὐδ’ ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι κάρτεί τε σθένεί τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος. τῷ ἔχεθ’ ὅττί κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ. ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ’ Ἄρηί γε πῆμα τετύχθαι· 110 υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι φίλτατος ἀνδρῶν, Ἀσκάλαφος, τόν φησιν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.»	nek evitas; ĉar li diras inter la senmortaj dioj kaj per forto kaj per forto decide esti la plej bona. Tial eltenu, kion ajn malbonan al vi li sendas, al ĉiu unuopa. Ĉar jam nun mi opinias, ke al Areso ja malfeliĉo estas farita; 110 ĉar al li pereis en la batalo la fiziĉo plej kara de la adoltiĉoj, Askalafo, kiun diras sia esti fortika Areso.»
Ὣς ἔφατ’, αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ χερσὶ καταπρηνέσσ’, ὀλοφυρόμενος δ’ ἔπος ηὔδα·	Tiel li parolis, tiam Areso la du fortajn femurojn batis per la manoj plataj, kaj plendante la vorton li diris:
«μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ’ Ὀλύμπια δώματ’ ἔχοντες, 115 τείσασθαι φόνον υἷος ἰόντ’ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ’ αἵματι καὶ κονίῃσιν.»	«Ne nun al mi malaprobu, kiuj havas olimpajn loĝejojn, 115 venĝi la mortigon de la fiziĉo irante al la ŝipoj de la aĥajanoj, eĉ se al mi [estos] ankaŭ sorto kiel batito per fulmo de Zeŭso kuŝi kune kun la kadavroj inter sango kaj polvo.»
Ὣς φάτο, καί ῥ’ ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε ζευγνύμεν, αὐτὸς δ’ ἔντε’ ἐδύσετο παμφανόωντα. 120 ἔνθά κ’ ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσε, τοῦ δ’ ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ’ εἵλετο καὶ σάκος ὤμων, 125 ἔγχος δ’ ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα χάλκεον· ἡ δ’ ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·	Tiel li diris, kaj sekve li ordonis kaj al Dejmo kaj al Fobo la ĉevalojn jungi, kaj mem li surmetis la kirason lumegantan. 120 Tiam plu kaj pli granda kaj pli terura alia galo kaj rankoro al la senmortuloj ĉe Zeŭso fariĝus, se ne Ateno timante pri ĉiuj dioj leviĝus tra la vestiblo, kaj lasis la tronon, kie ŝi estis sidinta, kaj de ties kapo la kaskon ŝi prenis kaj la ŝildegon de la ŝultroj, 125 kaj la ĵetlancon ŝi starigis el la firma mano preninte, la bronzan; kaj ŝi per vortoj alparolis furiozan Areson:
«μαινόμενε φρένας ἠλὲ διέφθορας. ἦ νύ τοι αὔτως οὔατ’ ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ’ ἀπόλωλε καὶ αἰδώς; οὐκ ἀΐεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη 130 ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν; ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ	«Ho furiozanto, ho rilate la menson konfuzita, vi estas perdita. Ĉu al vi tiel oreloj por aŭskulti estas, sed la menso perdiĝis kaj la honto? Ĉu vi ne perceptas, kion diras la dio blankbraka Hero, 130 kiu do nun de Zeŭso olimpa estis veninta? Ĉu vi volas mem trapasinte malbonon multan

ἄψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ, αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι; αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135 λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον, μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί. τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος· ἤδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.»	denove iri en Olimpon, eĉ se afliktita por la devo, por tiam al ĉi ĉiuj aliaj malbonon grandan kaŭzi? Ĉar tuj la trojanojn altanimajn kaj la aĥajanojn 135 li lasos, kaj li iros nin mikskonfuzonte en Olimpon, kaj li kaptos laŭvice, kiu kulpa [estas] kaj kiu ankaŭ ne. Tial vin miavice nun mi admonas lasi la galon pro la fiziĉo bona; ĉar jam iu pli bona ol tiu rilate forton kaj manojn aŭ estas mortigita, aŭ ankaŭ tiam estos mortigita; sed malfacile 140 [estas] konservi kaj la familion kaj la idon de ĉiuj homoj.»
Ὣς εἰποῦσ' ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα. Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς Ἶρίν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι, καί σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145	Tiel parolinte ŝi sidigis sur la trono furiozan Areson. Sed Hero Apolonon vokis el la domo kaj Irison, kiu [estas] mesaĝisto por la dioj senmortaj, kaj ilin alvokinte la flugilozajn vortojn ŝi diris: 145
«Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα· αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε, ἔρδειν ὅττί κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.»	«Zeŭso admonas vin du en Idaon veni kiel eble plej rapide; tiam, kiam vi venos, kaj en la vizaĝon de Zeŭso rigardos, faru, kion ajn tiu instigas kaj admonas.»
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη, ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην. 150 Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν, εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο. τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο στήτην· οὐδέ σφωϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ, 155 ὅττί οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην. Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Tiel sekve parolinte denove moviĝis mastrino Hero, kaj ŝi eksidis sur la trono; sed ili du eksaltinte flugis. 150 Kaj ili atingis Idaon multfontan, la parentinon de sovaĝbestoj, kaj ili trovis la vastevidan kronidon sur pinto Gargaro sidanta; kaj ĉirkaŭ li fumoza nubo ĉirkaŭis. Kaj ili du veninte antaŭ nubkolektanto Zeŭso ekstaris; sed ilin du ekvidinte li ne koleriĝis en la animo, 155 ĉar por li rapide al la vortoj de la kara eŝino ili obeis. Kaj al Iriso unue la flugilozajn vortojn li diris:
«βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι	«Ek, iru, ho Iriso rapida, al Pozidono, la mastro,

πάντα τάδ’ ἀγγεῖλαι, μὴ δὲ ψευδάγγελος εἶναι.	ĉi ĉion mesaĝu, sed mismesaĝisto ne estu.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 160	Admonu lin ĉesigi la batalon kaj militadon, 160
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.	veni inter la gentojn de la dioj aŭ en la maron brilan.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ’ ἐπιπείσεται, ἀλλ’ ἀλογήσει,	Sed se al mi al la vortoj li ne obeos, sed malobeos,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,	li pripensu do tiam en la menso kaj en la animo,
μή μ’ οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσσῃ	ke min kontraŭiranton ankaŭ ne pli forta ja estante li ne eltenos
μεῖναι, ἐπεί εὐ φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι 165	elteni, ĉar mi diras per forto multe pli potenca ol li esti 165
καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ’ οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ	kaj per nasko pli frua; sed ne timevitas ties propra koro
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.»	egala al mi nomiĝi, kiun timas ankaŭ la aliaj.»
Ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,	Tiel li parolis, kaj ne malobeis piedventa rapida Iriso,
βῆ δὲ κατ’ Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.	kaj ŝi iris de la montoj de Idao malsupren en Ilion sanktan.
ὡς δ’ ὅτ’ ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα 170	Kaj kiel kiam el la nuboj falas neĝo aŭ hajlo 170
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,	malvarma sub la impeto de eternaskita Norda Vento,
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις,	tiel rapide dezirante traflugis rapida Iriso,
ἀγχοῦ δ’ ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·	kaj proksime ekstarinte ŝi alparolis la faman tertremigulon:
«ἀγγελίην τινά τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,	«Iun mesaĝon por vi, ho termovanto nigrahara,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 175	portante de Zeŭso egidporta mi venis ĉi tien. 175
παυσάμενόν σ’ ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο	Li admonis vin ĉesigi la batalon kaj militadon
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.	veni inter la gentojn de la dioj aŭ en la maron brilan.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ’ ἐπιπείσεαι, ἀλλ’ ἀλογήσεις,	Sed se al li al la vortoj vi ne obeos, sed malobeos,
ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίξων	li minacis ankaŭ kiel tiu kontraŭe militonte
ἐνθάδ’ ἐλεύσεσθαι· σὲ δ’ ὑπεξαλέασθαι ἄνωγε 180	ĉi tien veni; sed li admonis, ke vi evitu 180
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι	la manojn, ĉar li diras per forto multe pli potenca ol vi esti
καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ’ οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ	kaj per nasko pli frua; sed ne timevitas via propra koro
ἶσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.»	egala al li nomiĝi, kiun timas ankaŭ aliaj.»
Τὴν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·	Sed ŝin tre koleriĝinte alparolis la fama tertremigulo:

«ὦ πόποι, ἦ ῥ’ ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν, 185	«Ho ve, vere sekve bona eĉ estante arogante li diris, 185
εἴ μ’ ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.	se min samhonora estantan per forto kontraŭvolan li retenos.
τρεῖς γάρ τ’ ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ οὓς τέκετο Ῥέα	Ĉar tri sahodiĉoj el Krono ni estas, kiujn naskis Reo,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ’ Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων.	Zeŭso kaj mi, sed la tria [estas] Hadeso mastranta la subterulojn.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ’ ἔμμορε τιμῆς·	Kaj triope ĉio estas dividita, kaj ĉiu unuopa kiel parton ricevis honoron;
ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ 190	vere mi lote akiris la grizan maron priloĝi ĉiam 190
παλλομένων, Ἀΐδης δ’ ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,	dum lotumo, kaj Hadeso lote akiris la malhelon bruman,
Ζεὺς δ’ ἔλαχ’ οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·	kaj Zeŭso lote akiris la ĉielon larĝan en etero kaj nuboj;
γαῖα δ’ ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.	sed la tero plu [estas] kuna de ĉiuj kaj larĝa Olimpo.
τῷ ῥα καὶ οὔ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἕκηλος	Tial sekve ankaŭ neniel mi iros en la menso de Zeŭso, sed senĝene
καὶ κρατερός περ ἐὼν μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195	ankaŭ forta ja estante li restu en la tria parto. 195
χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὣς δειδισσέσθω·	Sed per la manoj neniel min plene kiel malbonulon timigu;
θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι βέλτερον εἴη	ĉar kaj por la fizinoj kaj por la fiziĉoj pli oportune estus
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν οὓς τέκεν αὐτός,	per teruraj vortoj skoldi, kiujn li generis mem,
οἵ ἑθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ.»	kiuj de li instigate aŭskultas ankaŭ al la devo.»
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις· 200	Kaj al tiu respondis tiam piedventa rapida Iriso: 200
«οὕτω γὰρ δή τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα,	«Ĉar tiel do al vi, ho termovanto nigrahara,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,	mi portas al Zeŭso ĉi tiun vorton kaj senhontan kaj fortan,
ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.	ĉu iel vi aliopinios? Fleksebla [estas] la menso de la nobluloj.
οἶσθ’ ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἕπονται.»	Sciu, kiel al la pliaĝuloj la Erinioj ĉiam sekvas.»
Τὴν δ’ αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 205	Tiun siavice alparolis Pozidono tertremiga: 205
«Ἶρι θεὰ μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·	«Ho Iriso, diino, tiun vorton tre laŭdece vi diris;
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται ὅτ’ ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.	noble ankaŭ tio estas farita, kiam mesaĝisto taŭge scias.
ἀλλὰ τόδ’ αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,	Sed ĉi tiu terura funebro la koron kaj la animon atingas,
ὁππότ’ ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ	kiam ajn samhonorulon kaj laŭ sama konveno pridonaton
νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210	mallaŭdi li volas per koleraj vortoj. 210

ἀλλ᾽ ἤτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω· ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ· αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης, Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος, Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ᾽ ἐθελήσει 215 ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν, ἴστω τοῦθ᾽ ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.»	Sed vere nun malaprobante mi cedos; ion alian al vi mi diros, kaj mi minacos tion ja en la animo: Se sen mi kaj Ateno predon alportanta, sen Hero kaj Hermeso kaj Hefesto, la mastro, Ilion krutan li indulgos, kaj ne volos 215 plene detrui, kaj doni grandan forton al la arganoj, li sciu tion, ke inter ni du senkompata galo estos.»
Ὣς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν ἐννοσίγαιος, δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ᾽ ἥρωες Ἀχαιοί. καὶ τότ᾽ Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· 220	Tiel parolinte lasis la homamason aĥajan la tertremigulo, kaj li eniris la maron irante, sed sopiris la herooj-aĥajanoj. Kaj tiam Apolonon alparolis la nubkolektanto Zeŭso: 220
«ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ᾽ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν· ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι, οἵ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες. 225 ἀλλὰ τόδ᾽ ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδέ οἱ αὐτῷ ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γ᾽ ἐτελέσθη. ἀλλὰ σύ γ᾽ ἐν χείρεσσι λάβ᾽ αἰγίδα θυσσανόεσσαν, τῇ μάλ᾽ ἐπισσείων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς· 230 σοὶ δ᾽ αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἕκτωρ· τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ᾽ ἂν Ἀχαιοὶ φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται. κεῖθεν δ᾽ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε, ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.» 235	«Iru nun, kara Febo, al Hektoro bronze blendita; ĉar vere jam la termovanto-tertremigulo iras en la maron brilan fuĝante nian galon abruptan; ĉar tre la batalon perceptus ankaŭ la aliaj, kiuj ja subteraj estas, la dioj estantaj ĉirkaŭ Krono. 225 Sed ĉi tio kaj por mi multe pli oportune kaj por li mem estiĝis, ke antaŭe malaprobante li cedis antaŭ miaj manoj, ĉar ne senŝvite ja ĝi finigus. Sed vi ja en la manoj prenu egidon franĝozan, per tiu tre skuante por fuĝigi la heroojn-aĥajanojn; 230 sed al vi mem estu zorgo, ho trafcertulo, majesta Hektoro; ĉar tiel longe nun al li vigligu impeton grandan, ĝis la aĥajanoj fuĝante kaj la ŝipojn kaj Helesponton atingos. Sed de tie mi mem planos kaj faron kaj vorton, ke ankaŭ denove la aĥajanoj reekspiros de la peno.» 235
Ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἴρηκι ἐοικὼς	Tiel li parolis, kaj sekve la parentiĉon ne malobeis Apolono, kaj li iris de la montoj de Idao malsupren similante al akcipitro

ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅς τ’ ὤκιστος πετεηνῶν.	rapida kolombojn mortiganta, kiu [estas] la plej rapida de de la birdoj.
εὗρ’ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον	Li trovis la fiziĉon de Priamo sperta, Hektoron brilan,
ἥμενον, οὐδ’ ἔτι κεῖτο, νέον δ’ ἐσαγείρετο θυμόν, 240	sidanta, kaj ne plu li kuŝis, sed denove li kolektiĝis rilate la animon, 240
ἀμφὶ ἑ γιγνώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς	ĉirkaŭ si rekonante la kunulojn; tiam anhelo kaj ŝvito
παύετ’, ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.	ĉesis, kiam lin vigligis la menso de Zeŭso egidporta.
ἀγχοῦ δ’ ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·	Kaj proksime ekstarinte alparolis teleaganta Apolono:
«Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἢ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ’ ἄλλων	«Hektoro, fiziĉo de Priamo, sed kial do vi for de la aliaj
ἦσ’ ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;» 245	sidas svenante? Ĉu do iom vin mizero atingas?» 245
Τὸν δ’ ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·	Sed tiun senforte alparolis kaskoskua Hektoro:
«τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε θεῶν ὅς μ’ εἴρεαι ἄντην;	«Sed kiu estas vi, plejtaŭgulo, de la dioj, kiu min vi demandas vid-al-vide?
οὐκ ἀΐεις ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν	Ĉu vi ne perceptas, kiu min ĉe la poboj de la ŝipoj de la aĥajanoj
οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας	liajn kunulojn detruantan trafis, rilate batalkriadon bona Ajakso
χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250	per ĵetŝtono kontraŭ la brusto, kaj ĉesigis la bataleman kuraĝon? 250
καὶ δὴ ἔγωγ’ ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ’ Ἀΐδαο	Kaj jam mi opiniis la mortintojn kaj la domon de Hadeso
ἤματι τῷδ’ ἵξεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.»	en ĉi tiu tago atingi, ĉar mi elspiris la karan spiriton.»
Τὸν δ’ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·	Tiun siavice alparolis la mastro, teleaganta Apolono:
«θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων	«Havu kuraĝon nun; al vi tian helpanton la kronido
ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255	el Idao elsendis por subteni kaj defendi, 255
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ	Febon Apolonon orglavan, kiu vin delonge ja
ῥύομ’, ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.	mi ŝirmas, same kaj [vin] mem kaj la krutan urbon.
ἀλλ’ ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι	Sed ek, nun al la batalĉaristoj multaj incitu
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·	kontraŭ la ŝipoj kavaj peli la rapidajn ĉevalojn;
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον 260	tiam mi antaŭe moviĝante por la ĉevaloj la vojon 260
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ’ ἥρωας Ἀχαιούς.»	tutan mi ebenigos, kaj turnos la heroojn-aĥajanojn.»
Ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.	Tiel parolinte li enblovis impeton grandan al la ŝafisto de la homamasoj.

ὡς δ’ ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,	Kaj kiel kiam iu stala ĉevalo hordenutrita ĉe la kripo
δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,	la ligilon forŝirinte kuras tra la ebeno trotante
εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο, 265	kutimante laviĝi de bele fluanta rivero, 265
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται	triumfante; kaj alte la kapon ĝi tenas, kaj ĉirkaŭ la ŝultroj
ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ’ ἀγλαΐηφι πεποιθώς,	la kolharoj forte moviĝas; kaj ĝi, la grandiozon fidante –
ῥίμφά ἑ γοῦνα φέρει μετά τ’ ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·	facile ĝin la genuoj portas kaj inter sidejoj kaj paŝtejo de la ĉevaloj –
ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ’ ἐνώμα	tiel Hektoro la lertajn piedojn kaj genuojn turnis
ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν. 270	instigante la batalĉaristojn, ĉar li aŭdis la vokon de la dio. 270
οἱ δ’ ὥς τ’ ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα	Kaj ili, kiel aŭ cervon kornozan aŭ sovaĝan kapron
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·	pelas kaj hundoj kaj adoltiĉoj kamparaj –
τὸν μέν τ’ ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη	tiun kruta ŝtono kaj ombregoza arbaro
εἰρύσατ’, οὐδ’ ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·	ŝirmas, kaj ne sekve al ili atingi laŭsorte estas;
τῶν δέ θ’ ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠϋγένειος 275	sed sub ties krio aperas leono barboza 275
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·	sur la vojo, kaj senprokraste ĉiujn ĝi forturnas eĉ dezirantajn –
ὣς Δαναοὶ εἶος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,	tiel la danaidoj tiel longe amase ĉiam sekvis,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·	puŝante kaj per glavoj kaj per ĵetlancoj dupintaj;
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ’ ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,	tiam, kiam ili ekvidis Hektoron aliranta la vicojn de la adoltiĉoj,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280	ili ektimis, kaj al ĉiuj apud la piedoj sobfalis la animo. 280
Τοῖσι δ’ ἔπειτ’ ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,	Kaj inter ili tiam parolis Toanto la fiziĉo de Andremono,
Αἰτωλῶν ὄχ’ ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,	sendube la plej bona de la ajtoloj, kapablanta pri ĵetlanco,
ἐσθλὸς δ’ ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν	sed taŭga en proksimbatalo; kaj en la konsilo lin malmultaj de la aĥajanoj
νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·	venkis, kiam ajn la junuloj rivalis pri vortoj;
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285	tiu prudenta inter ili elpaŝis en la kunveno kaj ekparolis: 285
«ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ’ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,	«Ho ve, vere ĉi tiun grandan mirindaĵon per la okuloj mi vidas,
οἷον δ’ αὖτ’ ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας	kiel siavice denove ekstaris Keresojn eskapinte
Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου	Hektoro; tutcerte tre esperis la animo de ĉiu unuopa, ke li
χερσὶν ὑπ’ Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.	mortis sub la manoj de Ajakso, la telamonido.
ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐῤῥύσατο καὶ ἐσάωσεν 290	Sed denove iu de la dioj ŝirmis kaj savis 290

Ἕκτορ’, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ’ ἔλυσεν,	Hektoron, kiu jam malsupre la genuojn de multaj danaidoj malstreĉis,
ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε	kiel ankaŭ nun estos, mi opinias; ĉar ne ja sen
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὧδε μενοινῶν.	Zeŭso tondregiganta kiel antaŭbatalanto li starigas sin tiel intencante.
ἀλλ’ ἄγεθ’ ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω πειθώμεθα πάντες.	Sed ek, kiel mi diros, ni obeu ĉiuj.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295	La amason kontraŭ ŝipojn reveni hejmen ni ordonu; 295
αὐτοὶ δ’, ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ’ εἶναι,	kaj mem, kiomaj plejbonuloj en la armeo esti ni nin gloras,
στήομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,	ni ekstaru, se unue ni fortenu frontinte,
δούρατ’ ἀνασχόμενοι· τὸν δ’ οἴω καὶ μεμαῶτα	la lancojn sorlevinte; kaj mi opinias, ke tiu eĉ deziranta
θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.»	en la animo timos eniri la amason de la danaidoj.»
Ὣς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ’ ἐπίθοντο· 300	Tiel li parolis, kaj ili sekve tiun tre aŭskultis kaj obeis; 300
οἳ μὲν ἄρ’ ἀμφ’ Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,	ili sekve ĉirkaŭ Ajakso kaj Idomeneo, la mastro,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ’ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,	Teŭkro kaj Merioneo kaj Megeso komparebla al Areso,
ὑσμίνην ἤρτυνον ἀριστῆας καλέσαντες	la batalon pretigis, la plejbonulojn vokinte
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω	kontraŭ Hektoro kaj la trojanoj; tiam malantaŭe
ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305	la amaso al la ŝipoj de la aĥajanoj revenis. 305
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ’ ἄρ’ Ἕκτωρ	Sed la trojanoj antaŭenpremis sin dense starante, kaj gvidis sekve Hektoro
μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί’ αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων	longe paŝinte; kaj antaŭ li moviĝis Febo Apolono
εἱμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ’ αἰγίδα θοῦριν,	surmetinte sur la du ŝultroj nubon, kaj tenis la egidon franĝozan,
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ’, ἣν ἄρα χαλκεὺς	teruran, ambaŭflanke kvastan, tre brilan, kiun sekve forĝisto
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310	Hefesto al Zeŭso doni por porti en fuĝon de la adoltiĉoj; 310
τὴν ἄρ’ ὅ γ’ ἐν χείρεσσιν ἔχων ἡγήσατο λαῶν.	tiun sekve ja en la manoj tenante li komandis la popolamasojn.
Ἀργεῖοι δ’ ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ’ ἀϋτὴ	Sed la arganoj rezistis dense starante, kaj leviĝis batalkriado
ὀξεῖ’ ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ’ ὀϊστοὶ	akra de ambaŭ flankoj, kaj de la tendenoj la sagoj
θρῷσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν	saltis; kaj multaj lancoj el la firmaj manoj –
ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πήγνυτ’ ἀρηϊθόων αἰζηῶν, 315	iuj fiksiĝis en la haŭto de rapidbatalaj junuloj, 315
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν	sed multaj ankaŭ mezvoje, antaŭ ol atingi la haŭton blankan,
ἐν γαίῃ ἵσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.	en la tero stariĝadis deziregante je la korpo satiĝi.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ’ ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,	Dum la egidon per la manoj tenis sentreme Febo Apolono,

τόφρα μάλ’ ἀμφοτέρων βέλε’ ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.	tiom longe la pafaĵoj de ambaŭ flankoj tre trafis, kaj falis la homamaso.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατ’ ἐνῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων 320	Tiam, kiam rekte en la vizaĝon de la danaidoj rapidĉevalaj ekvidinte 320
σεῖσ’, ἐπὶ δ’ αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν	li skuis, kaj aldone mem li ekkriis tre ege, kaj al tiuj la animon
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.	en la brustov li paralizis, kaj ili forgesis la bataleman kuraĝon.
οἱ δ’ ὥς τ’ ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μέγ’ οἰῶν	Kaj ili, kiel aŭ gregon de bovoj aŭ gregon grandan de ŝafoj
θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,	du rabobestoj fuĝigas en la malhelo de la nigra nokto,
ἐλθόντ’ ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325	kiam ili venas subite, dum la mastro ne ĉeestas, 325
ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων	tiel estis fuĝigitaj la aĥajanoj senfortaj; ĉar Apolono
ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.	ensendis fuĝon, sed kaj al la trojanoj kaj al Hektoro gloron li donis.
Ἔνθα δ’ ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.	Kaj tiam adoltiĉo kaptis adoltiĉon de la difuzita batalo.
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,	Hektoro kaj Stiĥion kaj Arkesilaon mortigis,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων, 330	jen la gvidanton de la beotoj bronze blenditaj, 330
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·	jen la fidindan kamaradon de Menesteo grandanima;
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν.	kaj Eneo Medonton kaj Iazon senkirasigis.
ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο	Vere ekstereŝeca fiziĉo de Oileo dia
ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν	estis Medonto, sahodiĉo de Ajakso; sed li loĝis
ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτάς, 335	en Filako, for de la tero parentiĉa, adoltiĉon mortiginte, 335
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ’ Ὀϊλεύς·	parencon de la vicparentino Eriopido, kiun havis Oileo;
Ἴασος αὖτ’ ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,	Iazo siavice ĉefo de la atenanoj estis farita,
υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.	kaj nomiĝis fiziĉo de Sfelo, la bukolido.
Μηκιστῆ δ’ ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης	Kaj Mekisteon kaptis Polidamanto, kaj Eĥion Politeo
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ’ ἕλε δῖος Ἀγήνωρ. 340	en la unua batalo, kaj Klonion kaptis brila Agenoro. 340
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε	Kaj Deioĥon Pariso trafis malsupre ĉe la ŝultro, kiam li malantaŭen
φεύγοντ’ ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.	fuĝis inter la antaŭbatalantoj, kaj la bronzon li plene trapelis.
Ὄφρ’ οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ’ ἔντεα, τόφρα δ’ Ἀχαιοὶ	Dum ili tiujn senkirasigis de la kirasoj, tiel longe la aĥajanoj
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ	en la foso fosita kaj la palisoj enfalinte
ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 345	tie kaj tie fuĝis, kaj ili eniris la muron pro devo. 345
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·	Kaj Hektoro la trojanojn admonis malproksime ekkriinte:

«νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ’ ἔναρα βροτόεντα· ὃν δ’ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω, αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350 ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.»	«Kontraŭ la ŝipoj sturmi, kaj lasi la kaptaĵon sangozan! Kaj kiun mi for de la ŝipoj aliloke perceptos, tie al li la morton mi efektivigos, kaj ja ne tiun mortinton iĉaj kaj inaj parencoj al la fajro atingigos, 350 sed la hundoj forŝiros antaŭ nia urbo.»
Ὣς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους, κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355 ῥεῖ’ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον μακρὴν ἠδ’ εὐρεῖαν, ὅσον τ’ ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ γίγνεται, ὁππότ’ ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ᾖσι. τῇ ῥ’ οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ’ Ἀπόλλων 360 αἰγίδ’ ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν ῥεῖα μάλ’, ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης, ὅς τ’ ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων. ὥς ῥα σὺ ἥϊε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν 365 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας. Ὣς οἳ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ’ εὐχετόωντο ἕκαστος· Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν, 370 εὔχετο, χεῖρ’ ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·	Tiel parolinte per la vipo etendinte la brakon li pelis la ĉevalojn, admonante al la trojanoj tra la falangoj; kaj ili kun li ĉiuj ekkriinte tenis la ĉartirajn ĉevalojn kun bruo grandega; kaj antaŭe Febo Apolono 355 facile la bordojn de la foso profunda per la piedoj faligante en la mezon sobĵetis, kaj li transigis vojon longan kaj larĝan, kioma ĉe lanco impeto estiĝas, kiam ajn adoltiĉo la forton elprovante ĵetas. Tie sekve ili ja antaŭtorentis falange, kaj antaŭe Apolono 360 tenante la egidon alte taksatan; kaj li faligis la muron de la aĥajanoj tre facile, kiel kiam iu infano sablon proksime al la maro, kiu, post kiam nun ĝi faris ludaĵojn pro infanecoj, ree denove kunŝutas per piedoj kaj manoj ludante. Tiel sekve vi, ho pafisto Febo, multan laciĝon kaj mizeron 365 de la arganoj kunŝutis, kaj en ili fuĝtimon instigis. Tiel ili ĉe la ŝipoj reteniĝis restante, kaj unu al la alia admonante kaj al ĉiuj dioj la manojn levinte ege ili preĝis, ĉiu unuopa; plej multe siavice Nestoro el Gereno, gardanto de la aĥajanoj, 370 preĝis, la du manojn etendante en la ĉielon stelozan:
«Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεῖ περ πολυπύρῳ ἢ βοὸς ἢ οἰὸς κατὰ πίονα μηρία καίων	«Parentiĉo Zeŭso, se iam iu al vi en Argo multtritika ja grasajn femuraĵojn aŭ de bovo aŭ de ŝafo forbruligante

εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ’ ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μνῆσαι καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ, 375
μηδ’ οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.»

preĝis por hejmeniĝi, kaj vi promesis kaj kapjesis,
pensu pri tio kaj rebatu, ho olimpano, la senkompatan tagon, 375
por ke ne tiel vi lasu fare de la trojanoj subiĝi la aĥajanojn.»

Ὣς ἔφατ’ εὐχόμενος, μέγα δ’ ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ’ ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ’ Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380
οἱ δ’ ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ’ ἐπείγῃ
ἶς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ’ ὀφέλλει·
ὣς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
ἵππους δ’ εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο 385
ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἳ μὲν ἀφ’ ἵππων,
οἱ δ’ ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ’ ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ’ εἷος μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε 390
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ’ ὅ γ’ ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἧστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ’ ἕλκεϊ λυγρῷ
φάρμακ’ ἀκέσματ’ ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε 395
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
ᾤμωξέν τ’ ἄρ’ ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ’, ὀλοφυρόμενος δ’ ἔπος ηὔδα·

Tiel li parolis preĝante; kaj ege tondrigis la konsilanto Zeŭso,
sentante la petojn de la neleida maljunulo.
Sed kiel la trojanoj perceptis la bruegon de Zeŭso egidporta,
pli multe al la arganoj ili sursaltis, kaj ili eksentis bataldeziron. 380
Kaj ili, kiel granda ondo de la maro larĝvoja
super la ŝelrandojn de ŝipo sobpaŝas, kiam ajn pelas
la forto de la vento – ĉar ĝi plej multe ja la ondojn pligrandigas:
Tiel la trojanoj kun granda krio sub la muron paŝis,
kaj la ĉevalojn enpelinte ĉe ĉe la poboj ili batalis 385
per ĵetlancoj dupintaj proksimbatale, tiuj de la ĉaroj,
sed la aliaj de la ŝipoj nigraj supre surpaŝinte
per longaj lancoj, kiuj sekve por ili sur la ŝipoj kuŝis
ŝipbatalaj, kunligitaj, ĉe la pinto garnitaj per bronzo.
Kaj Patroklo, dum kaj la aĥajanoj kaj la trojanoj 390
ĉirkaŭ la muro batalis ekster la rapidaj ŝipoj,
tiel longe li ja en la tendo de iĉecon amanta Eŭripilo
kaj sidis kaj tiun ĝojigis per vortoj, kaj sur la vundo pereiga
kuracilojn li plusutis kiel mildigilojn de la nigraj doloroj.
Sed kiam li perceptis, ke jam la muron alsturmas 395
la trojanoj, sed de la danaidoj estiĝis kaj krio kaj fuĝo,
li kaj vekriis sekve tiam kaj siajn du femurojn batis
per la manoj platigitaj, kaj plendante la vorton li diris:

«Εὐρύπυλ’, οὐκ ἔτι τοι δύναμαι χατέοντί περ’ ἔμπης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400

«Ho Eŭripilo, ne plu ĉe vi, êc se vi bezonas, mi povas tamen
ĉi tie resti; ĉar jam granda disputo leviĝis; 400

ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε	kaj vin la servisto aldone ĝojigu, sed mi
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν’ ὀτρύνω πολεμίζειν.	rapidos al Aĥilo, por ke mi instigu militi.
τίς δ’ οἶδ’ εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω	Kaj kiu scias, ĉu al li kun diaĵo la animon mi movos
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.»	persvadinte; kaj bona la persvado de kunulo estas.»
Τὸν μὲν ἄρ’ ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405	Tiun tiel parolantan la piedoj portis; tiam la aĥajanoj 405
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο	la trojanojn kontraŭvenantajn eltenis persiste, sed ili ne kapablis
παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·	eĉ la pli malmultaj estantojn repuŝi de apud la ŝipoj;
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας	sed neniam la trojanoj kapablis la falangojn de la danaidoj
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.	rompinte miksiĝi ĉe la tendoj kaj la ŝipoj.
ἀλλ’ ὥς τε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει 410	Sed kiel rektoŝnuro ŝiplignon rektigas 410
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης	en la manoj de metiisto scioza, kiu sekve ĉiun
εὖ εἰδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,	saĝon bone scias per la instruoj de Ateno,
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε·	tiel egale estis ŝtrecita ties batalo kaj milito;
ἄλλοι δ’ ἀμφ’ ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν,	kaj ĉiuj batalon ĉirkaŭ aliaj ŝipoj batalis,
Ἕκτωρ δ’ ἄντ’ Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο. 415	sed Hektoro kontraŭ Ajakso gloroza iris. 415
τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο	Kaj tiuj du ĉirkaŭ unu ŝipoj havis penon, kaj ili ne kapablis
οὔθ’ ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα	aŭ unu tiun alian forpeli kaj ekbruligi per fajro la ŝipon
οὔθ’ ὁ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ’ ἐπέλασσέ γε δαίμων.	aŭ unu tiun alian repuŝi, ĉar sekve proksimigis ja diaĵo.
ἔνθ’ υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας	Tiam la fiziĉon de Klitio, Kaletoron, majesta Ajakso,
πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στῆθος βάλε δουρί. 420	kiam fajron en ŝipon li portis, en la brusto trafis per la lanco. 420
δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.	Kaj li bruis falinte, kaj la fajraĵo al li falis el la mano.
Ἕκτωρ δ’ ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν	Sed kiel Hektoro perceptis la parencon per la okuloj
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,	en la polvo falinta antaŭ la ŝipo nigra,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·	kaj al la trojanoj kaj al la likianoj li vokis malproksime ekkriinte:
«Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 425	«Trojanoj kaj likianoj kaj dardanoj proksimbatalaj, 425
μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε,	neniel do cedu el la batalo en tiu ĉi premego,
ἀλλ’ υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ	sed la fiziĉon de Klitio savu, por ke ne de li la aĥajanoj

τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.»	la armilojn forŝiru, post kiam en la lukto de la ŝipoj li falis.»
Ὣς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. τοῦ μὲν ἅμαρθ’, ὁ δ’ ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱόν, 430 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ’ αὐτῷ ναῖ’, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι, τόν ῥ’ ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέϊ χαλκῷ, ἑσταότ’ ἄγχ’ Αἴαντος· ὃ δ’ ὕπτιος ἐν κονίῃσι νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435 Αἴας δ’ ἐῤῥίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·	Tiel parolinte Ajakson li priĵetis per lanco brila. Tiun ja li maltrafis, sed tiam Likofronon, la fiziĉon de Mastoro, 430 la serviston de Ajakso, kiteranon, kiu sekve apud li loĝis, ĉar adoltiĉon li mortigis en Kitero sankta, tiun sekve li trafis ĉe la kapo super la orelo per la akra bronzo, staranta proksime al Ajakso; kaj li dorsen en la polvo de la ŝipa pobo teren falis, kaj malstreĉiĝis la membroj. 435 Sed Ajakso ektimis, kaj la sahodiĉon li alparolis:
«Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι· τὸν δ’ Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440 ὠκύμοροι καὶ τόξον ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;»	«Ho Teŭkro kara, jam estis mortigita fidela kamarado de ni du, la mastorido, kiun ni du, kiam en Kitero ene li estis, egale al la karaj parentoj honoris en la ĉambraro; kaj tiun Hektoro grandanima mortigis. Kie nun al vi la sagoj 440 rapidmortigaj kaj la arko [estas], kiun al vi donis Febo Apolono?»
Ὣς φάθ’, ὁ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη, τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην ἰοδόκον· μάλα δ’ ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει. καί ῥ’ ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν, 445 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο, ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὃ μὲν πεπόνητο καθ’ ἵππους· τῇ γὰρ ἔχ’ ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες, Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ’ αὐτῷ ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ. 450 αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός· ἤριπε δ’ ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι κείν’ ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ’ ἐνόησε τάχιστα Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἤλυθεν ἵππων.	Tiel li diris, kaj li perceptis, sed kurante ĉe li proksime li ekstaris, arkon elastan tenante en la mano kaj sagujon sagakcepta; kaj tre rapidajn pafaĵojn al la trojanoj li elsendis. Kaj sekve li trafis Kliton, la pompan fiziĉon de Pizenoro, 445 la kamaradon de Polidamanto, la brava pantoido, la bridojn en la manoj tenantan; li klopodis pri la ĉevaloj; ĉar tie li tenis, kie sekve multe la plej multaj falangoj amasiĝis, al Hektoro kaj al la trojanoj servante; sed rapide al li venis malbono, kiun al li neniu retenis, eĉ se ili intencus. 450 Ĉar en la nuko al li malantaŭe la ĝemiga sago enfalis; li falis kolapse el la ĉaro, kaj flankeniĝis al li la ĉevaloj la vakan ĉaron klakigante. Sed komprenis plej rapide mastro Polidamanto, kaj kiel unua li venis kontraŭ la ĉevalojn.

τοὺς μὲν ὅ γ’ Ἀστυνόῳ Προτιάονος υἱέϊ δῶκε, 455 πολλὰ δ’ ἐπότρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα ἵππους· αὐτὸς δ’ αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη. Τεῦκρος δ’ ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ’ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν, εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460 ἀλλ’ οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ’ ἐφύλασσεν Ἕκτορ’, ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα, ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ ῥῆξ’ ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465 Τεῦκρος δ’ ἐῤῥίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·	Tiujn li ja al Astinoo, la fiziĉo de Protiaono, donis, 455 kaj li multe instigis proksime teni observante la ĉevalojn; kaj mem reen irante en la antaŭbatalantoj li miksiĝis. Kaj Teŭkro alian sagon kontraŭ Hektoro bronze blendita elprenis, kaj li haltigus la batalon ĉe la ŝipoj de la aĥajanoj, se la vivon de li distingiĝanta trafinte li elprenus. 460 Sed ne nerimarkata li estis al la sagaca menso de Zeŭso, kiu sekve gardis Hektoron, sed de Teŭkro la telamonido gloron forprenis, kiu al li la bone plektitan tendenon en la senriproĉa arko ŝiris al li tiranta kontraŭ tiu; kaj flankenflugis al li aliloken la sago bronze peza, kaj la pafarko al li falis el la mano. 465 Sed Teŭkro ektimis, kaj la sahodiĉon li alparolis:
«ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει δαίμων ἡμετέρης, ὅ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός, νευρὴν δ’ ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα πρώϊον, ὄφρ’ ἀνέχοιτο θαμὰ θρῴσκοντας ὀϊστούς.» 470	«Ho ve, vere jam plene vanigas nian batalon diaĵo, kiu al mi la arkon elfaligis el la mano, kaj la tendenon nove plektitan elŝiris, kiun mi alplektis matene, por ke ĝi eltenu ofte saltantajn sagojn.» 470
Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·	Kaj al tiu respondis tiam la telamonido, granda Ajakso:
«ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας· αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475 μὴ μὰν ἀσπουδί γε δαμασσάμενοί περ ἕλοιεν νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.»	«Ho kara, sed lasu la arkon kaj la densajn sagojn kuŝi, ĉar konfuzis dio al la danaidoj malkonsentinte; tiam per la manoj preninte longan lancon kaj ŝildegon sur la ŝultro kaj batalu kontraŭ la trojanoj kaj instigu la aliajn homamasojn. 475 por ke ne senpene ja, eĉ se subiginte, ili prenu la ŝipojn bonferdekajn, sed ni eksentu bataldeziron.»
Ὣς φάθ’, ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν, αὐτὰρ ὅ γ’ ἀμφ’ ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον, κρατὶ δ’ ἐπ’ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν, 480	Tiel li diris, kaj li la pafarkon en la tendoj metis, tiam li ja ĉirkaŭ la ŝultroj la ŝildegon kvartavolan metis, kaj sur la kapon potencan kaskon bone elfaritan ĉevalvostan 480

ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ, βῆ δ’ ἰέναι, μάλα δ’ ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη. Ἕκτωρ δ’ ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα, Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας· 485	li metis, kaj terure la hartufo de supre flirtis; kaj li prenis la fortan ĵetlancon akrigitan kun akra bronzo, kaj li ekpaŝis por iri, kaj tre rapide kurante ĉe Ajakso li ekstaris. Sed kiel Hektoro vidis la haltigitajn pafaĵojn de Teŭkro, kaj al la trojanoj kaj al la likianoj li vokis malproksime ekkriinte: 485
«Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα. ῥεῖα δ’ ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490 ἠμὲν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ, ἠδ’ ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν, ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ’ ἀρήγει. ἀλλὰ μάχεσθ’ ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὔμεων βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495 τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τεθνάμεν· ἀλλ’ ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω, καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.»	«Trojanoj kaj likianoj kaj dardanoj proksimbatalaj, adoltiĉoj estu, amikoj, kaj ekmemoru la bataleman kuraĝon al la ŝipoj kavaj; ĉar jam mi ekvidis per la okuloj pro Zeŭso haltigitajn pafaĵojn de adoltiĉo-plejbonulo. Kaj tre facile rekonebla la forto de Zeŭso al la adoltiĉoj estiĝas, 490 aŭ al iuj gloron pli altan li atribuas, aŭ iujn li malfortigas kaj ne volas defendi, kiel nun la impeton de la arganoj li malfortigas, sed al ni helpas. Sed batalu sur la ŝipoj dense starante; kaj kiu de vi trafite aŭ batite morton kaj sorton plenumos, 495 estu mortinta; ne [estas] mizere al defendanto de sia parentujo morti; sed kaj la eŝino [estas] sekura kaj infanoj poste, kaj la domo kaj bieno sendamaĝaj, se la aĥajanoj iros kun la ŝipoj al la propra parentuja tero.»
Ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 500 Αἴας δ’ αὖθ’ ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν·	Tiel parolinte li stimulis la impeton kaj la senton de ĉiu. 500 Kaj Ajakso siavice aliflanke vokis al siaj kunuloj:
«αἰδὼς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι ἠὲ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν. ἦ ἔλπεσθ’ ἣν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ, ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος; 505 ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;	«Hontinde, arganoj; nun [estas] certe aŭ perei aŭ esti savataj kaj forpuŝi la malbonaĵojn de la ŝipoj. Ĉu vi esperas, se la ŝipojn prenos kaskoskua Hektoro, piede atingi sian parentujan teron, ĉiu unuopa? 505 Ĉu vi ne aŭdas, kiel instigas la homamason tutan Hektoro, kiu jam ŝipojn bruligi strebas?

οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ᾽ ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.	Ne ja en la dancon iri li ordonis, sed batali.
ἡμῖν δ᾽ οὔ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,	Sed al ni neniu menso kaj saĝaĵo [estas] pli bona ol tiu,
ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε. 510	proksimbatale miksi kaj la manojn kaj la impeton. 510
βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι,	Pli oportune [estas] aŭ unu tempopunkton perei aŭ vivi,
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι	ol longe turmentiĝi en terura malamikaĵo
ὧδ᾽ αὔτως παρὰ νηυσὶν ὑπ᾽ ἀνδράσι χειροτέροισιν.»	ĉi tiel same ĉe la ŝipoj fare de adoltiĉoj malpli bonaj.»
Ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.	Tiel parolinte li stimulis la impeton kaj la senton de ĉiu.
ἔνθ᾽ Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱόν, 515	Tiam Hektoro kaptis Sĥedion, la fiziĉon de Perimedeo, 515
ἀρχὸν Φωκήων, Αἴας δ᾽ ἕλε Λαοδάμαντα	la estron de la focidanoj, sed Ajakso kaptis Laodamanton,
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·	la gvidanton de la piedbatalantoj, la pompan fiziĉon de Antenoro;
Πουλυδάμας δ᾽ Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,	kaj Polidamanto Oton, la cilenanon, senkirasigis,
Φυλείδεω ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.	la kunulon de fileido, la altaniman estron de la epejoj.
τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· ὃ δ᾽ ὕπαιθα λιάσθη 520	Kaj tiun Megeso atakis ekvidinte; sed li flanken evitis, 520
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων	Polidamanto; kaj tiun li maltrafis; ĉar Apolono ne
εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·	lasis la fiziĉon de Pantoo inter la antaŭbatalantoj subiĝi;
αὐτὰρ ὅ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.	tiam li ja la bruston de Kresmo meze vundis per la lanco.
δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ᾽ ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἐσύλα.	Kaj li bruis falinte; kaj li de la ŝultroj la armilojn elprenis.
τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς ἐὺ εἰδώς, 525	Sed tiutempe tiun atakis Dolopo la pinton bone konanta, 525
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον υἱόν,	la lamposido, kiun Lamposo generis kiel plej lertan fiziĉon,
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς,	la laomedonido, bone konantan la bataleman kuraĝon,
ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ	kiu tiam meze la ŝildegon de la fileido trafis per la lanco
ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,	proksime eksturminte; sed al li malhelpis la firma kiraso,
τόν ῥ᾽ ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς 530	kiun, per volbaĵoj garnitan, sekve li portadis; tiun iam Fileo 530
ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.	kondukis el Efiro, de la rivero Seleiso.
ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης	Ĉar al li donis la gastiganto, la mastro de la adoltiĉoj Eŭfeteo
ἐς πόλεμον φορέειν δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·	por porti en la militon kiel defendon de la malamikaj adoltiĉoj;
ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ᾽ ὄλεθρον.	kiu al li ankaŭ tiam de la korpo de la infano fortenis la pereon.
τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης 535	Sed Megeso la kaskosupron plej altan de ties kasko 535

κύμβαχον ἀκρότατον νύξ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,	bronzumita ĉevalharoza pikis per ĵetlanco akroza,
ῥῆξε δ᾽ ἀφ᾽ ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε	kaj li rompis la ĉevalan hartufon de ĝi; kaj tuta teren
κάππεσεν ἐν κονίῃσι νέον φοίνικι φαεινός.	ĝi sobfalis en la polvo nove pro purpuro brila.
ἦος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ᾽ ἔλπετο νίκην,	Dum li kontraŭ tiu militis eltenante, kaj plu li esperis por si venkon,
τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540	tiam al li Menelao areseca venis kiel defendanto, 540
στῆ δ᾽ εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ᾽ ὦμον ὄπισθεν·	kaj li ekstaris flanke kun ĵetlanco nerimarkate, kaj la trafis la ŝultron de poste
αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,	kaj la pinto ĉe la brusto trapafiĝis sturme,
πρόσσω ἱεμένη· ὃ δ᾽ ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.	antaŭen ĵetate; kaj li sekve sur la vizaĝon glitis.
τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε᾽ ἀπ᾽ ὤμων	Tiuj du ekiris la bronzumitajn armilojn de la ŝultroj
συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε 545	forŝiri; sed Hektoro al ĉiuj sahodiĉoj 545
πᾶσι μάλα, πρῶτον δ᾽ Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν,	ordonis tre, kaj unue la hiketaonidon li skoldis,
ἴφθιμον Μελάνιππον. ὁ δ᾽ ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς	fortikan Melanipon. Sed li ĝis tiam pezpiedajn bovojn
βόσκ᾽ ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπὸ νόσφιν ἐόντων·	paŝtis en Perkoto, kiam la malamikoj forfore estis;
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,	tiam, kiam de la danaidoj la ŝipoj ambaŭflanke kurbaj venis,
ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 550	denove en Ilion li venis, kaj li elstaris inter la trojanoj, 550
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ, ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·	kaj li logis ĉe Priamo; kaj li lin honoris simile al la fizoj;
τόν ῥ᾽ Ἕκτωρ ἐνένιπεν ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·	tiun sekve Hektoro skoldis kaj vorton diris kaj alparolis lin nome:
«οὕτω δή, Μελάνιππε μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοί περ	«Tiel do, ho Melanipo, ni malfervoriĝos? Ĉu nun ankaŭ ne al vi ja
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;	hontas la propra koro pro la parenco mortigita?
οὐχ ὁράᾳς οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε᾽ ἔπουσιν; 555	Ĉu vi ne vidas, kiel ĉirkaŭ la armiloj de Dolopo ili sekvas? 555
ἀλλ᾽ ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι	Sed sekvu; ĉar ne plu estas malproksime al la arganoj
μάρνασθαι, πρίν γ᾽ ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ κατ᾽ ἄκρης	batali, ĝis ja aŭ ni mortigos aŭ [ili] profunde
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν κτάσθαι τε πολίτας.»	Ilion krutan kaptos kaj mortigos la urbanojn.»
Ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ᾽, ὁ δ᾽ ἅμ᾽ ἕσπετο ἰσόθεος φώς·	Tiel parolinte li komencis, sed li kunsekvis, la disimila heroo;
Ἀργείους δ᾽ ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560	sed la arganojn stimulis la telamonido, granda Ajakso: 560
«ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ᾽ ἐνὶ θυμῷ,	«Ho amikoj, adoltiĉoj estu, kaj honton metu en la senton,
ἀλλήλους τ᾽ αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.	kaj unu antaŭ la alia hontu tra intensaj bataloj.

αἰδομένων δ’ ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται· φευγόντων δ’ οὔτ’ ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτέ τις ἀλκή.»	Sed pli multe de la hontantaj adoltiĉoj [estas] sekuraj ol mortigitaj; sed de la fuĝantoj nek sekve gloro leviĝas nek iu defendo.»
Ὣς ἔφαθ’, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565 ἐν θυμῷ δ’ ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν. Ἀντίλοχον δ’ ὄτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·	Tiel li parolis, kaj ili ankaŭ mem defendi deziris, 565 kaj en la animo ili pripensis la vorton, kaj ili ĉirkaŭfermis la ŝipojn per barilo bronza; sed Zeŭso la trojanojn instigis. Kaj Antiloĥon stimulis rilate batalkriadon bona Menelao:
«Ἀντίλοχ’, οὔ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν, οὔτε ποσὶν θάσσων οὔτ’ ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι· 570 εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.»	«Ho Antiloĥo, neniu alia de la aĥajanoj [estas] pli juna ol vi, nek per la piedoj pli rapida nek bataliva kiel vi por batali; 570 se iel iun adoltiĉon de la trojanoj elsaltinte vi trafus.»
Ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ’ ὀρόθυνεν· ἐκ δ’ ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ’ οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν, 575 ἀλλ’ Ἱκετάονος υἱόν, ὑπέρθυμον Μελάνιππον, νισόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν. δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. Ἀντίλοχος δ’ ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ’ ἐπὶ νεβρῷ βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ’ ἐξ εὐνῆφι θορόντα 580 θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα· ὣς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ’ Ἀντίλοχος μενεχάρμης τεύχεα συλήσων· ἀλλ’ οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον, ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα. Ἀντίλοχος δ’ οὐ μεῖνε θοός περ ἐὼν πολεμιστής, 585 ἀλλ’ ὅ γ’ ἄρ’ ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς, ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι φεύγει πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν· ὣς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ	Tiel parolinte li denove forrapidis, sed tiun instigadis; kaj li elsaltis antaŭbatalante, kaj priĵetis per lanco brila ĉirkaŭ si ĉirkaŭrigardinte; sed la trojanoj evitis sub la adoltiĉo ĵetinta; sed li ne vane la pafaĵon ĵetis, 575 sed la fiziĉon de Hiketaono, noblaniman Melanipon, revenantan en la militon li trafis en la brusto ĉe la mampinto. Kaj li bruis falinte, kaj al tiu ombro la okulojn kovris. Kaj Antiloĥo atakis kiel hundo, kiu kontraŭ cervido trafita saltas, kiun, el la kuŝejo saltintan, 580 ĉasisto atingis trafinte, kaj ĝi malstreĉas la membrojn; tiel kontraŭ vi, ho Melanipo, saltis Antiloĥo batalbrava la armilojn forŝironte; sed li ne estis nerimarkata de Hektoro brila, kiu sekve kontraŭ li venis kurante al malamikeco. Kaj Antiloĥo ne restis, eĉ rapida batalisto estante, 585 sed li ja sekve fuĝis al sovaĝbesto farinta malbonon similante, kiu hundon mortiginte aŭ bovpaŝtiston ĉirkaŭ la bovoj fuĝas, antaŭ ol ja la amaso de la adoltiĉoj kolektiĝas; tiel fuĝis la nestorido, kaj kontraŭe kaj la trojanoj kaj Hektoro

ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590	kun sono granda pafaĵojn suferigajn ŝutis; 590
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.	kaj li ekstaris turniĝinte, kiam li atingis la amason de la kunuloj.
Τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι	Sed la trojanoj similantaj al leonoj karnomanĝaj
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ’ ἐτέλειον ἐφετμάς,	kontraŭ la ŝipoj sturmis, kaj la komision de Zeŭso plenumis,
ὅ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν	kiu al ili ĉiam vigligis impeton grandan, kaj paralizis la animon
Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ’ ὀρόθυνεν. 595	de la arganoj kaj gloron forprenis, sed tiujn instigadis. 595
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι	Ĉar al li la animo decidis gloron doni al Hektoro,
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ	al la priamido, por ke al la ŝipoj kurbaj brulantan fajron
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ’ ἐξαίσιον ἀρὴν	neĉesigeblan li enĵetu, sed de Tetiso senkompatan peton
πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεύς,	kompletan plenumu; ĉar tion atendis la konsilanto Zeŭso,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. 600	radion de ŝipo brulanta per la okuloj ekvidi. 600
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ μέλλε παλίωξιν παρὰ νηῶν	Ĉar de tiam jam li intencis batalrepuŝon de la trojanoj
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.	de apud la ŝipoj fari, kaj al la danaidoj gloron doni.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν	Tion pripensante ĉe la ŝipoj kavaj li instigis
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.	Hektoron la priamidon, eĉ tre dezirantan ankaŭ mem.
μαίνετο δ’ ὡς ὅτ’ Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605	Kaj li furiozis kiel Areso lancon svinganta aŭ kiam kiel pereiga fajro 605
οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·	en la montoj furiozas, en la densejoj de profunda arbaro;
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε	kaj ŝaŭmo ĉirkaŭ la buŝo estiĝis, kaj al li la du okuloj
λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ’ ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πήληξ	eklumis terure sub la brovoj, kaj la kasko
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο	terure skuiĝis ĉirkaŭ la tempioj de batalanta
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ’ αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610	Hektoro; ĉar mem al li de la etero estis defendanto 610
Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ’ ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα	Zeŭso, kiu lin, inter pli multaj adoltiĉoj sola estantan,
τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν	honorigis kaj distingis. Ĉar mallongtempa li estis
ἔσσεσθ’· ἤδη γάρ οἱ ἐπόρνυε μόρσιμον ἦμαρ	estonta; ĉar jam al li estis veniganta la mortotagon
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.	Palaso Ateno sub la forto de la peleido.
καί ῥ’ ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων, 615	Kaj sekve li volis rompi la vicojn de la adoltiĉoj elprovante, 615
ᾗ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε’ ἄριστα·	kie do plej multan amason li vidis kaj armilojn plej bonajn;
ἀλλ’ οὐδ’ ὧς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων·	sed ankaŭ tiel li ne kapablis rompi eĉ tre dezirante;

ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη	ĉar ili tenis fermvice aranĝitaj, kiel ŝtono
ἠλίβατος μεγάλη πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,	kruta granda proksime de la griza maro estanta,
ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620	kiu eltenas kaj la rapidajn vojojn de la stridaj ventoj 620
κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·	kaj ondojn ŝvelintaj, kiuj resaltas ĉe ĝi;
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.	tiel la danaidoj la trojanojn eltenis persiste kaj ne fuĝis.
αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,	Tiam li, lumante per fajro de ĉie, ensaltis la amason,
ἐν δ' ἔπεσ' ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσῃσι	kaj li enfalis kiel kiam ondo en rapida ŝipo falas
λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἡ δέ τε πᾶσα 625	forte sub la nuboj, ventportata; kaj ĝi tute 625
ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης	per la ŝaŭmo kaŝiĝas, kaj la terura blovado de la vento
ἱστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται	en la velo rapidegas, kaj tremadas rilate la menson la maristoj
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·	timantaj; ĉar iomete el la morto ili estas portataj;
ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.	tiel disŝiriĝis la animo en la brusto de la aĥajanoj.
αὐτὰρ ὅ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθών, 630	Tiam li ja kiel leono insida kontraŭ bovoj veninte, 630
αἵ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται	kiuj sekve en malalta tereno de marĉo granda paŝtiĝas
μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔ πω σάφα εἰδὼς	sennombre, kaj inter tiuj paŝtisto neniel certe scianta
θηρὶ μαχέσσασθαι ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·	kontraŭ sovaĝbesto batali ĉirkaŭ la mortigoj de kurbkorna bovo –
ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν	vere li ĉe la unuaj kaj lastaj bovoj
αἰὲν ὁμοστιχάει, ὃ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας 635	ĉiam kuniras, sed ĝi en la mezo saltinte 635
βοῦν ἔδει, αἳ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ	la boviĉon manĝas, sed ili ĉiuj ektimas; tiel tiam la aĥajanoj
θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ	pro dia decido ekfuĝis pro Hektoro kaj pro Zeŭso la parentiĉo,
πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,	ĉiuj, kaj li mortigis unu, micenanon Perifeteon,
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος	la karan fiziĉon de Kopreo, kiu de Eŭristeo la mastro
ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ. 640	pro mesaĝo iradis al la forto Herakla. 640
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων	Estiĝis el tiu multe pli malbona parentiĉo fiziĉo pli bona
παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,	rilate ĉiajn kapablojn, kaj rilate la piedojn kaj por batali,
καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·	kaj rilate la menson inter la unuaj de la micenanoj li estis farita;
ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.	kiu sekve tiam al Hektoro gloron pli altan atribuis.
στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645	Ĉar turniĝinte posten al la rando de la ŝildo li puŝiĝis, 645

τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ’, ἕρκος ἀκόντων·	kiun li mem portadis ĝispiedan, kiel defendon de ĵetlancoj;
τῇ ὅ γ’ ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πήληξ	li ja en tiu implikite falis dorsen, kaj ĉirkaŭe la kasko
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.	terure resonis ĉirkaŭ la tempioj de la falinto.
Ἕκτωρ δ’ ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,	Kaj Hektoro sagace rimarkis, kaj kurante ĉe li proksime li ekstaris,
στήθεϊ δ’ ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων 650	kaj en la brusto la lancon li fiksis, kaj lin proksime al la karaj kunuloj 650
κτεῖν’· οἱ δ’ οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου	mortigis; kaj ili ne kapablis eĉ ankaŭ afliktite pro la kunulo
χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἕκτορα δῖον.	utili; ĉar mem tre ili timis Hektoron brilan.
Εἰσωποὶ δ’ ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ’ ἔσχεθον ἄκραι	Kaj vid-al-vidaj ili estiĝis de la ŝipoj, kaj ĉirkaŭis la plej finaj
νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ’ ἐπέχυντο.	ŝipoj, kiuj unue tiriĝis; sed tiuj [trojanoj] amasiĝis.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ 655	Kaj la arganoj de la ŝipoj ja cedis ankaŭ pro devo, 655
τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν	de la unuaj, sed tie apud la tendoj ili restis
ἀθρόοι, οὐδὲ κέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς	kunpremite, kaj ili ne disiris tra la tendaro; ĉar tenis honto
καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.	kaj timo; ĉar senpaŭze ili vokis unu al la alia.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν,	Nestoro el Gereno siavice, gardanto de la aĥajanoj, plej multe
λίσσεθ’ ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον· 660	petegis je la parentoj brakumante la genuojn ĉiun adoltiĉon: 660
«ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ’ ἐνὶ θυμῷ	«Ho amikoj, adoltiĉoj estu, kaj honton metu en la senton
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος	de la aliaj homoj, kaj aldone memoru ĉiu unuopa
παίδων ἠδ’ ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκήων,	pri la infanoj kaj eŝinoj kaj havaĵo kaj parentoj,
ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασι·	ĉu al kiu ajn ili vivas kaj al kiu ili estas mortintaj;
τῶν ὕπερ ἐνθάδ’ ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων 665	je tiuj ne ĉeestantaj ĉi tie mi brakumante la genuojn petas 665
ἑστάμεναι κρατερῶς, μὴ δὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.»	stariĝi forte, ke vi ne turniĝu en fuĝon.»
Ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.	Tiel parolinte li stimulis la impeton kaj la senton de ĉiu.
τοῖσι δ’ ἀπ’ ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη	Kaj al tiuj de la okuloj puŝis Ateno nubon grandiozan
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ’ ἀμφοτέρωθεν,	de malhelo; kaj tre al ili lumo estiĝis de ambaŭ flankoj,
ἠμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο. 670	kaj de antaŭ la ŝipoj kaj de la pereiga milito. 670
Ἕκτορα δὲ φράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,	Kaj ili perceptis Hektoron bonan rilate batalkriadon kaj la kunulojn,
ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,	jen kiomaj poste forstaris kaj ne batalis,

ἠδ’ ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.	jen kiomaj la batalon ĉe la ŝipoj kavaj batalis.
Οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’ Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ	Kaj sekve ne plu al Ajakso grandanima plaĉis en la animo
ἑστάμεν ἔνθά περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν· 675	stariĝi, kie ja forstaras la aliaj fiziĉoj de la aĥajanoj; 675
ἀλλ’ ὅ γε νηῶν ἴκρι’ ἐπῴχετο μακρὰ βιβάσθων,	sed li ja la ferdekojn de la ŝipoj surkuris longe paŝegante,
νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,	kaj li svingadis lancon grandan ŝipbatalan en la manoj,
κολλητὸν βλήτροισι δυωκαιεικοσίπηχυ.	firme per ringoj ligitan dudekduulnan.
ὡς δ’ ὅτ’ ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐὺ εἰδώς,	Kaj kiel kiam adoltiĉo sur ĉevaloj rajdakrobati bone scianta,
ὅς τ’ ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναείρεται ἵππους, 680	kiu, kiam el multaj kvar ĉevalojn li kunjungas, 680
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται	ekmoviĝinte el la ebeno ege kontraŭ la urbo rapidas
λαοφόρον καθ’ ὁδόν· πολέες τέ ἑ θηήσαντο	laŭ la ŝoseo; kaj multaj lin observas,
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ’ ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ	adoltiĉoj kaj adoltinoj; kaj li persista firma ĉiam
θρῴσκων ἄλλοτ’ ἐπ’ ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·	saltante de unu al alia [ĉevalo] ŝanĝas, kaj ili flugas;
ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν 685	tiel Ajakso sur multajn ferdekojn de la rapidaj ŝipoj 685
φοίτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ’ ἵκανεν,	iradis longe paŝinte, kaj lia voĉo la eteron atingis,
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοάων Δαναοῖσι κέλευε	kaj ĉiam horore kriante al la danaidoj li ordonis
νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ	kaj por la ŝipoj kaj por la tendoj rebati. Ankaŭ ne Hektoro
μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·	restis en la amaso de la trojanoj dense blenditaj;
ἀλλ’ ὥς τ’ ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων 690	sed kiel la popolon de la flugivaj birdoj 690
ἔθνος ἐφορμᾶται ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,	aglo brila alsturmas, kiuj apud rivero paŝtiĝas,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,	de anseroj aŭ gruoj aŭ cignoj longkolaj,
ὣς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο	tiel Hektoro atakis ŝipon nigraramilan
ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε	kontraŭe saltinte; kaj tiun Zeŭso puŝis de malantaŭe
χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅμ’ αὐτῷ. 695	per mano tre granda, kaj li stimulis la homamason kune kun li. 695
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·	Kaj denove intensa batalo ĉe la ŝipoj fariĝis;
φαίης κ’ ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν	oni dirus, ke senlace kaj freŝe unu la alian
ἄντεσθ’ ἐν πολέμῳ, ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.	ili renkontis en la milito, tiel deziregante ili batalis.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ’ ἦν νόος· ἤτοι Ἀχαιοὶ	Kaj al tiuj batalantoj tiu estis la menso: Vere la aĥajanoj
οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ’ ἐκ κακοῦ, ἀλλ’ ὀλέεσθαι, 700	ne opiniis ekfuĝi el la malbono, sed perei, 700

Τρωσὶν δ’ ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου	kaj al la trojanoj esperis la animo en la brusto de ĉiu unuopa
νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ’ ἥρωας Ἀχαιούς.	la ŝipojn bruligi kaj mortigi la heroojn-aĥajanojn.
οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·	Ili tion pensante stariĝis unu kontraŭ la alia;
Ἕκτωρ δὲ πρυμνῆς νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,	kaj Hektoro la pobon de ŝipo marvetura tuŝis,
καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705	de bela, rapidmova, kiu Protesilaon portis 705
ἐς Τροίην, οὐδ’ αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.	en Trojon, sed ne denove ĝi forkondukis al la parentuja tero.
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε	Ĉirkaŭ tiu ŝipo do ja kaj la aĥajanoj kaj la trojanoj
δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ’ ἄρα τοί γε	malamikis unu kontraŭ la alia proksimbatale; kaj ne sekve ili ja
τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον οὐδ’ ἔτ’ ἀκόντων,	la impetojn de arkoj kaj sagoj ĉirkaŭe eltenis kaj ne plu de la ĵetlancoj,
ἀλλ’ οἵ γ’ ἐγγύθεν ἱστάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες, 710	sed ili ja proksime stariĝante unu animon havante, 710
ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο	jam per akraj hakiloj kaj batalhakiloj batalis
καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.	kaj per glavoj grandaj kaj per ĵetlancoj dupintaj.
πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα	Kaj multaj glavoj belaj kun nigre ĉirkaŭvolvitaj preniloj
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ’ ἀπ’ ὤμων	unuj el la manoj teren falis, kaj aliaj de la ŝultroj
ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ’ αἵματι γαῖα μέλαινα. 715	de la adoltiĉoj batalantaj; kaj fluis per sango la tero nigra. 715
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὐχὶ μεθίει,	Sed Hektoro de la pobo, kiam li prenis, ne lasis,
ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·	la elstaraĵon inter la manoj tenante, kaj al la trojanoj li ordonis:
«οἴσετε πῦρ, ἅμα δ’ αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ’ ἀϋτήν·	«Alportu fajron, kaj kune mem dense starante levu batalkriojn;
νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,	nun al ni Zeŭso la tagon kompensan por ĉio donis,
νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720	la ŝipojn kapti, kiuj ĉi tien kontraŭ la volo de la dioj veninte 720
ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,	por ni malbonon multan metis, pro la malkuraĝo de la maljunuloj,
οἵ μ’ ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν	kiuj min, volantan batali ĉe la poboj de la ŝipoj,
αὐτόν τ’ ἰσχανάασκον ἐρητύοντό τε λαόν·	kaj mem retenadis kaj retenis la homamason;
ἀλλ’ εἰ δή ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς	sed se do sekve tiam konfuzis niajn mensojn la vastevida Zeŭso,
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.» 725	nun li mem instigas kaj admonas.» 725
Ὣς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα μᾶλλον ἐπ’ Ἀργείοισιν ὄρουσαν.	Tiel li parolis, kaj ili sekve pli multe kontraŭ la arganoj saltis.
Αἴας δ’ οὐκέτ’ ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·	Sed Ajakso ne plu eltenis; ĉar li estas premata per la pafaĵoj;

ἀλλ’ ἀνεχάζετο τυτθόν, ὀϊόμενος θανέεσθαι, θρῆνυν ἐφ’ ἑπταπόδην, λίπε δ’ ἴκρια νηὸς ἐΐσης. ἔνθ’ ἄρ’ ὅ γ’ ἑστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ’ αἰεὶ 730 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ· αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε·	sed li retiriĝis iomete, kredante esti mortonta, sur rembenkon sepfutan, kaj li lasis la ferdekon de la ŝipo egala. Tie sekve li ja staris atentante, kaj per la ĵetlanco ĉiam 730 la trojanojn li rebatis de la ŝipoj, kiu ajn alportus neĉesigeblan fajron; sed ĉiam horore kriante al la danaidoj li ordonis:
«ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς. ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω, 735 ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ’ ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι; οὐ μέν τι σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα, ᾗ κ’ ἀπαμυναίμεσθ’ ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες· ἀλλ’ ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων πόντῳ κεκλιμένοι ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης· 740 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.»	«Ho amikoj, herooj danaidoj, sekvantaro de Areso, adoltiĉoj estu, amikoj, kaj ekmemoru la bataleman kuraĝon. Ĉu ni opinas, ke iuj estas helpantoj poste, 735 ĉu iu muro pli bona, kiu al la adoltiĉoj la pereon malhelpus? Neniel proksime estas urbo per turoj aranĝita, kie ni nin gardus, komunumon donantan avantaĝon al la alia flanko havante; ĉar en la ebeno de la trojanoj dense blenditaj al la maro klinite ni sidas malproksime de la parentuja tero; 740 tial en la manoj [estas] lumo, ne en la senenergieco de la milito.»
Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ’ ἔγχεϊ ὀξυόεντι. ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος, τὸν δ’ Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ· 745 δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.	Diris, kaj strebegante li klopodis per ĵetlanco akroza. Kaj kiu ajn de la trojanoj kontraŭ la kavaj ŝipoj portus kun fajro brulanta, kiel ĝojigon de Hektoro instiganta, tiun Ajakso trafadis akceptinte per la ĵetlanco longa; 745 kaj dek du antaŭ la ŝipoj proksimbatale li trafis.